END

Hoan Hoan Ái – Cách yêu của Chủ tịch Phong

tiểu cam cam

web truyen
Webtruyen.com

HOAN HOAN ÁI - CÁCH YÊU CỦA CHỦ TỊCH PHONG

Tác giả: Tiểu Cam Cam

Thể loại: Ngôn Tình, Sắc, Hiện Đại

—★—

DTV-EBOOK.COM

Chương 1: 1: Hung Ác

Ai cũng biết thành phố P là nới sầm uất, xa hoa bật nhất đất nước
Nhưng nơi đây không phải chỗ nào cũng uy nga tráng lệ
Phân thành nhiều khu để dễ bề quản lí, đó là cách mà ông trùm thành phố này ban ra
S,A,B,C lần lượt là khu ở của dân thượng lưu, trung lưu, hạ lưu và khu C là khu ổ chuột, cách xa thành phố nhất

_____
Khu C .....
Ở đây không có nhà mà chỉ có những căn chòi dựng lên tạm bợ để sống qua ngày, ngoài ra thì chung quanh đâu đâu cũng là núi
Hoan Hoan không phải người ở khu C, nói chính xác hơn cô không có nhà nhưng cô lại có chút ít tiền, vì thế nên mới không phải ở đây.

Nhưng tình trạng của cô cũng không tốt hơn là bao
Cô phải ngủ ở ghế đá, công viên khu B.

Đã 18 tuổi nhưng không họ hàng thân thích, cha mẹ lại mất vì tai nạn giao thông
Cô đến đây vì có 1 đứa trẻ khu C đi lạc, đồng bệnh tương lân nên cô đưa đứa trẻ đi tìm bố mẹ

Đi được 1 quãng thì nghe được tiếng kêu la thất thanh, tiếng kêu gào thảm thiết, tiếng mắng chửi ...!những âm thanh hỗn tạp cứ vang lên
Khốn, con mẹ nó, lúc nãy mày mạnh miệng lắm cơ mà...!giờ lại nằm như con chó thế này à, đứng dậy nhanh!!!
Tiếng mắng chửi kèm theo giọng cười khinh miệt không hơn không kém đó là của một thiếu niên
Cô không tài nào nhìn rõ được diện mạo của hắn

Tóc dài che đi đôi mắt, quần áo trên người thì đen sì, nhưng dáng người cường tráng
Dưới chân hắn là 1 gã trung niên đang ra sức ôm đầu để không bị hắn đá trúng
Xung quanh lại có thêm 5,6 tên khác đang ngã gục, không ôm bụng thò cũng ôm tay, chân.

Miệng kêu la thảm thiết
Làm ơn .....!tha ....!tha mạng ....!cứu
Nhưng gã thiếu niên đó vẫn mặc kệ, thậm chí ra đòn ngày càng nặng hơn, hắn khoái chí cười
Những người xung quanh không ai dám ngăn cản, cứ mặc cảnh tượng trước mắt
Được thế, hắn vơ lấy chai thủy tinh đã vỡ lộ ra những mảnh đầy sắt nhọn không lưu tình nhắm vào đầu người dưới chân định dùng sức ...
Dừng lại đi!!! Hoan Hoan không nhịn được kêu lên

Trời ơi, cô đang làm cái gì vậy chứ? Rõ ràng sợ muốn chết nhưng cái miệng lại nhanh quá mức quy định
Lần này phải sửa sai mới được, khu C người đông phức tạp, nơi đây lại không có luật lệ, chết thì là chết cũng chẳng ai quan tâm
Huống hồ, cô không có người thân, nếu cô chết cũng sẽ chẳng ai biết
Căng thẳng hít vào 1 hơi
Anh ta đã xin lỗi rồi, hơn nữa vết thương trên người anh ta không nhẹ, nếu anh tiếp tục ra tay sẽ có án mạng
...
Thôi xong rồi, làm như vậy có khác châm dầu vào lửa đâu
Người xung quanh nghe cô nói xong, đã đứng xa nay lại thêm xa
Đứa bé lúc nãy đi theo cô cũng chạy mất, càng thêm chứng tỏ cô sắp chết rồi a
Đám đông xì xầm
Cô gái này từ đâu đến thế?
Dám xen vào chuyện của Lãnh Phong
Chết chắc rồi
.
.

.
Loáng thoáng nghe được vài câu, nhưng cũng đủ làm Hoan Hoan hồn siêu phách lạc
Rốt cuộc Lãnh Phong này là nhân vật gì mà lại khiến nơi đây thần hồn xiêu vẹo.

Chương 2: 2: Tỉnh Dậy

Mái tóc dài đã che phủ đôi mắt, nhưng cô biết ánh mắt ác quỷ đó đang chăm chăm trên người cô, hận không thể xé cô ra làm trăm mảnh
Hoan Hoan lui cước bộ, nhưng chỉ được 2 bước thì luồng hắc khí của hắn đã trói chặt cô lại
Sợ đến nỗi không dám bước thêm bước thứ 3
Hoan Hoan cao 1m65, đối với Lãnh Phong cao hơn 1m8 trông chẳng khác gì đang đứng trước bức tường thịt
Hắn chăm chú nhìn cô, đôi môi lãnh lẽo buông ra vài chữ
Giải tán hết đi
Chỉ vài giây sau đó, ngoài 2 người họ thì xung quanh chẳng còn ai
Hắn ném chai thủy tinh trong tay rồi quay đầu bước đi không nói thêm gì
Cô ....Cô còn sống ư? Hắn thật không bóp ch3t cô sao?
Lúc nãy hắn ra tay tàn ác vô cùng, vậy mà lại buông tha cho cô dễ dàng như vậy ư
Cô lẩm bẩm đứa bé đó cũng đã về đến nơi, không thể ở lại đây nữa, nếu không hắn đổi ý bóp ch3t mình thì lúc đó quả thực ....!không nghĩ bậy nữa, rời khỏi đây thôi

Hoan Hoan nhanh chóng chạy, cũng may là cô nhớ được đường ra, không thì lại vướng thêm rắc rối
Cô gái nhỏ chỉ nghĩ đến thoát khỏi nơi này càng sớm càng tốt, lại không chú ý đến luồng sát khí phía sau lưng
Vừa đến nơi không có ai sống, chỉ toàn là núi thì cô chỉ thấy trên vai rất đau, đầu óc choáng váng tối sầm
Rồi ...
Không còn biết gì nữa
Trong bóng tối, cô thấy mình trở về năm 12 tuổi
Lúc ấy, ba và mẹ vẫn còn bên cạnh, cả nhà 3 người họ cùng nhau đón sinh

nhật cô
Ai ngờ trên đường về lại gặp tài xế say rượu, chiếc xe tải ông ta lái tông vào chiếc xe con đang chở cô và ba mẹ
Ba mẹ theo quán tính dùng cơ thể che chắn cho cô, vì thế cô chẳng bị gì nghiêm trọng
Nhưng ba mẹ
Lại không qua khỏi
Trong bóng tối đó cô gào thét kêu ba mẹ đừng đi
Nhưng cổ họng lại bị nghẹn lại không thể thốt thành tiếng
Đừng mà!!!
Hoan Hoan giật mình tỉnh giấc trong cơn hoảng loạn
Trước mắt cô là 1 khung cảnh xa lạ, 1 căn nhà nhỏ mục nát, cô đang nằm trên cái giường nhỏ cũ kỹ
Ánh sáng ở đây rất yếu phải một lúc lâu mắt cô mới thích ứng được
Ngoài cái giường cô đang nằm thì chẳng có gì ở đây nữa
Tại sao mình lại ở đây, đây là ....
Chỗ ở của tôi
Sau lưng phát ra âm thanh chặn đứng dòng suy nghĩ của Hoan Hoan, nhưng điều làm cô sợ là giọng nói này rất lạnh

Cô phải cố gắng hồi lâu mới trấn an được bản thân, nuốt 1 ngụm nước bọt chậm rãi xoay người về nơi phát ra âm thanh
Là Lãnh Phong!!!
Cái tình huống gì đâu
Lúc này trên cổ truyền đến 1 trận đau, cô đưa tay lên cổ miệng xúyt xoa a...
Bước xuống giường, xoay người đối diện với người thiếu niên mang tên Lãnh Phong, cô dồn hết can đảm hỏi hắn
Tại sao anh lại bắt tôi đến đây, vết thương trên cổ tôi là anh làm đúng không?
Hắn ngồi trên cái ghế nhỏ uống beer dửng dưng không nói gì
Không khí hắc ám bao trùm căn nhà nhỏ, Hoan Hoan sợ hãi xoay người tiến đến cánh cửa, định đưa tay mở thì phát hiện nó đã bị khoá
Cô dùng sức lay, nhìn cánh cửa gỗ này hơi mục nát biết đâu chỉ cần dùng sức thì sẽ mở ra được
Lay được vài cái thì cổ tay phải truyền đến cảm giác đau đớn
A, đau quá...

Vài giây sau, cô bị ném lên cái giường
Lãnh Phong đang thượng trên người cô, vẫn không nói gì
Tại sao anh lại đưa tôi đến đây, anh có biết làm vậy là phạm pháp không?
...

Hắn không trả lời, cứ giữ nguyên tư thế
Cô cố gắng vùng vẫy, nhưng con người này quả thực cứ như tảng đá, cứ như thế không tài nào suy chuyển được
Vì mệt mà cô th ở dốc, m ồhôi bắt đ ầu tuông, khuôn ngực phập ph ồng lên xuống thành công thi hút sự chú ý của hắn
Hắn đưa tay lên nơi đ ầy đặn kia vuốt nhẹ
Hoan Hoan sợ hãi không dám tin nhìn hắn anh làm gì ...!đừng ...!bỏ tay ra
Cô thét lên nhưng hắn mảy may không bỏ ra khỏi mà còn dùng sức bóp 1 cái
Gương mặt không nhìn rõ diện mạo cũng từ từ cúi v ềphía cô, lúc gương mặt 2 người chỉ còn cách nhau 5cm, cô mới nghe thấy tiếng hắn th ở dốc
Hoan Hoan lắc đ ầu, nước mắt chảy ra, toàn thân không ngừng kháng cự nhưng Lãnh Phong quá mạnh, dù cô vùng vẫy ác liệt cũng không khiến hắn tránh xa
Cô hoảng loạn kêu gào
Có ai không, làm ơn cứu...!a ....!dừng lại, đừng chạm vào tôi, xin anh dừng lại!!!.

Chương 3: 3: Tính Sai H

Nào ngờ đâu những lời đó lại cứ như đang cổ vũ
Hắn lúc này mới lên tiếng
Cứ kêu thật to nếu em thích, xung quanh căn nhà này ngoài núi thì chỉ có núi chẳng có ai, dù có người đi chăng nữa thì họ cũng không dám vào đâu
Không thể nào... cô không tin
Bàn tay to thô ráp liền luồng vào trong áo cô, tìm kiếm nơi đ ấy đà kia nhào nặn
Tay phải bị hắn nắm chặt, cô đưa bàn tay còn lại lên ngực hắn ra sức đẩy
Đừng như vậy nữa mà, nếu do lúc nãy tôi làm anh không vui thì bây giờ tôi ở đây xin lỗi anh, làm ơn thả tôi ra đi, tôi sẽ không nói với ai đâu
Cô cầu xin
Hắn dừng động tác, lấy bàn tay to ra khỏi người cô
Hoan Hoan thở phào nhẹ nhõm, nói nhỏ nhẹ xem ra có tác dụng
Cô định nói thêm lấy lòng thì áo ngoài lẫn áo ngực đều bị hắn kéo lên cao, lộ khuôn ngực đầy đặn
A...!không!!! cô hốt hoảng kêu gào muốn xoay người đi nơi khác che đi cơ thể đang bị phơi bày, nhưng hắn không cho cô được như ý
Cô nắm tay thành đấm hướng người hắn mà đánh
Lãnh Phong không biết từ đâu lấy ra 1 sợi vải dùng nó cột tay cô rồi cố định chúng trên thành giường

Đừng mà ...!dừng lại đi, đừng nhìn ...!đừng nhìn tôi mà, xin anh ...!đừng...
2 bàn tay hắn tùy ý vân vê nụ hoa đang run rẩy của cô trêu chọc chúng đứng thẳng, sau đó lại nhào nặn biến chúng thành nhiều hình dạng
Hắn hướng vào tai cô thì thầm
Rất vừa tay tôi đó, bảo bối
Lúc nhỏ ba mẹ rất hay gọi cô là bảo bối, bản thân cô cũng rất thích nghe người khác gọi mình như vậy, nhưng giờ phút này cô chỉ cảm thấy kinh hãi

không thôi
Lãnh Phong cắn nhẹ vào vành tai cô, sau đó hướng xuống cái cổ tạo dấu vết của riêng hắn
Lúc đầu hắn chỉ muốn hù doạ nhốt cô ở đây vài ngày vì dám làm hắn bẽ mặt, nhưng không ngờ hắn tính sai.

Cô quá mê người, hắn không cầm lòng được
Lãnh Phong hắn ở thành phố này không phải nhân vật lớn nhưng hắn tuyệt đối không sợ bất kỳ ai.

Cùng lắm thì chết thôi
Hắn cúi đầu ngậm lấy 1 bên đ ẫy đà, như đứa trẻ tham lam li3m, bàn tay lúc này trên cơ thể cô tùy ý làm loạn, chạm vào từng tất da thịt.

Cô gái bên dưới run sợ không thôi

2 tay đều bị trói cũng ra sức vùng vẫy, ma sát với vải làm chúng trầy trụa không ít
Nhưng cô không quan tâm, cô chỉ mong thoát khỏi nơi này càng nhanh càng tốt
Nước mắt càng lúc càng nhiều, cô không tài nào hiểu được tại sao hắn lại làm thế với cô
Tay không dùng được thì dùng chân, Hoan Hoan không lưu tình đá hắn vài cước
Lãnh Phong không ngờ tới con mèo dưới thân lại dám làm vậy nhếch mép cười, tiện thể cởi luôn những thứ còn lại trên người cô
Vòng 2 chân cô qua eo hắn
Lúc này tiếp xúc da thịt làm hắn cực kỳ phấn khích
Người dưới thân trái ngược lại sợ hãi không thôi
Anh đừng như vậy có được không, làm ơn tha tôi đi, có bao nhiêu tiền tôi sẽ đưa cho anh mà, xin anh ...!huhu... cô đáng thương mà cầu xin
Hắn cúi đầu hôn lên má trượt xuống cằm rồi đến cái cổ mảnh khảnh khàn giọng
Ngoan nào, nếu đau thì cứ thét lên đừng chịu đựng
Câu nói đó không những không trấn an mà còn làm cô đã sợ càng thêm sợ
Tay bị trói, chân lại không di chuyển được

Cơ thể tr@n trụi bị người khác nhìn thấy
Mà hắn không biết từ lúc nào trên người cũng đã không còn tất vải
Đừng ....!A!!!!!
Hắn cứ thế, không có dạo đầu mạnh mẽ xuyên qua người cô
Hoan Hoan đau đớn thét lên,1 dòng máu chảy ra, cô cứ thể trở thành người phụ nữ.

Chương 4: 4: Ân Cần Chăm Sóc

Hắn ở trong cơ thể cô điên cuồng luận động mặc kệ cô cầu xin
Ưm ...!đau quá, dừng lại đi...!ra ngoài, anh mau ra ngoài đi ...!tránh ra ...
Hoan Hoan bị trói, cơ thể nhỏ bé không thích nghi được sự to lớn của hắn.

Giờ đây cô thực sự cảm thấy toàn thân như bị xé rách, nhất là nơi tư m@t kia
Chết tiệt
Lãnh Phong thầm rủa, bên trong cô ấm áp nhưng lại siết chặt hắn khiến hắn không kiềm được
Hung hăng đâm vào rồi rút ra, hắn biết cô đau đớn nhưng giờ phút này hắn không dừng lại được
Chỉ có thể hôn lên những giọt nước mắt để cô giảm cảm giác thống khổ
Nhưng cô lại bài xích, né tránh những nụ hôn của hắn
Tiêu cực làm đau chính mình, Hoan Hoan không thể kháng cự chỉ có thể cắn môi
Vô tình làm nó bật máu

Khi đạt đến cao hắn gầm lên rồi phóng thích chất lỏng vào sâu bên trong cô
Hoan Hoan không chịu đựng nỗi k1ch thích, chỉ thấy trước mắt 1 mảng đen tối rồi ngất liệm

---

Không biết đã bao lâu trôi qua, tỉnh lại thì trời đã sáng
Cô vẫn bị trói, trên người không mảnh vải che thân
Đau quá, thực sự rất đau
Hoan Hoan cố gắng ngồi dậy dù cơn đau đó khiến cô di chuyển khó khăn
Lúc này, bên ngoài có tiếng động
Vội vàng lấy chăn che chắn chính mình, cô phòng bị nhìn về nơi phát ra

tiếng động
Cánh cửa mở ra, người xuất hiện lại là hắn- kẻ đã chà đạp cô hôm qua
Trong mắt Hoan Hoan lúc này tràn ngập trong sợ hãi, chỉ muốn tránh xa hắn càng xa càng tốt
Lãnh Phong bước vào đến bên cạnh chậm rãi ngồi xuống
Hắn biết cô sợ, nhưng tính hắn vốn thô lỗ lại không biết cách lấy lòng phụ nữ chỉ có thể vụn về nói
Ăn cơm rồi nghỉ ngơi đi
Tuy hắn bình thường vô pháp vô thiên, nhưng cô đã là người của hắn.

Trong thâm tâm hắn cảm thấy là 1 người đàn ông thì phải chịu trách nhiệm với những việc mình đã làm
Hoan Hoan không nói gì, nhưng vẫn không giảm bớt cảm giác sợ hãi
Nếu như hắn không thả mà vẫn nhốt cô thì cô sẽ tuyệt thực, không thể nào khuất phục trước loại người tàn nhẫn lại độc địa như thế được - Hoan Hoan nghĩ
Tôi quên mất em đang bị trói, để tôi đút em nói xong hắn đưa cơm đến bên cô
Hoan Hoan làm gì còn tâm trạng ăn cơm, chỉ mong thoát khỏi nơi này.

Cô tránh né động tác của hắn

Lãnh Phong đã 2 ngày chưa ăn gì, tiền có được đều mua cơm để cô tẩm bổ
Nhưng cô đối với hắn chỉ có bài xích, điều này khiến hắn không vui
Hôm qua vừa mới gặp đã có hành động như vậy cô bài xích cũng không có gì lạ
Thôi được, hắn nhịn
Đặt cơm trên giường, hắn nhẹ nhàng cởi trói giúp cô bôi thuốc vào cổ tay sưng đỏ rồi ôn tồn
Ăn cơm rồi nghỉ ngơi, tôi đi ra ngoài
Để 1 bộ quần áo mới bên cạnh cô, hắn không nói gì nữa lẳng lặng ra ngoài
Nhìn bóng lưng của hắn, cô cảm thấy hắn có chút cô đơn
Cô nhanh chóng mặc quần áo, cố gắng ăn hết thức ăn hắn đưa
Phải ăn no, tịnh dưỡng thì mới có thể thoát khỏi đây cô nói nhỏ
Với sức lực như bây giờ ngay cả ăn cũng cảm thấy không có sức, bây giờ phải nhịn

Quần áo hắn đưa chỉ là cái áo thun rộng nên cũng rất dễ mặc
Do điều kiện ở đây thiếu thốn, nhưng cũng may ngày nào hắn cũng cho cô 1 thau nước nhỏ để cô lau người nên tạm thời sạch sẽ đôi chút
Ban ngày hắn sẽ đi ra ngoài, thật lâu mới trở về để đưa thức ăn cho cô
Ban đêm lại nằm ngủ bên cạnh
Cô không muốn nói chuyện với hắn, Lãnh Phong cũng biết điều đó

Hắn từng hỏi tên của cô nhưng Hoan Hoan không trả lời, giả vờ bị nghẹn để né tránh
Hắn không hỏi nữa, từ đó cũng không nói gì.

Thi thoảng chỉ ngắm nhìn cô ăn
Có lúc còn gội đầu, massage giúp cô thư giản
Về điểm này thì hắn có chút ân cần, cô cũng có vài tia hảo cảm
Nhưng nghĩ đến những việc hắn đối với mình, cô lại cảm thấy tức giận lại sợ hãi
Tối đó hắn ôm cô ngủ, ngủ rất ngon
Chỉ có cô vẫn nơm nớp lo sợ không tài nào chợp mắt
Trừ lần đầu đáng sợ đó thì hắn không làm vậy với cô nữa, nhưng ai biết được lúc nào thú tính trong người hắn nổi dậy a?
Mi mắt nặng trĩu, cuối cùng cũng ngủ thiếp đi
Hôm nay lại là 1 ngày dài đằng đẵng.

Chương 5: 5: Chạy Trốn

Ngày thứ 7 tính từ ngày hắn bắt cô
Hôm nay cơ thể đã bình phục, cô biết vào buổi sáng hắn sẽ đi ra ngoài rất lâu.

Lại thêm mấy hôm nay hắn không trói cô nữa nên Hoan Hoan càng thêm vững tin
Cô đã nung nấu ý định này từ lâu
Hôm nay là lúc cô sẽ trốn khỏi nơi này
Mấy hôm nay Hoan Hoan đều nhìn quan cảnh bên ngoài thông qua khẻ hở nhỏ
Lúc hắn bắt cô đã đánh ngất rồi đem cô đi đâu không biết, nếu không xem xét kỹ lưỡng không khéo sẽ không thể thoát khỏi
Qua khe hở nhỏ cô biết mình đang ở trên ngọn núi
Thành phố này chỉ có khu C là có núi, dưới núi có bản chỉ dẫn, nên cô chỉ cần xuống núi là có thể xác định phương hướng

_____
Đã 15 phút trôi qua kể từ khi hắn xuống núi
Tuy bên ngoài khoá cửa nhưng chỉ khoá bằng cây gỗ chứ không khoá bằng ổ
Hoan Hoan lấy trớn chạy thật nhanh dùng phần vai va đập mạnh vào cửa
Sau vài lần, cánh cửa gỗ đã gãy
Được ....!Được rồi
Cô mừng rỡ cười

Chạy ra ngoài không quay đầu nhìn lại, cố hết sức chạy thật nhanh
Phải nhanh lên, nhanh chóng thoát khỏi nơi quái quỷ này, thoát khỏi tên ác ma đó- Hoan Hoan nghĩ
Ngọn núi này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, chỉ có 1 con đường

mòn dẫn lên, nên cô cứ thế mà chạy
Cơ thể tuy đã khỏi nhưng vẫn còn yếu nhược không tránh khỏi mệt, 2 tay chống lên gối định thần vài giây cố gắng điều hoà hơi thở rối loạn
Hoan Hoan li3m li3m đôi môi khô khốc, khi đã đỡ mệt, cô ngẩng đầu
Lần này không chạy nữa, chân thực sự rất mỏi, cứ run lên khiến cô khó mà điều khiển bước đi
SOẠT ...
Nghe thấy tiếng động, Hoan Hoan lúc này ngẩng đầu lên
Cảnh tượng trước mắt khiến cô không tài nào quên được
Cơ thể căng như dây đàn, hít 1 hơi chỉ thấy lạnh lẽo không thôi
Sao hắn lại ở đây, sao hắn ...!lại về rồi?
Lãnh Phong chau mày nhìn người con gái trước mắt
Hôm nay hắn ra ngoài, như mọi khi hắn sẽ làm vài việc sau đó sẽ mua thức ăn và vật dụng cần thiết cho cô, nhưng sợ cô đói nên mua đồ về trước.

Không ngờ lại thấy cô ở đây, con mẹ nó, cô dám bỏ trốn?
Hắn mở miệng định nói gì đó nhưng cô không muốn nghe, cô sợ sẽ nghe thấy những câu không nên nghe
Liền xoay người chạy mà quên mất hướng mình đang chạy là nơi mà cô luôn muốn trốn khỏi
Không mang giày, chân cô bây giờ đang rỉ máu, lại cộng thêm cơn đau nhức lúc nãy.

Cô gắng gượng nhưng không tài nào chạy được
Chân à, van mày chạy đi có được không, làm ơn chạy đi mà - nội tâm Hoan Hoan gào thét, giờ đây cô sợ hãi tột cùng
Chạy được vài bước đã bị hắn tóm được
Lúc nãy khoảng cách của cả 2 xa nhau cả vài chục mét, nhưng chỉ sau vài giây hắn và cô lại gần như vậy
Lãnh Phong nắm tay cô siết chặt lực đạo
Chết tiệt, em định đi đâu?
**Anh thả tôi ra, bắt người là phạm pháp, chẳng lẽ ...
Em định trốn khỏi tôi thì tôi nói cho em biết, không có khả năng**!
Chưa nói hết câu, hắn đã cướp lời
Rồi kéo cô về nơi cô muốn trốn khỏi mặc cô vùng vẫy

Ném cô lên giường, hắn không vui nhìn cánh cửa bị cô phá, gương mặt toát lên tia tàn nhẫn
Hoan Hoan hoảng sợ lui v`êsau, hắn tiến đến ghì chặt cô dưới thân
Bắt đ`âu cởi áo
Anh thả tôi ra, đừng qua đây cô gào lên, vẻ mặt đ`ây hoảng sợ.

Chăn, gối và những vật vợ được đ`âu hướng v`êphía hắn, ra sức ném
Đây là chỗ của tôi nên chẳng ai dám đến, dù hôm nay em có kêu gào để dẫn dụ người đến ...!thấy em trong bộ dạng này ...!tôi cũng không ngại đ`êhọ chơi cùng đâu ...!càng đông càng vui a
Lãnh Phong chậm rãi nói, mỗi câu mỗi chữ hắn nói ra đ`âu làm cô run lên
Anh không thể ...
Có gì không thể, trên đời này chẳng có việc gì mà Lãnh Phong này không dám làm, nếu không tin thì em cứ việc thử
Nói xong, hắn như hổ đói lao v`êphía cô
Từng thứ trên người cô đ`âu bị hắn thô bạo xé nát.

Chương 6: 6: Thất Vọng

Cô đã suy tính như vậy nhưng vẫn không thoát được, kỳ thực tại sao lại như vậy?
Sợ sẽ có người đến như lời hắn nói, Hoan Hoan cắn môi không dám nói gì
Lãnh Phong được thế càng hung hăng, hắn cởi cái áo đen trói tay cô vòng l3n đỉnh đ`ầu
Cúi người khẽ nói
Tôi không trói là vì tin em sẽ ngoan ngoãn ở bên tôi, không ngờ em khiến tôi thật thất vọng.

Tôi có chỗ nào không tốt, tôi ngược đãi em sao?
Cô không trả lời
Hắn bắt nhốt cô như phạm nhân mặc dù cả 2 chỉ vừa mới gặp, lại cướp mất l`ần đ`ầu quý giá.

Đó không phải ngược đãi sao? đó là đối xử tốt sao?
Cô căm ghét hắn, cũng căm ghét nơi này
Chỉ muốn trốn khỏi đây, đi càng xa càng tốt
Cô không trả lời, hắn càng khó chịu
Đôi mắt càng trở nên tối hơn

Nếu không muốn trở thành người của tôi, ở bên cạnh tôi ...!vậy thì làm đ`ồ chơi đi
Dứt lời, hắn thô bạo đẩy mạnh
Aaaaa Cô không kịp phản ứng, bị đau mà kêu lên
Hắn cứ như con sói bị bỏ đói lâu ngày điên cu`ồng động
Hắn bỏ ngoài tai tiếng kêu la vì đau đớn của cô
Đừng! tránh ra đi ...!đau ...!đau quá
Đau lắm phải không? tốt lắm, phải đau thì em mới nhớ rõ

Hắn càng lúc càng thô bạo, nắm lấy eo thon mà tiến vào
Nước mắt cô giàn giụa, ướt đẫm cả drap giường, tay và chân đều bị khống chế, cả người lại bị áp đảo chỉ có thể đập đầu liên tục vào giường để phản kháng
Nghe tiếng động, lúc này hắn mới nhìn cô
Hành động này vừa làm hắn xót lại châm lên ngọn lửa giận dữ của hắn
Tay phải đặt lên eo thon di chuyển đến sau cổ cô, luồng tay vào tóc cúi đầu khoá đôi môi mềm kia, chặn đứng hành động không thuận mắt này của cô
Hoan Hoan bị hôn phát ra tiếng kêu ưm ưm như đang muốn bảo hắn đừng chạm vào cô
Lần đầu đã bị hắn cướp, giờ đây ngay cả nụ hôn đầu cũng bị tên ác ma này cướp.

Khốn nạn mà
Cô định mở miệng mắng thì lưỡi hắn đã luồng vào
Bá đạo nuốt mật ngọt của cô
Cô nào biết đây cũng là nụ hôn đầu của hắn, chỉ hoảng sợ mà khóc
Hôn người mình không hề yêu, thậm chí là ghét cay ghét đắng thực sự rất ghê tởm
Bên dưới hắn bị k1ch thích, chuyển động ngày càng nhanh rồi đạt đến cực kh0ái

_____
Đã bao lâu trôi qua, cô và hắn đều không biết.

Thậm chí hắn đã ở trong cô và đạt đỉnh điểm bao nhiêu lần cô cũng không rõ
Chỉ nhớ rằng hắn không cho cô nghỉ ngơi, hết lần này đến lần khác ép buộc cô cùng hắn ....
Hoan Hoan không chịu đựng được nữa, cô đã cầu xin hắn, thậm chí mắng chửi nhưng vẫn bị đè dưới thân, cô lại ngất đi

Lúc tỉnh lại chỉ thấy cả người rã rời
Cơ thể so với lần trước còn đau hơn.

Cánh cửa cô phá hôm qua đã được sửa chữa
Cảm thấy dưới chân có dị vật, cô phản xạ nhìn xuống

Tên ác ma đó, hắn dùng xích trói cô lại
Quan sát kỹ hơn, cô thấy hắn vẫn còn ở đó
Nhớ đến chuyện hôm qua, cô bắt đầu sợ
Lãnh Phong tiến đến, trên tay cầm lọ thuốc gì đó
Không khách khí, hắn nắm lấy chân cô hung hăng bôi thuốc
Cô bị đau muốn thu chân về, nhưng hắn dùng lực khiến cô không rút chân về được
Hôm trước hắn chăm sóc cô rất cẩn thận như nâng niu viên ngọc quý, nhưng hôm nay hắn thô bạo trong mắt không có cảm xúc gì thì cô đã biết, cô bây giờ chẳng khác gì món đồ chơi không hơn không kém

_____
Từ hôm đó trở đi, đêm nào hắn cũng cùng cô triền miên không ngớt.

Lần nào cũng khiến cô sợ hãi, mệt mỏi mà ngất đi
Ngày thứ nhất, cô khóc giật sợi xích khiến chân chảy máu, hắn không lưu tình mạnh bạo bôi thuốc
Ngày thứ hai, trên người cô vết thương cũ vết thương mới chồng chất nhau, cô vì đau mà khóc đến đáng thương
Ngày thứ ba, dấu ấn của hắn xuất hiện khắp người, cô khóc

Những ngày sau đó, cô không còn khóc nữa.

Bất lực nhìn thời gian trôi qua
Hắn, từ khi cô chạy trốn thay đổi rõ rệt
Không còn ôn nhu với cô nữa, giờ đây chỉ xem cô như nơi để phát ti3t
Công việc thường ngày của hắn là dùng nắm đấm, hắn sẽ xử lý những tên mà người khác nhờ, chỉ cần kẻ đó trả cho hắn thù lao hắn yêu cầu hoặc cảm thấy vừa ý
Cuộc sống của hắn thường ngày vẫn thế, chuỗi ngày vô pháp.

Hắn rất khoẻ, lại nhạy bén, tính tình lại không tốt nhưng vẫn có cả khối kẻ đến tìm và nhờ cậy
Vì hắn bất bại, hắn biết điều đó nên càng ngông cuồng hơn
Nhưng khi gặp cô, hắn bắt đầu muốn thay đổi, vì trong lòng hắn luôn khao khác có 1 mái ấm hoàn chỉnh
Nay cũng vì cô mà hắn trở nên bất cần hơn bao giờ hết

Thì ra trên thế giới này, chẳng ai cần hắn cả
Vậy thì hắn cũng chẳng cần bất kỳ ai, cô cũng chẳng còn quan trọng nữa.

Chương 7: 7: Quá Khứ Của Hắn

Kể từ ngày bị hắn trói lại, đêm nào cô cũng bị hành hạ cho nên tiều tụy là điều tất nhiên
Chìa khoá dây xích hắn luôn mang theo trong người, làm sao có thể lấy được?
Ngày qua ngày, Hoan Hoan càng rơi vào tuyệt vọng
Cô bây giờ chẳng khác gì nô lệ, những lúc như vậy cô lại căm hận hắn hơn
Thật sự chỉ muốn 1 đao đâm chết tên ác ma này
Hôm nay đến tận khuya hắn mới về, trên người nồng nặc mùi rượu và thuốc lá
Cô chịu không được ho khan vài tiếng, hắn nhíu mày ném vỡ chai rượu đang cầm trong tay khiến nó vỡ vụn thành từng mảnh
Trong cơn say có pha lẫn tức giận, hắn quát
Thái độ đó của em là ý gì, đang khinh thường tôi sao
Hoan Hoan có chút lo lắng, không muốn chọc hắn đành phải nhỏ giọng
Anh say rồi, nghỉ ngơi cho tỉnh táo đi
Đầu óc tôi không tỉnh táo? Hắn nhấn mạnh từng chữ
Bước chân chệnh choạng hướng về phía cô, ngồi lên giường.

Tay cầm sợi xích đang trói thỏ con bé nhỏ
Cô nghiêng người về phía sau, hắn lại nhoài người đến rút ngắn khoảng cách
Bất thình lình kéo mạnh sợi xích, giọng nói có chút uy hiếp
Em dám nói đầu óc tôi không tỉnh táo, đang chế giễu tôi sao?
Ông trời ơi, cô chỉ là bảo hắn nghỉ ngơi, nào có bảo đầu óc hắn không tỉnh a? Nói vậy khác gì nói hắn có vấn đề về thần kinh.

Cô đúng là tuyệt vọng, nhưng chưa đến mức muốn chết

Nói gì thì nói, hắn dùng bao nhiêu lực thế này, kéo cô đau thật
Hoan Hoan cố nắm sợi xích ngăn bản thân bị đau, xoay người né tránh nhìn vào hắn, cắn cắn môi mọng
Tôi ...!tôi không có ý đó
Không có ý đó? em nghĩ tôi là thằng ngốc sao?
Hắn buông tay, ngồi bên cạnh cô
Không gian im lặng đến đáng sợ, Hoan Hoan ngồi im không dám cử động.

Lỡ đâu hắn lại nổi khùng lên thì người chịu thiệt thòi vẫn chỉ có cô
1 lúc lâu, hắn mới mở miệng
Mẹ tôi làm ở khu đèn đỏ, ngoài ý muốn mà tôi tồn tại trên đời, nên tôi chẳng biết cha mình là ai.

Từ khi hiểu chuyện ngoài đòn roi tôi chẳng nhận được gì từ mẹ, tôi lên 8 bà ta lấy chồng ...!vì sợ đối phương biết quá khứ mà bỏ rơi tôi.

Tôi chẳng qua chỉ là 1 kẻ không ai cần.

Cứ chế nhạo đi, các người đều như nhau cả.

Chết tiệt

Cô chẳng biết phải nói gì, tuy cô cũng mất cha mẹ nhưng chí ít cô cũng nhận được tình thương trọn vẹn, còn hắn ...
Tôi vẫn không thể đồng cảm với anh được, anh chịu tổn thương, hiểu được cảm giác của 1 người bị tổn thương ...!nhưng lại đi tổn thương người khác, tại sao vậy?
Lãnh Phong nghiến răng gằng giọng
Cuộc đời này vốn bất công, dựa vào đâu kẻ khác có thể được hạnh phúc còn tôi ngoài tổn thương ra thì chẳng còn gì?
Hoan Hoan muốn nói với hắn rằng ngoài tổn thương hắn còn có những thứ khác, nhưng cô nghẹn lại.

Đúng là ...!chẳng có gì
Nếu thiên đạo bất công...!vậy thì tôi sẽ tạo ra công bằng, tôi sẽ khiến tất cả mọi người đều không có được hạnh phúc.

Em ...!hãy cùng tổn thương với tôi đi
Hắn đau khổ nói r ồi ghì cô xuống giường áp môi lên môi cô
Hoan Hoan đẩy hắn ra, hắn lại chế trụ khiến cô không vùng vẫy được
Lãnh Phong m*t cánh môi non m ềm người dưới thân, hắn nhẹ nhàng từ tốn.

Giờ phút này, hắn biết rằng hắn không phải muốn cô đau khổ cùng hắn, mà chỉ đơn giản hắn muốn người con gái này hoàn toàn thuộc v ềhắn
Ưm ...!dừng ...!nga ...!dừng lại đi cô thở gấp nhưng lại không thể cự tuyệt hắn
Nụ hôn này khác hoàn toàn những nụ hôn trước đây

Nó giống hệt như ...!nụ hôn mà những người yêu nhau hay làm
Nhẹ nhàng, âu yếm
Tay hắn lu ồn vào tóc cô dịu dàng xoa
Môi không ngừng m*t lấy cánh môi kia chứ không tiến vào.

Mùi hương nam tính trên người hắn và mùi rượu mạnh quyện vào nhau
Chẳng lẽ đây là vì rượu quá mạnh nên cô mới bị say?
Xung quanh chỉ nghe thấy tiếng th ở dốc của đôi nam nữ vì k1ch tình
Đến khi cô mất dưỡng khí, hắn mới luyến tiếc buông cô ra
Hôm nay ít nhất hắn có thể mượn rượu để sủng cô, nhưng 1 chiêu không thể dùng 2 l ần
Ngày mai, cô sẽ lại sợ hắn, căm ghét hắn
Hắn đau đớn ôm cô vào lòng
Ước gì thời gian hạnh phúc này có thể dừng lại.

Chương 8: 8: Giao Dịch

Thêm 1 ngày nữa trôi qua, hôm nay hắn ra ngoài từ rất sớm
Khi thức giấc đã không thấy đâu
Cô ngồi dậy gục đầu lên đầu gối
Đến khi nào hắn mới thả cô ra đây, thực sự chỉ muốn thoát khỏi nơi này

_____
Về phía Lãnh Phong
Hắn bây giờ đang ở khu A, ở cùng hắn là 1 đám người, trong đó có 1 tên rất sang trọng, gương mặt toát lên vẻ huênh hoang
Hắn là Từ Lôi, ở khu A là công tử ăn chơi sa đoạ có tiếng, vung tiền như nước
Lãnh Phong ngồi trên thùng gỗ vô tư đùa con dao đang cầm trên tay
Cư xử cho phải phép đi người mở miệng không phải Từ Lôi mà là người bên cạnh hắn

Tên vệ sĩ bên cạnh hắn to gấp 2 lần vậy mà đứng trước mặt Lãnh Phong lại có phần yếu thế
Lãnh Phong mếch mép cười
Trên thương trường cả 2 bên đều nên cư xử phải phép, dao trong tay tao không có mắt đâu, cẩn thận cái miệng mày đi
Mày ! !
Đủ rồi Từ Lôi lên tiếng, tên vệ sĩ không dám làm trái yên lặng nghe theo
Đổi lại nhận được 1 nụ cười khinh của Lãnh Phong
Có vẻ như anh không thích dài dòng cho lắm, vậy tôi không nói nhiều nữa, vào thẳng vấn đề chính đây.

Tôi cần anh lấy mạng của 1 kẻ
Lãnh Phong cười khẩy, nhẹ nhàng nói
Trước giờ tôi luôn không quan tâm việc kẻ mà tôi sắp tiễn lên đường có gia

thế hay không, chỉ quan tâm mình nhận được bao nhiêu
Từ Lôi ra hiệu với tên vệ sĩ bên cạnh, hắn hiểu ý liền hướng về phía Lãnh Phong đưa ra 1 cái cặp cẩn thận mở ra
Bên trong là tiền đô, số tiền này đủ mua 1 căn biệt thự ở khu S và để hắn hưởng thụ 1 thời gian
Lãnh Phong cười nhạt
**Nói đi, kẻ mà anh muốn tôi xử lí là ai
Tên không biết điều đó đang ở đây** Từ Lôi châm điếu xì gà lười biếng mở miệng
Đám người phía sau hắn lúc này mới tiến gần về phía Lãnh Phong, 1 trong số chúng khoái chí
Tiền cũng đã lấy, mày cũng nên làm điều mày cần làm đi , hahahaha
Không nhiều lời, hắn như con báo đang vồm ồi, thoắt chốc tên kia đã bị Lãnh Phong bẻ cổ lúc nào không biết
Hắn hướng về phía những tên khác đang run rẩy, môi nở nụ cười tà

Người mà anh muốn xử ! là đám ô hợp này thì số tiền tôi vừa nhận đúng là hậu hĩnh a
Người muốn xử hắn trước giờ rất nhiều, chuyện chi tiền cho hắn để hắn xử lí chính mình cũng không phải lần đâu
Nhưng chi nhiều tiền như thế này thì đây là lần đầu
Mọi chuyện, bắt đầu thú vị rồi!
Trong phút chốc, những tên đó đều bị Lãnh Phong đánh cho thừa sống thiếu chết.

Còn hắn cứ như đang chơi đùa, chẳng lo lắng hay sợ hãi
Ông chủ đây quả là hào phóng, chi mạnh tay như vậy chỉ để tôi xử lí đám đàn em không biết điều này Lãnh Phong châm chọc
Từ Lôi lúc này mặt đen như đít nồi, hận không băm vằm thiếu niên ngạo mạn trước mặt
Lãnh Phong cười sảng khoái, cầm cái cặp chứa tiền kia lướt qua Từ Lôi
ĐOÀNG!!!!!
Tiếng súng khiến Lãnh Phong ngừng cước bộ
Haha ! đây là kết quả của việc dám khinh thường tao Từ Lôi điên dại cười

Bổn thiếu gia đã nghe nhiều lời về con chó đánh thuê là mày, được tao chú

ý mày nên vui vẻ mà vẫy đuôi chứ không phải phớt lờ tao hắn nói thêm
Lãnh Phong chậm rãi nhìn xuống phía eo phải của mình chỉ thấy toàn là máu, tên khốn kiếp này có súng, con mẹ nó
Nếu bây giờ mày quỳ xuống!
Chưa nói hết lời, đã thấy trời đất xoay cuồng, Lãnh Phong bay đến tung cú đấm vào mặt tên khốn đang cầm súng kia
Cú đấm mạnh khiến Từ Lôi không kịp trở tay, hắn té sấp mặt xuống đất, gãy hẳn 2 cái răng
Cú ngã đau điếng đó khiến hắn phát hoả, định nói thêm gì đó nhưng Lãnh Phong không cho hắn cơ hội, hướng khuôn mặt hắn mà đá
Lúc nãy còn bảo tao là chó, bây giờ lại bị đánh như 1 con chó, cảm giác thế nào? vừa dứt câu, lại cho tên đang bò dưới đất vài cú vào bụng
Đến khi cơn giận nguôi ngoai, Lãnh Phong đem cái cặp chứa tiền kia đổ về phía Từ Lôi
Tiền thuốc của mày
Dứt lời, hắn rời khu B, mặc tên khốn nào đó đang bất tỉnh cùng đám đàn em của hắn.

Chương 9: 9: Hận

Rời khỏi khu B.....
Trên đường về, chẳng ai giúp hắn cả
Hết người này đến người kia đều né tránh hắn như tà vật
Những tên trước đây bị hắn đánh thấy hắn thương tích cũng muốn nhân cơ hội xử lí hắn
Nhưng Lãnh Phong chẳng khác gì quái vật, bị đạn bắn nhưng vẫn xử lí từng tên, từng tên một
Hắn gắng gượng lắm mới có thể về đến nơi
Mở cửa, hắn lao lên giường
Hoan Hoan bị 1 màn như vậy doạ cho sợ
Đột nhiên hắn xông vào rồi nằm đè lên người cô, Hoan Hoan sợ hãi đẩy hắn ra nhưng vẫn không làm hắn di chuyển dù là 1cm.

Cảm giác trên tay hơi ươn ướt, cô nhìn xuống xem thử thì kinh hãi không thôi
Rốt cục đã xảy ra chuyện gì, hắn ...!khắp người toàn là máu
Cô loay hoay 1 khoảng thời gian, lại nhìn thấy chìa khoá dây xích đang nằm trong túi áo của hắn
Không suy nghĩ, cô nhanh chóng lấy nó mở khoá rồi bước xuống giường
Đi được vài bước, đã bị hắn nắm lấy

Em ....!em định ....!đ...đi đâu, tôi ...!sẽ không để em ...!chạy đâu ....!đừng hòng thoát khỏi tôi
Hắn vừa nói vừa siết chặt lấy tay cô
Đau, thực sự rất đau nha.

Hắn bị thương, khắp người toàn là máu, vậy mà vẫn còn nhiều sức lực như vậy sao?

Bỏ ra, tôi phải đi cô dùng sức gỡ tay hắn ra
Trước mắt cứ tối dần, bóng cô cũng ngày càng xa
Đừng rời bỏ tôi mà ...
Hắn đau khổ rồi ngất đi

_____

Hồi lâu sau đó, hắn tỉnh dậy
Vẫn còn mê man, sau đó hắn mới nhớ ra chuyện cô lấy chìa khoá rồi chạy đi mất
Hắn cười khổ, hoá ra hắn khiến người khác chán ghét như vậy
Nhưng dường như có gì đó không đúng, nhìn xuống dưới thân, vết thương đã được băng bó khiến hắn hoài nghi
Chuyện gì đây, là ai ... hắn có chút ngạc nhiên
Nhìn chung quanh thì chẳng có ai
Cánh cửa bị đẩy ra, hắn bị ánh sáng mạnh làm nhíu mày
Anh tỉnh rồi sao? tiếng nói nhẹ nhàng vang lên
Nhưng điều khiến hắn ngạc nhiên là chủ nhân của tiếng nói kia
Là cô?
Cô vẫn chưa đi, vẫn còn ở đây với hắn
Lãnh Phong ngồi dậy, bị đau hắn thầm rủa
Hoan Hoan thấy hắn ngồi dậy sửng sốt, chạy đến vội vàng nói
Đừng ngồi dậy, vết thương có thể bị hở ra đó
Hắn nhìn cô, đôi mắt bị mái tóc kia che mất nên Hoan Hoan không thể thấy được bộ dạng của hắn lúc này
Hắn cũng không biết được điệu bộ hắn nhìn cô lúc này dịu dàng, say đắm cơ hồ vắt ra nước
Cô nhẹ nhàng kiểm tra xem vết thương có bị hở ra không
Cũng may là trước kia cô từng làm ở bệnh viện 1 thời gian, tuy chưa thực hiện phẫu thuật gắp đạn lần nào nhưng đã từng xem qua vài lần

Lần này cô thực sự liều lĩnh tự ý xử lí viên đạn trong người hắn, vì không có tiền nên chắc chắn sẽ chẳng có ai giúp đỡ.

Cô xuống núi là để mua vài vật dụng cần thiết
Cô lơ đãng nhìn hắn
Anh thấy trong người như ...
Chưa hết câu, đã bị hắn ôm vào lòng

Hoan Hoan giật mình, muốn đẩy hắn ra nhưng lại nghe thấy tiếng xúyt xoa, nhớ lại hắn đang bị thương nên cô đành ngồi im
Tuy không phải lần đầu cùng hắn tiếp xúc, nhưng đây là lần đầu tiên cô cảm nhận được bờ vai rắn chắc của hắn.

Ôm cô như thế này thực sự rất yên bình, ấm áp
Lúc nãy khi xử lí vết thương giúp hắn, cô mới nhìn rõ.

Trên người hắn chằng chịt vết thương, lớn nhỏ đều có đủ khiến cô có chút xót xa
Tôi đỡ anh nằm xuống cô nhỏ giọng
Hắn như đứa trẻ nghe lời nằm xuống, nhưng vẫn nắm lấy cô không chịu buông
Tôi có mua cháo, tôi đi lấy cho anh
Hắn buông ra
Cô đi lấy hộp cháo rồi đưa cho hắn
Lãnh Phong vẫn nằm đó không nhúc nhích
Anh đang bị thương không thể vận động, anh chịu khó để tôi đút

Cô ngồi cạnh nhẹ nhàng đưa từng muỗng cháo đến bên, hắn từ đầu đến cuối không nói câu nào chỉ ngoan ngoãn ăn
Ăn xong cô đưa hắn thuốc
Bị thương nặng rất có thể sẽ phát sốt, anh uống thuốc rồi nghỉ ngơi đi
Hắn suy nghĩ rồi nói **em vẫn sẽ ở bên tôi đúng không
Anh là người bệnh, cần có người chăm sóc
Tôi đối với em tàn nhẫn như vậy, chẳng lẽ em không hận sao?
Tôi hận** Cô thành thật nói
Tim hắn như thắt lại, hắn biết đó là điều không tránh khỏi
Nhưng tôi cũng không thể thấy chết mà không cứu.

Tôi ghét nhất những kẻ máu lạnh, làm sao có thể khiến chính mình trở thành người mà bản thân ghét bỏ được?
Hắn không nói gì nữa, đem thuốc cô đưa uống sạch
Hắn biết cô hận hắn, nhưng ít nhất cô sẽ không bỏ hắn lúc này
Vì hắn đang bị thương rất nặng.

Chương 10: 10: Kế Hoạch

Cô đã chăm sóc hắn được vài ngày
Vết thương do đạn gây ra không dễ lành, những ngày đầu còn phát sốt khiến cô mất ngủ mấy hôm liên tiếp
Nhưng cũng phải công nhận rằng hắn hồi phục rất nhanh, lúc bôi thuốc cũng không thấy hắn kêu la tí nào
Tên này đúng là quái vật mà - Hoan Hoan thầm nghĩ
Nhưng cũng tốt, dù sao cô cũng không có ý định sẽ chăm đến khi hắn lành lặng hẳn hoi
Cô đã lên sẵn kế hoạch rồi, tối nay sẽ rời nơi này
Trời đã trưa, cô cũng vừa đi mua đồ về
Hôm nay sao lại mua nhiều đồ vậy? Hắn có phần nghi hoặc
Hôm nay cửa hàng giảm giá nên ...!mua nhiều tích trữ cô viện 1 cái cớ Ừ
Anh xem, tôi mua rất nhiều vật dụng có lẽ anh sẽ dùng ...
Em mua nhiều đồ, lại dặn dò tôi như vậy ...!là muốn đi đâu sao? hắn thăm dò
Cô có phần hoảng nhưng cố trấn tỉnh Tôi ...!chỉ là sợ những lúc tôi đi vắng, anh không có ai ở bên ...!sẽ bất tiện

... hắn trầm tư
Hoá ra ...!cô là đang lo lắng cho hắn, lẽ nào cô cũng hơi thích hắn?
Lãnh Phong bất giác nở nụ cười
Không nói nữa, tôi giúp a thay băng
Hắn ngồi trên giường, cô mang 1 cái khăn và chậu nước ấm đến cạnh hắn gỡ lớp băng gạc cẩn thận lau xung quanh không để thấm nước
Cơ ngực hắn ...!đúng là rất rắn chắc a, nước da màu đồng khoẻ khoắn nếu như không có sẹo thì chẳng khác gì người mẫu vậy.

Cô bất giác đỏ mặt
Hắn ngồi im quan sát cô, nhìn thấy biểu hiện như vậy có phần cao hứng
Mỗi ngày đều động chạm mà em còn ngại?
Tôi ...!ai ...!ai bảo tôi ngại ...!chỉ là...!do lúc nãy đi mua đồ nên bây giờ cảm thấy nóng
Tôi tin em hắn cười sủng nịch
Đây là lần đầu hắn cảm thấy thì ra cơ bắp đẹp cũng có lợi đến vậy, sau này phải tích cực luyện tập rồi
Hắn và cô đều không nói gì nữa, thay băng xong cô để hắn ngủ còn mình thì đi dọn dẹp

_____

Tối đó ...
Lúc hắn đã say giấc, cô nhẹ nhàng đứng dậy mở cửa
Chưa kịp chạy ra ngoài đã bị nắm
(lần nào chạy cũng bị tóm -_-)
Khuya rồi em còn định đi đâu
Lúc trưa cô mua nhiều đồ như vậy hắn đã thấy có gì đó bất thường, quả nhiên cô muốn chạy
Anh ...!anh buông ra, tôi phải đi cô nói
Hắn bây giờ còn đang bị thương, khí thế trên người giảm súc nên cô cũng to gan hơn

Tôi đã nói với em rất rất nhiều lần là không được rời khỏi tôi, em không hiểu sao? hắn kích động
Vì vết thương đau lại cộng thêm hắn đang giận dữ mà khuôn ngực phập phồng
**Tôi còn có công việc của riêng mình, tôi nghĩ mấy ngày qua chăm sóc anh như thế cũng là có tình nghĩa lắm rồi.

Sau này tôi với anh nước sông không phạm nước giếng, những chuyện anh làm trước đây tôi cũng sẽ xem như chưa xảy ra, nên ...
Em đây là muốn cùng tôi cắt đứt quan hệ sao**?
Gì đây? Giữa cô và hắn thì có quan hệ gì, chủ nhân và nô lệ sao? Cô không có hứng thú đâu
Ừ cô thừa nhận cho qua chuyện
Cô không có thời gian dây dưa với hắn đâu, cô còn có ước mơ và hoài bão.

Cô không phải người h`âu của hắn, sao phải nghe theo lời hắn?
Lãnh Phong giận dữ nghiến răng Em mơ đi
Nói xong hắn ngay lập tức chế trụ cổ cô, say đắm hôn
Cô trợn to mắt nhìn gương mặt đang phóng đại trước mắt r`ồi giãy giụa
Bàn tay to không kiên nể sờ s0ạng khắp người cô
Hoan Hoan rùng mình, dùng sức đẩy hắn ra

Lãnh Phong đang bị thương, thành ph`ần thuốc lúc nãy cô đưa hắn lại có thuốc ngủ nên bây giờ đ`âu óc quay cu`ồng, bị cô dễ dàng đẩy ra
Cô hướng má hắn tát mạnh
Bị tác dụng của thuốc lại thêm vết thương đau, hắn trở tay không kịp
Không ngờ hắn cũng có ngày chật vật như vậy, mà người làm hắn thành bộ dạng này lại là 1 cô gái bé nhỏ.

Đúng là trên đời này cái quái gì cũng có thể xảy ra
Hoan Hoan nắm chặt đôi bàn tay đang run rẩy vì sợ hãi
Cô nén đau thương bỏ qua mọi chuyện vậy mà hắn lại lấy oán báo ân, đối xử với cô như vậy
Có 1 số người, không phải bạn đối xử tốt với họ, thì họ sẽ đối tốt với bạn.

Câu này quả không sai mà
Khốn kiếp, hắn là 1 tên khốn chính hiệu.

Chương 11: 11: Hắc Bang

Lãnh Phong cố gượng, nhưng cơ thể không cử động theo ý hắn, chỉ có thể nhìn cô càng chạy càng xa
Hắn dùng hết sức lực gào to
Dù em có chạy lên trời tôi cũng sẽ tìm em, dù có nhốt có trói cũng phải khiến em ở bên tôi.

Lãnh Phong tôi nói được làm được, cả đời này em cũng đừng mong thoát khỏi!!!
Trời đất tối sầm, hắn không còn biết gì nữa
Cô vừa chạy vừa lấy tay lau mạnh môi mình, xem nụ hôn của hắn như thứ gì đó ghê tởm, nghe thấy lời hắn nói cảm thấy sợ, nhưng nhanh chóng bình tĩnh
Ngay cả tên cô hắn còn không biết, thành phố này rộng lớn như vậy, đông người phức tạp hắn muốn tìm là tìm được sao?
Mà dù có tìm được, hắn nghĩ có thể bắt nhốt cô như thế này thêm lần nữa sao

_____

Khu A...
Cha nhất định phải làm chủ cho con, thằng khốn đó nó dám đánh con ra nông nỗi này, làm con bẻ mặt trước đám đàn em tên nào đó vừa tức giận vừa nhục nhã nói
Băng bó khắp người, gương mặt không đẹp đẽ nhưng vẫn có vài phần ưa nhìn nay sưng to biến dạng súyt không nhận ra
Từ Duy nhìn con trai mình hời hợt nói
Dẫn theo 1 đám đàn em thân tín, trong tay lại có súng vậy mà 1 thằng rác rưởi cũng không giải quyết được, mày và phế vật có khác gì nhau?
Cha, cha không thể nói như vậy ...!con ...!con dù sao cũng là con ruột của

cha, sau này sẽ là người thừa kế tập đoàn Từ Lôi nói
Mày nhìn mày hiện giờ đi, mày nói xem làm sao tao dám giao cả tập đoàn vào tay mày?
Từ Duy ném vỡ ly rượu trong tay, nói thêm
Chuyện của mày, tự mày đi giải quyết
Nói xong ông ta liền đi mất
Từ Lôi bây giờ muốn đập đồ, nhưng hắn lại không cử động được, tức càng thêm tức
Lão già khốn kiếp, suốt ngày chỉ lo vui vẻ bên đám phụ nữ chỉ biết đến tiền kia, ngay cả con trai cũng không quan tâm
Cục tức này nuốt không trôi, rồi sẽ có ngày tao bắt mày và lão già đó phải trả giá
Trên mặt hắn bây giờ hiện lên vài tia ác độc
Khi Lãnh Phong tỉnh dậy thì trời cũng đã sáng, hắn nhớ lại chuyện đêm hôm qua liền cười khổ
Thì ra em chưa bao giờ quên đi chuyện sẽ rời bỏ tôi, mẹ tôi không cần tôi ...!em cũng vậy
Những ngày tiếp theo đó, hắn nhịn ăn nhịn uống, hoàn toàn không có ý muốn sống
Mỗi lần nhắm mắt, hình ảnh của cô luôn hiện ra

Cô đi mà không đem theo bất kỳ thứ gì, cứ như đối với cô ở đây chẳng có gì quan trọng
Ngày thứ tư khi cô rời đi, hắn tự mình xử lí, băng bó vết thương
Cô mua rất nhiều thức ăn, hắn cứ thế mà đem ra sử dụng
Lãnh Phong đã nói là hắn sẽ tìm cô, thời gian còn dài, bây giờ hắn phải bình phục trước thì mới có thể tính đến những chuyện tiếp theo
Còn về phía Hoan Hoan, sau khi đã rời khỏi nơi toàn ký ức không vui đó, cô bắt đầu tìm kiếm cho mình 1 công việc
Bây giờ cô đang phục vụ trong 1 quán cafe, khi có tháng lương đầu tiên thì sẽ đi tìm và thuê 1 căn nhà nhỏ
Nhưng làm chưa bao lâu thì bị sa thải vì quán đó đã tuyển người xinh đẹp hơn cô
Lần này, cô làm bồi bàn ở 1 nhà hàng, kết quả quản lí nhà hàng đó là tên d3 xồm.

Cô liền tự xin nghỉ việc
Hiện giờ đang làm ở 1 cửa hàng hoa, công việc tuy bận rộn nhưng bà chủ nơi đây rất chiếu cố cô, còn giúp cô tìm 1 căn hộ hợp túi tiền
Hoan Hoan cảm thấy rất vui, từ nay trở đi cô có thể thực hiện ước mơ rồi
Sau khi khỏi thương, Lãnh Phong đến khu A và xin việc ở đó

Nơi đây phức tạp, chỉ sử dụng quy tắc ngầm
Hắn đến nơi liền nhanh chóng đến Hắc bang thế giới ngầm
Mục đích hắn đến đây là vì muốn dựa vào quan hệ rộng rãi của nơi đây để tìm cô- người hắn trao trái tim này
Người đứng đầu Hắc bang là Bạch Dạ Phi Long
Trước giờ người muốn gặp hắn đều sẽ bị người của hắn hành hạ sống đở chết dỡ
Bạch Dạ Phi Long ngồi tên ghế quan sát Lãnh Phong từ xa
Tên này 1 mình đến Hắc bang thân cô thế cô lại có thể hạ nhiều tên đàn em của hắn như vậy đúng là thú vị
Miệng Bạch Dạ Phi Long hiện lên nụ cười hứng thú
Làm việc cho tôi không?.

Chương 12: 12: Ngạc Nhiên

Đám đàn em của hắn bị doạ cho sợ, bàn tán không ngừng
Lão đại trước giờ chưa bao giờ chiêu mộ ai, sao ...!sao hôm nay...
Đúng vậy đó, trước giờ đều do Dương Hồng và Liễu Thanh- thân tính của đại ca đều bạc ...
Tên này là ai vậy
Bạch Dạ Phi Long nhíu mày, trong phút chốc đám đông liền im lặng
Cậu tên gì?
Đám đông bị câu hỏi của bang chủ mình làm cho đứng không vững
Hoá ra lão đại cũng không biết hắn là ai, vậy mà lại mời hắn vào bang.

Có nhầm không vậy trời!!!
Lãnh Phong hắn nhìn thẳng vào Bạch Dạ Phi Long không kiên không nể nói ra tên mình

Xưa nay dám nhìn thẳng vào mắt lão đại có mấy người, vậy mà tên này ...!hắn là đang chê mình sống quá thọ hay sao?
Cả 1 đám người nuốt nước bọt, không dám tin cảnh tượng trước mắt
Lời mời của tôi không hấp dẫn sao? Bạch Dạ Phi Long trào phúng hỏi
Được lợi ích gì? Lãnh Phong hỏi
Ôi trời, cái tên này.

Hắn tới đây không phải muốn gia nhập băng sao, bây giờ lại còn cả gan mặc cả với bang chủ?
Dương Hồng thấy tên oắt dưới kia chướng mắt, không nhịn được liền lên tiếng
Con mẹ nó, mày nghĩ mày là ai mà dám nói chuyện với đại ca như vậy?
1 tháng 1000 đô, khu chung cư khu S, 1 chiếc xe BWN phiên bản giới hạn đều cho cậu

Đại ca trước giờ hào phóng có tiếng, trên dưới Hắc bang ai ai cũng biết, nhưng mà tên này có tài cán gì mà lại ...
Hắn nhìn Lãnh Phong nói thêm
Nhưng đó là khi cậu làm cho những người trong bang tôi tâm phục khẩu phục để cậu ở lại thì những thứ tôi nói mới trở thành của cậu
Nghe tới đây, tất cả đàn em của hắn đều tiến về phía Lãnh Phong, ngay cả tên bên cạnh là Dương Hồng cũng tiến đến
Bạch Dạ Phi Long chống cằm, tay nâng ly rượu vang như đang thưởng thức trò vui.

Đây cũng là cơ hội để giúp anh em trong bang hội có dịp giải trí
Lãnh Phong chỉ tay về phía Dương Hồng, lạnh nhạt nói
Xuống đây 1vs1
Trán Dương Hồng nổi gân xanh con mẹ nó, mày là ai mà dám đòi tay đôi với tao?
Tao không có nhiều thời gian để chơi với cả lũ chúng mày, mày là thân tín thì cũng xem như là kẻ mạnh, nếu không muốn tao tìm người khác

Mắt Dương Hồng trở nên lấp lánh ánh sao khi nghe Lãnh Phong bảo 2 từ kẻ mạnh
Ai bảo tao không muốn, lão tử hôm nay sẽ chơi với mày
Liễu Thanh thấy huynh đệ mình bị khích tướng mà lại vui vẻ như vậy không nhịn được cười
Nếu nó đánh bại mày thì không cần phải đánh với mấy đứa khác nữa vì trừ lão đại thì ở đây chẳng ai solo thắng được mày, đây mới là mục đích của nó đó Dương đầu gỗ ạ
Tên khốn kiếp này, dám biến hắn thành đồ ngốc sao
Dương Hồng xông đến đánh, mỗi cú hắn tung ra Lãnh Phong đều tránh né được
Cả 2 bên có thể nói là ngang tài ngang sức
Người trong căn phòng đều bị cả 2 người làm cho kinh ngạc
Bạch Dạ Phi Long cũng cảm thấy hứng thú với cái tên Lãnh Phong này, có thể ngang cơ với Dương Hồng.

Xem ra tiền, chung cư và xe của hắn hôm nay phải cho tên này rồi
Sau 1 hồi lâu bất phân thắng bại, vị đại ca cao cao tại thượng kia cảm thấy

có đánh tới mai cũng chẳng khác gì nên liền dừng trận đấu
Cho Lãnh Phong 1 căn phòng để hắn nghỉ ngơi, tối nay chúng ta sẽ mở tiệc chào đón thành viên mới.

Còn có ai không phục thì sau này cứ tìm hắn

Bạch Dạ Phi Long nói, muốn tất cả đều phục thì sau này phải xem biểu hiện của hắn ta rồi
Căn phòng của Lãnh Phong thiết kế tao nhã, rất thích hợp để nghỉ ngơi tịnh dưỡng
Liễu Thanh đưa hắn vào phòng tùy tiện nói
Phòng đây, tối nay 8h sãnh chính nhớ đúng giờ
Nói xong Liễu Thanh liền bước ra khỏi phòng, nhưng hắn cũng cảm thấy không phục nên định thêm vài câu châm chọc, liền xoay người thì thấy Lãnh Phong tay để lên bụng
Hắn tò mò tiến đến gần để xem thì thấy Lãnh Phong trán nhễ nhại mồ hôi, khắp người là máu
Vì Lãnh Phong mặt áo đen nên không nhìn kỹ thì rất khó thấy
Vết thương bị hở
Liễu Thanh có chút không tin nhìn người trước mặt
Bị thương còn dám đến đây, đúng là điên mà.

Chương 13: 13: Thiên Th ần

Lục Nhất Dương là bác sĩ của Hắc bang, tuy chỉ mới 20t nhưng anh là người được Bạch Dạ Phi Long xem trọng nhất
Anh ta xem xét tình hình của Lãnh Phong, gương mặt điển trai như có như không lên tiếng
Ăn kẹo đ ồng, vận động mạnh nên vết thương bị hở
Có gì đáng ngại không? Dương H ồng gặng hỏi
Không chết được đâu Lục Nhất Dương cười nói
Cái tên lang băm chết bầm này, tuổi còn nhỏ mà đã xấ t láo như vậy.

Nếu không phải đại ca ưu ái thì ta đã băm ra làm trăm mảnh r ồi rãi xuống h ồcho cá ăn r ồi - Dương H ồng tức tối
Tuy Dương H ồng tay nhanh hơn não, lại nóng như Trương Phi nhưng qua chuyện này hắn đương nhiên có cái nhìn khác v ềLãnh Phong
Hắn không ngờ trên đời vẫn còn người li ều mạng như vậy

V ềphía Liễu Thanh, hắn vốn tr ầm tính nhưng suy nghĩ sâu xa lại thêm cái tính cẩn thận, tuy lúc đ ầu không ưng gì Lãnh Phong cho lắm nhưng sau này lại là người nói chuyện với hắn nhi ều nhất
Lãnh Phong sau khi khỏi thương, đi theo Bạch Dạ Phi Long đã lập được rấ t nhi ều công lao.

Hắn cũng tr ầm tính hơn nhưng tính khí cao ngạo vẫn còn
Hắn biết cách ki ềm chế cơn nóng giận, cũng học được rấ t nhi ều đi ều
Sống tốt hơn, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định đi tìm Hoan Hoan
Lãnh Phong không biết tên cô, có l ần đi uống rượu cùng Liễu Thanh và Dương H ồng.

Hắn đã kể chuyện v ềcô

2 tên đó vậy mà lại ném cho hắn ánh mắt đầy ngưỡng mộ, còn muốn gặp cô 1 lần
Người con gái như vậy tìm đâu ra nha!
Dương Hồng ngà ngà say gương mặt đỏ hồng trông rất đáng yêu, hứng thú hỏi
Nếu không biết tên thì hãy miêu tả xem con thỏ nhỏ của anh như thế nào, lão tử đây sẽ giúp anh tìm, thấy thế nào?
Lãnh Phong nghĩ đến cô, hiện lên nụ cười ngọt ngào, hắn nói chắc chắn sẽ giúp sao?
Anh em chẳng lẽ có chút chuyện mà không giúp nhau? Dương Hồng nói
Liễu Thanh ngồi bên cạnh tay nâng ly whisky nghe chuyện
Cô ấy còn đẹp hơn cả thiên thần
Dương Hồng và Liễu Thanh lúc này ...

Ôi, miêu tả như vậy ...!thì bảo lão tử tìm như thế nào!!!
Không ngờ khả năng dùng từ của người anh em này lại kém xa cả đứa trẻ tiểu học, nên họ liền bảo Lãnh Phong vẽ cô ra giấy
Ai ngờ lại phát hiện, hắn vẽ xấu cực kỳ
Phái rất rất nhiều người đem theo bức tranh hắn vẽ đi tìm kiếm nhưng vẫn không tìm được
Tuy rằng miêu tả người và hội hoạ Lãnh Phong làm cả bọn (ngay cả Bạch Dạ Phi Long) khóc không ra nước mắt, nhưng trong kinh doanh hắn lại giúp Hắc bang rất nhiều
Lãnh Phong được bang chủ khuyên bảo nên hắn đã mở được 1 công ty mang tên K kinh doanh nước hoa
Dần dần dưới sự dẫn dắt của hắn công ty ngày càng phát triển lớn mạnh
Từ khi bắt đầu ý định mở công ty riêng, Lãnh Phong đã hoàn toàn thay đổi vềdiện mạo bên ngoài
Mái tóc đen dài che đi đôi mắt giờ đây được cắt gọn đi để lộ đôi mắt chim ưng màu hổ phách sắc bén,sóng mũi cao lai tây, đôi môi hơi cong lên như đang cười, cái cằm cương nghị, cơ thể săn chắc, khuôn ngực nam tính rắn rỏi, chiều cao hơn m8
Nhìn hắn lúc này, đã làm biết bao nhiêu phụ nữ phải điêu đứng, hận không thể tự dâng mình lên.

Nhưng hắn lại không để ai vào mắt, vẫn âm thầm tìm kiếm cô

Năm thứ 4 kể từ khi K được thành lập
Nay đã có vị trí nhất định trong giới kinh doanh, lại có Hắc bang chống lưng, Lãnh Phong bây giờ được biết đến như ông trùm nước hoa thành phố P
(Lãnh Phong và Bạch Dạ Phi Long lại rất thân thiết, từng đỡ cho Bạch Dạ Phi Long viên đạn chí mạng lúc còn trong Hắc bang nên có thể nói hắn và vị bang chủ thế giới ngầm này tình cảm chẳng khác gì ruột thịt)
Những người ở thành phố này đều truyền miệng nhau câu nói
"Không được đắc tội với Hắc bang, càng không được gây sự với K"
Ngoài anh em thân thiết trong Hắc bang thì không ai gọi hắn là Lãnh Phong, vì hắn đã giấu đi không cho ai biết
Khi ký hợp đồng với đối tác, hắn chỉ lấy cái tên Phong
Nên giờ đây, nếu không gọi hắn là Phong tổng thì cũng phải cung kính gọi 1 tiếng ngài Phong.

Chương 14: 14: Xin Việc

Năm thứ 5 khi thành lập, bây giờ K đã trở thành tập đoàn lớn mạnh ở thành phố P
Vị Phong tổng bá khí và soái khí ngời ngời làm cho phụ nữ khắp thành phố ăn ngủ không yên kia vẫn chưa từ bỏ ý định tìm kiếm Hoan Hoan nhưng không thể tìm được
Lãnh Phong hằng ngày đều tuyển nhân viên với hi vọng sẽ tìm được cô
Các cô gái trong thành phố này từ những người gia cảnh bình thường đến những tiểu thư quý tộc đều tranh nhau đến K, dù chỉ là chức vụ nhân viên nhỏ bé cũng tranh nhau sứt đầu mẻ trán
Có người vào được công ty liền dùng hết tài nguyên não để câu dẫn Lãnh Phong
Kết quả liền bị sa thải
Những tưởng hàng ngày nhiều người bị như vậy sẽ làm đám nữ nhân kia sợ hãi mà bỏ cuộc
Ai mà ngờ càng ngày càng đông, vì ai cũng có suy nghĩ rằng bản thân mình khác biệt, không tầm thường như những kẻ khác

Ngài Phong nào đó bực tức không thôi, thực sự chỉ muốn ngưng tuyển dụng để bản thân dễ chịu
Nhưng không làm được
Tuy vậy, nhưng cũng có vài người cực kỳ ưu tú được tuyển vào
Hoan Hoan làm ở tiệm hoa nhỏ đã lâu, nhưng bà chủ và chồng đã đi đến nơi khác sinh sống.

Tiệm hoa đó cũng đã bị bán, cô đã đi tìm việc ở nhiều nơi và đều không có kết quả
Thành phố này đúng là khó tìm việc a, dù 5 năm qua cô đã vừa làm vừa học thêm tiếng Anh và Nhật nhưng vẫn không xin được việc

Kết quả là Hoan Hoan đánh liều 1 phen, đem hồ sơ xin việc vào K
Cô cũng chẳng mong mình được nhận đâu, công ty bình thường cô còn không vào được, huống hồ K là tập đoàn có tiếng tăm thì sao có thể !
Lắc lắc cái đầu nhỏ đang nghĩ ngợi lung tung, cô đi đến quầy tiếp tân hỏi chuyện
Xin chào Hoan Hoan vui vẻ hỏi
Xin chào, xin hỏi tôi có thể giúp gì? cô nhân viên tiếp tân thân thiện đáp lời
Tôi ! Tôi muốn đến để ! cho hỏi vị trí lao công có tuyển người không?
Cô nhân viên kia sau khi nghe xong câu hỏi, gương mặt thân thiện liền không còn, nụ cười rạng rỡ lúc nãy cũng biến mất
Lại thêm 1 kẻ nghèo khiết đến đây vì muốn quấn lấy Phong tổng đây mà- cô ả nghĩ bụng, rồi nhếch lên nụ cười khẩy
Hiện giờ tôi cũng không biết, hay là cô đợi ở đây 1 chút, tôi sẽ hỏi cấp trên giúp cô

Vậy làm phiền rồi
Hoan Hoan ra ghế ở ngoài sảnh lớn ngây ngốc đợi, cô cũng không biết mình đã ngồi bao lâu, chỉ cảm thấy bây giờ rất đói
Cô cũng đến quầy tiếp tân hỏi vài lần nhưng đều nhận được câu trả lời cấp trên đang có việc thì cô liền biết mình lúc đầu vốn chẳng có cơ hội vào đây làm việc dù với tư cách là nhân viên dọn vệ sinh
Hoan Hoan buồn bã bỏ lại hồ sơ rồi đi về
Ả nhân viên thấy cô bỏ cuộc trong lòng hả hê vô cùng, cô ả là thiên kim của giám đốc công ty vậy mà chỉ nhận được công việc tiếp tân này, người không có ai chống lưng như cô tất nhiên sẽ không được vào
Không xin được việc lại bị chơi 1 vố, tưởng K là nơi nào?
Cô bước ra khỏi tập đoàn luyến tiếc nhìn lại, tuy biết rằng sẽ xảy ra chuyện này nhưng vẫn cảm thấy rất buồn
Nơi này nếu có thể được nhận vào thì tốt biết bao Hoan Hoan cảm thán
Cô lẳng lặng rời đi, đâu biết có 1 ánh mắt cứ dán vào cô từ khi cô bước chân vào tập đoàn này
Lãnh Phong đứng ở trên tầng, quan sát tất cả
Lúc thấy cô, hắn không dám tin vào mắt mình

Vui mừng, xúc động thận chí giận dữ vì năm đó cô dám bỏ trốn
Hắn định xông đến bên cô thì đã bị người anh em của mình là Liễu Thanh

tin ý phát hiện vấn đề cố ý ngăn lại
Doạ người ta sợ đến nỗi bỏ trốn, bây giờ vẫn muốn chuyện đó xảy ra?
Dương Hồng đi phía sau, thấy 2 người phía trước hành động kỳ lạ có chút không hiểu
Cả 2 đang nói cái gì vậy?
Phải làm cho con thỏ nhỏ kia dù có chạy cũng không chạy được thì mối lo của cậu mới được giải quyết Liễu Thanh nói thêm
Lãnh Phong lúc này mới bình tĩnh, đau lòng cắn răng nhìn người con gái mình chờ đợi suốt 5 năm buồn bã đi mất, sau đó môi hắn mếch lên đường cong tà mị
Cô bé à, em không trốn được tôi nữa đâu.

Chương 15: 15: Không Được Gọi Thỏ Con

Lãnh Phong trầm tư 1 lúc, Liễu Thanh hiểu ra vấn đề liền bảo
Thỏ con của cậu muốn vào công ty rất đơn giản, chuyện này tôi chỉ cần búng tay pà có thể giải quyết
Anh em bao nhiêu năm chắc chắn không đơn giản là muốn giúp, nói đi muốn gì Lãnh Phong nhìn tên giảo hoạt bên cạnh liền nói
Chiếc xe Benz của cậu không tồi, tôi đây cảm thấy rất thích, nếu có thể ...
Lãnh Phong không nói gì lướt ngang qua người hắn tiện thể ném chìa khoá
Ngày mai tôi không thấy cô ấy thì tôi xé xác anh ra
Quá đáng lắm luôn, dù sao tôi cũng là đàn anh của cậu ở Hắc bang a Liễu Thanh giả vờ khóc đáng thương
Lãnh Phong không quan tâm lắm, đi về phòng làm việc, trước khi đi còn tiện thể ném cho Dương Hồng và Liễu Thanh vài câu
Nhân viên tiếp tân khi nãy...!có lẽ nên thay người
Dương Hồng nghi hoặc nhìn Lãnh Phong đã rời đi, lại nhìn về phía Liễu Thanh đang nâng niu chiếc chìa khoá trong tay, ngãi ngãi cái đầu
Có chuyện gì vậy, nhân viên tiếp tân đó không tồi mà, sao lại ...

Ai biết được, tên đầu gỗ đó có bao giờ nói lý đâu, thích thì đuổi không thích thì đuổi
Nói xong Liễu Thanh liền đi đến quầy tiếp tân để mặt Dương Hồng ngơ ngơ ngác ngác đứng đấy
Ả nhân viên kia thấy Liễu Thanh đến liền tươi tắn rạng rỡ Giám đốc Thanh cần tôi giúp ngài ...
Hồ sơ cô gái vừa nãy đưa tôi xem Hắn cắt ngang những ý định tiếp cận
Ả ta muối mặt liền đưa hồ sơ của Hoan Hoan
Thật không hiểu giám đốc tại sao lại muốn xem, con bé lúc nãy xét về gia cảnh học vấn dung mạo đều không hơn mình cơ mà - ả tức tối nghĩ ngợi
Hắn xem qua 1 lượt rồi nhìn ả nhân viên

Cô ta đỏ mặt 1 bụng đắc ý, có lẽ giám đốc đã nhìn trúng mình.

Ai ngờ được câu tiếp theo của hắn làm ả xanh mặt
Bắt đầu từ bây giờ cô bị sa thải
Tại ...!tại sao ...!giám đốc à ...!tôi ...
Vì ...!cô xui xẻo
Liễu Thanh nói xong liền cầm theo lí lịch tiêu sái rời đi, mặt kệ cô ả đứng trơ ra, ánh mắt mọi người cứ thể đổ dồn vào cô ta
Trách cô đắc tội ai lại đi đắc tội với sủng vật của Phong, cha cô không bị liên lụy thì xem ra cô còn có chút may mắn hắn nghĩ bụng
Trong phòng chủ tịch ...
Lãnh Phong đang ngồi trên ghế xem sổ sách, Liễu Thanh đi vào đem theo thứ mà hắn cần
Có cần phải xé xác tôi không? Liễu Thanh cười mỉa mai
Lãnh Phong cầm tài liệu không thèm để tâm tên cáo già bên cạnh nữa
Hoan Hoan, thì ra cô ấy tên là Hoan Hoan số điện thoại xxxxxxxxx

Lãnh Phong bất giác mỉm cười
Lưu số điện thoại người thương đi, sau đó bấm số giúp tôi, tôi giúp cậu đưa con thỏ nhỏ vào bẫy
Lãnh Phong bất mãn nhíu mày Không được gọi cô ấy là thỏ nhỏ
Cái đồkeo kiệt này, không được gọi là thỏ vậy phải gọi là gì, phu nhân chủ tịch chắc, gọi như vậy không bị doạ sợ cũng bị đám nữ nhân trong công ty tính kế.

Hay là ...!cậu thích tôi gọi cô ấy là bà Phong?
Chuyện này tính sao đi Lãnh Phong đỏ mặt, giọng nói có chút khoái chí
Tên này vậy mà ...!thật là, cứ như đứa trẻ to xác vậy, chỉ gọi tên cũng ghen đến như vậy.

Cô ấy mà có bạn trai thì ...
Sau khi lưu số, Lãnh Phong liền gọi cho cô rồi mở loa ngoài, đưa điện thoại cho Liễu Thanh
Đầu dây bên kia đổ chuông, Hoan Hoan đã vềđến nhà, thấy số lạ cô đăm chiêu rồi nghe máy
Alo ...!cho hỏi là ai vậy?

Xin chào, cô có phải là cô Hoan Hoan không?

Vâng, ngài là ...
Tôi là quản lí ở K, lúc nãy có xem qua hồ sơ của cô nên gọi báo cho cô biết cô đã trúng tuyển, ngày mai có thể đi làm
Hả, cái gì ...!tôi ...!tôi trúng tuyển? Hoan Hoan sửng sốt, nhưng vài giây sau đó cô lại nghi hoặc
Có khi nào là lừa đảo, hoặc là muốn chơi khăm cô không
Lãnh Phong thấy đầu dây bên kia im bặt có chút sốt ruột nhưng Liễu Thanh nhạy bén biết được ngay, hắn từ tốn nói
Cô Hoan, hay là như thế này ...!ngày mai cô cứ đến K, đưa số điện thoại này cho họ, tôi chắc chắn họ sẽ sắp xếp cho cô 1 công việc hợp lí, cô thấy thế nào?
Hoan Hoan suy nghĩ, nếu người bên kia đã nói như vậy thì chắc không phải lừa đảo, ngày mai cứ đến K xem như thế nào
Nếu vậy thì tốt quá, vậy không làm phiền anh nữa, tôi sẽ đi sắp xếp, cảm ơn anh, làm phiền rồi
Vâng, không sao đ...
Liễu Thanh định nói thêm vài câu nhưng điện thoại đã bị thùng giấm nào đó giật lại, đúng là keo kiệt.

Chương 16: 16: Hứng Thú

Hôm nay Hoan Hoan đúng hẹn đến K để xin việc
Cô mặc áo sơ mi trắng kết hợp váy đen hơi bó sát làm lộ đường cong
Đến quầy tiếp tân, cô nhẹ nhàng hỏi
Xin chào, tôi đến để phỏng vấn xin việc
Cô nhân viên mới ở quầy tiếp tân gương mặt hơi cau có
Ha! Đến xin việc hay có mục đích gì khác, thí vụ ...!muốn 1 chân bước lên cao chẳng hạn?
Hoan Hoan định thanh minh cho mình thì đã có người tiếp lời, là giọng nói trong trẻo của 1 cô gái
Cho hỏi, vị tiểu thư đây...!cô có phải là Hoan Hoan không?
Hoan Hoan nhìn về hướng phát ra âm thanh êm dịu đó, lịch sự trả lời vâng
Cô gái đó nhẹ nhàng nói

Xin chào, tôi là thư kí chủ tịch, tên tôi là Lâm Doãn, thật ngại quá phiền cô đợi lâu, lúc nãy tôi có tý việc phải xử lý, chúng ta mau đi đến phòng phỏng vấn cũng sắp trễ rồi
Hoan Hoan gật gật cái đầu
Lâm Doãn chỉ về phía thang máy trước mặt, ôn tồn bảo
Cô Hoan có thể vui lòng chờ tôi ở thang máy trước mặt không?
Vâng
Đợi Hoan Hoan đi xa, nụ cười trên môi Lâm Doãn cũng tắt
Cô hướng về phía nhân viên tiếp tân mới nhậm chức kia lạnh lùng phun ra mấy chữ
Chỉ mới trong thời gian thử việc mà thái độ của cô cũng không tồi a, chủ tịch ghét nhất là loại người cậy quyền cậy thế.

Xem ra cái ghế tiếp tân này phải tìm người mới rồi
Nói xong, Lâm Doãn xoay lưng đi mất, mặc kệ cô nhân viên kia gương

mặt biến sắc
Mà 1 màn này vừa vặn lọt vào mắt Bạch Dạ Phi Long,nghe Liễu Thanh và Dương H ồng nói hôm nay người mà Lãnh Phong tìm kiếm suốt 5 năm sẽ đến nên hắn cố tình đến xem thử em dâu tương lai tướng mạo như thế nào, nhưng bây giờ xem ra hắn lại hứng thú với cô thư ký này hơn, mắt hắn loé lên tia hứng thú
Lâm Doãn đưa Hoan Hoan đến phòng thì lịch sự đi làm việc
Hoan Hoan bước vào phòng thì thấy căn phòng cũng có hơn trăm người, cô mở cửa nên mọi ánh mặt đ ều đổ d ồn lên người cô
Đa số vẫn cảm thấy cô không có sức uy hiếp chỉ cười khinh r ồi chú tâm vào công đoạn chải chuốt
Cô tìm 1 góc để ng ồi, dù sao cũng là cạnh tranh nên họ như vậy là đi ều tất nhiên, cô lẳng lặng tìm 1 góc nhỏ để ng ồi đợi đến lượt của mình
Chỉ khoảng nửa tiếng sau tên cô đã được gọi, mọi người trong phòng có chút sửng sốt
Cô ta đến sau lại được gọi vào trước là tại sao?
Hoan Hoan cũng kinh ngạc, nhưng cô tự trấn an, có lẽ là vì cô nộp h ồ sơ hôm qua nên được gọi vào trước cũng nên
Nhưng cô đâu biết những người ở đây, có người phải nộp đơn từ tận tháng trước.

Càng không biết được đây chỉ là màn kịch được hắn giăng ra phòng cô nghi ngờ lại chạy thêm 1 l ần nữa
Bước vào phòng, tiến v ề phía ghế ng ồi phỏng vấn, Hoan Hoan nhẹ nhàng ng ồi xuống
Trước mắt cô là thư ký Lâm Doãn cô gặp lúc nãy, ngoài ra còn có thêm 2 người đàn ông
Lâm Doãn nhanh chóng lên tiếng
Cô Hoan Hoan, giới thiệu với cô đây là tổng giám đốc của K Liễu Thanh, người còn lại là chủ tịch Phong.

Họ là người sẽ phỏng vấn cô
Xin chào, tôi là Hoan Hoan đến đây để phỏng vấn
Cô có chút căn thẳng
Không làm mất thời gian, tôi sẽ trực tiếp hỏi cô chỉ c ần trả lời thành thật là

được Liễu Thanh nói
**Vâng
Cô đã** ...

Hoan Hoan gần như nín thở để nghe rõ câu hỏi của tổng giám đốc, nếu anh ta hỏi bằng cấp hoặc cô tốt nghiệp ở đâu thì thật sự rất ngại a, tập đoàn lớn như thế này thì liệu có biết được nơi xa xôi hẻo lánh mà cô nói?
Cô đã có người yêu chưa
Tôi từng học ở ...!hả ... cái gì, anh ta vừa hỏi cái gì vậy?
Cô súyt nữa thì té khỏi ghế, cô có nghe nhầm không, anh ta hỏi cô có người yêu chưa? tập đoàn lớn đầu là hỏi những câu bình dị như thế này sao?
Lâm Doãn cũng lường trước cô sẽ có phản ứng này nên giải thích
Cô Hoan Hoan, thật ra cũng không có gì kỳ lạ đâu.

Công ty ...!có quy định không được để chuyện tình cảm ảnh hưởng đến công việc, nên hỏi về vấn đề này tuy có chút tế nhị nhưng công và tư phải rõ ràng thì sẽ tốt hơn
Nghe Lâm Doãn nói cô cũng thấy có lý, mặt có chút ửng hồng nói
Vẫn chưa.

Chương 17: 17: Cá Đã Vào Lưới

Cô có thể cảm nhận được ánh mắt của vị chủ tịch cao cao tại thượng kia đang nhìn chằm chằm vào mình mặc dù cô không có trực tiếp nhìn hắn
Hoan Hoan nghĩ bụng- cái gì vậy, chẳng lẽ cô và hắn ta quen biết hay sao, không thể nào, chủ tịch K là người như thế nào sao có thể quen biết loại người như cô a?
Liễu Thanh lại hỏi thêm
Vậy thì trước đó cô có từng tìm hiểu hay quen bạn trai không?
Không
Liễu Thanh hỏi Hoan Hoan nhưng lại hướng phía Lãnh Phong cười bí hiểm
À, thì ra là ...!từ trước đến nay chưa từng có người yêu, vậy thì dễ r`ồi
Lãnh Phong nghiến răng nhỏ giọng Cẩn thận cái miệng
Liễu Thanh bĩu môi, nói với Hoan Hoan
Cô Hoan, tạm thời trong phòng chủ tịch có thiếu 1 nhân viên pha trà, cô được nhận làm nhân viên chủ tịch ...!cứ bắt đ`ầu vào ngày mai ...

Chưa dứt câu đã bị Lãnh Phong quăng cho cái lườm chết người
**Cứ bắt đ`ầu ngay bây giờ đi
Nhưng ...!tôi ...!tôi đến xin làm lao công thôi, sao có thể làm việc ở phòng chủ tịch** ... Hoan Hoan có hơi lo sợ
Cấp trên yêu c`ầu công việc, cô là nhân viên có quy`ền từ chối sao? Lãnh Phong lúc này mới lên tiếng
Vừa nghe thấy giọng hắn cất lên Hoan Hoan g`ần như nín thở
Cô biết giọng nói này, nó giống hệt giọng nói của tên đã cướp đi l`ần đ`ầu của cô
Hoan Hoan tái mặt nhìn chằm chằm Lãnh Phong, bàn tay nhỏ nắm thành đấm run b`ần bật
Lâm Doãn đến bên cạnh để tay lên vai cô nhẹ nhàng trấn an
Cô Hoan nè, thật ra lao công và nhân viên pha trà tuy tên gọi khác nhau

nhưng tính chất công việc cũng không khác nhau là mấy.

Chủ tịch của chúng ta từ nhỏ đã ở bên Đức nên có hơi khó tính, nhưng chỉ cần cô cố gắng và hết mình vì công việc thì sẽ ổn thôi, tôi sẽ chỉ dạy nên cô yên tâm đi
Chủ tịch Phong từ nhỏ đã ở Đức, vậy thì có thể là giọng nói giống nhau thôi
Liễu Thanh cười nói
Đây là hợp đồng, cô Hoan xem thử xem có chỗ nào không hợp hay không?
Hoan Hoan đứng dậy bước đến cầm tờ hợp đồng
Trong hợp đồng ghi rõ tiền lương hằng tháng là 200 đô, tính ra tiền địa phương thì rất là nhiều đó nha.

Nếu chuyên tâm làm tốt công việc còn có thêm tiền chuyên cần, bảo hiểm đầy đủ
Bù lại, cô không được nghỉ việc nửa chừng dù có là lý do gì đi chăng nữa, nếu không sẽ phải đền số tiền vi phạm hợp đồng là 4 triệu đô
Thời gian kết thúc hợp đồng là 10 năm

Cô hít vào 1 hơi lạnh, 10 năm thì có phần hơi quá nhưng những ưu đãi trong hợp đồng thật sự rất tốt.

Hoan Hoan có chút phân vân, nhưng cô muốn mua 1 căn nhà cho riêng mình chứ không muốn phải thuê phòng nữa cho nên cô nghĩ với số tiền mà cô sắp kiếm được thì yêu cầu trong hợp đồng cũng không có gì quá đáng
Hoan Hoan cầm bút hơi lưỡng lự rồi ký tên lăn tay
Liễu Thanh nói nhỏ vào tai Lãnh Phong
Cá đã vào lưới, bây giờ có bắt được hay không phải xem bản lĩnh của ngài Phong rồi
Nói xong hắn cười tà tiến về phía Hoan Hoan muốn bắt tay với cô
Hoan nghênh đến với K, từ nay chúng ta là đồng nghiệp rồi nên có gì thắc mắc cứ hỏi tôi đừng ngại
Lãnh Phong thấy vậy liền nhíu mày, cũng đi về phía Hoan Hoan nhanh chóng bắt lấy bàn tay nhỏ của cô, làm Hoan Hoan giật mình
Mong rằng mọi người sẽ chiếu cố cho tôi cô nói
Sẽ Lãnh Phong như có như không lên tiếng nhưng vẫn chưa có ý định

buông tay cô ra, thậm chí còn nắm chặt hơn
Không xong rồi, chủ tịch này là đang khó chịu với mình phải không? Cũng đúng, nhiều người ưu tú như vậy nhưng mình lại được chọn nên anh ta không vui, mình phải cố gắng làm việc mới được- Hoan Hoan nghĩ thầm
Cái đó ...!tôi ...! cô gượng gạo muốn rút tay lại nhưng hắn vẫn như cũ, nắm mãi không buông

Lâm Doãn bước đến Cô Hoan, vềsau tôi sẽ hướng dẫn cô trong công việc nên chúng ta hãy cùng nhau cố gắng a
Lúc này hắn mới định thần lại và lưu luyến buông tay ra
Lâm Doãn và Hoan Hoan đi đến phòng chủ tịch, cô thư ký xinh đẹp này dạy cho Hoan Hoan cách sử dụng những thiết bị cô không biết sử dụng, đa số là những loại máy số lượng có hạn.

Hoan Hoan từng làm trong quán cafe nên học rất nhanh
Bây giờ chúng ta đã là đồng nghiệp với nhau, lúc nãy xem sơ phần lí lịch chị thấy em chỉ vừa 23 tuổi, chị 26 rồi nên chúng ta xưng hô chị em cho thân thiết em thấy thế nào? Lâm Doãn cười
Vâng, vậy em có thể gọi chị là Doãn tỷ không?
Tất nhiên rồi
Doãn tỷ, xin chị chiếu cố em ạ Hoan Hoan cúi người
Cả 2 người liền trao đổi số điện thoại để tiện bềliên lạc.

Chương 18: 18: Phê

Lâm Doãn chỉ dẫn rất tận tâm, chu đáo
Dù là pha cafe cũng chỉ cô pha rất nhiều cách
Ôi trời, lúc cô làm ở tiệm cafe còn không biết những cách thức như vậy.

Vậy mà cô ấy không những biết mà còn rất thành thạo
Đúng là thư ký toàn năng a, vừa xinh đẹp vừa tài giỏi
Hoan Hoan ngưỡng mộ không thôi
Hôm nay chỉ cần học như vậy thôi, quan trọng là em phải tiếp xúc với chủ tịch nhiều thật nhiều vào, em làm tốt sẽ được thưởng Lâm Doãn tươi cười, trong lời nói có chút ám muội
Em sẽ cố gắng, không làm mất mặt Doãn tỷ cũng sẽ không phụ lòng chị đã tận tình giúp đỡ em
Dù sao thì hôm nay chỉ mới là ngày đầu tiên, cô cũng không mong vị chủ tịch kia sẽ có cảm tình với mình đâu.

Chỉ cần cố gắng làm tốt công việc là được
Được rồi, em pha cafe rồi mang vào cho chủ tịch đi, cố lên nha, bé Hoan Lâm Doãn khích lệ
Hoan Hoan nhanh chóng pha cafe rồi đi vào phòng chủ tịch, cô gõ cửa, người bên trong lười biếng đáp lại
Vào đi
Cô đẩy cửa vào thì thấy 1 màn k1ch thích
Vị chủ tịch Phong nào đó đang ngồi trên ghế bá khí bắt chéo chân, trên tay vịn là 1 mỹ nữ đang ngồi, áo sơ mi không gài 2 cúc đầu, lộ ra khuôn ngực quyến rũ tỳ vào cánh tay của hắn làm chúng biến dạng, váy công sở ôm sát được cắt ngắn súyt lộ cảnh tượng bên trong, bàn tay thon thả của cô ta còn đang m ơn trớn bàn tay to rắn rỏi của hắn

Giọng nói ngọt ngào có chút ỏng ẹo làm người đưa cafe rợn cả người
Phong tổng, công văn em để trên bàn r ồi, nhưng mà công văn vô vị như vậy ...!hay là ...!đừng phê duyệt nữa ...!phê em đi anh~
Lãnh Phong lúc này mặt đen hơn cả đít n ồi, hắn đang tập trung phê công văn nên không chú ý xung quanh, vừa mới chớp mắt lại thấy cô ta ng ồi lên ghế, cửa cũng có tiếng gõ, hắn theo quán tính cho vào không ngờ lại là Hoan Hoan
Lãnh Phong chột dạ, cứ như ông ch ồng bị vợ bắt gian tại trận không nói gì trực tiếp đứng dậy, mỹ nữ kia bị bất ngờ không kịp phản ứng đã bị té xuống đất, bộ dạng cực kỳ khó coi
Mà cảnh tượng cô ta bị té sấp mặt lại vô tình lọt vào mắt của Hoan Hoan, vừa đau vừa mất mặt cô ta li ền quát
Nhìn cái gì, cút ra ngoài
Cô loay hoay 1 h ồi r ồi nhìn Lãnh Phong lại nghe hắn bảo
Cút
Giọng nói lạnh lẽo vô cùng, định xoay người đem tách cafe đang pha rời đi thì hắn lại nói thêm
Không phải nói em!
Cô bây giờ mới hiểu ra rằng hắn đang bảo mỹ nữ kia chứ không phải mình
Làm cô giật cả mình, cứ tưởng bản thân đã phá hỏng chuyện tốt của hắn
Mỹ nữ kia không nói được gì hậm hực bỏ đi

Lúc ngang qua còn cố ý húych vào vai Hoan Hoan làm cô súyt té ngã, ly cafe đang c ầm bị tác động mạnh mà rơi xuống đất vỡ tan
Cô cúi người lượm từng mãnh vỡ, lại bị ai đó kéo lên
Đây không phải việc của em nên làm
Lãnh Phong kéo cô đến ghế sofa g ần đó, ấn cô ng ồi xuống.

Còn mình thì đến bên bàn làm việc, nhấc điện thoại ấn xuống con số
Vài giây sau khi có người nhấc máy, hắn cao ngạo nói
Người lúc nãy rời khỏi phòng, kêu cô ta quay lại dọn dẹp sạch sẽ r ồi biến đi cho khuất mắt tôi
Hoan Hoan cắn c ắn môi dưới, nếu sau này cô phạm sai l ầm tương tự thì có khi không chỉ khu S này mà ngay cả thành phố P cũng không chứa được cô *cứ khéo lo :)))*
Nói xong hắn đến bên cạnh cô, ng ồi xuống, ôn nhu hỏi

Tay có bị mảnh sứ làm cho bị thương không?
Cô lắc đ`âu ý bảo không bị gì

Cũng may là cô không bị gì, nếu không thì cô gái lúc nãy chắc hắn sẽ làm cô ta vỡ như cái tách cafe kia, thương hiệu cái tách lúc nãy có khi cũng bị vạ lây vì dám làm tổn thương người phụ nữ của hắn
Cô ngây ngốc ng`ồi đó, hắn cũng ng`ồi im không nói gì, chỉ nhìn cô
Không phải ánh mắt của mấy kẻ bi3n thái giở trò sàm sở con gái nhà lành, nhưng cũng khiến cô thấy ngột ngạt
1 lúc sau thì hắn bảo
Ra ngoài tìm thư ký Lâm học thêm kinh nghiệm đi trong lòng thật không muốn cô đi, lúc nãy quan sát camera còn nghe Lâm Doãn gọi cô là bé Hoan, người nào đó ghen tỵ chết đi được, hắn cũng muốn được gọi cô như vậy nhưng sợ doạ cô đành phải cố nén đau thương
Hoan Hoan nghe theo cúi chào r`ồi rời đi
Cô đang suy nghĩ, Phong tổng này đối với nhân viên không t`ồi nha.

Chỉ c`ần đừng đi quá giới hạn là được
Nhưng cô đâu biết rằng cái vị chủ tịch này ngay bây giờ chỉ c`ầu mong cô đi quá giới hạn.

Chương 19: 19: Tổn Thương

Lúc nãy chỉ ngồi bên cạnh cô thôi mà hắn đã nãy sinh phản ứng, nên chỉ đành bảo cô ra ngoài
Bên trong phòng chủ tịch có 1 phòng tắm, tất nhiên có cài mật khẩu và chỉ có hắn biết
Khi hắn xem lý lịch của Hoan Hoan thì ngay lập tức đổi mật khẩu vài cái thẻ ngân hàng, mật khẩu nhà thành ngày tháng sinh của Hoan Hoan, còn mật khẩu phòng tắm này hắn cài đặt bằng chữ *Phong yêu Hoan*
Nghe chẳng khác gì mấy đứa trẻ mới biết yêu, sến súa kinh khủng
Nhưng hắn thích, hắn là chủ tịch ai làm gì được hắn?
Nhấn xong mật khẩu, hắn liền vào đó dùng nước lạnh giải quyết
Mỹ nữ lúc nãy biết tin mình bị sa thải, vào đây để xin hắn cho cơ hội nhưng chẳng thấy người đâu, theo sau là Lâm Doãn nên ả ta muốn giở trò cũng không được
Tại phòng thư ký, Hoan Hoan lúc này đang cố gắng luyện tập pha cafe và những thức uống có thể giúp thư giãn đầu óc, giúp tinh thần sảng khoái
Lâm Doãn đuổi được cô ả kia đi cũng nhanh chóng trở về vị trí xử lý tài liệu dày đặt
Phòng thư ký chỉ có Lâm Doãn làm bấy lâu nay cô buồn gần chết, bây giờ lại có thêm Hoan Hoan, Lâm Doãn vui như mở hội

Đáng nói hơn là trước đó chủ tịch bảo cô nếu có thể thuyết phục được Hoan Hoan bé bỏng ký vào bảng hợp đồng kia sẽ tăng lương gấp 4.

Nên hiện tại cô kích động vô cùng
Lúc được nhận vào tập đoàn làm thư ký cô cũng không vui như hôm nay, thoải mái ngân nga vài giai điệu
Trên đầu truyền đến giọng cười
Cứ tưởng Phong nuôi chim sơn ca trong phòng làm việc, ai ngờ giọng hát

của thư ký đây lại hay như vậy
Lâm Doãn giật mình ngẩng mặt lên, trong bụng thầm rủa
Shit! Không có giáo dưỡng
Nhưng ngay lập tức mỉm cười
Nếu ngài tìm chủ tịch thì xin vào phòng đợi 1 chút, Bạch Dạ tiên sinh
Trong mắt Bạch Dạ Phi Long loé lên tia ngạc nhiên
Chúng ta chưa gặp nhau lần nào, sao em lại biết tôi là ai vậy, cô bé?
Lâm Doãn rất không thích cách gọi cô bé này của anh, nhưng vẫn gượng cười
Bá khí ngút trời, mái tóc bạch kim đặc trưng lại thêm ngữ khí gọi tên của chủ tịch thoải mái như vậy thì ngoài bang chủ Hắc bang thì tôi nghĩ chẳng còn to gan lớn mật như vậy
Bạch Dạ Phi Long nhìn cô gái trước mặt, môi nhếch lên
Dám bảo tôi to gan lớn mật, nếu ở đây không phải công ty của Lãnh Phong thì tôi chơi chết em
Hắn tự nhiên đưa tay lên vuốt v e mái tóc đen dài của cô
Suy luận không tồi

Ngài quá khen rồi Lâm Doãn nghiến răng né tránh động tác kia, ở đây mà không phải công ty của Lãnh Phong thì tôi chơi chết anh
Bạch Dạ Phi Long thu tay về tiện thể đưa lên mũi ngửi Dầu gội không tồi đâu, rất thơm, tôi rất thích
Tôi xài là dầu gội nữ, dù có thích thì ngài cũng không nên xài đâu, Bạch Dạ tiên sinh
Đồ bi3n thái!!! nội tâm cô gào thét nhưng vẫn phải giữ nét mặt chuyên nghiệp
Nhìn như vậy thôi, nhưng tôi không phải bi3n thái đâu, cô nghĩ vậy tôi sẽ tổn thương a
Cái quỷ gì đây? hắn biết đọc nội tâm sao, cô nghĩ trong đầu mà hắn cũng biết
Cô cười cười không nói gì, lặng lẽ gõ gõ bàn phím vi tính vờ như đang làm việc mong hắn sẽ nhanh chóng vào phòng tìm Lãnh Phong
Ai mà ngờ hắn nhoài người tới, giờ đây cả 2 người cách nhau không quá 3cm
Lâm Doãn hốt hoảng ngã người về phía sau, cái ghế thư ký của cô cũng liền lui về sau làm khoảng cách cả 2 nhanh chóng xa hơn

Ai mà ngờ hắn lại nắm tay vịn ghế kéo cô về vị trí cũ.

Lúc này mặt đối mặt, cô có thể ngửi được mùi hương nam tính trên người hắn, là mùi bạc hà mát lạnh
Khoảng cách gần làm cô nín thở, ngồi im không dám cử động

Hắn cũng ngồi im không tiến gần hơn, như chim ưng quan sát cô
1 hồi lâu hắn mới lui ra sau, gương mặt mang theo ý cười
Chúng ta đã thân thiết như vậy, cũng nên trao đổi cách thức liên lạc a
Hồi lâu sau cô mới kịp hoàn hồn, tiếp tục tươi cười
Tôi nghĩ chúng ta công việc khác nhau, cuộc sống cũng không liên quan, nên không cần trao đổi gì đâu
Lâm Doãn nhấn mạnh từ không liên quan khiến Bạch Dạ Phi Long có chút không vui nhưng cũng không làm gì cô
Dám làm mới lạ đó, đây là công ty người anh em tốt của hắn gây dựng, dù làm gì cũng phải nể mặt Lãnh Phong.

Hắn làm việc trong thế giới ngầm nhưng trong giới thượng lưu hắn vẫn rất cần mặt mũi, làm khó dễ thư ký của anh em mình là điều 1 người có máu mặc nên làm sao? Tất nhiên là không.

Chương 20: 20: Hôn Môi Xa

Tuy không vui nhưng hắn cũng đoán trước được con nhím này sẽ xù lông
Nhẹ nhàng đứng lên
Thôi được rồi, điện thoại của em đây
Lâm Doãn ngây người
Ôi mẹ ơi, ba ơi, thánh thần thiên địa ơi, tên bi3n thái này hắn lấy điện thoại của cô lúc nào vậy! cô rõ ràng để nó ở trong túi quần mà!!!

Tôi nhớ mình còn có việc, em không cần nói với Phong rằng tôi đã đến đây đâu, hẹn gặp lại
Hắn đưa cho cô điện thoại rồi nói
Thật sự muốn chất vấn, thậm chí là chửi nhưng mong muốn đuổi hắn đi bây giờ mãnh liệt hơn bao giờ hết, Lâm Doãn nắm tay thành đấm cố nén cơn tức giận
Ngài đi thong thả
Hắn rời đi, trước khi đi còn tặng cho cô nụ hôn môi xa
Đợi hắn đi mất, cô nộ khí bộc phát đá cái ghế ngồi khi nãy trút giận

Con mẹ nó, tâm trạng đang vui lúc nãy nay còn đâu
Đing~
Điện thoại reo lên tin nhắn, cô mở lên xem, là từ người lạ gửi đến
Lâm Doãn cảm thấy đây là điềm báo không lành nhưng vẫn mở lên xem
Thật muốn chửi thềthêm vài trăm lần nữa
Tin nhắn viết!
Tôi biết em ngại miệng nên tôi lưu số giúp em rồi đây.

Chương 21: 21: Chiêu Trò

Lâm Doãn uống cạn ly trà sữa còn có ý định muốn cùng Hoan Hoa đi ăn trưa, tiếng điện thoại lại vang lên nhưng l`ần này màn hình hiện lên người gửi tin nhắn là chủ tịch
Cụ thể là
Để Hoan Hoan ăn cơm với tôi, tăng lương gấp 5 thêm chuyến đi nghỉ dưỡng 1 tu`ần trên đảo Bali
Lâm Doãn cười như không cười
À, thì ra điểm yếu của chủ tịch chính là Hoan Hoan
Bấy lâu nay cứ nghĩ kim chủ chính là boss, ai mà ngờ được ...!Thôi bỏ đi, cô đi ăn 1 mình vậy
Bé Hoan, chủ tịch có 1 buổi gặp mặt khách hàng lớn nhưng chị bây giờ lại không đi được ...!em tuy là nhân viên mới nhưng không c`ần sợ, chỉ c`ần ng`ồi bên cạnh chủ tịch là được, quyết định như vậy đi, chào em
Nói xong cô li`ền chạy đi mất để lại Hoan Hoan đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra
Đi gặp mặt khách hàng lớn? Phải làm sao bây giờ a, đúng là nước mắt thành sông
Cô đang loay hoay không biết nên làm gì thì cửa phòng chủ tịch mở ra, Lãnh Phong mặc bộ vest màu xanh đen cao ngạo bước đến
Dõng dạc nói Lúc nãy thư ký Lâm đã nói cô ấy có công việc đột xuất, không còn cách nào khác ...!cô đi với tôi

Hẳn là không còn cách nào khác, người nào đó vừa nói vừa không giấu nỗi ý cười
Còn cô chỉ sợ mình làm sai mà bị lăng trì cũng nên, thấp thỏm không thôi, nước mắt lưng tròng thiếu chút rơi xuống
Tại sãnh tập đoàn .....
Các nhân viên đang ra sức bàn tán v`ềcô nhân viên pha trà mới đến và cô

mỹ nữ lúc nãy bị đuổi đi
**Tôi nói nè, cái cô Hoan Hoan gì đó có gia cảnh như thế nào mà lại có thể ở gần Phong tổng như vậy a, thật không cam tâm
Chứ còn gì nữa, nhưng mà không phải cô ta có gia cảnh khủng khiếp gì đâu, lúc nãy tôi có nhìn lý lịch thấy chỉ mới tốt nghiệp cấp 3**
Cả đám người nghe được tin này đều bị đả kích cực lớn
Khi thấy ngài chủ tịch đó từ thang máy riêng bước ra, tim liền đập liên hồi, tuy đây là cảnh tượng ngày nào cũng thấy nhưng vẫn không kìm được
Nhưng khi thấy Hoan Hoan lẽo đẽo bước ra sau thì không còn ai cười nữa.

Hận ý bao trùm khắp nơi
Cô cũng nhận thấy ánh mắt không có tý thiện cảm như hàng vạn mũi kim châm chích mình, chỉ đành nhắm mắt cúi đầu xuống thấp mà đi
Không thấy đường nên tiếp đó cái đầu liền va vào 1 bức tường
Ui cô bị đau thốt thành tiếng, lúc phấn chấn lại thì chỉ muốn tự vả vào miệng mình
Được chú ý càng thêm chú ý, ánh mắt lại đổ dồn về phía cô
Đúng là đáng sợ mà, tập đoàn lớn quả nhiên nhân viên đều không bình thường
Tất cả nữ nhân đang đứng trong sảnh đều mong Lãnh Phong sẽ mắng cô nhân viên mới này rồi sau đó 1 chân đá cô ta ra khỏi K
Lúc trước có người cũng đứng ở vị trí cô ta và cũng dùng chiêu này để thu hút sự chú ý của người mà cả thành phố P này muốn bò lên giường.

Chưa chạm được vào 1 sợi tóc đã bị Lãnh Phong đá ra khỏi đây

Từ đó, tin đồn Lãnh Phong không thích phụ nữ lan truyền khắp nơi, chỉ nửa ngày mà cả thành phố P này đều biết ngài Phong không thích tiếp xúc với phụ nữ, có tin còn đồn hắn thích sạch sẽ, còn có tin bảo hắn thích nam nhân
Vậy mà bây giờ, vẫn còn có người điếc không sợ súng dùng chiêu trò rẻ tiền này
Đám đông nôn nóng nhìn thấy cảnh hắn dùng chân trái hay là chân phải để đá cô, người nào người nấy đều mở to mắt như 2 quả bóng
Mau đá cô ta đi chủ tịch đám đông ra sức gào thét trong lòng
Hoan Hoan lúc này sợ đến mức 2 chân mềm nhũn, không còn sức để đi

Lúc nãy cô chỉ muốn đi khỏi nơi này, cắm đầu mà đi nhanh.

Chỉ mới ngày đầu tiên làm việc mà thật tệ
Lúc nãy làm vỡ tách cafe, bây giờ lại rơi vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Tiền của người giàu thật không dễ kiếm
Lãnh Phong đột ngột dừng lại thì cảm giác người sau lưng va phải mình, hắn xoay người nhìn thấy cô sợ sắp khóc.

Lại tưởng cái lưng hắn quá cứng đi, làm cô đau muốn khóc.

Giọng nói tự trách có phần quan tâm vang lên
Có sao không
Cả đám đông hít vào 1 hơi lạnh, còn thì thầm với người kế bên rằng có phải bản thân đang nghe nhầm hay không
Chủ tịch vậy mà lại lo lắng cho con nhóc này ư?
Trái tim của phụ nữ toàn tập đoàn đều muốn vỡ vụn cả rồi.

Vài người đau lòng mà oà khóc chạy đi, có người còn không chịu được cú sốc lập tức ngất xỉu
Nhưng Lãnh Phong hoàn toàn không để ý, kéo cô ra khỏi nơi này tiến đến chiếc xe Lamboghini màu đỏ của mình
Hoan Hoan chưa kịp làm gì, hắn đã ân cần thắt dây an toàn cho cô và cho chính mình rồi giậm chân ga phóng đi mất.

Chương 22: 22: Ám Muội

Lãnh Phong đưa Hoan Hoan đến 1 nhà hàng mà hắn đã đặt trước đó, khi bước vào mọi ánh mắt đều hướng về phía hắn
Đàn ông thì ngưỡng mộ, phụ nữ thì rung động
Hoan Hoan đi phía sau cảm thán vô cùng
Cô cũng đã nghe nhiều người bàn tán về chủ tịch Phong.

Người ta nói bá khí và soái khí của hắn nếu đem so sánh với Bạch Dạ Phi Long thì đúng là một chín một mười.

Ngay cả diễn viên hạng A cũng thua kém 1 phần
Cô nhìn tấm lưng rộng lớn của người đi trước trong đầu loé lên suy nghĩ
Thân hình như vậy thảo nào không cần vệ sĩ đi cùng, vệ sĩ có khi còn không có được thân hình như vậy a
Lãnh Phong đi chậm lại, cứ thấy cô đi phía sau mình thật không thoải mái
Đi bên cạnh tôi, em nhỏ như vậy đi phía sau không sợ tôi không cẩn thận trượt chân đè chết em sao?
Hắn đột nhiên thấy lời hắn vừa nói có chút ám muội, nuốt ngụm nước bọt

Qua đây
Vâng lời, cô bước đến đi bên cạnh hắn
Thầm nghĩ, anh mà trượt chân thì chắc chắn sẽ được lên trang nhất đó
Tại tầng cao nhất của nhà hàng.....
Hắn đã cố tình chọn nơi có phong cảnh đẹp, cả tầng này đều được bao hết.

Đề phòng những kẻ không mời mà đến và tránh những ánh nhìn đáng ghét
Hôm nay hắn muốn ăn 1 bữa với cô, chỉ riêng mình cô mà thôi
Hắn kéo cái ghế ý bảo cô ngồi vào
Hoan Hoan xua xua tay đầy ái ngại

Không cần đâu chủ tịch, tôi có thể tự làm được
Trừ lương
Nghe đến đây không phản khán nữa, cô ngoan ngoãn đi đến ngồi xuống
Cô không muốn chỉ vì chút chuyện này mà bị trừ lương đâu
Hắn đi về phía đối diện ngồi xuống
Phục vụ tiến đến tươi cười hỏi
Ngài Phong, xin hỏi ngài dùng gì
Món ngon nhất đều đem lên cho tôi 1 phần
Vâng, xin ngài và phu nhân chờ vài phút, đầu bếp chúng tôi sẽ nhanh chóng làm ngay
Hoan Hoan nghe vậy hoảng sợ lên tiếng
Anh hiểu lầm rồi, tôi không phải ...
Tạm thời cứ như vậy đi Hắn tất nhiên không cho cô nói hết câu rồi, 2 tiếng phu nhân này hắn rất thích nghe, định bụng sẽ báo với quản lý tăng lương cho người phục vụ khi nãy làm anh ta vui phát khóc, tự hứa sẽ cố gắng hơn
Không lâu sau thức ăn đã được dọn lên, ngay cả bếp trưởng cùng quản lý nhà hàng cũng đến ra sức nịnh nọt, nhưng kết quả chưa làm được gì đã bị đuổi đi
Hoan Hoan nhìn 1 bàn đầy thức ăn ngon thèm thuồng vô cùng, cô thích hải sản lắm, mà vừa hay lại có hải sản.

Nhưng cũng không có gì hay, hôm nay chủ tịch là đi làm ăn có khi cô chỉ được nhìn chứ không được ăn
Nhìn thấy con thỏ nhỏ trước mắt ủ rủ không vui hắn nhíu mày khó hiểu
Thức ăn không hợp khẩu vị sao? Để tôi đổi món mới
Thỏ nhỏ kén ăn thật, thảo nào trông lại gầy gò như vậy.

Sau này phải cố gắng nuôi cô béo mập tròn trịa mới được.

Vì như vậy thịt sẽ thơm ngon hơn
Đó chính là mưu kế của con sói đói kia
Hoan Hoan bĩu môi, hợp hay không thì cô cũng đâu có được ăn đâu
Chủ tịch ....!đối tác kia không biết khi nào mới đến?
Nhà có việc, về rồi hắn buông thả bịa 1 lý do
Hả ...!vậy ....!vậy những món này không phải sẽ bị bỏ phí sao? giọng cô

nhỏ dần rồi nhỏ dần
Cùng lúc đó bụng lại réo lên, thật muốn đào cái hố để chui xuống
Hắn hiểu ra, cô nhóc này không phải đang nghĩ sẽ không được động vào thức ăn trên bàn đó chứ?
Đôi tay của hắn cầm lấy đôi đũa bỏ vào đĩa cô con cua to bự
Vậy nên ...!không được lãng phí

Cô bất giác nhìn hắn nở nụ cười rồi cúi đầu bắt đầu công việc không được phí phạm thức ăn
Lần đầu tiên cô cười với hắn, lại cười đến vui sướng như vậy.

Lãnh Phong trong lòng gợn sóng
Hắn để ý cô rất thích hải sản, không ngừng ăn nhưng vẫn nở nụ cười hạnh phúc, liền không nói nhiều xắn xắn tay áo lên bóc vỏ tôm rồi đưa cô
Hắn cảm thấy khoảng cách này đúng là quá xa, nên đã đến bên cạnh cô mà ngồi xuống đưa con tôm lên miệng cô
Hoan Hoan thấy hắn gần trong gang tất như đang muốn đút cô ăn, súyt chút phun thức ăn trong miệng ra, bị doạ cho sặc
Hắn vỗ vềcái lưng cô ôn nhu nói
Chậm thôi, không ai dành của em đâu
Xin lỗi nha, cô bị sặc vì hắn đột nhiên đến bên cạnh chứ không phải cô tham ăn đâu nha, thật là tức chết
Chủ ...!chủ tịch ...!như vậy không hay cho lắm
Không được lãng phí Hắn chỉ nhẹ nhàng nói ra vài chữ, cứ như cô đang có ý đồvới hắn vậy, còn hắn ngoài sợ lãng phí thì chẳng có gì khác.

Chương 23: 23: Không Xem Chủ Tịch Ra Gì

Trong lúc bóc tôm cho, có vài lần hắn cố ý chạm vào đôi môi mềm mại của cô và những lần như vậy hắn đều lấy lý do là lỡ tay để giải thích
Nhân lúc cô không chú ý liền đưa ngón tay đó lên miệng mình rồi liếm.

Thật ngọt
Hết tôm rồi đến bào ngư, cua hoàng đế, mực, ...!hắn đều bóc bằng tay
Cô kịch liệt từ chối nhưng hắn cứ đưa đến miệng cưỡng ép cô ăn đến khi cô ăn không nỗi hắn mới dừng lại
Hoan Hoan ăn ngon trong tư thế thấp thỏm lo sợ đến nỗi dạ dày muốn co thắt
Chỉ mong hắn đừng có làm như vậy nữa sợ sắp chết rồi đây, cũng may trong phòng ngoài 2 người thì chẳng còn ai
Ông chủ lớn nào cũng đối đãi tốt với nhân viên mới như vậy sao.

Đúng là được sủng ái mà kinh sợ nha

Ăn xong đã gần 2h, cô đang suy nghĩ no như vậy đi còn không nỗi làm sao có thể pha cafe rồi dọn dẹp phòng ốc.

Thật là, đường nào thì cũng sẽ bị trừ lương rồi mắng cho 1 trận ra trò
Nhận bổng lộc của vua thì phải tận trung với vua
Đây là cái bẫy của thương nhân cấp cao sao?
Lãnh Phong rất muốn hỏi xem 5 năm qua cô sống như thế nào nhưng hắn kiềm chế, chuyện này giao cho thư ký Lâm sẽ tốt hơn.

Hắn nghe theo lời của Liễu Thanh không được hành động quá lộ liễu để cô sinh nghi, nhưng sự quan tâm mà hắn dành cho cô lại không cách nào giấu nỗi

Sợ rằng nếu ở 1 mình với cô quá lâu sẽ không nhịn được nên hắn liền lái xe đưa cô về công ty
Lại phải tắm thêm lần nữa rồi
Nếu như lúc sáng mọi người đều nhìn cô với thái độ khó chịu thì bây giờ lại khác, bọn họ đã xem cô là kẻ thù số 1
Lãnh Phong tất nhiên biết có kẻ không thích thỏ con của hắn, ai cần họ thích chứ, 1 mình hắn thích là đủ rồi
Lãnh Phong rất không thích nhân viên gây hấn với nhau, nên chỉ cần là tranh cãi nhỏ cũng sẽ bị đuổi ngay lập tức
Thấy cô nhân viên mới và chủ tịch cùng đi cùng về, có rất nhiều người cảm thấy chướng mắt
Lúc này cả 2 người đã về đến phòng chủ tịch, cô cũng tranh thủ đi dọn dẹp, lúc đang lau sàn thì cô nghe có tiếng người đang gọi mình
Cô là nhân viên mới đến có phải không?
Vâng, cô đây là ...
Đứng trước cô là 1 cô gái, nước da trắng noãn mái tóc nhuộm màu tím nhạt nhìn rất thu hút và có phần bí ẩn.

Áo sơ mi được cài cao vẫn không giấu được vòng 1 đẫy đà, giọng nói nghe rất êm tai

Tôi là trưởng phòng tài vụ, tôi làm ở đây hơn 2 năm rồi, cô cứ gọi tôi là Emma
Thì ra là chị Emma, em là Hoan Hoan rất vui được gặp chị
Cô ta vui vẻ nở nụ cười
Đáng lí ở đây ngoài thư ký Lâm và chủ tịch thì chị không được vào, nhưng chị rất hiếu kỳ về em nên mới bạo gan mà lên đây
Từ phía sau cô ta vang lên giọng nói uy thế tuy kém hơn Lãnh Phong rất nhiều nhưng ngữ điệu lại không khác là bao
Biết không thể nhưng vẫn cố làm, cô không xem lời nói của chủ tịch ra gì đúng không , Emma?
Lời nói có ý đe doạ làm cô ta hoảng hốt, người lên tiếng là Lâm Doãn
Thư ...!thư ký Lâm, cô đừng nói khó nghe như vậy a, dù sao chúng ta cũng là chỗ thân thiết
Tôi làm thư ký chủ tịch, còn cô làm trưởng phòng tài vụ, hiếm khi gặp mặt thân thiết chỗ nào.

Dù có thân thiết cũng không để cô tự làm theo ý mình
Những lời mà Lâm Doãn nói khiến cô ta mất mặt, còn có Hoan Hoan ở đó
Được lắm, Lâm Doãn, trước mặt người khác cô lại không cho tôi tý mặt mũi nào, không còn cách nào khác, vẫn phải cười
Do tôi suy nghĩ không chu đáo rồi
Lâm Doãn vẫn không nể mặt

Tôi sẽ nói với chủ tịch chuyện này, cô mau về phòng tài vụ đi
Cô ta ngậm ngùi quay đi
Lâm Doãn quay sang Hoan Hoan nhẹ nhàng nói
Em mới vào không biết quy định, lần sau có người đến đây không cần biết là vì lý do gì cứ thẳng tay đuổi đi
Nhưng nếu là chuyện quan trọng thì ... Cô có chút ngập ngừng đã bị Lâm Doãn bẹo má
Cô bé ngốc của tôi ơi, nếu thực sự có chuyện gấp, con mụ lúc nãy còn có thời gian tán gẫu với em hay sao?
Con mụ sao?
Cô còn tưởng mình nghe nhầm
Đúng đó, những kẻ gây phiền phức cho mình đều là con mụ, không thì là biến thái
Ở nơi nào đó, vị bang chủ đầy quyền lực đang vui sướng vì lấy được số của mỹ nhân chợt hắc hơi 1 cái.

Chương 24: 24: Cứng

Lâm Doãn đang cố gắng khai sáng cho cô bé ngây thơ này
Những kẻ cố gắng tiếp cận em chắc chắn không có ý tốt đâu, cái cô Emma lúc nãy không phải dạng vừa đâu
Hoan Hoan gật đầu, suy đi nghĩ lại thì lời mà Doãn tỷ nói rất có lý.

Cô lại là người rất ngốc nên cẩn thận thì tốt hơn
Cô hiểu ra, người làm chị như Lâm Doãn thấy rất vui.

Chủ tịch tìm đâu ra cô bé ngoan ngoãn như thế này vậy? Thật sự muốn ôm vào lòng nha
Cô vào phòng chủ tịch rồi kể rõ chuyện lúc nãy
Thật ra Lãnh Phong cũng đã quan sát được mọi chuyện thông qua camera, hắn rất hài lòng vì cô đã chăm sóc cho Hoan Hoan.

Nhưng ...
Thư ký Lâm, lúc nãy tôi đã nói rõ là không được có hành vi động chạm đối với Hoan Hoan, cô nói Emma biết luật nhưng phạm luật, cô cũng giống cô ta sao?
Ý ngài là ...

Hắn bấm bấm con apple đưa cho cô xem hình ảnh cô đang bẹo má Hoan Hoan
Lâm Doãn tức chết, rõ ràng cô bất đắc dĩ, vì muốn giải thích nên mới phải làm thế để Hoan Hoan tập trung.

Vậy mà hắn lại nhỏ mọn, cô không biết nói gì hơn nên im lặng
Không có lần sau
Đúng là ấm ức mà

Chủ tịch, tôi vẫn cảm thấy anh là đang làm khó tôi.

Haiz, quả nhiên công việc này là quá sức với tôi rồi, có lẽ ....
Được rồi, tôi thưởng thêm cho cô 1000$, sau này những hành động va chạm nên chú ý vào
Vâng, tôi đi hướng dẫn bà chủ tiếp đây
Nói xong cô liền lập tức đi ra ngoài, trước khi đi cô thấy tâm trạng xấu của chủ tịch đã được xoa dịu.

Quả nhiên 2 tiếng bà chủ này có tác dụng
Ông chủ trong công việc không bao giờ khoang nhượng bất kỳ ai, mà nay lại vì bé Hoan mà nhường nhịn cô.

Đối với anh ta lâu nay mềm mỏng, hôm nay vậy mà lại cứng được 1 lần đúng là sảng khoái
Cô nói chuyện xong với Lãnh Phong thì lúc đó Hoan Hoan cũng đã làm xong việc.

Trùng hợp hơn là tiếng chuông báo kết thúc giờ làm reng lên
Chỉ mới đi làm ngày đầu mà nãy sinh biết bao nhiêu chuyện, Hoan Hoan nghe được tiếng báo liền thở phào nhẹ nhõm
Cuối cùng cũng tan làm
Bây giờ chỉ muốn chạy về nhà thật nhanh thôi, nhưng còn phải chào chủ tịch tan làm mới có thể về
Lãnh Phong từ trong phòng bước ra, thư ký Lâm lễ độ cúi chào, Hoan Hoan cũng bắt chước làm theo
Bây giờ thì có thể về nhà rồi
Doãn tỷ, em về trước nhé

Hôm nay chỉ mới ngày đầu mà đã làm khó em rồi, nghỉ ngơi thật tốt ngày mai lại tiếp tục cố gắng nhé!
Vâng
Chào xong không nói nhiều cô phóng như bay ra khỏi công ty, hôm nay phải nhìn những ánh mắt ám ảnh đó như thế là đủ rồi
Lãnh Phong định đi 1 chút sẽ quay lại chở cô về nhà, làm 1 ông chủ tốt hoàn hảo, ai ngờ không thấy cô đâu

Con thỏ nhỏ này nhanh nhảu quá mức rồi
Hắn buồn bực .....
Nhà Hoan Hoan cách K 1 đoạn khá là xa, cô đón xe bus đi về cũng mất hơn 30 phút
Về đến nhà rã cả người
Tuy hôm nay được ăn rất ngon, nhưng nó cũng đâu phải bữa ăn miễn phí? Chủ tịch sợ lãng phí nên xem cô là chỗ dọn dẹp, cái gì cũng bỏ vào mồm cô
Nói đi cũng phải nói lại, không biết có phải do cô nhạy cảm không nhưng hình như lúc hắn đưa thức ăn đến cho cô, bộ dạng rất ân cần.

Có vài lần cô còn cảm giác ngón tay thon dài của hắn đặt lên miệng mình.

Ai da!!! Xấu hổ chết đi mất
Hoan Hoan nằm trên giường nhớ lại cảnh tượng lúc ở nhà hàng, ngượng ngùng ôm cái mặt đỏ hơn quả táo
Cô biết mình có chút ảo tưởng rồi, chủ tịch sao có thể chú ý đến người không có gì là cô?
Lấy tay vỗ vỗ vài cái lên mặt
Không nghĩ lung tung nữa, đi tắm rồi nghỉ ngơi, mai lại tiếp tục chiến đấu

Sâng hôm sau...
Cô bước vào K đã có 1 đám người chặn đường
Đây chẳng phải là đồng nghiệp mới đến sao? 1 cô ả chanh chua nói
Chị à, chị nói vậy là không ổn nha, người ta là nhân viên pha trà còn chúng ta chỉ là trợ lý giám đốc.

Thân phận người ta cao quý sao có thể ...
Nghe lời nói không cũng đoán được đám người này không có ý gì tốt, chắc là muốn làm bẻ mặt mình
Hoan Hoan không cho cô ả nói thêm, ánh mắt kiên định nhìn thẳng vào bọn họ, giọng nói dõng dạc
Tập đoàn có quy định: Cấm Cãi Nhau!!!
Không lớn không nhỏ vừa đủ để mọi người cùng nghe
Những người định làm khó cô không nghĩ cô dám chống lại liền đờ người ra

Những người khác muốn xem cô mất mặt nghe vậy cũng tắt nụ cười Hoan Hoan cứ thế mà đi đến phòng chủ tịch, mặc kệ đám người đó.

Chương 25: 25: Lại Là Cái Tên Đáng Ghét Này!!!

Mặc kệ thì đã sao, người trả lương cho cô là chủ tịch chứ bộ, có phải bọn họ đâu
Hơn nữa cô chỉ làm việc với Doãn tỷ không có tiếp xúc với đám người kia nên còn lâu cô mới sợ họ
Nói thì nói vậy, con thỏ nhỏ này trời sinh nhát gan, vừa đến phòng chủ tịch thì chân đã mềm nhũn
Cũng may là không ai đuổi theo
Từ phía sau, 1 bàn tay với tới để lên vai Hoan Hoan làm cô súyt nữa ngất xỉu
Oa!!!
Là chị đây
Doãn tỷ, chị quá đáng a, làm em giật mình Hoan Hoan trách móc
Haha, chị xin lỗi, chỉ là cảm thấy dáng vẻ của em lúc nãy đúng là không tồi, rất ra dáng người bên cạnh chủ tịch Lâm Doãn nháy mắt trêu chọc
Hiện giờ còn sớm, chị mời em dùng bữa sáng xem như tạ lỗi vì làm em sợ nha~ Lâm Doãn cười, cô kéo Hoan Hoan đi, vừa đi vừa nói
Không phải chứ? Cô cố gắng lắm mới leo lên đến đây, bây giờ lại phải đi xuống để đám người kia dòm ngó.

Nhưng bữa sáng rất quan trọng, phải ăn no mới có thể làm tốt việc được giao

Lâm Doãn mời cô đi ăn mì, tô mì vừa to vừa nhiều thịt vậy mà chỉ 5 phút đã được ăn sạch sẽ.

Hoan Hoan cũng là người có sức ăn lớn vẫn phải đứng hình vài giây
Đã vậy Lâm Doãn còn kêu thêm 1 tô
Doãn tỷ, lợi hại thật nha Cô thán phục

Em cười chị rồi, có phải em đang nghĩ chị trầm lặng nhưng lúc ăn lại rất khó coi?
Không nha, em cảm thấy ăn được là phúc mà, hơn nữa thân hình chị lại rất đẹp, cứ như diễn viên vậy
Cái miệng ngọt ghê~ Lâm Doãn cưng sủng bảo
Ăn xong cả 2 cùng về K, có Lâm Doãn những người kia liền không dám làm khó Hoan Hoan
Nhìn cô thư ký này trong công việc điềm đạm, khiêm nhường nhưng thường ngày ngoài ông chủ cô nói chuyện không kiên nể ai.

Kẻ nào chướng mắt đều bị cô chọc phát khóc
Tuy không ai nói, nhưng cô biết cả tập đoàn này ai cũng gán ghép cho cô biệt danh Ác nữ
Cô cũng chẳng quan tâm, dù sao hoa đẹp thì phải có gai nha~
Lãnh Phong hôm nay có công việc nên không đến K, ngày hôm nay với Hoan Hoan mà nói rất vui vẻ, cứ trôi qua 1 cách bình thường.

Đâu biết người nào đó hôm nay không nhìn thấy cô trong lòng phát bực
Đối tác ngồi đối diện đưa ra con số chỉ thấy ngài chủ tịch K nhíu mày khó chịu cứ nghĩ con số không thoả cứ thế mà hạ giá, hạ giá, lại hạ giá ...
Dự án hôm nay thành công trót lọt, mà đối tác kia bị Lãnh Phong doạ sợ mồ hôi nhễ nhại ướt cả áo vest đang mặc
Lâm Doãn nhận được tin nhắn của ông chủ
Tiền lương hôm trước tăng gấp 5 đã được chuyển vào trong tài khoản của cô rồi.

Chuyến du lịch mà anh ta nói cũng đã sẵn sàng chỉ cần cô sắp xếp là có thể khởi hành

Nhưng Lâm Doãn lại không muốn đi, lần nào hoàn thành xong việc được giao phó cũng đều được tặng thưởng như vậy, nhìn phát chán.

Thế nên, cô thư ký xinh đẹp của chúng ta đã bán nó lại cho 1 nhân viên trong tập đoàn
Nhìn số tiền trong tài khoản mà vui vẻ không thôi
Dù sao bây giờ cũng đã tan làm, cô định sẽ đi mua sắm vài bộ quần áo.

Tiếc là Hoan Hoan đã về rồi
Lâm Doãn chẹp miệng
Đúng là đáng tiếc nha, đi 1 mình vậy
Đang lúc định đi thì lại nghe có tiếng nói bên tai
Em định đi đâu 1 mình vậy?
Kkam-jjag-iya* cô giật bắn người thét lên câu tiếng hàn
* Giật cả mình
Cô xoay người, vì khoảng cách gần mà mũi cô đụng phải cái mũi của đối phương, môi súyt chạm môi
Tên vô lại nào đó cười bằng giọng mũi
Tôi điển trai phong độ như thế này ...!phụ nữ thấy tôi chỉ muốn nhào vào, em né tránh như vậy tôi rất đau lòng nha, babe~
Sao lại là cái tên đáng ghét này? Thật là bị quỷ ám mà

Lúc nào tâm trạng cô vui vẻ nhất cũng bị hắn phá hỏng.

BẠCH DẠ PHI LONG!!!!!!!!!!!!
Cô cười nhưng không có ý cười, lạnh nhạt nói
Bạch Dạ tiên sinh, tiếc quá, chủ tịch hôm nay có việc nên không ở đây, tôi nghĩ ...
Tôi không tìm Phong Hắn chặn suy nghĩ muốn xua đuổi của cô
Thì ra ngài đến đây để tham quan tập đoàn, đúng là sở thích thú vị, thú vị lắm nha, chào điệu bộ cô gấp gáp, muốn đi nhanh để không dính dáng gì đến tên biến thái này nữa
Mang đôi guốc hơn 7 phân, cô lướt qua hắn
Nào ngờ bị đối phương vòng tay ôm lấy cái eo thon.

Bạch Dạ Phi Long áp sát vào tai cô, thì thầm
Anh đến tìm em đó, tiểu Doãn~.

Chương 26: 26: Phần Thưởng

Tiểu Doãn cái đầu anh
Tên chết bầm này lại dám gọi cô thân mật như vậy, đáng nói hơn là tay của hắn đang vòng qua eo cô, người hắn cũng dựa sát vào lưng cô
Nhìn họ bây giờ cứ như đôi tình nhân đang ôm ôm ấp ấp
Lâm Doãn ra sức giãy giụa, muốn tách hắn ra nhưng sức lực lại không bằng hắn
Bạch Dạ tiên sinh, nơi đây là nơi làm việc, mong anh đừng làm hành động như vậy, nếu như có người trông thấy lại nghĩ không tốt về chúng ta
..... hắn trầm tư nhưng vẫn không buông cô ra
Lâm Doãn giãy mệt chết đi được, cái tên hỗn đản này, chiếm tiện nghi của cô còn bày ra vẻ mặt bình chân như vại
Được rồi ... Hắn nói xong liền nắm tay kéo cô đi
Cái gì nữa đây? Cô còn tưởng hắn đã hiểu ý buông cô ra, ai ngờ lại như thế này.

Có ai đó đến giúp cô được không
Không cần đánh chết hắn, chỉ cần đánh hắn nhập viện là đủ
Bạch Dạ Phi Long vừa kéo cô đi vừa cười
Em bây giờ chắc đang hi vọng có người đến đi đường quyền với tôi
Tch ...!hắn lại đọc suy nghĩ của cô, cái tên thối tha này

Cô nói đây là nơi làm việc không nên làm hành động như vậy, nên hắn chỉ là đang làm theo lời cô nói.

Làm hành động này ở những nơi khác thích hợp hơn nha
Tất nhiên cô có vùng vẫy, nhưng cô đang mang giày cao gót, hắn lại bá đạo nắm lấy cứ như đang bắt tội phạm vậy
Vào thang máy hắn ấn nút xuống sảnh chính, Lâm Doãn sợ bị người khác

nhìn thấy đành phải nhịn hắn 3 phần
Bạch Dạ tiên sinh, ngài bỏ tôi ra, tôi tự đi được
Hắn không buông
Anh bỏ ra rồi chúng ta nói chuyện
Hắn vẫn không chịu buông
Lần này cô nhịn không nỗi nữa, tức giận rống lên
Mẹ nó, rốt cuộc anh muốn cmn gì đây?
Lúc này hắn mới chịu bỏ tay, xoay người cô lập cô vào góc thang máy
Thực hiện tư thế kabedon hoàn hảo
Hắn tiến sát đến, cô sợ hắn làm càn để 2 tay lên khuôn ngực rắn chắc cố gắng đẩy ra
Nhưng hắn lại xem sức lực của cô chẳng khác gì ruồi muỗi không ảnh hưởng gì vẫn tiếp tục tiến đến
Cho tới khi cả 2 người chỉ còn cách nhau 5cm, hắn mới chậm rãi mở miệng
Gọi tôi là Dạ
Trán cô nổi vài đường hắc ám
Ngài đừng đùa như vậy, không vui đâu
Hắn tiến sát hôn lên má cô làm Lâm Doãn bấn loạn, luống cuống dùng tay đẩy cái mặt điển trai của hắn ra
Anh ....!anh làm cái trò gì vậy!!!!!!
Hôn em hắn tỉnh bơ
Cái tên mặt dày này, hắn cứ dửng dưng mà nói, hệt như đó là chuyện hết sức bình thường
Cô dùng hết sức đẩy hắn ra
Vô lại
Hắn 1 lần nữa lại chặn đường, dùng 2 tay khoá chặt cô vào thành thang máy
Gọi tôi là Dạ, tôi sẽ cho em đi

Lâm Doãn mặt nhăn nhó đầy khó chịu
Nếu mọi người thấy lại bàn tán lung tung, có kẻ bảo cô và chủ tịch có quan hệ yêu đương cô đã khó chịu lắm rồi nếu bây giờ lại thêm tên phiền toái này thì còn phát sinh bao nhiêu chuyện thật không dám tưởng tượng
Cô lại phải cười
Dạ tiên sinh.....!bây giờ anh có thể cách xa tôi rồi chứ

Hắn hướng má cô chụt 1 cái nữa
Anh...!!!
Gọi tôi là Dạ
Cái tên này xem ra không thể cương với hắn được, đành phải dùng nhu thôi
Dạ Cô xoay mặt qua hướng khác miễn cưỡng gọi
Bạch Dạ Phi Long cười tà, hôn vào môi cô mút nhẹ
Nụ hôn không có dục vọng, cứ như đây là phần thưởng vì cô nghe lời, thể hiện 1 phần sủng ái của hắn
Như vậy mới ngoan, tiểu Doãn của anh
Lâm Doãn không dám tin, cái tên điên này dám giở trò đồi bại này ở nơi công cộng
Từ trước đến nay chỉ có cô ăn đậu hũ của người khác, hắn vậy mà dám làm như thế với cô.

Argggggggg...
Đôi giày cao 7 phân giơ lên hướng chân hắn mà giẫm xuống
Bị đau hắn lui ra sau
Cùng lúc đó cửa thang máy mở ra, cô cắn răng nghiến lợi tức giận nhưng không dám to tiếng vì sợ gây chú ý.

Hướng phía hắn mà mắng
Hỗn đản!
Dứt câu nhanh chóng bước ra khỏi thang máy, vừa đi vừa lau lau đôi môi vừa bị chiếm đóng kia
Ghê tởm! Cái tên ghê tởm
Cứ nghĩ chỉ cần làm theo hắn sẽ bỏ qua, nhưng có vẻ cô đã quá ngây thơ rồi
Hắn căn bản là đang muốn bỡn cợt cô, cho nên dù cô có tuân theo hay không tuân theo hắn đều sẽ giở trò
Tâm tình tốt của cô hôm nay lại bị phá hỏng
Mua sắm ư? Dẹp! Dẹp hết đi
Mua cái chó chết gì nữa, bị chó cắn thì làm gì còn tâm trạng mà đi đâu nữa
Cô tức giận lái xe về nhà
Lần sau cô sẽ không để hắn có cơ hội tiếp cận bản thân nữa, Bạch Dạ Phi

Long này thực chất là 1 con chó điên, dù có đối đãi tử tế cũng không thoát khỏi số phận bị cắn
Vậy nên, phải tránh xa hắn càng xa càng tốt
Shit!!!.

Chương 27: 27: Tính Kế

Tối hôm đó cô thư ký xinh đẹp giỏi giang của chúng ta không tài nào chợp mắt được
Mỗi lần nhắm mắt thì hình ảnh ghê rợn hôm nay lại hiện ra
Thế nên cô đi vào nhà bếp đem hết beer trong tủ lạnh ra
Lon thứ 1...
Mình là vật sở hữu của hắn sao? Hắn có quyền gì mà hành động như vậy?
Lon thứ 2...
Cái tên đáng ghê tởm, đừng để tôi gặp lại bản mặt của anh, không thì ...!không thì ...
Cô 1 đấm 2 đá vào ...!không khí tưởng tượng trong tương lai nếu gặp lại sẽ làm như thế
Lon thứ 3...
Cái tên hỗn đản, đồ@#X ... (Đây là lời nói không hay mong các bạn đừng bắt chước)
Lon thứ 4...
Sao số mình lại xui xẻo như vậy, gặp ai không gặp lại gặp tên điên
Lon thứ N...
Cô gục ngay trên bàn
Sáng hôm sau, tiếng điện thoại bàn kêu inh cả tai đánh thức người say khước đang ngủ ngồi phải thức dậy

Đang ngủ ngon bị phá rối, cô bực dọc
Ai vậy, mới sáng sớm lại gọi điện thoại ồn ào thấy ghét
Đúng là mệt mà, hôm qua 3h sáng cô mới có thể ngủ được
Thế mà lại bị đánh thức
Nhấc máy
Thư ký Lâm, mau đến K
Là giọng nói của chủ tịch, cô tỉnh hẳn

Bây giờ ...!bây giờ là mấy giờ rồi?
Nhìn đồng hồ quả lắc trên tường, cô trợn to mắt thiếu chút con ngươi rớt ra ngoài
Đã 9 giờ rồi!!!
Cô nhanh chóng thay đồng phục lên xe phóng như bay đến tập đoàn
Trên đường đi đã vượt qua không ít cái đèn đỏ, lấy điện thoại ra xem thử.

Đập vào mắt là cả trăm cuộc gọi nhỡ của Lãnh Phong
(Lúc nãy điện thoại để trong phòng ngủ nên không nghe được)
Ôi, phen này cô xong đời rồi.

Đây là lần đầu cô đi trễ
Đều do cái tên khốn kia gây ra, nếu hắn không phi lễ thì cô đâu có uống nhiều chất cồn như vậy.

Mà nếu không uống say bí tỷ cô đâu có trễ giờ làm như bây giờ
Đến nơi, cô lao nhanh đến phòng chủ tịch bằng thang máy riêng
Hoan Hoan đang ở ngoài phòng bộ dạng sốt ruột
Doãn tỷ, trong kia ...!chị phải thật bình tĩnh đối diện nha Hoan Hoan nói
Lâm Doãn điều chỉnh hô hấp rồi mở cửa
Sau khi đóng cửa, Hoan Hoan bị 1 bàn tay kéo đi khiến cô sửng sốt

Trong phòng chủ tịch ...
Chủ tịch ...!xin lỗi ...!tôi ...!hôm qua trong người hơi khó chịu nên ...
Lãnh Phong ngồi trên ghế làm việc xoay lưng lại không lên tiếng nên cô thật lòng không biết hắn đang nghĩ gì
Công việc này đang rất tốt nên cô không muốn bị đuổi đâu nha
Lâm Doãn nôn nóng cắn cắn đôi môi, vì lúc nãy chạy cả đoạn đường nên bây giờ cô rất mệt
Gấp gáp thở hổn hển
Tôi ...!chủ tịch...!ngài có thể ...!có thể đừng im lặng như vậy được không.

Tôi ...!tôi thừa nhận đến trễ là lỗi của tôi, nhưng ngài cũng không thể quy hết trách nhiệm lên đầu tôi được...
Hắn vẫn không thèm trả lời
Tch ...!Ngài đưa ra điều kiện đi, muốn tôi làm gì thì mới không đuổi việc

tôi đây? cô có phần bất nhẫn
Tất nhiên phải chịu trách nhiệm với những gì đã gây ra rồi
Giọng nói ngông cuồng bá đạo có hơn 7 phần uy hiếp, 1 phần trêu chọc và 92 phần nũng nịu làm người ta sởn gai óc
Khi cái ghế xoay lại, chủ nhân giọng nói ấy lại không phải ngài chủ tịch mà là ...!mà là cái tên mà cô không muốn nhìn thấy nhất!!!
Anh ...!anh ...!sao anh lại ở đây, chủ tịch ...!chủ tịch đi đâu rồi?
Thật không biết nên diễn tả tâm trạng lúc này của cô như thế nào
Ngạc nhiên vì gặp chó điên, bàng hoàng vì không thấy ông chủ mình đâu, tức giận vì họ dám thông đồng nhau tính kế cô
Phong á? Bây giờ chắc là ...!đang cùng vợ tương lai suy tính chuyện tương lai Bạch Dạ Phi Long cười đến sáng lạng, xung quanh còn toả ra vần hào quang, hắn nhìn con nhím trước mặt
Nếu chủ tịch không ở đây thì không còn gì để nói, anh ngồi đó mà chơi đi
Nói xong cô xoay người mở cửa ra khỏi phòng

Nhưng ngặt nỗi là cửa đã bị khoá ...
Thời khắc đó, Lâm Doãn biết mình đã bị bán rồi
Đúng là lang sói thường đi chung với nhau.

Khốn!!!
Đưa tôi chìa khoá cô thở dài bất lực
**Sao em biết chìa khoá ở chỗ tôi vậy, tiểu Doãn?
TÔI KHÔNG CÓ THỜI GIAN CÙNG ANH VUI ĐÙA**!!!
Nhìn tên trước mặt bỡn cợt cô như con ngốc, chịu hết nỗi không thèm chú ý hình tượng nữa, cô gào thét rồi xông đến có ý muốn cướp chìa khoá trong tay hắn
Đưa chìa khoá cho tôi mau
Lâm Doãn vươn tay định giật lấy, hắn 1 lần nữa nhằm eo thon cô mà ôm
Cô ngã ngồi lên đùi hắn
Bạch Dạ Phi Long có thể ngửi thấy được mùi hoa đào trên người cô đang phản phất quanh mũi hắn
Chỉ 1 đêm không gặp, em đã nhớ tôi đến như vậy sao, tiểu Doãn của tôi?.

Chương 28: 28: Chịu Trách Nhiệm

Cô vùng vẫy đứng dậy, hắn lại không thích cho cô như ý
Bàn tay để lên eo cô vuốt ve khiến Lâm Doãn lạnh sống lưng
Cô cựa quậy quyết liệt, hắn ôm chặt lấy, cô lại càng muốn thoát ra, hắn tăng lực đạo
Đừng náo hướng tai cô thì thầm
Lâm Doãn cảm nhận được có thứ gì đó vừa to vừa cứng cứ chọc vào mông mình
Cô không phải học sinh tiểu học, tất nhiên biết đó là thứ gì
La to 1 tiếng đẩy mạnh
Cuối cùng cũng thoát thân
Mặt cô tái mét không còn giọt máu
Anh vô sĩ!!!
Còn ở lại đây thêm 1 giây nào nữa có khi hắn sẽ điên lên mà làm bậy.

Dù sao thì chó đã điên lên rồi thì gặp ai cũng cắn

Cầm chìa khoá trong tay, cô hướng đến cánh cửa kia mà chạy
Vừa đi đến cái ghế sofa hoàng gia, trời đất đảo lộn
Thoắt chốc đã thấy mình nằm trên đó, mà hắn, đang thượng trên người cô
Bàn tay to lớn gân guốt của hắn đã nắm đôi bàn tay trắng trẻo trói gà không chặt của cô
Chiếc chìa khoá mở cửa rơi xuống kẹt ghế...
Lâm Doãn vùng vẫy điên cuồng, khuôn ngực căng tròn cách 1 lớp áo mà phập phồng lên xuống
Bạch Dạ Phi Long nuốt ngụm nước bọt
Hắn cố ý đè lên cô làm Lâm Doãn sợ chết khiếp
Anh tránh ra, đừng có làm càn, đây là phòng chủ tịch, là nơi làm việc của bạn anh đó!!!

Nói xong cô lại càng muốn thoát thân, chỉ nghe hắn đe doạ
Đúng là tôi đã hứa với Phong sẽ không làm bậy, nhưng nếu em không ngoan, tôi sợ mình sẽ nuốt lời đó
Anh bỏ ra đi, có gì từ từ nói cô bàn điều kiện
Giờ phút này đây cô không dám nhìn xuống dưới chân hắn vì sợ nhìn thấy thứ không nên nhìn tốn tiền mua thuốc nhỏ mắt.

Càng sợ hắn sẽ bị kích thích mà vồ cô
Chỉ có thể nghiêng đầu sang 1 bên
Được
Bạch Dạ Phi Long bỏ cô ra, chống 2 tay lên sofa gần vai cô
Anh ...!anh đã bảo là thả tôi ra, sao giờ lại nuốt lời Cô vẫn không dám nhìn trực diện, nhắm mắt gào lên
Tôi đồng ý bỏ tay em ra chứ không có đồng ý để em ngồi dậy
Lâm Doãn cắn môi dưới cố gắng kìm nén không nói ra những câu chửi thề chọc giận hắn
Rốt cuộc anh muốn gì đây?
Bạch Dạ Phi Long nhướng cặp chân mày
Tôi nói rồi, em phải chịu trách nhiệm.

Chân tôi bị em giẫm phải giờ đây đi lại rất chi là khó khăn
Cô nở điệu cười trào phúng
Nghe qua bang chủ Hắc bang nhận 1 trả 10, không biết anh định dùng dao, gậy gộc, côn nhị khúc ...!hay ...!súng để phế bỏ chân tôi?
Phế chân em, làm sao anh nỡ? bàn tay không an phận hướng xuống cặp mông gợi cảm kia vuốt ve
Hôm nay cô mặc váy bó sát, bị sờ như vậy có thể cảm nhận rất rõ, nhích người né tránh động tác của hắn
Bạch Dạ Phi Long không chạm vào nữa, để tay hờ ngay eo thon của cô
Lâm Doãn nằm yên không dám nhúc nhích, tức giận mà thở gấp, giờ đây cô không muốn thoả hiệp gì với hắn cả
Vì cô biết dù cô có làm gì thì cô vẫn sẽ chịu thiệt thòi
Bây giờ chỉ có thể án binh bất động, đợi hắn sơ hở sẽ tìm cách thoát khỏi đây
Hắn khá khó chịu khi thấy cô không nhìn hắn, cứ như đang tránh né loại vi

khuẩn bào đó
Nhìn anh
Lâm Doãn ...
Em đây là lạt mềm buột chặt, muốn anh hôn em đúng không
Cô cắn răng miễn cưỡng nhìn hắn
Bạch Dạ tiên sinh, anh rốt cuộc đang muốn làm gì đây
Gọi anh là gì? hắn nghiêm túc nhìn cô
Lâm Doãn thở 1 hơi dài cam chịu nghe theo

Dạ ...!anh đây là muốn cái gì
Gương mặt cô lúc nhìn gần ngay cả 1 vết mụn nhỏ cũng không có, da trắng như gốm sứ thượng hạng, bị hắn chọc ghẹo mà ửng hồng
Chúng ta ở bên nhau cũng không tồi
Cái tên khốn kiếp này, thì ra là muốn cô làm tình nhân của hắn sao?
Cả thành phố này ai mà không biết lịch sử yêu đương của hắn dài còn hơn Vạn Lý Trường Thành?
Người mẫu, ca sĩ, diễn viên ...đã cùng hắn yêu đương, nói thẳng ra là đã quan hệ xác thịt với hắn nhiều không kể xiết
Cô và hắn ở bên nhau, cô đâu có thiếu tiền, cần gì phải bò lên giường của hắn?
Anh muốn ...!ngủ với tôi sao?
Không quanh co nữa, lần này cô thẳng thắn khiến hắn có chút bất ngờ
Anh chỉ muốn làm những điều mà những người yêu nhau hay làm, cùng ăn tối, xem phim, đi du lịch ...
Ánh mắt cô lạnh như băng, Lâm Doãn cô đây không có hứng thú với việc yêu đương, cô rất ghét điều đó
Tôi đã có người trong lòng rồi, không có ý định thay mới hoặc yêu nhiều người cùng lúc cô thản nhiên buông ra câu nói dối mà mình hay sử dụng.

Chương 29: 29: Phi Lễ

Ánh mắt hắn tối sầm lại, cô không cảm nhận được tia tình cảm nào nữa
Em có biết tôi rất ghét bị người khác lừa gạt không?
Đúng là nực cười, chỉ có anh là ghét bị lừa còn tôi thì không sao? Đã vậy còn đưa tôi vào mớ rắc rối này
Cô đang nghĩ mình có nên nói ra suy nghĩ để anh ta hiểu mà không bỡn cợt cô thêm 1 lần nào nữa
Nhưng suy đi tính lại vẫn là nên viện cớ sẽ ổn hơn
Vì tên này đâu có coi trọng lời cô nói
Tùy hứng, phóng túng, ấu trĩ, chỉ biết làm theo ý mình mà thôi
Tôi nghĩ mình không việc gì phải lừa gạt anh
Phong từng nói qua em hiện tại vẫn độc thân
Thì ra là có tai mắt, chủ tịch đúng là hay lắm.

Sau này có cơ hội cô sẽ làm cho hắn mất hết thể diện trước mặt bé Hoan
Đúng là độc thân nhưng người trong lòng thì đã có

Bạch Dạ Phi Long tỉ mỉ quan sát cô như đang nhìn phạm nhân rồi chậm rãi nói
Em đi sớm về khuya chẳng ai đưa đón, tôi cũng đang muốn biết người trong lòng em rốt cuộc là ai? Phong sao? đừng chọc tôi cười
Cái tên láu cá này, cô đã nói vậy mà hắn vẫn cứ không chịu buông tha cứ thăm thăm dò dò
Bị vây hãm không thoát được chứ nếu không ai rãnh mà trả lời hắn
Cậy mình thế mạnh nên làm khó cô
Nếu người trong lòng tôi là chủ tịch thì sao?
Cô quả thực đang muốn xem bọn họ xích mích nội bộ đây
Dám đồng loã với nhau, vậy thì tôi tốt bụng cùng các người diễn nốt vở kịch này

Long tranh Hổ đấu, hấp dẫn như vậy sao có thể bỏ qua?
Tôi đã làm việc bên cạnh chủ tịch 4 năm, anh ta đối với tôi cực kỳ tốt.

Dù trái tim có sắt đá như thế bào cũng sẽ bị tan chảy, huống chi tôi làm bằng xương bằng thịt
Bạch Dạ Phi Long sửng sờ vài giây
Lâm Doãn thấy hắn có vẻ đã tin những gì cô nói, nên cũng không ngại thêm mắm dặm muối
Ngay từ đầu tôi đã ái mộ chủ tịch rồi, vì anh ấy nên tôi mới cố gắng học tập có được chức vụ như hiện tại!
Đừng nói nữa
Ngăn cô sao? Vậy thì cô càng phải nói, càng phải làm cho hắn không còn lý do gì mà chọc cô nữa
Vì anh ấy tôi không tiếc bất cứ thứ gì, miễn là có thể làm anh ấy vui, dù anh ấy có muốn cơ thể này, tôi cũng chấp nhận
Hắn cúi đầu chặn cái môi đang huyên thuyên kia không cho cô nói những lời khó nghe
Cô muốn cùng người đàn ông khác triền miên?
Muốn cùng anh em của hắn điên đảo trời đất, hắn không có hứng thú cùng anh em cạnh tranh
Hơn nữa cô và hắn biết rõ cái tên Lãnh Phong kia ngay từ đầu đến cuối chỉ có Hoan Hoan
Vì chọc giận hắn, chuyện gì cô cũng làm được sao

Hắn nghĩ đến cô ở dưới thân người khác liền không khống chế được nữa
Lâm Doãn bất ngờ bị hôn, trợn to mắt, tay nắm thành đấm, đấm loạn xạ lên vai và ngực hắn
Không hề có tác dụng
Cứ như đang được ôm người đẹp lại vừa được đấm bóp vậy
Cô cự tuyệt nụ hôn của hắn, xoay đầu tránh né
Hắn luồng tay vào tóc cô cố định
Bạch Dạ Phi Long chậm rãi nhẹ nhàng m*t lấy cánh môi mềm mại
Cô như chất gây nghiện vậy, hắn cứ tham luyến không rời mặc cô bài xích
Sau 1 lúc lâu, hắn ghé vào tai cô thầm thì
Em thật ngọt
Anh tránh ra đừng có chạm vào tôi ! ưmmmm

Hắn lại cúi xuống, môi cô lần nữa bị chiếm đóng
Hôn thôi chưa đủ, hắn ép buộc cơ mở miệng trêu đùa cái lưỡi ấm áp của cô
Khắp căn phòng chỉ nghe tiếng 2 đôi môi đang va chạm vào nhau, tiếng thở hổn hển và tiếng phản kháng yếu ớt
Chân hắn cố chen vào giữa 2 chân cô khiến nó tách ra, cái v@t cứng kia ở trên bụng cô, cọ xát lên xuống
Dù vẫn còn quần áo cản trở nhưng vẫn không ngăn cản được

Cô thực sự sợ hãi hắn sẽ làm ra loại chuyện không thể làm
Cô chỉ muốn hắn bỏ qua cho cô thôi chứ không muốn tình cảnh như bây giờ
Nếu hắn thực sự xâm phạm cô thì cô phải làm sao đây?
Hắn bất ngờ luồng tay vào váy cô th@m muốn nhiều hơn
Lâm Doãn không cách nào phản kháng được, cái miệng ưm ưm biểu tình muốn hắn tránh ra
Khốn kiếp! mau cút đi, tên đáng ghê tởm
Cách 1 lớp vải mà vuốt v e
Bàn tay hắn điêu luyện khiến cô không tự chủ mà ngân nga thành tiếng yêu kiều
Bạch Dạ Phi Long nghĩ cô đang mời gọi nên động tác càng lúc càng nhanh, trêu chọc người dưới thân đến khi cô đạt đến cao trào
Hắn đương dậy định cởi áo
Lúc này cô lợi dụng sơ hở đẩy hắn ra rồi nhanh chóng chạy đến cửa
Cô biết không có chìa khoá thì không mở được, nhưng giờ phút này vẫn là cầm cự được phút nào thì hay phút đó.

Chương 30: 30: Khóc

Nắm lấy tay cửa rồi đẩy mạnh
Điều cô không ngờ là cửa đã được mở, càng không ngờ hơn là bên ngoài có vật gì đó khi mở cửa đã làm trúng vang lên tiếng Cốp
Ui da!!!"
Lúc nghe thấy tiếng kêu cô mới bình tĩnh lại
Hoan Hoan?
Thì ra Hoan Hoan đứng ở ngoài cửa, cô nhìn cô bé đang ôm đầu có chút xót
Em ...!em có sao không, đụng trúng ở đâu?
Em không sao Hoan Hoan cười cười
Cái gì mà không sao chứ, chị đưa em đi bôi thuốc
Nhưng ...!hình như có người ... Hoan Hoan chỉ về phía Bạch Dạ Phi Long đang ngồi trên ghế sofa
Cũng may là bị che khuất nên cô bé không thấy rõ
Lâm Doãn thở phào nhẹ nhõm
Nắm tay Hoan Hoan chạy trốn
Nếu còn ở lại đây cô sẽ không thở nỗi mất
Lãnh Phong đến chỉ kịp thấy Lâm Doãn đưa thỏ con của mình đi, hắn còn biết bao dự định

Vậy mà ...
Thấy Bạch Dạ Phi Long ngồi trong phòng, Lãnh Phong bước vào
Lão đại, anh doạ thư ký của tôi như vậy nếu như cô ấy chạy mất thì anh lấy gì mà đền bù đây?
Tôi mới là người nên sợ cô ấy chạy mất đây Bạch Dạ Phi Long vò đầu bứt tóc nói
Ở trước mặt cô hắn lại không khống chế được, tâm tình bực dọc vô cùng
Đành phải mượn phòng tắm của Phong giải quyết

Tại phòng cafe
Lâm Doãn nhẹ nhàng thoa thuốc
Cô cảm thấy vô cùng có lỗi, nhìn cái trán bị sưng lên thật to của Hoan Hoan có chút tự trách bản thân
Là em mở cửa sao? em có thể mở bằng cách nào vậy? Lâm Doãn hỏi
Cũng may là Hoan Hoan mở cửa kịp thời không thì bây giờ chắc cô đã nằm gọn trong bụng của tên biến thái kia
Em ...!là chủ tịch đưa chìa khoá cho em bảo là nên cầm lấy sau này còn có thể giúp đỡ chị
Lâm Doãn cảm thán trong lòng
Được lắm, thì ra đã tính sẵn cả rồi.

Còn đưa chìa khoá phụ cho bé Hoan khẳng định vị trí của cô trong lòng hắn không nhỏ
Lâm Doãn còn không có chìa khoá, nếu không cô đâu đến nỗi phải chật vật như vậy
Vậy ...!lúc nãy, em và chủ tịch đi đâu vậy?
Chủ tịch bảo là phải đi vào kho lấy đồ nên bảo em đi cùng.

À, còn nói là chị sẽ tiếp vị khách trong phòng nên không được quấy rầy cô thành thật
Quả nhiên họ thông đồng nhau
Hắn còn quay về mở khoá phòng xem ra cũng có chút lương tâm đi
Lúc nãy ở trong nhà kho, anh ta ...!có gây khó dễ cho em không?
Cô đúng là có chút tò mò, người lấy lý do công việc để yêu đương thì sẽ làm ra việc gì
Hoan Hoan trần thuật lại
Lúc ở trong kho ...

Lãnh Phong đang tìm gì đó, chỉ bảo cô đứng bên cạnh
Nói là nhà kho, nhưng nó chẳng khác gì Tàng Kinh Cát cô hay thấy trong phim cổ trang Trung Quốc
Chỉ thấy toàn là sách, còn có hồ sơ công văn
Nơi này sạch sẽ vô cùng, chắc chắn mỗi ngày đều có người quét dọn
Cô chỉ ngây ngốc đứng đó vì sợ làm phiền hắn
Lúc sau hắn mới mở miệng

Xem lý lịch, học lực cô không tồi, sao lại không thi Đại Học?
Thật tình hắn hỏi như vậy cô cũng rất ngạc nhiên, nhưng mà xem ra vị chủ tịch này rất quan tâm nhân viên
Lâm Doãn nghe kể mà tức tối, hắn là quan tâm em đó, nhân viên gì ở đây?
Cô trầm ngâm 1 hồi lâu
Năm đó ...!tôi đã đăng ký thi nhưng mà ...!không đến được ...!tôi ...!bị người ta bắt
Thì ra là vậy, bây giờ hắn mới hiểu
Tất cả là do hắn nên cô mới phải ...!những năm qua chắc chắn đã phải rất chật vật
Nhưng mà tôi trốn thoát được nên cũng không có gì đáng ngại ...
Chỉ có lần đầu của cô đã không còn nữa
Cô định sang năm sẽ thi lại, nhưng cô xoay sở mãi vẫn không thể có đủ tiền ăn nói chi đến việc thi lại
Hoan Hoan cúi đầu, gắng gượng để nước mắt không chảy ra
Dù sao thì bây giờ tôi cũng rất tốt ...
Hắn bước đến ôm chầm lấy cô

Hoan Hoan ngây ra, chỉ không biết nên làm gì
Chuyện này quá đột ngột
Hắn còn lấy tay xoa đầu cô, vòng tay hắn thực sự rất ấm áp
Cô cứ như bị ma nhập, đứng yên đó mặc hắn ôm
Hắn dịu dàng khiến những uất ức cô kìm nén bao lâu như giọt nước tràn ly
Cô khóc ...
Đã lâu lắm rồi cô không khóc to như vậy
Chủ tịch đang an ủi cô sao?
Lãnh Phong giờ đây chỉ muốn giây phút này tồn tại mãi mãi, hắn muốn nói với cô mình là ai, nhưng cũng muốn chôn vùi sự thật này để cô mãi mãi cũng không biết được
Hắn không muốn cô phải chịu tổn thương thêm lần nào nữa
5 năm trước do hắn bồng bột, nông nỗi, háo thắng nên mới vô tình hại cô phải sống như vậy suốt thời gian dài
Cô xứng đáng có được điều tốt hơn
Lãnh Phong hắn tự hứa với bản thân, sau này và cả sau này sẽ bảo vệ, đối xử với cô thật tốt
Không để bất cứ kẻ nào làm tổn thương cô, ngay cả hắn cũng không được

....

Chương 31: 31: 1 Chút Cũng Không Muốn

Bắt cóc? Từ lâu cô đã nghe khu C rất phức tạp nhưng không nghĩ sẽ có người dám bắt 1 người sống sờ sờ đem nhốt đi
Cô bé này, một thân một mình không ai nương tựa.

Lại phải chịu đựng như vậy thật sự làm cho người ta vừa xót xa vừa muốn bảo bọc
Hôm nay lại kết thúc 1 ngày, đã là ngày thứ 3 cô làm ở đây
Ngày đầu cô còn có chút chật vật nhưng bây giờ đã tốt hơn nhiều
Về phần Lâm Doãn, cô có thói quen trước khi ra về sẽ sắp xếp lại giấy tờ, hồ sơ.

Nhưng khi thấy Bạch Dạ Phi Long từ trong phòng chủ tịch bước ra thì liền thay đổi chủ ý
Hắn vẫn chưa đi sao? Tên điên này nếu bây giờ thấy mình ở đây rất có thể sẽ không bỏ qua cho mình
Giấy tờ để ngày mai sắp xếp cũng không muộn
Cô xoay lưng bỏ đi
Xem ra anh doạ thư ký tôi 1 phen rồi, đại ca Lãnh Phong vừa thở dài vừa nói
Thấy cô tránh hắn như tránh tà tất nhiên hắn không vui
Hôm nay hắn lại khinh suất rồi

Dù cô và Phong không có gì thì hắn cũng không muốn cô có suy nghĩ với người khác
1 chút cũng không muốn
Thư ký của tôi không phải người dễ chọc đâu, nếu không có ý nghiêm túc thì ... Lãnh Phong khuyên
Nhìn tôi có chỗ nào không nghiêm túc?

Thật không ngờ Bạch Dạ Phi Long, người nổi tiếng đa tình còn có mặt như vậy
Đi uống vài ly không?
Hiếm khi thấy cậu mở lời như vậy đấy, Phong
Hôm nay được ôm thỏ con nên tâm tình hắn rất tốt
Rất thích hợp để an ủi người đang thất tình
Tại quán bar
Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía hai nam nhân nhìn rất soái
Nói thẳng ra là vừa đẹp trai vừa nhiều tiền
Một cô gái tiến đến, mùi nước hoa dịu nhẹ ngọt ngào trên người cô ta làm bất cứ ai đứng gần cũng thấy say đắm
Cô ta bày ra điệu bộ ngây thơ
Hai anh có thể cho em ngồi ở đây không?
Trường hợp này họ cũng đã gặp rất nhiều lần
Cút vị chủ tịch nào đó khó chịu ra mặt
Đừng chạm vào tôi vị bang chủ nào đó mặt mày cau có
Cô gái kia đỏ mặt không biết do xấu hổ hay tức giận, chỉ là làm quen thôi làm gì phải cáu gắt như vậy.

Đúng là hai tên điên
Lãnh Phong chưa bao giờ để những người đó có cơ hội tiếp xúc, còn lão đại của anh thì ngược lại, chỉ cần thuận mắt thì anh ta sẽ không ngại phóng túng một đêm
Hôm nay lại từ chối, xem ra sức ảnh hưởng của thư ký Lâm không nhỏ
Lãnh Phong lắc nhẹ ly San Marzano khiến nó sóng sánh
Lão đại hôm nay không có tâm trạng sao, hiếm khi thấy anh từ chối
Lời nói có chút giễu cợt

Xem ra trước kia tôi đã quá sa ngã rồi Bạch Dạ Phi Long cướp ly rượu trên tay Lãnh Phong một hơi uống sạch
Ý anh là ...!bây giờ không muốn giống trước nữa sao?
Cậu nói xem hắn cười khổ
Xem ra danh tiếng của hắn trong mắt Lâm Doãn đã mất sạch rồi
Cô bài xích hắn, thậm chí ghét bỏ hắn chỉ vì cảm thấy hắn gặp ai cũng đều có thể yêu, gặp ai cũng sẽ cùng họ ngọt ngào say đắm
Lúc trước hắn thích nhất là tình thú, nhưng bây giờ chính điều đó lại khiến

hắn đau đầu
**Lâm Doãn thường ngày thích những gì?
Tôi không chú ý, chỉ là phong cách làm việc cô ấy trước nay rõ ràng, công là công tư là tư.

Còn nữa ...!cô ấy rất yêu tiền**
Lãnh Phong còn nhớ rõ gia cảnh của Lâm Doãn tuy phức tạp nhưng cô ấy không thuộc dạng thiếu tiền, hơn nữa hậu đãi của K với cô ấy rất tốt.

Vẫn không hiểu sao cô ấy lại nhạy cảm với tiền như vậy
Nhưng hắn cũng không muốn xen vào cuộc sống của người khác, nên là ...!cô làm tốt công việc, hắn tăng lương
Đã 4 năm, đến bây giờ vẫn là vậy.

Chưa từng có ngoại lệ
Họ ngồi một lúc lâu thì Liễu Thanh đến
Vẫn bộ dạng thư sinh đeo kính, nhã nhặn đó

Có ai biết hắn vừa phải một mình xử lý băng đảng đối đầu Hắc bang
Mệt chết lão tử
Dù bây giờ là tổng giám đốc của K, nhưng hắn vẫn là người của Bạch Dạ Phi Long
Băng đảng nhỏ nhoi đó đại ca vốn không để vào mắt, nhưng hắn vốn nhỏ mọn
Kẻ nào dám đối đầu với Bạch Dạ Phi Long, hắn sẽ khiến cả nhà kẻ đó bồi táng
Liễu Thanh đến ngồi bên cạnh Lãnh Phong, rút cái laptop rồi làm việc
Hẹn cậu đến để chung vui, cậu lại làm việc, mất cả hứng Bạch Dạ Phi Long chống cằm chẹp miệng
Đổi lại là cái nhìn thờ ơ của Liễu Thanh
Lão đại, công là công tư là tư.

Vị chủ tịch bên cạnh anh bảo ngày mai tôi phải nộp báo cáo
Cái tên Lãnh Phong đó có bao giờ cho ai thêm thời gian đâu, không làm tốt hắn sẽ sa thải
Không sa thải được Liễu Thanh, thì hắn sử dụng cách khác

Gọi Dương H`ồng đến nhà r`ồi náo cả đêm.

Chương 32: 32: Ăn Giấm

Công ra công tư ra tư, việc này thì cậu giống thư ký Lâm thật đấy
Lãnh Phong nhận xét
Nếu nói về Doãn thì cô ấy không tồi, xinh đẹp tài giỏi Liễu Thanh ra sức tán thưởng
Bạch Dạ Phi Long nghe đến Liễu Thanh gọi Lâm Doãn đến thân mật như vậy có chút cáu giận, không biết ở trước mặt cô Liễu Thanh có dám gọi thẳng như vậy không
Xem ra cậu và thư ký của Phong tình cảm rất tốt, gọi thân mật như vậy cơ mà
Hắn nói bốn từ tình cảm rất tốt mà nhấn mạnh từng chữ.

Xem ra ăn giấm không ít
Liễu Thanh vốn là người nhạy bén, thấy sắc mặt đại ca khó coi, giọng điệu không tốt thì thầm nghĩ
Có lẽ giữa Lâm Doãn và vị đại ca đào hoa này có gì đó
Tất nhiên hắn sẽ né tránh đi, dại gì mà thừa nhận?
Nếu nói về độ giao hảo tốt thì không thể so sánh với Dương Hồng đâu
Đành phải lôi Dương Hồng ra đỡ thùng giấm này rồi, tuy cảm thấy có lỗi nhưng mặc kệ đi.

Dù sao giữa Lâm Doãn và Dương Hồng thật sự rất thân

Bạch Dạ Phi Long nhíu mày, còn có cả Dương Hồng, nhưng Dương Hồng không hề làm ở K, sao có thể cùng Lâm Doãn thân thiết?
Liễu Thanh đoán biết thùng giấm siêu cấp to kia nghĩ gì nên trực tiếp nói Dương Hồng có đến K tìm Phong để tâm sự, nhưng ai biết được sau này lại không tìm Phong mà là tìm thư ký của cậu ấy.

Lúc tôi chú ý thì họ đã thân với nhau rồi.

Cậu nói xem có đúng không ...!Phong?
Tên cáo già này, chết một mình không muốn lại muốn kéo theo hắn.

Đúng là thâm hiểm
Lãnh Phong liếc Liễu Thanh, mắt muốn phóng ra lửa
Chuyện của nhân viên tôi không chú ý, dù sao cũng là chuyện cá nhân, muốn kết giao với ai là quyền của họ.

Miễn không làm ảnh hưởng đến công việc là được
Nói như vậy có khác gì khẳng định giữ Lâm Doãn và Dương Hồng có quan hệ vượt mức đâu
Hai con người này, lo bảo toàn tính mạng mà đem Dương Hồng làm kẻ chết thay
Dương Hồng đáng thương
Hôm nay tên đó không đến là vì hắn có hẹn với thư ký Lâm
Liễu Thanh nói thêm
Dù sao người sắp bị nhừ tử cũng không phải hắn, màn kịch này hấp dẫn nha
Bạch Dạ Phi Long lúc sáng bị từ chối, bây giờ lại thêm đả kích.

Tâm trạng về0, đứng dậy bỏ đi
Lâm Doãn hiện đang ở quán ăn với Dương Hồng
Những kẻ ở K lúc nào cũng ăn ở nhà hàng sang trọng, cô lại thích hương vị bình dân, nói thẳng ra là cô đã quá chán ngán với món ăn kia
Ngoài Dương Hồng thì chẳng ai đi với cô nữa

Cả 2 rất dễ ăn, thấy tính tình hợp nhau nên liền nhanh chóng thân thiết
Sao hôm nay lại hẹn tôi đi ăn vậy, nói lão tử nghe có gì không vui sao?
Dương Hồng vỗ ngực, tỏ vẻ đáng tin cậy, nào ngờ lại bị Lâm Doãn đấm 1 phát ngay đầu
Lão tử cái rắm, được bao ăn mà còn huênh hoang, cậu không cần mạng nữa sao
Dương Hồng cúi đầu uất ức, tay để lên đầu gối, khuôn mặt cực kỳ đáng thương

Nói gì thì nói, tôi cũng là đàn ông, cô cứ đánh lên đầu như vậy còn gì mặt mũi của lão ...
Hắn định nói 2 từ lão tử chưa kịp phun hết đã thấy Lâm Doãn giơ nắm đấm lên
còn gì mặt mũi nam nhi nữa giọng hắn yểu xìu
Rõ ràng là cô tập cho hắn nói tục, còn bảo nam nhân phải có khí khái, nói chuyện nhỏ nhẹ như Liễu Thanh khác gì đàn bà.

Bây giờ hắn quen rồi, cô lại bảo đàn ông nói chuyện thô lỗ như hắn sẽ doạ con gái nhà người ta chạy mất dép
Đúng là ấm ức mà
Sao hôm nay lại có hứng hẹn ta đi ăn vậy? Dương Hồng bĩu môi
Hôm qua tâm trạng không tốt, uống nhiều rượu nên bây giờ cần có người trúc giận
Dương Hồng đứng phắt dậy
Kẻ nào chọc giận cô để bây giờ hắn bị vạ lây vậy, chết tiệt
Là tên khốn nào dám chọc cô, nói đi, tôi đi xử lý hắn.

Muốn chặt tay hay chân cứ nói tôi 1 câu
Lâm Doãn chống cằm nhìn xa xăm, tay nâng ly cocktail nhấm nháp

Bạch Dạ Phi Long
Được, để tôi xử giúp cô tên Bạch Dạ ...!hả...!cô vừa ...!nói gì ...?
Hắn đang khí thế phun trào, đến khi não loading lại thì cảm thấy có gì đó không đúng
Cô xoay đầu qua nhìn con khỉ đang làm trò trước mặt, cười khẩy
Không có nghe nhầm đâu, tên chó chết chọc giận tôi mấy ngày qua là bang chủ của cậu đó
Thôi cho tôi xin đi, làm sao hắn dám cử lý đại ca chứ
Cô đây là xem trọng hắn hay là đang muốn hắn chết?
Dương Hồng không còn mãnh mẽ nữa, giống như con dê con ngoan ngoãn ngồi xuống
Haha ...!có ...!có phải có hiểu lầm gì đó rồi không?
Cậu nói xem
Cái gì đây? Rõ ràng cô bảo lão đại chọc giận mình mà
Sao bây giờ ngay cả giọng điệu cũng bắt chước anh ấy rồi

Hắn phải làm sao đây, cái tình thế tiến thoái lưỡng nan này
Nếu biết chuyện này sẽ xảy ra thì thà lúc nãy hắn theo Liễu Thanh thì tốt hơn.

Chương 33: 33: Việc Làm Khó Giữ

Liễu Thanh ở bên cạnh Bạch Dạ Phi Long cũng không khá hơn lào bao
Cả 2 người họ đều muốn rời khỏi ngay lập tức
Đem nay là 1 đem dài
Hôm sau ...
Hoan Hoan đến nơi làm, vết thương vẫn còn sưng to làm cô rất khó chịu
Càng khó chịu hơn là ánh mắt của nhân viên
Cô cố gắng đi thật nhanh đến phòng chủ tịch, mặc kệ họ đang chỉ chỉ trỏ trỏ
Đúng là đông người thì náo nhiệt, mà náo nhiệt thì sẽ phiền toái
Tốt nhất vẫn nên tránh xa đám người đó ra không sẽ tự chuốc phiền phức
Doãn tỷ nói thực không sai, nơi này khiến người ta cảm thấy không thoải mái.

Nếu thoải mái thì chỉ có tiền lương thôi
Đám nhân viên ở sãnh miệng lưỡi xéo xắt
Tôi nói nghe này, cái cô Hoan Hoan gì đó trên trán có gì đó các cô có thấy không?
Là chủ tịch làm đó, nghe đâu cô ta làm chủ tịch mất 1 hợp đồng béo bở với công ty SS

Tôi thì lại nghe nói là do thư ký Lâm chướng mắt cô ta nên đã cố ý làm cô ta trở thành như vậy đó
Haha ...!thật sao, đúng là khó coi nha
Nhưng mà nếu là thư ký Lâm thì xem ra cô ta cũng không tốt đẹp gì, bên ngoài thì để người khác xem bản thân mình tốt bụng thánh thiện, không ngờ bên trong lại thâm độc như rắn rết
Lòng dạ đàn bà khó lường a
Hahahahaha...
Đúng là lòng dạ đàn bà khó lường, các người cũng không nhìn lại mình

xem các người là nam hay nữ?
Cả đám xoay người nhìn lại thì thấy Lâm Doãn đang khoanh tay tựa vào tường.

Cô mặc áo sơ mi trễ 1 bên vai, váy dài đến gối ôm sát cơ thể, nhìn như thiên sứ hạ phàm khiến người khác vừa ghen tỵ vừa ngưỡng mộ
Khuôn miệng cô nhếch lên
Nơi đây không chỉ chủ tịch mới có quyền sa thải nhân viên không làm tốt việc của mình, hình như các cô quên rồi
Ngày nào cũng phải xử lý công việc, bây giờ cả việc đuổi việc đám nhân viên ăn không nói có cũng phải để cho cô nhún tay vào, đúng là mệt chết lão nương
Tại văn phòng chủ tịch
Lãnh Phong tay nhấn nút khẩn cấp, ưu nhã nâng điện thoại
Hoan Hoan đang lau chùi cửa sổ, nghe thấy tiếng chuông gấp rút chạy đến nghe
Alo...
Vào phòng tôi có chuyện
Chủ tịch ...!thư ký Lâm hiện không có ở đây, ngài đợi tôi ...
Em vào đây hắn ngăn cô tìm Lâm Doãn
Hắn muốn cô, dù bây giờ Lâm Doãn nghe máy cô cũng phải vào thôi
Hoan Hoan đi rửa tay sạch sẽ rồi bước vào
Chủ tịch ...!chào
Không khí im lặng này thật khiến người ta ngại chết mất, cô không tự nhiên nói câu chào
Đến sofa ngồi xuống
Cô khó khó hiểu nghiêng cái đầu, có chuyện gì xảy ra vậy, hay là mình có chỗ nào làm không tốt bị chủ tịch phát hiện?
Không thể nha, Doãn tỷ bảo mình làm rất tốt mà

Cô vừa đi vừa lẩm nhẩm
Em đang nói gì vậy, nhanh đến đây
Vâng ... cô đi đến sofa, ngồi xuống, thở dài
Xem ra công việc này ...!không thể tiếp tục được rồi
Lãnh Phong bước đến để lên bàn vài hộp Socola
Tôi định dùng để đãi khách, em thử giúp tôi xem cái nào ngon

Hả ...!cái ...!chủ tịch ...!cái này ...!tôi ...!sao có thể thử được cô cười trừ
Chủ tịch đang muốn đùa với cô sao, nhìn thiết kết hộp đựng như thế cũng đủ biết giá tiền đắc đỏ như thế nào, sao cô có thể ăn được?
Để tôi tìm thư ký Lâm... cô đứng dậy điệu bộ muốn đi ra ngoài
Người còn lại muốn giữ cô ở lại, nhanh nhảu nói
Làm tốt tăng lương
Vậy là thành công giữ thỏ con ngây ngốc ở lại
Được ăn ngon còn được tăng lương, gương mặt cô cười đến sáng lạng
Cô ăn, còn cẩn thận ghi vào sổ
Socola đắc tiền có khác, ngon ơi là ngon
Ăn vào người cũng thấy ấm áp hơn
Có lẽ là ấm lòng ...
Ăn đến hộp thứ 3, cô bắt đầu cảm thấy cả người nóng rang.

Ngẩng đầu lên nhìn Lãnh Phong bằng cặp mắt long lanh đầy sao trời
Chủ tịch ...!ăn không nỗi nữa ...
Lãnh Phong ngồi bên cạnh, lấy khăn giấy trên bàn cưng chiều lau miệng cho cô
Vậy thì đừng ăn nữa
Ưm cô nhìn hắn cười ngọt
Đây là điều hắn không ngờ tới, cô ăn no sẽ có biểu cảm như vậy sao?
Thật đáng yêu
Cô đứng lên định đi ra ngoài, hắn còn chưa kịp nghĩ ra lý do gì khiến cô ở lại thì ...
Phịch
Cô gục lên sofa, bất động
Lãnh Phong thấy cô như vậy bật cười
Ăn no rồi liền ngủ, xấu chết đi được, nếu tôi không lấy em thì ai dám lấy em đây?
Nhưng mà hắn luôn cảm thấy có gì đó không đúng cho lắm, hắn ngồi xuống quan sát cô
Socola này có rượu!!!.

Chương 34: 34: Mộng Xuân

Socola hôm nay hắn đã nhờ Dương H ồng mua, vì hắn chẳng biết loại nào hợp với sở thích phải nữ, nhưng hắn quên rằng Dương H ồng cũng chẳng có tý kinh nghiệm nào trong việc này, không ngờ tên đ ầu gỗ đó lại chọn socola có rượu
Chắc chắn bị nhân viên cửa hàng lừa r ồi
Hoan Hoan nằm trên ghế, phát ra hơi thở đ ều đ ều thỉnh thoảng còn r3n rỉ
Lãnh Phong nghe thấy mà bụng dạ c ồn cào
Hắn bế cô vào phòng ngủ phía sau để cô thoải mái hơn
Chết thật, cô nhẹ quá
Đây là do ăn uống không đủ chất, phải b ồi bổ cho cô thật nhi ều r ồi
Hoan Hoan tựa đ ầu vào ngực hắn, hơi thở cô k1ch thích hắn làm chuyện xấu
Phảu kìm nén thật lâu mới có thể đặt cô lên giường
Hắn tự tay cởi giày cho cô, đắp chăn lại r ồi đi vào phòng tắm giải quyết
Hoan Hoan bị rượu làm cho khắp người nóng như lửa, giở chân đá cái chăn xuống.

Nút áo cũng được cô cởi ra g ần hết, lộ cảnh xuân bên trong

Đi vào phòng tắm, hắn mặc dòng nước lạnh như băng kia gội rửa cơ thể
Dù có bị cảm thì hắn cũng không muốn nhân lúc cô không đ ồng ý mà làm ra loại chuyện đó
Lãnh Phong dập lửa xong tâm tình đã dễ chịu hơn, nào ngờ khi bước ra lại thấy cảnh tượng trước mắt.

Lửa lúc nãy dập tắt bây giờ đã không thể dùng nước nữa r ồi
Hắn đến bên cạnh cô th ở dốc, đưa tay chạm lên đôi môi m ềm căng mọng, lướt xuống cằm r ồi đến khe ng ực sâu gợi cảm

Áo ngực màu h ồng bị kéo lên lộ khuôn ngực bên trong, hắn đưa tay đến xoa nhẹ
Không phải hắn xấu xa mà là vì cô câu dẫn hắn.

Là do cô cố ý
Hắn viện cớ
Ưm...
Người nằm trên giường khẽ r3n rỉ, hắn bạo gan hơn dùng ngón tay vân vê nụ hoa, tay còn lại kéo khoá qu ần cô xuống
Cúi người ngậm 1 bên đ ầy đặn, cảm nhận run rẩy của người dưới thân, tay hắn lu ồng vào trong qu@n lót trêu chọc
Ưm ....!a ....!đừng ....
Hoan Hoan cảm nhận cơ thể khác thường, nhưng mi mắt nặng triễu không thể mở ra mơ h ồkêu lên vài tiếng.

Mặc dù cự tuyệt nhưng giọng nói lại không có vẻ như đang bài xích, ngược lại câu dẫn mị hoặc
Cảm giác cả người ngứa ngáy khó chịu, nhưng cô lại muốn nhìu thêm
Cái miệng nhỏ hé mở
Lãnh Phong hôn lên cái miệng đang mời gọi kia, cùng lưỡi cô dây dưa tri ền miên
Cô bị rượu làm choáng váng, lưỡi tự chuyển động đáp lại hắn
Hắn vui mừng quấn quých, bàn tay to không ngừng di chuyển khắp nơi
Nhưng nếu bây giờ hắn cho vào, cô chắc chắn sẽ phát hiện

Hắn kẹp đùi thon của cô vào nhau r ồi khéo khoá qu ần chính mình, đưa vật sưng to kia vào giữa bắp đùi cô, chậm rãi luận động
Hắn không vào nhưng Hoan Hoan cảm nhận được nơi đó cứ liên tục cọ xác vào chỗ riêng tư của mình càng lúc càng nhanh.

Cô đạt đến giới hạn rên lên yêu ki ều r ồi xụi lơ
Lãnh Phong phóng thích lên người cô r ồi gục xuống
Đã trôi qua hơn nửa tiếng, cũng may là cô chưa tỉnh lại.

Hắn mau chóng lau chùi vết tích của mình trên người cô, sửa lại qu ần áo r ồi ng ồi bên giường

Xem ra khiến cô say rượu cũng không hẳn là chuyện xấu, con sói đói đã nhiều năm không được ăn no, bây giờ lại được lấp đầy, tuy có chút không thoả mãn cho lắm nhưng thu hoạch không tệ
Sau khi Hoan Hoan tỉnh lại chỉ cảm thấy đầu có hơi đau, đưa tay lên xoa xoa
Ư ...!khó chịu quá ...
Nhìn xung quanh chỉ thấy xa xa lạ lạ, cô nhớ lúc nãy ...
Lúc nãy cô vào phòng chủ tịch, ăn socola, sau đó ...
Tỉnh rồi sao Lãnh Phong ngồi bên cạnh nhẹ nhàng quan tâm
Cô thấy hắn đang ngồi bên cạnh mình, súyt chút rớt xuống giường
Sao chủ tịch lại ở đây, còn ngồi bên cạnh cô nữa chứ
Hắn nhìn thỏ con đang loay hoay cố nén cười
Lúc nãy em ăn nhầm socola có chứa rượu, tôi cho em mượn phòng ngủ 1 chút

À, giờ thì cô nhớ ra rồi!
Lúc nãy đang ăn thì thấy rất buồn ngủ, cô định đi ra ngoài thì gục luôn trên ghế
Sau đó ...
Cô đỏ mặt nhanh chóng đứng lên chạy đi mất dưới sự ngỡ ngàng của Lãnh Phong
Chạy ra khỏi phòng chủ tịch, cô cố trấn an trái tim bé nhỏ đang chạy loạn của mình
Mình sao thế này? Mình và chủ tịch ...
Mình thèm khát chủ tịch đến mức mơ thấy giấc mơ vô liêm sĩ như vậy rồi sao?
Tuy ngài ấy đối đãi với mình rất tốt nhưng cũng không được vì thế mà mơ mộng viễn vong chứ
Hoan Hoan ơi là Hoan Hoan!!! Mày tỉnh táo lại đi
Mày nghĩ chủ tịch là ai, là người mà cả thành phố này kính sợ
Vậy mà mày lại dám có suy nghĩ đê tiện đó, còn dám mơ giấc mơ đó ...
Chẳng lẽ ...!cô thích chủ tịch Phong?.

Chương 35: 35: Đói

Đêm đó Hoan Hoan v`ênhà, trong lòng cảm thấy vô cùng hoang mang
Chẳng lẽ cô thật sự có ý gì đó với ông chủ? Chỉ đi làm vài ngày, tuy rằng chủ tịch Phong đối với cô rất tốt nhưng sao cô lại có thể có những suy nghĩ đ`ồi bại như vậy a?
Hoan Hoan ơi là Hoan Hoan, mày điên r`ồi sao
Ngài ấy là ông chủ của mày đó!!!
Hoan Hoan nằm trên giường, ôm cái gối lăn lộn mãi vẫn không tài nào ngủ được
Kết quả là sáng hôm sau đành phải đem theo cặp mắt gấu trúc đến công ty
Tại phòng thư ký
Lâm Doãn hoảng hốt nhìn cô bé đáng yêu trước mặt
Bé Hoan, em ...!em sao lại thành bộ dạng như thế này, mắt em ...!hôm qua em không ngủ hay sao?
Em ...!hôm qua em không ngủ được
Nói như vậy là ...!em thức cả đêm ư?
Cô gật đ`ầu

Hôm qua cứ nhắm mắt thì cảnh tượng cô cùng chủ tịch quấn quít tri`ền miên li`ền xuất hiện
Cô làm sao ngủ được?
Cô trăn trở cả đêm, chủ tịch là ai chứ mà cô lại là ai.

Sao có thể có suy nghĩ đó
Cô đúng là đũa mốc chòi mâm son
Tự biết suy nghĩ của bản thân là xấu xa, nhưng cô lại biết sai vẫn phạm
Giờ đây đ`ầu cô rất đau
Lâm Doãn kéo tay Hoan Hoan đến ghế sofa
Em tạm thời nghỉ ngơi ở đây đi

Nhưng ...!Doãn tỷ ...!không được đâu, em còn phải ...
Nghe lời Lâm Doãn bá đạo nói
Cô sợ Hoan Hoan cảm thấy không ổn nhưng nếu bây giờ để cô bé ngốc cả đêm không ngủ này làm việc, dù chỉ là lau bàn trà thì cái mạng của cô mới là không ổn đó
Mấy hôm nay em làm việc rất tốt, cho nên bây giờ em cứ tạm thời nghỉ ngơi đi, sau đó hẳn làm
Hoan Hoan cảm thấy lời Lâm Doãn đúng là có lí
Nếu bây giờ cố gắng mà làm, cô tay chân vụng về làm đổ vỡ vật gì đó có giá trị thì tiền đâu mà bồi thường?
Cô không nói nữa, yên lặng nghỉ ngơi
Sau khi Hoan Hoan ngủ, Lâm Doãn lặng lẽ đi vào phòng chủ tịch báo cáo lại tình hình
Lãnh Phong ngồi trên ghế gương mặt đăm chiêu
Chẳng lẽ là do ăn quá nhiều socola chứa rượu, nên mới gây mất ngủ?
Hắn rất muốn ôm cô vào phòng chủ tịch để cô thoải mái hơn, nhưng Liễu Thanh ở bên ngăn cản
Hôm qua là cô ấy ăn socola ở trong phòng cậu, cậu tìm 1 chỗ thoải mái cho cô ấy là điều có thể hiểu.

Nhưng bây giờ nếu cậu lại đưa cô ấy vào đây thì chắc chắn phu nhân tương lai của cậu sẽ nãy sinh nghi ngờ
Lãnh Phong suy nghĩ 1 chút
Tuy rất khó chịu nhưng vẫn đành phải để cho thỏ nhỏ chịu thiệt thòi
Hắn ngồi trong phòng quan sát cô qua camera
Đúng là tức chết!!!
Khi Hoan Hoan ngủ dậy cũng đã trưa, mọi người cũng đã dùng cơm xong
Cô ôm cái bụng đói meo xuống cantin thì nhận được tin báo đã hết thức ăn
Đúng là muốn khóc mà, đi xuống rồi lại đi lên thì cũng đã vào giờ làm
Đói ơi là đói
Cô sầu não cầm cái khăn định lau bàn thì nghe thấy tiếng bước chân đang tiến đến rất gần
Xoay người lại thì thấy 1 thân ảnh cao lớn che chắn trước mặt
Không ai khác chính là ông chủ Phong của cô
Hoan Hoan có chút sợ lui về sau vài bước, lắp bắp

Chủ ...!chủ tịch ...!sao ngài lại ...!ọc ọc ọc
Mất mặt chết đi được, bụng ơi tại sao mày lại kêu vào lúc này cơ chứ
Lãnh Phong nhìn gương mặt đỏ như quả táo của cô cảm thấy rất đáng yêu

Hắn dịu dàng cười, đang muốn bịa 1 lý do nào đó để ở bên cô, đúng là trời thương kẻ bất lương
Không ngờ sức ăn của em lại mạnh như vậy, vẫn còn đói?
Tôi ...!tôi vẫn chưa ăn ... cô r`âu rĩ nhưng ở trong mắt hắn cô như vậy cứ như đang làm nũng vậy, đáng yêu vô cùng
Trùng hợp là tôi cũng chưa ăn, vậy thì cùng ăn đi
Không ...!không c`ần đâu chủ tịch ...!tôi ...!tôi có thể chịu được
Em có thể chịu được nhưng tôi không chịu được
Chủ tịch như vậy là có ý gì, chẳng lẽ ngài ấy ...!xót xa khi mình đói sao?
Trời ơi, não ơi! Mày lại đang suy diễn lung tung gì nữa vậy? Sao có thể chứ
Hắn cũng cảm thấy lời nói có chút dễ đoán nên mới tiếp lời
Tôi không chịu đói được, nếu em cứ cò nhây như vậy thì tý nữa tôi vì đói mà ngất đi thì em phải chịu trách nhiệm đó
Hắn mặt dày hù doạ nhưng lại thành công khiến cô sợ hãi
Đành phải đi ăn với hắn.

Chương 36: 36: Muốn Ăn

Sau khi ăn xong, cô căng thẳng bước ra ngoài
Sợ chết mất, trong suốt bữa ăn cứ bị khí thế của anh ta doạ sợ.

Cũng may là bây giờ đã ăn xong
Cô lại tiếp tục làm việc
Ở phòng thư ký, Lâm Doãn cầm trên tay cái hộp màu trắng, chắc là quà tặng ai đó
Cô ấy đặt chiếc hộp lên bàn, đưa tay ngoắc Hoan Hoan
Bé Hoan, em lại đây
À, vâng ...!sao vậy Doãn tỷ?
Lâm Doãn cười
Mở ra đi, của em đó
Của em?
Hoan Hoan ngơ ngác, cô đâu có đặt hàng gì, cô nghèo lắm nha.

Còn nếu được tặng thì cô đâu quen biết ai, hơn nữa chưa đến sinh nhật cô đâu
Doãn tỷ ...!có phải có hiểu lầm rồi không?

Lâm Doãn búng nhẹ vào cái trán nhỏ kia, bật cười
Không lầm, em cứ mở ra xem bên trong có gì đi
Hoan Hoan nghe lời mở ra, bên trong là cái váy trễ vai màu trắng nhìn rất đẹp còn kèm theo đôi giày và trang sức đều đính kim cương lấp lánh
Nhìn qua là biết đây là hàng thủ công
Cô đang nằm mơ phải không?
Doãn tỷ ...!đây ... Hoan Hoan ú ớ quay sang Lâm Doãn
Ngày mai sẽ có buổi tiệc nhỏ giao lưu giữa những người có máu mặt trong thành phố, chị đoán em chưa có lễ phục.

Đây là chị cố ý mời nhà thiết kế ở Pháp làm riêng cho em đó
Cô xua tay lắc đầu, có ý cự tuyệt
Không được đâu, Doãn tỷ, em không thể nhận được
Em không thích sao?
Không phải ...!chỉ là ...!món quà giá trị như thế này sao em ...
Em chuẩn bị váy rồi?
Vẫn chưa ...
Đã nhận được lương?
Chưa nhận được, nhưng mà ...
Không nhưng nhị gì cả, nhận ngay cho chị
Suốt cả ngày hôm đó Lâm Doãn luôn theo sát cô và cứ bảo cô phải nhận cái váy
Còn lấy xe đưa cô về đến nhà mới yên tâm
Chủ tịch Phong hôm nay lại không thể đưa cô về, tâm trạng xấu vô cùng
Buổi tiệc diễn ra vào lúc 18h, Lãnh Phong cho nhân viên của mình nghỉ làm để chuẩn bị
Trong tập đoàn ai ai cũng vui vui vẻ vẻ
Nam thì vest lịch lãm, đây là cơ hội ngàn năm phải nắm bắt.

Nếu được lọt vào mắt xanh của người có thế lực thì dù là ở rể cũng cam
Nữ thì váy áo rực rỡ, đá cườm, kim cương, ngọc trai không thiếu thứ gì
Hôm nay nếu có thể lọt vào mắt chủ tịch thì đúng thật là 1 bước lên mây

Ai cũng đều tự tin vào nhan sắc, tài năng và gia cảnh
Bây giờ chỉ việc tạo dựng cảnh vô tình gặp nhau với chủ tịch sao cho thật tự nhiên và lãng mạn là được
Hôm nay Hoan Hoan giống như người vô hình vậy, vì ai cũng đang nghĩ tối nay sẽ phải cất giọng như thế nào trên giường chủ tịch sao cho yêu kiều, làm gì có thời gian rãnh mà để tâm đến cô
Cô nhân viên nào đó giọng chua ngoa
Chủ tịch chẳng qua chỉ là chán ăn sơn hào hải vị, muốn nếm thử món bình dân
Cô nhân viên kế bên tiếp lời
Còn không phải sao, hôm nay nhiều hoa thơm như vậy, trò mèo của cô ta sao có thể có đất dụng võ?

Cô ả nào đó mân mê cái vòng tay ngọc bích trên tay kênh kiệu bảo
Xuất thân kém như vậy, các cô nói xem, hôm nay cô ta có khi nào ...!mặc đồng phục nhân viên để dự tiệc không?
Hahahahahahaha....
Giây phút mọi người mong chờ cũng đã đến
Buổi tiệc được chính Lãnh Phong tổ chức diễn ra ở khách sạn quốc tế Victoria
Benz, Limousin, Mercedes, ...!các hãng xe nổi tiếng đều được nhân viên sử dụng đến khách sạn.

Tuyệt nhiên không có ai đi bộ
Đám nữ nhân đó đang đợi Hoan Hoan bẻ mặt, nhưng khi thấy cô đi cùng Lâm Doãn thì vẻ mặt thất vọng, căm tức đều hiện ra
Bộ váy mà Lâm Doãn đưa rất vừa vặn, có thể thấy được bờ vai trắng, xương quai xanh gợi cảm của Hoan Hoan
Váy có độ phồng vừa phải, dài chưa đến gối để lộ đôi chân nõn nà
Hôm nay cô trang điểm nhẹ, tóc uốn xoăn kết hợp với bộ váy nhìn trông rất ngây thơ, đáng yêu
Lãnh Phong đang nói chuyện với đối tác, thấy cô bước vào liền sững sờ

Thỏ con nhỏ của hắn hôm nay trông rất tuyệt, mọi ngày cô cũng rất tuyệt.

Đều khiến hắn muốn ăn
Hoan Hoan nhát gan, không thích chỗ đông người, hôm nay lại được nhiều người nhìn như vậy có chút không tự nhiên
Trên mặt mình có dính gì không, sao mọi người cứ chăm chăm vào mình.

Nhưng mà, có thể là đang nhìn Doãn tỷ.

Đấy là tiếng lòng của Hoan Hoan lúc này
Hoan Hoan nép vào người Lâm Doãn, ôm lấy cánh tay cô
Lâm Doãn nhìn cô cười, rồi lại nhìn đám đông kia giọng nói uy hiếp
Mọi người ...!nhìn như vậy chúng tôi cảm thấy rất ngại nha
Lãnh Phong đứng nhìn, ly champagne trên tay bị bóp nát lúc nào không biết, không khí hắn toả ra đều là màu đen
Chết tiệt, người được ôm đáng lý phải là hắn, lời thoại lúc nãy cũng phải

do hắn nói
Cô thư ký này như vậy là đang muốn dành thỏ con của hắn sao?.

Chương 37: 37: Bị Vấy Bẩn

Lâm Doãn và Hoan Hoan tiến vào sãnh, Hoan Hoan vẫn nắm tay Lâm Doãn không buông
Nhìn cô bây giờ trông hệt như con thỏ c`ần nơi che chở.

Lâm Doãn thật không nỡ rời bỏ đôi tay nhỏ nhắn đáng yêu này
Nhưng nhìn v`ềphía Lãnh Phong sát khí bừng bừng cô tặc lưỡi
Đúng là mất cả hứng, nếu anh không phải chủ tịch thì lão nương đây đã không khách sáo r`ồi
Cô đặt tay mình lên tay Hoan Hoan, nở nụ cười công nghiệp
Em xem em đó, đây là cơ hội tốt để em có thể giao tiếp với mọi người, tự tin lên! Chị có việc, đi xem 1 chút
Nói r`ồi, cô nhanh chân chu`ồn mất
A, a ....!Doãn tỷ!!!!!
Hoan Hoan mất đi cây đại thụ che mưa chắn gió, nhưng không dám to tiếng vì sợ gây chú ý.

Đành phải nói nhỏ

Nhưng không có tác dụng, Lâm Doãn lướt qua dòng người r`ồi mất tăm
Huhu, Doãn tỷ đừng bỏ em 1 mình mà!!!
Cái không khí nơi đây khiến cô cảm thấy khó chịu, chỉ muốn đi tìm 1 chỗ tối để trốn thôi
Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, thức ăn ở đây đúng tiêu chuẩn 5 sao, món ngon nào cũng có
Hoan Hoan thèm rỏ dãi
Cô bất chấp đến bên bàn thức ăn, lấy 1 cái đĩa bỏ vào vài cái macaroon r`ồi đưa lên miệng
Bánh như tan trong miệng vậy

Sau đó lại thêm tiramisu, cupcake, souffle, ...
Hết món ngọt lại đến món mặn
Tổ yến, cua Alaska, tôm hùm ...!không món nào cô không nếm thử
Đây không phải là nhân viên tạp vụ sao, à không, phải gọi là Hoan Hoan chứ
Cô ngẩng mặt lên xem chủ nhân của giọng nói là ai thì thấy Emma.

Cô ta mặc bộ váy màu tím lấp lánh kim tuyến, áo xẻ tà đến tận eo nhìn mà nóng cả mắt
Chị Emma, chị cũng muốn ăn sao?
Aidaaa, ai đến đây cũng đều muốn bàn công việc, chị không cần ăn đâu, chị đang giảm cân
Hoan Hoan tuy ngốc nhưng cũng nhìn ra được cô ta đang muốn gây khó dễ cho mình, chỉ đành cười trừ
Vậy ...!vậy sao
Được nước làm tới, cô ả nghĩ trong lòng hôm nay phải khiến Hoan Hoan mất mặt thì mới cam lòng
Bộ váy này nếu nhớ không lầm là do Ewin, nhà thiết kế nổi tiếng làm ra.

Chị có nghe mọi người trong bảo gia cảnh của em rất đáng thương, bộ áo này là do em dùng thực lực để đổi sao?
2 từ thực lực khó nghe vô cùng
Cũng không biết ý của cô ta là do Hoan Hoan trộm được hay là đã lên giường với người nào sở hữu bộ váy nên mới có được nó
Cô thực sự không muốn gây chú ý, cũng không muốn gây chuyện

Dù sao hôm nay cũng là ngày vui, đành lướt qua.

Ai ngờ lại bị chặn
Nhưng người chặn cô không phải Emma mà là 1 người đàn ông, hắn ta châm chọc
Người có thực lực như cô bé đây anh gặp không ít, nhưng có thể có gương mặt ngây thơ như em thì thật là hiếm có nha
Hoan Hoan thấy 2 người đứng trước mặt không muốn cho cô đi, còn những người xung quanh chỉ muốn xem kịch hay mà thôi.

Thú vui của kẻ giàu có đúng là khiến người khác buồn nôn
Cho hỏi vị tiên sinh này, tôi và anh biết nhau sao?
Không, chỉ là thấy em đáng yêu nên muốn làm quen chút nha.

Em cứ gọi anh là Từ Lôi
Thật là mệt mà, cô có làm gì ai đâu.

Chỉ muốn tận hưởng 1 bữa vậy mà cũng không được
Hoan Hoan không muốn nói gì nữa, tìm đường thoát thân thì bị Emma gạt chân
Cảnh tượng tiếp theo, cô ngã

Những ly rượu vang được xếp thành hình tháp kế bên cũng vì bị va chạm mà đổ lên người cô
Cái váy trắng tinh xảo kia liền bị vấy bẩn, cô bây giờ bộ dạng trông rất khó coi
Người xung quanh không 1 ai đưa tay giúp đỡ, 2 kẻ trước mặt thì phun ra câu xin lỗi tôi không cố ý, em có làm sao không?.

Nhưng trên mặt đậm ý cười
Xung quanh chỉ nghe thấy tiếng cười nhạo, hả hê, châm chọc
Cô biết mình không có gia thế, nhưng họ sao có thể đối với cô như vậy?
Cô chẳng làm gì họ cả ...
Khoé mắt hơi cay, cô cắn răng chịu đựng không cho nước mắt rơi xuống, thì trời đất đảo lộn
Cô được bế lên
Người bế cô lại là chủ tịch
Lãnh Phong ánh mắt giết người, nhìn những kẻ đang cười nhạo cô ghi nhớ gương mặt
Hắn ôm cô sải bước đi lên cầu thang khách sạn
Tổng giám đốc Liễu, giao cho anh.

Chương 38: 38: Đừng Cử Động

Cái tên Từ Lôi đó, hắn không tìm tên khốn đó tính sổ vì vết thương 5 năm trước đã đành
Vậy mà cái tên chết tiệt đó còn dám ở địa bàn của hắn mà làm tổn thương người phụ nữ của hắn sao?
Được lắm, nợ cũ thù mới đều có đủ
Không bắt nhà họ Từ trả giá, hắn không phải Lãnh Phong
Liễu Thanh lười biếng bước ra, lại giao cho hắn
Lần nào có rắc rối cũng đều để hắn ra mặt
Cái chức vị tổng giám đốc này, chắc phải bỏ thôi.

Phiền chết mất, con mẹ nó chứ
Tuy hôm nay là tiệc để giao lưu, nhưng quy tắc mà chủ tịch đặt ra không cho phép bất cứ ai được quên.

Cô gái váy tím ở bên đó ...!kể từ giây phút này cô bị sa thải, nhưng niệm tình cô cống hiến đã lâu nên cô cứ vui hết đêm nay đi.

Còn vị Từ gì đó, hợp đồng mà cậu muốn thương lượng không cần tốn công nữa đâu, K không nhận bất cứ gì có liên quan đến nhà họ Từ nữa

Liễu Thanh nói xong, mọi người đều hít vào 1 hơi lạnh, xưa nay chủ tịch vốn lạnh lùng ai cũng biết.

Nhưng những lúc tiệc tùng đều là chuyện lớn hoá nhỏ chuyện nhỏ hoá không.

Vậy mà hôm nay lại thẳng tay như vậy
Xem ra cô nhân viên mới Hoan Hoan đó không thể xem thường

Đừng nghĩ địa vị cô gái kia trong lòng chủ tịch là quan trọng, là do bấy lâu nay đã quá dung túng nên chủ tịch muốn chỉnh đốn lại những hành vi sai phạm.

Đ`âu là người có địa vị cao trong xã hội, bắt nạt 1 người yếu ớt, các người còn cảm thấy đó là hay lắm sao? Hôm nay ai đã có hành động như vậy, chủ tịch đã chứng kiến cả r`ồi.

Nhẹ thì trừ lương, nặng thì sa thải.

Sự việc kết thúc ở đây
Liễu Thanh biết nếu như để người khác biết Hoan Hoan là người trong lòng của Phong thì ngày tháng sau này của cô chắc chắn sẽ rất thảm
Dù được Phong chống lưng thì cũng không thoát khỏi cảnh bị ám hại
Cẩn thận vẫn hơn
Tất cả mọi người đ`âu bị anh thuyết phục, ai cũng đ`âu tin rằng chủ tịch công tư phân minh, tuyệt đối không thiên vị bất cứ ai
Lãnh Phong bế Hoan Hoan lên trên t`âng của khách sạn, mặc kệ cô giãy giụa
Chủ tịch ...!ngài thả tôi xuống đi, áo của ngài bị dính rượu r`ồi kìa
Em còn nói thêm 1 lời nào nữa tôi sẽ lột sạch đ`ôtrên người em
Lãnh Phong doạ nạt
Cô sợ hãi, ng`ồi im trong lòng hắn
Lãnh Phong chọn 1 gian phòng trong khách sạn, bế cô vào phòng tắm pha nước tắm r`ồi đi ra ngoài
Em mau tắm rửa sạch sẽ đi, tôi ra ngoài, áo choàng tắm để ở trên kệ, nhanh lên kẻo bị cảm lạnh
Hắn đi ra ngoài tiện tay đóng cửa, cô ở trong phòng tắm ngơ ngác chưa hiểu gì xảy ra

Lúc nãy hắn bế cô vào phòng tắm cô có chút hoảng sợ, nếu chủ tịch lột đ`ô cô ra thật thì ...
Hoan Hoan à, mày nghĩ nhi`âu r`ồi.

Ngài ấy chẳng qua chỉ muốn mày ngoan ngoãn, làm sao có thể có ý đ`ôvới mày được?

Không nghĩ nhiều nữa, đi tắm
Cô vỗ mạnh vào mặt cho tỉnh táo rồi cởi váy bước vào bồn tắm, ngăm mình
Thật dễ chịu~
1 lúc sau thì cô mặc áo choàng tắm bước ra ngoài, Lãnh Phong đang ngồi trên giường, áo vest đã được cởi ra, chỉ còn lại cái áo sơ mi không thể che khuôn ngực mạnh mẽ kia
Caravat đã bị nới lỏng từ khi nào
Thấy cô bước ra, hắn vỗ vỗ lên chỗ kế bên mình ý bảo cô ngồi
Hoan Hoan e dè bước lại gần
Không khí này ...!có chút xấu hổ, cô thấy được quần áo được chuẩn bị đang để ở trên đùi hắn, liền muốn lấy để mặc
Chủ tịch ...!cái đó ...!có thể đưa quần áo cho tôi được không?
Em qua đây
Cô lại bước đến gần thêm chút nữa, giơ tay ra trước mặt, hắn nắm lấy tay cô rồi kéo
Trong phút chốc cô đã thấy bản thân ngồi lên đùi hắn, đang định đứng dậy thì bị hắn giữ chặt
Chủ ...!chủ tịch ...
Đừng cử động

Hắn nói xong liền lấy ra cái khăn rồi lau tóc cho cô
Ngại chết mất
Cô vẫn ngồi yên không cử động, còn hắn vẫn chú tâm lau tóc cho cô
Qua 1 khoảng lâu, hắn mới mở miệng
Lúc nãy sao không làm gì, mặc người khác ức hiếp như vậy
...
Không nói ...!thì không cần mặc đồ nữa hắn doạ
A ...!tôi ...!tôi nói ... cô nắm áo ngăn hắn đem đồ của cô đi mất
Tôi ...!tôi nói lại họ ...!nhân viên gây nhau trong buổi tiệc sẽ trở thành trò cười, không tốt cho danh tiếng của ngài
Hoá ra cô là đang suy nghĩ cho hắn sao? Lãnh Phong có chút vui mừng
Cô tất nhiên phải vì hắn mà suy nghĩ rồi, hắn bị ảnh hưởng sẽ tức giận mà trừ lương của cô.

Lúc đó người chịu thiệt vẫn là cô nha.

Chương 39: 39: Trốn

Về phía Lâm Doãn cầm trên tay miếng thịt bò Kobe đã được nấu vừa chín, định đem đến chỗ Hoan Hoan thì thấy cảnh tượng Hoan Hoan té ngã trên đất, cô thầm rủa
Cái bọn chết tiệt này!
Định đến giải vây thì đã bị 1 bàn tay ôm ngang eo
Là tên khốn kiếp nào dám ngăn cản còn dám lợi dụng cô, cô phải nhìn rõ rồi xé hắn ra thành trăm mảnh
Buông !
Lời chưa nói lại phải nuốt vào bụng
Lại là cái tên Bạch Dạ Phi Long này, đúng là âm hồn bất tán mà
Bạch Dạ tiên sinh, mong ngài bỏ ra lão nương đã cố kìm nén lắm rồi, nếu không nể chủ tịch 3 phần thì đã cho tên trước mặt vài cái tát
Em ra mặt chỉ làm mọi chuyện rối ren hơn, đã có người làm chuyện này giúp em rồi
Sau đó thì chủ tịch đến đưa Hoan Hoan đi
Như vậy cũng tốt, nghe Liễu Thanh hùng hồn phát biểu mà cô cảm thấy hả hê
Đám người này phải xử lý như vậy từ sớm rồi
Lâm Doãn cười khoái chí, đĩa thịt bò cũng được cô chén sạch
Bạch Dạ Phi Long đứng bên cạnh nhìn cô đang hóng chuyện, trong lòng cảm thán không ít

Hôm nay cô mặc chiếc váy màu đỏ dài đến chân, cổ khoét sâu lộ khuôn ngực đầy đặn.

Quyến rũ chứ không hề lố lăng
Trên cổ đeo thêm sợi dây chuyền hồng ngọc làm điểm nhấn
Mái tóc búi cao để vài sợi hờ hững nhìn gợi cảm vô cùng

Nữ nhân ganh tỵ nhìn cô, nam nhân thì lại thèm thuồng
Cô chính là muốn thấy sắc mặt đám người xu nịnh kia méo mó khó coi nên mới chọn trang phục như vậy
Nhưng vẫn quên mất tên bang chủ chết tiệt này rất thân với chủ tịch
Hắn sẽ không bỏ qua chuyện vui, chắc chắn sẽ đến dự
Xem cái đầu của cô, sao lại quên kia chứ?
Nhưng không sao, bây giờ cô chỉ cần đánh bài chuồn là được
Lâm Doãn ăn xong giả vờ như đang đi lấy thêm nhưng thực chất là đang chạy trốn
Tất nhiên không qua mắt được Bạch Dạ Phi Long, cô đi phía trước, hắn đi phía sau
Argggg, cái tên khốn này!!!
Mặc kệ, cứ xem hắn là không khí là được
Cô cố gắng đi thật nhanh, hoà mình vào dòng người để cắt đuôi hắn
Nhưng Bạch Dạ Phi Long cao hơn m8, chỉ cần liếc mắt cũng đủ thấy được lỗ chân lông của cô
Đúng là phiền toái mà
Cảm thấy không trốn được nên cô bỏ cuộc, liền tìm người để nói chuyện
Chủ yếu cũng chỉ là vài câu xã giao, nhưng để bơ hắn thì đây là cách vô cùng hữu hiệu
Bạch Dạ Phi Long đứng từ xa nhìn cô, đám đàn ông xung quanh cứ như sói cứ đưa ánh mắt đảo trên người cô
Cô hôm nay lại gợi cảm như vậy, đúng là đáng chết thật
Không nhịn được liền bước đến
Bóng lưng cao lớn của hắn xuất hiện phía sau cô.

Lâm Doãn nhìn đoàn người trước mắt tay nâng ly rượu, miệng mỉm cười
Không làm phiền mọi người nữa, có cơ hội khi khác sẽ nói chuyện sau
Đúng là khó chịu mà, tên biến thái này cứ đi theo cô.

Nhưng cũng tốt, dù sao ánh mắt của những kẻ này cô cũng không thích
Thấy Bạch Dạ Phi Long đến, đám người đó sẽ như rắn mà quấn lấy hắn, mà cô cũng có thể thoát thân
Quả như dự tính, Bạch Dạ Phi Long bị giữ lại
Long tiên sinh, xin chào

Thì ra là Bạch Dạ tiên sinh, lâu rồi không gặp !
Rồi sau đó, tất nhiên họ đều lôi công ty của mình ra mà kể.

Nếu được Bạch Dạ Phi Long chống lưng thì thương vụ này rất lãi nha
Hắn không nói gì, híp mắt khó chịu
Đám người đó cũng không dám nói gì nữa
Dám dùng ánh mắt dâm dục đó nhìn bảo bối của hắn, bây giờ còn muốn hưởng lợi?
Hôm nay gặp cô nên tâm trạng hắn tốt, không thì hắn đã sớm băm vằm đám khốn kiếp trước mắt rồi rãi xuống biển cho cá ăn
Lâm Doãn cầm ly rượu ra ngoài ban công
Cô tỳ người vào thành ban công, môi nhấm nháp chất lỏng sóng sánh trong ly, tinh quái nhếch môi

Quả nhiên không khí ở nơi này là tốt nhất không ngộp ngạc như trong sảnh, chỉ toàn mùi thuốc lá và nước hoa nồng nặc
Buồn nôn chết đi được
Hôm nay cô tiếp không ít người, rượu uống cũng không ít may là cô còn kìm chế được không nói vài lời cay độc
Bạch Dạ Phi Long thấy cô ở ngoài ban công, liền đi đến cởi áo vest khoác lên người cô
Em mặc ít như vậy nếu bị cảm anh sẽ đau lòng đó
Lâm Doãn giật mình, hắn lúc này đáng lẽ phải bị đám người kia giữ chân mới đúng, sao lại xuất hiện ở đây rồi?
Bạch Dạ tiên sinh, tôi không cảm thấy lạnh, cảm ơn ý tốt của ngài nhưng tôi không cần
Cô cự tuyệt, định lấy cái áo xuống thì hắn từ phía sau ôm nhẹ lấy cô, thì thầm
Em gọi tôi là gì?
Cái tên hỗn đản này, hắn đây là đe doạ cô sao?
Mặc kệ, không quản được nhiều như vậy, phải mau chóng tìm cách thoát thân
Lâm Doãn cười cười nhưng trong lòng cô chẳng muốn cười chút nào
Dạ, tôi không lạnh.

Chương 40: 40: Fan

Tôi mặc ít thì sao, bị cảm thì đã sao
Liên quan quái gì đến anh chứ, bớt lo chuyện dư hơi đi, đồ thần kinh
Những lời này cô chỉ dám nói trong lòng
Uổn cho cô cả đời anh minh, lại không thể trị được tên ngang tàn này
Không cần đâu, tôi đang hóng gió
Vậy thì em khoác áo vào rồi hóng
Lâm Doãn lúc này ...
Thôi kệ, cương với chó sẽ bị chó cắn
Chắc bây giờ em đang ví von tôi giống như 1 con vật rất trung thành, đúng không tiểu Doãn
Cái tên này, tại sao hắn luôn biết cô đang suy nghĩ gì vậy?
Bỏ qua vấn đềIQ của hắn, cô cực kỳ ghét cách xưng hô của hắn
Gì mà tiểu Doãn chứ? Nếu 1 ngày nào đó hắn vui miệng gọi cô là tiểu Doãn tử ...!thì không phải cô thành thái giám rồi sao?
Cái tên tiểu Doãn ...!không phải nghe rất quê mùa sao?
Bạch Dạ Phi Long áp sát vào tai cô, hít nhẹ mùi hương trên tóc cô
Vấn đềnày anh chưa nghĩ tới nha, nếu em đã muốn đổi thì anh nghe theo em, phu nhân

Lâm Doãn vùng vẫy thoát khỏi, tên mặt nổi tên tầng phiến hồng
Ai là phu nhân chứ
Em
Tiên sinh à, hôm nay tiểu thư quyền quý đến dự tiệc không ít, anh vào đó tùy tiện chọn lựa sẽ có cả khối.

Anh cần gì tốn công với tôi?
Nhưng mà nghĩ lại thì ...
Khác với chủ tịch chọn bộ vest xanh đen, hôm nay anh ta mặc bộ vest màu

đen, giày đen, caravat cũng màu đen.

Nhìn u ám như vậy ai mà dám đến g`ần?
Đó là dưới góc nhìn của Lâm Doãn, còn với những người khác Bạch Dạ Phi Long hôm nay trông rất huy`ền bí
Họ luôn tìm cách tiếp cận nhưng đ`ều bị hắn đuổi đi
Hắn c`âm áo vest mặc lên, giọng nói cực kỳ nghiêm túc
Em giả vờ ngốc hay thật sự không biết anh không có cảm tình với những người đó?
Lịch sử tình trường của anh có kể 3 ngày 3 đêm cũng không hết, Hắc bang chủ quả là người đa tình
Vốn muốn ở đây để tránh phi`ền phức, ai ngờ lại gặp cái của nợ này
Shit! Thà đi vào trong tiếp tục bị quấy rối còn vui hơn
Lâm Doãn đi được vài bước, Bạch Dạ Phi Long li`ền lên tiếng
Em là vì Dương H`ồng nên mới bài xích tôi đúng không?
Hả? Cô khựng lại
Gì, nói gì vậy? Dương H`ồng? sao lại có cả Dương H`ồng ở đây
Mà thôi kệ đi
Đúng đó, người đàn ông mà tôi nhìn trúng phải giống như Dương H`ồng
Đ`ầu óc đơn giản, nghĩ gì nói đó.

Đối với Lâm Doãn mà nói đàn ông phải như vậy thì mới dễ đối phó
Không toan tính, không dối lừa, tuy có hơi ngốc thật nhưng rất tiện để cô giỡ trò

* :)))
Hắn định nói thêm gì đó thì Lãnh Phong cùng Hoan Hoan đến
Doãn tỷ!!! Hoan Hoan chạy đến bên cạnh nắm tay cô
Lâm Doãn thở phào, may mà Hoan Hoan đến
Cô không c`ần phải đối phó tên khó ưa này nữa
Hoan Hoan nhìn sang Bạch Dạ Phi Long, 2 mắt sáng rực
Ngài là ...!chào Bạch Dạ tiên sinh, tôi là Hoan Hoan, tôi là fan của ngài
Lãnh Phong đứng kế bên dường như bị đóng băng
Lại cái tình huống gì nữa đây? Thỏ nhỏ của hắn biết đại ca khi nào sao hắn lại không biết
Lâm Doãn đứng bên cạnh cũng cảm thấy sốc

Bé Hoan, em biết ...!vị tiên sinh này sao
Bạch Dạ Phi Long nhìn cô chằm chằm
Ý muốn nói cô gọi hắn là Dạ
Cô không làm, ở đây có người, hắn làm gì được cô? Bleeeeee
Hoan Hoan cười đầy ngưỡng mộ
Vài năm trước, Bạch Dạ tiên sinh có hướng dẫn vài cách phòng vệ cơ bản dành cho phái nữ, em yếu như sên nhưng vẫn thực hành được, đuổi được không ít kẻ biến thái.

Nên là ...!từ đó em thành fan của ngài Bạch Dạ
Phòng vệ, hắn cũng có thể hướng dẫn cho cô.

Hắn còn đưa cô đi ăn ngon, lúc nãy còn giải vây
Vậy mà không thấy cô có biểu hiện gì
Lâm Doãn cũng bất mãn như Lãnh Phong
Bé Hoan ơi, em hâm mộ ai không hâm mộ
Lại đi hâm mộ tên biến thái nhất trong tất cả các tên biến thái? Đúng là trêu ngươi mà
Có được fan dễ thương như em đây đúng là vinh hạnh của tôi Bạch Dạ Phi Long thân thiện
Trán Lãnh Phong nổi đầy gân xanh
Lâm Doãn thực sự muốn xem tiết mục long tranh hổ đấu này nhưng nếu còn chần chừ thì tiền lương của cô có khi bị trừ đi mất
Bé Hoan, chúng ta đi xuống sãnh đi, lúc nãy chị thấy có trứng cá tầm muốn để em nếm thử
2 người vui vui vẻ vẻ cùng nhau đi
Để lại Lãnh Phong và Bạch Dạ Phi Long
Cậu sẽ không vì chuyện em dâu hâm mộ tôi mà trở mặt chứ, kết giao bao nhiêu năm Lãnh Phong cậu cũng không phải người nhỏ nhen
Lão đại ...!anh sai rồi, tôi chính là người rất nhỏ nhen Lãnh Phong nhìn Bạch Dạ Phi Long, giọng nói có chút oán trách.

Chương 41: 41: Khiêu Vũ

Hoan Hoan ăn rất khoẻ, những món Lâm Doãn đưa cô đều nhận lấy
Chủ tịch đúng là có lòng, ngoài mặt nói muốn để mọi người có cơ hội giao lưu học hỏi nhưng thực chất là muốn cô bé này được nếm những món ngon
Cứ như bình thường là được, phô trương gì chứ.

Suy nghĩ của người có tiền đúng là quái đản
Nhìn đám người váy hoa phấn đỏ kia cứ muốn tìm cách câu dẫn con cá vàng Lãnh Phong mà Lâm Doãn cảm thấy buồn nôn
Nếu như không phải Hoan Hoan ở đây các người có thể được như vậy sao?
Còn không đối xử tốt với người ta
Đúng là 1 đám có mắt như mù
Cả 2 đứng nói chuyện 1 lúc thì Dương Hồng và Liễu Thanh đến
Doãn Doãn Dương Hồng gọi, cậu ta nhìn Lâm Doãn rồi cảm thán
Chà, đúng là người đẹp mặc gì cũng đẹp nha, Doãn Doãn đúng là cứ như minh tinh vậy
Lâm Doãn cười tươi như thiên thần, nhẹ nhàng đáp
Hồng Hồng à, cậu đúng là khéo nói nha

Tiếp theo đó cô véo má Dương Hồng
Nhìn nhìn nhìn cái gì, dám soi hàng tôi, hôm nay lão nương cho cậu chết!!!
Ui ui ui!!! Bỏ ra đi, đồ bà chằn, thảo nào vẫn lẽ bóng 1 mình không ai bên cạnh
Nghe thấy thế cô tăng lực véo mạnh hơn
Tội cho Dương Hồng, dù ở Hắc bang rất có mặt mũi lẫn tiếng tăm, nhưng trước mặt Lâm Doãn chẳng khác gì con nai ngơ ngác bị bắt nạt đủ đường
Bạch Dạ Phi Long đến nhanh chóng gỡ bàn tay cô trên má Dương Hồng
Hồng Hồng nhà ta cảm động lắm

Lão đại thấy mình bị bắt nạt nên cố ý đến giải vây, bá khí ngút trời, trông thật soái.

Nhưng cậu ta đâu biết hắn chỉ không muốn cô chạm vào người đàn ông khác
Hắn nhìn cô, em giỏi lắm dám động chân động tay không sợ tôi ở nơi này trừng phạt em sao?
Cô nhìn hắn, tay là của tôi chân cũng là của tôi, dù anh to bằng trời thì nơi đây là nơi nào chứ, anh muốn loạn là loạn sao?
Cô chính là không tin hắn sẽ mặt dày tại nơi đây lam gì đó với cô
Không khí căng thẳng như muốn trút hết không khí, cũng may là MC đã kịp thời lên tiếng
Hoan nghênh mọi người đã có mặt tại buổi tiệc hôm nay.

Không để quý vị đợi lâu, tiết mục đáng mong chờ nhất cuối cùng cũng đến.

Hãy tiến về phía cô gái hoặc chàng trai mà mọi người muốn nắm tay nhất và bắt đầu khiêu vũ
Lâm Doãn nghi hoặc
Khiêu vũ? Có tiết mục này sao cô lại không biết?
Chậc! Tên chủ tịch này vì để ăn đậu hũ của bé Hoan mà cái gì cũng nghĩ ra được
Nhưng điều cô không thể lường được chính là Hoan Hoan không phải là miếng đậu hũ duy nhất
Cô bị Bạch Dạ Phi Long kéo ra giữa sân để khiêu vũ khi chưa biết chuyện gì đang xảy ra

Hắn cứ thế mà ôm eo thon của cô
Bạch Dạ tiên sinh, tôi còn chưa đồng ý...
Tôi cho phép em đồng ý hắn lợi dụng đông người, lại thêm khiêu vũ làm cớ mơn trớn cái eo của cô
Lâm Doãn sợ người khác thấy được điểm bất thường nên chỉ có thể nhảy trong sự khó chịu
Cô chợt nảy ra trong đầu ý tưởng ranh ma
Dùng mũi giày nhọn giẫm mạnh vào chân hắn

Bạch Dạ Phi Long không ngờ cô sẽ chơi chiêu này, phản ứng không kịp ăn trọn cú
Lâm Doãn đắc chí
Ôi, ngài có sao không? Xin lỗi nha, tôi khiêu vũ có phần vụn về mong ngài thông cảm bỏ qua cho
Em khiêu vũ vụn về? Ở đây ai không biết thư ký riêng của chủ tịch cầm kỳ thi hoạ đều tinh thông, đặc biệt là rất giỏi khiêu vũ.

Xem ra phải trừng phạt em rồi
Tay hắn để trên eo cô ngày càng chặt, nhanh chóng lướt đi.

Cô bất ngờ không theo kịp tiết tấu, chân hắn lại rất dài, liền bị hắn chiếm hết lợi thế
Đông người phức tạp, lợi dụng không ai để ý hắn đưa tay xuống bóp vào cái mông của cô
Lâm Doãn trợn to mắt không dám tin nhìn hắn

Bạch Dạ Phi Long thì cúi xuống nhìn cô Nếu em tức giận thì có thể sờ tôi đến khi thoả mãn, tôi sẽ cắn răng chịu đựng
Cắn răng chịu đựng cái đầu heo nhà anh, tên khốn
Cô mặc áo xẻ sâu, khuôn ngực mê người bây giờ bị hắn nhìn không sót chỗ nào
Hắn chỉ liếc nhẹ thì đã thấy cặp đào tươi ngon cứ đung đưa trước mặt
Thật chỉ muốn cúi xuống cắn 1 cái để cảm nhận, nhưng phải kìm nén
Cảm giác nằm gai nếm mật này có mấy ai hiểu thấu a?
Cô biết hắn đang nhìn thứ gì, tức giận gầm nhẹ
Đừng có nhìn!!!
Em mặc đẹp như vậy không cho người khác nhìn thì quá là keo kiệt rồi, phu nhân~
Con mẹ nó! biết sẽ xảy ra chuyện này thì lúc nãy cô đã ăn mặc kín đáo hơn.

À không, đáng lý ra cô không nên tham dự buổi tiệc này!!!.

Chương 42: 42: Nhớ Lại

Hoan Hoan nhìn Lâm Doãn nhảy, mỗi bước đi đều uyển chuyển nhẹ nhàng hệt tiên nữ, ngưỡng mộ vô cùng
Doãn tỷ đúng là việc gì cũng giỏi, lại rất xinh đẹp
Đang lúc mở to đôi mắt tròn xoe thán phục thì Lanh Phong đến.

Tất cả phụ nữ có mặt ở đây đều bị đổ gục trước vẻ nam tính, ai nấy đều định bụng chắc chắn chủ tịch sẽ mời mình khiêu vũ, liền sửa đưa tay vuốt vuốt tóc tỏ vẻ yếu ớt, yêu kiều.

Không quan tâm, hắn đưa tay về phía cô
Hian Hoan nghiêng nghiêng cái đầu, khó hiểu
Chủ tịch ...!đây là đang có ý gì?
Những kẻ khác thấy vậy tức tối không thôi, đặc biệt là những người si tâm vọng tưởng lúc nãy
Nhảy với tôi 1 bài
Cái ...!cái gì? cô có nghe nhầm không? Chủ tịch mời cô nhảy ư?
Hoan Hoan có hơi e dè, ngó đông nhìn tây
Mấy vị tỷ tỷ xinh đẹp nhà giàu cau có này sẽ giết cô mất

Hơn nữa ...!hơn nữa ...
Chủ tịch ...!tôi ...!tôi không biết nhảy ...
Lãnh Phong không đợi cô để tay lên tay mình, hắn trực tiếp nắm đôi bàn tay bé nhỏ có hơi chai sạn kia đưa lên môi, hôn nhẹ.

Rồi nắm tay cô đi đến giữa sân, bắt đầu điệu nhảy
Bạch Dạ Phi Long đã có bạn nhảy, bất quá đó là Lâm Doãn, tài sắc vẹn toàn bọn họ địch không nỗi
Nhưng bây giờ ngay cả chủ tịch Phong cũng bị kéo đi, mà người kéo ngài

ấy đi lại là nhân viên quèn bưng trà rót nước, cục tức này sao có thể nuốt trôi đây?
Họ không làm gì được, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn Hoan Hoan và vị chủ tịch lắm của nhiều tiền kia tay trong tay, thân thân mật mật
Hoan Hoan bị cái ôm dịu dàng rút cạn sức lực
Cả 2 tay hắn đều để lên eo cô, còn tay cô thì để lên khuôn ngực của hắn
Cô chỉ có thể lúng túng nhìn xuống chân khi tiếng nhạc vang lên
Lãnh Phong nhìn cô bối rối, có phần thích thú
Trông thật đáng yêu
Nhìn tôi, đừng căng thẳng
Nhưng ...!nhưng mà ...!chủ tịch, tôi ...!tôi ...!tôi không biết nhảy, nếu giẫm phải chân ngài ...!thì ...!thì...
Không sao, cứ bình tĩnh, tôi giúp em, nhìn tôi
Chỉ 1 câu nói của hắn mà đã xoa dịu cảm giác thấp thỏm lo âu của cô lúc này
Cô nghe theo lời, nhìn vào hắn
Ở cự ly gần, gương mặt kia thu hút cô mãnh liệt
Chân mày sắc như đao, đôi mắt có phần lạnh lùng nhưng khi nhìn cô lại dịu dàng nhu tình như nước.

Sống mũi cao thẳng tắp, có khi cô còn nghĩ không biết có phải hắn là con lai hay không.

Chẳng lẽ khi ở nước ngoài quá lâu thì sẽ có phần giống với dân bản xứ?
Còn về môi thì ...

Khi nhìn đến môi thì cô cúi mặt
Đơn giản vì cô nhớ đến cảnh tượng mình hôn hắn trong mơ, mặt có hơi nóng
Xấu hổ chết mất, súyt thì quên mình đã có những suy nghĩ đối bại với chủ tịch
Ngài đối với mình tốt như vậy, vậy mà ...!mình ...
Ai da, Hoan Hoan ơi là Hoan Hoan, bây giờ không phải lúc suy nghĩ vớ vẩn linh tinh, phải tập trung vào điệu nhảy
Lãnh Phong nhìn cô đỏ mặt, trong lòng đang nghĩ
Có lẽ cô đã bị vẻ đẹp nam tính của mình quyến rũ nên mới có biểu cảm như

vậy.

Môi hắn nhếch lên
Xem ra kế hoạch hôm nay rất tốt, Liễu Thanh đúng là cứu tinh của hắn
Nhưng về phía Liễu Thanh lúc này, cậu ta không vui chút nào
Cả Lãnh Phong và Bạch Dạ Phi Long đều bị kéo đi, nên hiện giờ cậu ta phải làm con ma chết thay
Bao nhiêu nữ nhân trong buổi tiệc đều kéo đến phía cậu ta mà nài nỉ
Tất nhiên là cậu đều dùng công việc để từ chối không nhảy với ai
Nhưng ...!hết người này lại đến người kia, kéo đến như quân Nguyên, đúng là phiền chết mất
Bản nhạc kết thúc, Hoan Hoan cũng viện cớ mà đi nơi khác lánh nạn, Lãnh Phong không nỡ nhưng vẫn phải để cô đi
Còn về Lâm Doãn, cô thật sự muốn nôn ra máu

Cái tên Bạch Dạ Phi Long này, nhạc đã hết hắn vẫn không chịu buông tay cô
Thư ký Lâm, cô quả là người yêu âm nhạc, nhạc đã dừng nhưng vẫn không chịu buông tôi ra, vậy thì chúng ta nhảy thêm 1 bài
Cái tên khốn nạn! Rõ ràng hắn nắm chặt không buông, lại còn vừa ăn cắp vừa la làng.

Cố gắng nói to để ai cũng nghe thấy
Bạch Dạ tiên sinh, tôi còn có việc phải hoàn thành ...
Hôm nay là tiệc phải vui vẻ, công việc để sau đi
Cô chạy không thoát
Hôm đó, cô không nhớ mình nhảy với hắn bao nhiêu bài.

Chỉ nhớ rằng, chân cô sắp gãy đến nơi rồi
Lần nào hắn cũng tìm cách ăn đậu hũ của cô, không sờ mông xoa eo thì cũng cố ý ép người vào ngực cô khiến chúng biến dạng
Điều khiến cô lo lắng hơn đó là, cô có cảm giác sau này hắn sẽ còn làm những chuyện khiến cô tức chết.

Chương 43: 43: Đưa Cô V`ề

Kết thúc buổi tiệc, vì Bạch Dạ Phi Long cứ bám víu Lâm Doãn mãi
Để thoát khỏi hắn, cô phải chạy xe thật nhanh v`ềnhà, khi đến nơi, cô phát hiện...
Trời ơi! Bé Hoan, không xong r`ồi, để cắt đuôi tên biến thái kia mà cô quên mất không đưa Hoan Hoan đi cùng
Lâm Doãn tức giận đánh vài cái vào vô lăng
Định quay xe thì Hoan Hoan gọi đến
Alo, bé Hoan ...!chị xin lỗi em nha, em chờ chút bây giờ chị đến đón em ngay đây, em ...
Doãn tỷ, không c`ần đâu ...!thật ra, em đang đi cùng chủ tịch
Gì cơ? Đang cùng với ông chủ ...!mà thôi, như vậy cũng tốt
Vậy chị yên tâm r`ồi, hôm sau chị sẽ tạ lỗi với em
Vâng, không có gì đâu
Cúp máy, Lâm Doãn ngã người ra ghế mệt mỏi để tay lên trán.

Rõ ràng hôm nay không đi làm vẫn được tăng lương nhưng chỉ c`ần nghĩ đến tên nào đó trong lòng lại không vui
Cô không hiểu thành phố P nhi`ều người như vậy, nhưng hắn vẫn cứ trêu chọc cô
Cô biết thú vui của kẻ lắm ti`ền nhi`ều tật khá phong phú và đa dạng

Nhưng cô không thích bị trêu ghẹo, trở thành món đ`ồchơi
Thôi bỏ đi, không nghĩ nữa
Chỉ c`ần nghĩ đến hắn thì tâm trạng li`ền không vui
Ngày mai là chủ nhật, cô muốn ngủ nướng quên đi những phi`ền muộn ngày hôm nay và cả những ngày trước đó
Lâm Doãn lái xe vào gara r`ồi vào nhà
Hoan Hoan ng`ồi trên xe Lãnh Phong, 2 tay nắm chặt để lên đùi

Cả người đông cứng như viên đá
Mình đang ng`ồi trên đống ti`ền ...!là không, đang ng`ồi trên chiếc siêu xe của chủ tịch
Nên phải đối xử với bé xe nhẹ nhàng, kẻo làm tr`ầy xước thì chủ tịch nổi giận mất
Nhưng cô cứ lo xa
Dù bây giờ, cô có làm xước vị chủ tịch kia thì cũng sẽ chẳng làm hắn giận với cô
Hắn lái xe đến trước căn phòng cô đang thuê, nhìn đăm đăm h`ồi lâu
Em ở đây?
Cô không nghĩ hắn sẽ hỏi, chủ tịch đúng là quan tâm nhân viên nha
Vâng
Thỏ con ở trong căn phòng còn nhỏ hơn phòng làm việc của hắn, bên trong thì tạm thời chưa nói.

Nhìn bên ngoài, những bức tường cũng đã bị đóng rêu, nếu không có khóm hoa ở trước ban công thì nơi đây thật sự rất khó nhìn
Hoan Hoan xuống xe, chậm rãi đóng cửa nhưng mãi vẫn chưa thấy hắn đi
Cô cười trừ, đưa tay lên vuốt vuốt tóc ái ngại nói
Hay là ...!ngài vào nhà uống trà r`ồi hẳn v`ề
Lãnh Phong không nói gì, ngoan ngoãn đứng dậy xuống xe
Cô có chút giật mình
Đi thôi
Cô chỉ là đang ...!đang mời cho có thôi, người khác sẽ biết mà trả lời / không c`ần, đã trễ r`ồi/.

Quả nhiên chủ tịch không giống người bình thường
Không còn cách nào khác, đành phải mở cửa đón tiếp vị khách lớn này

Hắn bước vào nhìn xung quanh li`ền thấy chỗ ngủ của cô đ`ầu tiên, sau đó có thêm gian bếp nhỏ
Có 1 căn phòng có cửa, chắc đó là phòng tắm
Hắn nghĩ đến cảnh cô loã thể dưới màn nước li`ền không chịu được hắng giọng 1 cái
Hoan Hoan ngại ngùng gãi đ`ầu
Phòng tôi có hơi nhỏ ...!ngài chịu khó ng`ồi trên giường nha, tôi đi pha ít trà

Nói xong cô luống cuống đi vào phòng bếp, mở bếp đun nước
Lãnh Phong ngồi lên giường, cảm giác không tồi
Tuy không êm ái bằng chiếc giường tơ tằm của hắn, nhưng có hương thơm nhè nhẹ
Giống hệt hương thơm trên người cô
Hắn lén nhìn cô trong bếp, nếu ngày nào cũng được nhìn thấy dáng vẻ của cô như vậy thì tốt biết mấy
Lãnh Phong đưa tay lên bóp đôi vai mỏi nhừ, nới lỏng caravat
Hôm nay phải tiếp rất nhiều người cho nên bây giờ cảm thấy rất mệt
Vài phút sau, Hoan Hoan bưng trên tay 2 tách trà ấm bước ra
Ngại quá, ở chỗ tôi không có hồng trà cũng không có trà ngoại nhập chỉ có vài hộp trà bình dân, ngài chịu ...
Cô đờ người ra
Cảnh tượng trước mắt thật không dám tin
Chủ tịch ...!ngủ mất rồi, nằm trên giường cô mà ngủ
Phải làm gì bây giờ, ngài ấy vậy mà lại ngủ mất
Hoan Hoan đi đến, để tách trà sang 1 bên cố ý lay
Chủ ...!chủ tịch ...

Chỉ thấy hắn phát ra hơi thở trầm ổn, không có dấu hiệu sẽ tỉnh dậy
Nuốt nước bọt lấy hết can đảm vốn có, cô ra sức lay
Chủ tịch, trời sáng rồi
Hắn vẫn như cũ
Chủ tịch ngủ mất rồi, còn ngủ trên giường cô
Cô phải làm sao đây? Kêu mãi anh ta không dậy
Thôi, cố gắng đợi 1 chút.

Lạ chỗ thì anh ấy sẽ dậy thôi
Vậy nên cô ôm cái tư tưởng đó mà ngồi đợi, đến khi cô cũng ngủ thiếp đi lúc nào không hay
Ngay lúc này, Lãnh Phong sực tỉnh
Nhìn quan cảnh xa lạ, hắn ngồi dậy liền nhìn thấy cô đang ngồi bên cạnh, bộ dạng hình như đang ngủ quên
Hắn liền nhớ lại
Lúc nãy cô vào pha trà, hắn nằm trên giường ngửi mùi hương dễ chịu liền ngủ mất

Nhìn sang con thỏ nhỏ đang ngủ kia, môi hắn nhếch lên, chậm rãi đứng dậy tiến đến bên cạnh.

Chương 44: 44: Ngủ Cùng Nhau

Bế cô lên giường đồng thời hắn cũng tranh thủ lúc cô ngủ không hay biết gì nằm bên cạnh
Lãnh Phong lấy chăn bông đắp lên, chống cằm nhìn cô
Trong khi ngủ đúng là đáng yêu, làm người khác muốn nuốt vào bụng
Có người khác giới bên cạnh em lại ngủ ngon như vậy, thật khiến người khác không yên tâm
Hắn nhìn cô cười ôn nhu
Nếu hôm nay không phải là hắn mà là 1 người khác cô có đồng ý để họ vào nhà, có để cho họ ngủ trên giường, có trút bỏ phòng bị như thế không?
Trong đầu hắn lúc này hiện ra cả ngàn câu hỏi
Hắn không muốn cô thân mật với ai, người đồng giới cũng vậy, khác giới lại càng không
Lặng yên mà quan sát
Từ cặp chân mày, cái mũi, đôi má rồi đến môi
Bộ váy lúc nãy còn chưa kịp thay đã ngủ quên mất, nhìn cô lúc này hệt như công chúa, hắn chỉ muốn hôn lên đôi môi mềm mại làm hắn nhung nhớ bao đêm
Nhưng nếu làm cô tỉnh giấc lúc này thì hắn sẽ bị đuổi về mất
Hắn nằm xuống, an phận ôm eo cô rồi ngủ
Giữa đêm, nhà Hoan Hoan lại không có máy sưởi cho nên bây giờ rất lạnh
Cô liền tìm kiếm nơi có nhiệt độ cao mà rút vào
Lãnh Phong đang loay hoay không muốn ngủ, vì sợ thời gian trôi qua nhanh, thì cảm nhận thỏ con đang chui vào lòng mình
Cô cọ cọ cái mũi vào lồng ngực ấm nóng của hắn, thở dài thoả mãn rồi say giấc

Hắn thấy cô chủ động liền tựa sát vào người cô, cả 2 lúc này không 1 kẽ hở

Bộ ngực của cô còn ép chặt vào ngực hắn
Lãnh Phong đã không kịp phản ứng
Lại thêm đôi chân thon kia đang cố chen vào giữa 2 chân khiến hắn khó mà hô hấp được
Không được, Lãnh Phong, mày phải kìm nén
Không thì mọi mày làm để lấy lòng cô ấy sẽ đổ sông đổ biển mất
Hắn cố trấn an chính mình, tựa cằm lên đầu cô
Ngửi được mùi thơm trên tóc cô, âm thầm thoả mãn
Hắn và cô cùng ôm nhau ngủ
Đêm đó, hắn ngủ rất ngon.

Dạo gần đây công việc nhiều nên hắn mất ngủ trầm trọng, ở bên cô hắn có thể cảm nhận được sự bình yên
Hắn luôn muốn hưởng thụ cảm giác này, khi ngủ trên miệng vẫn nở nụ cười
Hoan Hoan rất ghét trời lạnh, mùa lạnh đã đến đêm nào cô cũng phải chống đối cái lạnh rất khó đi vào giấc ngủ
Nhưng lạ thật, hôm nay gối ôm rất to lại còn ấm nóng
Hôm nào cũng ấm như thế này thì tốt biết mấy
Sáng hôm sau, bên ngoài đã có tuyết rơi
Bên trong căn phòng nhỏ 2 người vẫn đang ngủ

Hoan Hoan suy nghĩ trong đầu!
Ưm, thật may hôm nay là chủ nhật, trời lại lạnh như vậy, ngủ tiếp thôi
Thế là cô dụi dụi cái đầu vào gối ôm tiếp tục ngủ
Ngủ được 1 lúc lâu, cô mới ngờ ngợ ra điều gì
Hình như có gì đó không đúng lắm !
Chưa tỉnh ngủ nên não load chậm hẳn ra, cô nhớ hôm qua chủ tịch có tổ chức tiệc, tiếp theo kết thúc tiệc cô còn được chủ tịch đưa về nhà, tiếp theo đó là chủ tịch ngủ trên giường cô, sau đó thì ! sau đó ! chủ tịch đâu?
Hoan Hoan mở to mắt, đập vào mắt là cái áo sơ mi trắng
Điều đáng nói là áo này là áo của đàn ông
Cô hít vào 1 hơi lạnh, cộng thêm cái lạnh của không khí mùa tuyết rơi
Cái lạnh thấu tận tâm can a
Cô không thể ngồi dậy được, cảm thấy mình đang bị ôm cứng
Cố gắng ngước lên nhìn thì cô thấy người đang nằm ôm mình là vị chủ tịch

vĩ đại nào đó
Chết rồi, cô nhớ hôm qua cô ngồi bên cạnh sao ! sao bây giờ lại thành tình huống nam nữ ôm nhau rồi cùng chìm vào giấc ngủ vậy?
Ai giải thích cho cô được không
Phải làm thế nào bây giờ?
Cảm giác được người trong ngực cứ loay hoay mãi, Lãnh Phong lâu lắm mới có được giấc ngủ ngon liền nhíu mày khó chịu
Đừng cử động
Hắn phun ra 3 chữ rồi tìm vị trí ưng ý, tiếp tục ngủ
Cô nghe hắn nói, giọng điệu như đang tức giận liền nằm yên không dám cử động
Thật là muốn khóc mà, cái tình huống gì thế này
Huhu, ai đến giúp cô thoát khỏi
Tý nữa chủ tịch ngủ dậy, cô biết phải đối mặt với ngài ấy như thế nào
Sao chuyện này lại xảy ra chứ?.

Chương 45: 45: Cố Ý Tiếp Cận Hắn

Cô nằm trong lòng hắn tay để lên ngực, cả người cứng đờ như khúc gỗ
Thật sự không biết nên làm như thế nào mới đúng
Có nên la thật to rồi đứng dậy không? Hay là nên từ tốn hơn, nở nụ cười thương nghiệp giống Doãn tỷ nhẹ nhàng gọi chủ tịch từ trong mơ trở về thực tại?
Hay là táo bạo hơn, trực tiếp mắng chủ tịch để ngài ấy biết mình không phải kẻ ngốc ai muốn làm gì cũng được?
Lãnh Phong mở đôi mắt đánh giá xung quanh
Thấy người trong lòng đang thút thít hắn cười thầm trong lòng, nếu để cô thấy hắn cười thì có khi cô sẽ nghĩ hắn đang tính kế cô mất
Mặc dù hắn tính kế cô là chuyện có thật
Hắn giả vờ nhíu mày nới lỏng vòng tay
Cô chỉ chờ như vậy, nhanh chóng ngồi dậy lấy chăn bao bọc chính mình
Chủ tịch ngoài áo vest và caravat thì không cởi thứ gì nữa, trên người cô cũng không mất miếng thịt nào
Đúng là may quá, nếu không thì hậu quả khôn lường nha
Rất có thể chủ tịch sẽ nghĩ cô là người không đàng hoàng, cố ý mời anh ấy vào nhà rồi thực hiện ý đồ xấu

Sao em lại ở đây? hắn giả vờ hỏi
Chủ ...!chủ tịch ...!đây là nhà tôi
À, tôi nhớ rồi ...!hôm qua tôi ngủ quên mất, nhưng tại sao em lại ôm tôi ngủ vậy?
Ách...!chủ tịch, chuyện này tôi cũng không biết, hôm qua tôi nhớ mình chỉ ngồi bên cạnh, đợi anh thức dậy sẽ mời anh về nhưng không hiểu sao lại ...!lại như vậy!!!
Cô xua tay lắc đầu giọng điệu gấp gáp chỉ muốn giải thích cho ai đó hiểu rằng cô thực chất không có ý xấu gì, chỉ là không biết tại sao lại như thế

Hắn từ từ ngồi dậy làm cô giật mình
Đừng làm gì tôi nha, tôi thật sự không biết gì đâu mà, huhu
Hắn chống 1 tay lên đầu gối, ánh nắng từ khung cửa sổ nhỏ chiếu vào nhìn cứ như bức tranh vậy
Cô ngây người nhìn mãi hồi lâu mới hoàn hồn
Bình tĩnh đi Hoan Hoan, phải cố gắng bình tĩnh, ngài ấy là ông chủ của mày đó, không được có tư tưởng bậy bạ xấu xa!!!!!!!!!!!!!!
Tên ác ma nào đó thấy cô cúi đầu không dám nhìn mình thì có phần cao hứng, xem ra là đang xấu hổ
Hôm qua tôi ngủ say cho nên không biết gì, nhưng lúc tôi ngủ không có ngủ chung với em
Cô gật gật đầu đồng ý
Hắn lại nói thêm
Nhưng bây giờ lại thấy em nằm cạnh tôi, em còn bảo không biết chuyện gì xảy ra, nếu em không nói dối thì ...
Cô bọc mình trong chăn gương mặt như muốn khóc.

Tôi không có nói dối mà!!!
Thật sự rất đáng yêu, hắn nhìn mà xiêu lòng
Có phải trêu chọc hơi quá đáng rồi không? Nếu cô ấy cứ làm gương mặt như thế thì mình không kiểm soát được mà nhảy đến ôm cô ấy mất
Tôi không biết thật đó!!! Cô cố gắng giải thích để hắn hiểu
Hắn đương nhiên là biết rồi, tên này chỉ muốn trêu cô thôi

Nếu cô thực sự muốn làm gì hắn, hắn chắc chắn sẽ dang rộng vòng tay mời gọi cô đến
Lãnh Phong bày ra vẻ mặt nghiêm túc nhìn bạn nhỏ dễ lừa gạt trước mặt
Rất có thể em bị mộng du
Hoan Hoan ngơ ngác nhìn hắn
Mộng du? không thể nào, trước giờ cô chưa từng bị như vậy
Không phải đâu ...!tôi đâu có?
Nếu không phải mộng du, thì là em cố ý chui vào chăn tôi rồi
Cô đứng phắc dậy, bộ dạng cực kỳ khẩn trương
Không có đâu, tôi ...
Đứng dậy quá nhanh nên chân vị vướng phải cái chăn, cô chao đảo ngã về phía trước

Lãnh Phong nhanh chóng lao đến đỡ lấy cô, cả 2 mất thăng bằng liền té xuống giường
Tư thế nam dưới nữ trên này thực sự rất kích thích nha
Cô bị bọc trong chăn không thể cử động, Lãnh Phong nằm ở dưới ôm lấy con nhộng đáng yêu kia trong lòng đầy thoả mãn
Tình thế bây giờ là em ngã vào lòng tôi, còn bảo bản thân không có ý gì
Hắn nhếch mép cười nhìn gương mặt vì ngượng mà đỏ lên như quả táo của cô

Nhìn hắn phóng đại trong gang tấc cô nhất thời không kiểm soát được
Nhịp tim cứ đập thình thịch, nhanh thật nhanh
Chủ tịch đúng là cực phẩm, nhìn gần càng thấy cuống hút
Cô nhìn hồi lâu liền sực tỉnh, nhớ lại câu nói của hắn cật lực lắc đầu
Không không không ...!tôi ...!tôi không có ...
Tay chân đều bị cuộn trong chăn, cho nên đứng dậy rất khó khăn, cô cố gắng dùng sức để ngồi dậy
Phút chốc, trời đất đảo lộn
Chuyện này ...!lại chuyện gì nữa đây? Lại đổi tư thế mất rồi
Lúc nãy cô bị té cho nên cô nằm trên người hắn thì còn có thể hiểu
Còn bây giờ hắn lại thượng trên người cô
Hoan Hoan sắp không xong rồi, sao mọi chuyện càng lúc càng trở nên khó lường vậy???.

Chương 46: 46: Dễ Nuôi

Tim cô cứ đập liên hồi từ nãy đến giờ, không khí lúc nãy có phần quái dị
Cô cứ nằm yên không cử động, còn chủ tịch vẫn ôm lấy cô
Không gian dường như ngừng trôi
Cô cũng không biết nên diễn tả cảm giác lúc này, chỉ thấy trong lòng có gì đó nhen nhóm
Lãnh Phong nhìn cô, ánh mắt nhu tình như nước
Hắn bây giờ không thể kìm nén bản thân được nữa
Hắn yêu người con gái này, chỉ muốn ôm hôn âu yếm, che chở cô đến suốt đời
Cùng cô sống bên nhau, sinh con đẻ cái là nguyện vọng duy nhất của hắn
Lãnh Phong nhìn cô, say đắm nhìn cô rồi dần dần không điều khiển được liền cúi đầu
Chủ tịch đang làm gì vậy, gương mặt càng lúc càng gần.

Cô chớp mắt liên tục, môi thì mím lại với nhau, gần như nín thở
Môi cả 2 người chỉ cách nhau 1cm

Ting ting ting~
Điện thoại vang lên!
Tiếng chuông này là của Lãnh Phong, hắn mất hứng đứng dậy cắn răng nghiến lợi nhìn vào màn hình rồi bấm nút gọi
Chết tiệt, súyt chút nữa thì đã có thể !
Vậy mà bị tên khốn nào quấy rối
Nhân lúc hắn ngồi dậy nghe điện thoại, cô liền bật dậy như lò xo, bung cái chăn đang quấn trên người, ngại ngùng lấy tay chải tóc
Lúc nãy cô không những không đẩy chủ tịch ra mà còn có cảm giác hưởng thụ !
Hoan Hoan ơi, mày điên rồi!!!

Ngài ấy là chủ của mày, là người có quyền thế ở thành phố này
Sao mày có thể có cái tư tưởng đó chứ?
Cũng may là chưa phát sinh vấn đề gì, nếu không thì sau này sao có thể nhìn mặt chủ tịch
Ngài ấy có lẽ là bị cuống theo tình huống này thôi, làm gì có khả năng sẽ thích mày chứ
Hãy tỉnh táo lại đi!!!
Cô thấy ngài chủ tịch đáng kính ra ngoài ban công nói chuyện điện thoại, còn nói gì đó, hình như là tiếng Hàn
Có lẽ là đang bàn việc làm ăn ở nước ngoài rồi
Hoan Hoan lặng lẽ đi vào phòng tắm, tìm cái áo thun và quần jean cố gắng thay thật nhanh
Khi cô thay xong thì Lãnh Phong cũng cúp điện thoại
Em định đi đâu sao? hắn tựa nửa người vào ban công, chân bắt chéo, tay lướt con iphone X điệu bộ trông cứ như nam thần từ tiểu thuyết bước ra
Cô lại ngẩng người vài giây, định thần liền nói
À, tôi định đi ra ngoài mua vài thứ
Lãnh Phong đút điện thoại vào túi quần, tay xoa xoa cằm
Ôi mẹ ơi, chủ tịch soái quá đi mất, cứ tiếp tục như vậy thì tim cô chịu không nỗi mất
Thời tiết lạnh như vậy ăn lẩu là hợp lý nhất, em thấy có đúng không?

Cô không tin vào những gì tai nghe đó, chủ tịch đang thảo luận bữa ăn hôm nay với cô sao?
Bất quá, cũng không quan trọng lắm
Đúng đó, tôi cũng đang định nấu lẩu, ngài đi thong thả
Tôi đưa em đi
Cô xua tay
A, không cần đâu, cú điện thoại ban nãy có phần gấp rút có lẽ là việc quan trọng !
Nói đến đây cô lại muốn tự vả rồi
Gấp rút cái gì chứ, nói như vậy có khác gì đang tự nói cô đang tiếc nuối chuyện lúc nãy đâu?
Hắn cười, thỏ con như thế này xem ra là muốn viện lý do đi ra ngoài để đuổi hắn đây mà
Không quan trọng lắm, tôi cũng muốn ăn lẩu em nấu

Chủ tịch ! thật ra tay nghề của tôi không tốt cho lắm !
Cô đang muốn vẽ ra 1 lý do thật hoàn hảo thì bị hắn chặn đứng ngay
Em muốn đuổi tôi đi sao?
Cô nhất thời cứng họng, chủ tịch à, ngài thẳng thắng như vậy tôi đây rất khó xử nha
Nếu tôi nói rất muốn đuổi thì có bị trừ lương hoặc đuổi việc không?
Sao có thể nha, chủ tịch có thể ở lại dùng bữa chung tôi cầu còn không được, hahaha!

Xem ra thỏ con của hắn rất dẻo miệng, chắc là học theo thư ký Lâm rồi
Chỉ có điều diễn xuất của cô không thật tý nào
Nhưng hắn cũng không muốn vạch trần cô
Cho nên hắn liền đi xuống nhà lấy xe đợi cô khoá cửa liền chở cô đi đến trung tâm mua sắm gần đó
Trên đường đi, cô vẫn là muốn đuổi hắn liền mở miệng
Chủ tịch ! tôi thấy bữa ăn của ngài đều là đầu bếp 5* chế biến, món ăn tôi nấu sợ rằng không hợp khẩu vị
Không sao, tôi rất dễ nuôi
Hoan Hoan lúc này !
Người ta đã nói đến như vậy thì cô có thể nói gì nữa đây?
Chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi im
Khi còn ở khu C, Lãnh Phong ngay cả thức ăn thừa cũng phải ăn, bất quá hắn sẽ không nói cho cô nghe vì trong suy nghĩ của cô
Hắn là chủ tịch cao cao tại thượng, từ nhỏ đã sống ở bên Đức nếm qua tất cả sơn hào hải vị chứ không phải tên du côn đã từng khiến cô sợ hãi trốn tránh.

Chương 47: 47: Cưng Chiều Vợ

Tại trung tâm, cô nhìn xung quanh tìm kiếm đồ nấu lẩu, Lãnh Phong đi bên cạnh còn đẩy xe giúp cô
Hôm nay là chủ nhật, cho nên nơi này rất đông
Ánh mắt mọi người đều đổ dồn về phía hắn
Cũng đúng, gương mặt của hắn cứ như tạc tượng lại thêm áo vest làm tôn lên thân hình cực chuẩn, đôi chân dài, chủ tịch đúng là cực phẩm nha
Biết bao nhiêu cô gái đi ngang qua tìm cách bắt chuyện nhưng hắn đều không chú ý
Đi đến hàng hải sản, cô nhanh chân vào xem thử
Tuy biết là giá rất đắc đỏ nhưng vẫn không cầm lòng mà đi vào
Kết quả là ôm đau
Cô chỉ có thể mua tôm sông thôi, còn tôm hùm gì đó nghèo khiết xác như cô sao có thể mang về nhà?
Tuy cô muốn chiêu đãi chủ tịch vài món ngon, nhưng túi tiền cô không cho phép
Bà chủ gói tôm vào cho cô, nhìn thấy mỹ nam phía sau liền cười tà
Cô gái trẻ, chồng cô đúng là chu đáo nha, bây giờ rất hiếm có người nào chịu cùng vợ mình đi chợ, còn đẩy xe giúp vợ, đúng là mùi mẫn nha~

Bác ơi, đừng nói bậy, nếu không tiền lương tháng này của cháu đi tong mất!!!
Cô nhanh chóng thanh minh
Không phải đâu, bác hiểu làm rồi...
Cua này có tươi không vậy?
Lãnh Phong bước đến sau lưng cô chỉ vào bể cua hoàng đế trước mặt giả vờ như đang muốn mua
Tất nhiên là tươi ngon rồi, cậu trai trẻ, mua cho vợ tẩm bổ không?
Bác à chúng cháu không ...

Gói hết lại đi, ngoài ra chỗ bào ngư hải sâm tôm hùm mực ống này mỗi thứ 10 phần Hắn nhẹ nhàng nói
Có ngay đây bà chủ cười tươi hơn cả hoa, hôm nay gặp được khách hàng lớn rồi, vung tiền để chiều vợ, đúng là 1 ngày may mắn nha
Hoan Hoan quay ngoắt sang nhìn, vẻ mặt không dám tin
Chủ tịch à, đây là hải sản đó.

Ngài mua hải sản sao lại giống mua rau cải ngoài chợ vậy???
Chủ tịch ...!ngài mua nhiều như vậy ...!định tặng cho đối tác sao?
Nhiều lúc hắn cảm thấy cô có vài suy nghĩ rất đáng yêu nha, ai lại đem đồ còn sống ngoe ngoẩy vào tặng đối tác bao giờ?
Hắn đưa tay lên đầu cô xoa nhẹ
Mua về ăn, số còn lại là tiền công em nấu cho tôi
Những người gần đó nghe thấy hắn nói, con tim liền tan nát, đặc biệt là phái nữ
Thì ra là hoa đã có chủ sao? Giá như tôi gặp người này sớm hơn
Cô gái bên cạnh anh ta kiếp trước giải cứu ngân hà có phải không? Có thể gặp được người đàn ông như vậy, ngưỡng mộ chết mất
Đến nơi bán thịt, hắn định mua thật nhiều nhưng cô ngăn cản
Bảo rằng tủ lạnh nhà cô chứa không hết, nên hắn đành mua vài hộp
Ông chủ cửa hàng khóc ra máu, súyt chút thì hôm nay có thể về sớm với vợ con

Đến chỗ bán đồ ăn vặt hắn cũng bỏ vào giỏ xe, nơi bán đồ đóng hộp cũng không tha
Lúc đến cửa hàng nội y, cô liền chặn đường không cho hắn tiến vào, sau đó quay xe đi ra khỏi trung tâm
Lãnh Phong cùng cô trở về nhà, hắn mở cốp xe xách đồ mang lên nhà giúp cô
Tuy là nói hôm nay cô mời hắn, nhưng đồ là do hắn trả tiền, cô chỉ phụ trách chọn nguyên liệu thôi
Đã vậy còn mua biết bao nhiêu là đồ cho cô, thật sự ngại chết mất
Hắn đem đồ vào phòng bếp còn định sơ chế nguyên liệu thì bị cô ngăn cản
Chủ tịch ...!việc này để tôi làm được rồi, ngài ra ngoài đợi đi
Hắn không dành nữa, liền đi ra ngoài lấy vài cuốn sách để đọc
Hoan Hoan nấu ăn trong bếp, bộ dạng rất chuyên tâm

Không lâu thì cô đi ra ngoài đem cái bàn gấp bày ra trước giường, để 1 cái bếp mini lên bàn r ồi bưng n ồi lẩu ra
Chủ tịch đợi lâu r ồi
Hắn gấp sách lại, nhìn n ồi lẩu to trên bàn
Khói bay nghi ngút, hương thơm rất n ồng.

Nhìn bên ngoài tuyết cũng đã rơi
Đối diện là người mà hắn thương

Hôm nay đúng là rất vui nha
Chủ tịch ăn cua Cô gắp cho hắn 1 miếng thịt cua thật to bỏ vào chén, mỉm cười
Hắn đưa vào miệng ch ầm chậm thưởng thức
Vừa chín tới, xem ra bảo bối của hắn nấu ăn không t ồi
N ồi lẩu to trong phút chốc nhanh chóng hết mất
Chủ tịch ăn khoẻ thật nha, chắc là ngài ấy thích lẩu
Lãnh Phong cùng cô dọn dẹp
Hoan Hoan muốn làm trọn vẹn thân phận 1 người chủ nhà nên từ chối
Còn hắn lại không muốn cục cưng của hắn vất vả, li ền trực tiếp dọn, mặc kệ cô từ chối
Món ăn rất ngon, nếu có dịp sẽ mời em đến nhà nấu vài món, em nghỉ ngơi, tôi có việc phải đi bây giờ, mai gặp lại
Hắn có ph ần luyến tiếc, nếu không phải có công việc thì hắn sẽ ở đây thêm 1 chút nữa r ồi.

Chương 48: 48: Cô Sợ Hãi

Lãnh Phong lái xe đi mất
Cô vào nhà đóng cửa cẩn thận rồi nằm lên giường
Từ đêm hôm qua đến giờ đã xảy ra rất nhiều chuyện
Từ chuyện chủ tịch mời cô khiêu vũ đến chuyện ngủ chung, rồi cùng nhau đi mua sắm, cùng nhau ăn lẩu
Đều làm cô có cảm giác đây giống như giấc mơ vậy
Lăn qua lộn lại, cô đang nghĩ có phải chính bản thân mình đang suy nghĩ quá nhiều hay không
Tuy cách mà chủ tịch đối xử với cô làm cho cô rung động, cũng làm cho cô nghĩ ngợi lung tung.

Nhưng mỗi lần tiếp xúc với chủ tịch đều thấy ngài ấy rất dịu dàng
Thích ngài ấy, cô xứng sao?
Cô không có quyền thế, tiền tài, địa vị.

Lại không còn trong sạch

Dù ngài có thích thì cô cũng tự nhận thấy bản thân mình không với tới được
Cô suy nghĩ rất nhiều, rồi thiếp đi lúc nào không hay
Trong giấc mơ cô thấy chủ tịch mua rất nhiều thức ăn cho mình, gương mặt còn mỉm cười
Nhưng đột nhiên nụ cười trên gương mặt đó tắt đi, thay vào đó là gương mặt của ma vương
Nếu đã ăn hết đồ tôi mua thì tiền lương của em tháng này cũng sẽ không còn nữa
Không ...!đừng mà ...!đừng có trừ tiền lương của tôi!!!
Cô nhíu mày, tay nắm chặt cái chăn, gương mặt tỏ vẻ đau khổ, toát đầy mồ

hôi
Bị cơn ác mộng doạ sợ mà giật mình tỉnh giấc
Thì ra chỉ là mơ, nhưng cô cũng từng nghe nói có giấc mơ là điềm báo trước
Cho nên cô hoang mang lắm
Đồng hồ cũng đã 5h sáng
Vì hôm qua cô ngủ rất sớm nên hôm nay dậy sớm là điều tất nhiên
Hoan Hoan nghĩ, hải sản ngon nhất là khi còn tươi sống, nếu để quá lâu thì chất lượng sẽ suy giảm
Dù sao hôm nay cũng đã dậy sớm, thôi thì cô chuẩn bị bữa ăn trưa
Sẵn tiện sẽ làm bữa trưa cho chủ tịch, để sau này anh ta không trừ lương cô được
Vậy là cô loay hoay cả buổi sáng để làm cơm trưa
Khi làm xong thì chuẩn bị đi làm
Hôm nay cô đến K rất sớm cho nên tranh thủ dọn dẹp, khi làm xong việc thì Lâm Doãn đến trên tay còn mang theo cái hộp rất to
Không biết bên trong là gì
Hôm nay bé Hoan đến sớm vậy ...!không lẽ có chuyện gì vui sao?
Lâm Doãn để cái hộp to lên bàn, kéo ghế ưu nhã ngồi xuống, cười chọc ghẹo
Không có, hôm nay em dậy sớm cho nên đến đây sớm thôi Hoan Hoan vui vẻ nói, tiện tay rót cho Lâm Doãn tách cafe sữa nóng hổi
Hoan Hoan pha cafe sữa rất ngon, ngọt béo nhưng không ngấy
Lâm Doãn nhận lấy thổi thổi vài cái rồi chầm chậm thưởng thức
Cafe em pha đúng là số 1, không hổ là dân trong nghề

Chị cứ trêu em, không nói chuyện với chị nữa
Cô nói xong liền để lên bàn Lâm Doãn 1 hộp cơm trưa rồi đi vào phòng Lãnh Phong
Lâm Doãn nhìn theo bóng lưng kia, nâng tách cafe suy nghĩ
Đúng là có lòng, còn chuẩn bị cơm, càng ngày càng thích em rồi
Cô vào phòng chủ tịch
Lãnh Phong đang ngồi ở bàn làm việc, như mọi ngày xử lý đống công văn chất cao như núi
Gương mặt tuấn mỹ hiện lên vài phần khó chịu
Hôm qua phải đi xử lý vài việc đến tận sáng, không chợp mắt được lại phải

tiếp tục làm việc
Hiện tại chỉ muốn ngủ 1 giấc, nhưng chứng khó ngủ lại tái phát
Phiền chết đi được
Hoan Hoan thấy hắn đang tập trung, xem ra cô đến không đúng lúc rồi.

Có lẽ tý nữa quay lại thì tốt hơn
Định đi ra thì hắn lên tiếng
Đã vào rồi lại định đi, ngày càng quá đáng, muốn tôi trừ lương sao?
Hoan Hoan đông cứng lại, lúc nãy cô có gõ cửa nhưng không nghe thấy tiếng cứ tưởng là không có ai nên là ...
Chủ tịch tức giận rồi, lần này làm sao đây?

Cô tiến lại gần bàn làm việc, tay nắm vạt áo, cúi đầu sợ sệt
Tôi ...!tôi không cố ý, chỉ là có thứ cần đưa ngài cho nên ...!mới tự ý ...!xin lỗi chủ tịch ...!tôi ...!lần sau không dám nữa
Lãnh Phong nghe tiếng cô, gương mặt đen như đít nồi giãn ra không ít
Là em sao?
Hắn cứ tưởng là Liễu Thanh, ai ngờ ...
Cũng trách tên Liễu Thanh này bình thường tự tự tiện tiện, hắn đang mất ngủ khó chịu trong người không biết là cô nên khó chịu
Lần này ...!mất điểm rồi
Hắn thấy cô cúi mặt, giống hệt nhân viên làm sai việc bị sếp trách phạt liền ân hận
Em nói có gì muốn đưa sao?
Cô cắn cắn môi, chậm chạp đem hộp cơm cất công làm từ sáng đưa đến trước bàn
Tôi hôm nay có làm cơm trưa ...!nên là ...
Em cho tôi sao? Lãnh Phong trong lòng vui như mở hội, cố ý hỏi để củng cố suy nghĩ
Hoan Hoan sợ sẽ bị mắng thêm lần nữa cho nên chỉ dám gật đầu không dám nói gì.

Chương 49: 49: Hắn Mắng Cô

Tôi ...!tôi ra ngoài trước Hoan Hoan nói
Hắn thấy cô sợ dù không đành nhưng cũng để cô ra ngoài
Hoan Hoan chạy ra ngoài, rưng rưng nước mắt có chút bị ủy khuất
Lâm Doãn thấy vậy liền đi đến, tay để lên lưng cô vỗ về
Em sao vậy, cảm thấy có chỗ nào không khoẻ?
Không sao ...!chỉ là, em ...!em phạm lỗi nên chủ tịch có lớn tiếng 1 chút
Cái gì? ông chủ lớn tiếng với bé Hoan
Không phải chứ, người theo chế độ chuyên sủng mà cũng có lúc ngược đãi người mình yêu sao?
Nhưng nếu bé Hoan đã nói như vậy, thì phải đi hóng hớt mới được
Lâm Doãn vỗ về, an ủi
Không sao đâu, em đừng buồn nữa
Ừm, là do em sai mà, do bị sốc tâm lý 1 chút thôi
Lâm Doãn dìu cô đến ghế sofa ngồi nghỉ, còn mình thì đi vào phòng chủ tịch xem chuyện gì đang xảy ra

Câu chuyện mà 2 người nói vô tình bị nhân viên nào đó nghe thấy
Ả vốn dĩ lên đây để đưa hồ sơ cho Lâm Doãn, không ngờ lại nghe được chuyện thú vị này
Lúc đi về phòng làm việc đã bàn tán rêu rao khắp nơi rằng cô bị chủ tịch mắng chửi
Nhiều người hả hê vô cùng
Đấy, lúc đầu nghĩ được chủ tịch châm chước mà sinh kiêu ngạo, bây giờ thì sao?
Chẳng qua chủ tịch chỉ tạm thời chán mĩ vị, muốn nếm thử món ăn dân dã, lại còn tưởng bản thân mình đặc biệt
Đúng đúng đúng, cô ta bị như vậy cũng đáng đời
Tiếng xấu đồn xa, chỉ trong vòng vài giờ ngắn ngủi cả tập đoàn đã biết hết

chuyện
Nhưng tin truyền miệng sẽ bị phóng đại
Giờ đây cả nơi làm đều đồn đoán rằng Hoan Hoan cố ý gây sự, tùy hứng làm bậy, chủ tịch tức giận khôn nguôi, liền ở trước mặt thư ký Lâm và cả tổng giám đốc Liễu trách phạt, trừ lương, bắt cô ta viết kiểm điểm
Cô ta liền khóc lóc trước mặt thư ký Lâm, ai ngờ lại bị thư ký mắng cho 1 trận
Tại văn phòng chủ tịch
Lãnh Phong ngắm nhìn hộp cơm trước mắt
Cơm được nắm thành hình tam giác có cuốn thêm 1 miếng rong biển, tôm được chiên xù trông rất đẹp mắt, thêm 2 miếng cua thật to bên cạnh và bào ngư
Còn có thêm trứng cuộn, salad rau quả tươi mát
Bày trí đẹp mắt, dinh dưỡng cân bằng
Cầm đũa lên, hắn định gắp 1 miếng trứng cuộn liền bị giọng nói nào đó phá bĩnh
Chủ tịch, bây giờ chỉ mới 9h, chưa đến giờ cơm trưa đâu ạ
Lâm Doãn vẻ mặt bất mãn bước đến
Lúc nãy bé Hoan có làm cho cô 1 hộp cơm, cách bày trí và màu sắc chiếc hộp giống hệt cái ở trên bàn chủ tịch
Ông chủ này ngày càng khó hiểu nha
Người ta đã đích thân làm cơm vậy mà còn quát mắng, đúng là vô tình
Vậy mà còn bảo yêu bé Hoan
Lãnh Phong nhìn thư ký Lâm thái độ có phần chống đối, nhíu mày không vui

Hắn bỏ đôi đũa trên tay xuống, chống cằm
Thư ký Lâm, dạo gần đây cô quản hơi nhiều chuyện rồi
Chủ tịch, tôi nào dám quản ngài, chỉ là ...!có người tốt bụng dậy sớm nấu bữa trưa cho ngài, nhưng lại bị mắng, giờ đây khóc đỏ cả mắt rồi
Lãnh Phong đứng dậy, mở camera quan sát
Nhưng không thấy Hoan Hoan
Chết tiệt, người đâu rồi
Lâm Doãn cười như không cười, giọng điệu không nhanh không chậm thờ ơ nói
Phu nhân không vui nên tôi có khuyên cô ấy vào phòng tôi nghỉ ngơi 1

chút
Lãnh Phong nghe vậy liền ngồi xuống, gương mặt đăm chiêu
Cũng tốt, khi cô ấy ổn định mình sẽ tìm cơ hội để giải thích sau
Tôi biết rồi, cô ra ngoài đi
Hắn bá đạo ra lệnh
Lâm Doãn cúi đầu cười đáp lại
Vâng
Xoay lưng đi ra ngoài, vừa đóng cửa phòng chủ tịch, gương mặt lập tức khó coi
Cô bĩu môi nhại lại dáng vẻ đáng ghét của hắn
Tôi biết rồi, cô ra ngoài đi...!xì ...!nếu anh không trả lương cao thì bà đây nghỉ việc lâu rồi
Vậy em nghỉ việc rồi đến chỗ tôi làm đi

Lâm Doãn giật mình, nhìn xung quanh tìm kiếm chủ nhân giọng nói vừa rồi
Chết tiệt, là ai vậy
Oan gia ngõ hẹp
Lại là Bạch Dạ Phi Long, hắn đang cách cô chừng 10 bước đi.

Tay bỏ vào túi quần, 2 cúc áo đầu tiên mở bung để lộ khuôn ngực màu đồng rắn rỏi
Ông trời đúng là biết trêu ngươi mà, cô đang rất khó chịu, còn phải tiếp cái tên này
Lâm Doãn lấy điện thoại trong túi quần ra giọng điệu gấp gáp
Alo ...!vâng, là tôi đây...
Rồi cô chạy đi như thể đang có chuyện quan trọng
Bạch Dạ Phi Long cười tà nhìn bóng lưng của cô, nếu không có việc phải gặp Phong thì hắn đã đuổi theo quấn lấy cô rồi
Còn lừa hắn bằng chiêu cũ rích này.

Chương 50: 50: Hắn Nhân Từ Bác Ái

Đi được 1 khoảng xa, Lâm Doãn quay đ`âu
May quá, tên biến thái đó không có đuổi theo, nhưng có khi nào hắn sẽ nói với chủ tịch những lời đại nghịch của cô không?
Chết r`ồi, 2 người họ cùng 1 phe cho nên rất có thể hắn sẽ mách lẻo với chủ tịch
Lâm Doãn cắn cắn móng tay lo lắng, nhưng chỉ vài giây sau lại bình thản
Mà cũng không quan trọng lắm, chủ tịch còn lâu mới dám đuổi cô đi
Bởi vì ...!cô rất hoàn mĩ
Ở văn phòng chủ tịch, Lãnh Phong đang gắp miếng trứng định bỏ vào miệng thì ...
Thì ra cậu ăn trưa lúc 9 giờ sao, Phong?
Bạch Dạ Phi Long đưa tay che miệng cười chọc ghẹo
Lãnh Phong bỏ miếng trứng xuống, thật là, đ`ôđưa đến miệng vẫn phải lấy ra
Đại ca, hay là tôi gọi thư ký Lâm vào tiếp chuyện với anh, vừa hay bây giờ cô ấy cũng không có gì làm
Cậu nghĩ tôi không muốn à, nếu không phải có chuyện c`ân bàn bạc thì tôi đã đến bên cô ấy r`ồi

Bạch Dạ Phi Long tiến đến bàn làm việc, ngón tay thon dài vươn ra c`âm cây bút mạ vàng của Lãnh Phong, gõ gõ xuống bàn
Lãnh Phong nhướng mày
Có việc gì còn quan trọng hơn khiến anh phải bỏ người đẹp trước mắt vậy, tôi thực sự có hơi tò mò nha
Cũng không tính là quan trọng, chỉ là ...!tên Từ Lôi hôm trước, công ty nhỏ của hắn tôi đã giúp cậu thu thập bằng chứng tên đó trốn thuế giao cho cảnh sát
Lãnh Phong phóng ra vài ph`ân sát khí

Chỉ vậy thôi?
Cậu đúng là ác thật đấy, Phong
Tôi nhớ hắn không nằm trong danh sách khách mời, vậy mà vẫn có thể xuất hiện, đúng là kỳ tích
Bạch Dạ Phi Long nhún vai
Còn nhớ cô Emma đã gây khó dễ cho bảo bối của cậu không?
Lãnh Phong nhíu mày, chỉ cần là người làm khó cục cưng của hắn, hắn nghe tên thôi cũng cảm thấy khó chịu
Bạch Dạ Phi Long nói thêm
Gia đình cô ta và nhà họ Từ có quan hệ rất tốt, ba cô ta thay mặt cậu mời đó, dù sao ông ta cũng được đề bạc làm tổng giám đốc
Hắn từ lâu đã không có hảo cảm gì với lão già này, vì lão có tài mới để lão ngồi ở vị trí giám đốc nhưng hôm nay lại còn tự ý quyết định
Hắn liền có quyết định, không khoan dung nữa
Bạch Dạ Phi Long đi đến ghế sofa, tao nhã ngồi xuống
Tính ra thì chủ tịch của chúng ta đúng là có lòng nhân từ, bác ái.

Mạng mình súyt mất trong tay kẻ khác nhưng vẫn không báo thù, thật làm người khác ngưỡng mộ nha
Lãnh Phong đi đến, ngồi bên cạnh nhếch mép cười
Lo tìm tung tích của thỏ nhỏ nên tạm thời quên mất, bây giờ nhớ ra tất nhiên phải khiến hắn sống không được chết không xong

Nhưng mà ...!chuyện này không lớn, có thể nhờ Dương Hồng hoặc Liễu Thanh làm, đại ca sao lại tự mình đến thông báo vậy?
Lãnh Phong có phần châm biếm, vị đại ca này ngay cả hắn lúc bình thường muốn gặp mặt cũng tìm cách từ chối, vậy mà hôm nay lại tự động đến tìm chỉ vì 1 chuyện nhỏ còn hơn hạt cát
Xem ra là vì muốn gặp Lâm Doãn rồi
Vậy nên khi Lãnh Phong công kích, Bạch Dạ Phi Long chỉ cười chứ không nói gì
Muốn tôi giúp anh lấy số của thư ký Lâm sao?
Bạch Dạ Phi Long quay sang nhìn hắn, lắc đầu cười nhạt
Bạch Dạ Phi Long tôi muốn ai thì tự khắc sẽ có được thôi, cần cậu giúp sao?
Thư ký Lâm không phải người bình thường đâu

Tôi xin được rồi, chỉ là ...!cơ hội gặp mặt cô ấy rất khó
Lần trước bị tính kế cho nên Lâm Doãn sớm đã có phòng bị
Nếu không phải lịch làm việc thì tuyệt đối không đi dù có thưởng to cũng nhất quyết không đồng ý
Tan làm trực tiếp về thẳng nhà, ai gọi cũng không nghe máy
Chẳng biết vị đại ca này đã làm gì lại khiến thư ký Lâm xù lông
Lãnh Phong giận nhưng không làm gì được
Lần nào định trách phát cô cũng đều đưa 1 thứ gì đó của Hoan Hoan

Thật khiến hắn đau đầu
Lão đại, anh muốn tôi sắp xếp để 2 người gặp riêng?
Cô ấy không ngốc, tôi chỉ muốn cậu ...
Hắn thì thầm vào tai Lãnh Phong
Vị đại ca này, từ khi gặp thư ký Lâm thì cứ như bị tẩu hoả nhập ma vậy.

Chuyện này hắn cũng nghĩ ra được
Nhưng không còn cách nào khác rồi, đành phải giúp hắn 1 chút thôi
Khi 2 người bàn bạc xong thì đã kết thúc giờ làm từ lâu
Lãnh Phong đi đến tầng hầm lấy chiếc Porsche lao như bay
Hắn cố gắng tìm kiếm bóng hình của cô, chuyện hôm nay không thể kết thúc như vậy được.

Chương 51: 51: Vợ Chồng Gây Nhau

Hắn khẩn trương tìm kiếm, đến trạm xe bus thấy cô đang đứng đợi
Đúng là trời thương kẻ bất lương
Cô đứng dưới táng cây liễu, tóc bay nhè nhẹ trong gió, gương mặt đượm buồn
Hắn đã hứa sẽ làm cô hạnh phúc nhưng hôm nay lại khiến gương mặt kia 1 lần nữa mất đi sức sống
Hắn chạy xe đến dừng trước mặt cô
Lúc đầu Hoan Hoan còn đang thắc mắc là ai đang chắn đường cô, đến khi kính xe được hạ xuống
Chủ tịch??? chào ngài cô có hơi hoang mang
Sao chủ tịch lại ở đây, chẳng lẽ đang khoe xe mới với cô?
Em đang chờ xe bus sao, xe của em đâu?
Hắn giả vờ hỏi, đúng là ranh mãnh mà, hắn điều tra cô chẳng sót gì vậy mà còn hỏi
Nhưng cô đâu biết, chỉ cười trừ mà nói
À, tôi không có xe
Hắn giả ngạc nhiên
Vậy sao? Lên xe đi, tôi đưa em về
Không không không, sao có thể phiền ngài được?
Không phiền, em lên xe đi

Chuyện này !
Lãnh Phong tựa đầu vào vô lăng nhìn cô cười nhẹ
Thật sự không lên sao?
Hắn dừng ngay chỗ chờ xe bus, xe vừa đến không vào được, tài xế liền nổi nóng
Này này này, vợ chồng gây nhau thì về nhà giải quyết, đừng có cản trở chúng tôi làm ăn kiếm sống!!!

Hành khách trên xe cũng tỏ ra khó chịu
Đúng đó, lớp trẻ bây giờ thật là !
Người nhà giàu các người nghỉ 1 buổi không sao, chúng tôi chỉ cần vắng mặt là sẽ bị đói chết đó
Đúng là kì lạ mà, bây giờ đã tan làm rồi mà.

Không lẽ ở đây đều là những người làm ban đêm?
Hắn vẫn đứng đó không có ý di chuyển, cô cứ loay hoay mãi
Không còn cách nào khác đành phải lên xe ngồi bên ghế phụ
Mặt cô bây giờ đỏ đến tận mang tai, liền chống tay lên trán che bớt đi
Mất mặt chết đi được, vợ chồng gây nhau gì chứ
Chúng cháu là quan hệ cấp trên cấp dưới đó nha!!!
Chạy 1 lúc lâu, cô phát hiện đường này không phải về nhà của cô
Liền quay sang phía hắn ngơ ngác như con nai vàng
Chủ tịch, đường này !
Tôi biết có 1 nhà hàng nổi tiếng gần đây, chúng ta đến đó ăn đi
Chủ tịch lại dẫn cô đi ăn? Cô làm gì có tiền chứ?
Vẫn là nên từ chối sẽ tốt hơn
Không cần đâu chủ tịch, tôi cảm thấy món ăn do mình làm vẫn là ngon nhất, cho nên !
Lãnh Phong dường như thông suốt, quay sang nhìn cô
Vậy sao?
Vâng
Tốt rồi, chủ tịch cứ chở mình thẳng về nhà là tuyệt nhất
Ở nhà còn thức ăn, lại không cần phung phí tốn kém
Hắn quay xe, chạy rất lâu
Cô lại phát hiện đường này không phải về nhà cô

Chủ tịch lại đi đâu nữa vậy???
5 phút sau kể từ khi cô phát hiện chủ tịch không chở cô về nhà
Hắn dừng trước cổng dinh thự lớn, bóp 1 lần còi xe
Lập tức có người chạy ra mở cửa
Là 1 người đàn ông trung niên, mặc quần áo vest
Gương mặt phúc hậu, có đeo cặp kính đen to tròn, bộ dạng cung kính
Ngài về rồi, chủ tịch
Em xuống xe đi Hắn nhẹ nhàng bảo cô xuống xe rồi nói với người kia

Dẫn cô ấy vào trong, chuẩn bị nguyên liệu cho tôi
Xong, hắn chạy đi mất
Cô vẫn chưa hiểu việc gì đang xảy ra, đây là đâu?
Người đàn ông niềm nở
Tiểu thư, mời cô vào trong
Vẫn chưa kịp hiểu nhưng cô vẫn đi theo phía sau, cứ như trúng tà
Cách bày trí của khu biệt thự này chuẩn phong cách hiện đại
Cô ngó nghiêng xung quanh mãi không thoát ra được
Đến khi nghe thấy tiếng gọi
Tiểu thư ! tiểu thư !
À ! vâng, sao ạ?
Không biết nên xưng hô với cô như thế nào a, tôi là quản gia ở đây, cô cứ gọi tôi là Mặc là được
Vâng, Mặc quản gia, tôi là Hoan Hoan, là nhân viên của K

Cô lễ phép cúi chào
Thì ra là Hoan Hoan tiểu thư, tôi làm ở đây lâu rồi nhưng chưa bao giờ thấy chủ tịch đưa người khác giới về, xem ra cô Hoan đây rất đặc biệt với chủ tịch
Hoan Hoan gãi gãi đầu không biết nên nói gì
Cô có gì đặc biệt chứ?
Lãnh Phong để xe vào tầng hầm vào nhà thì thấy cô đang ngồi trên sofa trắng ở sãnh ngắm bể cá 4m
Gương mặt có phần tán thưởng
Hắn tiến đến sau lưng cô thì thầm vào tai
Thích đến vậy sao?
Hoan Hoan nghe thấy tiếng nói của hắn, bên tai có hơi nhột giật mình đứng dậy
Chủ ! chủ tịch !
Bây giờ vẫn còn nghe thấy dư âm
Tim cô súyt bay ra khỏi lồng ngực rồi
Hắn bước đến tự nhiên nắm tay cô rồi kéo đi
Chủ tịch lại định đưa cô đi đâu nữa vậy?
Nhìn bàn tay nhỏ của mình đang được nắm bởi đôi tay to lớn rắn rỏi kia, cô có chút ngượng ngùng

Cô phải làm sao bây giờ?.

Chương 52: 52: Vuốt V3

Hắn đưa cô xuống phòng bếp rồi dừng lại
Nguyên liệu tôi đã chuẩn bị xong cả rồi, chỉ chờ em nấu
Hả? Hoan Hoan tròn xoe đôi mắt
Nấu? nấu gì?
Chẳng phải lúc nãy em bảo món ăn mình làm ra là ngon nhất hay sao?
Hắn nới lỏng caravat lấy trong tủ lạnh 1 lon beer uống 1 hơi
Cô nhìn yết hầu nam tính chuyển động không kìm nén được, nuốt xuống ngụm nước bọt
Đúng là hấp dẫn
Tôi lập tức nấu đây nói xong cô chạy thẳng đến đống nguyên liệu đắt tiền kia suy nghĩ xem nên nấu gì
Lúc trưa Lãnh Phong đã ăn cơm hộp mà cô làm, chỉ có điều Bạch Dạ Phi Long cứ ngồi bên cạnh trêu chọc khiến hắn không tài nào yên tĩnh thưởng thức được
Cho nên, khi chở cô về nhà, hắn quyết định đuổi hết tất cả người làm đi
Để hắn và cô có không gian riêng tư cùng nhau
Hoan Hoan định sẽ làm mỳ Ý, cô bật bếp nấu nước bắt đầu từ công đoạn trụng mỳ
Trong khi đợi nước sôi thì cô sơ chế tôm hùm và mực

Chuẩn bị 1 vài gia vị cần thiết
Xong tất cả cho nên đợi nước sôi
Lãnh Phong tỳ 2 tay vào thành bếp vây hãm cô trong lòng, còn thì thầm vào tai
Thơm thật
Cô chỉ mới vừa mở bếp, chưa kịp làm gì
Không biết hương thơm mà hắn nói rốt cuộc là gì
Sự việc đến quá bất ngờ, cô nhanh chóng xoay 1 vòng về phía sau

Đập vào mặt là ngực của hắn
Cúc áo hắn cởi đến giữa ngực thì ngưng lại nhưng chỗ nên thấy chỗ không nên đều hiện ra, cho nên khung cảnh bên trong cô nhìn không sót miếng nào
Hoan Hoan ngã người về phía sau, lưng đụng trúng thành bếp, tay cô cầm cái mui trước ngực nhìn thấy thân thể của hắn mà cả người bất động
Nhịp tim đập nhanh hơn lúc bình thường rất nhiều, gương mặt giờ đây đỏ như quả táo chín
Cô luống cuống xoay người, miệng lắp bắp
N...!nước ...!nước sôi rồi ...!tôi ...!mỳ ...!tôi phải luộc mỳ!!!
Không biết từ khi nào, chọc ghẹo cô lại là thú vui của hắn
Nhìn gương mặt đỏ ửng kia, động tác mất bình tĩnh đều như đang mách rằng trong lòng cô đang có hắn
Hắn lui ra sau vì khoảng cách này rất nguy hiểm, ở đây lại có 2 người chẳng còn ai khác, không cẩn thận hắn sẽ vô cô rồi nuốt vào bụng mất
Hắn lại đi đến tủ lạnh khui thêm 1 lon beer mát lạnh
Aaa!!!
Nghe thấy cô thất thanh kêu lên, hắn phản xạ xoay lại
Thấy cô đang ngồi trên đất, gương mặt phiến hồng lúc nãy giờ đây thay thế bằng sự đau đớn
Vứt lon beer đang uống dở trên tay, hắn lao đến bế thốc cô lên
Lập tức chạy vào phòng tắm, để cô ngồi lên bồn tắm, lấy vòi sen xả nước mát vào nơi cánh tay sưng đỏ
Hoan Hoan bị hắn trêu chọc, cực kỳ lúng túng, vô tình vung tay nồi nước đang sôi kia vì thế mà đã bị hất lên cánh tay trắng noãn
Dòng nước mát được xả lên, cảm giác đau đớn cũng được xoa dịu đôi chút
Nhưng khi ngừng thì cơn đau lập tức trở lại

Lãnh Phong sốt ruột chửi thề vài câu, nhìn cô đau đớn mồ hôi ướt đẫm trên gương mặt
Hắn xót xa vô cùng
Cầm vòi sen xả nước cho cô
Không biết đã bao lâu trôi qua, chỉ khi cô cảm thấy đỡ hắn mới ngừng lại
Ôm lấy cô gương mặt trắng bệch đi đến phòng ngủ, hắn để cô ngồi lên giường, nhẹ nhàng bảo
Chờ anh

R ồi đi ra ngoài
Cô nhìn căn phòng toàn màu đen, chỉ cảm thấy nó rất hợp với hắn
Mạnh mẽ mà bí ẩn
Lát sau, hắn trở lại với cái hộp y tế trên tay
Ng ồi bên cạnh giúp cô xử lý vết bỏng
Tôi tự làm ...!a...
Hoan Hoan rút tay lại nhưng động vết thương nên li ền nhăn mặt
Nghe lời, không xử lý kịp sẽ thành sẹo
Đây rõ ràng là đang ra lệnh, nhưng sao cô lại cảm thấy giọng nói khẩn thiết đến vậy?
Bá đạo nhưng lại ôn nhu
Cô ngoan ngoãn nghe lời để hắn xử lý

Thuốc chủ tịch xoa vừa mát vừa lạnh, dễ chịu vô cùng
Cô cũng cảm giác được chỗ bị bỏng nơi cánh tay không còn đau nữa
Sợ cô lại không cẩn thận va trúng thứ gì cho nên Lãnh Phong băng bó lại
Sao lại bất cẩn như vậy?
Hắn xót xa hỏi, đưa tay lên má cô vuốt v3
Hoan Hoan cảm giác hơi kỳ quái
Đây là phòng chủ tịch, cô và anh ấy lại đang ng ồi trên cùng 1 chiếc giường.

Tay của chủ tịch còn đang để trên mặt cô
Nên giải thích hoàn cảnh này như thế nào đây?
Tôi ...!tôi đi nấu mỳ... Hoan Hoan cười trừ tránh né v ề phía sau, định đứng dậy thì vai đã vị ấn xuống
Cô ngã lên giường, tay Lãnh Phong vẫn còn đang để trên vai cô
Hoan Hoan lại 1 l ần nữa hoang mang vô cùng.

Chương 53: 53: Ngoan Nào

Lại 1 lần nữa hắn đưa tay lên má cô vuốt v e
Nhẹ nhàng, âu yếm
Hoan Hoan nhìn vào mắt hắn, chỉ thấy ánh mắt kia nhìn cô giống như nhìn người yêu chứ không phải ánh mắt ông chủ nhìn nhân viên chút nào
Thời gian cứ trôi qua, hắn vẫn giữ tư thế đó
Chẳng lẽ không mỏi sao?
Hoan Hoan co rúm người lại, cô sắp bị ánh mắt nhu tình của chủ tịch dìm chết rồi
Chủ tịch ...!hay là chúng ta ...!đi nấu mỳ ...!ngài thấy ...!sao...
Tay bị như vậy em còn muốn nấu?
Cô không biết quý trọng bản thân như vậy, ra nông nỗi này còn muốn nấu mỳ
Hắn thở dài
Sau này những việc như nấu nướng để anh là được rồi, em không cần làm đâu.

Em bị thương, anh sẽ lo lắng
Cô đang nghe nhầm sao? Chủ tịch nói những lời này là có ý gì

Cô không dám suy nghĩ nữa, liền giả ngốc
Chủ ...!chủ tịch, tôi không hiểu ngài đang nói gì...
Anh yêu em
Hắn cứ nhẹ tênh mà nói ra, còn trong lòng cô bây giờ chẳng khác gì con thuyền nhỏ đang lênh đênh ngoài biển, gặp phải sóng to kèm thêm bão lớn
Thật sự không dám tin vào những gì đã và đang nghe được
Ai nói cho cô đây là giấc mơ đi!!!
Chủ tịch ...!ngài đừng đùa nữa ...!không vui đâu ...!tôi ...!tôi phải ...!ưm ~
Lãnh Phong cúi xuống chặn cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu kia

Cô thì vẫn vậy, đờ người ra
Vài giây sau, hắn ngẩng đầu nhìn thẳng vào cô
Anh không đùa với em
Chủ tịch ...!vừa nãy ...!ngài ấy hôn mình ư?
Cô vẫn còn đang rất sốc
Tình hình ngày càng nghiêm trọng rồi, cô muốn tìm cách thoát, lại nghe hắn nói
Anh vốn chỉ muốn nhìn thấy em vui vẻ, hạnh phúc nhưng khi nãy thấy em bị thương anh biết rằng chỉ nhìn thôi thì không thể bảo vệ em được, anh muốn ở bên cạnh che chở em, anh không nói đùa, em cũng không nằm mơ, anh ...
Chủ tịch ...!tôi nhớ mình còn có việc quan trọng cần xử lý, nên là ...
Hoan Hoan xoay người muốn rời khỏi giường, Lãnh Phong nhíu mày ôm cô trở lại
Triền miên hôn
Hoan Hoan hít vào 1 hơi chỉ ngửi thấy mùi hương của hắn, liền dùng tay đẩy vai hắn ra, nhưng Lãnh Phong quá khoẻ, cô không khiến hắn lay động được
Hắn m*t cánh môi mềm ngọt như kẹo, tay giữ lấy cổ và eo khiến cô không di chuyển được
Hoan Hoan cứ lắc lắc thân thể mãi, miệng biểu tình phát ra âm thanh kháng nghị đầy quyến rũ nhưng cô lại không biết điều đó
Cả người đông cứng lại, ngay cả thở cũng như muốn ngừng lại
Không thể cứ thế này mãi được
1 lúc sau, hắn ngưng động tác
Cô hổn hển thì thào

Dừng ...!dừng lại ...!đừng ...!đừng như vậy
Đừng từ chối anh được không?
Cô nghe tiếng nói, cố gắng nhìn vào hắn định bụng sẽ cầu xin hắn nhưng chỉ thấy gương mặt hắn rất thống khổ, giọng nói nỉ non khiến cô không kiềm chế được
Hắn lại cúi xuống chiếm lấy đôi môi cô
Lần này ôn nhu hơn rất nhiều, không còn chiếm đoạt như nụ hôn lúc nãy
Nhẹ nhàng dùng lưỡi m*t lấy môi cô
Bàn tay hắn ở cổ và eo cô cũng nhẹ nhàng mơn trớn k1ch thích h@m

muốn sâu bên trong cô
Hoan Hoan bị sự nhu tình của người trước mặt che mờ
Đôi tay nhỏ bất giác vòng qua cổ hắn rồi đáp lại
Hắn thấy cô như vậy, trong lòng nổi lên ngọn lửa nhưng cố gắng kiềm chế d*c vọng
Hắn không muốn cô chịu tổn thương, nên đành phải chịu khó 1 phen
Môi cô hé mở, hắn chậm rãi đưa lưỡi vào.

Thấy cô không phản đối liền nhẹ nhàng khoấy đảo khoang miệng cô
Hoan Hoan nhắm chặt 2 mắt, cảm giác vừa xấu hổ vừa thoải mái khiến cô ngại ngùng không dám đối mặt
Hắn buông miệng cô ra, lướt lên tai m*t nhẹ vành tai non mềm
Ngoan, thả lỏng, làm theo anh đi

Rồi lại trở vềmiệng cô, đưa lưỡi vào
Hoan Hoan nghe lời, cái lưỡi học theo.

Cái lưỡi cuống lấy lưỡi hắn triền miên không ngừng
Âm thanh phát ra xấu hổ vô cùng, nhưng cũng cực kỳ k1ch thích
Lúc cô muốn m*t lấy môi hắn, Lãnh Phong lại xấu xa ngẩng đầu
Đôi môi gợi lên nụ cười tà mị, hắn li3m đôi môi ướt át của mình rồi chậm rãi cất giọng
Ngoan lắm, bảo bối~
Rồi lại lần nữa ngậm chặt môi cô
Lần này vẫn dịu dàng nhưng nhịp điệu lại nhanh hơn rất nhiều
Hắn luồng tay vào áo cô nắm lấy 1 bên đ ẫy đà, xem nơi đó như bột làm bánh tùy ý nhào nặn
Cô phản ứng rụt người lại nhưng lưỡi vẫn không ngừng nhiệm vụ
Trong miệng phát ra âm thanh khiến hắn trở nên rạo rực.

Chương 54: 54: Phát Hiện Tình Cảm Của Bản Thân

Tay hắn như có lửa, chạm đến đâu người cô nóng đến đấy
Hắn tìm kiếm nụ hoa anh đào nhẹ nhàng vân vê khiến chúng cứng lên, bàn tay to thăm dò lu ồng ra phía sau lưng
Cúc áo sơ mi và áo ngực màu trắng đ ều được cởi bỏ
Lộ làn da tuyết trắng
Hắn rời khỏi miệng cô di chuyển đến cổ li3m nhẹ r ồi xuống nơi to tròn kia há miệng ngậm lấy 1 bên
Lãnh Phong tham lam l.i.ế.m m.ú.t, sức lực của cô cũng vì thế mà còn sót lại rất ít
Hoan Hoan xấu hổ đưa tay lên miệng ngăn cản âm thanh phát ra
Ưm ....!ah ....!khoan ....!dừng ....!chủ tịch ...
Nhưng vẫn không thể khống thế
Hắn điên cu ồng đảo lưỡi khiến nơi căng cứng kia xoẹt qua dòng điện, sức lực bị rút cạn đành phải nằm đó cảm nhận từng đợt sóng tình ập đến
Nơi đó ngứa ngáy nhưng cô lại muốn nhi ều hơn
Hắn đưa tay nắm lấy bên còn lại, trêu chọc không tha
Bàn tay kia chậm rãi cởi váy cô xuống r ồi chà xát nơi riêng tư
Ahh ...!không ...

Hoan Hoan giật bắn người
Chủ tịch đang chạm vào ...
Cô muốn dùng tay đẩy hắn ra nhưng cơ thể hắn dính chặt lấy, không ngừng trêu chọc
Cô như muốn phát điên, ngón tay thon dài kia cứ tùy ý vuốt v e
Có thể cảm nhận được nơi đó không ngừng tiết ra d.ị.c.h mậ.t
Lãnh Phong cười, dịch người đến tai cô
Em ướt r ồi

Sau khi buông ra lời xấu xa liền ngậm lấy miệng cô lần nữa
Hắn luồng tay vào qu@n lót, như nhà thám hiểm đang cố tìm kiếm hang động thần bí
Sau khi đã xác định được vị trí liền đút ngón tay vào
Hoan Hoan cảm nhận có dị vật ở trong đột nhiên nhớ đến cảnh tượng 5 năm trước
Lúc ở căn nhà hoang, cô đã bị ...
Ahh ...!đừng mà, thả tôi ra ...!đừng ...!dừng lại đi!!!
Nước mắt tuông trào, cổ họng như nghẹn lại, giọng nói run rẩy yếu ớt
Cô cố đẩy hắn ra, nhưng Lãnh Phong không nghĩ rằng cô sợ
Cho thêm 1 ngón tay vào khuấy đảo
Ahh ...!dừng ...!c`ầu xin ngài đừng mà!!!
Cô sợ lắm, cô đã cố gắng quên đi chuyện này nhưng nó vẫn cứ đi theo ám ảnh cô suốt những năm qua
Lãnh Phong hôn miên man khắp cơ thể cô, lướt lên xương quai xanh cố ý tạo ra dấu ấn
Di chuyển lên má, hắn thấy có gì đó không đúng liền ngừng động tác
Bàn tay đang ở trong nơi ấm áp kia cũng rút ra
Cô nhanh chóng ôm cơ thể xoay sang hướng khác, co rúm thân mình
Thỏ con khóc ư?
Lúc nãy mọi chuyện vẫn đang tốt đẹp, sao bây giờ lại thành ra thế này r`ồi?
Hắn vươn tay lau đi những giọt nước mắt kia, lấy chăn trùm kín cô r`ồi đứng dậy đi ra ngoài

Cô vẫn nằm ở đó, giờ đây tâm trạng rối bời
Lãnh Phong đi đến phòng bếp rót 1 ly nước ấm, khi trở lại phòng ngủ đã thấy Hoan Hoan qu`ần áo chỉnh t`ề
Tôi phải v`ề đôi mắt vẫn còn đỏ, cô cúi đ`ầu không dám nhìn
Anh đưa em v`ề
Không c`ần đâu, tôi tự v`ề được không do dự, cô nhanh chóng từ chối
Ở đây không có taxi lẫn xe bus, trời tối đường rất vắng, đừng bướng nữa
Hoan Hoan không nói gì nữa
Đợi hắn lấy xe r`ồi ngoan ngoãn lên ng`ồi
Suốt chặn đường cả 2 không nói gì với nhau, cô im lặng nhìn ra cửa sổ
Hắn lái xe, thỉnh thoảng nhìn sang xem cô như thế nào
Vừa đến nơi, không nói gì cô liền phóng xuống xe cúi đ`ầu chào r`ồi chạy

lên nhà thật nhanh
Lãnh Phong cười khổ lái xe về
Xem ra, hắn quá nóng vội rồi
Nằm trên giường, cô đờ đẫn, ánh mắt vô hồn chỉ nhìn vào 1 điểm
1 lúc sau nước mắt cứ thi nhau tuông trào
Mày đang làm cái gì vậy? Rõ ràng may biết ngài ấy là người không thể với tới, nhưng vẫn cùng ngài ấy làm những chuyện kia
Mày không có gia thế, cũng không tài giỏi nhưng vẫn tham lam đã đành
Mày cũng không nhìn lại xem thân thể của mày ...!Hoan Hoan à, mày tỉnh lại đi ...!mày đâu còn trong sạch nữa?

Yêu đương với chủ tịch, mày xứng sao???
Những cử chỉ và lời nói dịu dàng ấm áp đã khiến cô không khống chế nỗi bản thân
Từng cái ôm, hôn, vuốt v e đã khiến cô không còn tỉnh táo
Cô biết rằng mình yêu hắn, khi nghe được những lời thổ lộ kia
Cô thật sự muốn ở bên hắn suốt đời
Nhưng cô sợ, thật sự sợ lắm
Sợ hắn biết quá khứ nhơ nhuốt của cô
Sợ hắn kinh tởm cô
Sợ sẽ mất đi hắn, cho nên cô cố đẩy hắn ra xa
Giữ khoảng cách an toàn cô sẽ được nhìn ngắm hắn từ xa, nếu không sẽ không còn gì nữa
Cô biết mình tham lam, cô muốn có được tình yêu của hắn nhưng bản thân cô không làm được
Đêm đó, cô không tài nào ngủ được
Những cơn ác mộng cứ liên tiếp kéo đến.

Chương 55: 55: Tìm Người

Hôm sau thức dậy cô phát hiện mắt mình rất khó chịu, ngắm mình trong gương thì thấy nó sưng to
Cũng không thể nghỉ làm vì lý do khóc quá nhiều, vậy nên đành phải cố gắng
Đến nơi làm, mọi người xung quanh đều chỉ chỉ trỏ trỏ
Hôm nãy đã cố gắng đi làm thật sớm vậy mà vẫn gặp người, thật là mệt
Ôi, đáng thương không! Bị mắng đến nỗi khóc sưng cả mắt
Cũng đúng mà, đồ đã mặc qua 1 lần chủ tịch sẽ không mặc lần 2
Họ đang nói gì cô thực sự không hiểu cũng không muốn hiểu
Đi thẳng lên phòng thư ký
Doãn tỷ, em đến rồi đây
Lân Doãn đang soạn tài liệu nghe thấy tiếng liền bước đến
Em đến đúng lúc đó, hôm nay chị tìm được cửa hàng bán tổ yến rất chất lượng, tặng em 1 phần
Hoan Hoan thả hồn trên mây không nghe rõ Lâm Doãn nói gì, mặt thì cứ cúi gầm cuống đất

Lâm Doãn cũng cúi theo nào ngờ phát hiện cặp mắt sưng to như 2 quả đào
Mắt em bị sao vậy?
Cô lo lắng đưa tay ra nâng mặt Hoan Hoan lên quan sát
Khóc sao? Có việc gì mà khóc ra nông nỗi này
Đi theo chị
Cô nắm tay Hoan Hoan kéo đến ghế sofa rồi lấy 1 cái khăn lạnh chườm lên đôi mắt sưng kia
Em có việc gì sao, khóc đến nông nỗi này
Cô lặng im không nói gì, cô biết Lâm Doãn lo lắng cho mình, nhưng chuyện này thật sự dù có nói ra cũng không khiến cô khá hơn được
Lâm Doãn thấy cô không nói thì không hỏi nữa

Chắc là đang gặp vấn đề khó nói, cô bé này có gì cũng ôm hết vào lòng để bản thân 1 mình gánh chịu
Nửa tiếng sau khi mắt cô đỡ sưng cũng là lúc bắt đầu giờ làm
Hôm nay người đưa văn kiện vào phòng chủ tịch là Lâm Doãn, Hoan Hoan luôn tìm cách để từ chối
Chắc có lẽ đang có chuyện buồn nên tâm trạng không ổn định
Nhưng Lâm Doãn đâu ngờ được nguyên nhân khiến tâm trạng Hoan Hoan như vậy là do vị ngồi bên trong kia?
Bé Hoan, em đến phòng của Liễu tổng lấy tài liệu đấu thầu khu chung cư Z giúp chị được không?
Lâm Doãn vỗ vỗ cái trán, lúc nãy định gặp Liễu Thanh nhưng phải xử lý đống văn kiện kia làm cô quên mất
Dạ được, em lập tức đi lấy giúp chị
Hoan Hoan đang quét dọn, nghe Lâm Doãn nói liền chạy đi
Phiền em rồi
Cô vào làm cũng được vài tháng nhưng thật sự không biết phòng của Liễu Thanh ở đâu, đành phải xem bản đồ chỉ dẫn
Nhưng khi đến nơi lại không thấy người đâu, hồ sơ cơ mật cô không dám lấy nên đành phải tìm người thôi
Đi 1 vòng mỏi cả chân, cho nên quyết định hỏi xem Liễu Thanh ở đâu

Chị có thấy Liễu tổng không ạ?
Tôi với cô không quen biết nhau nên đừng tùy tiện gọi thân mật như vậy, chị gì chứ?
Cô nhân viên mặt áo vàng thấy Hoan Hoan đến bắt chuyện liền tránh né, gương mặt hiện lên vài phần khinh thường
Không còn được chủ tịch đối tốt nên liền chuyển sang Liễu tổng, đúng là lẳng lơ
Cô gái đi cùng liền mở miệng mỉa mai
Tốt nhất nên tự mình tìm thì tốt hơn, ở đây chẳng có ai muốn giúp cô cả
Không cần ở nơi này tốn công phí sức
Hoan Hoan mặc kệ đám người chua ngoa kia, tiếp tục đi tìm
Nhưng họ không có ý định để cô đi, vênh váo chặn đường
Sao vậy, chẳng qua chỉ là đồng nghiệp trêu đùa 1 tý không chịu nổi sao, da mặt cô từ lúc nào lại mỏng như vậy?
Tôi đang bận !

Bận? Cô chỉ làm công việc lau dọn, tôi là phó tổng cả ngày phải xử lý công văn, giấy tờ.

Việc tôi làm so với Lâm Doãn chỉ hơn chứ không kém, chịu bỏ thời gian nói chuyện với cô là khách sáo lắm rồi, còn bày ra thái độ đó
Đúng đó, đúng đó, làm cho ai xem chứ

Xem ra họ là đang muốn khiến cô trễ việc, muốn thấy cô bị trách phạt
Hoan Hoan quay đầu bỏ đi, cô gái áo vàng đã chặn đường
Nè, phó tổng đang nói chuyện với cô mà cô lại bỏ đi, có biết lịch sự không vậy!!!
Chó cậy chủ là đang nói cô ta chứ còn ai nữa, mượn uy vị phó tổng cô còn không biết cả tên mà thét vào mặt cô
Đúng là người hiền thì hay bị bắt nạt
Công ty cấm cãi nhau Hoan Hoan không tỏ ra sợ hãi nhìn thẳng vào người trước mắt, cô ta nghe xong có kinh hãi đôi chút
Những người muốn xem kịch hay nghe cô nói cũng có chút e dè
Vị phó tổng kia dáng đi khoan thai, tay vòng trước ngực tiến tới hạ uy phong
Hôm đó Emma bị đuổi là do cô ta làm càn lúc nào không làm, lại chọn buổi tiệc cao cấp khiến chủ tịch mất mặt nên kết cục mới như thế.

Cô là người bị chủ tịch vứt bỏ, tôi là phó tổng được xem trọng, nếu bị đuổi thì cô nói xem ai sẽ là người đáng bị đuổi?.

Chương 56: 56: Chôn Sống!!!

Đám người này 1 người nói, 2 người cười, 30 người đến góp vui
Cô chỉ là đến đây kiếm cơm, từ lúc nào lại bị ghét như vậy?
Hoan Hoan muốn tìm đường lui nhưng hết người này đến người kia cản đường, họ bao vây khiến cô như chim bị nhốt trong lồng
Dù có vẫy đến gãy cánh cũng không tài nào thoát ra được
Xung quanh toàn là tiếng cười khinh bỉ, tiếng mắng chửi thậm chí nguyền rủa
Cô 1 mình sức yếu chẳng thể làm gì được
Lại muốn khóc rồi, nước mắt cứ không kìm được tuông ra
Cô cảm thấy ngộp ngạt lắm, dường như không thể thở được
Hoan Hoan cảm thấy có gì đó ấm nóng đang chảy ra, đưa tay lên mặt sờ
Là máu? Mũi cô đang chảy máu
Rơi xuống sàn
Đầu óc cũng không nghĩ được gì nữa, trống rỗng, trước mặt đều là mảng đen tối
Chủ tịch???

Trước khi thiếp đi, cô thấy hắn đang xô đẩy dòng người mà chạy đến, gương mặt hoảng hốt lắm
Cô là yêu quá hoá rồ sao? Ngài ấy làm sao biết cô ở đây mà đến chứ?
Cô ham muốn người đó đến nỗi thấy ảo ảnh rồi
Thời khắc cô sắp té xuống nền đất cứng rắn kia, hắn chạy đến ôm lấy cô
Ôm thật chặt
Nhìn thấy cô chảy máu, hắn không khỏi đau lòng
Em tỉnh lại đừng doạ anh được không? hắn thống khổ gào lên
Lúc nãy cô rời đi được 1 lúc thì Liễu Thanh đến đưa cho hắn tài liệu, Lâm Doãn thấy cô đi lâu sốt ruột váo cho Lãnh Phong
Hắn mở camera thì thấy sự việc này

Chết tiệt, lại dám ở nơi của hắn làm tổn thương người hắn yêu
Đám người này đúng là điếc không sợ súng
Cứ tưởng sau sự việc buổi tiệc kia đã làm họ sáng mắt, vậy mà !
Hắn bế cô lên, những người ở đó đều kinh ngạc
Không phải nói chủ tịch ghét cô ta sao?
Tình hình bây giờ ! chủ tịch ôm cô ta nhu tình, lo lắng như vậy là thế nào???
Hắn bước đến đâu, người ở nơi đó tách ra đến đó
Vẻ mặt hệt như thứ dân đen ngu muội đang nghênh đón hoàng thượng
Cùng lúc đó Lâm Doãn đến nơi, còn Liễu Thanh thì đang ở trong phòng chủ tịch ăn bánh uống trà quan sát camera
Lúc còn ở Hắc bang, gặp phải chuyện thập tử nhất sinh Phong chưa bao giờ có nét mặt như vậy
Thế mà bây giờ vì người con gái này lại khiến hắn điêu đứng
Liễu Thanh nhìn cảnh trước mắt cảm thấy vui, cúi cùng cũng có người khiến Phong bày ra vẻ mặt sợ hãi tột độ, hahaha!
Hắn biết anh em tốt đang gặp chuyện, cười như vậy là không nên
Nhưng ai bảo tên Lãnh Phong này kiên cường quá mức làm gì
Lãnh Phong ra hiệu cho Lâm Doãn rồi ôm cô chạy đi

Nhìn đám người trước mặt cô lạnh lùng hơn băng
Xem ra lời chủ tịch trọng lượng quá nhẹ đi, những người đứng xem náo nhiệt ngày mai đến chi nhánh ở đảo bắt đầu nhận việc!
Còn 2 người ! sa thải lập tức, không được bước chân vào thành phố P nửa bước
Cô chỉ vào 2 ả đang run như cầy sấy nói xong rồi bước đi
Lúc nãy khí thế bức người lắm mà, sao bây giờ lại kinh hãi thế kia???
Đúng là đám người tự tìn đường chết
Hắn bế cô vào phòng rồi đặt lên giường, ngồi bên cạnh bấm 1 dãy số
Liễu Thanh đi đến bên cạnh chậm rãi nói
Tôi vừa gọi cho Lục Nhất Dương, cậu ấy sắp đến nơi rồi
Cửa phòng mở ra, kèm theo lời nói bất nhẫn
Lại sao nữa, lần này là đánh nhau với ai?
Vừa nhắc Tào Tháo là Tào Tháo đến Liễu Thanh nhún vai
Lục Nhất Dương đến, trong đầu đầy nghi vấn
Ai đây?

Bớt phí lời, cứu người đi
Lãnh Phong gấp gáp kéo Lục Nhất Dương đến cạnh giường khiến cậu ta cau có nhíu mày, miệng không nhịn được mà nói bậy
Mẹ nó, nói chuyện đừng động tay động chân!

Phủi phủi cái áo blouse rồi bắt đầu khám
Liễu Thanh đứng bên cạnh tỏ vẻ thích thú
1 lúc sau thì Lục Nhất Dương ôm gương mặt khó chịu, giọng nói cũng chẳng kém là bao lên tiếng
Không có gì đáng ngại !
Lãnh Phong nắm cổ áo cậu ta lay lay, vẻ mặt tức giận lo lắng đan xen
Không có gì đáng ngại? Cái tên lang băm chết tiệt này, cô ấy chảy máu nhiều như vậy mà cậu lại bảo không có gì đáng ngại sao, có tin tôi chôn sống cậu không?
Liễu Thanh che miệng cố gắng không cười
Trán Lục Nhất Dương nổi gân mất kiên nhẫn hất bàn tay thối kia ra
Người ta thể chất yếu nhược, bồi bổ cũng phải khoa học, ngày nào cũng nạp những thứ nhiều dinh dưỡng cơ thể không chịu được nên chảy máu cam là bình thường, cậu thấy ai chảy máu cam mà chết chưa?
LiễuThanh không chịu được nữa, mở to miệng mà cười không thèm chú ý hình tượng
Lãnh Phong và Lục Nhất Dương đưa cặp mắt hình viên đạn về phía hắn vẫn không khiến hắn ngưng cười
Buồn cười chết lão tử rồi.

Chương 57: 57: Không Đoán Được Suy Nghĩ

Liễu Thanh bị tống cổ ra ngoài nhưng miệng vẫn cười không ngừng
Lục Nhất Dương sửa sang lại quần áo bị kéo nhăn nhúm, gương mặt hiện lên vài phần khó chịu
Mấy ngày này cho cô ấy ăn vài món thanh đạm thôi, không phải cứ thương yêu là phải vô béo phản khoa học đâu
Nói xong cậu ta đi mất
Lãnh Phong ngồi bên cạnh Hoan Hoan, nắm lấy tay cô mắt không rời
Lục Nhất Dương đi ra khỏi phòng chủ tịch miệng vẫn không ngừng oán thán, khó chịu
Chỉ là ngất xỉu thôi, lúc bị xơi kẹo đồng có thấy sợ hãi thế đâu, đúng là yêu đến phát điên mà
Tiểu Lục, tình hình sao rồi? Lâm Doãn tiến đến thăm dò tình hình
Kinh hãi quá độ, ngất xỉu, không chết được cậu ta thô lỗ trả lời
Chỉ là 1 cô gái, nháo nhào lên làm gì không biết
Lâm Doãn nghiến răng, phải cố bình tĩnh, còn phải hỏi xem tình hình bé Hoan thế nào
Thật muốn tát cho tên này vài cái, tuổi còn nhỏ, ỷ có tài nên hống hách chẳng ra làm sao
Vậy ...!tình hình cụ thể ...

Ăn nhiều thực phẩm bổ nên cơ thể không thích ứng được, cho cô ấy ăn thanh đạm là được.

Mà tôi nói này, thương cũng có chừng mực thôi, tên chủ tịch này ngày nào cũng cho ăn đồ bổ cứ nghĩ như vậy là tốt, thật là ...
Lâm Doãn cười trừ nói theo
Đúng vậy, ngài ấy thật là ...!hahaha
Cô cũng có phần đó nha!!!

Ngày nào cũng mua những thực phẩm nhìn thì bình thường nhưng h`âu hết đ`âu là hàng cao cấp
Xem ra bé Hoan bị như vậy cô cũng không tránh khỏi liên quan
Lục Nhất Dương như ông cụ non vẫn cứ l`âm b`âm trách móc
Làm quá mọi chuyện, ngày nào cũng mang phi`ên phức đến cho cậu ta
Lâm Doãn v`êbàn làm việc ng`ồi lên ghế tay chống cằm, miệng thì thở dài
Nhìn hộp yến sào trên bàn Hoan Hoan
Đã cố tình mua cho cô nhưng tình hình này không thể tặng r`ồi
Lâm Doãn nhìn hộp yến được bỏ trong túi giấy đẹp đẽ kia bĩu môi
Haiz...!nên làm gì với nó bây giờ?
Cô đứng dậy c`âm lấy hộp yến bước ra khỏi phòng
Dù sao thì công việc cũng đã làm xong, chủ tịch đang chăm sóc bé Hoan
Cô đi 1 chút chắc không có vấn đ`êgì đâu
Lâm Doãn đi đến phòng Liễu Thanh, lịch sự gõ cửa
Vào đi
Người bên trong giọng nói không gấp gáp, đang thắc mắc là ai rãnh rỗi như vậy
Lâm Doãn bước vào làm động tác Hi cười cười
Tổng giám đốc của chúng ta ngày đêm lao lực, ở đây tôi có 1 món quà mong anh có thể nhận cho

Liễu Thanh ngẩng đ`âu lên nhìn, bình thường cả 2 người có tiếp xúc công việc nhưng đây là l`ân đ`âu thấy cô ân c`ân như vậy.

Chẳng lẽ có vấn đ`êgì?
Lâm Doãn cười, hàng đã mua không thể trả, cô cũng đã có rất nhi`âu nếu không cũng không rãnh để cho tên này hưởng lợi
Chúng ta là đ`ồng nghiệp, tạo quan hệ tốt là đi`âu nên làm nha, bên trong là yến sào rất tốt cho cơ thể
Hắn định nói gì đó nhưng lại thấy được Bạch Dạ Phi Long đang đứng nép vào cửa, gương mặt không đoán được suy nghĩ
Sao đại ca lại ở đây? Vẻ mặt đó thật khiến người ta sợ nha
Xem ra phải cẩn thận r`ồi, nếu không đ`âu mình lìa khỏi cổ mất
Tôi không thích món ngọt cho lắm
Liễu Thanh ngoài mặt thì cười, nhưng trong lòng đang nơm nớp lo sợ
Nét mặt người phía sau ngày càng xấu, phải tìm cách thoát thân thôi

Lâm Doãn nhoài người đến gần, gương mặt gợi cảm muốn câu dẫn
Vậy thì đưa cho Hồng Hồng đi, cậu ta chắc chắn sẽ rất thích
Tôi cũng rất thích đồ ngọt, món quà này để tôi thì tốt hơn
Hắn thấy cô và Liễu Thanh cách nhau không còn xa, tức giận đùng đùng lập tức xông đến ôm lấy eo cô, cả người cũng tựa sát vào người cô
Lâm Doãn định trêu Liễu Thanh 1 chút, dù sao cô cũng đang buồn chán mà

Tuy Liễu Thanh cứng nhắc nhưng vẻ ngoài rất tuyệt, đùa vào câu xem hắn phản ứng như thế nào cũng không tệ
Ai ngờ lại bị ôm từ phía sau, chẳng biết tên điên nào dám làm càn ở đây
Đúng là tự tìm chết
Cô xoay mặt ra phía sau, vô tình mũi cô đụng trúng cái mũi cao của Bạch Dạ Phi Long, ngạc nhiên hít vào 1 hơi, ngửi thấy mùi xì gà thoang thoảng, trên đường tới đây hắn có châm 1 điếu, chắc mùi còn ám lại
Lâm Doãn trợn to mắt, Bạch Dạ Phi Long cũng không ngờ cô sẽ quay đầu
Vẻ mặt đang tức giận tiêu biến đâu mất chỉ còn lại vẻ đê mê
Liễu Thanh cứng người, tình hình gì đây?
Bạch Dạ Phi Long đảo mắt sang chỗ anh ta, lúc này Liễu Thanh mới nhận thức được sự tồn tại thừa thải của bản thân
Đứng phắc dậy chạy đi
Tôi có việc, đi trước
Rầm!!! anh ta đóng cửa rồi biến mất
Tiếng đóng cửa làm Lâm Doãn hoàn hồn, cô đẩy tên đeo bám trước mặt ra, nổi giận.

Chương 58: 58: Gian Tình

Căn phòng yên tĩnh đến đáng sợ, không có 1 chút âm thanh nào
Lâm Doãn cảm thấy phát bực, nếu biết sẽ gặp được hắn thì thà lúc nãy cô ở trên phòng bảo chủ tịch giao cho 1 bàn hồ sơ thì tốt hơn
Kiếp trước cô mang nợ hắn hay sao mà kiếp này hắn cứ như ma đeo bám theo cô vậy?
Cô lại cười kiểu thương nghiệp
Nếu ngài tìm chủ tịch thì ngài ấy không có ở đây
Hắn im lặng
Cô cũng im lặng nốt
...
Con mẹ nó, sao cô phải dây dưa với hắn làm gì, mặc xác hắn ta
Lâm Doãn hiên ngang bước đi, Bạch Dạ Phi Long chặn cô lại
Em gọi Hồng Hồng thân thiết như vậy, xem ra tình cảm rất tốt
Tốt thì sao mà không tốt thì sao, cô gọi Hồng Hồng thì liên quan gì hắn chứ hay là hắn với Dương Hồng có gian tình, đang cảnh cáo cô tránh xa cậu ta sao?
Thì ra là vậy, Lâm Doãn cười gian, đặt tay lên vai Bạch Dạ Phi Long vỗ vỗ
Nói thật tôi với Dương Hồng cũng không thân lắm nên ngài không cần phải nhìn tôi như kẻ thù đâu, nếu sợ bị cướp mất thì đối với cậu ta tốt 1 chút
Bạch Dạ Phi Long híp mắt phượng
Cô gái nhỏ này đang nói gì đây, cái gì mà tốt với cậu ta 1 chút
Trong đầu hắn hiện lên 1 tia sáng, nắm bàn tay đang vỗ vai mình
Tôi với Dương Hồng không phải như em nghĩ

Không phải gì chứ, nhìn cái cách tên biến thái này nói kìa, chắc là đang ngại ngùng.

Làm hắn mất mặt cũng không có lợi gì, nếu hắn nổi khùng lên thì cô lại phải chịu thiệt
Vâng vâng vâng, 2 người rất trong sáng nha
Lâm Doãn gật đầu đồng tình nhưng giọng điệu cứ như đang châm chọc, vùng tay hắn ra
Lôi lôi kéo kéo cái gì, dù bị cô vạch trần thì cũng có sao đâu
Phủ nhận quan hệ, không muốn cho người mình yêu 1 danh phận
Loại người mà cô ghét nhất trên đời
Cũng đúng, hắn ta phong lưu như vậy, xem ra những ngày tháng ở Hắc bang Hồng Hồng đã phải chịu rất nhiều đau khổ
Miệng thì dạ vâng ngoan ngoãn nhưng tính cách của cô chẳng ngoan ngoãn tý nào
Bạch Dạ Phi Long hắn thích cô, cô là không hiểu hay đang cố tình?
Còn gán ghép hắn với Dương Hồng
Trong đầu cô nhóc này chứa bao nhiêu suy nghĩ bậy bạ đây?
Nếu cứ nói về vấn đề này, có khi hắn sẽ bị cô chọc ói ra máu mất
Chỉ vào hộp yến trong tay cô, hắn giả vờ hỏi
Đây là ...
Cô nhìn động tác tay của hắn trong lòng khó chịu
Là gì thì mặc kệ tôi
Nhưng ngoài mặt vẫn phải cười

Đây là yến sào tôi nhờ Liễu Thanh đưa Dương Hồng, aida ...!tên Liễu Thanh này thật là ...!biến đi đâu rồi
Lâm Doãn giả vờ tìm kiếm xem hắn như không khí rồi lướt qua
Lại dùng trò mèo này với hắn, cô đúng là xem hắn như kẻ ngốc
Cướp lấy hộp yến cao cấp trong tay cô, hắn đưa lên xem
Lâm Doãn tức lắm, nhưng không dám xông đến giật lại
Cô không phải đối thủ của hắn, hơn nữa nếu giằn co đồ trong tay không cẩn thận vỡ mất thì tim cô sẽ thắt lại đó
Cô tốn mớ tiền không nhỏ để mua mà
Tôi giúp em đưa hắn giảo hoạt khiến cô không phòng bị nghe thấy mà ngây ra
Tên này từ khi nào lại tốt bụng như vậy, đúng là không tin được
Sao vậy, không tin?
Bạch Dạ Phi Long nhếch môi nhìn cô gái nhỏ trước mặt

Sao có thể được, ngài là bang chủ Hắc bang lừa nhân viên nhỏ bé như tôi có ích lợi gì, haha...!tôi còn có việc, đi trước
Lâm Doãn cúi đầu chào rồi như 1 cơn gió bay đi
Còn ở lại đây sẽ khiến cô không bình tĩnh được mà chửi thề mất
Hắn cũng không làm khó, để cô rời đi
Xem ra hắn và Hồng Hồng thực sự là quan hệ đó rồi
Trong đầu Lâm Doãn lúc này hiện lên những hình ảnh gây bỏng mắt
Điểm yếu bị cô nắm được, để xem hắn còn đùa bỡn cô được không
Bạch Dạ Phi Long tay ôm hộp quà, miệng huýt sáo vui vẻ rời khỏi
Hôm nay tâm tình hắn có chút buồn chán định tìm người giải toả, bây giờ thì không cần nữa
Lên xe rồi phóng đi
Về phần hộp yến sào cô đưa, nói chính xác hơn là hắn lấy được
Hắn sẽ giúp Dương Hồng ...!ăn sạch sẽ.

Chương 59: 59: Nhẫn Nhịn

Lâm Doãn về lại phòng thư ký tâm trạng không vui, nói đúng hơn là cô đang có cảm giác đạp phải phân chó
Bình thường lười biếng không đi ra ngoài ở yên 1 chỗ làm việc sẽ gặp hắn, bây giờ cô đi ra ngoài vẫn phải gặp hắn
Đúng là đen đủi mà
Nhưng mà, không biết tình hình của bé Hoan như thế nào rồi
Lâm Doãn đang phân vân không biết có nên vào thăm hay không, nhưng suy nghĩ lại
Dù có vào thì chủ tịch chắc chắn sẽ đuổi cô đi, hơn nữa để anh ta chăm sóc cũng tốt
Hoan Hoan nằm trên giường gương mặt nhăn lại hình như đang gặp ác mộng
Trong mơ cô thấy mình bị mọi người chỉ trích là kẻ hám lợi, muốn trèo cao làm phượng hoàng
Muốn nói rằng cô không phải người như vậy, tất cả là hiểu lầm nhưng cổ họng nghẹn lại cô cố sức thét thật to nhưng âm thanh không tài nào phát ra được nên cô liền chạy trốn
Nhưng đâu đâu cũng đều là bóng tối
Cô muốn gặp cha mẹ, muốn ôm lấy họ
Tai nạn kinh hoàng lúc xưa lại hiện lên, cha mẹ không còn ở bên cô nữa, không ai bảo vệ cô
Trong mơ, Hoan Hoan vươn tay về phía trước cố gắng tìm kiếm thứ gì đó có thể bám vào

Nhưng bóng tối bao trùm khắp nơi, ngay cả bóng của mình cô cũng không thể thấy
Cảm giác vô lực này thực sự áp bức
Lúc cô sắp từ bỏ liền nghe thấy âm thanh

Hoan Hoan !.

Hoan Hoan !
Âm thanh cứ lặp đi lặp lại mãi
Thật là thân quen, là ai vậy?
Trên đỉnh đầu truyền đến tia sáng, 1 bóng dáng mờ ảo xuất hiện
Nghe giọng nói người này đang rất lo lắng
Trong tim cảm thấy ấm áp quá
Cô mở mắt cố gắng định thần
Thì ra tất cả là mơ
Nhưng tiếng gọi vẫn chưa ngừng
Lãnh Phong ngồi bên cạnh thấy người cô chảy nhiều mồ hôi, gương mặt thống khổ, đôi môi khô nức
Hắn kích động cứ lay mãi, rồi gọi tên cô
Nhìn cô như thế hắn xót xa vô cùng, chỉ ước rằng bản thân có thể gánh chịu thay cô
Hắn nắm lấy bàn tay lạnh như băng của cô, run run
Hoan Hoan, em tỉnh lại đi đừng làm anh sợ! em mau tỉnh lại ! dù muốn gì anh cũng sẽ đồng ý
Lâm Doãn đi vào xem tình hình, nghe những lời nói của hắn mà cảm thấy đứng không vững
Chỉ là ngất thôi mà, có cần làm quá như vậy không?
Tuy cô rất thích Hoan Hoan nhưng cũng không đến mức mụ mị như vậy
Đúng là ai yêu rồi cũng đều như kẻ điên vậy, thần trí không tỉnh táo

Cô liền đi ra ngoài
Hoan Hoan vừa tỉnh hắn vui mừng không ngớt ôm lấy cô
Hoan Hoan bị ôm có chút ngu ngơ, thất thần 1 lúc
Em tỉnh rồi
Lãnh Phong ôm hồi lâu liền cẩn thận quan sát xem có bị thương ở đâu không
Nhìn thấy chủ tịch như vậy cô cũng không biết nên nói gì
Cô chẳng qua chỉ là ngất đi thôi, không cần khoa trương như vậy
Nhưng anh ta như vậy khiến trong lòng cô vừa vui vừa sợ
Loạng choạng đứng dậy cố ý giữ khoảng cách
Chỉ tịch ! tôi không sao nữa rồi, tôi đi làm việc, cảm ơn ngài

Cơ thể em vẫn chưa khoẻ, nghỉ ngơi thêm !
Không cần đâu, tôi đã ngủ rất lâu rồi nếu còn ở đây sẽ không hay đâu
Người khác sẽ bàn tán, cô thật sự không muốn sự việc khi nãy xảy ra thêm 1 lần nào nữa
Cô là người bình thường, trò chơi mạo hiểm cô rất sợ
Vậy nên cô chạy đi
Hắn không biết tròn lòng cô đang nghĩ gì, chỉ có thể suy bụng ta ra bụng người

Cười khổ mà nhìn bóng lưng ấy chạy đi
Thì ra ở bên cạnh hắn khiến cô khó chịu như vậy
Liễu Thanh khuyên hắn nên chờ đợi
Chuyện này, phải mất bao lâu mới được đây?
Hắn thật sự sắp mất hết kiên nhẫn rồi
Hắn tìm kiếm 5 năm cuối cùng cũng đợi được thời khắc cô xuất hiện
Rõ ràng cô đang ở ngay trước mặt nhưng tại sao hắn lại cảm thấy xa cách như vậy?
Theo lời của Bạch Dạ Phi Long, Lãnh Phong đã tổ chức 1 buổi tiệc
Chủ đích của vị đại ca này là muốn đường đường chính chính tiếp cận Lâm Doãn
Hắn sẽ mượn gió bẻ măng, lợi dụng cơ hội này ghi điểm với thỏ con
Lần này sẽ không gấp gáp như hôm trước, doạ cô sợ hãi mà chạy mất nữa
Hắn sẽ cố gắng cố gắng nhẫn nhịn.

Chương 60: 60: Xiêu Lòng

Hoan Hoan ngồi trên ghế sofa ở phòng thư ký, Lâm Doãn sốt ruột
Em không cảm thấy khó chịu ở đâu chứ, phải nói thật cho chị nghe đó
Doãn tỷ, em không sao thật mà
Nhưng có vẻ như cô thư ký cẩn thận trong mọi việc này không tin cho lắm, cứ kiểm tra mãi
Lúc sau, khi tan làm còn lấy xe đưa cô về nhà
Mấy ngày này phải ăn thanh đạm em có nhớ không?
Vâng, em nhớ mà
Thật là, để em 1 mình chị không yên tâm chút nào, hay là ! hôm nay em ngủ ở nhà chị đi, như vậy chỉ sẽ đỡ lo lắng hơn?
Lâm Doãn miệng thì hỏi nhưng tay đã đổi hướng lái xe về nhà riêng
Chẳng chịu để Hoan Hoan nói gì đó
Nói gì chứ, cô bé này khách sáo với cô mãi
Dù có nói thì cũng sẽ từ chối thôi, cho nên cô tự làm theo ý mình

Đưa thỏ nhỏ về nhà, như vậy là xong
Hoan Hoan thật sự hết cách với người đẹp đang lái xe
Gương mặt xinh đẹp, trong công việc rất đáng tin cậy nhưng khi tan làm còn trẻ con hơn cả cô
Nhưng cô quý người chị này vô cùng, sớm đã xem như người thân
Lâm Doãn đối tốt với cô, cô cảm nhận được rất rõ
Nơi Lâm Doãn đến là 1 căn hộ cao cấp, tuy không hoành tráng như chủ tịch nhưng quy mô cũng không nhỏ
Cô cùng Hoan Hoan vào nhà, tâm trạng hôm nay vui vẻ vô cùng
Nếu không gặp biến thái thì có khi còn tốt hơn, nhưng mà bỏ đi
Cô cũng không phải loại người hay nhớ về những chuyện xấu làm tâm tình khó chịu
Hôm nay cô không phải ở 1 mình cô đơn lạnh lẽo cho nên sốt sắng vô cùng

Vừa mở cửa đã ríu rít như chim sơn ca, chạy đi
Bé Hoan, em cứ tự nhiên đi, đồ ăn có trong tủ nếu cảm thấy mệt thì tắm, chị chuẩn bị quần áo cho em
Hoan Hoan vào nhà bếp mở tủ lạnh, ngủ cả ngày cô còn chưa ăn sáng, bây giờ bụng đói cồn cào rất là khó chịu
Đồ trong tủ nếu không phải là đồ hộp thì cũng là đồ ăn nhanh, xem ra Doãn tỷ rất ít khi xuống bếp
Cô muốn làm món gì đó ngon, hôm qua bị bỏng may là kịp thời đắp thuốc nhưng vẫn còn rất đau
Nhìn vết băng bó trên tay, đột nhiên lại nhớ đến chuyện hôm qua, mặt cũng đỏ lên
Lại suy nghĩ lung tung nữa rồi, phải tìm việc gì đó làm để phân tán tư tưởng
Bé Hoan, chị giúp em pha nước rồi mau tắm đi
Lâm Doãn rạng rỡ đi tới, trên tay mang theo bộ đồ bông màu xanh lục đưa cho Hoan Hoan
Còn căn dặn cô không được để vết thương thấm nước
Ngâm mình trong bồn tắm ấm áp, mệt mỏi cả ngày gần như bay sạch
Cô phát hiện từ khi làm ở K bản thân không ăn thì ngủ, xem ra phải chỉnh đốn lại thôi

Gương mặt cô đượm buồn, nếu chủ tịch như những người khác hách dịch với cô thì có khi lại hay
Ánh mắt mà ngài nhìn cô thật sự khiến cô rất khó xử
Nhu tình ấm áp, nếu suy nghĩ kỹ thì từ khi làm việc đến bây giờ ngài ấy chưa bao giờ lớn tiếng
Không biết từ bao giờ, trong đầu của cô luôn suy nghĩ về hắn
Nước mắt rơi xuống, hoà vào dòng nước trong trẻo kia
Cô phát hiện mình thích hắn, nhưng cô không có dũng khí, cô dơ bẩn dù có gột rửa như thế nào cũng không hết
Đối với việc bị hắn lạnh lùng, cô càng sợ bị hắn coi thường hơn
Nhưng hắn hết lần này đến lần khác tốt như vậy, dịu dàng như vậy !
Cô thực sự sợ bản thân không thể kiên định, sẽ xiêu lòng mất
Lấy tay lau nước mắt, hôm nay mệt cho nên cảm xúc có phần không ổn
Nếu để Doãn tỷ thấy, có khi lại lo lắng
Bộ đồ mà Lâm Doãn chuẩn bị rất vừa vặn với cô

Tay bị thương, thay đồ có chút khó khăn
1 lúc lâu cô ra ngoài thì thấy Lâm Doãn ngồi xem tivi, trên bàn đồ ăn đã chuẩn bị xong
Em định tắm xong sẽ làm vài món, xem ra là do em chậm chạp quá rồi
Nhỏ ngốc này, tay của em như vậy còn muốn nấu ăn.

Chị đã chuẩn bị vài món thanh đạm, em mau đến đây
Hoan Hoan nghe lời đi đến ngồi xuống, cháo ngũ cốc và bánh bao còn rất nóng mùi hương lại rất hấp dẫn
Lâm Doãn múc 1 chén đưa đến cho cô
Em mau ăn đi
Cháo rất thơm, lại còn vừa ăn, thật là ngon nha
Doãn tỷ, những món chị làm thật ngon
Vậy em ăn nhiều 1 chút
Lâm Doãn cười gượng
Thật ra những món này lúc bé Hoan đi tắm, cô đã gọi người đem tới
Lâm Doãn cô việc gì cũng giỏi, chỉ có nấu ăn là cô mù tịt.

Chương 61: 61: Bị Phá Hỏng Chuyện Tốt

Cả 2 người vui vẻ vừa ăn vừa trò chuyện
Nhìn từ xa chẳng khác gì bức tranh
Doãn tỷ, sao em không thấy bác trai và bác gái vậy? Hoan Hoan mở to đôi mắt tròn nhìn Lâm Doãn
Chị ở 1 mình Cô tao nhã gắp 1 miếng cá bỏ vào miệng nhai
Chị và ba mẹ ở cùng 1 thành phố nhưng chị cũng không hay về, ba mẹ chị ...
Lâm Doãn ngập ngừng
Bảo chị không lấy chồng thì cuốn gói ra khỏi nhà
Cô tỏ vẻ đau khổ, đưa tay lên vờ như muốn khóc
Chị diễn sâu thật nha, nhìn tình hình bây giờ và tính cách cứng rắn thì chị dọn ra khỏi nhà chắc chắn là do không muốn lấy chồng rồi
Đêm đó Lâm Doãn cứ kéo cô lên giường ngủ cùng, thật ra căn hộ này cũng có phòng riêng cho khách nhưng chủ nhà không thích
Lấy cớ là ở chung dễ chăm sóc, giữ Hoan Hoan ở trong phòng mình
Sáng hôm sau, tất cả các nhân viên đều nhận được tin buổi chiều sẽ tổ chức tiệc rượu
Hoan Hoan nhìn vào màn hình, xem ra K rất thích tiệc tùng

Lâm Doãn nhìn vào điện thoại, hôm trước vừa mở tiệc hôm nay lại mở tiệc.

Có mờ ám, chắc chắn buổi tiệc này có vấn đề
Cô đưa tay lên trán rầu rĩ, nếu không đi thì không được, nhưng cô chẳng muốn đi chút nào.

Thật là phiền
Thấy cô như vậy, Hoan Hoan có chút lo lắng

Doãn tỷ, trong người khó chịu sao?
Có chút khó chịu, em đừng lo 1 chút sẽ khỏi
Lâm Doãn không muốn gặp Bạch Dạ Phi Long, khi đến buổi tiệc rượu nghe nói chỉ toàn nhân viên không có đối tác hay người ngoài nên cô đỡ lo phần nào
Hoan Hoan không biết uống rượu chỉ ngồi ở 1 nơi nhìn Lâm Doãn
Mọi người đều mặc đồng phục, cũng không có ai gây khó dễ nên cô cũng cảm thấy thoải mái hơn
Làm gì còn ai dám gây khó khi nhìn thấy chủ tịch vì cô mà điều những người gây sự kia đi sang chi nhánh khác?
Xem ra nhỏ quê mùa này không thể dây vào rồi
Lâm Doãn uống rượu rất giỏi, cầm trên tay ly rượu cô đi khắp nơi để trêu hoa ghẹo nguyệt
Xem ra, buổi tiệc này vui hơn cô nghĩ, sắp có trò vui rồi
Anh đến đây 1 mình sao, tôi có thể ngồi cùng không?
Xác định được con mồi, là 1 chàng trai đeo kính nhìn có vẻ rất thư sinh, làn da lại trắng trẻo đang ngồi uống rượu.

Đúng kiểu mà cô thích nha, môi Lâm Doãn nhếch lên đường cong quỷ dị lặng lẽ tiến đến
Chàng trai đó giật mình, khi trông thấy cô biểu cảm càng kinh ngạc hơn
Xinh đẹp như tiên vậy
Nhìn biểu cảm của anh ta, cô cũng đoán được 8,9 phần đã bị cô hấp dẫn
Trong lòng phấn khích

Cắn câu rồi!!!
Nhưng vẫn giữ thái độ bình tĩnh
Thấy anh 1 mình ngồi đây nên tôi chỉ muốn qua chào hỏi, tôi là Lâm Doãn thư ký chủ tịch
Cô để ly rượu lên bàn, 1 tay vén tóc mai 1 tay đưa đến trước mặt đối phương, bày ra nét quyến rũ
Mặt anh ta đỏ lên, cô biết mình đã thành công rồi.

Đàn ông cô trêu đùa nhiều rồi, nhưng đơn thuần như thế này thì đúng là hiếm có nha
Tôi là Tô Việt Bân, là nhân viên mới chào cô

Thì ra là nhân viên mới, thảo nào tôi lại thấy rất lạ mắt.

Việt Bân ...!lịch sự, nho nhã, đúng là tên đẹp giống người vậy
Lâm Doãn trêu ghẹo, anh ta cũng vì thế mà ngượng ngùng cười
Đúng là dễ thương nha~
Cô đưa ly rượu mình cho Việt Bân, môi mỏng khơi lên nụ cười ngọt
Khi buổi tiệc kết thúc, hay là chúng ta cùng đi đến nơi khác ...!aidaaaa
Chưa nói hết câu đã bị túm lên, lực đạo không nhỏ làm cô đau điếng
Con mẹ nó, là tên điên nào phá hỏng chuyện tốt của cô

Tên khốn to gan dám làm vậy bây giờ tâm tình cực kỳ không vui, đôi mắt đỏ ngầu giống như máu nhìn thẳng vào Tô Việt Bân không chút kiên nể làm anh ta sợ hãi mà chạy đi mất
Tôi ...!t ....!tôi .....!tôi có việc rồi ...!xin ...!xin phép đi trước...
A ...!khoan đã, còn cuộc hẹn thì sao?
Mĩ nam của cô chạy mất rồi
Lâm Doãn cố gắng vùng vẫy khỏi ma trảo đang nắm lấy tay cô không buông
Không cần nhìn cũng biết là tên Bạch Dạ nào đó
Rõ ràng nghe nói ngoài nhân viên không có người ngoài, sao tên này cũng ở đây?
Hắn có chức vụ gì đâu
Cô không thèm nhìn hắn, cũng không vùng vẫy nữa
Càng kháng cự hắn càng siết mạnh hơn, cô cảm giác xương cánh tay mình sắp gãy đến nơi rồi, nếu còn siết nữa chắc cô sẽ thành phế nhân mất
Haha, cơn gió nào đưa ngài đến đây vậy? giọng nói cực kỳ bất mãn
Hình như em không hoan nghênh tôi thì phải hắn dịch sát vào người cô mặc kệ người xung quanh đang mắt chữ O mồm chữ A kinh ngạc nhìn.

Chương 62: 62: Người Phụ Nữ Của Tôi

Làm gì có chuyện không hoan nghênh chứ? Lâm Doãn vẫn cố phản bác
Thật ra trong lòng đang cực kỳ không vui
Chính là không muốn thấy mặt anh đó, bị ngốc hay sao còn hỏi?
Gương mặt thương nghiệp thường ngày không giữ được tâm trạng cực kỳ không vui
Mỗi lần tên này xuất hiện đều tìm cớ gây sự với cô
Cô nhớ bản thân đâu có chọc ghẹo gì hắn, nếu không thích thì xem cô như không khí là được, làm khó cô có ích lợi gì chứ?
Lâm Doãn lay cánh tay bị hắn nắm, còn Bạch Dạ Phi Long cứ như bức tượng, đứng yên không cử động
Dường như không muốn cô chạy mất
Nếu em đã buồn chán cần người tâm sự đến vậy thì trùng hợp tôi đang rãnh rỗi có thể cùng em nghiên cứu về vạn vật
Sao dám làm phiền ngài đây, tôi cũng không hứng thú với vạn vật cho lắm, ngài vẫn là nên tìm người khác

Vậy thì nghiên cứu về chuyện tương lai của chúng ta đi
Tương lai cái rắm, ai thèm bàn chuyện này chứ
Hắn biết rõ cô không muốn cùng hắn có bất cứ liên quan gì vậy mà vẫn vờ như không hiểu
Không hổ là bang chủ của 1 bang lớn, để có được vị trí như bây giờ, da mặt xem ra dày đến vô cực rồi
Lâm Doãn vẫn cố gắng thoát khỏi móng vuốt sắc nhọn, gương mặt khinh bỉ tột độ nhưng vẫn phải cười lấy lòng
Ngài khéo đùa, ngài là bang chủ người người kính nể, tôi chỉ là nhân viên quèn lương ba cọc ba đồng, tương lai của tôi ! mờ nhạt lắm
Lâm Doãn bày ra vẻ mặt thê lương gượng gạo
Đột nhiên trở thành tâm điểm bất đắc dĩ, cũng tại vì tên điên này mà giờ

đây ánh mắt mọi người đổ dồn về phía cô, vậy mà tên này vẫn không gượng mặt
Còn không mau bỏ ra!!!!!
Giờ đây Lâm Doãn chỉ muốn rống to vào mặt hắn
Người người xung quanh nghe cô nói xong, liền bày ra gương mặt thống khổ
Lương tháng của thư ký Lâm đủ để mua 1 shop quần áo nhỏ ở khu S, gì mà lương ba cọc ba đồng chứ?
Vậy mà vị bang chủ kia vẫn giữ được gương mặt tươi cười
Đang định hạ thấp mình tân bốc hắn để hắn cảm thấy cô không xứng mà bỏ qua?
Kế hoạch hay đấy, nhưng hắn căn bản không quan tâm
Nếu em cảm thấy tương lai mình tăm tối, vậy thì ! làm người phụ nữ của tôi đi, thẻ của tôi tùy em sử dụng !
Bạch Dạ Phi Long lộ ra tia cười nham hiểm, đến gần thì thầm vào tai
Cơ thể tôi cũng cho em
Người xung quanh không nghe được hắn nói bên tai cô chuyện gì, nhưng cũng có thể đoán được nội dung ám muội
Lâm Doãn đỏ mặt tía tai đặt tay lên lồng ngực kia dùng sức đẩy thành công tạo ra khoảng cách với hắn

Lại dám trêu đùa cô, cái tên vương bát đản này!!!
Cô không muốn tạo thêm sóng gió, liền nhanh chóng chạy đi mất
Bạch Dạ Phi Long cũng không đuổi theo vì mục đích của hắn đã đạt được rồi
Hắn thật muốn xem sau chuyện này, ai dám đến gần người phụ nữ của hắn
Cũng muốn xem cô còn có thể chọc ghẹo nam nhân nào nữa
Từ lúc đó, không ai thấy bóng dáng xinh đẹp của cô trong buổi tiệc nữa
Vì thư ký tài giỏi của chúng ta đã bị ai đó làm cho tức chết, liền xin chủ tịch cho về sớm
Liễu Thanh đang đứng trên tầng nói chuyện với Dương Hồng, thấy 1 màn như vậy liền thở dài lo lắng
Xem ra đường tình duyên của lão đại không thuận lợi là do anh ấy tự tay phá nát, haizzzz
Có tâm sự sao? Dương Hồng nghi vấn
Câu này cậu nên hỏi lão đại, hỏi tôi làm gì?

Dương Hồng bày ra vẻ mặt giẫm phải phân chó
Sao lại liên quan đến lão đại rồi?

Hoan Hoan không uống được rượu đành phải uống nước trái cây, đang định đi lấy thêm nước thì người trước mặt khiến cô có chút ngạc nhiên
Bân Bân, sao anh lại ở đây?
Tô Việt Bân nhìn thấy Hoan Hoan vui mừng mà ôm lấy cô
Hoan Hoan, là em thật sao, anh không nằm mơ chứ?
Là em đây Hoan Hoan tâm tình kích động, vừa gật đầu vừa nói
Mấy năm qua em đã đi đâu vậy, có biết anh tìm em khổ sở lắm không?
Hoan Hoan không bài xích ngược lại còn dang tay ôm
Cả 2 người không để tâm đến xung quanh đang bàn tán những gì, xúc động kinh ngạc vui mừng đan xen lẫn nhau
Mà cảnh thâm tình này lại lọt vào mắt Lãnh Phong, cái ly trong tay hắn trong chớp mắt đã vỡ thành trăm mảnh
Chướng mắt vô cùng.

Chương 63: 63: Hắn Điên Cuồng

Hắn định xông đến tách cả 2 ra rồi đánh cho tên kia 1 trận nhừ tử nhưng Tô Việt Bân đã nhanh chóng kéo cô đi mất
Đám người xoay quanh rất đông, hắn đuổi theo nhưng chỉ thấy cô chạy càng lúc càng xa
Hình ảnh 5 năm trước cô biến mất bỏ lại 1 mình hắn thoắt chốc hiện lên
Cả người hắn run sợ không thôi
TRÁNH RA HẾT CHO TÔI!!!
Lãnh Phong gào lên như con thú hoang
Đám người tò mò đứng đấy bàn tán bị tiếng thét vững chải doạ sợ, liền nhanh chóng nhường đường
Điên cuồng chạy tìm kiếm bóng dáng khắc khoải ngày đêm, nhưng cô 1 lần nữa biến mất
Lãnh Phong đấm mạnh vào bức tường trắng gần hắn nhất lưu lại trên đó vết nức và máu
Tất cả các bảo vệ thấy vậy liền chạy đến
Chủ tịch ...!đã xảy ra chuyện gì ...
Hắn nắm cổ người gần nhất ghì thật chặt

Mau đi tìm người cho tôi ...
Chủ ...!chủ tịch ...!là tìm ai ...
Người đó nhìn thấy hắn mất hết bình tĩnh liền sợ hãi, lắp bắp hỏi
Mau đi tìm cho tôi, không tìm được thì đừng hòng sống nữa!!!
Họ dạ dạ vâng vâng chạy đi để giữ mạng
Trong đầu cũng chẳng biết nên tìm ai, đành phải đi tìm Liễu Thanh giúp đỡ
Hoan Hoan và Tô Việt Bân đang ở trên sân thượng, nên không thấy được vẻ mặt điên cuồng của Lãnh Phong lúc này
Vui vẻ nói chuyện cùng nhau
Mấy năm nay sao không về nhà, em có biết mọi người ...

Anh ta nói đến đây thì cứng miệng
Năm đó cả nhà Hoan Hoan bị tai nạn, đáng lý cô phải được họ hàng nuôi dưỡng đến năm 18 tuổi nhưng ai cũng không muốn có thêm gánh nặng vứt bỏ cô vứt bỏ 1 con chó
Dì ruột của cô tức là mẹ anh cũng nằm trong số đó
Tài sản ba mẹ để lại đều bị họ hàng xâu xé, cô mang di ảnh của ba mẹ một thân một mình rời khỏi khi chỉ mới 12 tuổi
Thật không biết từ đó đến nay đã phải trải qua những gì
Người làm anh họ như Tô Việt Bân cũng thấy xót xa
Hoan Hoan nghĩ lại những chuyện trước đây chỉ biết cười trừ
Lúc nhỏ chưa hiểu được giá trị của đồng tiền, ba mẹ là quan trọng nhất, cô vứt bỏ tất cả mà ra đi
Bây giờ trở lại đòi thứ vốn thuộc về cô ...!sẽ được sao?
1 thời gian dài như vậy, tài sản chắc chắn đã bị ngấu nghiến ngay cả xương cũng chẳng còn
Kiện tụng cũng phải có tiền, hơn nữa cô tố giác người thân máu mủ, dù đòi được tài sản thì ba mẹ ở trên trời nhìn thấy cảnh tượng đó sẽ vui vẻ sao?
Cô bây giờ sống rất tốt, chuyện cũ bỏ qua đi
Bân Bân, em cũng không ngờ anh làm ở K nha
Cô lẫn tránh câu hỏi ngại ngùng kia

Tô Việt Bân nhìn cô đau lòng cười
Hoan Hoan bé nhỏ nay đã trưởng thành rồi, còn biết cách từ chối câu hỏi không hay
Anh cũng không ngờ sẽ gặp em ở đây, thật sự rất vui khi nhìn thấy em gái của anh ngày càng xinh đẹp
Cả 2 cùng nhau nói về những chuyện lúc nhỏ, vui vẻ cười.

1 lúc sau thì anh ta nhận được cuộc điện thoại phải đi trình diện nên đành phải rời đi
Trời đã tối, không khí cũng lạnh
Hoan Hoan run rẩy ôm lấy chính bản thân mình
Xem ra phải quay lại buổi tiệc thôi
Cô nhanh chân chạy xuống, vừa đi hết cầu thang đã bị 1 bàn tay che miệng rồi kéo đi
Hoan Hoan phản kháng phát ra âm thanh

Ưm! Ưm! ....
Là ai vậy? Hắn định kéo cô đi đâu? Ngoài khu lễ tân đang tổ chức tiệc phải mở đèn thì những nơi khác đều tối om
Trộm sao? Nhưng nơi đây là công ty lớn nhất, an ninh cực kỳ nghiêm ngặc sao có thể có trộm được?
Cô bị ném lên 1 nơi cực kỳ êm ái, không phải sofa mà giống như giường vậy.

Theo cô được biết thì K ngoài phòng chủ tịch thì chẳng nơi đâu có giường nữa
Là ai to gan dám kéo cô vào phòng chủ tịch chứ?
Anh là ai ...!đừng làm bậy, nếu ...!nếu không tôi sẽ thét lên đó
Nhưng tên đó vẫn dững dưng
Nghe thấy tiếng lách cách, tên bắt cô hình như đang cởi quần áo
Hoan Hoan hốt hoảng đẩy hắn ra, trong bóng tối cô chỉ có thể dựa vào trí nhớ tìm cửa chính mà trốn thoát
Tránh ra!!!
Nhưng tên đó dường như còn thông thuộc nơi này hơn cô, khi vừa nắm lấy tay vịn cửa đã bị hắn túm
Hoan Hoan ra sức giãy giụa, tay quơ loạn vô tình trúng công tắt đèn
Hắn ném cô lên giường 1 lần nữa, lúc này ánh sáng chiếu rọi khắp nơi cô mới có thể nhìn rõ được gương mặt tên điên kia
Là ...!chủ tịch?.

Chương 64: 64: Ngài Là Lãnh Phong

Hoan Hoan không tin vào mắt mình
Sao lại là chủ tịch? ngài ấy kéo cô vào đây ...!hơn nữa, vẻ mặt kia thực sự rất đáng sợ
Đôi mắt đỏ ngầu, ánh mắt như muốn nuốt cô đến nơi vậy
Là ai đã chọc giận ngài ấy sao?
Chủ ...!chủ tịch ...!ngài không khoẻ ...!tôi ...!tôi đi gọi bác sĩ ...
Hoan Hoan lui vềsay tìm khoảng trống mà đứng dậy, Lãnh Phong như con báo nhanh chóng xông đến ấn chặt cô xuống cái nệm
Đáng sợ quá, đã xảy ra chuyện gì vậy?
Chủ tịch ngài ấy thường ngày rất dịu dàng, sao bây giờ ...
Chủ ...!chủ tịch ...!ngài buông tôi ra đi, có gì từ từ nói có được ...
Em rời đi 1 lần chưa đủ, bây giờ vẫn muốn thêm 1 lần nữa?

Ngài ấy đang nói gì vạy, gì mà rời đi, gì mà 1 lần chưa đủ? Cô sắp bị doạ cho ngốc rồi đây, K ưu đãi tốt như vậy rời đi làm gì? Ngài ấy nhìn nhầm cô thành ai rồi ư?
Chủ tịch ...!tôi rời đi bao giờ ...
5 năm trước ở căn nhà hoang em mặc kệ tôi xin em ở lại, vứt bỏ tôi.

Em nghĩ tôi sẽ để chuyện đó tiếp diễn hay sao?
Hoan Hoan nín thở, tim cũng muốn ngừng đập
Không dám tin vào những gì mình nghe thấy, nhìn người trước mắt
Lúc bấy giờ gương mặt hắn đỏ bao nhiu thì gương mặt cô trắng bệch bấy nhiêu
Cả người không cử động được, nét mặt thống khổ cực kỳ, bờ môi cô run run lấy can đảm mà hỏi
Phong ...!ngài ...!ngài là ...!Lãnh Phong?
Hắn đưa tay lên môi cô nhẹ nhàng vuốt v e, gương mặt vẫn kh ủng bố như

cũ
5 năm trước tôi đã nói em vĩnh viễn cũng đừng mong thoát khỏi tôi, khi tìm thấy em tôi vui như thế nào em có biết không? Nhưng hôm nay em lại không ngoan, còn muốn chạy khỏi tôi, em cần phải bị trừng phạt
Từng câu chữ hắn nói ra như bóp nghẹn lấy tim cô
Những chuỗi ngày đau khổ, ghê tởm ở căn nhà hoang đó cô từng giây từng phút cũng không muốn nhớ lại, mong sao trên đời thực sự có canh Mạnh Bà để có thể quên đi những chuyện khủng khiếp đã xảy ra
Nước mắt hoảng sợ, thất vọng, đau khổ lần lượt men theo gò má rơi xuống nệm
Người cô yêu bấy lâu nay lại chính là kẻ cô căm hận nhất trên đời, là kẻ đã nhẫn tâm cướp đi trong trắng và biến cô thành thứ dơ bẩn nhất sao?
Đừng ...!tránh ra, đừng chạm vào tôi!!!
Hoan Hoan dùng sức đẩy hắn ra, bàn tay nhỏ bị hắn nắm lấy khiến cô hoảng sợ vô cùng
Nước mắt rơi xuống càng nhiều hơn

Lãnh Phong cởi caravat màu đen trên cổ xuống trói tay cô lại cột chặt lên đầu giường ngăn cản những động tác giãy giụa thừa thãi
Bắt đầu cởi áo, khuôn ngực to màu đồng xuất hiện không làm cô sợ bằng vết sẹo do đạn gây ra ngay hông hắn
Vì điều này chứng minh những lời hắn nói từ nãy đến giờ đều là sự thật
Hắn thực sự là Lãnh Phong
Cô thật sự không dám tin, bị hắn trói cơ thể bé nhỏ kia vẫn không ngừng run rẩy
Hoan Hoan muốn chạy khỏi nơi này nhưng 1 chút sức lực cũng không có
Cô nhớ vềnhững chuyện đã xảy ra mà không hềhay biết quần áo trên người đều bị hắn lột s@ch sẽ
Cho đến khi hắn xuyên qua, cô mới đau đớn nhận thức được
Aaa!!! Đau ...!đừng mà, ra ngoài ...!anh ra ngoài đi, ra ngoài ...!đừng...
Cô như chú cá nhỏ bị mắc phải lưới của ngư dân, không ngừng vùng vẫy, không tiếc rẻ làm bản thân bị thương chỉ mong muốn trốn thoát
Bàn tay bị trói hiện rõ vết hằng
Cô kêu gào vì đau khổ, gương mặt giàn giụa nước mắt nhưng cũng không ngăn được người phía trên sẽ vì thương hại mà ngừng động tác
Lãnh Phong như con thú dữ điên cuồng luận động, không dạo đầu, không

âu yếm xem cô như món đ ồchơi mà phát ti3t

Nghĩ đến cảnh tượng cô nắm tay người đàn ông khác rời đi bỏ rơi hắn thì chút lý trí cuối cùng cũng bị cuốn trôi
Đừng mà ...!đau quá ...!huhu ....!đ ...!đừng ....
Hoan Hoan cắn môi đến khi chảy máu, nơi đó rất đau, cứ như bị xé rách
Trong lòng chỉ mong có người đến cứu cô thoát khỏi nơi này
Nhưng cô không biết căn phòng này đã được cách âm, hơn nữa Lãnh Phong đã cho giải tán tất cả
Cho nên nơi đây ngoài hắn và cô thì chẳng còn ai nữa
Hắn chạy nước rút đến khi phóng thích tất cả vào trong cô mới ngừng lại
Nhìn cô mệt mỏi ngất đi, hắn không cảm thấy vui mà ngày càng t ồi tệ hơn
Nhìn thấy cổ tay cô chảy máu hắn đau lòng cởi trói, tìm hộp thuốc xử lý r ồi băng bó lại.

Chương 65: 65: Anh Đưa Tôi Đi Đâu

Vết bỏng trên tay chưa lành, nay lại thêm vết thương
Hắn nhẹ nhàng xử lý vết thương rồi đi vào phòng tắm tìm khăn ấm lau người cho cô
Không lâu sau cô tỉnh dậy, cử động nhẹ cũng thấy đau đặc biệt là nơi đó
Hoan Hoan cố gắng đứng dậy mặc quần áo lê thân thể đau nhức từng bước từng bước đi đến cửa
Em định đi đâu?
Sau lưng có tiếng nói có phần khó chịu pha chút lo lắng không cần quay lưng cũng biết đó là ai, nhưng cô vẫn cố gắng bước đi mặc kệ ngoài tai lời hắn nói
Lãnh Phong nhíu mày, cô ấy như vậy là vẫn muốn rời khỏi hắn? Đừng mơ
Không bao giờ có chuyện đó xảy ra đâu
Nhanh chóng bước đến nắm tay ngăn cản hành động bất tuân, khi nghe thấy tiếng xúyt xoa đầy đau đớn của cô hắn mới nhẹ nhàng hơn
Nhưng vẫn không buông
Hoan Hoan miệng đắng môi khô, cả người tràn đầy đau nhức yếu ớt như sắp vỡ tan thành từng mảnh cố gắng sử dụng chút sức lực cuối cùng mà chống cự

Bỏ ...!bỏ tôi ra ...!ưm ....
Có sao không?
Hắn nghe cô than đau tỉ mỉ quan sát, nhưng điều đó chỉ làm Hoan Hoan chướng mắt mà thôi
Vết thương trên người cô là hắn gây ra, ở đó mèo khóc chuột gì chứ?
Chưa chết được, anh yên tâm đi
Cô xoay mặt đi nơi khác né tránh không nhìn cứ như hắn là vật gì đó gớm ghiết, Lãnh Phong tất nhiên khó chịu nhưng biết làm sao được
Là do hắn đã khiến cô sợ hãi

Hắn mở cửa r ồi ân c ần bế cô lên
Hoan Hoan hốt hoảng, rốt cuộc tên ma quỷ này lại định làm gì đây?
Buông ...!buông ra ....!tôi bảo anh buông ....
Nắm đấm nhỏ yếu ớt cố đánh vào l ồng ngực tinh tráng, ngay cả nói cô cũng khó khăn thì làm sao có thể làm đau 1 người khoẻ mạnh cường tráng như hắn
Lãnh Phong bế cô rảo bước mà đi, ngược lại người nằm trong vòng tay hắn lại xụi lơ không còn chút sức lực nào
Cô muốn phản khán, muốn gào to nhưng không thể
Hắn bị điên sao? đây là nơi làm việc, nếu bị người khác bắt gặp thì phải làm sao
Mọi chuyện đã được hắn sắp xếp từ trước, lúc bế cô ra khỏi trời vẫn còn tối.

Nếu cô vẫn còn mê man thì hắn cũng sẽ âm th ầm bế cô đi thôi, nhưng không ngờ cô tỉnh
Việc này cũng chẳng ảnh hưởng gì, hắn cứ ung dung tự tại bế cô ra xe đặt lên ghế phụ ân c ần thắt dây an toàn.

Lái xe ngược hoàn toàn hướng v ềnhà cô

Anh định đưa tôi đi đâu?
Hoan Hoan hoảng sợ hỏi, hắn lại có thêm âm mưu quỷ kế gì để đối phó cô đây?
Lãnh Phong không trả lời lại khiến cô sợ càng thêm sợ
Định mở cửa nhưng làm sao mở được
Cô như con cún nhỏ mất hết khả năng tự vệ co cụm vào 1 góc dè chừng nhìn tên ác ma đang lái xe
Hắn không nhìn cô mà chỉ tập trung lái
Đã đi được hơn 1 tiếng, nhìn cảnh vật lạ lẫm
1 biệt thự hiện ra trước mắt, khác với nơi hôm trước hắn đưa cô đến, nhìn chẳng khác gì cung điện cô nhìn thấy trên ti vi
Hắn lái xe vào sân nhanh chóng bước xuống đến bên cô r ồi mở cửa
Người làm trong biệt thự từ bao giờ đã xuất hiện, cung kính gọi
Mừng ngài trở v ề, Phong tổng
Hoan Hoan cứng đ ầu cứ ng ồi mãi trên xe không chịu xuống, hắn cũng

không tức giận, cúi người bế cô ưu nhã đi vào nhà
Lái xe vào t`ầng h`ầm Hắn nhìn người nam g`ần nhất lạnh lùng nói
Vâng
Anh ta không dám chậm trễ, đáp lại r`ồi nhanh chóng lái xe đi

Cô thấy gì không, chủ tịch ...!vậy mà không tức giận, lại còn dịu dàng như vậy
Oa, ngưỡng mộ thật, không biết cô gái đó là ai mà có thể ...
Nói chuyện phiếm xong r`ồi thì mau đi làm việc, nơi đây không c`ần người lười biếng!
Nghe thấy tiếng quát nóng giận, mọi người cũng ngưng bàn tán, tức tốc đi làm việc
Dữ tợn gì chứ, Phong tổng chẳng qua chỉ cho cô ta làm chủ quản cứ tưởng bản thân mình hay ho
Nơi này ai mà không biết cô ta yêu th`ầm Phong tổng, giờ đây ngài ấy đem 1 nữ nhân khác v`êlại nâng niu như vậy, ả ta không tức đỏ mắt mới lạ đó
Người quát tháo lúc nãy là Diệp Tử, đây là nơi mà Lãnh Phong rất hiếm khi v`ê
Lúc v`êthường đi 1 mình nếu không sẽ v`êcùng Bạch Dạ Phi Long, chưa từng đưa nữ nhân v`ê
Hôm nay vừa nghe thấy tiếng xe, Diệp Tử vui vẻ khôn nguôi nhanh chóng ra ngoài tiếp đón
Nhưng lại thấy cảnh tượng ánh mắt trìu mến của Lãnh Phong nhìn Hoan Hoan.

Chương 66: 66: Cả Đêm Không Ngủ

Lãnh Phong bế cô lên phòng đặt xuống chiếc giường mềm mại đắp chăn lên
Hoan Hoan không còn chút sức lực đành phó mặc bản thân
Từ hôm nay em sẽ ở đây, mệt mỏi cả ngày rồi nghỉ ngơi sớm đi
Hắn ngồi bên vuốt ve gò má mịn màn thiếu sức sống giọng nói ôn nhu nhưng chỉ nhận được sự lạnh nhạt của cô
Cười khổ, hắn đứng dậy đi ra ngoài
Hoan Hoan quan sát xung quanh
Căn phòng này ngoài chiếc giường to cô đang nằm thì chẳng còn gì, bình hoa cũng không
Hắn là đang sợ cô nghĩ quẩn sao?
Đúng là biết cách hành hạ người khác
Làm ra những chuyện khiến cô khổ sở nhưng lại không cho cô làm bậy
Cô tự hỏi bản thân mình đã làm gì để phải chịu những điều như thế này

Lúc hắn bị thương nặng, cô bỏ qua tất cả chuyên tâm chữa trị, chăm sóc hắn bất kể ngày đêm
Thương thế lành lặng cô rời đi là điều hiển nhiên, nhưng hắn lại vì thế ghi hận trong lòng, ân cần tiếp cận khiến cô yêu hắn sau đó giáng cho cô cú đả kích chí mạng
Giúp vật, vật trả ân, giúp nhân, nhân trả oán
Quả nhiên chính xác
Hoan Hoan cứ nằm đó, đôi mắt đờ đẫn nhìn 1 điểm trên trần nhà
Không lâu sau vì mệt nên thiếp đi
Lãnh Phong ở trong phòng làm việc nhưng lại không có tâm trạng, giấy tờ trên bàn chất cao như núi đều chưa được phê duyệt
Hắn xoa xoa thái dương, quan hệ giữa cô và Tô Việt Bân hắn đã âm thầm sai người đi điều tra

Cô và anh ta chỉ là anh em họ
Vì nóng giận nhất thời mà bao nhiêu công sức đều đổ sông đổ biển, sao hắn có thể vì bốc đồng phút chốc mà đối xử với cô như vậy?
Rõ ràng đã tự hứa với bản thân sẽ không để cô chịu tổn thương nhưng bây giờ hắn lại chính là kẻ gây cho cô tổn thương nhiều nhất
Nghĩ đến chuyện bản thân đã làm, hắn tự trách
Cửa phòng đột nhiên hé mở, Diệp Tử đi vào mang theo tách trà nghi ngút khói
Phong tổng, sắc mặt ngài không tốt, Diệp Tử có pha trà hay là !.

Từ khi nào cô có thể tự ý quyết định vậy, không có sự cho phép của tôi bất cứ ai cũng không được vào đây, ra ngoài
Không đợi cô ả nói hết câu hắn đã lạnh lùng mà nói khiến Diệp Tử lo lắng
Tôi ! tôi ! Phong tổng, ngài nghe tôi giải thích, thật ra !

Cút!!!
Lãnh Phong lười biếng phun ra 1 chữ, giọng nói lạnh lẽo còn hơn băng dưới địa ngục, Diệp Tử lạnh sống lưng run rẩy mà chạy mất
Hôm đó cả hắn và Hoan Hoan đều mệt mỏi nhưng trái ngược với cô đang ngủ say, hắn lại không tài nào ngủ được
Khi Hoan Hoan tỉnh lại trời đã sáng từ lúc nào không biết, cô nhớ lại chuyện đêm qua gương mặt không chút biểu cảm
Đứng dậy bước đến cửa phòng liêng phát hiện nó vốn được bảo mật bằng vân tay
Xem ra hắn không định thả cô đi, muốn nhốt cô ở đây cả đời?
Căn phòng 4 bức tường thì 1 bức được làm bằng kính, từ đó nhìn ra ngoài có thể thấy được rừng hoa đang khoe sắc
Nhưng cô giờ đây không 1 chút tâm trạng nào để ngắm hoa
Cô biết cửa kính được cường lực, dù chỉ là cửa kính bình thường cô cũng không thể phá vỡ vì trong phòng chẳng có thứ gì ngoài chiếc giường
Thoát khỏi nơi này là giấc mộng viễn vông
Trừ khi có người đến đây, nhưng ai sẽ đến cứu cô bây giờ?
Cô đứng bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài hệt như chú chim bị nhốt trong lồng khao khát tự do, mong muốn được bay lượn
Lãnh Phong bước vào thấy cô đứng đấy, mong manh vô cùng khiến người

khác xót xa
Hắn bước đến ôm cô từ phía sau

Hoan Hoan hoảng hốt định chạy đi nhưng không thoát khỏi vòng tay to lớn đó
Quá mãi mê nhìn bên ngoài nên không chú ý
Hắn vào đây từ lúc nào vậy?
Vẫn chưa khoẻ sao lại thức sớm như vậy? hắn thì thầm
Không ngủ cả đêm, vừa mới ôm cô liền có cảm giác muốn ngủ
Cô không muốn nói chuyện với hắn liền im lặng
Nghe thấy tiếng gõ cửa hắn mở miệng
Vào đi
Bước vào là những người mặc trên người quần áo đầu bếp cùng những xe thức ăn hấp dẫn
Họ nhanh chóng đem bàn và ghế vào sắp xếp, bày trí thức ăn lên sau đó liền đi ra ngoài.

Chương 67: 67: May Mắn

Hắn dìu cô lên ghế, bản thân mình thì ngồi phía đối diện
Anh cố tình mời đầu bếp 5 sao đến nấu ăn, em xem có hợp khẩu vị không
Nói xong liền gắp cho cô 1 miếng cá chua ngọt, Hoan Hoan vẫn ngồi im không thèm động đũa
Nếu không thích cá, vậy em thử món gà này xem
Đối với thái độ chống đối của cô hắn vẫn điềm nhiên như không có chuyện gì
Vẫn như cũ không thèm động đũa, dần dần chén của cô tràn ngập thức ăn do hắn gắp
Hoan Hoan thở dài, cô thật sự rất mệt không có hứng cùng hắn chơi đùa nữa
Khi nào mới thả tôi đi?
Lãnh Phong dừng động tác vài giây, cố gắng mỉm cười
Em có muốn ăn tráng miệng không?
Cô mất kiên nhẫn đứng phắc dậy
Tôi muốn rời khỏi đây!!!
Cơ thể nặng nềkhông trụ vững cô chống cả 2 tay lên bàn làm điểm tựa vẫn không khiến nó hết run rẩy

Quan sát thấy điều đó, hắn đứng dậy đến bên cạnh ôm lấy cô, nét mặt vô cùng lo lắng
Không sao chứ?
Nhưng Hoan Hoan không cảm kích cố đẩy hắn ra
Đừng chạm vào tôi, tôi muốn rời khỏi đây
Hắn buông thõng 2 tay đau lòng nhìn cô
Em ăn xong chúng ta hãy nói
Nếu không để tôi đi thì không còn gì để nói
Cô vô tình lướt qua, lên giường đắp chăn kín người không thèm nhìn hắn

Cô thực sự mệt lắm, chẳng muốn ăn gì càng không muốn nhìn thấy hắn
Mỗi lần hắn xuất hiện trước mặt thì lòng cô lại đau như hàng vạn mũi tên đâm vào
Lãnh Phong không nói gì nữa, lặng lẽ rời khỏi phòng rồi kêu người nhẹ nhàng dọn dẹp tránh làm phiền cô
Hoan Hoan cứ nằm đó, đến khi có người gọi cô mới tò mò ngồi dậy
Tiểu thư, đến lúc phải xức thuốc rồi
Người vừa nói là 1 cô gái ước chừng 18 tuổi, gương mặt thanh tú giọng nói ngọt ngào khiến người khác vừa nhìn liền có thiện cảm
Hoan Hoan nghi hoặc cứ nhìn mãi không thôi, cô ta thấy thế liền mỉm cười
Phong tổng bảo từ nay em sẽ ở đây chăm sóc chị, em là Lăng Huệ mong chị giúp đỡ em
Gọi chị Hoan Hoan là được
Vâng, chị Hoan Hoan, em đã pha nước ấm rồi chị vào tắm rồi nghỉ ngơi tiếp được không ạ?
Cô không nói gì 1 mình đi vào phòng tắm sau khi thoa thuốc xong liền ngủ
Hiện giờ nếu cứ cố gắng chống đối chắc chắn hắn sẽ canh giữ cô nhiều hơn, chỉ có thể giả vờ phối hợp đợi sơ hở rồi trốn đi
Quả nhiên khi thấy cô ngoan ngoãn hắn không còn nhốt cô nữa, để cô thoải mái đi lại nhưng lúc nào Lăng Huệ cũng đi bên cạnh
Đã 1 tuần trôi qua, vẫn chưa thấy Hoan Hoan đi làm
Lâm Doãn lo lắng vô cùng, điện thoại thì không ai nghe máy

Kỳ quái hơn là tên chủ tịch cuồng vợ kia cũng không hề có dấu hiệu lo lắng, chuyện gì đang diễn ra vậy?
Cô buồn chán liền gọi điện thoại cho Dương Hồng
Alo, tối nay đi ăn, tôi tâm tình không tốt nên cậu khôn hồn đừng có từ chối
À ! ừ ! sao tôi từ chối được hahahaha ! cầu còn không được
Tốt, vậy tôi cúp máy đây
Nói xong cô liền dập máy không thương tiếc
Dương Hồng khóc cạn nước mắt
Kể từ khi Liễu Thanh nói cho cậu ta biết lão đại có hứng thú với Lâm Doãn thì mọi cử chỉ của cậu ta đều bị theo dõi sát sao
Chỉ cần là Lâm Doãn gọi đến Bạch Dạ Phi Long đều bắn ánh mắt hình viên đạn về phía Dương Hồng khiến cậu ta khó thở vô cùng
Đã bao nhiêu lần từ chối gặp mặt, bây giờ cô lại uy hiếp

Gặp không được, không gặp cũng không được nốt
Sao mà số của cậu ta lại khổ như vậy a, phải làm sao bây giờ?
Tối đó, Lâm Doãn mặc 1 chiếc váy xanh đen ôm sát cơ thể tôn lên được nước da trắng noãn
Dù sao cũng ăn ở nhà hàng Pháp, con gái bất kể lúc nào cũng phải xinh đẹp
Cô chẳng có ý đồ gì với Dương Hồng nhưng cô lâu lắm rồi không chưng diện
/Khoảng 1 tuần :))) /
Lần này thử chiếc váy mới

Được nhìn ngắm cô, cậu ta hôm nay có phúc khí lớn rồi
Lâm Doãn đến nhà hàng đã được sắp xếp ngồi ở vị trí rất sát phong cảnh
Cô cũng cảm thấy hôm nay mình rất may mắn
Bình thường đặt trước cũng không được ngồi ở đây, hôm nay chỉ tình cờ đến lại chiếm được nơi tốt
Nhân viên hướng dẫn gương mặt tươi cười niềm nở
Vâng, nơi đây rất nhiều người nhìn trúng nên phải đặt trước cả tuần
Lâm Doãn đến nơi cười càng rạng rỡ
Phong cảnh so với vị trí khác cũng đẹp hơn
Thảo nào nhiều người muốn ngồi
Nhẹ nhàng ngồi xuống nâng ly rượu lên ngửi, tâm trạng cô lúc này cực kỳ vui vẻ dù có bất cứ chuyện gì xảy ra cũng không thể phá hỏng được
Cô nhìn xung quanh, khi thấy Bạch Dạ Phi Long thì tâm trạng liền bị phá nát
Shit!!!.

Chương 68: 68: Trùng Hợp

Bạch Dạ Phi Long nhìn thấy cô mặc váy, cổ áo xẻ sâu để lộ bầu ngực tròn trịa mê người liền nhíu mày không vui
Ở đây nhiều tên biến thái, cô lại xinh đẹp
Ánh mắt những tên chết tiệt đó cứ xoáy vào cô, thật khiến hắn khó mà chịu được
Cởi áo vest rồi choàng lên vai cô sau đó hắn liền ngồi đối diện
Tên này lại đang làm trò điên rồ gì nữa đây, khoác áo cái gì chứ
Ai mà thèm cái áo rách của hắn?
Chỗ cô đặt dành cho 2 người ngồi, hắn ngang nhiên chiếm mất thì Dương Hồng phải ngồi ở đâu
Nhắc đến Dương Hồng thì tên này trốn đâu mất dạng rồi?
Lâm Doãn đưa điện thoại xuống bàn khuất tầm nhìn của Bạch Dạ Phi Long, ngón tay thon dài ấn nút gọi cho Dương Hồng
Vẫn không quên nhiệm vụ đánh lạc hướng, niềm nở cười

Trùng hợp thật, ngài cũng đến đây ăn cơm sao?
Bạch Dạ Phi Long cười khẩy, hắn từng uy hiếp ép cô gọi hắn là Dạ
Tưởng rằng cô sẽ ngoan ngoãn ai ngờ đâu con nhím này lại xù lông, không những không gọi hắn 1 cách thân mật mà còn xưng hô rỗng tuếch
Đúng vậy, trùng hợp hôm nay vì Dương Hồng phải đi làm chút việc nên tôi đành thay cậu ta đến ăn tối với em
Lâm Doãn duy trì được gương mặt tươi cười vì tính chuyên nghiệp của cô cực kỳ cao
Nhưng ai biết được trong lòng cô giờ đây chỉ toàn mây đen sấm chớp
Tắt điện thoại không thèm gọi nữa
Bạch Dạ Phi Long tuy không thấy cô làm gì nhưng có thể đoán trước được, tâm trạng liền vui vẻ đích thân rót rượu cho cô
Em đã có lòng mời khách, tôi cũng sẽ bỏ chút công sức mà phục vụ em

Mẹ nó, đã mất tiền dùng bữa lại còn mất tiền cho cái tên khó ưa này
Được lắm Dương Hồng, xem sau này tôi trừng trị cậu như thế nào
Dương Hồng giờ đây đang thấp thỏm lo sợ, đang nghĩ có nên cắt đứt liên lạc với Lâm Doãn hay không
Với tính khí nóng nảy của cô ấy, sau này gặp mặt thế nào cũng lột da rút gân rồi ném cậu cho chó ăn
Lúc nãy cậu ta cũng đã chuẩn bị cả rồi, định đi đến chỗ hẹn thì bị đại ca nắm lại
Đúng là gần vua như gần hổ mà
Mạng sống của cậu sao mà mong manh quá
Phục vụ, tôi muốn 1 phần steak sốt vang đỏ kèm măng tây, salad Hy Lạp, súp vi cá và 1 mousse chanh dây
Gọi xong cô đưa cho hắn rồi cười

Bạch Dạ Phi Long nhìn sơ lại chẳng gọi gì nhìn phục vụ sau đó quay sang nhìn cô
Những thứ cô ấy gọi mỗi món 2 phần, đem lên từng món
Cô muốn ngưng ngay nụ cười giả tạo của mình, tên khốn kiếp
Lâm Doãn đang muốn gọi hết 1 lượt sau đó ăn thật nhanh rồi thân thiện cúi chào sau đó phóng về nhà
Tên này nhìn ra cô đang tính toán những gì hay sao? Bảo phục vụ đem lên từng món
Như vậy thì ! nếu hắn không ăn xong món thì không ai được đem món tiếp theo lên rồi
Con mẹ nó, khi nào cô mới được về nhà đây???
Quả đúng như cô nghĩ, chỉ có 1 miếng steak mà tên chết tiệt này cứ nhâm nhi mãi không hết
Thời gian hắn ăn cô có thể xơi tái được hơn chục miếng
Lâm Doãn ăn xong từ lâu vẫn phải đợi hắn, bức rức khó chịu muốn chết
Dạo này dạ dày tôi không được ổn cho lắm, ăn chậm như vậy em sẽ không trách tôi chứ?
Hắn cười cợt, tay ôm bụng mặt mày nhăn nhó
Sẽ không đâu, ngài ăn chậm nhai kỹ cẩn thận nghẹn chết đó

Người xung quanh chảy mồ hôi
Cô gái này trông xinh đẹp nhưng miệng lưỡi sắc sảo quá, chẳng lẽ không

biết người ng ồi đối diện là bang chủ Hắc bang sao? Phen này cô ấy chắc không còn mạng mà v ề
Quan tâm tôi như vậy sao? tiểu Doãn, em thật tốt Bạch Dạ Phi Long cười rạng rỡ
Quan tâm cái đ ầu anh, lão nương sắp bị anh làm cho tức chết còn có thời gian diễn sao?
Khốn nạn, anh đúng là tên khốn chính hiệu
Những người có mặt ở đó sắp bị nghẹn chết r ồi
Không thể tin vào những gì đã thấy
Có người còn âm th ầm chụp trộm hình hắn và Lâm Doãn r ồi đăng lên mạng với tiêu đ ề"Buổi tối lãng mạn của bang chủ Hắc bang"
Bạch Dạ Phi Long bình thường ngay cả tay săn ảnh nổi tiếng cũng khó có thể chụp được 1 vạt áo của hắn, nhưng hôm nay lại có thể chụp sắc nét như vậy thì 100% là hắn cố tình.

Chương 69: 69: Quỷ Hút Máu

Lúc đầu Bạch Dạ Phi Long có ý định sẽ bao toàn bộ nơi này để hắn và cô có khoảng không gian riêng, nhưng nghĩ đi nghĩ lại cô nhóc này vốn là người rất xem trọng mặt mũi, ở nơi đông người sẽ không gây chú ý.

Nên ngoài động tay động chân chọn trước nơi đẹp nhất rồi chờ cô đến, hắn không làm gì nữa
Nhìn bộ dạng cô khi được ngồi ở nơi này rạng rỡ ngay đến hắn cũng phải khen ngợi
Người hắn nhìn trúng cười lên trông rất đẹp
Tuy cô bình thường rất hay cười, bản thân hắn cũng thích nụ cười đó
Nhưng so với nụ cười miễn cưỡng thương nghiệp, hắn thích dáng vẻ này hơn
Tự nhiên không giả tạo
Đến khi hắn xuất hiện, cô cũng ngưng cười.

Thật khiến hắn khó mà vui được
Ăn xong bữa ăn lưng cũng sắp gãy
Cô làm việc văn phòng bình thường phải ngồi suốt từ sáng đến tối, bây giờ lại phải đợi hắn ăn.

Cô sắp điên rồi đây này
Không còn sớm nữa, tôi về đây
Khi hắn vừa dừng đũa, cô liền nhanh chóng đứng dậy
Giờ phút này nếu nghe hắn nói thêm câu nào chắc cô sẽ mất bình tĩnh xông đến bóp cổ hắn mất
Đi đến bãi đậu xe, nhân viên chu đáo lấy giúp cô
Không chần chừ, Lâm Doãn bước lên xe định về nhà lại nghe tiếng mở và

đóng cửa ở ghế phụ
Là tên nào không biết sống chết dám lên xe cô khi chưa được cho phép vậy?
Định quay sang mắng chửi thì thấy Bạch Dạ Phi Long đang ngồi ngay ngắn thắt dây an toàn cười tít mắt
Xe em không tồi
Lâm Doãn cắn răng nghiến lợi, có nhầm lẫn gì không
Lại là hắn, sao lúc nào cô cũng gặp hắn vậy?
Có thể cho cô gặp 1 ai khác không?
Cô mệt mỏi với cái tên biến thái bám dai hơn đỉa này lắm rồi
Bang chủ, không còn sớm nữa tôi nghĩ anh cũng nên về nhà nghỉ ngơi đi
Đúng vậy, cho nên em mau lái xe đi, nhà tôi cách nơi này khá xa nha
Mẹ nó, có ý gì đây?
Vơ vét cạn túi tiền của cô bây giờ còn muốn cô làm tài xế sao?
Tên này không phải đỉa, hắn thực chất là quỷ hút máu
Tài sản nhiều còn hơn Lãnh Phong, chắc chắn đã hút máu không ít người
Tôi có cảm giác em đang mắng tôi
Ngài nghĩ nhiều rồi
Lâm Doãn nhanh nhảu trả lời
Bạch Dạ Phi Long ưu nhã gác chéo chân, ngón tay thon dài không an phận sờ soạn khắp nơi trên xe
Lúc nãy Dương Hồng làm việc tôi tiện thể đi chung xe với cậu ta đến chỗ em, bây giờ không có người đưa đón.

Em xem, tình cảnh của tôi rất đáng thương nha, cho nên đành mặt dày phiền em chở về
Không có người đưa đón?
Có thể bịa lý do nào hợp lý hơn không, người của anh chỉ cần nhổ 1 bãi nước bọt cũng đủ dìm chết tôi rồi, đồ vô sỉ!!!
Nếu em không nhanh thì tôi cũng không ngại ở trên xe cùng em cả đêm đâu
Hắn mở miệng hăm doạ
Lâm Doãn điều chỉnh tâm trạng, xoay mặt về phía hắn cười tươi hơn hoa
Được chở ngài về là vinh hạnh của tôi, ngài ngồi chắc, tôi lái xe đây
Cô đạp chân ga phóng như bay trên đường cao tốc, xem như anh lợi hại
Nơi ở của hắn nhìn rất xa hoa, đâu đâu cũng đều là vệ sĩ

Xì, Hắc bang cũng chẳng phải ngân hàng
Khoa trương như vậy làm gì?
Lâm Doãn bĩu môi, tất nhiên tránh ánh mắt của hắn mới dám làm
Bạch Dạ Phi Long xuống xe rồi vòng sang chỗ Lâm Doãn bảo cô kéo kính xe xuống
Cô cảm thấy tên này cực kỳ phiền phức
Nhưng đang ở trong địa phận của hắn, cô tốt nhất không nên làm càn đành phải ngoan ngoãn nghe lời
Có chuyện gì thì sau này hãy nói, hôm nay tôi thật sự rất mệt nha Cô đưa tay che miệng ngáp vài cái giả vờ mệt mỏi
Hôm nay tôi rất vui, cho em
Hắn đưa cô 1 chiếc hộp vuông nhỏ màu đỏ không biết bên trong là thứ gì, tất nhiên không cho cô từ chối đưa đến trước mặt đến khi cô chịu nhận mới thôi

Thôi bỏ đi, cô đã thất thoát nhiều như vậy cũng phải lấy lại vốn a
Cảm !
Nhưng em gọi tôi là Bang chủ tôi rất không vui, nên là !
Hắn dứt khoát ở ngoài xe cúi xuống hôn cô sau đó cắn nhẹ
Lâm Doãn bị đau thét nhẹ, hắn cách cô 1 khoảng không xa không gần bá đạo nói
Trừng phạt em
Rồi sau đó ung dung bước vào nhà
Lâm Doãn vẫn còn bất ngờ, cô cứ nghĩ hắn sẽ không dám làm gì ở nơi đông người
Nhưng xem ra cô lại tính sai rồi, cái tên này mặt quá dày nên chuyện gì cũng dám làm
Trước khi đóng cửa hắn còn nói với đám đàn em
Biết nên cư xử như thế nào rồi chứ?
Bọn họ nhìn nhau xoay người về phía Lâm Doãn, nghiên mình 90 độ đồng thanh bảo
BANG CHỦ PHU NHÂN, CHÀO!!!!!!!.

Chương 70: 70: Có Thể Ngủ

Lâm Doãn điên tiết tức tốc chạy về nhà.

Đêm nay cô hoàn toàn không ngủ được
Cùng 1 tâm trạng với cô, Hoan Hoan cũng không tài nào chợp mắt
Xét về giọng nói, chiều cao đều rất trùng khớp
Sao cô lại ngu ngốc không biết Lãnh Phong và chủ tịch vốn là cùng 1 người?
Mỗi lần nhắm mắt, hình ảnh 5 năm trước ở căn nhà hoang đó liền xuất hiện
Mấy đêm liền không ngủ, giờ đây đầu cô đau như búa bổ
Cũng may Lăng Huệ tinh ý luôn mang cho cô những thức ăn an thần
Hôm nay cô không muốn ở trong phòng nữa, muốn ra ngoài đi dạo cảm nhận không khí
Nơi này được Lãnh Phong trồng rất nhiều hoa, mỗi lần đi ngang qua sân sau hương hoa liền có thể ngửi được hương thơm thoang thoảng bay trong gió
Hoan Hoan rất thích ngắm hoa, hôm nào cũng đến

Lăng Huệ 1 mặt chăm sóc cô, mặc khác lại âm thầm báo cáo cho hắn
Không nói nhiều, hắn liền xây ngay 1 mái hiên nhỏ để cô có thể ngồi đó uống trà thưởng hoa
Mấy ngày nay hắn luôn âm thầm theo dõi chứ không xuất hiện trước mặt vì sợ cô sẽ kích động
Lãn Phong không muốn đối với cô như vậy, nhưng trên hết, hắn vẫn sợ mất đi cô
Hoan Hoan ngồi uống trà, ngắm hoa chỉ để giết thời gian
Trong thời gian này cô thoải mái đi lại, thích gì thì yêu cầu.

Chỉ duy nhất 1 điều là không thể tiếp xúc mạng xã hội
Hắn muốn cô cắt đứt liên lạc với thế giới bên ngoài, ngoan ngoan ở đây để hắn tùy ý bố trí sao?
Không được, bất cứ giá nào cô cũng phải tìm cách thoát khỏi đây
Lăng Huệ, đột nhiên chị cảm thấy rất thèm ăn chua
Vậy em xuống bếp bảo người làm vài món, chị đợi em nha
Ư
Dù sao ở nơi này an ninh rất chặt, nhiều người bảo vệ nên Hoan Hoan sẽ không thể chạy trốn được
Với suy nghĩ như vậy nên Lăng Huệ liền rời đi
Hoan Hoan ngồi yên quan sát
Tường ở đây được xây cao chừng 2m là đề phòng có ai đó không an phận tìm cách trèo lên bỏ trốn
Bên ngoài cũng có người canh gác, cứ cách 5m sẽ có 2 người đứng canh và 1 camera
Cô là tội phạm xuyên quốc gia sao?
Dù có trèo tường thành công thì cũng sẽ bị bảo vệ bên kia bức tường bắt được, rốt cuộc nên làm sao bây giờ?
Đồ mà cô cần đây
Hoan Hoan đang chú tâm nghĩ cách liền nghe tiếng có vật gì đó đặt lên bàn, xoay lại thì thấy Diệp Tử
Những ngày ở đây luôn cảm thấy thái độ của cô ả rất kỳ lạ, đặc biệt là ánh mắt khi nhìn Hoan Hoan luôn khiến cô cảm thấy khó chịu

Cô linh cảm Diệp Tử này không nên tiếp xúc thì tốt hơn
Tôi biết rồi Hoan Hoan không nặng không nhẹ trả lời
Ả ta đưa thức ăn xong liền rời đi
Lúc nãy gặp Lăng Huệ trên đường còn nhờ cô ta giúp đưa điểm tâm, nét mặt cô ta liền không vui
Nhưng nếu không đi thì rất có thể Lăng Huệ sẽ nói chuyện này cho ngài Phong
Ả đành cắn răng nghiến lợi tuân theo
Lúc nãy nhìn thấy Hoan Hoan luôn nhìn ngắm xung quanh, nhưng ánh mắt đó không phải đang ngắm cảnh mà giống như đang quan sát hơn
Diệp Tử núp ở mép tường chú ý quan sát lần nữa
Nếu là ngắm cảnh thì chỉ cần nhìn vào nơi cần ngắm là được

Bộ dạng sợ bị người khác phát hiện của cô ta bây giờ !
Chẳng lẽ ! đang định chạy trốn?
Môi ả nhếch lên nụ cười quỷ dị
Xem ra trời cũng giúp ta rồi
Nếu bây giờ giúp cô ta trốn thoát khỏi đây thì sẽ không còn bất cứ trở ngại bào nữa
Việc nắm bắt trái tim của Phong tổng chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi
Luận về nhan sắc, vóc dáng cô ả hoàn toàn tự tin có thể đánh bại được Hoan Hoan

Bây giờ chỉ cần cô biến mất thì sớm muộn gì Diệp Tử cũng trở thành nữ chủ nhân của nơi này
Sáng ngắm hoa đi dạo, tối đến lại trở về phòng
Mỗi ngày đều trôi qua tịch mịch như vậy
Cô cuộn mình trong chăn chẳng mấy chốc liền ngủ
Có lẽ đã nhiều đêm không ngủ nên cơ thể sinh mệt mỏi, cô cũng tự nhủ bản thân phải cố gắng ngủ để cơ thể khoẻ mạnh rồi tìm cơ hội thoát ra
Trà hoa nhài mà Lăng Huệ cho cô dùng tác dụng an thần rất tốt
Ác mộng không còn kéo đến nữa, Hoan Hoan vui vẻ ôm lấy cái gối bên cạnh mà ngủ
Bị ôm đột ngột, Lãnh Phong có chút kích động
Nghe Lăng Huệ bảo cô đã ngủ nên hắn vui mừng chạy đến xem, bỏ mặc giấy tờ đang xem dở
Nhìn cô an nhiên ngủ, hắn thở phào nhẹ nhõm, trong lòng yên tâm được phần nào
Mi mắt sụp xuống, hắn cũng đã thức trắng bao nhiêu đêm rồi.

Chương 71: 71: Giúp Đỡ

Vén chăn 1 bên góc giường, hắn tiến vào nằm bên cạnh
Còn chưa kịp nằm xuống thì cô đã chủ động bay vào lòng
Sợ cô tỉnh giấc, hắn nhẹ nhàng đắp chăn, hôn nhẹ lên cái trán rồi ôm cô lại, đã biết bao nhiêu đêm vì lo lắng mà không ngủ, nay trong lòng bình yên thoả mãn thở dài rồi say giấc
Từ khi dùng trà mà Lăng Huệ pha, Hoan Hoan đã có thể ngủ sâu giấc
Ác mộng không còn đeo bám lấy cô nữa
Đêm tuy lạnh nhưng gối ôm bên cạnh ấm áp vạn phần
Nhưng mỗi khi thức dậy chẳng thấy cái gối nào bên cạnh, trước lúc ngủ cũng không
Thật kỳ lạ
Lăng Huệ, gối ôm của chị mỗi sáng em đều đem đi sao?
Dạ? gối ...?
Lăng Huệ ngơ ngác, gối gì vậy
Chẳng lẽ chị Hoan Hoan là đang ám chỉ Phong tổng sao?
À ...!ừm ....!vâng ạ, tính tình em có hơi kỳ lạ ...!rất thích giặt ngối ôm vào buổi sáng ...
Thì ra là vậy, thảo nào khi ôm ngửi được mùi rất thơm...!mũi em ...!sao vậy?
Hoan Hoan có chút lo lắng hỏi
Ngửi được mùi thơm, ôi, em sắp bị mất máu mà ngất rồi đây
Nghe thôi cũng có thể tưởng tượng ra cảnh tượng ngọt ngào
Không ngờ Phong tổng bình thường lạnh lùng, đáng sợ nhưng khi ở với chị Hoan Hoan lại thay đổi chóng mặt

Thật là ...
Ngưỡng mộ quá đi!!!!!!!!!!
Em ...!em không sao, chắc là ăn uống không đầy đủ, haha... Lăng Huệ đôi

mắt lộ rõ sự biến thái cấp độ cao nhưng vẫn bình tĩnh mà nói dối
Chị muốn đi ngắm hoa
Vậy để em chuẩn bị thức ăn nhẹ
Ừ
Cô biết Lăng Huệ không có ý xấu nhưng lúc này cô chỉ muốn ở 1 mình nên mới nghĩ cách lừa cô ấy đi
Trong phòng ngủ hắn không gắn camera giám sát là đang châm biếm dù để cô được tự do cô cũng không thể nào thoát khỏi bàn tay ma quỷ của hắn sao?
Nhưng như vậy cũng tốt, ít nhất cũng khiến cô cảm thấy thoải mái hơn
Hoan Hoan ngồi trên nệm nhìn ra ngoài cửa sổ, ánh nắng chiếu lên người cô càng khiến gương mặt kia buồn hơn
5 năm trước hắn là 1 tên côn đồ không có gì trong tay, đến giây phút hắn chật vật nhất cô mới có thể trốn thoát
Nhưng bây giờ hắn là chủ tịch cao cao tại thượng, cô làm sao có thể chống chọi được?
Hốc mắt hiện lên tầng sương mỏng, cô thật sự bất lực rồi
Kẹt ....
Hình như có ai đó đang mở cửa tiến vào, nhưng không nói không rằng.

Chẳng lẽ là hắn sao
Cái suy nghĩ đó khiến cô tự sợ hãi nhanh chóng xoay người
Hắn đến đây để xem bộ dạng thảm hại của cô hay đang muốn tiếp tục hành hạ cô?

Từ sợ hãi hoang mang chuyển sang ngạc nhiên xen lẫn chút vui
Người đến không phải hắn, là Diệp Tử
Tôi đến đưa điểm tâm Cô ta nhàn hạ nói rồi tiến đến để khay thức ăn lên giường
Hoan Hoan dè chừng nhìn cô ta
Nhưng suy đi nghĩ lại đây là địa bàn của hắn, nên cô ta sẽ không giở trò gì
Trừ khi hắn bảo cô ta đến đây
Nhưng cũng không đúng, nếu muốn hắn trực tiếp ra tay với cô là được cần gì phải đi 1 vòng lớn phiền phức
Vẫn nên cẩn thận
Hoan Hoan cầm lên 1 cái bánh cupcake đưa lên miệng định cắn 1 miếng

Diệp Tử vãn chưa đi ra ngoài, cô ta đứng 1 bên khoanh tay dáng vẻ kiêu kỳ
Cô có muốn rời khỏi đây?
Hoan Hoan hít vào 1 hơi lạnh không tin nhìn cô ta
Hôm trước ở vườn hoa tôi đã thấy cô kỳ quái, tôi có cách giúp cô nhưng nếu cô không muốn ...!thì bỏ đi, xem như tôi chưa nói gì
Hoan Hoan đắn đo vài phút nhưng vẫn mở lời
Sao cô phải giúp tôi?
Thật không hiểu sao cô Diệp Tử này phải làm vậy, cô và cô ta cũng chẳng thân thiết gì
Tôi yêu ngài Phong muốn ở bên cạnh ngài ấy
Cô nghe cô ta nói, trong lòng có gì đó rất khó chịu
Cái cảm giác không vui này là gì?
Mình đang ghen sao?
Không được, hắn là ác ma
Lúc đầu không biết mà yêu hắn thì còn miễn cưỡng chấp nhận, nhưng bây giờ cô đã biết hắn là ai không thể tiếp tục lún sâu được
Thấy Hoan Hoan hình như bị lung lay ý chí, cô ta mở cờ trong lòng
Giúp cô cũng như giúp tôi, cô cứ suy nghĩ đi khi nào thông suốt hãy nói cho tôi biết.

Chương 72: 72: Cô Mâu Thuẫn

Cô sao lại vào đây?
Lăng Huệ bước vào vẻ mặt nghi vấn
Tôi đem điểm tâm cho Hoan Hoan tiểu thư, không có ăn thịt cô ấy cô có cần căn thẳng như vậy không? Diệp Tử đến bên cạnh Lăng Huệ vỗ vỗ vai cô ấy gương mặt châm chọc
Chết tiệt, không biết lúc nãy cô ả có nói gì đó với chị Hoan Hoan không
Ở đây không có camera cho nên không thể biết được
Chính vì Diệp Tử biết trong phòng không có camera nên cô ta liền bạo gan yêu cầu
Chỉ cần không có Hoan Hoan, ngài Phong sẽ có thể hồi tâm chuyển ý
Cô ta làm nhiều chuyện như vậy, yêu chân thành như vậy thật sự tin rằng trái tim dù sắt đá như thế nào thì cũng có lúc sẽ tan chảy
Nghĩ đến đây Diệp Tử kiêu ngạo bước ra ngoài
Chị Hoan Hoan, cô ta có làm gì chị không? Lăng Huệ quay sang Hoan Hoan hơi lo lắng
Không sao, chị muốn nghỉ ngơi chút cô lắc lắc đầu
Vậy cũng được, em ra ngoài đây, chị chú ý sức khoẻ nha

Ừ
Lăng Huệ không nói gì nữa lặng lẽ đi ra ngoài cẩn thận đóng cửa
Diệp Tử này yêu Phong tổng đến chết đi sống lại người ở biệt thự này ai cũng biết, chẳng biết cô ta có suy nghĩ xấu xa gì hay không
Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, cô ả luôn làm tốt công việc của bản thân.

Tính tình có chút cáu gắt nhưng đối với mọi người cũng không phải là không nói lý lẽ
Thôi đi, suy nghĩ nhiều cũng không ích lợi gì
Cứ âm thầm quan sát rồi báo cho Phong tổng là được

Hoan Hoan ngồi ngây ngốc trong phòng
Bây giờ tâm trạng rối bời, không biết nên làm gì cho phải
Câu nói của Diệp Tử cho đến tận bây giờ vẫn văng vẳng bên tai cô
Cô ta yêu Lãnh Phong
Nghĩ đến cảnh tượng 2 người họ ở bên nhau ân ái mặn nồng, lồng ngực cô liền thấy nặng nềnhư có gì đó nghẹn lại
Cô muốn trốn khỏi đây rời xa hắn nhưng khi có người bảo sẽ giúp, cô lại thấy không nỡ
Đối với hắn cô vừa yêu vừa hận
Bây giờ thật sự mâu thuẫn với chính bản thân
Có nên rời khỏi đây?
Từ khi bị nhốt, hắn chưa 1 lần đến nơi này
Cô sợ gặp nhưng cũng khắc khoải trông ngóng ngày đêm
Thật mỉa mai làm sao, hắn chỉ muốn khiến cô đau khổ nhưng cô lại có ý nghĩ này đối với hắn
Cô nên làm gì với thứ tình cảm hèn mọn này đây?
Đầu thật sự rất đau, chắc là do bản thân suy nghĩ những việc không vui quá nhiều

Cô nằm xuống trùm chăn thật kín, cái cảm giác như có người che chở bảo bọc khi ở trong chăn thật sự thoải mái
Những ngày ở đây cô đều dùng thời gian để ngắm hoa vì ác mộng đeo bám không tài nào ngủ được
Bây giờ có thể ngủ thì nên tận dụng
Khi ngủ dậy, tinh thần sảng khoái hơn cô mới biết được mình nên làm gì
Ngày nào Lãnh Phong cũng đều đến
Khi cô ngắm hoa hắn ở trong phòng sách nhìn ra ngoài cửa sổ quan sát
Khi cô ngủ hắn lặng lẽ tiến vào nằm bên cạnh
Lãnh Phong hối hận
Nếu hắn điều tra rõ ràng quan hệ của cô và tên Tô Việt Bân đó, nếu hắn không vì ghen tuông mù quán mà ép buộc cô
Thì tình cảnh cũng không đến mức căng thẳng như bây giờ
Cô lại gầy đi rồi
Mỗi khi Hoan Hoan ngủ hắn đều ngồi bên cạnh ngắm nhìn thật lâu
Hiện tại cũng vậy
Bàn tay to lớn nhẹ nhàng vuốt ve gò má xanh xao, hắn đau lòng

Phải làm thế nào em mới có thể vui vẻ với tôi như trước đây?
Hắn biết cô không nghe thấy nhưng vẫn không kiềm chế được mà hỏi

Lúc nãy cô còn ngủ hắn đã rời đi xử lý 1 vài chuyện và tránh để cô thấy lại không vui
Bây giờ giải quyết xong, theo thường ngày cô sẽ ra ngoài ngắm hoa
Lãnh Phong ngồi trong phòng sách đợi mãi cũng chẳng thấy bóng dáng cô đâu liền có chút lo lắng
Đi đến phòng thì thấy cô lại ngủ nữa rồi
Trong lòng có chút thất vọng
Nhưng cô đã có thể ngủ mà không cần chất xúc tác, hắn cũng yên tâm vài phần
Cả đêm hôm qua ngủ rất ngon, cho nên bây giờ Lãnh Phong chỉ ngồi bên cạnh ngắm cô
Khuôn mặt hung thần hằng ngày trở nên dịu dàng hơn
Lăng Huệ định đem trà vào cho hắn lại nhìn thấy cảnh tượng như vậy, miệng há hốc không tin
Biết trước Phong tổng yêu chị Hoan Hoan nhưng không ngờ lại sâu sắc như vậy
Xem ra nơi này sắp có nữ chủ rồi.

Chương 73: 73: Đưa Ra Quyết Định

Hoan Hoan ngủ được 1 giấc khi thức dậy thì đã trưa
Tinh thần sảng khoái, cô cũng có quyết định cho riêng mình
Cô muốn rời khỏi đây
Mở cửa phòng bước ra ngoài rồi đi đến vườn hoa
Ngoài nơi đó, cô chẳng biết mình phải đi đâu nữa
Ngồi trong hiên ngắm nhìn những bông hoa đang khoe sắc
Cô phải khắc ghi cảnh tượng đẹp đẽ này vào tâm trí, vì qua hôm nay cô không còn ở đây nữa
Cô nghĩ đến đâu rồi? Diệp Tử từ đâu bước đến, vẫn dáng vẻ ngông cuồng đó và khay điểm tâm
Tôi muốn rời khỏi đây Hoan Hoan chậm rãi nói
Nghe được câu trả lời thoả đáng cô ta cười nhạt để phần điểm tâm lên bàn rồi đi mất
7 giờ tối ngày mai cô hãy cứ ở trong phòng, tôi sẽ có cách giúp cô
Hoan Hoan không nói gì nữa
Lăng Huệ đứng ở 1 góc tối quan sát
Lại là Diệp Tử, thật ra cô ta muốn gì

Mấy ngày nay luôn tìm cách đến gần chị Hoan Hoan
Cô đứng cách họ quá xa cho nên chẳng nghe được cuộc đối thoại lúc nãy
Camera quan sát chỉ dùng để ghi hình vì Phong tổng không muốn quản quá chặt chẽ, làm chị Hoan Hoan cảm thấy gò bó không vui
Lăng Huệ cắn cắn móng tay, gương mặt đăm chiêu, chân mày nhíu lại sắp dính vào nhau đến nơi
Tạm thời cứ quan sát xem cô ta có mục đích gì rồi báo cho Phong tổng cũng chưa muộn
Cẩn thận đánh rắn động cỏ
Chị Hoan Hoan, em đã chuẩn bị xong thức ăn có thể dùng rồi

Lăng Huệ vờ như không nhìn thấy gì, tươi cười chạy đến
Chị cũng đang cảm thấy đói, chúng ta đi thôi
Hoan Hoan đề phòng nhưng vẫn bình tĩnh nhìn Lăng Huệ
Nhóc con này ở đâu chui ra vậy, có khi nào đã nghe thấy cô và Diệp Tử nói chuyện
Biết được kế hoạch chạy trốn của cô rồi không?
Bình tĩnh đi Hoan Hoan, bây giờ không được hoảng
Phải cư xử bình thường xem nhóc này có hành động gì rồi tính tiếp
Vậy nên tối đó cả 2 người đều vờ như không biết gì cư xử bình thường nhưng vẫn âm thầm quan sát động thái của đối phương
Đã khuya, cô nằm trên giường lăn qua lộn lại vẫn không tài nào ngủ được
Dù đã uống trà an thần, nhưng có lẽ buổi sáng ngủ quá nhiều
Cố gắng thúc ép vản thân phải ngủ, vì nếu không ngủ được ngày mai làm sao có thể bỏ trốn?
Nghe bên ngoài có tiếng thì thầm, Hoan Hoan im lặng lắng nghe
Là gì vậy?
Vâng, lúc nãy em thấy chị ấy uống trà có lẽ bây giờ đã ngủ rồi
Là giọng nói của Lăng Huệ, em ấy đang nói chuyện với ai vậy?
Chẳng lẽ !
Hoan Hoan định chạy ra cửa xem thử nhưng nếu lúc này cô manh động thì những ngày qua cô nhẫn nhịn chịu đựng, mọi việc cô làm sẽ đổ sông đổ biển mất
Vẫn là nên kiềm nén

Cửa bị mở ra, cô nghe có tiếng chân chậm rãi tiến đến
Hoan Hoan nằm xoay lưng không biết đối phương là ai, ngược lại hắn cũng không biết cô đã ngủ hay chưa
Nắm chặt cái chăn, chú ý ổn định hơi thở để không bị phát hiện.

Cô cảm thấy sợ quá
Là ai, muốn làm gì đây?
Chăn bị vén lên, không khí lạnh lập tức tràn vào
Cách lớp áo ngủ mỏng Hoan Hoan bị lạnh theo phản xạ rùng mình
Chỉ vài giây ngắn ngủi nhưng trong đầu cô xuất hiện hàng loạt cảnh tượng khác nhau
Tại sao người này lại đến lúc cô đang ngủ

Hắn và Lăng Huệ đang tính toán những gì
Muốn giết cô sao?
Không được, nếu hắn dám xâm phạm cô thì nhất định cô phải phản kháng, dù bị phát hiện cũng phải quyết liệt chống trả
Sắp r ồi, sắp r ồi
1,2,3 !
Hắn đắp chăn an phận nằm xuống không có bước tiến gì
Hoan Hoan ngừng thở, sắp bị doạ cho chết r ồi

Nhưng bây giờ đang giả vờ ngủ, không thể biết được người bên cạnh là ai
Hắn vòng tay qua eo, cọ cọ cái mũi cao vào gáy cô thoả mãn
Ngủ ngon
Cô biết chủ nhân giọng nói này, dù có hoá ra tro cũng nhận ra
Hắn là Lãnh Phong
Cơ thể cứng đờ, cô hoảng loạn muốn bật dậy ngay nhưng cố gắng nén lại
Tên ác ma này lại muốn chơi trò gì đây?
Tạo bất ngờ để cô khi ngủ dậy sẽ nhìn thấy hắn sau đó sẽ dày vò cô sao?
Không được, cô không chịu được thêm giây phút nào nữa r ồi
Phải đẩy hắn ra, bất cứ giá nào cũng phải đẩy hắn r ồi chạy đi
Giây phút cô định xoay người đẩy ngã tên ác ma bên cạnh thì !
!
Hắn ! ngáy sao?.

Chương 74: 74: Kế Hoạch Chạy Trốn

Hắn đến đây để ngủ, xem đây là nơi nào vậy?
Đúng là cô đang ở chỗ của hắn nhưng cũng là do hắn ép buộc chứ không phải cam tâm tình nguyện
Ít ra cũng phải tôn trọng cô chứ
Hỗn đản
Nhưng Hoan Hoan nhát gan không dám đánh hắn, đành phải nằm yên để hắn ôm
Lại 1 đêm mất ngủ !
Hôm sau phải đợi hắn đi khỏi cô mới ngủ được
Phải giả vờ nằm yên cả đêm cho nên bây giờ 1 bên tay cô g`ần như tê liệt, vai và cổ mỏi muốn chết
Trước khi đi, Lãnh Phong in lên môi cô 1 nụ hôn
Hoan Hoan đưa tay lên sờ, vẫn còn cảm giác ở đó
Tên ác ma đó lại dám lợi dụng lúc cô ngủ mà giở trò
Mặc kệ, cô bu`ồn ngủ lắm r`ồi
Tối nay sẽ rời khỏi cho nên bây giờ phải ngủ lấy sức

Lăng Huệ có vào phòng gọi vài l`ần nhưng Hoan Hoan không muốn ngủ, cô ấy sốt ruột
Chị Hoan Hoan hôm qua đi ngủ từ rất sớm, đến bây giờ vẫn chưa dậy chẳng lẽ cơ thể không khoẻ?
Nhưng không biết lúc vào phòng Hoan Hoan cũng vừa thiếp đi
Cô ngủ 1 mạch đến tận trưa sau đó như thường lệ đi dạo ngắm hoa
Tránh để người khác sinh nghi
Chuyện đến cũng sẽ đến
Tối đó 7 giờ!
Lăng Huệ, chị có chút bu`ồn ngủ, em lấy cho chị cái chăn khác được không
Nhưng ! chăng này em vừa thay lúc trưa Lăng Huệ ngây ngốc gãi đ`ầu

Hoan Hoan liếm môi, sao lại trùng hợp vậy chứ?
Nhưng không sao, Doãn tỷ bảo luôn phải bình tĩnh trong mọi chuyện
Lúc nãy chị không cẩn thận làm bẩn rồi, phiền em được không?
Thì ra là vậy, được rồi, chị đợi em 1 chút nha
Lăng Huệ vui vẻ chạy đi
Lúc sau Diệp Tử vội vã bước vào
Sắp không kịp rồi, chúng ta mau chóng đổi quần áo cho nhau đi
Hoan Hoan không biết kế hoạch cụ thể là gì nhưng bộ dạng cô ta gấp gáp như vậy thì tạm thời cứ làm theo rồi tính sau vậy
Sau khi đã đổi xong, Diệp Tử mới nói thêm
Ở phía Đông vườn hoa có 1 chiếc xe chở rau củ người lái tên là Lương Sa, cô cứ đến hắn ta sẽ chở cô ra khỏi đây
Nhưng nếu như bị phát hiện ! Hoan Hoan trong đầu chỉ có mỗi nghi vấn này
Tuy cô và Diệp Tử vóc dáng tương đương nhau, nhìn từ phía sau sẽ chẳng phát hiện được nhưng gương mặt thì sao có thể che giấu được?
Nếu kế hoạch thất bại không chỉ cô, ngay cả cô ta và người lái xe Lương Sa gì đó cũng sẽ bị liên lụy
Diệp Tử đeo khẩu trang cho cô, miệng nhếch lên đầy tự tin

Từ hôm qua tôi đã giả vờ bị cảm đến mức không thể nói chuyện, trong người khó chịu cư xử thô lỗ.

Cho nên chẳng ai muốn tiếp cận, cô cứ nhanh chóng đến chỗ tôi nói là được
Không ngờ cô ta lại lên kế hoạch chu đáo như vậy
Cô theo lời đi đến phía Đông vườn hoa quả thật có người đang đợi
Trên đường đi cũng chẳng có ai hỏi han gì dù nơi này rất nhiều người
Hoan Hoan thở phào nhẹ nhõm
Mọi chuyện đều theo đúng kế hoạch của Diệp Tử
Cô là Hoan Hoan có đúng không? Người đàn ông này có chút đầy đặn, gương mặt tươi cười khi nhìn thấy cô
Hoan Hoan nhanh chóng gật đầu
Tôi là Lương Sa đây, không nói nhiều nữa, tôi sẽ đưa cô rời khỏi nơi này, mau lên xe
Cô ngồi bên ghế phụ gài dây an toàn, để đề phòng vẫn để khẩu trang như

cũ chưa gỡ xuống
An ninh nơi này rất nghiêm ngặc, cô ngồi bên ghế đan tay vào nhau
Mong rằng sẽ không bị phát hiện
Đến cửa cổng, bảo vệ yêu cầu mở cửa xe để xác minh, Hoan Hoan hồn bay phách lạc
Tôi đến giao rau củ hằng ngày, người ngồi bên cạnh là Diệp Tử, cô ấy bị sốt rồi sắp không chịu được nên mới nhờ tôi chở đi bệnh viện.

Anh xem, vì mệt mỏi nên ngất đi rồi
Lương Sa nhìn bảo vệ nói dối bình thường đến mức làm cô kinh ngạc
Những bảo vệ thì thầm với nhau 1 lúc rồi nói
Được rồi, anh mau qua đi
Haha, tôi đi đây, ngày mai muốn ăn gì có thể nói tôi biết nha
Thoát rồi, làm cô sợ đến mức sắp khóc
Về phía Lăng Huệ, khi cô đem chăn về phòng thì thấy người trong phòng đem chăn trùm kín
Chị Hoan Hoan, em đem chăn đến rồi
Không nghe trả lời
Chẳng lẽ đã ngủ rồi sao?
Chị Hoan Hoan?
Vẫn không trả lời, xem ra nên để chị ấy ngủ thôi.

Chương 75: 75: Âm Mưu 1

Đến tận lúc này cô cũng chưa tin được đã thoát khỏi nơi đó
Từ khi bắt đầu thay quần áo với Diệp Tử cô luôn thấp thỏm lo sợ kế hoạch thất bại
Thành công không sai sót như thế này thật sự là kinh hỉ nha
Do bản thân vui mừng, lo lắng đan xen mà suốt chặn đường Hoan Hoan không nhìn quan cảnh lấy 1 lần
Khi cô nhận thức nhìn chung quanh thì chỉ thấy cảnh vật xung quanh hoàn toàn xa lạ
Lúc nãy Diệp Tử cũng không nói rằng cô sẽ được đưa đến đâu
Do sốt ruột nên cô cũng quên bén mất
Anh Lương, chúng ta đi đâu vậy?
Cô nhìn cảnh vật rồi hỏi
Nhưng hắn không trả lời, vẫn cứ chạy
Lúc này cô mới cảm thấy có gì đó không ổn
Câu hỏi của cô cũng chẳng phải quá khó để trả lời
Trừ khi ...

Xung quanh chỉ có đồi núi, cây cối
Nhà cửa thì thưa thớt, ít người qua lại
Vì muốn thoát khỏi ác ma mà cô quên mất tên Lương Sa này là người mà cô không hề quen biết
Hắn đưa cô đến nơi như vậy, lại cố tình không trả lời.

Xem ra là có ý đồ
Tôi muốn xuống xe Hoan Hoan bình tĩnh bảo
Qua khỏi nơi này là trạm xe bus, cô đợi chút nữa đi, sắp đến nơi rồi Lương Sa cười quay đầu nhìn cô
Không được! Lúc nãy đã thấy hắn và bảo vệ nói chuyện

Tên này nói dối thuần thục như vậy, nên cẩn thận đề phòng thì tốt hơn
Không cần đâu, tôi xuống ở đây là được
Hắn không những không ngừng mà còn tăng tốc độ, xem ra tên này chắc chắn muốn giở trò gì đó rồi
Cô lập tức mở cửa nhảy xuống xe.

Cũng may Hoan Hoan rất hay xem các chương trình phòng vệ kẻ xấu cho nên động tác khi nhảy xuống đều làm theo hướng dẫn
Chỉ bị xây xác chứ không có gì nghiêm trọng
Lương Sa không nghĩ rằng 1 cô gái yếu đuối đang ở nơi vắng vẻ lại dám nhảy khỏi xe, hắn hoảng hốt thắng gấp rồi cũng bước xuống xe từ từ tiến lại gần cô
Sao cô lại phản ứng như vậy a, phía trước thật sự là trạm xe đừng náo nữa mau đi thôi.

Lỡ như ...!người của Phong tổng đuổi đến thì sẽ rất thảm nha
Hắn bề ngoài nói năng tử tế nhưng thật ra đang hù doạ
Dùng Lãnh Phong khơi lên sự sợ hãi trong cô
Hoan Hoan có hơi ngốc nhưng không phải mất nhận thức.

Biết được tên này có vấn đề còn lâu mới nghe theo
Cho nên khi nhảy xuống xe cô luôn giữ khoảng cách
Hắn tiến 1 cô lùi 2, không ngừng xem xét xung quanh
Không cần, tôi có thể tự đi được, cảm ơn đã đưa tôi ra khỏi đó
Con mẹ nó, mày khôn hồn thì đừng làm tao cáu.

Tao đã phí công cứu mày thì theo lẽ mày cũng nên đền đáp đi hắn tức giận gào lên
Ở nơi này vắng vẻ cho nên hắn cũng chẳng kiên nể gì, lập tức bộc lộ bản tính súc sinh
Hoan Hoan không nói gì, lập tức chạy lên đồi.

Hắn cũng đuổi theo phía sau
Nếu chạy theo đường lộ hắn sẽ lấy xe đằng nào cũng sẽ bắt kịp, cho nên chỉ còn cách chạy lên đồi

Tình thế bây giờ là trốn khỏi tên này trước
Đôi giày mà Diệp Tử cho cô mang có hơi cao không thể chạy được
Hoan Hoan liền cởi ra rồi ném về phía tên đang đuổi theo

Bị ăn ngay chiếc giày vào mặt hắn ngừng lại đưa tay lên che ngay nơi bị đau
Mẹ nó, lão tử giết mày!!! hắn như con thú hoang gầm lên rồi nhanh chóng đuổi theo
Trên đồi chỉ có cây lá kim, thân rất nhỏ lại không có nhà hay nơi nào đủ to để ẩn nấp cho nên ngoài chạy và chạy Hoan Hoan chẳng thể làm gì
Chạy lên đến đỉnh đồi cả 2 cũng kiệt sức
Cũng may hắn không khoẻ như Lãnh Phong, nếu không đã bắt được cô từ lâu rồi
Giờ phút này mày còn nghĩ đến hắn, thật đúng là hết thuốc chữa mà
Lương Sa thở hồng hộc, nhoẻn miệng cười
Lúc này là tôi sai ...!tôi thật sự xin lỗi, nhưng mà ...!nếu không đi khỏi đây Phong tổng thật sự sẽ đuổi đến nơi ...!Diệp Tử vừa gọi điện bảo tôi ngài Phong đã biết hết tất cả ...
Anh chạy theo tôi từ nãy đến giờ vậy lấy thời gian đâu mà nghe điện thoại? Cô thở gấp chất vấn
Cũng tốt, ở đây câu kéo thời gian đợi khi đỡ mệt cô sẽ tiếp tục chạy
Tên này hiện giờ cũng không khá hơn cô là bao, lợi dụng khi hắn sơ hở cô sẽ chạy đi tìm người giúp đỡ.

Chương 76: 76: Âm Mưu 2

Haha, xem ra mày cũng không ngu ngốc lắm
Hắn không còn hoà nhã nữa, giọng cười ngày càng ghê rợn
Hoan Hoan lui về sau cố gắng giữ khoảng cách
Nếu đã vậy thì tao cũng không vòng vo nữa, có người bảo tao giết mày nhưng nếu mày làm lão đây vui vẻ thì có khi tao sẽ tha cho
Có người muốn giết cô?
Chẳng lẽ Diệp Tử đã nói cho Lãnh Phong biết nên hắn mới tương kế tựu kế giả vờ không biết thả cô đi nhưng thật ra là âm thầm xử lý?
Phải làm gì thì mới tha cho tôi? Hoan Hoan dè chừng
Làm cho đàn ông vui chẳng lẽ cần tao dạy mày sao hahaha
Tên khốn này làm cô buồn nôn
Hoan Hoan xoay người lần nữa chạy đi.

Hắn cũng nhanh chóng đuổi theo
Không mang giày chạy 1 đoạn khá xa chân của cô thật sự rất đau
Trên đồi có cỏ là lá cây nhưng những vật cứng như đá hay mảnh thủy cũng không phải không có

Mỗi lần chạy chúng luôn cắt vào chân
Nhưng nếu không chạy thì cô sẽ mất mạng
Phải cố gắng lên, thương có thể lành nhưng mạng chỉ có 1
Lương Sa dù sao cũng là đàn ông, chân cô cũng đang đau chạy được 1 lúc liền bị hắn túm được tay áo
Hahaha xem mày còn chạy đi đâu
Thả ra!!!
Cô chống trả quyết liệt, hắn mất kiên nhẫn liền tát cô 1 cái thật mạnh khiến Hoan Hoan choáng váng ngã xuống đất
Lương Sa ngay lập tức dùng thân thể mập mạp đè lên

Hahaha, để tao xem thử người làm ấm giường của Phong tổng thì có gì khác biệt so với những con đàn bà khác nào
Hắn đưa tay muốn cởi nút áo, Hoan Hoan mở miệng cắn
Hắn đau điếng la lên
Lợi dụng thời cơ cô đứng dậy chạy đi nhưng chân đau nên chạy càng lúc càng chậm
Lương Sa đứng dậy nghiến răng, mắt long lên sòng sọc
Con mẹ nó, mày dám cắn tao sao, con khốn!!!
Hắn xông đến đá vào lưng cô 1 cái thật mạnh
Mất thăng bằng Hoan Hoan liền ngã xuống đồi
Hắn đứng đó nhìn cô biến mất dần trong bóng tối, nhưng chỉ 1 lúc liền tỉnh táo
Đáng lẽ định chơi đùa với nó rồi sau đó sẽ giết sau, nhưng bây giờ không cần nữa
Ngã từ đây xuống thì dù mình đồng da sắt cũng sẽ vỡ vụng thành từng mảnh thôi
Lấy điện thoại ra bấm 1 dãy số rồi thờ ơ nói
Tôi đã giải quyết xong rồi, tiền cũng nên chuyển vào tài khoản đi
Được rồi, sẽ không thiếu 1 xu đâu, làm tốt lắm
Diệp Tử nhếch môi cười rồi cúp máy
Ả ta từng nói rằng chỉ cần không có Hoan Hoan thì Phong tổng chắc chắn sẽ thuộc về riêng ả
Chỉ cần cô ta biến mất khỏi thế gian này thì mọi chuyện sẽ dễ giải quyết rồi

Dám tranh giành thứ của tôi, cô xứng sao?
Muốn trách thì trách cô mệnh khổ đi
Xử lý xong chướng ngại đó tâm tình tốt hơn hẳn, bây giờ chỉ cần xử lý khéo léo trước mặt ngài Phong thì cô chính là phu nhân rồi

---

Hôm nay công việc rất nhiều cho nên đến tận khuya Lãnh Phong mới có thể về
Buồn ngủ muốn chết
Nhanh chóng chạy đến phòng thỏ con
Nghĩ đến cô hắn vui vẻ nở nụ cười
Lăng Huệ ở trước cửa phòng lễ phép cúi chào

Cô ấy đâu? hắn hỏi
Chị Hoan Hoan đang ngủ ạ, hôm nay chắc là có hơi mệt mỏi
Hắn chỉ gật đầu không nói gì nữa, nhẹ nhàng mở cửa bước vào
Người trên giường đắp chăn kín mặt cho nên hắn không thấy rõ
Lãnh Phong bước đến vén chăn nhưng gương mặt trong chăn lại không phải là gương mặt mà hắn muốn thấy
Thỏ con của hắn đâu rồi?
Động tác kéo chăn cũng không nhẹ nhàng nữa
Hắn ném cái chăn xuống đất
Ai đây? Lại dám mặc quần áo của thỏ con

Hắn hoàn toàn không nhớ ra Diệp Tử, vì đối với hắn ngoài Hoan Hoan những kẻ khác đều như sâu bọ
Cô ta choáng váng ôm lấy đầu, giả vờ ngạc nhiên
Phong tổng ...!tại sao ngài ...!tôi ...!tôi ...!sao tôi lại ở đây?
Lãnh Phong nhíu mày, gương mặt không có nỗi nụ cười
**Cô ấy đâu!!!
Phong tổng ...!thật ra ...
CÔ ẤY ĐÂU**!!!
Lăng Huệ nghe tiếng thét của hắn liền rợn tóc gáy lập tức chạy vào xem
Phong tổng tuy đối xử với mọi người thờ ơ lạnh nhạt nhưng chưa bao giờ thấy ngài ấy tức giận như vậy
Đã xảy ra chuyện gì?
Hắn ném Diệp Tử từ trên giường xuống, Lăng Huệ nhìn thấy hít vào 1 hơi lạnh
Nhưng không phải cô đang lo lắng cho người bị ném kia mà là đang không hiểu chuyện gì xảy ra
Sao Diệp Tử lại mặc áo quần của chị Hoan Hoan vậy?.

Chương 77: 77: Nằm Trong Tầm Kiểm Soát

Diệp Tử bị ném đau đến rơi nước mắt nhưng vẫn cố gắng ngồi dậy
Diệp Tử, trán cô sao lại sưng to như vậy?
Lăng Huệ hỏi
Cô ta cười thầm, hỏi đúng vấn đề rồi đấy
Phong tổng, lúc nãy ...!tôi đến đây đưa điểm tâm, khi bước vào thì đột nhiên cô Hoan Hoan túm lấy tôi, sau đó ...!sau đó đập tôi vào tường, tôi ngất đi ...!khi tỉnh lại thì đã thấy ngài ở đây rồi
Sao tôi lại ăn mặc như thế này? Đã diễn thì phải diễn cho trót
Để chân thật hơn, cô ta đã tự va vào tường cho nên mới có vết thương như thế
Tôi rất hoảng loạn không biết nên làm gì, dù sao cô ấy cũng là khách quý cho nên ...!tôi không dám kháng cự ... cô ta khóc đến đáng thương
Nhưng Lăng Huệ nhìn vào chỉ cảm thấy cả 1 bầu trời giả tạo
Chị Hoan Hoan muốn rời khỏi đây là điều có thể tin, nhưng chị ấy đập cô ta vào tường ư?
Cho tôi xin đi, cô không làm vậy với chị ấy tôi đã đốt pháo ăn mừng rồi, còn dám đặt điều vu khống
Dạo gần đây chính cô cố ý tiếp cận chị Hoan Hoan, còn dám bôi nhọ người ta sao?
Diệp Tử bi ai tiến về phía Lãnh Phong nắm lấy ống quần hắn

Phong tổng, tôi xin thề những điều tôi nói đều là sự thật ...
Lãnh Phong thẳng chân mà đá
Xem ra cô ta không chịu thành thật, có hỏi cũng chỉ phí thời gian
Hắn lấy điện thoại giọng nói lạnh đến đáng sợ
Dương Hồng, tôi có việc cần nhờ
Khi Dương Hồng đến nhìn cảnh tượng trước mắt mà ngơ ngác
Đang hát kịch sao, đoạn nào vậy?

Tên này là người của Hắc bang, Phong tổng đang muốn anh ta dùng hình tra khảo sao?
Nhưng cô ả cũng đã liệu được chuyện này rồi, dù sao cũng không tránh khỏi
Thiệt thòi trước mắt sẽ là bàn đạp để bay cao sau này, phải nhịn
Lãnh Phong đứng đó, Lăng Huệ mau chóng kể cho Dương Hồng nghe tình hình
Anh ta đi đến chỗ Diệp Tử tìm kiếm điện thoại rồi xem nhật ký
Muốn xem thử cô liên lạc với ai gần đây?
Nhưng thật đáng tiếc, cuộc gọi của Lương Sa lúc nãy đã bị cô ta xoá từ lâu rồi.

Dù điều tra được là hắn chở con tiện nhân kia đi thì cô vẫn trong sạch, còn là người bị hại
Bảo vệ nhanh chóng chạy đến báo, xem ra mọi chuyện đều nằm trong tầm dự đoán của Diệp Tử
Dương Hồng là người dày dặn, đối với cục diện này hoàn toàn biết rõ chuyện gì xảy ra.

Tuy đối bình thường não rỗng tuếch, nhưng từ khi bước vào đến lúc nhìn điện thoại mắt chưa từng rời khỏi người Diệp Tử dù chỉ 1 giây
Có thể nhanh chóng phát hiện tia cười của ả
Nghĩ tôi là kẻ ngốc sao? Dương Hồng cười châm biếm
Cuộc gọi đến ...!Lương Sa, thời gian gọi ...!là vào ...!15 phút trước.

Sao lại xoá cuộc gọi này vậy, sợ quá tải? Không, nếu sợ quá tải sao không xoá cả nhật ký cuộc gọi? trừ khi có gì mờ ám

Cô ta sợ đến bủn rủn tay chân, sao anh ta biết được chứ, cô đã xoá rồi mà
Khôi phục dữ liệu điện thoại cái này cô cũng không biết sao? lúc này ném luôn chiếc điện thoại này là được rồi Dương Hồng hờ hững nhún vai
Cô cũng muốn ném nhưng trong phòng này ngay cả con kiến cũng không vào được sao có thể làm vậy chứ?
Sai 1 ly đi 1 dặm
Dương Hồng đến bên cạnh ngồi xuống an ủi
Dù cô có nuốt cả sim điện thoại thì lão tử đây cũng sẽ khiến cô nôn ra thôi

Cậu ta nhìn v`êphía Lãnh Phong đắc ý
Tôi vừa giúp cậu việc lớn đó, nhớ trả thù lao.

Quán bar Ảo Vọng, định vị mà tôi dò được của tên Lương Sa đó.

Mau đến ...
Chưa nói hết câu, Lãnh Phong li`ên như 1 cơn gió lao đi mất
Con mẹ nó, lão tử đây còn chưa nói xong.

Đúng là trọng sắc khinh bạn!!!
Đưa cô ta xuống phòng tra khảo, tôi có chuyện c`ần hỏi ...!à không, phải là rất nhi`ều chuyện c`ần hỏi mới đúng

Dương H`ồng liếm môi, ra lệnh cho tên bảo vệ
Đã lâu lắm r`ồi chưa được tra khảo, nên tôi đã nghĩ ra vài cách tra khảo rất mới mẻ.

Bây giờ có thể áp dụng r`ồi
Chưa kịp đi đã bị Lăng Huệ níu lại
Cũng đúng, để 1 cô gái chỉ mới mười mấy tuổi nghe được những lời này chắc là đáng sợ lắm, phải trấn an vài câu
Lăng Huệ cắn cắn môi r`ồi dũng cảm nói
Tôi ...!thật ra ...!tôi ...
Đừng sợ, nếu không làm gì sai thì tôi sẽ không đối với cô như vậy đâu
Không!!! Lăng Huệ lắc đ`ầu
Hả?
Tôi cũng nhân lúc rãnh rỗi nghĩ ra vài cách tra tấn, có thể anh sẽ c`ần dùng đến!
Nhỏ này ...!có phải con gái không đây?.

Chương 78: 78: Ngu Ngốc

Tại quán bar Ảo Vọng
Lương Sa nhận được tiền từ Diệp Tử liền tìm chỗ đốt
Đặt phòng vip và gọi vài mỹ nhân thân hình bốc lửa đến tiếp rượu
Haha, hôm nay ai có thể làm anh đây vui vẻ thì cọc tiền này là của người đó
Hắn ném cọc tiền đô lên bàn rượu
Thì ra đây là cảm giác của các ông chủ lớn, phi vụ này xem ra không tệ
Cứ xài thoải mái, sau này sẽ đem việc này doạ dẫm Diệp Tử khiến cô ta phải ói tiền ra
Mình không càn phải làm việc tay chân thô kệch nữa rồi
Mụ vợ già ở nhà cũng không cần nữa, bên cạnh đều là mỹ nữ cứ tùy tiện chọn 1 người
Lão tử đây đến thời rồi, hahahaha
Suy nghĩ đến viễn cảnh sống như vua chúa được vài giây thì tiếng đạp cửa đã đưa hắn về hiện thực
Cả 1 đám người hơn chục người mặc vest chỉnh tề, đeo cả kính đen hùng hổ xông vào
Lương Sa tức giận chửi thề
Con mẹ nó, các người đây là có ý gì?

Họ xếp thành hàng cung kính cúi đầu, Lãnh Phong bước vào khiến Lương Sa hồn bay phách lạc
Phong ...!Phong tổng ...!tại sao ngài ...
Người to con, gương mặt đầy sẹo tiến đến giáng cho hắn 1 cú đau điếng gãy cả răng, sau đó ghì chặt dưới thân
Ahhhhh ....!từ ...!từ từ đã ...
Phong tổng đến đây lại nhắm vào mình, xem ra sự việc bại lộ rồi
Con khốn Diệp Tử đúng là vô dụng

Nói hắn lười biếng ngồi trên ghế, đám mũ nữ kia bị doạ sợ đứng nép vào 1 góc như bầy vịt con
Ân oán giang hồ, bọn họ tự dưng ngồi không lãnh đạn.

Tiền đúng là khó kiếm a!!!
Lương Sa định tìm cách nhưng người ngồi trên người hắn nhanh hơn
Rắc 1 cái, ngón tay liền bị bẻ gãy
Ahhhh ...!tôi nói, tôi nói mà, dừng lại đi!!!!!!!!!
Hắn không dám nói dối nhanh chóng khai ra toàn bộ
Từ chuyện Diệp Tử bảo chở Hoan Hoan đến 1 nơi hoang vu rồi xử lý âm thầm đến chuyện cô làm sao thoát thân
Còn chuyện định cưỡng đoạt cô hắn ta định giấu nhẹm nhưng tài tra khảo của đám người Hắc bang khiến hắn không thể không khai ra
Lãnh Phong càng nghe lửa giận càng ngày càng bùng phát
Không kiểm soát được mà đánh hắn ngay tại đây
Khốn kiếp, tên khốn này!!!
Đến khi Lương Sa ngất, hắn vẫn không nguôi giận, tiếp tục đánh thật mạnh
1 trong số những người mặc áo đen liền lên tiếng
Ngài Phong, tên cặn bã này chết không quan trọng nhưng cô Hoan Hoan nếu còn chậm trễ thì sẽ không được đâu
Lãnh Phong sực tỉnh, bị cơn tức giận che mờ
Không được, phải mau chóng đi tìm
Thỏ con đáng thương của hắn giờ đây chắc chắn đang rất sợ
Đem tên này vềnhốt lại, gọi thêm người đến giúp tôi tìm người

Hắn ra lệnh
Không gian ban đêm tịch mịch, nơi đây tuy nói là đồi nhưng thực chất chẳng khác gì khi rừng lớn cả
Có chút quen thuộc, lại có chút xa lạ
Hoan Hoan té từ trên đỉnh đồi xuống, lưng đập vào 1 cái cây đau đến ngất xỉu
Nhưng cũng vì thế mà giữ được tính mạng
Cơn lạnh khiến cô tỉnh lại, ánh mắt lờ đờ ngẫm lại chuyện đã xảy ra
Cô muốn đứng dậy nhưng khi cử động cái chân bên phải rất đau
Đau đến mức cô không còn cảm nhận được cơn đau từ lòng bàn chân nữa
Có lẽ chân phải bị gãy mất rồi

Hoan Hoan nằm yên bất động, chẳng biết được đã qua bao lâu
Chỉ cảm thấy thời gian dài quá
Đêm tối trong rừng lạnh lẽo vô cùng
Cô trốn đi cũng chẳng ai hay biết nên sẽ không có ai đến cứu
Lúc này trong đầu Hoan Hoan có 1 câu hỏi
CÔ SẼ CHẾT SAO?
Đáp lại cô là không gian yên lặng, ngay cả gió cũng không có
Cô rùng mình, cô không muốn chết.

Đã hứa với ba mẹ phải sống thật tốt

Chưa bao giờ cô cảm thấy như lúc này, ngay cả khi bị Lãnh Phong cường bạo cũng không đáng sợ như thế
Cô hối hận rồi
Rõ ràng biết Diệp Tử đó có vấn đề, là người cần phải đề phòng nhưng vì muốn thoát khỏi Lãnh Phong cô lại mặc kệ tất cả mà làm theo lời cô ta
Tình cảnh bây giờ là cô tự làm tự chịu
Đáng đời cô!!!
Nước mắt cứ thế mà tuôn ra
Sợ hãi, tự trách, phẫn nộ cứ đan xen
Cuối cùng, cô tuyệt vọng
Có lẽ đây là kết quả cô phải trả cho sự ngu ngốc của mình
Mưa?
Ha, ngay cả ông trời cũng không muốn cô sống rồi
Hoan Hoan nằm đó, để nước mưa lạnh lẽo xối lên người
Cô buông bỏ.

Chương 79: 79: Khóc Đến Thương Tâm

Lãnh Phong nhanh chóng huy động người cùng tìm kiếm, chó nghiệp vụ cũng mang theo
Nhưng trời lại mưa, rất khó để chúng đánh hơi
Hắn đấm vào kính xe
Chết tiệt! nhanh 1 chút đi!!!
Tài xế cũng bị doạ cho sợ
Phong tổng lúc mất cả dự án trăm tỷ gương mặt cũng chẳng mảy may tức giận, vậy mà bây giờ !
Xem ra cô Hoan Hoan là điểm chí mạng duy nhất của ngài ấy
Lãnh Phong lòng nóng như lửa
Lúc đầu hắn định đưa Lương Sa về tra tấn nhưng đám thuộc hạ bảo rằng nên đem tên đó theo để xác nhận vị trí
Phong tổng xử lý mọi việc luôn điềm tĩnh, nhưng bây giờ vì cô Hoan Hoan mà chẳng nhớ gì
Đến nơi ngay cả áo mưa hắn cũng không mặc, tức tốc chạy đi tìm
Đám người phía sau hốt hoảng cũng chạy theo chia ra tìm kiếm
Tìm bằng trực thăng sẽ dễ dàng hơn nhưng nó không hợp tìm kiếm phạm vi gần, sức gió quá mạnh

Xung quanh là đồi, xe không thể tiến vào sâu hơn
Đành phải bỏ xe rồi leo lên đồi
Thỏ con bị té xuống đồi chắc chắn sẽ bị thương, hắn không được lỗ mãn
HOAN HOAN EM Ở ĐÂU MAU TRẢ LỜI ĐI!!!
Hắn lúc này chẳng giống chủ tịch mà chỉ như 1 tên điên đang vô vọng mà tìm kiếm người mình yêu
Hắn quá khinh suất rồi, cứ nghĩ rằng tên khốn Lương Sa đó khi chở cô rời khỏi sẽ để cô tự do
Không thì cùng lắm sẽ bắt trói cô uy hiếp tống tiền

Chứ không nghĩ rằng tên đó sẽ nổi tà dâm rồi hại cô ngã xuống đồi
Khốn kiếp
Hắn tự trách
Nếu hắn không nhốt cô thì có lẽ sẽ không có chuyện đáng sợ này xảy ra
Bây giờ hắn chỉ muốn thời gian quay trở lại, hắn thà chấp nhận để cô rời xa chứ cũng không muốn cô không rõ tung tích như lúc này
Đối với người trên thế giới, có lẽ cô mất đi cũng chẳng ảnh hưởng gì.

Nhưng với hắn, mất đi cô là mất đi cả thế giới
Cả trăm người bao vây khắp nơi, cho nên sẽ nhanh chóng tìm được cô
Hoan Hoan mơ mơ màng màng sắp ngất đi, cô thấy hình bóng ba mẹ đang vẫy tay gọi cô đến
Cuối cùng cũng có thể ở bên ba mẹ rồi, con nhớ 2 người lắm
Khi sắp nắm lấy được liền thấy ba mẹ mỉm cười
Vẫn còn quá sớm, con yêu à, ba mẹ không thể gặp con lúc này được
Nghe thấy nhiều người gọi tên mình như vậy liền gắng gượng
Ánh mắt đầy hi vọng
Nhưng mi mắt vẫn nặng quá, muốn nhắm lại
Cô kiệt sức đến mức chẳng thể gào lên để mọi người biết cô đang ở đây
Nước mưa cứ liên tục trút xuống chẳng thể nào hít thở thoải mái được

Nhưng nếu cứ tiếp tục buông bỏ thì cô sẽ chết mất
Mở miệng hít vào 1 hơi, với tình trạng bây giờ không thể nói nhiều
Cứu ! với~
Hoan Hoan cố hết sức nhưng âm thanh không lớn như cô nghĩ, lại bị tiếng mưa lấn át
Xem ra vẫn là không được rồi
Đến lúc định từ bỏ thì lại lần nữa gương mặt hắn xuất hiện, người cô hận cũng là người cô yêu
Hoan Hoan nhìn hắn cười hạnh phúc rồi nhắm mắt
Lần đầu tiên cô dùng gương mặt đó nhìn hắn
Lãnh Phong khao khát thấy được cảnh tượng này biết nhường nào
Nhưng tại sao lại vào thời khắc này?
Sụp người xuống, bàn tay hắn run run đưa lên gò má sưng đỏ của cô
Hoan Hoan giờ đây hệt như búp bê rách
Hắn khóc

Lãnh Phong hắn cao ngạo biết nhường nào.

Từ khi hiểu chuyện đến nay chưa h ề cúi đ ầu trước bất cứ ai nhưng hôm nay lại vì cô mà khóc đến thương tâm
Nhìn cô chằn chịt vết thương, hắn kích động cứ ng ồi đó mà lắc đ ầu

Không, không phải ! không được !
Hắn muốn bế cô rời khỏi đây nhưng chẳng biết nên bế lên như thế nào nữa
Nơi nào cũng đ ầu có vết máu, hắn sợ cô đau
Hắn thấy không ít người chết, cũng tắm không ít máu nhưng đây là l ần đ ầu hắn sợ máu như vậy
Lãnh Phong cẩn thận bế cô trên tay gào lớn
MAU ĐẾN ĐÂY
Vì đ ềphòng nên ngay cả Lục Nhất Dương hắn cũng gọi đến, nhưng nơi này ngay cả chỗ che chắn cũng chẳng có
Vị bác sĩ tài giỏi nào đó cũng không biết phải khám như thế nào
Mưa vẫn còn, nếu không nhanh chóng xem thì không kịp mất, mau nhanh chóng xuống xe dưới đ ồi đi Lục Nhất Dương cau có
Lãnh Phong ôm cô đi theo hướng ngược lại, lúc này Lục Nhất Dương cũng học theo, mở miệng gào to
Con mẹ nó, lo lắng đến mụ mị r ồi à, đi ngược hướng r ồi!!!!
Tôi biết có nơi trú ở đây
Lãnh Phong nhìn cậu ta nói xong li ền tiếp tục đi.

Chương 80: 80: Cười Khổ

Nơi mà Lãnh Phong đến không đủ cho nhiều người, bọn họ cũng lo lắng cho phu nhân mà không muốn về nên dựng lều ở ngoài canh giữ
Đúng là người từng đi nhiều nơi có khác, chỗ hẻo lánh như vậy mà cũng tìm ra nơi ở Lục Nhất Dương châm biếm
Lãnh Phong để cô xuống chiếc giường nhỏ đã được dọn dẹp tạm thời, liếc nhìn Lục Nhất Dương
Mau lo chuyện của mình đi, cẩn thận tôi xé nát miệng cậu đó
Hung dữ gì chứ, chuyện của tôi không phải chuyện của anh sao?
Hơn nữa ngay cả lão đại còn không dám làm gì tôi, chỉ dựa vào sức của anh thì làm được gì
Cậu ta nhếch miệng cười khẩy
Cô vào đây đi, Song Song
Người được gọi vào là phụ tá của Lục Nhất Dương
Thật ra cậu ta thừa sức để đối phó những trường hợp khẩn cấp, nhưng vì Hoan Hoan là nữ mà tên điên kia lại là 1 thùng giấm size XXL
Cho nên mới đem theo nữ phụ tá
Sau khi xử lý vết thương, cậu ta liền nói lại tình hình
Chân phải bị gãy, 2 lòng bàn chân vì chạy chân trần nên trầy trụa không ít, phần lưng bị va đập mạnh nhưng may mắn không ảnh hưởng đến cột sống.

Còn vài vết thương nhỏ khác tôi đã nhờ Song Song xử lý, tình hình bây giờ đã qua cơn nguy kịch
Hắn xót xa nhìn cô
Lục Nhất Dương định đi ra ngoài nhưng sực nhớ
À đúng rồi, nhịp thở người ta còn rất yếu, đừng có mà manh động.

Nếu không tôi cũng hết cách

Cậu ta cùng phụ tá ra ngoài, để hắn ở lại với cô
Lãnh Phong ngồi bên giường chỉ biết thở dài
Chỉ cần em tỉnh lại, dù muốn gì anh cũng sẽ đồng ý.

Cho dù ...!muốn rời xa khỏi anh, chỉ cần em khoẻ mạnh, anh liền hứa với em
Cô hôn mê tất nhiên không nghe thấy, càng không thể trả lời.

Còn hắn, cứ ngồi bên cạnh nói mãi
Anh sai rồi, là anh không tốt, em mau tỉnh lại đi
Mưa ngày càng nặng hạt, hắn sốt ruột vô cùng
Lục Nhất Dương chỉ mới điều trị tạm thời, bây giờ chỉ mong tạnh mưa, mau chóng đưa cô về
Hắn ngồi bên giường cả đêm không ngủ, cứ mãi nhìn cô
Đến nửa đêm vì giật mình mà Hoan Hoan thức dậy
Cảm giác toàn thân rất đau
Cô nhìn xung quanh xem mình đang ở đâu, nơi này tối quá
Nhưng khi nhìn kỹ lại thì cô lập tức nhận ra

Đây là căn nhà 5 năm trước mà Lãnh Phong đưa cô đến
Tại sao cô lại đến được nơi này?
Hắn ở bên cạnh, thấy cô tỉnh kích động chạy đến
Định mở miệng nhưng chợt nhớ lại lời của Lục Nhất Dương, động tác liền ngừng lại, cười khổ
Hoan Hoan thấy hắn, liền hoảng hốt
Cô trốn, nhưng lại bị hắn bắt lại
Lần này lại định đối phó với cô ra sao đây?
Em ...!em tỉnh rồi hắn nhẹ nhàng mở lời
Hoan Hoan chịu nhiều vết thương nhưng bàn tay vẫn có thể cử động, nắm chặt drap giường
Thấy Hoan Hoan đề phòng tuy muốn ở lại nhưng hắn không còn cách nào khác, xoay người
Em nghỉ ngơi đi, anh ra ngoài tránh làm phiền em
Cô không ngờ hắn sẽ như vậy, chẳng biết bản thân có phải bị ma nhập hay không, đưa tay ra nắm lấy vạt áo của hắn
Lãnh Phong không ngờ thỏ con sẽ làm như vậy, kinh ngạc không thôi, đến

bên cạnh ng ̃i xuống
Đừng sợ nữa, có anh đây r ̃i
Lời nói của hắn khiến cô yên tâm, nước mắt uất ức không kìm được từng giọt từng giọt như trân châu rơi xuống nệm
Khi đối diện với cái chết, cô đã nghĩ rằng mình sẽ không còn gặp được hắn nữa
Thật mỉa mai, cô muốn thoát khỏi nhưng hình bóng hắn xuất hiện trước lúc ngất đi lại làm cô thấy yên tâm vô cùng

Đừng khóc, em còn rất yếu hắn đưa tay lên lau những giọt lệ kia
Lúc sáng hắn còn ôm cô trong lòng, chưa được 1 ngày mà cô lại biến thành bộ dạng này
Những kẻ làm cô đau hắn sẽ khiến chúng phải trả giá đắc
Hoan Hoan thút thít, hắn nhẹ nhàng đặt lên trán cô 1 nụ hôn khiến thỏ nhỏ ngây người
Chết tiệt, không kìm nén được
Nếu như làm cô kích động thì ...
Không được, có lẽ hắn nên rời khỏi đây
Định thu tay v ̀ê thì cô đã vươn tay để lên bàn tay đang đặt trên má của mình
To lớn, ấm áp là những gì cô cảm nhận được
Thù hận không bằng tình yêu cô dành cho hắn
Mãi cho đến lúc thập tử nhất sinh Hoan Hoan mới ngộ ra
Cô yêu hắn, chỉ là cô không dám đối diện sự thật rằng cô đã yêu chính kẻ làm cô phải chịu tổn thương.

Chương 81: 81: Nhà

Cô nắm lấy bàn tay to của hắn yên tâm ngủ
Lãnh Phong ngồi bên cạnh cô cả đêm, giữ nguyên tư thế đó quá lâu nên tay hầu như không cử động được
Nhưng trong lòng hắn vui còn hơn nhận được dự án trăm tỷ
Cô chủ động nắm tay chứng tỏ hắn vẫn chưa hết hi vọng
Hôm sau khi thức dậy cô thấy mình không còn ở căn nhà hoang kia nữa
Trần nhà trắng sáng nhẵn mịn, cửa sổ bằng kính to lớn
Là căn phòng của cô khi bị Lãnh Phong bắt nhốt đây mà
Mọi thứ đều như cũ khiến cô cảm thấy việc hôm qua mình trốn thoát và bị ngã chỉ là giấc mơ
Chân đau quá!
Vết thương đã chứng minh rằng mọi chuyện xảy ra đều là thật
Cuối cùng chị cũng tỉnh rồi
Lăng Huệ rưng rưng nước mắt
Hôm qua nghe tin cô mất tích, cô ấy không được đi theo tìm kiếm cho nên trong lòng lo lắng khôn nguôi
Chỉ biết cầu nguyện cô bình an
Thật may, sáng hôm nay Phong tổng bế Hoan Hoan trên tay mối lo cũng được gỡ bỏ
Nhưng cả người chằn chịt vết thương, khiến người ta vừa thương vừa xót
Hoan Hoan muốn mở miệng trả lời nhưng chỉ có thể thều thào
Chị đừng nói gì hết, bác sĩ Lục đã bảo chị phải nghỉ ngơi tịnh dưỡng.

Chị xem, để tránh chị buồn chán, Phong tổng đã lắp TV, chị muốn xem không?
Lăng Huệ cao hứng chỉ về phía cái TV đang treo trên tường
Hắn lại làm sao thế này?

Thật là không hiểu nỗi
Hoan Hoan lắc đầu ý nói không xem, cô đang không có tâm trạng
Cứ nghĩ trốn thoát thành công nhưng không ngờ bị bắt trở lại
Còn trong tình trạng không thể di chuyển
Cô bây giờ chật vật đến đáng thương, hắn đang tỏ ý thương hại sao?
Nghĩ cũng kỳ lạ, khi đưa cô về biệt thự hắn đến giờ vẫn chưa xuất hiện cứ như chưa bao giờ xảy ra chuyện cô bỏ trốn
Không nghĩ nhiều nữa, dù sao hắn không xuất hiện cô cũng đỡ phải lo lắng
Vẫn là nên đi ngủ để có thể mau chóng bình phục
Hoan Hoan tưởng rằng hắn sẽ bỏ mặc cô không quan tâm, nhưng đêm đó Lãnh Phong đã đến
Cô thật sự kinh hãi khi nhìn thấy hắn đẩy cửa bước vào phòng
Mặc trên người bộ áo sơ mi, đôi chân dài từng bước từng bước tiến đến gần
Thân thể hắn đẹp đẽ như bức tượng thần thoại cô hay đọc trong sách
Hoan Hoan, bây giờ không phải lúc nghĩ đến những chuyện đó
Hắn đến đây chắc chắn không có ý tốt, phải cẩn thận

Lãnh Phong đến bên mép giường, ngồi xuống
Cô sợ phát khiếp, chân bị gãy không cử động được tay nắm chặt góc chăn khiến nó nhàu nhĩ
Những kẻ khiến em bỏ trốn, tôi đã trừng trị cả rồi
Hỏng rồi hỏng rồi, vậy là hắn đã biết tất cả và muốn diệt cỏ tận gốc
Những người liên quan đã xử lí cả, cho nên bây giờ hắn ở đây là muốn giết cô vì không nghe lời sao?
Hoan Hoan nuốt nước bọt
Lãnh Phong nghi hoặc, hắn đang muốn trấn an tinh thần yếu ớt của cô, vì cô mà xử lí bọn rác rưởi kia nhưng sao trông cô có vẻ không vui, có cảm giác như sắp khóc đến nơi
Cảm động sao?
Trông không giống như vậy chút nào, nhìn hệt như con cún nhỏ đang run rẩy sợ hãi
Có vẻ như đó không phải là những lời cô ấy muốn nghe
Em hãy phối hợp với bác sĩ cố gắng trị thương, khi em lành lặn ! tôi sẽ đưa em về nhà Lãnh Phong ngồi đó, mười ngón tay đan vào nhau trông không có vẻ như đang tức giận.

Bây giờ hắn hệt như 1 mặt hồ tĩnh lặng không có chút gợn sóng
Không phải đang ra điều kiện, đây là nhượng bộ
Nhà?
Hoan Hoan bất giác hỏi
Không phải hắn muốn nhốt cô ở đây cả đời hay sao
Hơn nữa, cô làm gì có nhà, mỉa mai như vậy không cảm thấy hơi quá đáng với 1 kẻ đang bị thương như cô à?
Lãnh Phong nhìn cô, đôi mắt có phần âu yếm và đượm buồn
Ừ, nếu không thì em muốn đi đâu tôi sẽ đưa em đến đó
Đây là ân điển trước khi hắn xuống tay với cô sao?
Để cô thực hiện tâm nguyện cuối cùng sau đó !
Không có sau đó nữa.

Chương 82: 82: Đối Xử

Chuyện 5 năm trước ...!là tôi đã làm em tổn thương, em muốn đánh muốn mắng gì cũng được
Tên này bị sao vậy, đột nhiên lại nói v`êchuyện cô không muốn nhớ nhất
Đánh? Mắng? ai dám làm vậy với hắn chứ
Thừa biết cô không dám, lại còn cố ý bảo vậy
Chuyện đó vẫn là vết nhơ cô muốn quên đi, chỉ 1 câu đã làm tổn thương của hắn mà muốn xoá đi tất cả ư?
Hoan Hoan nằm đó, tay nắm chặt cái chăn gương mặt không hiện lên biểu cảm khiến Lãnh Phong không biết cô đang nghĩ gì
Hắn không biết có nên tiếp tục nói hay không, bây giờ cô đối với hắn đã chẳng có hảo cảm gì, nếu như tiếp tục có khi nào tình hình sẽ xấu hơn không?
Nhưng cả Liễu Thanh và lão đại đ`âu bảo rằng nếu muốn gỡ chuông phải tìm người buột chuông
Không nói rõ ràng cô sẽ cứ mãi như thế
Lãnh Phong đan tay vào nhau để 2 ngón cái xoay vòng, hắn hạ quyết tâm tiếp tục nói
Chuyện tối hôm dự tiệc, là tôi nhất thời nông nỗi, rôi không biện bạch hành vi của mình.

Nhưng vì tôi nghĩ em và Tô Việt Bân là quan hệ nam nữ chữ không nghĩ rằng 2 người là anh em
Hoan Hoan nhíu mày, sao lại liên quan đến anh họ r`ã?
Hơn nữa nếu cô và anh họ là quan hệ đó thì liên quan gì đến hắn, đừng để cô phải cười chứ
Hắn như vậy là ám chỉ hắn ....
Anh yêu em

Cô quay sang nhìn chỉ thấy ánh mắt hắn kiên định không hề dao động, giọng nói trầm ấm nói ra điều cô đang nghĩ
Hắn nhìn không chớp mắt, cô đành phải quay sang nơi khác
Anh ghen với Tô Việt Bân, không kiềm chế được cảm xúc cho nên ...
Vì không kiềm chế được cảm xúc nên anh đối xử với tôi như vậy sao?
Lần này cô không nhịn được mà mở miệng, dù có bị hắn thủ tiêu cũng phải lên tiếng
Lãnh Phong im lặng cúi đầu, hắn không dám đối mặt không phải sợ hãi mà là thổ thẹn
5 năm trước, anh cố tình bắt nhốt tôi ở căn nhà hoang.

Tôi không báo cảnh sát tố cáo anh tội cưỡng hiếp, khi anh bị thương tôi đã bỏ qua tất cả mà chữa trị, thương lành tôi rời đi là điều hiển nhiên.

Vậy thì anh còn điều gì không vừa ý mà lại tìm cách trả thù tôi như vậy?
Hắn lập tức lên tiếng
Anh không trả thù ...!anh ...
Chẳng có ai đối xử với người mình yêu như vậy cả, anh lại còn muốn lừa tôi sao?
Cô ngồi dậy lấy cái gối đang nằm ném về phía hắn

Tên khốn nạn, lại còn bịa ra lý do vô lý như vậy mà muốn lừa cô
Lãnh Phong không né tránh, để cô tùy ý phát tiết
Hoan Hoan cầm cái gối còn lại hướng hắn mà đánh, cái gối đó quá to lại rất mềm không thích hợp để đánh người cho nên đánh 1 hồi lâu cô liền ném đi, mệt mỏi thở hổn hển
Cái chân đang phải băng bột đã làm cô khó chịu bây giờ lại thêm hắn
Hoan Hoan ngồi đó khóc, Lãnh Phong tiến đến gần ôm lấy
Anh xin lỗi
Tức nước vỡ bờ, nước mắt cô giàn giụa
Chỉ 1 câu xin lỗi thì ích gì chứ
Cô chống cự đánh đấm muốn đẩy hắn ra nhưng Lãnh Phong không buông, cứ ôm cô như vậy
1 tay xoa đầu, 1 tay vỗ về
Không buông đúng không? được lắm
Hoan Hoan như con chó bị dồn vào chân tường, mở to miệng cắn lên vai

hắn
Lãnh Phong bị đau nhíu mày nhưng vẫn như cũ ôm lấy cô
Hắn không thả, cô dùng lực càng nhiều
Áo sơ mi trắng tinh chuyển sang màu đỏ, miệng cô cũng toàn là mùi máu nhưng cô cũng không chịu giảm lực

Hắn không có dấu hiệu muốn buông, cô liền hướng về cái cổ cắn thêm 1 cái
Lãnh Phong để cô phát tiết, để cô thoải mái hơn còn bản thân thì vỗ về
1 lúc sau thì cô không cắn nữa, cũng không chống cự
Hắn chỉ nghe thấy người bên cạnh thút thít mới buông cô ra
Hoan Hoan nước mắt giàn giụa hắn nhìn mà đau lòng
Tại sao lại đối xử với tôi như vậy?
Hắn không trả lời chỉ ngồi im ở đó đưa tay lau khô những giọt nước mắt trên gương mặt của cô
Thỏ con của hắn lại gầy đi rồi
Cô ngẩng đầu lên không sợ hãi nhìn hắn, ánh mắt và lời nói đầu cho thấy sự đau khổ mà cô phải chịu đựng những năm qua là không nhỏ
Sao lại không trả lời, anh nói cho tôi biết đi, sao lại đối với tôi như vậy chứ? Anh khốn nạn mà ...!nhưng tại sao tôi lại ...
Tôi lại yêu 1 kẻ như anh.

Chương 83: 83: Nịnh Bợ

Anh biết dù có làm gì cũng không thể bù đắp nỗi đau mà em đã chịu, hãy để anh chăm sóc em có được không? Hắn thống thiết nhìn cô
Hoan Hoan không nói gì cả, chỉ quay mặt sang nơi khác lau nước mắt
Lãnh Phong có chút nhẹ lòng, ít ra cô cũng không từ chối
Từ sau hôm đó, khi xong việc hắn liền trở về chăm sóc cô
Liễu Thanh nhìn hắn vội vội vàng vàng đưa ra biểu cảm khinh bỉ
Để xem được bao lâu, trọng sắc khinh bạn không thể dùng
Thân thể cô bình phục khá nhanh, vài tháng đã có thể tháo bột
Hơn nữa hắn luôn cho cô những thứ tốt nhất
Có hôm phát sốt khi tỉnh dậy đã thấy hắn ngồi bên cạnh ngủ gật, chẳng biết là đã ở bên cô từ khi nào
Cô biết hắn thật lòng tốt với mình nhưng chuyện của Diệp Tử vẫn cứ ám ảnh
Nó khiến cô không thể không đề phòng
Mấy hôm nay đã có thể đi lại được, tuy chưa thể đứng vững nhưng cô cực kỳ vui

Không phải ở trong căn phòng ngộp ngạc đó nữa
Tuy lúc chân chưa khỏi, hắn có để cô ngồi trên xe lăn đẩy đi ngắm hoa nhưng không thể di chuyển theo ý thích tất nhiên không thoải mái
Thương lành khá nhanh, dù sao cũng phải tính xem nên làm gì tiếp theo
Hoan Hoan đứng trước khóm hoa nhài, hương thơm thoang thoảng bay trong gió khiến người ta cảm thấy sảng khoái
Đang làm gì mà vui vẻ như vậy?
Lãnh Phong từ phía sau đi đến áp sát vào lưng cô
Hoan Hoan chỉ thuận tiện xoay sang nhìn hắn 1 cái rồi lại ngắm hoa
Không làm gì cả
Cô quen lắm rồi, ngày nào hắn cũng tiếp cận cô theo cách này, dần dần

cảm giác hốt hoảng cũng bay mất
Trà hoa nhài có thể định thần, em muốn uống?
Lãnh Phong thăm dò tiện thể ngắt 1 bông hoa xinh xắn cài lên tóc cô
Trông thật đẹp
Hoan Hoan để yên cho hắn tác quái, trà nhài không tồi.

Bây giờ có thể đi lại được nhưng cũng không có gì làm, vô vị buồn chán muốn chết
Vừa hay đang muốn ngắm hoa, ăn bánh
Thế là bạn thỏ nhỏ của chúng ta bắt đầu hái hoa
Lãnh Phong như con chó ve vẩy cái đuôi ra sức nịnh bợ cười tít mắt
Anh giúp em
Chiều hôm đó hắn và cô ngồi trong hiên cùng nhau thưởng trà, khung cảnh lay động lòng người
Đang lúc cao hứng thì người giúp việc đến
Phong tổng, có Vị tiểu thư của công ty A muốn gặp ngài ...!a, Vị tiểu thư cô không thể vào...
Chưa kịp mời vào thì cô ta đã tự ý xông vào

Gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu, mái tóc đen bồng bềnh tung bay mỗi khi cô ta cử động, mặc trên người bộ váy đen ngắn để lộ chân thon mê người
Chỉ có điều, mùi nước hoa nồng nặc trên người cô ta khiến Hoan Hoan muốn nín thở
Phong tổng, buổi tiệc hôm nay ngài về sớm như vậy cũng không đợi người ta, làm em đuổi theo vất vả lắm a~
Cô ta chu chu cái miệng nhỏ tỏ ra đáng yêu, tay khoanh trước ngực, thứ đẩy đà bên trong bị ép làm người khác khó mà kìm chế được
Hôm nay dự tiệc, cô bị 1 đám đàn ông thối bao vây.

Chính anh là người giải vây, còn chủ động gặp riêng ngoài ban công
Chắc chắn là thích cô, nên mới cho cô sự đối xử đặc biệt
Cô cũng là thiên kim có tiếng ở thành phố này, Phong tổng lại là người mà mọi phụ nữ ao ước
Có được cơ hội cho nên phải nắm bắt
Nhìn thấy hắn đang ngồi uống trà bên cạnh ...!hồly tinh bên cạnh là ai?
Cô ta tức giận nhưng không dám biểu hiện vì sợ sẽ mất điểm, liền xem

Hoan Hoan như không khí, ngó lơ cô
Lãnh Phong nhìn người trước mặt, mắt phượng nhíu lại mở miệng
Ai cho cô vào?
Không nhịn được nữa rồi, dù cô đã cố gắng hết sức ...
Hắc xì!!!!!!!

Hoan Hoan xoa xoa cái mũi nhỏ, mùi nước hoa nồng quá đi
Vậy nên cô đứng dậy không thèm nhìn hắn lấy 1 cái vội vàng chạy đi
Tôi đi trước, 2 người cứ tiếp tục
Lãnh Phong luống cuống đứng lên ai ngờ cô gái kia lại lao đến chặn đường.

Bày ra gương mặt đáng yêu
Phong tổng à, nếu cô ấy đã đi rồi thì anh nói chuyện với em cũng được mà ...
Lăng Huệ ...
Lãnh Phong lười biếng gọi Lăng Huệ rồi đuổi theo hình bóng bé nhỏ kia
Chết tiệt, mãi mới có cơ hội tốt vậy mà lại bị phá hỏng
Xem ra nội quy của nơi này phải thiết lập lại rồi.

Chương 84: 84: Bất Cứ Điều Gì Em Muốn

Lăng Huệ nhìn vị tiểu thư nào đó ngao ngán lắc đầu, cô ta tức đến sượng mặt mở miệng gào lên như mụ điên dáng vẻ hiền thục lúc nãy mất sạch
Nhìn cái gì mà nhìn, có tin tôi khiến cô không có chỗ đứng ở thành phố này hay không!!!
Vâng vâng sợ quá đi à, đừng làm vậy với tôi nha~
Lăng Huệ mặt không cảm xúc ngoáy ngoáy tai, giọng nói không có vẻ gì tỏ ra sợ hãi như lời cô nói
Thật lòng cô cũng muốn xem thử cô ta khiến cô không có chỗ đứng như thế nào
Đây là nơi của Phong tổng, vậy mà vẫn còn có kẻ chán sống dám đứng trên địa bàn của ngài ấy mà la lối, còn muốn đuổi người giúp việc của ngài ấy
...!mà không đúng, là đuổi người giúp việc của phu nhân mới đúng
Cô ta nghĩ rằng bản thân mình là vợ ngài ấy chắc?
Thật là ...
Lăng Huệ mỉm cười
**Vị tiểu thư, lối ra ở hướng này cô vui lòng theo tôi
Chỉ là 1 con chó mà cũng dám chỉ dẫn tôi phải làm thế này thế kia sao, cô có biết tôi ...!a**!!!
Lăng Huệ mặt không cảm xúc bước đến tát cô ta 1 phát đau điếng đến mức phải ngã xuống nền đất

Bộ váy màu đen cô ta dụng tâm chuẩn bị đã bị vấy bẩn, đang định gào lên thì Lăng Huệ lao đến như 1 cơn gió chặn cái miệng kia lại
Cô tưởng nơi đây là nhà cô chắc muốn làm gì thì làm, tôi nói cho cô biết khôn hồn thì mau chóng ngậm miệng lại rồi cút, đây không phải là chỉ dẫn mà là ra lệnh.

Nhân lúc tôi còn tử tế chưa gọi bảo vệ thì ngoan ngoãn đi, phiền vl ra

Lăng Huệ không nhịn được chửi bậy 1 câu rồi thả cô ta ra, bản thân mình thì đứng dậy lấy khăn lau tay rồi ném vào thùng rác
À, nếu nói về chó thì Phong tổng rất thích chó săn, chúng cũng đang rất đói.

Cô muốn xem thì cứ gào thoải mái
Lăng Huệ đi khuất, cô ta vẫn ngồi trên nền đất cắn răng nghiến lợi
Trong phòng ...
Hoan Hoan ngồi trên giường lau lau cái mũi, mỗi lần ngửi thấy mùi nồng nặc là cô lại không nhịn được
Trước đây cũng vì chuyện này mà bị đuổi việc, nào là coi thường khách hàng, tỏ thái độ, ...
Thật đáng thương, đâu phải lỗi của cô
Lãnh Phong chỉ thấy được cái lưng nên không biết thỏ nhỏ đang nghĩ gì, tâm trạng liền bất an
Có khi nào cô nghĩ hắn lăng nhăng với phụ nữ sẽ bỏ mặt hắn không lo?
Như vậy thì công sức vài tháng trời của hắn đổ sông đổ biển mất
Công ty A gì đó đột nhiên đang yên đang lành lại đưa đến phiền phức
Nếu như cô vì chuyện này mà trở mặt thì hắn sẽ nghiền cả công ty đó thành cát mất
Hoan Hoan ... Hắn thủ thỉ cứ như đứa trẻ làm vỡ bình hoa quý của mẹ, đang cầu xin sự tha thứ
Cô quay sang, vì hắt hơi quá nhiều nên mắt và mũi đều đỏ cả lên
Lãnh Phong đờ người
Cô khóc sao?

Chẳng lẽ đang ghen?
Lợi dụng thời cơ, hắn đi đến nắm chặt 2 bả vai cô nghiêm túc nói
Anh và cô ta không có quan hệ gì cả, hôm đó hẹn riêng chỉ là muốn hỏi về sở thích của con gái để sau này ...
HẮT XÌ!!!
Chưa kịp hết câu thì trên mặt hắn đã dính thứ gì đó do cô tạo ra
Hoan Hoan cuống lên, đứng dậy tìm khăn giấy lau mặt cho hắn
Ách, tôi không có cố ý nha, chỉ là mũi tôi rất ngứa, để tôi lau cho anh
Xấu hổ chết đi được
Lau xong cô ngượng ngùng quay sang nơi khác

Thì ra chuyện là như vậy, hắn còn tưởng cô ghen tuông hiểu lầm.

Trong lòng có chút mất mát
Cả 2 người đều im lặng, không khí trở nên kỳ dị
Cô đành phá tan bầu không khí ngộp ngạt này
**Khi lành hẳn ...!tôi muốn được đi làm

Em thích gì, có sở trường gì, cần anh giới thiệu vài nơi không**?
Hắn đã tự hứa sẽ ủng hộ, dù cô có làm gì đi nữa hắn cũng sẽ âm thầm bảo vệ đến cùng
Hoan Hoan lắc lắc đầu
Tôi muốn làm ở K
Nơi đó đãi ngộ rất tốt, lại có Doãn tỷ luôn chỉ dạy cô nhiều thứ, tạm thời vẫn nên ở đó học tập
Cô cũng đã có dự tính sau này
Hắn xoa đầu cô
Được, làm bất cứ điều gì mà em muốn
Yêu nghiệt!
Lại cười đến khuynh thành như vậy khiến tim cô lỡ nhịp
Hoan Hoan không nhịn được nuốt nước bọt, ngây ngốc nhìn hắn.

Chương 85: 85: Hôn

Bàn tay đang xoa đầu cô bất giác di chuyển đến gò má
Mấy tháng nay hắn vất vả lắm mới có thể khiến cô tròn trịa hơn xưa
Má cô bây giờ mềm như bánh mochi vậy, khiến người ta muốn cắn thử 1 miếng
Ngón tay hắn không tự chủ được mà để lên cánh môi non mềm kia xoa nhẹ
Thấy cô không bài xích hắn nhẹ nhàng đưa vào miệng chạm vào đầu lưỡi ẩm ướt mê người kia
Chết tiệt, hắn muốn thay ngón tay kia thành miệng mình ngay lập tức để có thể cùng lưỡi cô dây dưa
Hoan Hoan như bị trúng tà thuật cứ ngồi yên nhìn hắn chằm chằm
Lãnh Phong nuốt ngụm nước bọt, mặt tiến gần về phía cô
Anh ! hôn em được chứ?
Cô không nói gì càng khích lệ hắn hơn
Môi hắn nhẹ nhàng áp lên đôi môi mọng của cô
Thật là mềm, cứ như bánh pudding vậy
Hắn rời khỏi nơi mềm mại kia quan sát phản ứng của cô
Gương mặt đỏ hồng như táo, ánh mắt trốn tránh không dám nhìn hắn
Thật đáng yêu
Cô nhắm mắt mời gọi hắn không khách sáo tiến đến gần
Cả 2 cách nhau 1cm
Reng reng reng
Shit
Là tiếng chuông điện thoại của hắn

Lãnh Phong định khoá máy rồi tiếp tục việc đang làm nhưng cô đã nhanh hơn 1 bước
Có vẻ như anh đang có việc, vừa hay tôi cũng đang đói muốn đi ăn, anh cứ xử lý công việc đi

Hoan Hoan đứng dậy chạy ra ngoài để hắn ngồi ngây ngốc như đứa trẻ
Lãnh Phong vò đầu
Chết tiệt, chuyện tốt của hắn lần lượt bị phá hỏng
Hắn cầm điện thoại chau mày tỏ ý không muốn nghe nhưng vẫn miễn cưỡng bấm máy
Phải xử lí chuyện công việc ổn thoả
Sau này điện thoại sẽ ở chế độ im lặng để không còn con kỳ đà nào cản mũi nữa
Hoan Hoan chạy đi, trong lòng rộn rộn ràng ràng
Hôn rồi, hơn nữa cô còn để yên cho hắn tự tung tự tác
Nếu như không có cú điện thoại lúc nãy thì !
Nghĩ đến cảnh tượng kích thích đó, mặt cô liền đỏ bừng
Đưa tay vỗ vỗ 2 má mới phát hiện nó nóng rang, như thể bị sốt vậy
Cảm giác tê dại vẫn còn đọng trên môi
Không được, phải bình tĩnh Hoan Hoan à
Đừng để hắn dùng mĩ nam kế mê hoặc, phải kiên cường lên
Không được đầu hàng trước thế lực đen tối
Cô cuộng tay thành nắm đấm nhỏ tỏ vẻ quyết tâm
Lãnh Phong có việc xử lí phải đi ra ngoài
Vốn dĩ đang khó chịu nhưng thấy cô đứng ở góc tường 1 mình lẩm bẩm gì đó liền không kìm nỗi sự hiếu kỳ đi đến xem thử
Nghe cô bảo vậy hắn bật cười thành tiếng

Thế lực đen tối mà em nói ! là ai vậy?
A!!!
Hoan Hoan giật mình, hắn đứng đây từ khi nào vậy?
Thật muốn tìm 1 cái lỗ chui xuống a!!!
Huhuhu
Nhìn mặt cô ngày càng đỏ trông thật đáng yêu, hắn tiến đến gần xoa đầu
Anh có việc phải ra ngoài, em ở nhà phải ngoan~
Ai thèm ngoan !
Hắn nhoài người cuỗm lấy đôi môi mềm kia 1 lần nữa, lưỡi cũng đưa vào miệng cô cùng lưỡi cô dây dưa
Đến khi cô kiệt sức ngã vào lòng hắn mới luyến tiếc buông ra
Bàn tay to lớn vỗ về cái lưng nhỏ của cô
Hoan Hoan thở gấp, cảm giác tốt đẹp mà hắn mang lại khiến cô đê mê

Hắn dìu cô về phòng, hôn hôn cái trán dịu dàng nói
Ở nhà đợi anh
Ừm !
Nhìn gương mặt đẹp như tượng của hắn, đầu óc cô trống rỗng liền ngoan ngoãn nghe theo
Đến khi nghe được tiếng cửa đóng lại cô mới hoàn hồn
Úp mặt vào gối, chân đá loạn xạ
Oa!!!
Đã bảo là không được để sắc đẹp dụ dỗ, sao lại nghe lời rồi?
Hoan Hoan mày thật không có chí khí, không có cốt cách gì cả
Đúng là ! không có tiền đồ!!!!
Lãnh Phong lái xe đi mất
Trên đường đi hắn nhớ lại chuyện ban nãy, môi không tự chủ mà cong lên
Nếu không phải chuyện này rất quan trọng cần hắn xử lí thì con thỏ nhỏ kia hắn đã sớm nuốt vào bụng rồi
Nghĩ đến cảnh đè cô dưới thân, máu huyết không ngừng sôi sục
Đến K, phải vào phòng tắm giải quyết rồi.

Chương 86: 86: Tranh Cãi

Cô ở biệt thự ròng rã 3 tháng, vô vị buồn chán muốn chết cứ nghĩ hắn sẽ cho cô đến K làm việc
Nào ngờ tên đó đột nhiên dỡ chứng, giảng giải 1 đống đạo lý khiến cô nhức đầu
Từ lúc bị thương trở về, chủ cần hắn làm gì không thuận mắt cô liền cáu gắt
Mỗi lần như thế hắn đều hạ mình
Vì thế mà cô cứ lấn lướt
Chắc là vì được sủng sinh kiêu
Ở trong phòng sách cô đứng trước bàn làm việc, còn hắn thì ngồi đó đọc tài liệu giọng điệu cứng rắn
Không được, chân em còn chưa lành hẳn đến công ty làm gì
Hoan Hoan khó chịu nhăn mày
Phí lời, đến công ty không làm việc chẳng lẽ để ngủ?
Anh đã bảo chân tôi lành sẽ cho tôi đi làm
Nhưng chân của em đã lành chưa? Hắn khoanh tay trước ngực tỏ ý không hài lòng
Con thỏ nhỏ này, trước đây mềm yếu đáng thương, bây giờ hở 1 tý là dựng hết lông gai lên
Thật là ! đáng yêu quá

Chân cô đúng là khi cử động quá mạnh sẽ nhói lên, nhưng chỉ như vậy thôi
Cũng không được tính là chưa lành nha
Hoan Hoan đuối lý nhưng vẫn quyết không chịu thua, ậm ự vài câu rồi lên giọng
Tôi không quản, tóm lại anh đã nói cho tôi đi làm thì phải thực hiện lời hứa!
Trán hắn hiện lên vài đường hắc tuyến

Em có thể nói lý được không?
Tôi chính là không nói lý, nếu không thích thì anh để tôi rời khỏi đây, muốn làm gì thì mặc kệ tôi, đỡ làm anh chướng mắt!!!
Nghe cô nói vậy, hắn liền mềm mỏng
Anh không có ý đó, em cũng biết mà
Không biết, tôi chính là muốn đi, anh làm sao thì làm
Thương lành anh sẽ sắp xếp cho em Hắn vẫn kiên quyết
Tên này, bình thường chỉ cần cô tỏ thái độ hắn sẽ chiều theo ý cô
Hôm nay lại như vậy, thật làm người ta tức chết mà
Bất quá thì 1 tuần sau lần này hắn đã cố gắng nhượng bộ, nơi làm việc đông người phức tạp
Lúc trước hắn đã bị doạ 1 phen, nên lần này thật không yên tâm khi trên người cô có vết thương
Nhưng thỏ nhỏ này lại không hiểu cho nỗi khổ tâm của hắn, cứ cố tình chống đối
Nhưng hắn lại không làm gì được cô
Thật là khổ a
Hoan Hoan nghe vậy không làm ầm ĩ nữa
1 tuần thì 1 tuần
Đến lúc đó nếu hắn nuốt lời cô sẽ nháo nhào 1 phen
Vậy anh nhớ đấy Cô nói xong liền chuồng mất
Lãnh Phong lắc đầu thở dài
Nếu cô trở thành thỏ nhỏ thì tình trạng hắn bây giờ chính là củ cà rốt
Hoàn toàn không có tí gì đe doạ được cô

1 tuần sau quả nhiên hắn giữ lời để cô đến K
Mọi người thấy cô liền không ngừng bàn tán
Quái lạ, chẳng phải nói cô ta đã bị chủ tịch đuổi đi rồi sao, bây giờ lại xuất hiện ở đây là như thế nào?
Tất nhiên là dùng chiêu trò câu dẫn rồi, nếu không sao bây giờ cô ta lại ở đây?
Hừ! Quả nhiên ti tiện
Để rồi xem, khi chủ tịch chơi chán rồi sẽ thẳng chân đạp cô ta như miếng vải rách thôi
Hoan Hoan không phải không biết có người bàn tán về mình, nhưng miệng là của họ cô quản không được

Chỉ cần làm tốt việc của bản thân, không cần để tâm đến những người khác
Lãnh Phong ở trong phòng chủ tịch xử lý công việc, cô ở bên ngoài lo việc vặt
Như thể mọi chuyện đều bình thường
Lâm Doãn đến nơi thấy Hoan Hoan tâm tình liền vui vẻ
Cô có chút ngạc nhiên
Bé Hoan?!!!
Hoan Hoan cười nhẹ
Doãn tỷ
Lâm Doãn tiến đến nắm lấy tay cô, không che giấu nỗi giọng điệu vui mừng
Lâu rồi không gặp em đã đi đâu vậy? Điện thoại không gọi được, đến nhà thì em không có ở đó, chị lo lắng chết đi được

Em có chút việc phải xử lí, nên bây giờ mới !
Lâm Doãn thở phào nhẹ nhõm
Thật ra mà nói việc cô không liên lạc được với Hoan Hoan chắc chắn có liên quan đến chủ tịch
Hắn bám bé Hoan như vậy, việc Hoan Hoan mất tích hắn lại không chút biến sắc thật khiến người khác nghi ngờ
Người khác không thấy bé Hoan, trong lòng đinh ninh rằng hắn đã mất hết hứng thú
Nhưng còn lâu mới qua mắt được cô
Nhưng nếu hỏi lí do, Hoan Hoan chắc chắn không trả lời thật
Không sao là tốt rồi
Hôm đó, khi tan làm Hoan Hoan đã hẹn Lâm Doãn đi ăn cơm
Cô ấy tất nhiên không từ chối
Còn vị chủ tịch kia, nghe tin cô đi với Lâm Doãn liền tỏ thái độ không vui
Hắn muốn cùng cô về nhà ăn tối, sáng nay hắn đã nói trước rồi
Vậy mà cô lại hủy hẹn để đi với người khác.

Chương 87: 87: Hỏi Chuyện

Tối đó tại nhà hàng Nhật, Lâm Doãn có đặt 1 phòng riêng để cô và Hoan Hoan có thể thoải mái nói chuyện
Phong cách Nhật Bản rất ưu nhã, khiến người ta tịnh tâm
Đây cũng là 1 trong những lý do cô rất thích nhà hàng phong cách Nhật
Đã vài tháng rồi không gặp, Hoan Hoan có vẻ đã dạng dĩ, không còn nhút nhát như xưa
Em uống rượu chứ?
Cô cầm menu, bàn tay thon dài rà soát
Lâu lắm rồi không uống sake
Hoan Hoan lắc đầu
Tửu lượng em không tốt, cho em trà là được
Lâm Doãn đưa tay lên cằm đăm chiêu suy nghĩ rồi quay sang nói với phục vụ
Hmmm...!vậy cũng được, như thường lệ và thêm ấm trà nóng
Cô đến đây khá thường xuyên, lần nào đến cũng gọi đúng những món tươi sống
Mãi thành quen
Món ăn được dọn lên, Lâm Doãn mới thư thả nhìn Hoan Hoan
Nói đi, em có gì muốn hỏi đúng không?
Hoan Hoan trầm tư 1 khoảng thời gian không nhỏ
Thật lòng mà nói, cô cũng không biết câu mà cô sắp nói có khiến mình và Doãn tỷ trở nên xa cách hay không
Nhưng cô vì chuyện này mà cứ mãi trằn trọc không yên
Đánh liều vậy!!!

Lúc trước, khi phỏng vấn chị có bảo rằng chủ tịch từ trước đến nay ...!ở Đức, nhưng ...
Lâm Doãn đưa ly sake lên miệng còn chưa kịp uống đã bị câu hỏi khó của

Hoan Hoan làm đứng hình như pho tượng
Vẻ mặt Hoan Hoan như đang nói
Mong rằng cô không có liên quan, mong rằng cô bị Lãnh Phong lừa
Lâm Doãn cắn môi, đặt ly rượu xuống bàn ánh mắt không h`ênghi ngại nhìn thẳng vào Hoan Hoan
Em biết r`ôi?
Quả nhiên Doãn tỷ từ trước đã biết Lãnh Phong là ai, ngay cả việc hắn từng ở đâu, làm gì
Chỉ vì nghĩ hắn ở Đức từ nhỏ nên nút thắt trong lòng cô mới được hoá giải
Lúc đ`ầu khi nghe thấy giọng hắn cô đã bán tín bán nghi, vì câu nói của Lâm Doãn nên cô mới tin rằng hắn không phải Lãnh Phong
Lâm Doãn nâng ly rượu uống cạn
Cô muốn nuốt trôi sự sợ hãi, sử dụng men rượu để can đảm đối diện sự thật
Lúc đ`ầu, chị cũng không hiểu lý do vì sao chủ tịch lại muốn lừa em.

Hơn nữa, phải làm mọi cách để giải vây cho ngài ấy là tính chất công việc, chị không thể làm trái.

Có lẽ em đang mắng chị vì ti`ên mà lừa gạt em, chị cũng không phủ nhận vì chị c`ân ti`ên.

Nhưng thời gian qua chị quý mến em là thật, nếu em vẫn không tin thì đành vậy.

Đi`ều nên nói chị cũng đã nói cả r`ôi
Hoan Hoan đương nhiên biết Lâm Doãn thật sự quý mến, xem cô như em mà đối xử
Hôm nay mời Lâm Doãn đến nói chuyện thực chất chỉ muốn làm rõ chuyện mà bấy lâu nay vẫn luôn thắc mắc, chứ không h`êcó ý trách móc
Lâm Doãn cũng vì chuyện này mà áy náy suốt 1 thời gian, đặt biệt là khi cô biết 5 năm trước Lãnh Phong đã đối với Hoan Hoan t`ồi tệ như thế nào
Chuyện không muốn cũng đã xảy ra
Có lẽ bé Hoan sẽ không tha thứ cho cô, cũng sẽ không để tâm đến cô nữa
Nhưng cô không muốn lừa gạt cô bé thêm 1 l`ần nào nữa

Cả 2 đều im lặng không nói gì
1 lúc sau thì Hoan Hoan rời đi để lại Lâm Doãn ở đó
Cô cứ thế mà uống rượu đến khi say mèm
Hoan Hoan rời khỏi nhà hàng, trước cổng đã có 1 chiếc xe Benz màu đen đợi sẵn
Không cần nghĩ cũng biết đó là ai
Lãnh Phong thấy cô liền nhanh chóng chạy đến cởi áo khoác lên người cô
Đêm lạnh, cẩn thận bị cảm
Doãn tỷ uống rượu không lái xe được, anh đưa chị ấy về đi, tôi tự về được
Hoan Hoan nhận cái áo nhưng vẫn không quên Lâm Doãn
Hắn cố gắng xử lí công việc nhanh nhất có thể để đón cô, vậy mà câu cảm ơn cũng không có
Chỉ toàn nhắc đến Lâm Doãn
Em không cần lo, anh sẽ gọi người đến giúp
Hoan Hoan dịch người ra xa né tránh hắn
Lúc làm việc hắn ngồi trong phòng quan sát cô qua camera đừng tưởng cô không biết
Hắn như vậy là đang giám sát sao
Ngay cả chút tự do cũng không cho cô
Vậy còn bảo tùy cô muốn làm gì cũng đều nghe theo
Đúng là không nên tin những lời hắn nói.

Chương 88: 88: V ề Nhà

Lên xe, anh đưa em v ề hắn không vui nhìn cô, gương mặt hờn dỗi như trẻ con
Lại dám không để tâm đến hắn
Hoan Hoan nhìn khinh bỉ
Cái bộ dạng trước mặt có thật hắn là chủ tịch ác ma mà mọi người đ ồn đại không?
Chẳng giống chút nào
Mặc kệ hắn vậy
Cô bước lên ghế phụ ng ồi xuống, nơi này cách xa nhà nếu hắn đã muốn làm người tốt thì cô đành giúp 1 phen
Đỡ tốn 1 khoảng bắt xe v ề
Nhà tôi chắc anh còn nhớ
Lãnh Phong đang cười thì tắt hẳn khi nghe cô nói
Hắn nghĩ cô đã thông suốt cùng nhau trở v ề biệt thự, ai ngờ con thỏ nhỏ này chỉ muốn lợi dụng hắn thôi
Đúng là nỗi đau này ai hiểu thấu được đây?
Hắn tận lực lấy lòng như vậy, cô không bị rung động chút nào sao?
Trên đường đi, hắn ra sức bắt chuyện, nhưng Hoan Hoan không thèm quan tâm
Nhìn phong cảnh bên đường
Đến nơi cô không nói không rằng nhanh chóng cởi dây an toàn, đẩy cửa bước xuống

Hắn cũng xuống theo cô
Hoan Hoan chau mày nhìn, tên này đi theo làm gì
Anh xuống xe chi vậy?
Anh đói, lúc nãy công việc nhi ều phải xử lý không có thời gian ăn cơm
Hắn để bàn tay to lên bụng xoa xoa, đáng thương nói

Cô chỉ tay về phía sau lưng hắn, giọng nói không có tình cảm gì
Tiệm cơm
Hắn không vì thế mà trở nên lúng túng, cười đến sáng lạng
Nhưng anh muốn ăn lẩu
Đúng là chủ tịch tập đoàn lớn, da mặt còn dày hơn cả bê tông
**Đến nhà hàng mà ăn
Anh muốn ăn lẩu em nấu
Tôi không biết nấu
Em từng nấu qua
! quên cách nấu rồi**
Lãnh Phong biết cô muốn đuổi hắn đi, nhưng hắn thật sự không muốn nha
Nếu bây giờ về, thì ngày mai mới được gặp lại
Đêm nay hắn sẽ vì nhớ cô mà không ngủ được mất
Hắn buồn bã cúi mặt xuống đất
Hoan Hoan có chút xót xa, có phải cô hơi quá đáng không?
Nhưng mà mặc kệ hắn, không được có cảm giác tội lỗi.

Nếu không lại nhượng bộ hắn
Cô nhanh chóng chạy lên phòng lấy chìa khoá mở cửa rồi bước vào !
Không vào phòng được!!!
Chuyện quái gì thế này?
Nhìn kỹ lại thì ổ khoá này không phải của cô
Hoan Hoan loay hoay mãi vẫn không mở được cửa
Đành chạy đi tìm bà chủ nhà

Lãnh Phong tựa lưng vào đầu xe, tay khoanh ngang ngực nhìn hệt như nam thần trong phim ngôn tình
Sao hắn còn ở đây?
Thấy cô không vào phòng mà lại chạy xuống, bộ dạng hớt ha hớt hãi
Xảy ra chuyện gì rồi sao?
Em làm sao vậy?
Hắn thân thiện tiến đến bắt chuyện, cô lướt qua như người vô hình
Lòng Lãnh Phong có chút rỉ máu nhưng hắn vẫn chai mặt chạy theo cô
Hoan Hoan không ở đây đã hơn 3 tháng, chủ nhà liên lạc với cô mãi không được nên đành cho người khác thuê
Cũng may là cô chủ nhà đã sắp xếp đồ đạc rồi giữ hộ cô chứ không vứt đi

Nhưng chuyện quan trọng là bây giờ cô phải ở đâu?
Cô vừa đi làm được 1 ngày lấy đâu ra tiền
Khi đi làm ở K đúng là tình hình tài chính khá giả hơn hẳn, nhưng cô dùng tiền để trả tiền thuê phòng, điện nước các thứ
Ngoài ra, còn trả nợ nên chẳng tiết kiệm được gì
Lúc trước Liễu Thanh từng nói rằng sắp xếp chức vụ cho cô không cao nhưng lương quá hậu hĩnh sẽ không tốt
Lãnh Phong có chút bực dọc
Hắn sủng vợ, lương của vợ cho thêm vài con số 0 thì có sao?
Nhưng bây giờ mới thấy rằng Liễu Thanh nói đúng
Ít ra bây giờ cô phải nhờ cậy vào hắn
Chẳng lẽ hôm nay phải ngủ ngoài đường sao? Còn đống đồ bà chủ đưa khi nãy phải chuyển đi đâu?
Arggggggg

Hoan Hoan day day huyệt thái dương
Cô quay sang nhìn Lãnh Phong, gương mặt có chút gượng gạo
Có thể ! ứng lương được không?
Không
Hắn lập tức từ chối
Cô phẫn nộ vô cùng
Đã bị đẩy vào chân tường, cô đã hạ mình vậy mà hắn lại không đồng ý
Cô chật vật hắn vui như vậy sao?
Anh ! !!!
Quy định công ty, làm chưa được 2 năm không được ứng trước bất kỳ khoảng nào
Hoan Hoan nghiến răng, đúng là công ty có quy định như vậy
Vậy ! anh có thể cho tôi mượn tiền được không
Trong túi quần, em có thể tự lấy
Cô nhăn mặt nhíu mày, hít vào hơi lạnh
Tên này khiến cô cáu thật mà.

Chương 89: 89: Tên Chết Bầm!!!

Nhịn, phải nhịn
Nếu bây giờ cô không nhịn thì tối nay cô phải ngủ ngoài công viên mất
Hoan Hoan tiến đến đưa tay vào túi quần hắn tìm kiếm
Không có!!!
Cô nghi hoặc nhìn hắn, Lãnh Phong cúi xuống nhìn vật nhỏ trong lòng ôn nhu cười
Em thử tìm bên kia xem
Cô lại cúi xuống đưa tay vào túi bên kia tìm tìm kiếm kiếm
Loay hoay mãi
Kỳ lạ, vẫn không thấy
Mất kiên nhẫn, cô mạnh bạo lục lọi vô tình cầm lấy thứ gì đó ấm nóng hình trụ, dài như con rắn
Mặt cô đỏ lên lập tức cách xa hắn hết mức có thể
Ách!!! Anh ...!Anh biến thái!!!
Lãnh Phong tiến lại gần
Câu này là anh nói mới đúng, rõ ràng là em cố tình ...!xâm phạm anh
Tên mặt dày, xâm phạm gì chứ
Cô nhanh chóng phản ứng lại

Tôi ...!túi tiền ...!không tìm thấy
Gương mặt hắn đăm chiêu, sau đó trở nên giảo hoạt
Vậy thì chắc là không mang theo
Anh ...!anh chơi tôi???
Cô tức giận gào lên
Cũng may hôm nay không có người nếu không dù có đào lỗ chui xuống cũng không thoát được cái cảm giác này
Anh không có hắn nhún vai, lắc đầu
Còn dám nói không có, rõ ràng anh lừa tôi ...!lừa tôi ...

Hắn nhếch miệng ghé sát tai cô thì thầm
Chẳng lẽ anh lại lừa em ăn đậu hũ của chính mình sao? Anh chỉ bảo rằng tiền ở trong túi, còn việc em có tìm túi tiền ...!hay đang muốn tìm thứ khác thì làm sao anh biết được?
Hoan Hoan cứng miệng, mặt đỏ như quả táo chín
Vậy ...!vậy anh nói xem, tại sao ...!túi tiền tìm mãi vẫn không thấy
Cô bắt đầu lắp bắp
Có thể là hôm nay anh gấp gáp quên mang đi hắn xoa xoa cái cằm cương nghị, ánh mắt nhìn xa xăm tỏ vẻ như thật nhưng thực chất là đang diễn
Hắn dám lừa cô
Tên chết bầm!!!
Vậy thì thẻ tín dụng ...
Để trong túi tiền
Quá quắc lắm rồi, cô đẩy mạnh khuôn ngực hắn, giọng điệu gấp gáp nóng nảy
Vậy anh nói xem, phải làm như thế nào?!!!!!
Lãnh Phong cười đắc ý, mắc câu rồi
Anh đưa em về biệt thự lấy tiền
Hết cách nên đành phải nghe theo, cùng hắn về biệt thự
Lúc nãy có thử liên lạc với Doãn tỷ nhưng chẳng ai nghe máy
Có lẽ uống nhiều rượu nên đang say
Nếu được Lâm Doãn giúp thì còn lâu cô mới đi theo hắn nha
Chạy 1 hồi liền phát hiện đây không phải hướng về biệt thự
Cô quay sang nhìn
Anh lại đưa tôi đi đâu?

Biệt thự xa quá, nên chúng ta đến 1 căn khác ở gần đây
Khoé miệng cô giật giật
Đang khoe mẻ sao, cái tên này
Thôi kệ hắn, mượn được tiền thì chuồn đi
Nơi này nhỏ hơn căn biệt thự cô ở 3 tháng qua nhưng rất yên tĩnh khiến người ta thư thái
Hoan Hoan xuống xe đã bị hắn nắm tay kéo vào trong, cùng lúc đó cô còn thấy đồ đạc của mình bị những người giúp việc xách đi
Này, anh đưa tôi đi đâu? cô cứ ngơ ngác để hắn kéo đi
Lãnh Phong đưa cô đến 1 gian phòng tiện nghi hơn phòng trước kia nhiều

Tự nhiên xoa đầu cô, giọng điệu sủng nịch
Dù sao em cũng đang tìm phòng, hay là ở nơi này đi, miễn phí
Trán cô nổi gân xanh, lại bày kế với cô
Không cần, chỉ cần cho tôi mượn tiền là được
Hắn đến bên giường ngồi xuống xoa đầu
Hôm nay xử lý công việc nhiều, hễ có người nhắc đến tiền là anh lại cảm thấy đầu đau như búa bổ
Hoan Hoan cắn răng nghiến lợi, người run lên vì tức giận
Không cần tiền của anh nữa, xem như anh đủ ác!!!
Cô xoay người bỏ đi
Hỗn đản, dám lừa cô 1 vô đau như vậy
Khốn kiếp mà
Đi 1 hồi liền nhớ ra gì đó không đúng, cô đành quay lại

Hắn vẫn ngồi ở đó chưa đi mất
Caravat đã được cởi ra, cúc áo cũng mở để lộ khuôn ngực màu đồng rắn rỏi
Thấy cô quay lại, hắn cười
Em vẫn chưa đi sao?
Phí lời, biết rồi còn hỏi
Anh bớt diễn kịch đi, đồ đạc của tôi đâu hết rồi
Hắn nhàn nhã xắn tay áo
Anh bảo người làm bỏ chúng trên sân thượng để hấp thụ ánh sáng
Tên này bị bệnh à, đồ của cô đâu phải cây cối, hấp thụ ánh sáng làm gì, quang hợp chắc???
Mau đem xuống cho tôi
Người làm hiện nay đang bận
Vậy thì kẻ đầu sỏ như anh tự thân vận động đem chúng xuống đây mau!!!
Hắn lười biếng nằm lên giường
Anh hiện giờ đang rất mệt, sức lực không còn
Cô bị tên này chọc tức chết mất thôi.

Chương 90: 90: Anh Đói

Nơi này không lớn bằng biệt thự kia nhưng tính luôn t`ầng thượng thì có tổng cộng 4 t`ầng
Đ`ồ của cô không nhi`ều nhưng nặng vô cùng, làm sao cô có thể đem chúng rời đi được chứ???
Nhìn hắn thảnh thơi nằm trên giường mà lòng cô nổi phong ba bão táp
Cắn răng chạy lên t`ầng thượng
Tận 4 l`ầu, thật là mệt!
Quả nhiên hắn đem đ`ồ của cô để lên đây
Tên này sao lại ác độc như vậy chứ?
Bắt đ`ầu từ tủ qu`ần áo trước vậy
Cô kéo kéo dời dời mãi nhưng chỉ nhích được 1 chút
M`ồ hôi cũng bắt đ`ầu tuông ra thấm đẫm cả áo
Hắn không những không có ý định đến giúp mà còn nhàn nhã tựa vào tường
1 viên gạch nếu nah nhớ không l`ầm thì có giá 20$, em làm xước thì phải b`ồi thường đó
20$, sao anh không đi cướp luôn đi!!!

Cô đang mệt lại gặp hắn công kích, tức giận quay sang mắng
Hắn đưa cô xem màng hình điện thoại, kết quả trùng khớp
Hoan Hoan không nói nên lời
Bất lực quá đi
Bây giờ có kéo đống đ`ồ này xuống cũng không thể xong trong hôm nay, đã thế hắn còn muốn sàn nhà không chút vết xước
Ngày mai cô còn phải đi làm
Hoan Hoan im lặng không lên tiếng, thực chất là vì cô đang rất tức giận
Vậy nên Lãnh Phong li`ền mở cho cô 1 con đường
Em nói xem, tạm thời ở đây không phải tốt sao?

Quả nhiên ngay từ đầu hắn đã không có ý gì tốt đẹp
Đây mới chính là mục đích thật sự!!!
Hoan Hoan hậm hực bỏ đi
Hắn muốn cô ở đây chứ gì
Được lắm, cô sẽ theo ý hắn, dù sao cũng chẳng tốn kém gì
Căn phòng mà hắn sắp xếp có cả phòng tắm, ngay cả đồ và nước ấm cũng được chuẩn bị sẵn
Cô cởi quần áo bước vào bồn tắm
Cả 1 ngày mệt mỏi, hắn rõ ràng đã âm mưu để cô ở đây nhưng khi thấy cô khuân đồ nặng đến tay mỏi nhừ cũng không đến ngăn cản, chỉ đứng đó xem kịch hay
Vậy mà lúc trước còn bảo sẽ không khiến cô tổn thương
Hừ! lừa đảo, dối trá!!!
Tắm xong tâm trạng cũng thoải mái hơn
Hoan Hoan mặc quần áo mà hắn đã chuẩn bị vì cô không có đồ
Áo ngủ 2 dây gợi cảm để lộ đôi gò bồng căng tròn
Chiều dài của cái áo này cũng quá ngắn đi, bắp đùi trắng mịn cũng không che được

Tên này có sở thích biến thái vậy sao?
Nhưng mà bất quá thì cô đắp chăn mà ngủ, chẳng sao cả
Trước khi ngủ phải khoá cửa phòng lại đã, tránh trường hợp hắn xông vào quấy rối
Hoan Hoan bước ra cửa định khoá trái thì có người đến mở cửa ra
Lực đạo mạnh mẽ làm cô bị kéo theo
Hắn sợ cô đói nên đích thân đem thức ăn đến, ai mà ngờ chỉ vừa mới không gặp 1 chút mà thỏ con nhỏ này lại nhớ nhung hắn đến vậy, chủ động sà vào lòng thể hiện tình cảm thương nhớ khôn nguôi
Hắn tất nhiên vui vẻ hưởng thụ đãi ngộ này
Lãnh Phong cũng như cô vừa mới tắm xong, áo ngủ của hắn mỏng nên không che lấp được khuôn ngực nam tính kia
Cô bị kéo về phía hắn, đồi núi kia bị ép đến biến dang
Lãnh Phong từ trên nhìn xuống liền thấy rõ cảnh sắc bên trong không sót thứ gì
Hắn nặng nề nuốt nước bọt
Đã lâu không được nếm thử, không biết mùi vị có thay đổi hơn trước hay

không
Ngọt hơn chẳng hạn
Quả anh đào lấp ló đằng sau chiếc áo ngủ mỏng manh kia chẳng biết vì lí do gì mà căng cứng, Hoan Hoan thấy hắn cứ nhìn chăm chăm trên người mình liền xấu hổ vòng tay che lại
Quả anh đào được che, rãnh ngực mê người vì thế mà ngày càng sâu
Theo nhịp thở của cô mà nhấp nhô
Lãnh Phong cố dời tầm mắt, nhanh chóng đi qua để thức ăn lên bàn cạnh giường

Em vẫn chưa ăn tối, khoan hãy ngủ
Anh ! anh ra ngoài trước đi, tý nữa tôi sẽ ăn Cô xoay lưng lại tránh để hắn nhìn thấy
Nhưng cặp mông đầy đặn kia vì áo ngủ quá ngắn mà bị lộ ra
Lãnh Phong hít vào hơi lạnh
Cô đang câu dẫn hắn sao?
Thỏ con hôm nay sao lại dạng dĩ như vậy
Hắn cố gắng kìm nén, ngồi trên giường cực khổ nói
Em không đói nhưng anh đang rất đói đây
Hoan Hoan nóng mặt, tên này đang nói gì vậy?
Đói ! đói là ý gì
Lãnh Phong sau khi ngẫm nghĩ lại cũng cảm thấy câu nói này có chút ám muội, thấy cô mặt đỏ lên liền nhếch miệng với tay lấy tô mì nóng trên bàn
Cả ngày nay anh chưa ăn gì, lúc nãy ! hình như có nói với em.

Chương 91: 91: Bức Tường Ngăn Cách

Anh ! anh đói thì ăn đi, nói tôi làm gì, tôi cũng không phải thức ăn Hoan Hoan xù lông
Em không phải thức ăn, nhưng em rất ngon miệng
Lãnh Phong nghĩ trong lòng, nếu hắn nói ra câu này thì cô sẽ có biểu cảm như thế nào
Lúng túng sừng sộ hay là sẽ sợ hãi mà chạy mất?
Thật muốn thấy dáng vẻ đó a~
Lưu manh!!!
Nhìn hắn ăn đến ngon miệng cô tức giận không nói nên lời, tức đến no căng bụng làm gì còn hứng thú mà ăn?
Xông đến trèo lên giường bọc chăn kín người, cô không thèm để ý đến hắn nữa
Dù bây giờ có đuổi mắng thì tên này cũng sẽ không làm theo ý cô
Vậy thì cần thì tốn công phí sức
Để hắn ngồi ở đó đến khi không còn sức lực, cả người khô héo, ốm tong teo đi
Thấy cô trùm kín như con nhộng, hắn trộm cười
Em không định ăn sao?

Không trả lời, không nghe thấy, cứ để hắn tự lẩm nhẩm 1 mình đi
Miệng là của tôi, tôi thích không nói đó!!!
Hứ
Lãnh Phong biết cô vẫn còn tức giận, ăn xong hắn liền đi ra ngoài
Nếu có thời gian hắn sẽ mặt dày mà chui vào chăn ôm cô để ngủ
Nhưng vài tháng gần đây công việc thật sự rất nhiều.

Thời gian còn dài, không gấp
Hoan Hoan nghe thấy tiếng đóng cửa, đợi thêm 1 lúc liền mở chăn chui ra

ngoài
Tô mì trên bàn vẫn còn nghi ngút khói, thơm quá
Sau khi xử lí xong, cô đắp chăn mà ngủ
Không còn gì hạnh phúc hơn được ăn no
Cái giường này cũng quá êm ái rồi
Toàn thân nhức mỏi cảm thấy thoải mái vô cùng
1 lúc sau thì say giấc
Bên cạnh phòng ngủ này là phòng làm việc của hắn
Vốn dĩ đây là phòng ngủ của hắn, nhưng đêm nay bộn bề nên hắn liền để cô ở đó còn bản thân thì ở phòng bên cạnh
Phòng ngủ không gắn camera nhưng bức tường ngăn cách 2 phòng được làm bằng kính 1 chiều
Từ phòng làm việc nhìn sang có thể thấy được người bên kia đang làm gì
Chuyện biến thái này hắn đương nhiên không nói cho cô biết
Hôm nay xử lí công việc khá ổn thoả, khi mệt mỏi hắn sẽ ngẩng đầu nhìn cô ngủ
Bao nhiêu phiền não liền biến mất
Chỉ tiếc rằng cô đắp chăn kín người, nên những nơi mềm mại ngon lành kia hắn không thể thấy được

Nhưng cũng không phải không thấy, lúc cô vừa tắm xong và cả lúc ăn mì
Cái dáng vẻ thoải mái đó khiến hắn say mê vô cùng
Nhưng cô cứ luôn xù lông, thật là đau đầu

_____
Sáng hôm sau, cô cố gắng dậy sớm chuẩn bị chuồn đi
Đồng phục cũng đã được giặt sạch, phơi khô
Dù sao ở đây cũng không có ai, đi vào phòng tắm thì lại phiền cho nên thỏ con nhỏ cứ thế mà thay đồ
Phòng bên cạnh có tiếng động, nghe giống như là làm rơi thứ gì xuống đất vậy, thôi kệ đi, không quan tâm nhiều nữa
Xử lí xong việc thì trời cũng sáng, nhưng chỉ mới hơn 4h
Mà bảo bối của hắn sao lại dậy sớm như vậy?
Biểu cảm trên gương mặt đó hình như đang suy tính điều gì
Lãnh Phong tay cầm tách cafe tiến đến gần bức tường muốn xem thử cô định làm gì
Không phải định chơi khăm hắn đấy chứ?

Trong đầu đang suy nghĩ không lường được cô sẽ cởi đồ, da thịt trắng hồng hiện ra ngay tầm mắt, cái tách trên tay liền rơi xuống
Lãnh Phong thất thần, mặt đỏ bừng đưa tay lên che chắn gương mặt
Nguy quá, hắn thấy cả rồi nhưng chẳng thể làm gì được
Chết tiệt, cô thật ra đã sớm biết bức tường này là cửa kính rồi nên mới dùng cách này dày vò hắn đúng không?

Hoan Hoan thay xong đồ, liền nhanh chóng xuống lầu
Cũng may ở đây ai cũng dậy sớm để làm việc, cô đã nhờ người mở cửa cho mình, sau đó đến K
Trên người không có nhiều tiền, đồ đạc để ở chỗ hắn phải tìm người đến mang đi
Chắc là nên mượn tiền Doãn tỷ, sau khi ứng lương sẽ trả lại
Nhưng xui xẻo là hôm nay Lâm Doãn không đi làm
Hoan Hoan ngây ngốc 1 lúc rồi sực nhớ
Anh họ cũng làm ở đây, giờ ăn trưa mình sẽ đi mượn chắc không có vấn đề
Nhưng về phía Doãn tỷ!
Người cuồng công việc như chị ấy, ngay cả bệnh cũng không bao giờ bỏ việc, vậy mà hôm nay lại nghỉ
Chẳng lẽ do hôm qua uống quá nhiều rượu?
Lãnh Phong có nói đã nhờ người đưa Doãn tỷ về, cô vẫn chưa hỏi là ai
Tan làm nên đến nhà xem chị ấy như thế nào.

Chương 92: 92: Thêu Dệt

Giờ ăn trưa !
Hoan Hoan đi khắp nơi tìm Tô Việt Bân
Hôm trước gặp nhau quên mất hỏi anh họ làm việc ở bộ phận nào, cứ mãi hàng huyên chuyện quá khứ
Nên bây giờ phải chạy loạn như thế này
Mệt chết mất
Mà cảnh tượng cô chạy khắp nơi, lại được nhân viên các bộ phận thêu dệt thành những câu chuyện đặc sắc
Có người bảo cô đắc tội chủ tịch nên bị phạt tìm kiếm các tài liệu cũ không dùng đến dẫn đến cảnh tượng chạy hết nơi này đến nơi khác trong giờ ăn cơm
Ngay cả nghỉ cũng không được
Có kẻ lại bảo cô tỏ tình với chủ tịch thất bại hôm nay là buổi làm cuối cùng nên khóc lóc ầm ĩ, chạy loạn làm càng, ngay cả Lâm Doãn lúc trước với cô quan hệ thân thiết cũng cảm thấy con người cô trơ tráo không thể chịu được, liền xin chủ tịch nghỉ vài hôm để không nhìn thấy mặt cô
Nói chung, vài kịch bản muôn màu cứ thế mà được xuất bản chỉ trong vài phút chạy ngắn ngủi của Hoan Hoan
Lúc tìm được Tô Việt Bân thì giờ nghỉ trưa cũng kết thúc
Hoan Hoan hớt hải chạy đến

Phù ! Bân Bân !
Tô Việt Bân ngạc nhiên lại có phần lo lắng hỏi
Hoan Hoan, em ! em sao thế, trong người thấy không khoẻ à?
**Em !
Bân Bân**!!! 1 tiếng thét chói tai vang lên, cô còn chưa kịp nói rõ với anh họ mà
Hoan Hoan hít sâu, nhìn chủ nhân của tiếng hét đang từ xa xông đến

Là 1 phụ nữ trung niên, trên người khoác áo lông chồn, cổ và tay đều đeo vàng có cả hồng ngọc sáng chói
Đang muốn chứng minh sự giàu sang phú quý của bản thân
Người phụ nữ đến gần, gương mặt cô cũng trầm xuống vài phần
Bà ta cố tỏ ra hống hách, giọng nói có phần mỉa mai
Ô, biết Bân Bân ở đây nên cố ý đến kiếm chát sao? Đúng là lợi hại, còn lần mò được cả chỗ làm, thông tin cũng nhạy bén lắm
Tô Việt Bân vẻ mặt lúng túng thấy rõ, anh ta chẳng muốn mất lòng ai
Hoan Hoan nhìn điệu bộ bà ta vốn cũng chẳng thiết tha gì, có cần phải làm cô bẻ mặt đến thế không?
**Dì, vẫn khoẻ chứ?
Tôi không dám nhận tiếng dì đó của cô đâu, ba mẹ cô mất tôi có lòng tốt cưu mang vậy mà cô lại bỏ đi mất làm như người dì như tôi ngược đãi cô vậy
Mẹ ! đừng nói nữa** ! Tô Việt Bân kéo tay mẹ mình, đây là tập đoàn lớn xung đột thật sự rất mất mặt
Nhưng bà ta lại gạt tay anh ra, giọng nói cực kỳ không vui
Con kéo mẹ làm gì, mẹ nói gì không đúng sao?
Đã vào giờ làm được 1 lúc, cô cũng không muốn phí thời gian
Tuy là dì ruột, nhưng bà ta vốn dĩ không ưa gì đứa cháu gái này
Bây giờ mượn tiền, được sao?

Bân Bân, em có việc, đi trước
Nói xong cô liền quay lưng đi mất
Tôi còn chưa nói xong, cô có biết tôn trọng trưởng bối không!!!! Bà ta tất nhiên không muốn để cô đi dễ dàng, còn chưa khinh miệt đủ mà
Mẹ, đủ rồi!
Đủ gì chứ, đối với thứ ăn cháo đá bát không biết nhớ ơn thì nói vài câu có sao chứ!!!
Đây là nơi làm việc của con, mẹ về đi
Nói xong anh ta cũng đi mất
Vốn dĩ định đến đây xem thử tập đoàn tiếng tăm có như trên truyền thông bảo, to lớn bề thế hay không
Ai ngờ lại xui xẻo như vậy, đụng trúng thứ không may mắn
Còn chưa chụp vài bức hình để những mụ bạn tức đỏ mắt ngược lại khiến mắt hiện lên vài tia đỏ rồi

Hoan Hoan v`êchỗ làm, tâm trạng cực kỳ không vui
Ti`ền còn chưa mượn được, hôm nay cô phải ngủ ở đâu?
Lãnh Phong định nhờ cô pha cafe nhưng chờ mãi chẳng thấy đâu
Đi lạc? Hay lại bị đám người kia bắt nạt?
Có ý định thanh trừ vài thành ph`ần xấu thì cô xuất hiện

Lúc này hắn mới yên tâm
Ngay cả khi cô ở g`ần bên nhưng vẫn không thể nào thôi bất an
Thỏ nhỏ này đúng là không phút giây nào làm hắn ngừng lo lắng
Chẳng lẽ phải đem cô v`ênhà nhốt lại, giấu thật kỹ?
Lãnh Phong nhìn thấy cô ảo não không vui, hắn cũng biết được ph`ần nào
Lo lắng chuyện nơi ở như vậy sao?
Dù hắn đã ngỏ ý muốn cô ở nơi của hắn, chẳng mất ti`ền, cũng không c`ần làm gì
Vậy mà cứ ương bướng mãi
Hắn bước đến đưa cô cốc cafe
Hoan Hoan nhìn thấy cái cốc nghi ngút khói muốn đưa tay nhận lấy, nhìn thấy người đưa thì hứng thú bay mất sạch
Buông thõng 2 tay.

Chương 93: 93: Nhớ Tôi Đúng Không

Xem bảo bối nhà hắn, được sủng sinh kiêu
Bây giờ chỉ cần nhìn thấy hắn, tâm tình liền không tốt
Cái má đó vì tức giận mà phụng phịu, đáng yêu khả ái biết bao
Cặp chân mày như muốn dính vào nhau, đôi môi đỏ hồng cắn chặt như đang muốn dụ dỗ người khác làm chuyện xấu
Thật muốn nuốt cô vào bụng mà
Đúng là vô tâm vô phế
Không hiểu sao lần nào nhìn thấy hắn, rõ ràng tâm tình tốt lên rất nhiều nhưng ngoài mặt cứ cố tỏ ra khó chịu
Cực kỳ muốn gây khó dễ hắn
Tính tình cô trước giờ rất tốt, sao bây giờ lại xấu như vậy a~
Cô tất nhiên hiểu được lí do tại sao mình lại trở nên như vậy.

Không phải đều là do hắn sủng ái mà ra sao?
Nhưng có chết cũng không muốn thừa nhận rằng tình cảm của bản thân đối với hắn đã trở nên sâu sắc
Cố tình làm ngược ý muốn bản thân, đẩy hắn ra xa

Lãnh Phong biết cô sẽ không chủ động bàn bạc về chỗ ở với hắn, nên đành phải mở lời
Nếu vẫn chưa tìm được nơi nào để ở, em có thể ở chỗ anh, cho đến khi !
Tôi tìm được rồi, hơn nữa còn rất đẹp, tốt hơn chỗ anh gấp trăm lần!
Cô phản biện rồi chạy đi mất
Gì mà ở chỗ hắn chứ, cô không phải vô gia cư
Còn có công việc ổn định
Đúng là hắn là sếp tổng của cô, nhưng cô dựa vào thực lực để kiếm tiền, không có ăn bám
Nếu hắn không gây khó dễ thì cô bây giờ thoải mái vô cùng

Đâu có l`ần vào tình trạng như mèo hoang không nơi ở chứ
Đáng giận!!!
Hôm nay Doãn tỷ nghỉ việc, nên ngoài sắp xếp lau dọn
Văn kiện trên bàn cô cũng phải phân loại
Thời tiết oi bức, tên bên trong phòng kia thoải mái ng`ồi đi`ều hoà, cứ cách 1 lúc thì gọi cô vào
Không pha cafe thì cũng là quét dọn phòng ốc
Muốn cô bị sốc nhiệt hay gì???
Nhưng phải công nhận rằng, đi`ều hoà dễ chịu vô cùng
Nếu như tên nào đó không nhìn cô chăm chăm thì tốt hơn r`ồi
Mặc kệ đi, cứ làm tốt công việc
Dù sao cũng sắp tan làm
Đang lau dọn thì có tiếng gõ cửa, Lãnh Phong đang dùng ánh mắt trìu mến nhìn cô cũng thu lại
Bá đạo tổng tại li`ền quay trở lại
Vào đi
Đẩy cửa vào là 1 cô gái, gương mặt trắng h`ồng không trang điểm chỉ tô 1 ít son đỏ làm đôi môi càng căng mọng
Mái tóc chỉ dài ngang vai nhưng đen bóng, thẳng mượt chứng tỏ cô ta chăm sóc tóc rất tốt
Ăn vận áo thun và qu`ần bò, không h`ềkhêu gợi nhưng khó mà ẩn được đường cong quyến rũ

Đặc biệt là đôi chân thon dài miên man, kết hợp với giày cao gót càng tôn lên vẻ đẹp uyển chuyển khiến bất cứ ai cũng phải say đắm
Cô ta nhìn Hoan Hoan, ánh mắt ôn hoà dễ chịu
Môi gợi lên nụ cười, r`ồi tiến đến chỗ của Lãnh Phong
Phong~ Gọi người ta đến ! là nhớ tôi đúng không?
Hắn nhìn Hoan Hoan ra hiệu
Em ra ngoài đi
Cô âm th`ầm quan sát cử chỉ, chỉ thấy hắn không tỏ ra khó chịu hay bào xích
Ngược lại vẻ mặt vẫn thản nhiên như cũ
Vì tôi c`ần cô
Hoan Hoan hít vào hơi lạnh, trong lòng man mát bu`ồn lẳng lặng ra ngoài đóng cửa lại

Vì tôi c`ần cô
Câu nói đó của hắn cứ ám ảnh cô mãi
Cô gái vừa mới bước vào gương mặt diễm lệ, thân hình gợi cảm, giọng nói m`ềm mỏng ngọt ngào
Hắn gọi, cô ta lập tức có mặt
Không hờn dỗi, trách móc chỉ có nũng nịu
Có lẽ đó mới là đi`ều hắn c`ần, 1 nữ nhân biết ngoan ngoãn nghe lời
Đối với cô, chẳng qua chỉ là hứng thú nhất thời

Lại thêm bản năng chiếm hữu của người đàn ông, không chịu chấp nhận cô không yêu hắn
Có lẽ hắn lúc này đã thông suốt
Hắn và cô ta ở trong phòng, còn đuổi cô đi nơi khác
Làm gì trong đó chắc chắn có thể đoán ra
Trong phòng chủ tịch, Lãnh Phong vẫn như cũ
V`ênước khi nào
Quan tâm tôi sao, vậy thì nên ôm hôn để thể hiện thành ý đi
Lục Tuyết Nghi! Lãnh Phong nhíu mày
Lục Tuyết Nghi bĩu môi, chỉ là đùa 1 chút thôi mà, làm gì căng thẳng như vậy?
Thật là nam nhân nóng tính nhỏ mọn
Hoan Hoan đứng ở ngoài nghe họ đối thoại, l`ồng ngực cảm giác rất khó chịu
Từ lúc nào nghe trộm người khác nói chuyện lại thành sở thích của cô vậy?
Nhưng cô cứ như bị ma sai quỷ khiến, đến cạnh cửa nghe lén.

Chương 94: 94: Không Quan Tâm

Nghe những lời họ nói với nhau, tâm như nghẹn lại
Tan làm, cô sợ phải đối diện cảnh tượng tình chàng ý thiếp đằng sau cánh cửa kia nhanh chóng đi mất
Đến cửa chính công ty không những không v`êđược, còn gặp rắc rối
Mẹ của Tô Việt Bân ở đó chờ sẵn, bà ta không muốn bỏ qua cho cô dễ dàng, muốn gây khó dễ
Hoan Hoan không còn tâm trạng nói chuyện chứ đừng nói chi là gây nhau
Nhìn thấy bóng dáng bà ta li`ên xoay người, K không chỉ có 1 cửa ra vào
Hoan Hoan cô đứng lại đó cho tôi!!!
Bà ta gào lên, muốn để mọi người nghe thấy, khiến cô chỉ có thể thuận theo, không chạy đi được
Hoan Hoan thở dài đứng lại, nhìn bà ta càng lúc càng g`ần tiến v`êphía mình
Lại định giáo huấn cô như khi còn ở Tô gia sao?
Đúng là ngỗ nghịch, mày tự ý bỏ đi khiến người khác nghĩ tao ngược đãi, người làm dì là tao thương mày mất cha mất mẹ không tính toán.

Bây giờ gặp lại ...!mày thấy tao lại không xem ra gì, mày ...!trong mắt mày còn người dì là tao không?
Bà ta cố ý lớn tiếng trách mắng, lại tỏ ra như rằng bản thân tội nghiệp, khóc lóc ỉ ôi
Cô nhìn càng thêm chướng mắt
Hoan Hoan không nói gì, chỉ thở dài quay sang nơi khác bấm điện thoại làm như bản thân không liên quan
Dù người người qua lại có chỉ chỉ trỏ trỏ cô cũng không có ý quan tâm, mặc bà ta càn quấy
Mẹ của Tô Việt Bân, chưa từng nghĩ qua 1 người nhút nhát như cô cũng sẽ

có ngày không để bà ta vào mắt
Lửa giận ngày càng tăng lên, không để ý nhiều giơ tay định tát cô thị uy
Mọc đủ lông đủ cánh nên lời người dì này mày cũng không xem ra gì có đúng không?!!!
Tay chưa kịp hạ xuống đã bị chặn
Hoan Hoan nắm bàn tay định làm càn vung ra thật mạnh, khiến bà ta té xuống nền đất cứng rắn bị doạ không nhẹ
Ai mà ngờ được cô lại dám có hành động này
Ngã xuống đất, ngoại trừ đau điếng còn có ngạc nhiên, bà ta nhìn lên không dám tin vào mắt mình
Hoan Hoan vẫn đứng đó, ánh mắt sắc lạnh như muốn đâm thẳng vào tâm can khiến bà ta không rét mà run
Vì bà là dì ruột nên tôi mới nhịn, vì bà là trưởng bối nên tôi mới cung kính, vì nghĩ rằng 1 giọt máu đào hơn ao nước lã nên tôi mới tự cho rằng bà là vì tốt cho tôi nên mới khắc nghiệt, nói ra những lời cay độc.

Kết quả thì sao ...!gia sản bố mẹ để lại cho tôi bị những người họ hàng các người xâu xé, tôi không tính toán bỏ hết tất cả, bây giờ bà lại chất vấn tôi sao.

Dùng thân phận gì để lớn tiếng với tôi?
Hoan Hoan nhìn bà ta cười mỉa mai
Dì? Trưởng bối? hay còn thân phận nào khác?
Bà ta thẹn quá hoá giận, nhìn thấy mọi người thì thầm bàn tán liền gào to hơn

Aida ...!nhìn mà xem, cháu gái đối xử với dì ruột đây này.

Đẩy ngã không chút lưu tình, khiến bà lão già yếu này người đầy vết thương a
Nhìn xem, dì ruột mà cũng đối xử như vậy, đúng là không có giáo dưỡng
Còn không phải vì bị chủ tịch cự tuyệt nên mới như vậy sao?
Lòng dạ rắn độc, bị từ chối tình cảm lại đem dì của mình ra trút giận
Sao loại người như cô ta vẫn còn ở đây, chưa bị sa thải chứ?
.....
Cô đương nhiên nghe thấy những lời họ nói

Ở đây chẳng ai hoan nghênh cô, tất nhiên Hoan Hoan biết điều này
Nhưng cô bây giờ tâm trạng rối bời
Nghĩ đến Lãnh Phong và cô Lục Tuyết Nghi kia thân mật tim cô đau nhói
Lại thêm dì lại đến làm khó
Cô có lỗi gì với bọn họ chứ?
Cứ thay nhau chà đạp, đùa giỡn

Dù sao Lãnh Phong không sớm thì muộn cũng sẽ sa thải, thậm chí sẽ đưa cô đến vùng đất hoang vu nào đó để khỏi chướng mắt hắn và làm vui lòng Lục Tuyết Nghi
Vậy thì cô cần gì cẩn thận, dè chừng từng chút nữa?
Thấy mọi người có ý bênh vực, bà ta đắc ý lắm
Định thêm dầu vào lửa thì Tô Việt Bân chạy đến
Mẹ, mau đứng lên đi
Nhưng làm sao bà ta dễ dàng đứng dậy, gào khóc ngày càng to
Con đến rồi sao, Bân Bân
Tô Việt Bân chỉ cảm thấy nhức đầu vô cùng
Hoan Hoan dù sao cũng gọi mẹ là dì
Trước giờ luôn ngoan ngoãn nghe lời, hành động xấu xa của mẹ và họ hàng trước nay em ấy chưa từng truy tố
Không hiểu vì sao mẹ cứ luôn đối với Hoan Hoan như vậy.

Chương 95: 95: Cô Kích Động

Bà ta gạt tay anh ta ra, giọng điệu đầy tức giận
Con kéo mẹ làm gì, hôm nay dù có phải mất mặt mẹ cũng phải nói rõ.

Hoan Hoan nó trở nên bất hiếu, người làm dì này phải có trách nhiệm!!!
Từ khi nào mà vợ tôi cũng cần bà dạy dỗ?
1 giọng nói phía xa cũng phẫn nộ không kém vang lên
Tan làm, Lãnh Phong định tìm cô đi ăn cơm nhưng lại chẳng thấy người đâu tâm trạng cực kỳ buồn bã
Đi đến cửa chính công ty là thấy cả đám người, nhàn rỗi không có việc gì làm
Tan làm không chịu về còn tập hợp ở đâu gây sự chú ý
Tâm liền có dự cảm không tốt, đi đến thì thấy thỏ con của hắn đang bị gây khó dễ
Đám người ở đây cứ cách vài hôm thì lại đem cục cưng của hắn ra trút giận
Bình thường hắn bạc đãi nhân viên hay sao?

Còn cái người đang ăn vạ đó lại là ai nữa?
Hết người này đến người khác, xem công ty của hắn là gì, coi hắn là gì
Xem thường hắn đã đành, còn dám bắt nạt cô
Hắn bá khi đi đến, mọi người đều bị doạ sợ xanh mặt
Vợ? từ khi nào lại trở thành vợ rồi?
Không phải bảo chủ tịch chơi chán sắp ném cô ta như ném 1 con chó rồi hay sao?
Tô Việt Bân đỡ mẹ mình đứng lên, gương mặt sợ hãi tột cùng
Làm ở đây đã được 1 thời gian, có khi sẽ được thấy chủ tịch từ xa
Nhưng quan sát ở cự li gần như thế này thì đây là lần đầu tiên
Cơ miệng hoàn toàn cứng lại, không thể mở ra được đừng nói gì là chào hỏi

Hắn bước đến bên cạnh, tay đặt lên eo cô nhẹ nhàng ôm lấy trấn an
Anh ở đây
Bà ta thấy cô có người bảo vệ, liền cười khinh
Mày tự ý bỏ đi tao không nói, dù sao người trẻ cũng nên học hỏi thì mới trưởng thành, nhưng mày lại vì tiền mà không màn đến danh dự, tùy tiện ăn ở với đàn ông.

Thể diện dòng họ bị mày phá nát rồi, hôm nay tao phải thay người chị quá cố dạy dỗ lại mày!!!
Mẹ ...mẹ đang nói gì vậy? Tô Việt Bân ngăn cản, anh ta cũng chẳng biết mẹ mình đang muốn làm gì, chẳng lẽ ý mẹ là Hoan Hoan dùng cơ thể để kiếm tiền?
Mẹ có biết người đứng bên cạnh em ấy là ai không?
Nó làm bại hoại gia phong, con còn bênh vực nó sao? bà ta cố nói thêm
Tự ý bỏ đi gây dựng sự nghiệp gì chứ
Chẳng qua cũng chỉ là cái thứ không biết xấu hổ, lên giường với đàn ông
Hôm nay phải làm nó mất hết thể diện, để xem tên bên cạnh bị nó liên lụy có còn tiếp tục bao nuôi nữa hay không

Tô Việt Bân sợ đến run rẩy, không dám nhìn Lãnh Phong chỉ có thể cúi đầu nhỏ giọng
Chủ ...!chủ tịch ...!mẹ tôi chẳng qua chỉ là nhất thời nóng giận chứ không có ý gì, mong ngài rộng lòng tha thứ
Bà ta nghe con trai mình nói vậy, cũng bị doạ cho sợ ngây người.

Định nói gì đó thì Lãnh Phong đã nhanh chóng cướp lời
Tôi không được tốt tính như vợ mình, ngày mai cậu tìm tổng giám đốc Liễu nhận lương rồi nghỉ việc đi
Nói xong hắn ôm cô đi mất
Lục Tuyết Nghi ở phía xa quan sát vở kịch hay
Cái tên cứng nhắc đó vậy mà lại có mặt này sao? Nhìn cũng không tồi
Hắn chở cô về biệt thự, trên đường đi cô hoàn toàn không nói chuyện
Cứ nhìn ra ngoài cửa sổ, đến khi xe ngừng ở trước đài phun nước trong sân biệt thự cô mới mở cửa bước xuống xe
Ngay lúc này đây cô chẳng muốn tranh cãi gì nữa
Dù sao hắn cũng sẽ nghĩ mọi cách khiến cô phải ở nơi này, vậy thì cần gì

tốn công phí sức?
Cô sẽ ở lại, ăn thật nhiều, ngủ thật ngon
Dùng bữa xong, cô nhanh chóng lên phòng
Bần thần ngồi trên giường nhìn kim đồng hồ chạy giết thời gian

Lãnh Phong bước vào, nhìn cô không vui hắn có chút khó chịu
Anh giúp em xử lí đám người đó
...
Em muốn chặt tay, chặt chân hay chôn sống?
...
Hắn bước đến ngồi bên cạnh cô cũng không xù lông như những lần trước chỉ xoay đầu đi nơi khác
Định đứng dậy thì hắn lên tiếng
Thật chẳng đáng yêu chút nào
Hoan Hoan cắn răng xoay người đẩy ngã hắn xuống giường, cầm lấy cái gối hướng về phía hắn mà đánh
Lãnh Phong không ngờ cô lại trở nên như thế, hắn chẳng qua cũng chỉ trêu đùa 1 tý
Sao thỏ con nhỏ lại kích động như vậy?.

Chương 96: 96: Oan Quá

Cô đánh hắn không chút lưu tình, đánh càng lúc càng mạnh
Tuy gối mềm không làm đau nhưng cũng gây khó chịu không ít
Lãnh Phong cứ ở thế thủ, không dám phản công vì sợ cô bị thương
Em đừng náo nữa
Hoan Hoan nghe xong liền quẳng cái gối đi nơi khác, còn bản thân thì gào thét thật to, mặc kệ hình tượng gì đó
Tôi chính là thích náo loạn, lại không ngoan ngoãn nghe lời, tính tình khó ưa.

Xét cho cùng, điểm nào cũng không bằng Lục Tuyết Nghi, anh đã vừa lòng chưa!!!
Giận đến đỏ mặt, thật sự rất muốn khóc thật to nhưng cô không thể để bản thân mình chật vật trước tên xấu xa này thêm 1 lần nào nữa
Nắm tay thành đấm, móng tay cũng đâm sâu vào da thịt
Hắn lúc này mới hiểu ra gì đó, nhẹ nhàng tiến đến dịu dàng nắm lấy tay cô
Nhưng bị vùng ra
Cô đang rất giận nha

Rõ ràng đã có nữ nhân khác, còn muốn chiếm tiện nghi của cô
Hắn muốn lập hậu cung, định cho cô chức vị gì đây?
Cô không có hứng
Lãnh Phong gương mặt lộ rõ vui mừng, cố ý thăm dò
Em ...!đang ghen?
Hoan Hoan xấu hổ nhưng vẫn cố gắng phản biện
Tôi không có ghen, sao phải ghen? tôi không có yêu ...!ưm
Lãnh Phong luồng tay vào mái tóc óng ả kia chế trụ cái cổ mảnh khảnh
Môi bá đạo áp lên, mút thử đôi môi đỏ mọng kia rồi cho lưỡi, lưỡi hắn như con rắn linh hoạt nhanh chóng tìm kiếm cái lưỡi thơm tho của cô rồi khuấy

đảo
Đến khi hô hấp người đối diện suy yếu hắn mới ngừng hôn, bá đạo nói
Không cho nói dối
Cô bị hắn hôn, đầu óc có hơi mơ màng
Khi tỉnh táo lại tất nhiên điều đầu tiên là đẩy hắn ra
Tên ác ma này, lại còn dám giở trò đồi bại
Anh ...!anh ...
Đang định mắng chửi nhưng tên trước mặt cứ bày ra vẻ tự đắc đáng ghét vô cùng
Lãnh Phong cười sảng khoái, bước đến gần
Oan quá, anh và Lục Tuyết Nghi không có quan hệ gì cả, em hiểu lầm rồi
Hoan Hoan lúng túng xoay mặt đi nơi khác, miệng nhỏ vẫn không ngừng oán thán
Anh ...!anh và cô ấy có quan hệ hay không liên quan gì tôi!
Lại còn định lừa gạt, tên lừa đảo
Nghĩ cô ngốc nên muốn nói gì thì nói sao?
Hắn và cô ta nói gì trong phòng chủ tịch cô đều nghe rõ, hắn cần người con gái tên là Lục Tuyết Nghi
Còn đuổi cô ra ngoài để thuận tiện cùng cô ta triền miên

Bây giờ lại chối đây chối đẩy, không có quan hệ ư?
Chỉ có kẻ ngốc mới tin
Cô bây giờ lại bắt đầu xù lông, hắn tiến đến gần cô lại đẩy hắn ra
Đừng động tôi!!!
Tức giận cũng đáng yêu thế này, chỉ có cục cưng của hắn thôi
Hắn biết bây giờ dù có nói gì cô cũng sẽ không để vào tai, liền lấy điện thoại bấm 1 dãy số
Là điện thoại video
Đầu dây bên kia được nối, màn hình hiện lên gương mặt xinh đẹp của Lục Tuyết Nghi với vẻ mặt đầy ngạc nhiên
Phong, gọi tôi làm gì, lại bắt đầu nhớ ...
Bớt nói nhảm
Xì~
Đợi cô ta yên lặng, hắn lén nhìn cô rồi hỏi
Lúc nãy đến tìm tôi làm gì còn nhớ chứ?
Phong, chưa già mà trí nhớ đã suy giảm rồi sao? Anh nhờ tôi làm 1 món

quà để tặng cho bảo bối nhỏ của mình, còn gấp gáp gọi tôi từ nước ngoài về sao bây giờ lại quên ...
Hắn cúp máy rồi ném cái điện thoại đi
Tiến đến ôm lấy eo nhỏ của cô, Hoan Hoan tích cực vùng vẫy nhưng hắn mãi không chịu buông
Em xem, cô ấy đã nói rõ ràng, anh và cô ta chỉ là đối tác thôi

Hoan Hoan xấu hổ cực kỳ, tảng đá lớn trong lòng bị dời đi nhưng cô làm sao đối diện với hắn a
Tôi ...
Hắn lấy trong túi ra 1 chiếc hộp nhỏ màu xanh da trời, cô bị thu hút mất cảnh giác để hắn dìu đến giường ngồi lúc nào cũng không hay biết
Hắn để cô ngồi lên đùi mình, còn bản thân thì đưa cô chiếc hộp nhỏ
Hoan Hoan nhận lấy rồi mở ra, bên trong cái hộp là chiếc nhẫn cực kỳ tinh xảo, được đính những viên kim cương nhỏ sáng lấp lánh, điểm nhấn là viên hồng ngọc hình tam giác phía trên đỉnh
Hắn lấy chiếc nhẫn nắm lấy tay cô nhẹ nhàng đeo lên
Lục Tuyết Nghi là người có tay nghề cao, ngoài cô ta ra anh không tin tưởng giao cho người khác.

Thứ tặng em không được qua loa tùy tiện
Hoàn toàn vừa vặn, hắn hôn lên đôi bàn tay nhỏ kia
Còn cô, chẳng biết vì đang si mê viên hồng ngọc hay bị vẻ đẹp của hắn mê hoặc
Gương mặt đỏ ửng mê tình.

Chương 97: 97: Em Đẹp Quá

Cô đang ng ồi trên đùi hắn, tư thế quá thuận lợi
Lãnh Phong cứ thế mà hôn, căn phòng yên lặng phát ra những âm thanh gây xấu hổ
Hắn cho lưỡi vào khuấy đảo, bàn tay to uốn lượn khắp nơi trên cơ thể tuyệt đẹp cuối cùng dừng lại ở bờ m ông căn tròn điên cu ồng x0a nắn
Hoan Hoan vòng tay qua cổ hắn vụng v ềđáp trả, khiến con sói đói trong hắn hoàn toàn tỉnh giấc
1 giây sau đó đã làm cô nằm xuống giường, bản thân mình thì nằm ở trên
Tay hắn lu ồng vào bên trong áo cô tìm kiếm nơi đẫ y đà kia, miệng rời khỏi đôi môi anh đào di chuyển xuống cổ nhẹ nhàng m*t
Thành công để lại đó 1 dấu ấn nổi bật
Ưm ...!khoan ...!dừng lại ...
Cô nắm lấy cổ tay to muốn hắn dừng động tác nhưng tên sói đói này đã nhanh hơn 1 bước, ngón tay thon dài đã tìm được viên h ồng ngọc trên đỉnh núi m ềm kia nhẹ nhàng vân vê khiến nó cứng lên
Ahh ...!ư ...!khoan ...!đã~
Nơi đó bị trêu chọc, cảm giác kỳ là vô cùng
Vừa khó chịu, nhưng cũng rất thoải mái
Hắn đẩy áo của cô lên cao, đôi mắt chim ưng không chút kiên kỵ dò xét mĩ cảnh, tay vẫn không quên nhiệm vụ
Ưm ...!đừng có nhìn ...!a~
Hoan Hoan vội vàng lấy tay che miệng, sao bản thân lại phát ra âm thanh kỳ lạ như vậy chứ?

Lãnh Phong đưa tay nâng 1 bên đ ẫy đà, nhẹ nhàng run lắc cảm nhận độ đàn h ồi
Nơi đó bị tác động, nẩy lên như bánh pudding
Em thật đẹp

Hắn nói xong liền cúi đầu mở to miệng ngoạm lấy ngực cô
Trắng trẻo mịn màng, ấm nóng
Đó là những gì hắn cảm nhận được
Trên ngực tạo thêm vài ấn ký
Nụ anh đào kia cũng run rẫy theo chủ nhân của nó, hắn đưa lưỡi ra li3m nhẹ
Ân... Hoan Hoan rên rĩ
Hắn m*t lấy 1 bên, ngậm trong miệng dùng đầu lưỡi đảo quanh sau đó hút vào
Cứ như đứa trẻ tham lam, giữ lấy mật ngọt của cô mãi không chịu buông
Miệng hắn làm việc hăng say, sợ nửa bên kia của cô cô đơn nên liền đưa tay lên nhào nặng
Hoan Hoan để tay lên vai hắn, chẳng biết là đang đẩy ra hay kéo vào
Chẳng còn chút sức lực
Còn 1 bàn tay nhàn rỗi không có việc gì làm liền uốn dọc theo cái eo thon luồng vào váy cô
Hoan Hoan giật mình, muốn lấy bàn tay đang làm bậy ở nơi bí mật của mình ra nhưng không có cách nào, chỉ có thể dùng miệng biểu tình

Ah~ ...!anh ...!ưm ...!chỗ ...!chỗ đó ...!không ...!ư~
Tay hắn cho vào qu@n lót thăm dò, phát hiện gì đó miệng liền bỏ nụ hoa cứng rắn kia ra tìm kiếm miệng cô hôn nhẹ
Em ư.ớ.t r ồi, bảo bối
Hoan Hoan định nói gì đó nhưng hắn đã đưa lưỡi vào miệng cô mà trêu chọc, 1 bàn tay nhẹ nhàng c ởi đ ồcủa cô, tay còn lại vẫn ở nơi đó trêu đùa
Nơi đó vừa ngứa ngáy vừa khó chịu, mật ngọt cứ `òạt tuông trào thấm cả vào qu@n lót
Hắn x0a nắn đến khi xụi lơ liền cởi bỏ rào chắn cuối cùng của cô
Hoan Hoan thở hổn hển nằm ở đó, hắn tranh thủ cởi hết tất cả những thứ vướng víu trên người
Sau đó vòng đôi chân trắng h ồng của cô vào hông mình
Cự long to lớn ở nơi đó không ngừng c.h.à x.á.t
Vừa mới k1ch thích, nơi đó khá trơn tru nên hành động của hắn vô cùng mượt mà
Ưm ...!ah ...!anh ...!ân ... Hoan Hoan từ nãy đến giờ chẳng thể nào nói được 1 câu hoàn chỉnh

Thứ đ ồcủa hắn ở nơi tư m@t của cô cứ ngày 1 to hơn, cứ di chuyển làm cô khó chịu vô cùng
Lãnh Phong rõ ràng biết cô đã chuẩn bị sẵn sàng nhưng vẫn tà ác trêu chọc, dày vò cô cực khổ
Cô không chịu nỗi nữa r ồi, chủ động vòng chân mình qua hông của hắn
Thành công giam giữ người
Cái miệng nhỏ trống trãi bu ồn bực li ền lấy tay kéo lấy cái cổ hắn xuống tham lam hôn
Hành động này của cô Lãnh Phong rất hài lòng, hắn đương nhiên đáp trả, 2 tay cũng không rãnh rỗi tìm kiếm nụ hoa mà nghịch
Nơi đó của cô ngày càng khó chịu, mật ong ngọt ngào chảy ra càng lúc càng nhi ều
Vật sưng to kia cũng bị nó làm cho n.h.ớ.p n.h.á.p.

Chương 98: 98: Cho Em Đi

Ưm ...!khoan ... Hoan Hoan vẫn cứ lên tiếng phản kháng
Hắn ghé vào tai cô thì thầm
Em không muốn thì hãy đẩy anh ra đi, nếu còn chần chừ việc anh sắp làm anh sẽ không tự ý dừng lại đâu
Cô tất nhiên biết việc hắn nói là gì, nhưng cô không đẩy hắn ra được
Lãnh Phong chừa cho người cô và hắn 1 khoảng trống lớn, ngoại từ nơi đó đang tiếp xúc thì những nơi khác hoàn toàn không va chạm gì
Từ phía trên nhìn xuống, vài nơi trên cơ thể cô là vết hôn đỏ hồng của hắn
Mà gương mặt của thỏ con như trái cà chua đã chín vậy
Hắn không cử động, muốn xem thử cô sẽ làm gì
Hoan Hoan nhìn thấy cơ bắp rắn chắc không có 1 tý mỡ thừa của hắn xấu hổ lấy tay che mắt
Bi3n thái~
Lãnh Phong dùng tay nâng cằm cô hôn nhẹ lên đôi môi, biểu tình này là đang câu dẫn hắn sao?
Bây giờ dù em có muốn trốn cũng đừng hòng
Hắn nắm lấy vật đang trương to kia chậm rãi ấn vào mật đạo thần bí của cô

Tuy vĩ đại nhưng nơi kia qua 1 hồi k1ch thích đã trở nên trơn mềm
Hắn vào rất dễ dàng
Hoan Hoan hít sâu, nơi đó đang bình thường bỗng có dị vật nhất thời có chút không thích nghi kịp
Nhưng không đau như những lần trước
Cảm giác kỳ lạ khiến cô giật bắn người
Lãnh Phong không cử động, để cô làm quen
1 lúc sau đó hắn mới chậm rãi rút ra rồi đẩy vào
Ưm ...
Cô vòng tay ra sau bấu chặt lấy lưng hắn, khoảng cách 2 người ngày càng

g ần
Lãnh Phong nắm lấy drap giường, gân xanh nổi lên, m ồhôi nhễ nhại, hắn đang ki ềm nén
Tránh làm tổn thương đến cô
Hô hấp cũng trở nên nặng n ề, khó chịu mà nỉ non giọng nói
Hoan Hoan nghe thấy tiếng hắn, cô có chút ngạc nhiên
Chắc là sợ cô đau nên mới không động
Cô ôm lấy tấm lưng to như núi của hắn, không tự chủ được mà r3n rỉ
Phong ...!cho em ...!cho em đi
Vật đang vùi sâu bên trong ngày 1 to hơn, cô cứ tưởng chỉ như thế là cùng.

Sao ...!sao lại to nữa r ồi?
Nghe cô cổ vũ, hắn động thân mình
Hơn 3 tháng qua hắn luôn cố ki ềm chế d*c vọng của bản thân
Cô luôn ở bên cạnh, tình trạng của hắn như mỡ treo miệng mèo
Thật sự muốn nuốt cô vào bụng nhưng lại không thể

Đêm nào cũng bị dày vò, phải dùng công việc phân tán sự chú ý
Bên trong cô ấm nóng dễ chịu, hắn không thể khống chế được
Luận động ngày 1 nhanh
Người dưới thân cũng không có gì gọi là bài xích, giọng nói yêu ki ều cứ thế mà r3n rỉ
Cái miệng nhỏ hé mở, hắn nuốt nước bọt cúi đ ầu ngậm lấy
Lưỡi cô bị hút vào miệng hắn, rất nhanh li ền học theo đảo tròn trêu chọc
Bản thân cảm thấy không đủ, vòng tay ôm lấy cổ hắn tham luyến nhi ều hơn
Hắn mạnh mẽ xuyên qua, cô yếu ớt r3n rỉ tạo thành bản giao hưởng ma mị làm bất cứ ai nghe thấy cũng sẽ phải đỏ mặt
Đến giới hạn, hắn điên cu ồng chạy nước rút, g ầm nhẹ như con thú hoang phóng hết toàn bộ vào sâu bên trong cơ thể cô
Kh0ái cảm lập tức ùa đến, cảm giác kỳ lạ nó mang lại khiến Hoan Hoan không thể suy nghĩ gì
Nga, ahh...
Cô r3n rỉ r ồi xụi lơ
Cơ thể đ ầm đìa m ồhôi, sức lực cũng chẳng còn
Chỉ có thể nằm yên trên giường

Lãnh Phong vuốt tóc cô, nhẹ nhàng hôn lên gò má căng mịn được hắn vỗ béo mấy tháng qua
Trượt lên vành tai non mềm, hắn nhấm nháp nó như 1 miếng mồi ngon

Bàn tay to nâng eo thon lên, từ phía sau không kiêng dè thúc hông đâm thẳng
Ahh~
Hoan Hoan bị doạ giật cả mình, đột nhiên hắn xông vào, lại còn đâm thật sâu
Cô vẫn còn chưa phục hồi a!!!
Ưm ...!chờ ...!đã~ Với tay ra phía sau muốn hắn dừng lại, nhưng ai ngờ tên xấu xa này thuận nước đẩy thuyền nắm lấy cổ tay mảnh khảnh của cô kéo mạnh
Đã sâu nay lại thêm sâu, còn tà mị cong lên nụ cười
Hút anh chặt như vậy ...!còn bảo chờ sao?
Hắn tấn công dồn dập, đã bị bỏ đói lâu như vậy
Chỉ 1 hiệp sao có thể thoả mãn chứ
Vậy mà thỏ con lại ngây thơ tưởng rằng như vậy là xong
Hắn đang thời tráng niên, sức lực cực kỳ sung mãn, lúc nãy chỉ là màn khởi động
Cứ như vậy, hắn đòi hỏi đến tận trời sáng.

Chương 99: 99: Mục Đích Ban Đầu

Chỉ vừa chợp mắt thì điện thoại reo liên hồi
Hoan Hoan có thói quen chỉnh báo thức
Không phải chứ, cô chỉ vừa mới thiếp đi thôi
Đã tới giờ làm rồi
Thân thể nhức mỏi vô cùng, hôm qua hắn đòi hỏi không biết đủ
Còn bảo đã cho cô cơ hội để chạy trốn, nhưng cô lại từ chối
Cầm thú!!!
Hoan Hoan gắng gượng vén chăn ngồi dậy, cô phải chuẩn bị đi làm nếu không sẽ muộn mất
Từ phía sau, 1 bàn tay to vòng qua eo ấn cô nằm xuống
Còn sớm, em định đi đâu vậy?
Lãnh Phong lười biếng lầm bầm, hắn cọ cọ vào cái lưng trắng của cô
Tay to siết chặt không buông
Đừng đùa nữa, mau bỏ ra, tôi phải đi làm Hoan Hoan kéo tay hắn ra
Đi làm gì chứ, em cứ nghỉ ngơi đi, chẳng ai dám ý kiến đâu Hắn nhíu mày, ôm ngày càng chặt
Đừng có náo nữa! Cô đánh nhẹ vào tay hắn

Tên này từ khi nào cứ như trẻ con, chẳng ra dáng chủ tịch gì cả
Tương tự hôm qua, hắn thượng trên người cô cười xấu xa
Em vẫn còn đứng dậy được, là do hôm qua anh không tận lực rồi
Lướt xuống cổ hôn nhẹ đủ khiến cô rùng mình
Hắn ...!chẳng lẽ lại định ...!tiếp tục sao?
Cô mệt lắm rồi, còn làm nữa ...!nơi đó sẽ hỏng mất
Khoan ...!không được Cô vỗ bộp bộp lên vai hắn, gương mặt như sắp khóc đến nơi
Lãnh Phong nằm xuống bên cạnh, lấy chăn phủ lên cơ thể cả 2
Vẫn không quên ôm hôn âu yếm

Không thể trách anh được, đều do em bỏ đói anh quá lâu, tức nước thì vỡ bờ.

Nên em phải có trách nhiệm giải quyết giúp anh~
Hoan Hoan đỏ mặt, gương mặt hắn cách cô 1 khoảng rất gần
Thân thể cả 2 đang tr@n trụi, dính chặt vào nhau
Cô còn cảm nhận được thứ gì đó cưng cứng cứ chọc vào bụng của mình
Hắn không biết mệt hay sao????
Giải ...!giải quyết?
Lãnh Phong cưng chiều hôn lên trán cô, bàn tay to uốn dọc theo thân thể trắng noãn kia bóp nhẹ bờ m ông to tròn.

Sau đó nắm lấy bàn tay nhỏ để lên vật sưng tấy kia
An ủi tiểu Phong giúp anh~
Vốn định thu tay về nhưng hắn áp chặt cơ thể vào khiến cô không tài nào làm được
Ưm ...!anh ...!anh ...
Ghé sát vào tai cô, hắn thì thầm
Em có thể từ chối, nhưng mà ...!giờ đây anh không kiểm soát được huynh đệ của mình, nếu nó làm chuyện gì tày đình hơn ...!anh cũng không dám đảm bảo a~
Hoan Hoan căm phẫn nhìn hắn đang cười xấu xa, cái chăn che chắn cơ thể cả 2
Cô không thấy được vật đó, nhưng vẫn hình dung ra được

Xấu hổ chết mất
Nhưng nếu không nghe lời, rất có thể hắn sẽ ...
Lãnh Phong nắm lấy tay cô thực hiện động tác lên xuống, giọng nói trở nên trầm xuống khác hẳn thường ngày
Ngoan, bảo bối ...!làm theo anh
Cô cắn nhẹ môi dưới, rúc đầu vào lồng ngực rắn rỏi của hắn, tay chuyển động
Liền nghe thấy phía trên đầu có tiếng thở ra thoả mãn
Ưm ...!đúng vậy, em tiếp tục đi, thật ngoan
Hơi thở dồn dập nóng hổi của hắn cứ hướng tai cô mà thổi
Vật kia không ngừng to lên, 1 lúc sau cô không thể nắm hết được

Hắn cho tay xuống nơi ngọt ngào kia thăm dò, Hoan Hoan oán trách ngẩng đ`ầu
Anh mau bỏ tay ra ...!ư~
Nhưng hắn lại vờ như không nghe thấy, tiếp tục sờ soạn
Lúc sau nghịch ngợm cho 1 ngón tay vào
Ưm ...!anh ...!tôi bảo ...!anh mau ...!bỏ ..

ư ...!bỏ tay ...!raaa, có nghe ...!k ...!không~
Em hút chặt như vậy, anh không bỏ được.

Mau tiếp tục việc của em đi
Hắn xấu xa trả lời

Cô bị cuốn theo mạch cảm xúc, nghe theo xà xát d*c vọng của hắn, yêu ki`ều r3n rỉ
Ưm ...!nga ...
Lãn Phong cho tay vào điên cu`ồng khuấy đảo, đến khi cô sắp đến cao trào li`ền xấu xa rút tay ra
Cô l`ần nữa xụi lơ, nơi đó thiếu ngón tay hắn trống trải vô cùng
Trong lòng có chút mất mát
Không để cô đợi lâu, hắn nâng chân thon ngang hông mình đẩy vật t0 lớn đó vào khiến cô choáng váng mặt mũi
Ahhh ...!ưm ....!anh ...!anh đã nói ...!không cho vào ...!tên lừa đảo này!
Anh nói như vậy bao giờ?
Lúc nãy ...!ân ...!nga ~
Mỗi l`ần cô định lên tiếng hắn li`ền nhấp hông đẩy ** *** to lớn đó vào thật sâu
Lúc đ`ầu đúng là mục đích của hắn chỉ muốn cô an ủi huynh đệ đang tràn đ`ầy năng lượng kia của mình
Nhưng hơi thở ấm nóng và hương thơm tươi mát trên người cô cứ xông vào mũi hắn
Cứ như cô đang cố ý vậy
Không nhịn được, lại 1 l`ần nữa giữ lấy.

Chương 100: 100: Đền Tiền

Khi cô tỉnh lại thì đã xế chiều
Mệt rã rời, vậy mà tên biến thái đang nằm bên cạnh sắc mặt tươi tỉnh tràn đầy sinh lực
Đưa tay lên định tát hắn 1 cái thì thấy ánh sáng lấp lánh mới sực nhớ đến chiếc nhẫn hôm qua hắn đeo vào tay
Cô nghe được hắn và Lục Tuyết Nghi không có quan hệ gì, trong lòng vui như hội Xuân
Ngay cả hắn đeo nhẫn vào lúc nào cũng chẳng hềhay biết
Sau đó thì ...
1 màn nóng bỏng, hành cô đến tận bây giờ
Hoan Hoan đưa tay đến gần ngắm ngía
Đẹp không?
Chẳng biết hắn tỉnh giấc từ khi nào, chỉ thấy hắn chống tay lên đầu để lộ nửa người trên cường tráng
Ánh mắt sủng nịch nhìn chằm chằm vào cô
Hoan Hoan vội lấy chăn quấn quanh người, đỏ mặt mắng
Biến thái!!!

Lúc sáng còn giúp anh an ủi, sao bây giờ lại xấu hổ rồi? Vợ anh da mặt mỏng thật đấy
Ai ...!ai là vợ anh chứ?
Hắn nhoài người đến không kiêng kỵ, chăn bị xốc lên nơi đó thoắt ẩn thoắt hiện
Hoan Hoan không dám nhìn xoay đầu đi nơi khác
Cô cũng muốn chạy lắm
Nhưng cơ thể mỏi mệt, trên người không mảnh vải lại bị hắn dồn ép đến góc giường
Còn nhích thêm 1cm nào nữa sẽ ngã mất

Em lấy nhẫn, cơ thể của anh cũng ăn sạch, bây giờ lại phủi sạch ...!em thật xấu xa~
Lãnh Phong vuốt ve tóc cô, uốn thành lọn uất ức hôn lên
Hừ, chẳng qua chỉ là tiếc của
Keo kiệt
Đã vậy thì ...
Ai thèm nhẫn của anh chứ tôi đây không thèm, trả ...
Chết rồi, sao không gỡ ra được thế này?
Hoan Hoan cố gắng hết sức muốn lấy chiếc nhẫn ra khỏi tay nhưng không thể
Lãnh Phong nằm bên cạnh ung dung nhìn thầm cười trộm
Tất nhiên là không cởi được
Hắn đã tốn công nhờ cậy Lục Tuyết Nghi, tất nhiên vì cô ta có điểm hơn người
Đeo vào thì dễ nhưng muốn gỡ ra thì còn lâu
Hoan Hoan lúng túng vừa gỡ nhẫn, vừa nhìn hắn
Gương mặt đắc ý của hắn còn đáng ghét hơn lúc lấy lòng cô
Em không nỡ gỡ ra sao?
Tên này biết rồi còn hỏi, không thấy cô đang cố sức mà tháo nó ra à
Vấn đề là chiếc nhẫn này hôm qua rõ ràng đeo vào rất dễ

Bây giờ tự dưng lại cứ như được bôi 1 lớp keo dính chặt vào tay cô
Dù có làm gì cũng không tách rời được
Không cởi ra được, biết rồi mà còn hỏi ...
Anh cũng không phải người keo kiệt, nhưng đó là nhẫn cầu hôn, em không cởi ra được thì đền tiền cho anh.

Tính qua loa thì chiếc nhẫn này chỉ bằng 3 chuyến đi Maldives
Maldives? cô bây giờ là giai cấp vô sản nghèo lắm đó
Anh ...!anh đừng có quá đáng, chỉ là 1 chiếc nhẫn làm gì đắc đến thế!!!
Nhẫn cầu hôn phải thể hiện thành ý nha
Giá trị liên thành như thế vậy mà còn có người không chịu làm vợ hắn kia mà
Hắn biết cô chỉ là đang nói cho qua chuyện để thoát khỏi tình huống ngượng ngùng này
Nhưng càng nói thì lại càng khiến bản thân rơi vào ngõ cục

Như con bướm mắc vào bẫy tơ của con nhện gian xảo, càng vùng vẫy càng khó thoát ra
Hoan Hoan thẹn quá hoá giận, biết bản thân mình đuối lý khó cãi lại liền ngang ngược
**Không biết, tóm lại không gỡ được
Vậy nên anh mới nghĩ cho em biện pháp khiến cả 2 bên đều vui, em đền tiền chiếc nhẫn cho anh là được
Nhẫn là do anh đeo, cũng không phải tôi cố ý nhét vào ngón tay mình.

Bây giờ lại muốn tôi đền ...
Vậy em trả nhẫn cho anh thì không cần đền tiền nữa** Hắn chen ngang
Tiểu bảo bối này, rõ ràng đeo nhẫn của hắn, hôm qua còn cùng hắn triền miên
Quay đầu 1 cái liền trở mặt, nếu không phải cô đang mệt mỏi thì hắn đã đè cô xuống làm đến khi cái miệng nhỏ cứng rắn kia ngâm nga yêu kiều
Sau đó phải thoả thuận đồng ý cái danh xưng vợ chủ tịch kia rồi
Hoan Hoan tức giận rống to
**Tôi muốn nghỉ việc, muốn từ chức, không làm nữa, không muốn nhìn thấy mặt anh nữa!!!
Hợp đồng làm việc là 10 năm, nếu em muốn nghỉ thì phải bồi thường, cộng thêm tiền chiếc nhẫn ...!em trả 1 lượt đi, anh đang thiếu tiền không chấp nhận trả góp**
Cái tên này, bây giờ lại lôi hợp đồng ra để đe doạ cô
Chắc chắn chuyện này đã được lên kế hoạch từ trước
Cáo già gian xảo!!!
Cô ức chế đến độ không nói nên lời, nhíu mày cắn môi căm phẫn nhìn hắn đang nhếch miệng cười tự đắc.

Chương 101: 101: Hắn Là Của Cô

Chủ tịch 1 tập đoàn lớn, còn chưa tính những bất động sản khác mà anh ta có được
Mà bây giờ làm mặt dày nói với cô rằng bản thân đang thiếu tiền?
Anh không có tiền, lí do như vậy cũng nói được sao?
Bảo bối, dù anh có rất nhiều tiền thì thiếu nợ vẫn phải trả
...
Tiền đâu mà trả chứ?
Chẳng lẽ những năm qua hắn làm giàu bằng cách thức đê tiện này sao?
Cô biết mình đấu không lại
Làm người phải biết mình biết ta, hôm nay cô nhịn
Bỏ qua chuyện đó, bây giờ đã gần tối tôi mới ngủ dậy, anh nói xem đêm nay sao tôi có thể ngủ được để mai đi làm?!!!
Lãnh Phong nhoài người tới sảng khoái nói
Trùng hợp thật, anh cũng không ngủ được, chi bằng chúng ta vận động ra mồhôi ...!xem có dễ ngủ hay không
Ách ...!anh ...!anh đừng có làm bậy ...!tôi ...!tôi...

Hoan Hoan lắp bắp, sao số cô lại khổ như thế a!!!
Nhìn cô như sắp khóc đến nơi nhưng vẫn giữ trạng thái cố gắng chống đỡ hắn gục đầu vào vai cô cười phì
Đúng là em bỏ đói anh rất lâu, nhưng anh có thể cầm cự được.

Chỉ cần ...!em cho anh ăn no mỗi ngày, thì tình trạng này sẽ không xảy ra đâu~
Ăng mỗi ngày?
Mất nhân tính, vô liêm sĩ, biến thái, ác ma!!!
Trong lòng cô gào thét
Bây giờ nếu nói những lời kích thích hắn thì cô sẽ nằm trên giường cả

tuần, thậm chí cả tháng mất
Dù trên người hắn chẳng có mảnh vải nào nhưng tên này lại tự nhiên cứ thế mà bước xuống giường
Cô xoay người sang nơi khác, hắn lại cười khì rồi bước vào phòng tắm
1 lúc sau liền thay đồngủ bước ra ngoài
Hình như vừa mới gội đầu, tóc còn đọng lại vài giọt nước
Anh pha nước ấm rồi, em mau vào ngâm đi
Anh ra ngoài trước
Em còn ngại ngùng với anh làm gì ...
Cô đưa ánh mắt hình viên đạn về phía hắn
Lãnh Phong không chọc ghẹo cô nữa, ngoan ngoãn như 1 đứa trẻ bước ra ngoài rồi đóng cửa
Hoan Hoan lê thân thể mệt nhoài đi vào phòng tắm, nước nóng hắn pha nhiệt độ vừa đủ, cơ thể liền lấy lại sức sống
Tắm xong cô mặc đồ đã được chuẩn bị không biết từ khi nào, rồi đi ra ngoài
Bên ngoài hắn đã chuẩn bị 1 bàn đầy thức ăn
Hoan Hoan bị hắn đòi hỏi thâu đêm suốt sáng, trên người ngoài nhức thì chỉ có mỏi
Bụng đói cồn cào

Thật sự rất đói, nhưng cái tên đó vẫn đang ngồi trên giường chưa có dấu hiệu sẽ rời đi
Nhìn gương mặt hớn hở đó thật là bực mình
Trong khi cô tắm, hắn đã bảo người thay drap giường
Đáng lí định cùng cô ăn và ngắm sao trời nhưng cơ thể cô không tiện đi lại
Hắn tất nhiên có thể bế cô lên nhẹ nhàng mặt không biến sắc
Nhưng thỏ con của hắn da mặt mỏng, muốn cô ngồi yên quả thật không thể nào
Chắc chắn sẽ xù lông, cho nên Lãnh Phong bảo người đem thức ăn vào
Ngồi lì ở đây không chịu đi
Hoan Hoan còn đang đứng ở cửa phòng tắm, thấy xung quanh hắn không khí vui vẻ cô như bị hoá đá
Tên này dày vò cô cả đêm, cả tinh thần lẫn thể xác của cô đều bị rút hết
Vậy mà hắn ngay cả run cũng chẳng có
Cái quái gì đây?

Vẫn cứ đứng đó không chịu đi, hắn thấy thế liền nhẹ nhàng đứng lên bước đến chỗ cô
Mau đến ăn đi, em mệt mỏi cả đêm rồi
Hoan Hoan thật sự đói lắm, không muốn tranh cãi nữa
Nếu cứ gay gắt thì người chịu thiệt sẽ là cô

Đợi ăn no rồi, cô sẽ đấu với hắn 300 hiệp mới thôi
Hắn tiến đến chỗ cô, cô liền như có như không lướt qua
Ngồi trên giường ngấu nghiến ăn
Lãnh Phong cười, rõ ràng rất đói còn không quên làm khó hắn
Có cơ hội phải lừa cô ký vào giấy đăng ký kết hôn, như vậy cô sẽ chính thức trở thành của hắn
Sẽ chẳng ai dám ức hiếp cô nữa
Hơn nữa, hắn cũng muốn xem thử vẻ mặt của cô khi bị lừa sẽ như thế nào
Ăn xong Hoan Hoan cố gắng lên giường nhắm mắt ngủ, ngày mai còn phải đi làm
Nếu cô cứ thức cả đêm thì sẽ cho tên kia có cơ hội trừ tiền lương của mình
Lãnh Phong không muốn tăng lương cho cô, vì tiểu thỏ này có tiền chắc chắn sẽ không để hắn lọt vào tầm mắt
Dù sao, sau này khi cô gả cho hắn, tiền của hắn cũng là của cô
Hắn cũng là của cô tất.

Chương 102: 102: Cầu Xin Giúp Đỡ

Ngủ 1 đêm tinh thần sảng khoái vô cùng, cô thức dậy chuẩn bị đi làm
Lãnh Phong hôm qua nhân lúc cô ngủ say liền lén đi vào nằm bên cạnh
Sáng nay khi tỉnh dậy mở mắt ra thứ nhìn thấy đầu tiên là gương mặt phóng to của hắn
Hoan Hoan súyt chút té xuống giường
Cô tự nhủ phải bình tĩnh, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy bước xuống giường
Chuẩn bị xong cô chạy như bay đến công ty
Cái tên đó từ sau khi biết cô vì hắn mà ghen với Lục Tuyết Nghi, cứ quấn lấy cô mãi
Không được, để hắn đắc ý như vậy trong lòng cô khó chịu
Cô đã lên kế hoạch rồi, hôm nay sẽ mặt dày mượn tiền Doãn tỷ rồi đập vào mặt hắn hiên ngang bước đi, rồi cô và hắn chẳng còn quan hệ gì nữa
Cô nợ Doãn tỷ chắc chắn sẽ không bị làm khó như tên biến thái này!
Quyết định vậy đi

Hoan Hoan nắm chặt 2 tay, có vẻ như lần này cô đã quyết tâm phải trốn tên chủ tịch hỗn đản đó
Nhưng điểm kỳ lạ là hôm nay Doãn tỷ vẫn chưa đi làm
Cô mặt mày ủ dột làm việc với tâm trạng nặng nề, không có 1 chút sức sống
Lãnh Phong như thường lệ, ngồi trong buồn cười quan sát cô
Thỏ con này chắc chắn đang muốn tìm thư ký Lâm mượn 1 khoảng tiền
Có lẽ hắn chọc giận cô quá trớn rồi
Nhưng bộ dạng tức giận đến đỏ mặt của cô rất đáng yêu nha
Lại thêm khuôn ngực quyến rũ kia cứ phập phồng làm hắn cứ muốn nhào tới lột bỏ toàn bộ bó buộc trên người cô
Hoan Hoan làm xong công việc đang ngồi trên ghế nhìn về nơi xa xăm
Doãn tỷ à, sao chị lại nghỉ nữa rồi!!!!!!!!

Thất vọng tràn trề, có lẽ phải đợi ngày mai xem sao
Đến giờ ăn trưa, Hoan Hoan đem theo cái bụng đói meo xuống nhà ăn
Hôm nay trong công ty không ai làm khó cô nữa
Có lẽ vì hôm qua Lãnh Phong trước mặt mọi người gọi cô là vợ
Cô vẫn thấy có người chỉ trỏ bàn tán, tuy không nghe được gì nhưng chắc chắn không phải nói tốt
Vì nếu họ có ý tốt thì cần gì phải nói sau lưng a?
Chủ tịch Phong gọi cô là vợ, còn ra mặt giải vây giúp cô
Khiến trái tim thiếu nữ thành phố này tan nát
Kiếp trước cô ta giải cứu ngân hà hay sao mà bây giờ lại có được người đàn ông đẹp trai giàu có như thế?
Thật không cam tâm
Bị đem ra làm chuyện để tán gẫu cho người khác, cơm dù có ngon cũng thành dở

Cô mau chóng ăn cho có trong bụng rồi quay về phòng làm việc
Đi đến cửa đã thấy bóng dáng rất quen mắt đang đứng ở đó, cô nhanh chóng tiến lại, gương mặt có chút bất ngờ
Bân Bân, sao anh lại ở đây?
Tô Việt Bân thấy cô, gương mặt liền vui vẻ, sau đó lại cúi gằm mặt, giọng điệu cực kỳ gượng gạo
Hoan Hoan ...
Anh ta không biết đi đến tìm cô có phải là quá mặt dày hay không, chỉ cảm thấy bản thân mình có chút ích kỷ
Anh ta cứ ấp úng mãi chần chừ không nói
Mà không đúng, là không dám nói
Anh sao vậy, có gì cần em giúp có đúng không?
Anh ta lấy hết can đảm mở lời
Anh biết mẹ anh đã mang lại rất nhiều rắc rối cho em ...!nhưng ...!cái đó ...!anh biết bản thân mình vô dụng, chỉ có thể cầu xin em giúp anh nói với chủ tịch ...!về công việc của anh ...
Sau khi Tô Việt Bân úp mở nhưng cô cũng đoán được vài phần
Hôm trước hắn đã đuổi việc anh ấy, nên hôm nay Bân Bân ở đây chắc là muốn nhờ cô giúp anh
Cái đó ...!Bân Bân ...!em nghĩ anh nhờ nhầm người rồi, em chỉ là nhân viên quét dọn thôi nên làm sao em có thể ...

Không, em chắc chắn có thể, chỉ cần em nói giúp anh 1 câu, chủ tịch đã nói ...

Anh ta khựng lại
Lúc nãy trước khi cô về đây Tô Việt Bân đã gặp được Lãnh Phong
Anh ta tất nhiên khẩn khoản cầu xin, nhưng đáp lại là 1 màn lạnh tanh
Lãnh Phong vốn không muốn nói nhiều, nhưng chợt nhớ lại anh ta là anh họ của thỏ nhỏ
Khuôn mặt liền hiện lên ý gian xảo
Nếu muốn tôi nhận cậu thì đi tìm Hoan Hoan, nếu cô ấy đồng ý tha thứ thì tôi sẽ bỏ qua mọi chuyện.

Nhưng không được phép để cô ấy biết cuộc trò chuyện của chúng ta
Tô Việt Bân nhớ lại những gì hắn nói liền lẫn tránh
Hoan Hoan, em có thể mà.

Chương 103: 103: Tìm Người Thay Thế

Cô thật sự chẳng muốn mở lời với hắn chút nào, tên đó suốt ngày làm khó cô thôi
Nhưng Bân Bân từ nhỏ đến lớn đối xử với cô rất tốt, bây giờ cô lại thấy khó mà lui thì còn ai xem ra gì nữa?
Xem như đây là việc cô có thể làm cho anh ấy
Được rồi ...!để em thử xem sao, nhưng mà em cũng không dám chắc kết quả sẽ như ý đâu
Không sao, chỉ cần em đồng ý giúp là được rồi
Tô Việt Bân vẻ mặt hớn hở, trong lòng như trút bớt gánh nặng
Chủ tịch chắc chắn sẽ giữ anh ta lại, bây giờ chỉ cần chờ kết quả là xong
Cô và Tô Việt Bân trao đổi số điện thoại, đợi khi anh ta vềcô mới vào phòng làm việc
Chẳng biết nên nói lúc nào thì thích hợp, cô chẳng muốn chủ động tìm hắn 1 chút nào
Hoan Hoan vừa lau nhà vừa thở dài gương mặt chán chường như thể ngày mai là tận thế
Ring ring ~

Tiếng điện thoại bàn vang lên, cô đi đến nhấc máy
Ánh mắt nhìn vềphía phòng chủ tịch
Vâng, ngài cần tôi giúp gì?
Em vào đây hắn nhanh gọn nói 3 từ rồi cúp máy
Hoan Hoan giận run người, nếu cô có sức mạnh như Superman thì cái điện thoại trong tay đã bị bóp nát
Cô là nhân viên, hắn là chủ tịch, là người trả lương, cho nên phải nhịn
Mở cửa bước vào, cô cười
Ngài cần gì thưa chủ tịch?
Lãnh Phong đang ngồi trên ghế sofa xem điện thoại nghe thấy cô liền đứng

lên
Em khách sáo với anh thế làm gì, cứ gọi là Phong như tối hôm đó là được mà~
Mặt cô đỏ gay, tên này hắn nhắc vấn đề này làm gì, hơn nữa đây là công ty, lỡ như có ai nghe thấy thì cô biết phải làm sao?
Chủ ...!chủ tịch, nếu ngài không có gì thì tôi ra ngoài đây
Cô xoay người bỏ đi ai ngờ tên đó không những không cản mà còn trở về vị trí lúc nãy bấm điện thoại tỉnh bơ
Trong lòng có chút hụt hẫng, nhưng cô vẫn quyết tâm mở cửa đi ra ngoài
Thời khắc cô nắm khoá cửa hắn đã lên tiếng
Vốn cũng không có gì quan trọng, em cứ ra ngoài trước đi.

Tôi đang xem hồ sơ xin việc, vị trí của người tên Tô Việt Bân hôm trước tôi vừa sa thải ...!hiện đang trống
Hắn lướt điện thoại, ánh mắt vẫn sắt bén theo dõi nhất cử nhất động của cô
Nắm bắt thời gian chuẩn xác cô định rời đi liền buông ra 1 câu như có như không

Hắn biết cô khi nghe được câu này sẽ không đi nữa nên tự tin vô cùng
Cố gắng kéo dài câu nói, nhìn thỏ nhỏ của hắn đứng yên như bức tượng thì hắn biết kế hoạch của hắn đã thành công bước đầu tiên rồi
Xem ra tên Tô Việt Bân này cũng có 1 chút giá trị
Động tác cô trở nên cứng nhắc khi nghe thấy lời hắn nói
Nếu bây giờ không nói thì hắn sẽ tuyển người khác mất, rồi cô biết ăn nói với Bân Bân thế nào?
Chân mày cô nhíu sắp dính lại với nhau rồi
Len lén nhìn chỉ thấy hắn xem rất nghiêm túc, nếu còn do dự có thể người khác sẽ được tuyển dụng mất
Hoan Hoan cười, bước đến
**Ngài có cần cafe không, tôi sẽ pha ...
Hoan Hoan, em cứ gọi anh là Phong, giữa chúng ta không cần xa cách vậy đâu** Hắn chen vào, nói đúng trọng điểm
Cô chính là không thích gọi đó, miệng là của cô hắn cản được sao?
Cô không nói gì, nhưng gương mặt đầy bất mãn
Thỏ con vẫn cứng đầu ngoan cố, xem ra hắn vẫn là nên cứng với cô 1 lần
**Người này không tồi, tốt nghiệp đại học nổi tiếng, lại có kinh nghiệm...

Ách, khoan đã ...!cái này** ... Cô lao đến như 1 mũi tên tiện tay giật lấy điện thoại trong tay hắn
Em làm gì vậy, mau đưa điện thoại cho anh
Cái đó, chủ tịch ...!tôi thấy ...!Bân Bân làm việc rất tốt, nhân tài như vậy bỏ qua thì thật lãng phí
Lãnh Phong giả vờ suy ngẫm, chống tay lên cằm
Chuyện này em nói cũng rất đúng, nhưng mà lí do anh sa thải ...!anh cũng là bất đắc dĩ nha~
Là vì cô hắn mới đuổi việc Bân Bân, nói ra thì cô cũng có phần
Nhưng giọng điệu này của hắn sao lại đáng ghét thế cơ chứ
Hắn đang chửi xéo cô sao?
Hoan Hoan đi đến bàn làm việc của hắn ném cái điện thoại lên bàn rồi quay ngược trở lại nhìn hắn bằng ánh mắt tức tối
Nói đi, anh muốn gì!!!.

Chương 104: 104: Em Ra Ngoài Đi

Lãnh Phong nghiêng đầu nhún vai làm ra bộ dạng ngây thơ vô tội
Anh tất nhiên là muốn tìm nhân viên tài giỏi rồi, vậy mà em lại giật điện thoại, thật hư~
Hoan Hoan cắn răng nghiến lợi, căm tức nhìn hắn, đến nỗi con ngươi cũng muốn rơi ra ngoài
Đây là lí do cô chẳng muốn tìm hắn, cái tên này ỷ mình có chức có quyền luôn gây khó dễ cho cô
Bớt diễn kịch đi, anh muốn tôi làm gì thì mới để Bân Bân đi làm lại?!!!
Hắn đưa tay xoa xoa cái cằm cương nghị, ánh mắt bình tĩnh như mặt hồ tĩnh lặng, môi tà loé lên ý cười
Anh muốn gì ! em cũng đều đồng ý?
Hoan Hoan thật sự muốn tát chính mình 1 cái, lửa giận chạy lên đầu cô không kiểm soát được lời nói
Sao lúc đó lại không nói nên cho Bân Bân giữ vị trí đó là tốt nhất chứ?!!!!!!!!!!
Nhưng cô cũng khá ngây thơ, không biết rằng dù có nói như thế thì hắn cũng sẽ có trăm ngàn cách để buộc cô phải nổi cáu
Sau đó nói ra những câu hắn muốn nghe
Hoan Hoan im lặng không nói, nếu bây giờ gật đầu đồng ý chắc chắn hắn sẽ nói ra những yêu cầu cực kỳ biến thái
Mặt cô vì ngại ngùng mà đỏ hết cả lên, ánh mắt né tránh không dám nhìn thẳng vào mắt hắn
Lãnh Phong đoán biết cô sợ hắn đòi hỏi quá đáng nên hắn cũng chẳng muốn vòng vo, đợi rất lâu đến nỗi liêm sĩ và kiên nhẫn của bản thân đều mất hết tránh để đêm dài lắm mộng, phải bắt đầu phản công

Nếu em đồng ý ở biệt thự thì tôi sẽ để tên Tô Việt Ban đó đi làm, còn nếu từ chối !

Nếu cô từ chối thì thế nào, hắn bắt nhốt cô chắc?
Hoan Hoan cắn răng đợi nghe hắn nói câu tiếp theo, ai ngờ tên ma đầu này không nói gì, nhàn hạ lấy cuốn sách bên cạnh ưu nhã chéo chân mà đọc
2 phút, 5 phút !
Vẫn chưa có động tĩnh gì, cô nôn nóng vừa đi đến trước mặt hắn vừa nói
Anh nói đến đó liền không nói nữa là có ý gì, nói cho rõ đi, nếu tôi từ chối ahhh! !
Hắn nắm tay cô kéo mạnh thành công để cô ngồi lên đùi mình
Hoan Hoan sợ té bất giác giơ tay ôm lấy cổ hắn, cả người cũng co rúm lại
Ngẩng mặt lên thì thấy hắn mỉm cười nhìn cô, đang định đứng lên thì hắn 1 tay để hờ trên đùi cô, 1 tay còn lại không biết từ lúc nào đã bỏ cuốn sách xuống ôm lấy eo cô
Anh !
Cô tức giận lắm, nhưng lời nói còn chưa kịp phun ra thì hắn lại chen vào
Nếu từ chối thì bây giờ em có thể đi được rồi, dù sao gia đình tên đó đối xử với em không tốt, em cần gì phí tâm tư?
Hắn chống tay lên ghế, buông bỏ cô
Đây là muốn để cô tự ý quyết định đúng không?
Hoan Hoan cắn cắn môi dưới, cô vốn không phí tân tư vào gia đình đó

Chỉ là Bân Bân thì khác, anh ấy thương cô thật lòng
Người bị K sa thải trước giờ chẳng có mấy ai có thể xin được công việc khác
Các công ty khắp nước e dè thế lực của Lãnh Phong, người đắc tội hắn sao họ dám thu nhận?
Nếu hôm nay cô rời khỏi đây chẳng khác nào đẩy Bân Bân xuống vực sâu vạn trượng
Cô không thể, nhưng cô cũng không muốn để hắn uy hiếp
Cô vẫn cứ ngồi im không nhúc nhích, Lãnh Phong liền giả vờ như đang muốn đứng dậy
Em có thể đi làm việc, tôi xem điện thoại 1 lúc nữa vậy
Hắn là đang muốn tìm người thay thế sao?
Không được, cô không thể để chuyện này xảy ra
Hoan Hoan lấy hết sự can đảm vốn có nhắm chặt 2 mắt, dang ty ôm chằm lấy cổ hắn, môi nhỏ thét lớn
Không được!!!

Lãnh Phong bị cô ôm, ngồi trên ghế sofa đưa tay gỡ bàn tay nhỏ nhắn đang ôm lấy cổ hắn
Đừng náo, em ra ngoài đi, việc của Tô Việt Bân anh quả thật phải xử lí
Thấy hắn có hành động bài xích, cô càng quyết liệt hơn, ôm thật chặt, ngực cũng dính sát vào hắn
Không, trừ khi anh cho Bân Bân đi làm trở lại, nếu không ! tôi sẽ không buông ra!!!
Hắn nhếch môi ghé sát vào tai cô cắn nhẹ
Hoan Hoan rùng mình, cả người trở nên căng thẳng
Lãnh Phong được nước làm tới, luồng tay vào áo cô vuốt ve cái lưng thon
Tìm đến nút áo ngực thuận tay cởi ra.

Chương 105: 105: Bản Giao Hưởng

Hoan Hoan giật mình, hắn cứ thế mà vuốt v e tấm lưng ngọc ngà
Bàn tay to dao động chậm chạp, nhưng đi tới đâu phát lửa tới đó
Tai cô mẫn cảm bị hắn trêu chọc đến khó chịu
Lãnh Phong nhấm nháp vành tai non m`ềm r`ồi di chuyển xuống cổ hôn miên man
Hắn đưa lưỡi ra **** ***
Muốn để lại 1 số ấn ký nhưng biết da mặt cô mỏng, không muốn bị người khác dòm ngó nên chỉ k1ch thích mà thôi
Bàn tay to di chuyển đến eo thì ngừng lại cưng sủng ôm
Em mau bỏ anh ra, chuyện của nah họ em anh tự có sắp xếp
Không Cô bướng bỉnh siết chặt hơn, cái gì mà sắp xếp chứ, hắn sẽ sa thải anh ấy mất
Áo ngực bị đẩy lên làm lộ cặp gò b`ồng căng tròn, cứ thế ép lấy khuôn ngực rắn rỏi
Cách vài lớp áo hắn có thể cảm nhận được
Cô m`ềm mại thơm ngọt, thật là muốn bức hắn làm chuyện xấu đến vậy sao?

Hắn bế cô đi vào gian phòng đằng sau phòng làm việc nhẹ nhàng đặt lên giường
Vì để thuận tiện hắn đã cố ý đổi cái giường lúc trước thành giường đôi, quả nhiên bây giờ li`ền có dịp sử dụng
Hoan Hoan bị hắn thượng nhưng vẫn cố chấp không buông
Lãnh Phong nới lỏng vòng tay của cô r`ồi hôn lên đôi môi m`ềm
Hắn âu yếm nhẹ nhàng, xem cô như bảo vật
M*t cánh môi ngọt như mứt anh đào
Hoan Hoan bị động tác ôn nhu của hắn tác động, môi m`ềm hé mở
Lãnh Phong đưa lưỡi li3m cánh môi thăm dò r`ồi chậm rãi tiến vào khoang

miệng tìm kiếm cái lưỡi của cô dụ dỗ dây dưa
2 tay cũng không nhàn rỗi, cởi từng chiếc cúc áo của cô và chính mình
Vì cô cứ ôm lấy hắn không buông nên không thể cởi s@ch sẽ, hắn đẩy áo ngực lên tìm kiếm 2 nụ hoa mà vân vê
Ưm ... Hoan Hoan hít sâu, vì hắn mà cả người đều nhộn nhạo cả lên
Nghe thấy âm thanh ngọt ngào kia lưỡi hắn chuyển động ngày càng nhanh, đôi tay nắm 2 điểm h ồng kéo nhẹ
Giữa 2 chân dâng lên cảm giác bức bối, cô e thẹn kép chặt
Chơi đùa với 2 nụ hoa chán chê, hắn li ền dùng cả bàn tay to xoa bóp đôi gò b ồng to tròn đ ầy đặn
Miệng vẫn hôn không ngừng nghỉ, đến khi cô th ở dốc hắn mới luyến tiếc rời khỏi
Trước khi rời còn tặng cho cô 1 cái hôn nhẹ nhàng
Không k1ch thích tràn đ ầy d*c vọng như những l ần trước, là 1 cái hôn bình thường
Em vẫn kiên quyết không rời khỏi?
Nhắm chặt 2 mắt lắc lắc đ ầu, gương mặt cũng ửng đỏ cả lên
Cô đã quyết tâm không buông, hắn làm như thế chắc chắn là đang muốn doạ cô sợ biết khó mà lui
Hoan Hoan trấn an bản thân
Trong lúc cô đang có suy nghĩ ngây thơ đó, không biết từ bao giờ hắn đã cởi s@ch nửa dưới

Bàn tay gân guốc của hắn nâng đùi cô vòng qua eo mình, để vật to nóng đó lên nơi bí mật kia chà xát
Em thật sự ...!ư ...!không đi, kể cả khi anh đối với em như thế này?
Hoan Hoan ngượng ngùng không dám nhìn
Mỗi l ần hắn cạ vào, nơi đó vừa khó chịu vừa thoải mái
Trừ khi anh đ ồng ý không sa thải anh họ, nếu ...!ưm ...!nếu không ...!tôi không đi
Đây là câu nói mà hắn đang muốn nghe, Lãnh Phong cười khoái trá
Gương mặt đẹp hiện lên tia kiêu ngạo như thể đã đạt được mục đích
Hắn là đang đợi câu này của cô, nhanh chóng đẩy vật to cứng kia vào
Nga~ cô rùng mình, hắn vừa vào đã đẩy vào nơi sâu nhất trong cô
Trơn tru đến không ngờ
Lãnh Phong thở dài thoả mãn

Hừ ...!bảo bối, bây giờ em có hối hận cũng không kịp r ồi, siết chặt anh như vậy ...!em nhìn xem ...!nuốt trọn lấy anh r ồi, đúng là tiểu damdang~
Hoan Hoan cảm nhận được c.ự vật ấm nóng của hắn ở bên trong cô không ngừng to lớn, cảm giác sung sướng ập đến khiến cô trở tay không kịp
Bàn tay nhỏ ôm chặt lấy hắn, ngón chân co rúm lại với nhau
Các tế bào trong cơ thể đ ều bị k1ch thích

Ahh~
Cô yêu ki ều r3n rỉ
Lãnh Phong khó khăn cười, m ồ hôi đ ầm đìa chảy dọc theo sống lưng rơi xuống giường
Cái trán nổi đ ầy gân, có vẻ như hắn đã chịu đựng rất lâu
Chết tiệt, không ổn r ồi ...!hừ
Hắn tấn công d ồn dập, mỗi cú t.h.ú.c đ ều đẩy vào nơi sâu nhất
Cô thích ứng chưa kịp, cơ thể giật nãy theo những l ần hắn công vào
Ah ..

ưm ...!khoan ...!nhanh ...!nhanh quá đi ...
Âm thanh da thịt va chạm, tiếng th ở dốc như mãnh thú của nam chủ và tiếng r3n rỉ yêu ki ều của người dưới thân tạo thành bản giao hưởng độc đáo.

Chương 106: 106: Nhất Cử Lưỡng Tiện

Hắn tấn công d ồn dập, cô phòng thủ yếu ớt đã sớm không chống trả được
Vậy mà vẫn ngoan cố bám chặt lấy cổ hắn
Ưm ...!a~
Không gian yên tĩnh, chiếc giường kiên cố không phát ra tiếng
Chỉ có âm thanh phạch phạch lúc da thịt chạm vào nhau và những l ần cô ngâm nga
M ồ hôi mễ nhại khắp giường, chẳng thể phân biệt là của ai
Lãnh Phong cúi đ ầu hôn ngấu nghiến đôi môi kia, đưa tay se điểm h ồng trên ngực, tay còn lại đưa đến t.i.ể.u.h.ạ.c.h k1ch thích không ngừng khiến cô ngày càng ư.ớ.t .á.t
Hắn tham lam m.ú.t, lưỡi cô từ khi nào đã chui vào miệng hắn cùng dây dưa
Khi rời đi, để lại 1 sợi chỉ bạc
Đôi tay gân guốt nắm lấy hông cô giữ cố định
Những c.ú.t.h.ú.c mạnh mẽ của hắn cứ liên tục giáng xuống
Chẳng mấy chốc kh0ái cảm kéo đến, các tế bào, cơ quan th ần kinh trong cơ thể cô đ ều như sắp bùng nổ
1 tia điện từ nơi đó chạy dọc theo sống lưng lan toả khắp nơi
Ưm ...!ahhh ...!mạnh lên đi~
Lãnh Phong nhếch môi cười
Em nói gì, anh nghe không rõ?
Hoan Hoan khóc không ra nước mắt, trêu chọc chẳng đúng lúc gì cả

Cô vòng chân kẹp lấy hông hắn, nỉ non
Ưm, cho em ...!nhanh nữa lên
Hắn ngoan ngoãn nghe theo v.a.c.h.ạ.m ngày càng mạnh, ngày càng nhanh
Đến khi cô giải phóng r ồi xụi lơ
Hắn mới ngừng lại

Là nói dối đó, hắn đâu dễ dàng tha cho con thỏ bé bỏng thơm ngon này
1 tay nâng chân thon để lên vai, 1 tay c`ầm lấy c.ự.l.o.n.g để ở hang động th`ần bí đang tuông trào mật ngọt kia mà cọ cọ
Hoan Hoan giật mình nhìn xuống, nhìn thấy vật đó vẫn sừng sững hiên ngang, gân guốt như đại lực sĩ
Vừa mới thăng hoa, cô mệt lắm nha!!!!!!!!!
Mắt cô sắp rơi ra r`ồi, có nh`ầm không vậy?
Thỏ nhỏ dùng tất cả sức lực còn lại khó khăn ng`ồi dậy, đưa tay v`ề phía hắn ngăn cản
Nào ngờ lại chạm vào múi bụng săn chắc, cô đỏ mặt nói lắp
Ư ...!đó ...!cái đó ...!em muốn vào phòng tắm!!!
Vừa định ấn đại long vào t.i.ể.u.h.u.y.ệ.t nghe cô nói vậy hắn ngừng động tác
Được
Hắn đ`ồng ý bỏ qua cho cô dễ dàng vậy sao?
Hoan Hoan cảm động sắp khóc
Chắc là thương cô cơ thể suy nhược, còn tốt bụng bế cô vào phòng tắm

Sau đó nhẹ nhàng để cô xuống, chống 2 tay cô vào tường
Còn hắn, từ phía sau ân c`ần tiến vào
Khoan đã, có gì đó sai sai nha
Sao hắn lại đâm vào r`ồi?
Ưm ...!nga ...!đừng ...!mạnh ...!mạnh quá ...!anh ...!anh cho vào làm gì?!!!
Tấn công từ phía sau, nơi vĩ đại kia tiến vào cũng sâu hơn lúc tấn công theo cách truy`ền thống
Mà hắn, nghe nói vậy còn nhoài người v`ề phía trước thì th`ầm vào tai cô, nhất cử lưỡng tiện
Em muốn vào phòng tắm để làm, t.ì.n.h.t.h.ú như vậy, anh tất nhiên chi`ều lòng
Gì vậy chứ, cô chỉ muốn vào đây để tắm thôi, ai lại muốn làm việc xấu hổ này chứ?
Hắn suy bụng ta ra bụng người, còn cố quy tội khiến cô trở thành kẻ bi3n thái
Ưm...
Cô lấy tay che lấy miệng, nếu như có ai vào và nghe thấy âm thanh damdang này thì cô có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch sự

xấu hổ
Hắn lại bình tĩnh đến lạ, cười ngạo nghễ, nói to
Em yên tâm cửa phòng bảo mật vân tay, lại thêm lớp cách âm tuyệt đối chẳng ai nghe được đâu, nên em cứ cho anh nghe âm thanh của em đi, bảo bối~
Tên xấu xa!!!!!!!
2 tay đưa về phía trước, 1 xoa bóp nhào nặn bên trên, 1 để ở nơi g.i.a.o.h.o.a.n cảm nhận d.ị.c.h.mậ.t không ngừng tuông trào
Hắn t.h.ú.c vào, bờ m ông căng tròn biến dạng theo từng lần công mãnh
Lãnh Phong nuốt nước bọt, thầm chửi
Chết tiệt, thỏ con quyến rũ quá đi
Hắn đổi vị trí của tay, để lên cặp mông to tròn bóp chúng, t.h.ú.c hông đâm thật nhanh
Nơi đó co thắt dữ dội, 1 lần nữa cô trở nên tê dại
Sau đó xụi lơ, chân cũng không vững run cầm cập
Nếu hắn không ôm eo đỡ lấy thì cô đã té xuống nền đất rồi.

Chương 107: 107: Quỷ Kế

Cô mệt mỏi rã rời mà thiếp đi
Có lẽ do làm việc quá độ sinh ra ảo giác, bên tai cứ nghe tiếng sóng biển rì rào
Chậm rãi mở đôi mi nặng trĩu, lông mi cong vút run run, mày liễu khẽ nhíu
Cô tỉnh
Ở đây không phải công ty, có lẽ khi ăn no hắn đã đưa cô đi
Nhưng đây đâu phải biệt thự?
Cô đang ở đâu?
Hoan Hoan quan sát đánh giá xung quanh
Cô ngồi trên cái giường đôi, bên trên quấn 1 lớp chăn bông mềm che đi cơ thể trần trụi
Căn phòng đang ở có 1 khung cửa sổ hình vòm bằng gỗ khá to, theo từng cơn gió nhẹ nhàng thổi, cánh hoa tử đằng cứ thi nhau bay vào phòng
Hoan Hoan bọc chăn kín người bước đến gần xem thử
Thì ra cây tử đằng được trồng gần khung cửa sao cho khi lớn nó sẽ sử dụng cửa sổ làm khung xương, từ đó bám leo lên
Phía xa là biển sao?
Cái tên đó nhân lúc cô ngủ đưa cô đến đây, thật là đáng hận
Từ phía sau, 1 vòng tay rắn rỏi ôm lấy
Vai cô có cảm giác nặng, hơi nhột
Lãnh Phong ôm cô từ phía sau, gục đầu lên vai hít lấy hít để
Mùi hương tươi mát của cô làm hắn si mê
Em không ngủ thêm mà đứng đây làm gì?

Anh ! anh sao lại ở đây?
Không ở đây thì em nghĩ anh ở đâu, cái giường to như vậy 1 mình em nằm sẽ trống trãi lắm
Cô vùng vằn đẩy hắn ra xoay người lại định mắng

Lãnh Phong tiện đà cô quay lại ôm lấy
Khuôn ngực rắn chắc liền đập vào mặt, hắn không mặc áo
Cô cũng vậy, nếu cử động mạnh sẽ làm chăn rơi xuống
Cho nên để hắn ôm
Sau 1 lúc thì Lãnh Phong cũng buông
Hoan Hoan suy nghĩ có lẽ hắn chán, hoặc là duy trì 1 tư thế quá lâu nên bắt đầu mỏi
Nhưng hắn là sợ cô mỏi thôi, ôm cả ngày thì cũng chẳng ảnh hưởng gì đối với tên biến thái này
Hắn thay đồ cùng cô đi ăn bữa sáng
Đây là đảo tư nhân, chẳng ai có thể làm phiền
Khi cô ngủ hắn đã bế cô lên trực thăng, kết quả thức dậy liền ở đây
Ăn xong cô đã đi xung quanh, ở nơi này chẳng có ai
Sóng điện thoại cũng bị nhiễu
Chẳng lẽ hắn ! hắn !
Vì cô thường ngày cố tình chống đối cho nên hắn muốn bỏ cô ở đây để cô trải nghiệm cuộc sống nơi hoang đảo giống như Robinson?
Nghĩ lại thì cũng không phải không có cơ sở, từ khi lên đảo hắn không còn quản thúc cô chặc chẽ
Cũng không ở bên cạnh cô suốt
Được lắm, cái tên nham hiểm này

Ý đồ rõ như thế
Đầu tiên làm cô tiêu hao thể lực, sau đó nhân lúc cô say giấc không thể phản kháng đưa cô đến đây
Thả lỏng phòng bị, đợi đến khi cô lơ là, hắn sẽ 1 mình trở về
Hoan Hoan ngồi trên mõm đá gần ngay cồn cát lượm những vỏ sò đã thu nhặt từ trước ném xuống biển
Tâm trạng cực kỳ khó chịu
Cô căm phẫn nhìn hắn đang chuẩn bị 1 bàn thức ăn từ phía xa
Động tác thành thục, gương mặt còn tràn đầy hạnh phúc
Đúng rồi, sau khi ăn xong hắn sẽ bỏ cô ở nơi này mặc cô tự sinh tự diệt
Kế hoạch chu toàn như vậy, chỉ cần 1 chút nữa là không còn thấy cô trong tầm mắt
Sao có thể không vui nha?
Hoan Hoan mặc váy trễ vai, không ôm sát người nhưng theo từng cơn gió

cũng thấy được thân hình quyến rũ ẩn hiện phía sau lớp áo
Ngồi trên mỏm đá, mái tóc buông dài hệt như nàng tiên
Lãnh Phong say đắm nhìn, bước đến
Ăn thêm điểm tâm nhẹ đi, anh có làm vài món em thích
Cô quay sang, sát khí ngút trời
Ăn thì ăn, phải ăn no, lên đoạn đầu đài cũng không thể trở thành ma đói
Hừ!
Hậm hực bỏ đi, phớt lờ sự hiện diện của hắn
Lãnh Phong cười khổ, hắn lại làm sai ở đâu sao?
Khi cô ngồi ở bàn ăn thì hắn vẫn đang đứng ở mỏm đá suy nghĩ xem rốt cục đã làm gì khiến cô giận
Chẳng lẽ hôm qua hắn không tiết chế?
Đưa tay lên xoa cằm, gương mặt đăm chiêu của hắn khiến người đang ngồi ở bàn ăn càng thêm khẳng định suy nghĩ trong lòng
Đấy, quả nhiên có âm mưu
Đứng ở nơi xa để cô không trông thấy vẻ mặt hiện tại tránh để cô sinh nghi
Đi đầu quan trọng hơn, sẽ dễ dàng suy tính quỷ kế.

Chương 108: 108: Lời Hứa Với Bản Thân

Cô với tay lấy ly nước ép cà chua, vì tức giận hắn không kiểm soát lực tay
Thế nên cả người đều dính nước
Bộ váy xinh đẹp liền hoá đỏ, cả người khó chịu
Hoan Hoan phản xạ đứng phắc dậy bỏ ly nước ép xuống lấy tay lau lau cái áo xấu số
Nhưng không làm sạch được, ngược lại khiến vết bẩn lan ra rộng hơn
Cô bất giác thở dài
Cái áo đẹp như thế chỉ mặc được 1 chút mà lại bẩn mất thật đáng tiếc
Phải đi thay áo mới, nước cà chua dính vào có chút không thoải mái
Đang định rời đi bỗng dưng có 1 lực đạo rất mạnh ấn cô xuống ghế
Đôi bàn tay to lớn luồng xuống chân váy định cởi cái áo ra
Hoan Hoan hoảng loạn
Ách ...!anh làm gì vậy?

Cái tên bạo vương này, hôm qua đã dày vò cô đủ đường, bây giờ chưa được 1 ngày lại muốn ư?
Cầm thú!!!
Lãnh Phong ném cái váy đi, ngực đẫy đà nhanh chóng xuất hiện
Áo ngực cũng không che giấu được vẻ quyến rũ căng mịn
Hắn chậm rãi đưa tay chạm lên ngực cô liền bị cô ném cho 1 cái tát đau điếng
Trên gương mặt anh tuấn liền lưu lại 5 dấu tay đỏ
Hắn không phản ứng, gương mặt hiện lên vẻ đau khổ
Chết rồi, cô ra tay mạnh quá sao?
Cũng là do hắn mà, tự dưng lại sàm sỡ cô, may mắn là nơi này chẳng có ai
Anh ...!ai bảo anh ...!quá đáng, cởi đồ của tôi còn ...!còn chạm vào ...!tôi chỉ đang tự vệ...
Hắn nhìn làn da trắng không tỳ vết của cô, gương mặt liền giãn ra chút ít

Gục đầu lên vai cô, 2 tay ôm chặt lấy eo thon
Hắn quỳ dưới bãi cát trắng để cô ngồi trên ghế
Sóng biển rì rào, khung cảnh lãng mạn tựa như trong phim
Hoan Hoan không vui kéo tay, đẩy vai, đánh, đấm đều có đủ
Chỉ muốn hắn biết đau mà tránh
Nào ngờ hắn không buông, ngược lại càng siết mạnh lực đạo
Nhận thấy đôi tay đó run rẩy, cô ngừng lại
Giải quyết bằng phương pháp ôn hoà
Anh thả tôi ra trước đi
Hắn im lặng vẫn ôm như cũ
Cô đang rất cáu nha, hắn lại muốn thế nào nữa đây?
Nếu như anh không buông thì tôi ...

Hôm nay ...!anh định sẽ lừa để em ký vào giấy đăng ký kết hôn, anh muốn em là của anh
Hắn chen vào
Được lắm cái tên này, hợp đồng lao động 10 năm chưa chấm dứt, lại còn muốn lừa cô thêm lần nữa
Hoan Hoan định mở miệng chất vấn thì hắn nói thêm
Lúc nãy chỉ vừa mới lơ đi thì khắp người em đều là màu đỏ.

Hệt ...!hệt như cảnh tượng lúc em bỏ trốn khỏi biệt thự, bị té từ trên đồi ...!khắp người toàn là máu.

Anh mới chợt nhớ ra mình đã từng hứa với chính bản thân, chỉ cần em vui vẻ hạnh phúc dù suốt đời này em không muốn gặp mặt anh ...!anh cũng sẽ đồng ý với em
Giọng hắn nghẹn ngào, bàn tay đang ôm cô to lớn vững chải bây giờ lại run rẩy như từng cơn sóng lớn ngoài khơi xa
Lúc này cô chẳng thể nhìn thấy được gương mặt thống khổ của hắn
Cũng như lúc nãy khi cô vô ý làm đổ nước ép lên người, cả cơ thể hắn cứng đờ, hô hấp ngừng lại, tai cũng chẳng thể nghe thấy bất cứ âm thanh nào
Khung cảnh hắn ôm cô, bàn tay hắn, khắp nơi trên người hắn đều thấm đẫm máu của cô
Gương mặt nhỏ bé gầy gò tái nhợt không huyết sắc

Hắn mãi mãi không quên được
Những đêm đ ầu luôn không ngủ được vì ác mộng tra tấn, nỗi đau đó giày vò hắn 1 thời gian dài, vừa mới nguôi ngoai nay lại trỗi dậy

Lãnh Phong cắn môi đến khi nó bật máu, tự làm đau chính mình để biết được việc đang ôm lấy cô không phải giấc mơ
Chân mày nhíu lại, mắt cũng nhắm chặt không dám mở
M ồ hôi tuông ra như mưa
Hơi thở của hắn cũng d ồn dập hơn lúc bình thường
Cả đời không gặp mặt
Vừa nghe xong từng câu chữ hắn nói, cô lỡ mất 1 nhịp
Anh không muốn mất em ...!nhưng ...!nếu như em bỏ trốn ...!r ồi chuyện tương tự lại tiếp diễn ...!anh sẽ chết mất.

Khoảng thời gian qua, việc em không bài xích đã làm anh quên đi mất lời hứa với chính mình ...!em ...!không muốn cùng anh ở chung 1 chỗ, anh lại giở trò đê tiện uy hiếp em ...
Hắn ngừng lại, hít 1 hơi thật sâu
Em đi đi.

Chương 109: 109: Rời Xa Cô

Để nói ra những điều này với Lãnh Phong thật sự không dễ dàng
Từng câu chữ đều như nhát dao bén đâm thẳng vào tim hắn
Không có cô hắn sẽ chết mất, nhưng nếu cô không có hắn ở bên, chắc chắn sẽ sống rất hạnh phúc
Nếu đây là điều có thể làm được cho người hắn yêu bằng cả mạng sống này thì hắn nguyện ý
Tuy không thể ở bên nhưng vẫn sẽ âm thầm ở bên cạnh bảo vệ cô
Hắn muốn thấy cô ngày ngày vui vẻ
Ở bên hắn, cô luôn cáu bẳng
Nếu rời xa hắn là điều cô muốn thì hắn sẽ giúp cô hoàn thành
Tim thắt lại như có ai bóp nát
Hắn vẫn đang quỳ trên mặt cát, tay nắm lấy vai cô nhưng đầu không còn tựa vào nữa
Tay hắn chầm chậm rời khỏi vai cô, 2 mắt nhắm chặt do cúi đầu nên cô không thấy được
Hắn đứng dậy xoay người bước đi không ngần ngại
Là đàn ông, khi đã đưa ra quyết định tuyệt đối không được hối hận, cũng không được quay đầu

Hắn sợ hãi nắm chặt đôi tay đang run rẫy
Phải cố bước đi
Giờ đây chỉ cần nhìn thấy người con gái ấy thêm 1 giây nữa thì hắn sẽ không cầm lòng được lập tức chạy đến giữ cô ấy bên cạnh
Mặc kệ cô ấy gào thét, vùng vẫy
Lãnh Phong, nếu mày không muốn cô hận mình thêm lần nào nữa thì tuyệt đối không được quay lại
Hắn tự nhũ với chính mình
Người con gái ngồi đó nay không thấy đâu, cái ghế cũng bị ngã mất

Lãnh Phong đứng yên bất động, đồng tử mở to nhất có thể
Không dám tin nhìn xuống eo mình
1 đôi tay nhỏ nhắn đang siết chặt không rời khiến hắn kích động
Lúc hắn bảo cô đi, Hoan Hoan chẳng còn nghe thấy bất cứ âm thanh gì nữa
Tự trấn an
Hắn đang đùa đúng không?
Nhưng khi thấy hắn im lặng không nói lời nào cứ thế bỏ đi, cô liền nghĩ
Chán ghét nên muốn đuổi cô đi rồi sao?
Hắn không cần cô nữa?
Vì cô cứ luôn từ chối cho nên ...
Hoan Hoan không nghĩ hắn sẽ nói như vậy, có những khoảnh khắc cô luôn sợ điều này sẽ xảy ra nhưng hắn luôn đến bên cạnh trao cho cô sự ấm áp, trấn an sự lo lắng sâu trong tim cô
Lâu dần hình thành thói quen luôn chống đối
Đôi mắt luôn dành cho cô sự dịu dàng khiến cô vừa khó chịu vừa ngại ngùng e thẹn
Cử chỉ ân cần chu đáo, luôn bảo vệ cô khỏi những điều rắc rối
Đôi môi đó luôn nói những câu ấm áp, nhưng bây giờ ...
Cô luôn hành động như thể rất muốn rời xa hắn, nhưng sâu trong tâm can cô lại muốn ở bên cạnh hắn hơn bất kỳ ai
Vậy nên cô không nghĩ ngợi gì, cứ thế lao đến ôm chặt

Cô sợ hắn biến mất, sợ hắn bỏ rơi, sợ bị hắn ghét
Cô không muốn
Nước mắt rơi, cô cứ như con gấu Koala bám vào hắn không buông
Nghẹn ngào nức nở
Đừng! Anh không được đi, không cho phép đi
Cô khóc?
Hắn muốn gỡ tay ra để lau nước mắt cho cô, nào ngờ Hoan Hoan nghĩ rằng hắn vẫn muốn rời khỏi
Ôm hắn ngày càng chặt, cái miệng nhỏ kia cũng gào thét to hơn
Oaaaaa ....!không muốn ....!anh không được phép đi, em không muốn xa anh đâu, huhuhu ...!em sẽ không vô cớ gây sự nữa ...!cũng sẽ không mặc kệ anh, sẽ ngoan ngoãn nghe lời không tìm cách bỏ trốn, huhuhu ...!anh đừng đi!!!!!!!!!
Hắn vỗ vỗ lên tay cô

Bỏ anh ra
Không! Có chết cũng không bỏ!!!
Trong lòng hắn dâng lên cảm giác ấm áp nhẹ nhàng trấn an
Ngoan, anh không đi đâu cả, ở đây với em
Hoan Hoan sụt sịt chậm rãi buông tay, hắn xoay người lại nâng gương mặt khóc đến đáng thương của cô đau lòng lấy tay lau những giọt nước mắt trong suốt như thủy tinh
Đừng khóc
Nghe thấy câu hắn nói, cô như vỡ oà vùi vào lòng hắn khóc nức nở

Lãnh Phong vỗ nhẹ lưng mới khiến người trong lòng an yên hơn nhưng tay cô vẫn nắm chặt lấy áo hắn
Hắn dìu cô đến ngồi lên ghế, bàn tay to vuốt ve má cô
Mắt sưng to như quả đào rồi, đừng khóc nữa, anh sẽ đau lòng
Hoan Hoan như đứa trẻ, khóc quá nhiều nên cô vẫn còn nấc, bàn tay để trên vai hắn nhẹ nhàng bấu lấy cái áo khiến nó nhàu nhĩ
Không cho đi
Hắn im lặng hồi lâu, liền bảo
Em không thích anh
Cô nhanh nhảu trả lời
Em không có không thích anh
Nhưng em luôn tìm cách chạy đi kể cả khi anh đối xử tốt với em
Hoan Hoan mếu máo cái miệng nhỏ, đấm đấm vào lồng ngực to kia
Người ta là con gái, anh không thể để em làm nũng 1 tý hay sao?
oaaaaaaaaa!!!!!!!!!.

Chương 110: 110: Suy Nghĩ Tiêu Cực

Cô khóc ngày càng lớn, hắn không ghét bỏ nhẹ nhàng dùng tay vuốt ve cái má nhỏ phúng phính
Sủng nịch cười
Được rồi, là do anh không tốt, không hiểu được ý tứ của em
Hoan Hoan uất ức nhìn hắn đang phóng ánh mắt trìu mến về phía cô
Lãnh Phong nâng cằm cô lên cúi đầu định in lên đó nụ hôn cưng chiều
Ngờ đâu cô giơ tay che miệng hắn, giọng nói vẫn còn hậm hực
Anh đừng có làm càn
Anh hôn vợ mình sao lại được tính là làm càn?
...
Hoan Hoan xoay mặt sang 1 bên, gương mặt xoan đào có hơi đăm chiêu
Hắn nắm nhẹ bàn tay đang để lên miệng mình kéo xuống, ngữ điệu có chút thất vọng
Em ...!không muốn kết hôn với anh sao?
Cô nhìn hắn, rồi lại xoay đi nơi khác
Lãnh Phong bây giờ là người có tiền có quyền, oai phong biết bao
Hô phong hoán vũ đối với hắn là điều dễ như trở bàn tay
Bất kể hắn cần gì, nhà cửa, bất động sản, ...!dù những thứ đó đã có chủ thì hắn cũng sẽ có cách ép người ta giao ra
Về nữ nhân thì chẳng cần phải nói
Chỉ cần ngồi trên ghế, bắt chéo chân, tay nâng ly rượu vang chẳng cần làm gì thì cũng sẽ có cả khối người tự nguyện đến bên làm những việc nên làm
Cô có là gì chứ?

Kết hôn ...
Sau này nếu hắn chán cô rồi, thì phải làm thế nào đây?
Hắn có cả khối cách khiến cô không có 1 đồng nào
Nhưng dù có ly hôn, hắn chia cho cô 1 nửa tài sản, hoặc thậm chí là hơn

như thế thì có y nghĩa gì?
Con tim cô cũng tan nát mất rồi
Cô yêu hắn, nếu sau này xảy ra những chuyện như cô suy nghĩ thì có khi cô sẽ u uất đến chết
Chết trên đống tiền lạnh lẽo, không được tiêu xài dù đã có được
Như thế thì sẽ còn cẩu huyết hơn
Tình thì mất, tiền không tiêu được
Đó là những điều cô tưởng tượng nhưng ai biết trước tương lai?
Đâu phải ai cũng tương thân tương ái như ba mẹ cô?
Đặc biệt là những người ngồi trên cao
Hoan Hoan ngập ngừng, có chút man mát buồn nhìn hắn
Anh xem ...!chúng ta như thế này rất tốt, đâu cần phải ...!kết hôn?
Ở nơi công cộng không được nắm tay, luôn phải giữ khoảng cách.

Trong những buổi tiệc, họp báo luôn phải nói với truyền thông bản thân vẫn còn lẻ bóng.

Em nói xem, tốt chỗ nào?
Hắn nắm chặt vai cô, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc

Hoan Hoan chỉ biết cúi gầm mặt, nhỏ giọng lẩm nhẩm
Nếu kết hôn, sau này ly hôn phải đính chính ...!cũng sẽ rất phiền phức
Cô nói nhỏ nhưng hắn thính tai nghe được liền tức giận
Ai nói anh sẽ ly hôn, em đã có được anh mà còn nghĩ đến chuyện này sao, ai cho em cái lá gan lớn như vậy?!!!
Cô tặc lưỡi, nói nhỏ như vậy mà cũng bị nghe
Nhưng nói vềchuyện lá gan cô lớn, đều là hắn cho mà
Lãnh Phong dùng bàn tay to lớn của mình nắm lấy đôi tay nhỏ bé của cô, bao bọc nó bên trong còn tiến đến gần hôn lên
Rốt cuộc là ai đã doạ em sợ, chưa trở thành bà Phong đã muốn ly hôn?
Cô lắc lắc đầu mở lời
Anh nói anh yêu tôi ...!vậy thì ...!vậy lý do là gì? Nếu là do 5 năm trước tôi cứu anh thì có lẽ anh ngộ nhận thôi, nếu là báo ân cứu mạng thì chẳng cần phải kết hôn đâu
Chuyện anh bắt em ...!lúc đầu là do anh muốn hù doạ thỏ con không sợ chết là em, anh cũng không nghĩ sẽ làm đến mức đó, đoạt đi trong sạch của

em.

Nhưng ...!mỗi lần tiếp xúc với em, tim anh loạn nhịp.

Anh yêu em từ giây phút lần đầu nhìn thấy em, em bỏ qua chuyện cũ cứu anh 1 mạng càng khiến anh yêu em hơn.

Anh đối với em không phải cảm giác bông đùa, anh muốn sau này sẽ được bên cạnh che chở bảo vệ em, cùng em trải qua tháng ngày vui vẻ
Hắn rất chân thật, cô cảm nhận được
Nhưng khoảng cách về địa vị xã hội quá lớn, cô vẫn không tin
Lãnh Phong gõ lên cái trán cô thật mạnh, khiến cô kêu đau ném cho hắn 1 cái lườm
Hắn cũng không chịu thua, oán trách nhìn cô
Anh muốn báo ân thì chỉ cần ném cho em 1 đống tiền, cần gì dùng thân báo đáp.

Thân thể của anh quý giá chỉ thuộc về người con gái mình yêu
Nghe hắn nói, chân mày cô mới giãn ra chút ít.

Chương 111: 111: Không Được

Lãnh Phong thở dài xoa xoa cái trán bị hắn gõ đau
Nếu em cảm thấy kết hôn không đem lại cảm giác an toàn, ngược lại còn khiến em vướng bận không thoải mái ...!vậy thì cứ như bây giờ đi
Hắn nhượng bộ?
Cô ích kỷ chỉ biết nghĩ cho bản thân nhưng hắn lại cư xử như vậy thật khiến Hoan Hoan cảm thấy áy náy
Lãnh Phong không muốn gì nhiều, chỉ cần cô vui vẻ ở bên cạnh hắn mỗi ngày thì hắn đã mãn nguyện rồi
Thật là tin người, hắn là người lòng dạ hẹp hòi, ích kỷ nhỏ nhen
Sao có thể không cần gì nhiều được?
Lãnh Phong đã suy tính cả rồi
Hắn là đang lạc mềm buộc chặt, tạm thời nghe theo ý cô
Đợi khi đã có kết tinh tình yêu, dù cô không muốn cũng phải đóng dấu ký tên vào giấy kết hôn
Sau đó cùng hắn bước vào lễ đường, cục cưng của 2 người sẽ đi phía sau rải hoa hồng
Gia đình hạnh phúc

Điều hắn lo lắng bây giờ là nên sinh bao nhiêu đứa?
Hoan Hoan không hiểu suy nghĩ xấu xa của hắn, nên một lòng nghĩ tốt cảm thấy day dứt khôn nguôi
Cô dùng 2 tay mới nắm hết được bàn tay to lớn của hắn, e thẹn nói
Kết hôn hay không cũng chẳng khác biệt là mấy, em vẫn ở chỗ của anh, ăn cơm cùng anh, ngủ cùng anh ...
Nói đến ngủ cô liền đỏ mặt
Ngập ngừng 1 hồi lâu liền nói tiếp
Nhưng nếu đây là điều anh muốn ...!vậy thì chúng ta kết hôn đi
Lãnh Phong có chút bất ngờ, không tin vào những gì mình nghe

Em nói gì?
Trước giờ, anh luôn làm cho em rất nhiều việc mà chẳng cần em báo đáp.

Cứ như thế, đó là điều anh phải làm, anh luôn không yêu cầu em phải làm gì.

Em ...!em cũng muốn anh vui vẻ, nếu như chúng ta đều có ý với đối phương ...!vậy thì kết hôn cũng không có gì là không thể
Lãnh Phong nắm lấy tay cô vỗ thật mạnh lên mặt mình
Gương mặt tuấn tú hiện rõ dấu tay, Hoan Hoan sửng sốt vùng tay ra đưa lên xoa mặt hắn
Anh làm gì vậy, sao lại tự đánh mình?
Hắn như con báo lao đến ôm chầm lấy cô, cái ghế mà Hoan Hoan ngồi lên súyt chút bị lực tác động của hắn làm cho ngã
Ôm trọn lấy người hắn yêu, bàn tay hắn run lên từng đợt, giọng nói cũng trở nên nghẹn ngào
Em ...!nói thật sao, hay là anh đang nằm mơ?
Cô cười dịu dàng, bàn tay đặt lên mặt hắn nhẹ vuốt ve
Ngốc, nếu anh đã không thích vậy thì bỏ đi

Không cho đổi ý
Hắn ôm cô trên tay hướng căn biệt thự nhỏ bước đi, trước khi đi Hoan Hoan đã kịp thời lấy cái váy mặc lên
Mở cái cửa bằng gỗ bước vào nhẹ nhàng đặt cô lên ghế sofa
Không đợi được đến lúc đi vào phòng ngủ, dù gì nơi này chỉ có riêng hắn và cô
Ở phòng cách cũng xem là tình thú
Hắn âu yếm hôn lên đôi môi anh đào đang hé mở
Hoan Hoan cũng vòng tay qua cổ hắn ngọt ngào đáp trả
Cái lưỡi linh hoạt như con rắn chậm chạp chui vào miệng khuấy đảo hút lấy tất cả mật ngọt cô có được nuốt xuống
Yết hầu cử động lên xuống trông tràn đầy sự uy mãnh, lại quyến rũ
Hắn nằm đè lên khuôn ngực mềm mại, bàn tay cũng luồng vào váy khám phá đường cong gợi cảm
Hoan Hoan đang nhập tâm hôn, cảm giác thấy hắn làm bậy liền nhíu mày nhéo cái tay cơ bắp cuồng cuộng nam tính

Lãnh Phong ngừng hôn ngẩng đầu lên, trong lòng có chút buồn bực
Lúc nãy đã chấp nhận kết hôn rồi, hắn làm như thế này ...!cũng đâu có gì quá đáng?
Sao cô lại cự tuyệt, chẳng lẽ ...!hắn mạnh bạo nên cô đổi ý?
Hoan Hoan ngượng ngùng xoay mặt đi nơi khác, sửa sang lại quần áo
Hôm nay ...!không tiện

Sao lại không tiện, em không khoẻ?
Bà dì ghé thăm cô nói bằng giọng mũi
Lúc này hắn mới chợt nhận ra
Hôm nay cô có chút cáu gắt, thì ra trong người khó chịu
Xem ra chuyện hôm nay phải hoãn lại rồi
Lãnh Phong xoa xoa đầu cô in lên đó nụ hôn nhẹ
Xem ra là anh chưa tận lực rồi
Hoan Hoan nghi vấn chớp chớp cặp mắt to tròn kia nhìn hắn
Tận lực gì chứ?
Lần nào chung đụng hắn cũng không dùng biện pháp, lại làm nhiều nhưng vẫn để bà dì cô đến
Xem ra khi cô có thể sinh hoạt vợ chồng, hắn phải hoạt động 3 ngày 3 đêm không ngừng nghỉ rồi.

Chương 112: 112: Trêu Ghẹo Không Thành

Suốt 1 tuần trên đảo ban ngày họ cùng nhau nấu ăn, đi dạo
Buổi tối lại kể những chuyện về gia đình của mình
Cô biết được hắn trở nên bất cần, ngang tàn, ngạo mạn là do bị chính mẹ ruột ngược đãi
Cuộc đời hắn như 1 hố sâu vạn trượng không có 1 chút ánh sáng
Nhưng khi cô xuất hiện, hắn đã có thêm hi vọng
Hắn khao khát có được cuộc sống hạnh phúc
Cô nhìn những vết thương chằn chịt trên cơ thể người nằm bên cạnh, có chút xót xa
Chủ tịch cao cao tại thượng trên người toàn vết thương
Lúc trước ở căn nhà hoang, anh không phải rất thích khoe chiến tích hay sao, lúc nào hành hạ em xong cũng kể nguồn gốc những vết sẹo, bây giờ lại cố gắng che đi
Hắn ôm cô, trong lòng hoang mang cố giải thích
Lúc đó là do anh không tốt, tất cả là lỗi của anh đã làm tổn thương em, sẽ không nữa đâu
Cô cũng chỉ muốn trêu hắn 1 tý thôi mà, căng thẳng như thế
Nhìn cô giống người nhỏ nhen, nhớ hoài chuyện cũ hay sao?
Em cũng chỉ muốn hỏi sao bây giờ anh trầm lặng hơn xưa thôi, cũng không có ý nhắc lại chuyện cũ, anh căng thẳng làm gì
Anh ...!sợ em nhớ lại ...!đau lòng rồi ghét bỏ anh
Lãnh Phong cọ cọ đầu vào cái cổ trắng ngần của cô, mắt nhắm lại, tay cũng vòng qua eo ôm lấy ôm để
Em ghét bỏ thì cũng đâu làm gì được anh?

Cô bĩu môi
Em có thể đánh anh trút giận
Hoan Hoan tặng cho hắn cái lườm bắn ra lửa, không cho ôm nhiệt tình đẩy

ra
Em có thể đánh lại anh sao, hơn chục người vây quanh còn không làm gì được, sức em trói gà không chặt làm sao làm trầy xước con sói biến thái là anh chứ?!!!
Lãnh Phong nghĩ ngợi cười tà thì thầm vào tai cô
Vậy em có thể làm anh kiệt sức ...!trên giường, anh hứa sẽ không phản kháng
Hoan Hoan ngồi dậy, chỉ tay vào thẳng mặt tên biến thái đang nằm đối diện
Em vẫn còn nguyệt sự, anh đừng có mà làm bừa!!!
Hắn kéo bàn tay đang chỉ chỉ trỏ trỏ của cô, thoáng chốc đã khiến cô nằm xuống bên cạnh
Rồi ôm lấy hắn
Vậy có nghĩa là đợi đến khi nguyệt sự em qua đi ...!là có thể làm bừa đúng không?
Cô cạn lời, lúc đầu chỉ là muốn trêu hắn thôi sao bây giờ lại trở về vấn đề này rồi?
Chủ tịch bận rộn như hắn mà lại cưng chiều cùng cô cả tuần trên đảo
Không biết đã mất bao nhiêu hợp đồng lớn nhỏ
Những ngày không có mặt ở công ty, may mà có Liễu Thanh thay hắn gánh vác
Hắn thì vui rồi, cùng người đẹp nắm tay dạo mát còn ném cho Liễu Thanh 1 đống tài liệu chất cao như núi
Cộng thêm giấy tờ sổ sách mà anh ta vẫn chưa làm xong
Bây giờ phòng làm việc của anh ta chỉ toàn giấy là giấy

Bản thân thì 2 đêm không ngủ ngon
Liễu Thanh oán thán vô cùng, khi biết tin Lãnh Phong đã đi đến đảo tư nhân thì giận đến tím người
Tên khốn đó có biết bao nhiêu cái đảo, nếu muốn tìm thì cũng sẽ phí phạm thời gian
Việc gì làm không xong cũng ném cho anh
Xem anh là gì? thú cưng nhà hắn nuôi chắc?
Nhưng bù lại, Lãnh Phong đã hứa khi xong việc sẽ cho anh ta thư giản 3 tháng vẫn nhận lương
Cuộc sống làm nhân viên đúng là cực khổ mà
Đầu là làm công

1 người được lòng ông chủ được đưa đi du lịch, còn anh quen biết hắn bao nhiêu năm
Giúp đỡ nhau lúc hoạn nạn, vậy mà vẫn bị ghẻ lạnh
Trọng sắc khinh bạn
Kết thúc 1 tuần nghỉ dưỡng, cô cùng hắn tay trong tay trở về
Họ đã cùng nhau quyết định 1 tháng sau sẽ tổ chức hôn lễ
Lẽ ra cô định âm thầm đăng ký kết hôn trước nhưng Lãnh Phong nhất định không chịu
Cứ nói cái gì mà ...
Anh cưới em là chuyện vui sao phải làm âm thầm? Không được, nếu không làm thật lớn thì cũng phải mời bạn bè thân quen cùng nâng rượu chúc phúc.

Chuyện cả đời không thể sơ sài
Loạn cào cào lên chẳng ra dáng chủ tịch gì
Hắn cũng không muốn tổ chức vào tháng sau mà làm ngay khi vừa lấy được giấy đăng ký
Cô phải nài nỉ mãi
Nào là tháng sau ngày mới tốt, gấp gáp quá không nên
Hắn mới thoả thuận nghe theo.

Chương 113: 113: Khéo Léo Công Khai

Máy bay vừa hạ cánh về đến thành phố, hắn đã kéo tay cô đi đến cục dân chính
Khí thế hừng hực, biểu tình manh động
Nếu không phải người trong cuộc hiểu rõ vấn đề thì cô còn nghĩ rằng hắn đang cố bắt cóc cô
Lãnh Phong kéo cô lên cái xe lamboghini màu đỏ đạp chân ga phóng thật nhanh
Oa, anh ...!anh chạy chậm thôi! cô còn chưa kịp cài dây an toàn nha, hắn muốn giết người sao?
Chiếc siêu xe lao băng băng trên đường cao tốc
Cô căng thẳng nắm lấy sợi dây an toàn đang cài dở, gào thét
Ngày mai cũng không phải tận thế anh gấp gáp như vậy làm gì?!!!
Không được, tránh để đêm dài lắm mộng, lỡ như ngày mai em đổi ý không phải anh sẽ rất đáng thương sao?
Hắn cười xoay sang nói với cô
Cái tên này, đổi ý còn kịp sao?

Hơn nữa hắn xem cô là gì, cô không kiên định như vậy sao
Lúc nãy rãnh rỗi em đã xem thử ngày tháng, hôm nay không thích hợp nếu cứ cố chấp sẽ dẫn đến kết cục ly hôn, vợ chồng trở mặt, con cái khốn khổ.

Nếu anh không tin vào tử vi bói toán, thì cũng được thôi.

Không sớm thì muộn vẫn phải đến cục dân chính, vậy chi bằng bây giờ làm nhanh thắng nhanh
Cô hăm doạ, nhưng cũng chưa chắc chắn rằng hắn sẽ nghe theo đâu
Có khi còn sẽ biện luận không tin vào điều mê tín gì đó, thời đại bây giờ có hoà hợp hay không phải xem cách đối xử với nhau hằng ngày

Nhưng hắn không nói như cô nghĩ, khi cô len lén nhìn thì gương mặt đó tái mét, tốc độ lái xe cũng chậm hơn lúc nãy
Không phải chứ, hắn vậy mà tin sao?
Hôm nay không tốt ...!vậy ngày mai thì ...
Mai cũng không được, nói tóm lại khi nào thích hợp em sẽ nói cho anh biết
Cô đánh phủ đầu, tránh để ngày mai tình trạng này tiếp diễn
Ký hợp đồng cũng không thấy hắn phấn khích đến vậy, hắn yêu cô đến mức đầu óc không còn bình thường hay là đang muốn dụ dỗ cô vào bẫy khiến cô không chạy thoát được bàn tay yêu nghiệt của hắn?
Lãnh Phong vừa nghe dứt câu, lập tức yểu xìu như sợi mì nhũn
Hắn muốn có thể nắm tay cô ở bất cứ nơi đâu mà không bị ai dị nghị bàn tán
Hắn không sợ gì cả, nhưng mặt cô mỏng chắc chắn sẽ xấu hổ
Hết cách, đành phải lái xe đến công ty
Vừa đến nơi, hắn chu đáo xuống xe mở cửa
Cả trăm cả ngàn ánh mắt đều đổ dồn về phía họ
Chiếc xe xịn xò như vậy ngoài chủ tịch thì còn ai dám đi nữa?

Khi cô bước xuống, không khí liền khác hẳn
Trầm xuống đến âm độ
Sao cô phục vụ đó lại ở trên xe chủ tịch, ngài ấy lại còn đích thân mở cửa cho cô ta
Chẳng phải nói cô ta bị đuổi việc rồi sao?
Cái quái gì đang diễn ra vậy?
Hoan Hoan bước xuống, đối diện với những ánh mắt cứ chăm chăm vào mình cô cảm thấy không thoải mái, dẫu biết chuyện như thế này không sớm thì muộn sẽ xảy ra nhưng vẫn khó thích nghi
Cô chỉ dám lên giọng với Lãnh Phong thôi, đối với những người khác cô cứ như con thỏ vậy, sợ hãi rối trí không suy nghĩ được gì
Hắn tự nhiên nắm lấy bàn tay đang đổ mồ hôi của cô ôn nhu nói
Đừng sợ, anh ở đây mà
Rồi ném cho những người đang chăm chú nhìn cô như động vật lạ ánh mắt giết người
Họ thấy hắn như vậy liền vờ như không thấy gì, ai nấy đều lướt đi thật nhanh
Lâm Doãn vừa mới bước vào sãnh đã thấy màn kịch đặc sắc trước mắt

Miệng không tự chủ thốt lên
Wow
Tại phòng làm việc, Hoan Hoan ngồi trên ghế khép nép cúi đầu

Lâm Doãn khoanh tay trước ngực đảo quanh vài vòng, giọng điệu như muốn tra khảo bức cung
Nói ...!những ngày qua không có chị ở đây, có phải đã sớm công khai, thành thật sẽ được khoan hồng
Em ...!thành thật gì chứ, em không biết gì hết a~
Cô xấu hổ lấy tay che gương mặt phiến hồng
Lâm Doãn cười gian, gỡ bỏ cái tay của cô xuống cứ thế mà trêu chọc
Không biết gì? Cả công ty đang đồn ầm lên em còn giả vờ vô tội.

Em không biết thì ai biết được? Hơn nữa ...
Cô ngập ngừng đưa ngón tay chỉ chỉ vào cổ Hoan Hoan, giọng điệu cực kỳ ám muội
Vết đỏ đỏ này chẳng lẽ em cũng không biết là gì sao~.

Chương 114: 114: Bỏ Ra

Hoan Hoan vội lấy tay che cổ
Chắc chắn cái tên biến thái đó hôm qua không nhịn được nhân lúc cô ngủ say để lại đây mà
Là ...!là côn trùng cắn thôi
Lâm Doãn nhéo nhéo cái mũi nhỏ của cô ngầm trừng phạt
Lý do đó em cũng bịa ra được, lừa con nít sao?
Oa ...!Doãn tỷ mau thả em ra Hoan Hoan nhắm tịt mắt giọng điệu đáng thương mong người nào đó có thể nương tay
Chỉ mới bắt đầu giờ làm đã vui vẻ đến vậy rồi sao?
Lâm Doãn đang chơi rất vui nghe thấy giọng nói không biết phát ra từ đâu xoay người tìm kiếm thì nụ cười mĩ lệ đó dần biến mất
Bạch Dạ Phi Long không biết từ lúc nào đã có mặt tại 1 góc trong phòng
Hôm nay hắn mặc áo thun màu đen khác hẳn bộ dạng thường ngày mặc vest nghiêm nghị, bá đạo
Nhưng có 1 điều cô có thể khẳng định
Dù mặc gì thì hắn vẫn đem đến cho cô cảm giác chán ghét
Hoan Hoan xoa xoa cái mũi
Tình cảnh này ...!có phải cô nên đứng lên chào 1 câu với Bạch bang chủ không?
Nhưng cái không khí quỷ dị này thật sự áp bức người khác
Hơn nữa, Doãn tỷ ...!đang toả ra oán khí khắp người
Chẳng lẽ ngài ấy nợ tiền không trả sao?

Nếu cứ ở lại nơi này, chắc chắn sẽ gây ra hoạ sát thân mất
Hoan Hoan rón rén như kẻ trộm, đứng lên đi vào phòng chủ tịch
Bước vào đóng được cửa cô mới thở phào nhẹ nhõm, thoát được 1 kíp nạn sinh tử a
Lãnh Phong thấy cô bước vào vui mừng đi đến ôm lấy

Em nhớ anh rồi sao?
Hoan Hoan đẩy hắn ra, gương mặt có chút hốt hoảng
Nhớ cái gì mà nhớ? Đừng có lớn tiếng như thế, kẻo người ngoài kia nghe thấy thì mang hoạ vào người nha!!!
Tường cách âm, em yên tâm đi Lãnh Phong cười phì
Chắc có lẽ lão đại đến gặp thư ký Lâm, lại còn doạ bảo bối của hắn như thế này
Xem ra nên cho thư ký Lâm nghỉ 1 ngày giải quyết mọi chuyện thì hơn
Vừa nghĩ xong thì điện thoại reo lên, có tin nhắn đến
Là Lâm Doãn muốn xin phép nghỉ hôm nay
Xem ra, đường tình duyên của lão đại cũng gian nang không kém hắn là bao
Hắn ghé vào tai cô thì thầm
Tạm thời em đừng ra ngoài, thư ký Lâm không muốn để nhiều người thấy cô ấy lúc đang trong tình trạng tức giận đâu
Hoan Hoan mỉm cười, sau đó hướng vào lồng ngực to lớn của hắn mà đánh
Lãnh Phong cũng chẳng hiểu lý do gì nhưng trông thấy bảo bối tức giận như vậy liền đứng yên bất động làm bao cát cho cô trút giận
Giương ánh mắt căm phẫn cực độ về phía hắn, cô mở lời oán thán

Chuyện tốt mà anh làm đêm qua bị Doãn tỷ thấy cả rồi, sau này em còn mặt mũi nhìn ai nữa!!!
Hoan Hoan chỉ vào dấu hôn hắn tạo hôm qua, tỏ thái độ giận dữ nhưng trong cái nhìn của Lãnh Phong chỉ cảm thấy cô đang làm nũng, trông đáng yêu vô cùng
Hắn đưa tay nựng cái má bánh bao của cô, cúi người cọ cọ mũi mình vào cái mũi nhỏ nhắn duyên dáng của cô
Anh biết rồi, đừng giận nữa, sau này anh sẽ cẩn thận hơn, làm ở nơi khó gây chú ý như ngực chẳng hạn
Cô muốn trầm cảm
Cô muốn hắn bớt giở trò biến thái nha, gì mà làm ở nơi khó gây chú ý chứ?!!!!!!
Bên ngoài phòng thư ký
Lâm Doãn đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời khỏi đây.

Bởi vì cô không muốn thấy tên khốn kiếp trước mặt mình thêm 1 giây nào nữa
Bước thật nhanh lướt qua nhưng Bạch Dạ Phi Long làm sao có thể để cô rời đi dễ dàng như thế?
Nhân lúc cô đến gần, hắn nắm lấy cánh tay mảnh khảnh kia
Chờ đã
Lâm Doãn vùng vẫy hệt như đụng phải đống rác thải
Buông!!!
Hắn cũng biết điều buông ra, cả 2 người đứng cách nhau 1 khoảng khá xa
Dĩ nhiên là Lâm Doãn cố tình giữ khoảng cách, cô đang rất khó chịu
Bạch Dạ Phi Long nắm lấy bàn tay đang trơ trọi giơ ra vì bị cự tuyệt, trong lòng có chút chua xót
Anh có chuyện muốn nói với em
Tôi và anh không có gì để nói cả, tôi còn có việc phiền anh tránh sang 1 bên
Cô chẳng muốn nghe hắn nói thêm 1 câu 1 từ nào, nhìn thấy hắn cô cực kỳ không vui
Nghe cái quỷ gì?.

Chương 115: 115: Đừng Có Không Biết Điều

Lâm Doãn không muốn làm lớn chuyện vì nơi này có gắn camera
Hơn nữa, cố ý gây sự ở công ty chẳng có lợi ích gì
Nhưng tên này sẽ không dễ dàng để cô rời khỏi, dù bây giờ cô mềm mỏng thì chắc chắn hắn cũng sẽ được nước làm tới
Cô cứ thế mà bước đi, hắn không ngăn cản chỉ nhìn theo bóng lưng cô mà nói
Em đang muốn chối bỏ quan hệ sao?
Cô xoay người căm tức nhìn hắn
Tôi và anh không có quan hệ gì cả
Không phải em nói là được
Lâm Doãn cười mỉa mai, nụ cười cực kỳ hời hợt
Hắn đang muốn đe doạ cô sao? Lâm Doãn cô là người dễ dàng để kẻ khác uy hiếp bắt nạt như vậy?
Cô có thể trụ vững ở thành phố P là nhờ cái bản lĩnh đầy mình, không cần tiến thân để đi lên

Lâm Doãn nhìn hắn, ánh mắt sắc lạnh như chim cắt
Cô không bỏ đi nữa, chậm rãi tiến đến gần người đàn ông cao hơn cô cả 1 cái đầu, thân hình cường tráng cũng chẳng khiến cô e dè lo sợ
Lần đầu tiên có 1 người phụ nữ dám dùng ánh mắt đó nhìn hắn, Bạch Dạ Phi Long cũng cảm thấy có đôi chút bất ngờ
Hắn vốn nghĩ rằng cô sẽ tức giận, gào thét chứ không phải bộ dạng giữ được vẻ bình thản này
Trên đời này tôi ghét nhất bị người khác uy hiếp cô nhẹ nhàng buông ra 1 câu
Lần đầu gặp gỡ, hắn đã dùng nhiều trò đê tiện tiếp cận cô
Cũng doạ dẫm cô không ít, nhưng vì công việc cô có thể nhẫn nhịn
Hôm nay hắn càng lúc càng quá quắc, đã chạm đến giới hạn cuối cùng của

cô rồi
Tôi nhẫn nhịn vì anh với ông chủ là chỗ quen biết, anh đừng có không biết điều.

Tất nhiên anh có khả năng làm cho tôi điêu đứng ở thành phố P, thậm chí là những khu vực khác, anh có thể thử.

Nhưng Lâm Doãn tôi dù không có việc làm cũng chẳng thể chết đói được, tiền ...!tôi không thiếu
Nói xong cô kiêu ngạo bỏ đi, để lại người nào đó đang trầm tư 1 mình
Nước cờ này hắn tính toán sai rồi, cô kiên cường hơn hắn nghĩ
Có lẽ hắn đã quá đáng rồi, chọc cô tức giận như vậy
Bạch Dạ Phi Long ảo não gãi đầu, bảo bối của hắn nhìn như thế nào cũng thấy giống bông hoa hồng xinh đẹp
Nhưng hắn quả thật không ngờ gai của bông hoa này lại sắc nhọn như vậy
Giày vò hắn thật khổ
Tại nhà xe .....

Lâm Doãn ngồi bên trong chiếc xe của mình, cô vẫn chưa có ý định chạy xe
Nhưng bàn tay để trên vô lăng siết rất chặt
Đầu thật sự rất đau, cô khó chịu chửi thề vài câu
Shit! Hắn đúng là âm hồn bất tán
Tại sao biết bao nhiêu người lại chỉ đụng trúng mỗi hắn ta chứ?
Cũng trách cô, nếu như hôm đó cô không uống nhiều rượu thì tình cảnh bây giờ sẽ không chật vật, đáng thương như thế này
Vào hôm cô cùng Hoan Hoan đi ăn tối, hôm đó bé Hoan về trước để lại cô buồn tủi ngồi 1 mình tại nhà hàng Nhật
Tính khí Lâm Doãn có chút ngang bướng
Hễ gặp chuyện buồn bực thì cô sẽ uống rượu, dù nơi đang ở đông hay vắng người cũng chẳng thể ngăn nỗi cô mượn rượu giải sầu
Cô cảm thấy áy náy với Hoan Hoan vì biết chuyện không nói
Cũng cảm thấy bản thân không tốt
Cô cứ cúi đầu rót rượu uống mãi đến khi có 1 bàn tay giật lấy chai sake trong tay, Lâm Doãn mới ngẩng đầu lên giọng điệu trách móc
Lấy rượu của tôi làm gì, mau trả lại đây

Em uống nhiều lắm rồi Giọng nói trầm ấm có thần vang lên

Phòng này cô đặt riêng, sao lại có người vào đây được?
Mà thôi kệ, cô đang cần người bồi rượu
Không biết có phải do rượu hay không, cô cảm thấy giọng nói êm tai vô cùng
Cho nên suy luận ra thì chủ nhân giọng nói này chắc chắn cũng cực kỳ soái
Đầu óc mơ màng, cô cũng chẳng để tâm đến người ngăn cản mình là ai, chỉ cảm thấy dễ nghe
Dù gì có người bên cạnh tâm sự vẫn tốt hơn là ngồi uống rượu 1 mình, cô đơn tẻ nhạt nha
Lâm Doãn tiến đến gần, bàn tay không an phận vòng qua vai người bên cạnh
Tay còn lại nâng ly rượu đưa đến trước mặt người đó
Giọng nói cô ngọt ngào khiến người khác say đắm
Soái ca ...!ừ ...!uống cùng tôi 1 ly đi ~.

Chương 116: 116: Làm Gì Vậy

Hắn quay đầu né tránh, cô nhóc này có biết bản thân đang đùa với lửa không
Lúc nãy hắn đang ở Hắc bang lo công việc thì nghe Dương Hồng nói chuyện điện thoại với Lãnh Phong
Biết được cô đang ở đây 1 mình nên cố ý chạy đến
Chẳng qua chỉ muốn xem tình hình cô như thế nào, ai ngờ lại thấy cô say khướt
Em nhìn kỹ xem tôi là ai
Hử? Ai? Soái ca nha Lâm Doãn ngây ngô đáp lại, vẫn chưa từ bỏ muốn đút rượu cho hắn
Bạch Dạ Phi Long giật giật khoé mắt, cô bây giờ ngay cả hắn là ai cũng không biết vậy mà dám thân mật như vậy
Nếu hắn không ở đây với cô mà là 1 người khác, chẳng lẽ cô cũng sẽ có hành động ôm ấp thân mật như thế này?
Không nói câu nào, hắn bế cô lên
Lâm Doãn gương mặt tức giận, đá loạn
Ách ! làm gì vậy, mau bỏ tôi xuống, vẫn chưa uống xong mà!
Say như vậy em còn muốn uống?
Chết tiệt, nếu như hắn không ở đây mà là 1 kẻ khác, bộ dạng câu dẫn này của cô sẽ phát sinh bao nhiêu chuyện rắc rối
Cô có biết tình cảnh của mình bây giờ không?
Gương mặt vì uống quá chén mà đỏ lên, đôi môi hồng hé mở như muốn dụ dỗ người khác phạm tội
Tay chân không kiên nể gì làm loạn khắp nơi, ngay cả từng câu nói đều là dụ dỗ
Bộ dạng này cô muốn cho kẻ nào xem?

Hắn phát điên mất

Hắn nhét cô vào ghế phụ rồi lái xe
Lâm Doãn trong người khó chịu chống tay lên đầu
Sắp tận thế rồi hay sao? Khắp nơi quay cuồng khiến người ta chóng mặt
Bạch Dạ Phi Long nhìn con mèo hoang đang ngồi bên cạnh trong lòng không vui
Thật là to gan
Nhà em ở đâu
Căn to nhất đẹp nhất thành phố Lâm Doãn cười hềhề trêu chọc
Bảo bối còn có mặt này sao, chỉ khi say rượu mới cư xử hoà nhã với hắn
Bản thân hắn cũng chẳng hiểu tại sao cô lại ghét hắn như vậy, nếu như lúc bình thường cô cũng thân thiện với hắn như bây giờ thì tốt biết bao
Chiếc xe ngừng lại ở 1 căn biệt thự mang phong cách châu Âu cổ điển, nhìn chung chẳng khác gì những toà lâu đài trong các bộ phim lãng mạn
Lâm Doãn xuống xe, nhìn ngắm 1 lúc lâu
Cô có vẻ rất hài lòng
Nơi này được bảo vệ bằng những bức tường dày, xung quanh có cây cối nhưng không nhiều tạo cảm giác thân thiện với môi trường
Kiến trúc nhìn có vẻ cũ nhưng lại tạo được cảm giác sang trọng
Xem ra chủ nhân đã phí không ít tâm tư
Khi say rượu, bao nhiêu tính xấu liền lộ rõ
Thấy cô ngây người, Bạch Dạ Phi Long bước đến tự nhiên nắm lấy tay cô

Anh đưa em vào trong
Lâm Doãn hất tay hắn ra, tỏ vẻ cau có, gương mặt nhăn nhúm như ăn trúng ớt
Tên hỗn xược nào dám ngang nhiên động chạm cơ thể ngọc ngà của cô?
Tránh ra, động chạm chẳng ra thể thống gì
Cô đưa tay phủi phủi nơi bị nắm
Anh đưa em lên phòng hắn nhẹ nhàng mở lời
Sau khi quan sát 1 hồi cô mới gật đầu
Như vậy còn tạm được
Hắn đi phía sau, cô đi phía trước chuệnh choạng như đứa trẻ mới biết đi, miệng không ngừng luyên thuyên
Phục vụ chẳng chuyên nghiệp gì cả, tự ý động chạm vào khách hàng, may mắn cho anh hôm nay tâm trạng tiểu thư tốt không tính toán, nếu không anh bị sa thải từ lâu rồi!!!

Cô uống say chẳng còn biết gì, xem ban chủ như hắn là nhân viên phục vụ, còn dám khiển trách các kiểu
Trước khi quen biết nhau chẳng lẽ cô khi say rượu cũng đối với kẻ khác như vậy?
Chuyện này hắn sẽ điều tra sau
Căn phòng hắn đưa cô đến rất rộng rãi, thoải mái
Đặc biệt là cái giường công chúa cực kỳ lớn, cô nhìn thấy liền ném túi xách, cởi giày nhảy lên giường quấn chăn như con sâu, miệng nói ra câu đầy thoả mãn
Dễ chịu quá~
Bạch Dạ Phi Long cúi lưng nhặt những thứ cô vừa ném xếp ngay ngắn lên cái tủ nhỏ gần giường ngủ
Hắn ngồi bên cạnh xem cô ngủ
Cô nắm lấy cánh tay chắc khoẻ của hắn lay lay vài cái
Nóng, mở điều hoà đi
Sau đó chẹo chẹp miệng xoay người tìm tư thế thoái mái mà ngủ
Bạch Dạ Phi Long rất ngoan ngoãn làm theo, cô nhóc này bắt đầu xem hắn như phục vụ mà đối đãi rồi.

Chương 117: 117: Cười Mỉa Mai

Nửa đêm cổ họng khô nóng khiến cô tỉnh giấc, khát nước quá đi
Do uống quá chén đây mà
Lay lay cái đầu vẫn còn nhức, phải đi uống nước thôi
Cô cố mở đôi mắt to tròn
Do tác dụng của rượu?
Căn phòng của cô khi nào lại trở nên to lớn, nữ tính lại gọn gàng thế kia?
Lâm Doãn nhìn khung cảnh xa lạ, bản thân cảm thấy có chút kỳ lạ, lại cảm thấy mơ hồnhưng chẳng hềsợ hãi
Cố gắng nhớ lại những chuyện đã xảy ra, cô quên luôn chuyện mình đang khát nước
Lúc nãy sau khi bé Hoan rời khỏi nhà hàng, mình đang ngồi uống rượu
Tch ...!cái quái gì đây?
Em uống không ít, sao lại không nghỉ ngơi thêm đi?
Ánh sáng từ cái cửa gỗ làm loé mắt cô vì chưa thích nghi được, ngay cả giọng nói đó cũng làm cô tò mò
Phản ứng nhìn lại bản thân
Quần áo vẫn còn ngay ngắn, hơn nữa nếu đã xảy ra chuyện gì vượt mức thì cô cũng mơ hồcảm nhận được đôi chút
Đằng này chẳng nhớ gì, suy ra đối phương vẫn chưa động vào cơ thể cô
Vừa thở phào nhẹ nhõm, vừa cảm thấy mất mát
Tên đó chê bai cô không hấp dẫn sao? 1 đại mỹ nhân như cô?

Lâm Doãn thật sự hiếu kỳ muốn biết hắn là ai, đối phương cũng nhanh chóng mở đèn
Khi nhìn thấy Bạch Dạ Phi Long, trong lòng cô dấy lên suy nghĩ
Cũng may là hắn chưa làm gì cô
Nội tâm cô gài thét 1 cách đau đớn, nhưng gương mặt vẫn cố gắng cười
Tại sao trong số biết bao nhiêu người, lưu manh cũng được, gian hồđầu

trộm đuôi cướp cũng không sao ...!mà lại là hắn ta chứ?!!!!!!!!
Vì bản thân đang ở trong địa bàn của địch, không được tỏ thái độ
Hắn ta ngay cả chỗ công cộng còn dám giở trò đồi bại vô pháp vô thiên không xem ai ra gì
Nơi đây lại chỉ có 2 người, cô phải cố nhẫn nhịn
Hắn bước vào trên tay cầm theo 1 cốc nước, tùy hứng mặc áo thun và quần bò vẫn không làm giảm được sức hút của bản thân
Có pha cho em 1 ly nước giải rượu định khi nào em tỉnh sẽ uống, ai ngờ em lại nhanh hơn tôi dự tính
Hắn đến bên cạnh để cốc nước lên bàn, cái ghế sofa đơn 2 người như cô mới có thể khiên, vậy mà hắn chỉ sử dụng 1 tay đã thành công nhấc bổng nó lên để bên cạnh cái giường
What? Nó làm bằng bông gòn hay gì?
Bạch Dạ Phi Long ngoan ngoãn ngồi đó, thiếu chút nữa là quẩy đuôi nhưng lại không khiến cô có chút hảo cảm nào
Cô máy móc cười
Cho hỏi, đây là ...
Trái với nụ cười ứng phó của cô, hắn cười đến toả nắng
Nhà tôi
Lâm Doãn đứng dậy đi ra ngoài, hắn cũng đi phía sau

Địa bàn của đại ca hắc đạo ...!tôi còn nghĩ là phải có người canh gác nữa cơ, lỏng lẻo như thế này ...
Cô cười chôn giấu những câu từ khẩu nghiệp
Mạng sống của anh cũng thật là lớn nha
Đây là nhà riêng, bình thường không có ai vào
Oh
Hắn nhìn bóng lưng cô cười trìu mến, nụ cười này tất nhiên Lâm Doãn không thấy được.

Hắn muốn cô biết rằng cô là nữ nhân đầu tiên được bước vào đây
Cô đang bận khám phá, nói đúng hơn đang dò xét xem nơi này có những ai, cửa ra ở nơi nào
Trong lòng chỉ thầm mỉa mai và dĩ nhiên hắn cũng chẳng thấy được gương mặt cô lúc bấy giờ
Bình thường không ai vào, vậy những lúc không bình thường ...!lúc anh

bu ồn chán hoặc đang muốn phát tiết chắc là có cả khối người.

Làm những chuyện hoan lạc thâu đêm suốt sáng
May là lúc nãy cái giường cô nằm không có mùi gì kỳ lạ
Nơi này rất mát mẻ lại yên tĩnh, nghỉ dưỡng hoặc làm việc đều thích hợp
Không quan tâm nữa, vào trọng điểm thôi
Xe của tôi anh để ở đâu vậy?
Hắn không trả lời ánh mắt chăm chú dán lên người cô, hành động này đương nhiên làm Lâm Doãn khó chịu liền nhíu mày nhìn hắn
Nhìn tôi làm gì?
Em lại nói trống không rồi, anh đang rất thiện ý đối xử với em, em quên những lần gặp gỡ trước hay đang muốn nhắc anh thân thiết với em hơn?
Bạch Dạ Phi Long tiến đến ấn cô vào tường
Tim Lâm Doãn súyt chút rơi ra ngoài
Cô cũng đang rất thiện ý đây, việc gì hắn phải làm quá lên như thế?.

Chương 118: 118: Không Cùng Thế Giới

Phải bình tĩnh, rời khỏi nơi này rồi cô hứa sẽ bỏ thói quen uống rượu 1 mình để không phải gặp trường hợp và tên khốn kiếp này nữa
Cô cố gắng điều chỉnh khoé miệng bực dọc đang muốn chửi thề
Anh có thể nói cho tôi biết xe của tôi ở đâu không, thiếu nó tôi không thể đi làm vào ngày mai được.

Tôi không nên nói trống không với anh, từ này sẽ không bao giờ để chuyện này tiếp diễn nữa, Dạ
Nghe cô gọi tên, tâm trạng hắn liền tốt hơn không còn vây hãm nữa
Xe em vẫn còn ở nhà hàng, anh dùng xe mình đưa em về.

Không biết nhà em cho nên đành phải chở em về đây
Cho tôi xin đi, đại ca hắc đạo không biết nhà vẫn có thể nhờ tay chân điều tra
Người khác cô không biết, nhưng hắn là ai?

Bạch Dạ Phi Long, nhân vật lớn tầm cỡ!
Chỉ cần 1 cú điện thoại, 30 giây sau ngay cả trên đầu cô bao nhiêu sợi tóc cũng bị soi sạch sẽ
Hắn không biết nhà cô, ai có thể tin chứ
Nghĩ cô ngốc như Dương Hồng sao?
Hắn cố ý như thế này chắc chắn có ý đồ
Bây giờ cô lại suy nghĩ cốc nước lúc nãy có thật sự giải rượu như hắn nói không?
Hay đó là thuốc mê, cũng có thể là thuốc kích dục, thậm chí là thuốc độc không chừng
Nơi này thật sự rất nguy hiểm, chỉ vì thói xấu khó bỏ mà cô vô tình đẩy bản thân vào hố lửa rồi

Lâm Doãn cô thông minh cả đời, chẳng lẽ hôm nay lại phải chết?
Tuyệt đối không được ở lại đây lâu, nếu không đầu cô lìa khỏi cổ lúc nào cũng không biết
Cô quay sang lễ phép cúi đầu 1 góc 90 độ, Bạch Dạ Phi Long có chút ngạc nhiên khó hiểu
Cô nhóc này đột nhiên tỏ ra khách sáo như vậy làm gì?
Lúc nãy do tôi say nên đã làm phiền anh rồi, cũng không còn sớm tôi nghĩ mình cũng nên ...
Không phiền
Thì ra muốn đánh bài chuồn
*lTừ nãy đến giờ đã ở nơi này tôi cảm thấy rất ngại, vẫn là ...
Dù sao cũng đã ở lại, ngủ 1 đêm cũng chẳng có vấn đề gì đâu, cứ tự nhiên như ở nhà, không cần phải ngại
Cái tên này, cứ xen vào lời của cô làm gì? Quạu nha!!!
Nơi này ngoài 2 chúng ta thì chẳng còn ai, nhân vật lớn như anh chắc chắn không ít người săn lùng, nếu tin tức này lộ ra sẽ ảnh hưởng không tốt đến danh dự của anh
Bạch Dạ Phi Long cúi đầu nhìn cô, gương mặt hắn gần trong gang tất chỉ cách cô 10cm

Tôi không để tâm nếu người đó là em
Lâm Doãn hết sức chịu đựng rồi, tên này quá quắc lắm
Cô đã cố gắng nói chuyện từ tốn nhỏ nhẹ nhưng mà ...
Tại sao trên đời này lại có 1 kẻ không biết điều như thế này a
Nhưng tôi quan tâm!!!
Cô giương đôi mắt tràn đầy địch ý về phía hắn, không muốn khuất phục cũng chẳng muốn ở với hắn thêm 1 giây 1 phút nào
Anh có thể dùng tiền để tin đồn lắng xuống, thậm chí có thể thêu dệt tôi câu dẫn không thành mặt dày tìm tới cửa.

Nhưng tôi keo kiệt không rãnh dùng tiền làm chuyện dư thừa, miệng đời đáng sợ tôi không thể bịt kín những điều họ bêu rếu mình được, sao anh lại không hiểu chứ?!!!!!
Hắn nắm lấy bả vai cô cố gắng trấn an
Anh sẽ không thêu dệt lung tung, những tin đồn vô căn cứ sẽ không bao giờ có, càng sẽ không để người khác có cơ hội làm tổn thương em

Lâm Doãn cố gắng vùng vẫy nhưng hắn quá khoẻ
Nhưng dù không thoát được cô vẫn phải nói hết những điều bản thân đang nghĩ
Thật sự quá chán chường cái cảnh tượng hắn cứ mãi làm phiền cô mão không buông, cứ xem nhau như người xa lạ chẳng phải tốt hơn sao?
Bỏ ra, anh muốn chơi đùa thì tìm người khác tôi không cản.

Thậm chí sau này nếu anh có kết hôn tôi cũng sẽ chuẩn bị phần lễ hậu hỉnh chúc phúc, chỉ là ...!tôi với anh không cùng 1 thế giới, cần gì cưỡng cầu?
Hắn ép buộc cô phải đối diện với mình sau đó chất vấn
Em nói xem tại sao lại không cùng 1 thế giới
Lần nào cũng chọc cô mất hết bình tĩnh, hắn rốt cuộc muốn cái chó chết gì đây?
Anh là nhân vạt to lớn, tôi không dám trèo cao.

Mà cho dù chúng ta có cùng 1 thế giới đi nữa cũng chẳng thể ở bên nhau đâu.

Vì tôi không có thích anh!!!.

Chương 119: 119: Không Là Em Thì Không Được

Bạch Dạ Phi Long nắm tay kéo cô vào phòng ngủ
Chỉ còn cách biệt cửa ra vào 30 bước vậy mà chỉ vì không giữ được cái đầu lạnh mà cô bỏ mất cơ hội rời khỏi
Bây giờ có hối hận cũng đã muộn
Làm gì vậy, thả ra ...!anh thả ra, tên khốn này, anh là đồbeep beep beep!!!
Hắn kéo cô vào rồi bất giác thả tay, Lâm Doãn mất thăng bằng xoay xoay vài vòng, cũng may là không bị té
Cạch ...
Khi định thần thì đã thấy hắn khoá trái cửa, chính cô cũng không tin vào mắt mình
Hắn dám ...
Không quan tâm nhiều cô xông đến định mở khoá nhưng hắn như con gấu to đang cản đường có thể để cô tự do sao?
Đáp án là không
Cô bước đến chưa nắm được khoá cửa đã để hắn thuận lợi bắt được bàn tay nhỏ bé của cô, không nói lời nào liền ném cô lên giường

Lâm Doãn lồm cồm bò dậy nổi giận phát tiết
Aida, anh làm cái trò gì vậy, tốt nhất anh đừng nên làm càn nếu không ...
Bình thường hắn phóng túng tùy hứng các kiểu, nhưng chưa bao giờ biểu lộ cảm xúc rõ ràng
Nhưng bây giờ đối diện cô chẳng kém hung thần ác sát là bao
Đôi mắt lạnh như băng cả người còn mang theo sát khí
Cô đang nói đột nhiên lại thấy sợ, chẳng dám mở miệng nữa
Chỉ muốn bước xuống giường nhưng tay hắn như gông cùm xiềng xích, chân cũng chặn 2 bên hông cô khiến Lâm Doãn muốn tiến không được muốn lùi không xong
Nhìn kẻ đang thượng trên người mình, bao nhiêu khí thế lúc nãy bay đi

sạch
Ở phòng ngủ tại nhà riêng chỉ có 2 người, nếu chọc hắn nổi điên thì chuyện gì sẽ xảy ra cô tất nhiên biết
Đành phải đem hết mọi uất ức, tức giận nuốt vào bụng
Nhịp độ những lần gặp gỡ của cô và hắn nói ra cũng thật kỳ lạ
Hắn luôn khiến cô khó chịu nhưng vẫn phải cố gắng nhẫn nhịn, sau 1 hồi cô chẳng thể nào giữ được bình tĩnh liền chọc hắn điên lên
Rồi tiếp theo đó, luôn là tình cảnh cô chật vật
Anh là nhân vật lớn có cả khối người tự nguyện vì anh sinh con, hà cớ gì cứ phải trêu chọc tôi, đúng không? cô nhỏ nhẹ
Vậy tại sao em không vì tôi mà tự nguyên đi? hắn hỏi ngược lại, khiến cô sững sờ vài giây
Cũng may tài ngoại giao của Lâm Doãn thuộc hàng top, miệng lưỡi cô cũng sắc bén, IQ cũng cao cho nên liền nhanh chóng nghĩ ra câu trả lời, nếu là người khác chắc đã sớm bị nắm thóp
Vì tôi không thích ràng buộc, chuộng cuộc sống độc thân nha.

Bản thân tôi cũng là người cố chấp, 1 khi đã đưa ra quyết định gì rồi thì tuyệt đối không làm trái
Mẹ nó, tư thế nam trên nữ dưới này khó chịu quá đi.

Không thể nói chuyện bình thường được hay sao?
Cô nhẹ nhàng cười, tự nói với bản thân tuyệt đối đừng mất bình tĩnh
Vậy thì chỉ cần chúng ta không ràng buộc nhau là được.

Ở bên tôi em vẫn có thể thoải mái muốn làm gì thì làm hắn muốn cô cảm thấy tự do không gò bó
Nhưng trong suy nghĩ của Lâm Doãn cô lại không cảm thấy như vậy, chỉ cười lạnh
Ý anh là ...!muốn tôi trở thành bạn tình của anh?
Cô là người cao ngạo như thế, lại không thiếu tiền
Đàn ông xưa nay cô chỉ cần cô muốn thì với nhan sắc và bản lĩnh này người nào mà chẳng có được
Vậy mà cái tên chó má này lại muốn cô trở thành tình nhân của hắn
Xem cô là gì?

Bạch Dạ Phi Long thấy cô hiểu lầm liền nhanh chóng muốn giải thích
Anh không có ý đó
Nhưng với cô mà nói đó chẳng qua chỉ là ngụy biện

Cô trước nay trêu đùa biết bao nhiêu người, nhưng chẳng ai dám có yêu cầu thô bỉ này
Phải cố gắng lắm mới có thể nhẫn nhịn không tức giận
Nhưng cô không thể nào ăn nói khách khí được nữa
Bạch Dạ tiên sinh, tư tưởng của tôi và anh không giống nhau thì làm sao có thể đi chung đường.

Vẫn là anh nên đi tìm người khác...
Không là em thì không được Hắn lập tức chen ngang vào
Lần đầu tiên hắn khao khát 1 người phụ nữ, muốn được yêu thương trân trọng họ nhưng đối phương luôn cố từ chối
Tại sao cứ luôn đẩy hắn ra xa?
Hắn thật sự muốn nói cho cô nghe tâm tư giấu kín bấy lâu nay.

Chương 120: 120: Không Thích Anh

Lâm Doãn làm gì có hứng thú nghe hắn nói, chính xác hơn người bị tổn thương trong phương diện tình cảm như cô thật sự không thể nào có can đảm yêu thêm lần nào nữa
Huống chi đối phương lại là kẻ ưu tú lại đào hoa như Bạch Dạ Phi Long
Hắn nắm chặt lấy ép buột cô đau đớn mặt đối mặt với mình
Anh phải làm gì thì em mới tin tình cảm anh dành cho em là thật không phải trêu đùa?
Cô xoay mặt đi nơi khác, muốn thoát khỏi ma trảo nhưng không cách nào làm được
Cô đâu cần tình yêu của hắn, làm gì cũng vô dụng
Buông tôi ra
Bạch Dạ Phi Long giữ nguyên tư thế như đang đợi chờ câu trả lời từ cô
Lâm Doãn tặc lưỡi gượng ép trả lời
Tôi biết đàn ông chỉ là muốn đạt được những thứ tạm thời mình chưa có được, khi đã đạt được thì sẽ xem như phế vật mà vứt bỏ.

Anh đối với tôi chẳng qua cũng chỉ là nhất thời tìm được thứ mới mẻ nhất thời cao hứng ...
Anh đã nói rất nhiều lần mình rất nghiêm túc không phải chơi đùa sao em cứ không chịu hiểu?
Bạch Dạ Phi Long khó chịu ra mặt, vô tình cũng khiến Lâm Doãn nổi đoá
Cô thét vào mặt hắn
Tôi cũng đã nói tôi không hề thích anh, sao anh vẫn cứ đeo bám mãi, không hiểu tiếng người hay anh bị điếc.

Vậy thì để tôi nói lại lần cuối, tôi không thích anh, cả đời này là như vậy, kiếp sau vẫn cứ như vậy.

Không thích, không thích, không thích ...!ưm
Hắn cuối đầu ngậm chặt miệng mụ điên đang gào thét không dứt là cô
Cắn mạnh vào đôi môi mềm mại như muốn trừng phạt những điều vừa nói
Lâm Doãn bị đau nhíu mày dùng hết sức đẩy lồng ngực rắn chắc kia
nhưng hắn thật đúng với câu nói vững như bàn thạch
Hệt như bức tường bê tông kiên cố chẳng thể làm lung lay
Cuộn tròn tay đấm vài quyền nhưng vẫn không hề hấn
Tiếp theo đó là cào cấu như mèo hắn vẫn cứ hôn
Hắn luồng đôi tay to lớn qua eo cô khiến cơ thể cô áp sát vào ngực hắn
không chút kẽ hở
Vật t.r.ư.ớ.n.g to kia cũng tự do ma sát vào người dưới thân
Lâm Doãn cứng đờ tay túm chặt lấy cái áo của hắn quên mất cả việc đánh trả
Cô quên cả việc hô hấp
Hôn lâu nhưng cô vẫn cắn răng làm hắn không tài nào tiến vào bên trong
Nhưng Bạch Dạ Phi Long cũng chẳng hề khó chịu, càng không làm cô đau đớn
Hắn dùng 1 tay kéo khoá cái váy cô đang mặc luồng vào bên trong xốc áo ngoài cô lên

Đồi núi trập trùng ẩn dưới cái áo bra màu đen xuất hiện
Hắn đưa tay nhào nặn 1 bên, Lâm Doãn hốt hoảng xen lẫn giận dữ mà mất bình tĩnh
Bỏ ra ...!ưn ...
Nhân lúc cô hé mở mắng chửi, hắn nhanh chóng đưa lưỡi vào càn quét khắp nơi
Nuốt hết ngọt ngào cô đang cất giữ
Giờ phút này cô thật sự muốn cắn đứt cái lưỡi của tên khốn kiếp này
nhưng cô mệt thở không ra hơi, dù không muốn những vẫn phải yên lặng nhìn hắn đùa bỡn
Rời khỏi môi cô, hắn lướt xuống cổ nhiệt tình tạo vô số ấn ký
Tiến đến nơi nhấp nhô kia hắn dùng miệng đẩy nơi bảo hộ vướng víu kia lên
Nơi căng tròn trắng trẻo nào đó liền xuất hiện
1 bên hắn dùng tay xoa bóp, 1 bên hôn miên man xung quanh, cũng tạo ra

vô vàn ấn ký
Ưm ...!tên khốn kiếp ...!này ...!bỏ ra ...!dừng cái trò này ngay ...!ahhh ...!cho tôi
Lâm Doãn cố mắng chửi, 2 tay cô để lên vai hắn dùng sức lực yếu ớt mà đẩy
Bàn tay to bắt được quả cherry thuận tiện vo nắn, còn 1 bên cưng chi ều l.i.ế.m m.ú.t như 1 đứa trẻ
1 tay còn lại hắn lu ồng vào qu@n lót cùng màu tìm kiếm gì đó
Chân cô bị người hắn đè ép chẳng thế tung 1 cước lên gương mặt tuấn tú kia, còn để hắn thừa cơ chạm vào nơi riêng tư
Lâm Doãn loạn cào cào
Không! Khốn kiếp ...!anh bỏ bàn tay bẩn thiểu đó ra nhanh ...!ư ...!nga~
Rõ ràng đang muốn mắng chửi nhưng âm thanh phát ra lại r.ê.n r.ỉ không thôi
Căn phòng chỉ nghe thấy tiếng cô ngâm nga và tiếng hắn chạm vào cô
Dưới chân 1 dòng nước trong lành như suối tuông ra
Bàn tay hắn to lớn những vẫn bị ư.ớ.t s.ũ.n.g.

Chương 121: 121: Đau!!!

Nhân lúc Lâm Doãn xụi lơ hắn cởi vật bảo vệ cuối cùng
Thân thể trắng noãn của cô hiện ra ngay trước mắt
Cô cảm thấy cả người lành lạnh lấy tay che chắn nhưng càng làm bản thân tăng thêm sức quyến rũ
Yếu ớt lấy cái gối bên cạnh ném đi
Tránh ...!tránh ra...
Hắn dùng 1 tay hất văng nó xuống đất
Như mãnh hổ tiến đến gần, bàn tay to lớn để 2 bên hông bao vây Lâm Doãn
Ngón tay dài hắn rà soát khe ngực sâu mê hoặc, chậm rãi lướt qua vùng bụng bằng phẳng rồi đến vùng cấm địa
Dùng ngón cái gẫy gẫy nhụy h0a mềm yếu
Ưm ....!anh ...!anh ....!dám ....!đừng ....!nga~
Nơi hắn chạm vào ngứa ngáy khó chịu, làm cô không kiểm soát được âm thanh phát ra
Vặn vẹo thân mình như muốn bỏ trốn nhưng bắp đùi non mịn đã bị hắn 1 tay giữ lấy
Cả người chẳng còn chút sức lực nào
Nửa thân trên nằm sấp xuống, bầu ngực to tròn áp xuống giường mà biến dạng
Nửa th@n dưới bị hắn giữ lấy đùa bỡn không ngừng
Nhưng điều làm cô hoảng hốt hơn bao giờ hết là sau khi trêu chọc cánh hoa hắn liền vùi mặt vào
Lâm Doãn co rúm thân mình, nơi đó cũng tuông chảy ra d.ị.c.h m.ậ.t theo động tác l.i.ế.m của hắn

Bạch Dạ Phi Long gác 2 chân cô lên vai mình, cúi đầu xem nơi đó như bảo vật nhẹ nhàng hôn

Trận mưa hôn của hắn trút xuống khiến tiếng r.ê.n r.ĩ yêu ki ều vang lên không dứt
Ư ...!ưm ...!a ...!ahhh
Cô biết mình lúc này nên phản kháng nhưng cảm giác nó đem đến quá tốt đẹp
D ần d ần cô không phản kháng nữa
Bàn tay cô khi nãy còn để lên đ ầu lu ồng ngón tay xinh đẹp vào mái tóc phản phất hương bạc hà của hắn muốn đẩy ra nhưng giờ đây lại thả lỏng tận hưởng
Lâm Doãn 1 tay vẫn còn ở trên đ ầu hắn, 1 tay đưa vào miệng mình cắn nhẹ ngăn cản âm thanh phát ra
Bạch Dạ Phi Long vẫn vùi mặt ở nơi đó nhưng ánh mắt sắc bén đã nhìn lên gương mặt xem phản ứng của cô
Hắn vươn 2 tay nắm lấy quả anh đào đỏ mọng trên đỉnh núi cao chót vót vân vê
Bên dưới cũng bị hắn ngậm chặt, đ ầu lưỡi không giây phút ngơi nghỉ linh hoạt khuấy đảo
Tìm thấy lối vào hắn tấn công nhanh chống
Cô li ền cảm giác cơ thể mình có gì đó ấm nóng tiến vào
Bị k1ch thích đến tê dại
Ahhh~
Đến khi có gì đó muốn giải phóng thì hắn ngẩng đ ầu lên
Lâm Doãn mệt mỏi thở hổn hển, cảm giác có chút mất mát
Chưa được bao lâu hắn đã tách chân cô vòng quanh cái eo cường tráng của mình
Tiếng lách cách cởi qu@n áo khiến người khác cảm thấy sắp có chuyện lớn xảy ra

Hắn rút sợi dây nịch ném xuống n ền đất, kéo khoá qu ần
Vật t0 lớn nào đó đã sớm c.ă.n.g .t.rư.ớ.n.g như đã được gắn lò xo từ trước, bật ra với tốc độ ánh sáng
Hắn chống khủy tay sang 2 bên đ ầu cô, bản thân 2 người cũng g ần trong gang tấc
B ầu ng ực to lớn của cô còn áp sát vào cơ thể hắn
Tay và chân mỏi nhừ chẳng thể cử động, nhịp tim d ồn dập như vận động viên đi ền kinh vừa chạy xong 1000m

Bạch Dạ Phi Long để vật hình trụ kia lên trên h.o.a h.u.y.ệ.t ẩm ướt của cô nhịp nhàng c.h.à x.á.t
Cơ thể cô lại dâng lên cảm giác khá kỳ lạ
Ưm~
Giờ đây cô thư ký xinh đẹp chẳng thể suy nghĩ gì được nữa
Hắn từ từ đẩy c.ô.n thịt mập béo vào trong cô
Lâm Doãn cảm giác nơi đó như bị xé rách
Mẹ nó, đau quá đi!
A ...!đừng!!!
Cô để tay lên l`ông ngực lớn mong hắn sẽ ngừng động tác lại
Bạch Dạ Phi Long trán nổi gân xanh, gương mặt cực kỳ khó chịu
Cô chặt chẽ khiến hắn khó b`êdi chuyển, dù đã dạo đ`ầu, bên trong cô cũng rất trơn trượt
Hắn lại sợ cô đau nên giữ nguyên tư thế rất lâu
Lâm Doãn nhắm tịt 2 mắt, không ngừng lắc đ`ầu
Cô bắt đ`ầu th ở dốc, đau đớn làm cô tỉnh hẳn ra
Bàn tay không thể ngăn chặn hắn làm càn nên đành phải nắm chặt lấy tấm drap giường không buông
Hắn đưa tay xoa đ`ầu mong giúp cô có thể bình tĩnh, giọng nói dịu dàng trấn an
Ngoan, thả lỏng.

Chương 122: 122: Cảm Giác Xa Lạ

Lỏng cái quỷ gì, cô đau muốn chết
Chỉ vừa vào 1 chút mà đã thế r ồi, cái vật t0 lớn kia nếu đẩy hết vào trong thì sẽ như thế nào?
Nước mắt cô chực trào, ngón tay và ngón chân đ ều co quắp lại
Cả cơ thể căng cứng
Đi ra ...!anh mau đi ra cho tôi!!!
Nhưng cô nào biết hắn cũng không tốt hơn cô là bao, chỉ có thể vuốt v e k1ch thích để cô thả lỏng
Hắn xoa bóp ph ần đ ầy đặn kia, ngay cả môi anh đào chúm chím cũng không tha
Cúi đ ầu cùng lưỡi cô chơi trò đuổi bắt
Không còn căng thẳng, nơi đó cũng giãn ra
Hắn cứ thế mà ch ầm chậm tiến vào
Cô bị nụ hôn của hắn phân tán tư tưởng, khi sực tỉnh táo len lén nhìn thì thấy nơi c.ă.n.g t.r.ư.ớ.n.g kia đã không còn thấy cán
Qua 1 h ồi thích nghi, cảm giác đau đớn biến mất
Có chút gì đó khoan khoái, cứ như được dùng thuốc phiện
Lân lân khó tả
Nga~
Thấy cô có vẻ không còn đau hắn mới nhấp hông
Lâm Doãn vòng tay qua cổ hắn, Bạch Dạ Phi Long thấy thế cũng nhịp nhàng đong đưa
Cơ thể cô nhạy cảm, mỗi l ần đẩy vào đ ều thấy cô nhẹ nhàng rên

Gương mặt nhuốm sắc dục, đỏ ửng đáng yêu mà quyến rũ
Thân hình gợi cảm chẳng khác người mẫu là bao, chứng tỏ cô bảo dưỡng rất tốt
Chẳng có tý mỡ thừa nào, nhưng không thể gọi là ốm

Nơi c`ần đ`ầy đặn thì đ`ầy đặn, nơi c`ần thon thả li`ền thon thả
Ngực cô m`ềm mịn, trắng trẻo chẳng khác đậu hũ là bao, trên người lại còn thoang thoảng hương thơm của hoa đào xen lẫn mùi rượu
Chẳng biết hắn bị rượu làm say hay bị mỹ nhân dưới thân làm mụ mị
Tuy hắn vật vã nhưng không vì thế mà điên cu`ồng luận động làm cô đau
Nhịp độ chậm rãi hợp lý
Hơn nữa, cô chủ động vòng tay ôm lấy tấm lưng rộng lớn của hắn làm người nào đó vui vẻ cực kỳ
Chân thon cũng vòng qua eo vây nhốt
Nếu nghĩ chỉ có hắn mới biết làm trò đó thì l`ầm to r`ồi
Hắn nhẹ nhàng, cô lại thấy không đủ, hông cũng tự di chuyển làm Bạch Dạ Phi Long k1ch thích không thôi
Hắn nuốt nước bọt di chuyển nhanh hơn
Cho tôi~
Nghe cô r.ê.n.r.ĩ hắn xem đó lời cổ vũ đâm sâu vào nơi ấm áp kia, hừ nhẹ
Ư ...!bảo bối, em siết anh chặt quá
Cô cũng không quan tâm hắn đang cố ý trêu chọc hay mỉa mai
Nơi đó sướng quá
Mỗi c.ú t.h.ú.c đ`ều đẩy vào nơi sâu nhất

Cái miệng nhỏ cảm giác có chút cô đơn li`ền ghì hắn xuống hôn
Lâm Doãn chủ động li3m đôi môi r`ồi đưa lưỡi vào miệng hắn
Bạch Dạ Phi Long có chút ngạc nhiên nhưng rất nhanh li`ền lấy lại bình tĩnh
Cùng lưỡi cô khuấy đảo
Vật dài ngoằn kia ngày càng to, còn nổi cả gân được bao bọc bởi 1 lớp nh`ầy nhụa
Công mãnh d`ồn dập, da thịt va chạm vào nhau cũng tạo thành tiếng phạch phạch xấu hổ
Nhưng cả 2 đ`ều chỉ cảm thấy k1ch thích, hôn sâu và nhanh hơn, điên cu`ồng đảo lưỡi
Thưởng thức hơi thở của đối phương
Dưỡng khí đã cạn không cách nào khách đành phải rời đi, Bạch Dạ Phi Long li`ền kéo ra 1 sợi chỉ bạc
Hắn nhìn nơi cả 2 đang tiếp xúc l.u.ậ.n đ.ộ.n.g ngày càng nhanh
A...!ư ...!nữa ...!mạnh ...!nữa ...!đi ...

Cô không còn bảo hắn mau chóng dừng lại mà ngày càng bạo dạng hơn
Thân thể cảm thấy sung sướng hơn bao giờ hết
Hắn cũng nghe theo, tốc độ di chuyển sánh ngang con báo đốm săn mồi
Hắn càng đâm càng mạnh cho đến khi cả 2 đạt c.ự.c k.h.o.á.i
Cảm giác xa lạ mà cô chưa biết ùa đến, thoải mái đến mức từng tế bào trong cơ thể đều muốn nhảy cẫn lên
Có gì đó đang tuông trào trong cơ thể
Lâm Doãn nắm chặt cái gối đang nằm, Bạch Dạ Phi Long cũng gầm lên phóng thích tất cả vào trong cô rồi nằm xuống
Lâm Doãn xụi lơ, nhận thấy bên trong rất nóng, giữa 2 chân cũng chảy ra cái gì đó
Nhưng giờ phút này cô mệt mỏi chẳng muốn quan tâm gì liền nhanh chóng thiếp đi
Người bên cạnh vẫn tỉnh táo chẳng hề mệt mỏi gì, dù trên người mồ hôi đầm đìa
Thật tình mà nói hắn có thể cùng cô vui vẻ đến sáng nhưng nhìn cô mệt thế kia hắn làm gì còn tâm trạng?
Lần sau vậy.

Chương 123: 123: Chỉ Là Tình 1 Đêm

Lâm Doãn trước nay không có thói quen cài đặt báo thức, chỉ sử dụng đồng hồ sinh học
Bản thân dù có thức khuya hay ngủ sớm thì luôn thức dậy lúc 6h
Nhưng người tính không bằng trời tính, cô cũng không biết được sẽ có 1 ngày xảy ra những chuyện như thế này
Ngủ 1 mạch, đến khi tỉnh dậy lại ở 1 nơi hoàn toàn xa lạ liền giật mình
Bật dậy thật nhanh, cô không khỏi súyt xoa
Thân thể đau nhức, nơi đó như bị xé rách thành từng mảnh
Nhìn lại thân thể của mình chỉ thấy nơi nào cũng toàn là vết xanh tím đủ biết hôm qua hoan lạc đến mức nào
Cô vò đầu bức tóc, gương mặt xinh đẹp trở nên khó coi
Bên cạnh phát ra tiếng động, cô phản xạ quay sang nhìn
Bạch Dạ Phi Long đang nằm ngủ trên khoé miệng còn nở nụ cười
Cô đau đến mức xương cốt cũng muốn nức ra, vậy mà cái tên khiến cô thành ra như thế lại có thể ngon giấc
Có công bằng không?

Thật muốn bóp cổ hắn đến chết mà
Cô nhìn hắn tràn đầy căm tức, nhưng điều làm cô giận dữ hơn là bản thân cô lại đầu hàng trước cám dỗ, trở nên phóng túng triền miên cùng hắn
Vẻ mặt đau khổ loé lên tia hi vọng
Loại người như hắn chắc chắn khi có được rồi sẽ chối sạch sẽ quan hệ với cô
Tuy hôm qua cô chịu thiệt thòi nhưng hắn sẽ không tìm kiếm gây khó cho cô, trong cái rủi có cái may
Nghĩ như vậy, cô không còn cảm thấy day dứt nữa
Lại nói, cô không định kết hôn
Nhưng nhu cầu sinh lý vẫn phải giải quyết, sau này những lúc áp lực sẽ tìm

vài mỹ nam về vui vẻ
Hắn làm được cô cũng làm được nha
Lâm Doãn lê thân thể đau nhức rã rời nhặt quần áo đang rơi vãi lung tung, hơi khó chịu mặc vào
Chúng nó đều là hàng hiệu, vậy mà hắn lại thô bạo ném bừa bãi
Khốn kiếp!
Chìa khoá hắn để trên cái tủ bên cạnh, cô cầm lấy rồi ra khỏi phòng
Phải vất vả lắm mới có thể tới được lối ra vào, đút chìa khoá vào ổ
Quả nhiên mở được
Lâm Doãn vui vẻ bỏ đi, cô cũng chẳng biết nơi này có nhiều xe cộ qua lại hay không nhưng nếu đợi hắn tỉnh lại không khí chắc chắn rất ngại ngùng
Nơi này cách đường lộ không xa, cô mừng thầm trong lòng
Đúng là ở hiền gặp lành, cô nhanh chóng bắt 1 chiếc taxi
Tài xế vui vẻ hỏi
Tiểu thư, cô định đi đâu
Lâm Doãn suy nghĩ liền nói

Có thể cho tôi hỏi bây giờ là mấy giờ rồi
8 giờ
Vậy phiền anh chở tôi đến đường XXX
Đã trễ giờ làm, dù có đến công ty thì mấy cái dấu hôn trên người chỉ cần cử động mạnh 1 chút là sẽ lộ ra
Cô đâu cần làm bản thân mất mặt, về nhà rồi xin nghỉ vài hôm vậy
Cả người đau quá đi, tên cầm thú đó
Bạch Dạ Phi Long tỉnh dậy người bên cạnh đã đi mất, có chút mất mát
Gương mặt hắn mang theo nét buồn
Cô đi chẳng nói gì chỉ để lại cho hắn 1 vệt máu tựa như bông hoa đang hé nở trên tấm drap giường
Khiến hắn vui buồn đan xen
Không biết cô có vì mất đi đêm đầu tiên mà oán hận hắn hay không
Bỏ đi chẳng nói câu gì, chắc chắn là đang mắng chửi hắn
Những hôm tiếp theo cô đều không hề đi làm
Cơ thể vẫn chưa bình phục, tuy luôn nghĩ về những điều tích cực nhưng chỉ sau 1 đêm
1 thiếu nữ xinh đẹp quyến rũ trở thành 1 người phụ nữ, chưa kết hôn, lại càng không phải ngủ với người mình yêu thì bình thường thế nào được?

Người cướp đi sự trong trắng của cô lại là kẻ cô căm ghét nhất
Mấy đêm liền không thể sâu giấc, cảnh tượng hắn đè cô dưới thân luôn xuất hiện khi cô nhắm mắt
Mấy cái dấu hicky kia cũng thật không biết điều, ở trên cơ thể cô lâu thế mà vẫn chưa biến mất
Nơi đó cũng may là hắn không điên cuồng phát tiết, chỉ bị sưng đau vài ngày nếu không chắc cô phải bôi thuốc mỗi ngày mất

---

Ngồi trong gara xe nhớ lại chuyện đã xảy ra vài tuần trước, trong lòng đã thấy buồn bực
Hôm nay hắn còn đến tìm cô
Cái tên này, đáng lý ra hắn phải gặp cô rồi nói những lời thoại kinh điển
Đừng để ai biết tôi và cô từng có quan hệ
Chúng ta chỉ là tình 1 đêm
Đừng bao giờ tìm tôi.

Chương 124: 124: Có Chuyện Muốn Nói

Đại loại như thế mới đúng, sao lại trưng ra gương mặt như chó bị chủ hất hủi?
Hay là hắn chơi đùa chưa đủ vẫn muốn cùng cô va chạm thêm vài lần?
Đúng là tên bại hoại
Đã hơn 2 tuần kể từ khi xảy ra chuyện mà ai cũng biết.

Cô cứ nghĩ hắn sẽ mất hứng nhưng theo lời của Liễu Thanh
Bang chủ anh ta đến đây mỗi ngày để tìm cô
Tìm làm cái chó gì không biết
Đã thế còn dám hăm doạ cô
Lâm Doãn bĩu môi nhại lại những lời hắn đã nói
Em muốn chối bỏ quan hệ sao?
Hừ, quan hệ hắn với cô chính là kẻ thù truyền kiếp
Mỗi lần gặp hắn liền mất bình tĩnh

Lâm Doãn lái xe định rời đi thì thấy có bóng người chặn trước đầu xe
Chán sống rồi hay gì?
Con mẹ nó, là Bạch Dạ Phi Long
Cô để tay lên trán tỏ vẻ mệt mỏi chán chường, vừa nghỉ dưỡng vài ngày
Tinh thần đã có chút khởi sắc vui vẻ đi làm thì gặp tên hỗn đản này
Tâm tình cô liền xấu đi
Như 1 bầu trời xanh trong đột nhiên kéo mây đen đến sấm chớp đùng đùng
Cô chẳng muốn nói nhiều, bóp còi inh ỏi
Beep Beep!!!
Hắn vẫn đứng cản ngang không cho cô lái xe, miệng còn nói to
Anh có chuyện muốn nói với em
Con mẹ nó, nói cái củ khoai gì?
Đeo bám dai hơn đỉa đói

Cô đạp chân ga hắn không những không sợ mà còn tiến tới gần hơn
May là người lái xe có tấm lòng lương thiện, không phóng nhanh đâm vào cho hắn chết tại chỗ mà chỉ tức giận chửi mắng
Anh cút đi cho tôi!!!
Camera ở nơi này còn nhiều hơn nước ngọt bán trong máy bán tự động, cô là làm hắn trầy xước gì thì với bản mặt dày như bê tông của hắn thế nào cũng buộc cô bồi thường rồi lại dây dưa
Lão nương đây không rãnh, cũng không có thời gian
Bảo vệ gara đã bị hắn đuổi đi nơi nào không biết, camera cũng được Liễu Thanh xử lý theo lời ban chủ để tránh gây ra trường hợp bất lợi
Nơi này chỉ có cô và hắn
Bạch Dạ Phi Long vẫn như cũ nói với cô
Em xuống xe đi
Lâm Doãn máu dồn lên não, giận cá chém thớt đập tay vào vô lăng
Muốn cản đường chứ gì? Được lắm

Lão nương vào nhà vệ sinh nữ xem thử anh có chui vào đó hay không
Cô gấp gáp xuống xe muốn thực hiện kế hoạch vừa mới nghĩ xong
Hắn đã vội chạy đến nắm lấy tay cô
Lâm Doãn mặc kệ camera, nếu bây giờ có người cô cũng phải rạch ròi không được nhường nhịn tên này làm bậy nữa
Nữ vung tay, nam nắm chặt
Khung cảnh quái dị, may là hắn đã cho người của mình canh giữ không ai có thể quấy rầy
Lâm Doãn vùng vẫy mãi, Bạch Dạ Phi Long nhìn mà đau lòng đành phải dùng chiêu
Em không chạy anh sẽ buông tay
Cô nhíu mày gật 1 cái tỏ vẻ đồng ý, đợi đến khi hắn buông liền xoay lưng bỏ chạy
Nhưng hắn là người có phản ứng nhanh nhẹn, cô chạy chưa đến 2 bước đã bị nắm, giận quá hoá điên la lối um sùm
Bỏ ra!!!
Em đã hứa là không chạy hắn nói giọng đầy trách móc
Tôi đồng ý khi nào, có nói sao?!!! Lâm Doãn liếc mắt
Không nói nhưng gật đầu hắn lại nói
Tôi mỏi cổ, tất cả là do anh tự biên tự diễn, bản thân không hiểu còn trách

móc người khác! cô lại phản bác
Quả là trợ thủ đắc lực bên cạnh Phong, lươn lẹo đến từng chi tiết nhỏ
Bạch Dạ Phi Long thầm cảm thán
Sau 1 hồi chống cự quyết liệt, cô mệt thở hổn hển

Hắn cũng buông tay
Hôm đó là do tôi không kiểm soát được Hắn chăm chú nhìn cô không thèm trốn tránh
Chúng ta đều trưởng thành, ý thức được bản thân đang làm gì, chỉ là giải quyết nhu cầu của bản thân không cần phải quá để tâm
Cô nói nhẹ tênh, xem đêm đó như 1 phần thiết yếu làm cho hắn không vui
Biết được bản thân đang mong mỏi sự tha thứ từ cô nên hắn không biểu lộ rõ ràng sự bực dọc, cố ý nhún nhường
Dù sao đó cũng là đêm đầu tiên của em, anh không phải người vô trách nhiệm, cho nên !
Lâm Doãn cười mỉa, ngẩng đầu đưa đôi mắt sáng long lanh nhìn vị bang chủ cao quý
Anh ngủ với ai đều chịu trách nhiệm với người đó, xem ra đại bang chủ muốn lập hậu cung.

Anh định cho tôi chức vị gì.

Quý phi? Hoàng hậu? ! Cho hỏi, tẩm cung đã đủ 3000 giai nhân chưa?.

Chương 125: 125: Nhìn Cái Gì Mà Nhìn

Hắn không vui, gương mặt đen như đít nồi
Ý cô là hắn đã ngủ với 3000 người?
Cô xem hắn là gì
Lâm Doãn chán chẳng muốn nói, đứng đó xoay mặt đi nơi khác
Cô có chạy thì cũng sẽ bị hắn túm cổ, vậy cần gì hao tâm tổn sức
Nhìn hắn đang giương cặp mắt như muốn nuốt sống mình cô cũng chẳng phải dạng vừa liếc hắn tận tình
Nhìn cái gì mà nhìn?
Người chịu thiệt thòi là bản thân, bây giờ vẫn phải nhún nhường thì không phải cô là kẻ ngốc sao?
Hơn nữa bây giờ cô đã xin nghỉ phép không cần đối đãi hắn như khách
Em thật sự phải nói những lời cay nghiệt này với anh sao? hắn xuống giọng, gương mặt hầm hố lúc nãy cũng dịu dàng hơn
Bầu không khí có chút lúng túng
Nhưng đó là với người khác, còn về Lâm Doãn mà nói hạ thấp uy phong của hắn khiến cô vui 3 ngày 3 đêm
Sau này anh đừng gặp tôi thì sẽ không còn nghe thấy nữa
Còn đeo bám như đỉa thì lão nương đây sẽ tiếp đón chu đáo
Cô nhóc này, mỗi lần hắn nhúng nhường thì cứ lấn tới.

Cầm tinh con mèo sao?

Bạch Dạ Phi Long ép sát cô vào chiếc xe ô tô gần đó, 2 tay chống bên vai cô thành công triệt hạ đường lui
Lâm Doãn cảm thận được luồng khí lạnh lẽo hắn toả ra bao bọc khắp cơ thể mình, không nhịn được liền rùng mình
Gương mặt hắn giờ đây giống hệt những lần trêu chọc cô
Trông rất đáng ghét

Em hình như quên anh có thân phận gì, chẳng có ai biết 2 ta ở nơi này, nếu anh bắt cóc em ...!thì em nghĩ xem sẽ như thế nào?
Lâm Doãn không những không sợ còn mỉa mai khoanh tay trước ngực, bộ dạng cực kỳ tự tin trả lời
Trên đời này có chuyện gì mà anh không dám làm? Dù bây giờ có nhiều người anh cũng sẽ có cách để bọn họ câm miệng rồi bắt tôi đi.

Vậy thì chúng ta đánh cược đi, xem anh có thể giam giữ tôi bao lâu?
Bạch Dạ Phi Long nhíu mày, nhìn biểu hiện không sợ trời không sợ đất này hắn cảm thấy bản thân hình như chưa hiểu về người đứng trước mặt
Cô cứ luôn cẩn thận từng li, nhưng tính cách ngông cuồng tự mãn thì chẳng biết có từ đâu
Xem ra phải điều tra 1 chuyến
Hắn im lặng, Lâm Doãn quan sát thấy liền hất tay hắn ra rồi rời đi
Cô sợ hắn sẽ đuổi theo nên lúc trong lúc đi xuống gara đã gọi cho bé Hoan nhờ cô giúp mình 1 việc
Đó là ngày mai nếu không liên lạc được cho cô hãy gọi vào số điện thoại cô gửi
Hắn là bang chủ thế lực không nhỏ, cô cũng giao thiệp rộng rãi.

Hơn nữa ...

Nghĩ đến đây cô chẹp miệng, tạm thời không nghĩ tới thì hơn
Lái xe về nhà, cô thật sự mệt mỏi với cái tên này
Phải về nhà đánh 1 giấc thật say thôi
Về đến trước cổng liền thấy bóng lưng quen thuộc
Hoan Hoan đứng bấm điện thoại
Lúc nãy Doãn tỷ gọi điện lại nói về vấn đề mất tích khó hiểu gì đó làm cô cảm thấy hơi lo lắng
Chẳng lẽ Bạch Dạ tiên sinh gây khó dễ?
Hẳn là vậy, lúc nãy xem camera thấy chị ấy khó chịu ra mặt
Bây giờ trông thấy Lâm Doãn cô thở phào, không có chuyên gì thật là may mắn
Nhìn thấy chiếc xe của Lâm Doãn, Hoan Hoan sốt sắn chạy đến như gà con thấy mẹ
Cô lo lắng hỏi

Doãn tỷ ...!chị ...!chị vẫn ổn chứ
Lâm Doãn mở kính xe xuống không nhanh không chậm ưu nhã nói
Vào nhà r`ồi nói

_____

Để Hoan Hoan ng`ồi ở phòng khách, cô tiến vào bếp rót 2 tách trà Anh hảo hạng làm đúng thân phận chủ nhà
Khói nghi ngút, hương thơm ngào ngạt lan toả cả căn phòng
Tâm tư cả 2 cũng thư thái hơn vài ph`ần
Hoan Hoan nhận lấy tách trà, Lâm Doãn uống 1 ngụm mở đi`âu hoà lên r`ồi ng`ồi xuống sofa
1 thư ký hoàn hảo không có chút sai sót lúc v`ênhà hoá ra cũng giống như bao người, áo váy đ`âu bị cô làm nhăn nhúm
Dù chỉ vừa đi pha tách trà
Thỏ con thưởng thức trà nhưng vẫn không quên chuyện chính
Lúc nãy cuộc điện thoại của chị làm em căng thẳng muốn khóc, sao đang yên đang lành lại mất tích? Ai muốn bắt cóc chị? Chẳng lẽ ...!có liên quan đến ...!Bạch Dạ tiên sinh?.

Chương 126: 126: Động Tâm

Lâm Doãn thở dài nhìn Hoan Hoan
Haizz ...!chỉ là chị xem tử vi thấy hôm nay sẽ gặp vận xui cho nên muốn tính trước thôi
Cô cũng muốn nói ra để nhẹ lòng nhưng nhìn Hoan Hoan lo lắng cô lại thấy không yên tâm
Lúc trước cũng có cả khối người muốn tiếp cận cô, cố ý tạo tình huống anh hùng cứu mỹ nhân, cũng có những kẻ cực kỳ trơ tráo, bỉ ổi
Nhưng đều không dám động đến cô là vì Lâm Doãn là người bên cạnh Lãnh Phong
Có nhiều lời đồn về quan hệ của họ
Chung quy đều kính sợ chủ tịch
Có những kẻ lén theo dõi, hành vi lại biến thái nhưng đều bị cô bảo Dương Hồng xử lý sạch sẽ
Không thì ông chủ cũng sẽ cho bọn chúng phải nếm mùi đau đớn
Nhưng lần này kẻ chọc ghẹo cô lại là lão đại của chủ tịch
Cô chỉ là người làm công ăn lương, đứng trên khía cạnh người thân thì cô không có cửa đấu lại Bạch Dạ Phi Long
Cả 2 người lại kề vai sát cánh đối mặt bao nhiêu nguy hiểm

Hơn nữa Lãnh Phong tất nhiên sẽ không trở mặt với tên biến thái kia
Lần này cô đơn độc ngồi trên 1 chiếc thuyền cũ kỹ có thể chìm bất cứ lúc nào
Sao có thể đấu lại đây a!!!
Lâm Doãn đang trầm tư vào suy nghĩ không để ý Hoan Hoan đang ở bên cạnh lo lắng
Doãn tỷ là người cẩn thận làm sao có thể đắc tội với bang chủ Hắc bang?
Trừ khi anh ta có ý đối với chị ấy
Lâm Doãn nhìn Hoan Hoan đang ngồi bên cạnh, cười mỉm xoa xoa đầu cô

Em yên tâm đi chẳng sao đâu, cơ mà ...!chị cứ tưởng em sẽ bỏ mặc không thèm nói chuyện với chị vì chuyện của chủ tịch cơ
Hoan Hoan thẹn thùng cúi mặt
Em ...!em chỉ muốn hỏi cho rõ thôi, chưa bao giờ oán giận chị
Cả 2 đã làm hoà với nhau như vậy
Lâm Doãn cười khổ, không ngờ lần này Bạch Dạ Phi Long lại vô tình giải quyết giúp cô vấn đềkhó xử này
Chẳng biết nên khóc hay cười
Nhưng hắn dám giở trò với cô, chuyện này cô bỏ qua vì đêm đó cô cũng trầm luân cùng dây dưa
Còn quên thì miễn đi
Hắn ngang ngược, lộng hành đè cô trên giường
Còn chai mặt muốn cô làm tình nhân?
Những kẻ có tiền có quyền đều là lũ khốn kiếp
À ...!ngoại trừ dòng họ nhà cô

_____
Ngày hôm sau đi làm, cô còn cùng bé Hoan ăn sáng

Suốt buổi đó chủ tịch chẳng lấy nổi 1 nụ cười
Mặc kệ đi, ai bảo ngài thông đồng với tên khốn kia
Hôm qua Hoan Hoan đã nói vềkế hoạch kết hôn với cô
Bắt đầu từ hôm nay đến ngày kết hôn cô sẽ cuỗm bé Hoan đi, để cho ông chủ biết cảm giác bị dày vò.

Hắc hắc hắc
Cô cười hệt như ác ma, cười đến mức chẳng thèm quan sát xung quanh có kẻ đang nhìn
Khi bình tĩnh lại ...
Đổi kế hoạch, nơi này không thể ở lâu!!!
Đối diện cô đang bưng tách cafe cười đến quên lối vềlà bang chủ cao quý
Hôm nay hắn mặc vest màu đen, giày da cá sấu
Nụ cười trên gương mặt cô biến mất, thấy hắn liền mất vui
Bảo bối của hắn hôm nay mặc áo sơ mi trắng, quần tây đen hơi bó sát
Phong cách bỏ áo vào quần không mới nhưng sao cô vận dụng hắn lại thấy vô cùng sành điệu
Mái tóc dài bồng bềnh thật khiến người khác muốn luồng tay vào cảm

nhận

Nhưng cô lại không h`ê thích hắn
Bạch Dạ Phi Long nhìn thấy Lâm Doãn dè chừng, trong lòng dâng lên cảm giác bu`ôn bã không vui
Nghe nói nữ nhân đ`âu thích hoa và bánh ngọt, hắn cố tình đem đến 1 bó hoa h`ông to, kèm theo 1 hộp bánh được làm riêng hi vọng cô sẽ thích
Nhưng chưa kịp mở lời đã thấy cô thư ký này muốn phóng dao v`ê phía hắn r`ồi
Bạch Dạ Phi Long bước đến, mặt cô tối s`ầm xoay người không nói lời nào bỏ đi
Nếu là hắn lúc bình thường đã mặt dày lẽo đẽo theo sau nhận thân, nhưng làm vậy sẽ khiến cô chán ghét
Cho nên bắt buộc phải ôn nhu hơn
Nhưng ôn nhu là gì, hắn không biết
Trước giờ cư xử thô bạo thành thói, bông đùa với người khác là tính cách khó bỏ
V`ê phương diện tình cảm, hắn đã trải qua 1 danh sách tình sử dài ngoằn
Nhưng trước giờ là người khác chủ động bò lên giường hắn, Bạch Dạ Phi Long sống g`ân 30 năm l`ân đ`âu tiên động tâm không ngờ kết cục lại thảm như thế này.

Chương 127: 127: Bạn Trai

Kể từ khi trở về từ đảo tư nhân, tình cảm của Lãnh Phong và Hoan Hoan rất tốt
Hôm nay hắn sẽ cùng cô đi đăng ký kết hôn, đáng lý phải đợi hôn lễ kết thúc nhưng hắn cứ nài nỉ cô mãi
Buổi tối hôm qua khi về nhà Lãnh Phong cứ dụ dỗ mãi
Hoan Hoan tính tình cương liệt nhất quyết không chịu
Còn bảo nếu hắn nhiều lời sẽ trực tiếp tống hắn ra khỏi phòng không cho ngủ cùng cô
Ai biết được hắn không khoan nhượng, dày vò cô cả đêm đến khi Hoan Hoan buông lời vàng ngọc bảo hôm nay sẽ cùng hắn đăng ký
Lãnh Phong mới buông tha, cô thật là khổ quá đi~
Cầm giấy đăng ký trên tay, hắn vui như mở hội
Hôm nay liền cho nhân viên nghỉ 1 ngày, bản thân thì tổ chức tiệc tại gia mời những người thân thiết đến tham gia
Hoan Hoan liền mời Tô Việt Bân đến, cậu ta tất nhiên e dè Lãnh Phong
Tiệc tư gia này không đơn giản, chỉ toàn những người có chức quyền và địa vị cao
Lại thêm ! những thành phần đáng sợ khác

Cậu ta chỉ là nhân viên quèn sao dám tới?
Nhưng Hoan Hoan là cô em họ cậu ta yêu quý, nếu không tham gia hẳn cô sẽ rất thất vọng
Nén lại sợ hãi, cậu ta quyết định sẽ tham gia
Khách mời đều đến đủ, chủ nhân bữa tiệc nghe thỏ con nhỏ mời anh họ đến có chút không vui
Nhưng dù sao cũng là họ hàng với cô, hắn đành phải đồng ý
Lãnh Phong không hề thích điều này, vì mẹ của Tô Việt Bân gây khó dễ bảo bối hắn cho nên hắn liền ghét sang cậu

Nhưng ngoài hắn, thì Bạch Dạ Phi Long cũng chẳng thích cậu ta là bao
Buổi tiệc tối diễn ra, Tô Việt Bân trơ trọi giữa dòng người chẳng biết nói chuyện cùng ai
Lâm Doãn nổi bật giữa dòng người, không phải vì cô muốn gây sự chú ý mà là vì gương mặt mỹ miều cùng đường cong quyến rũ kia
Mặc bộ váy màu xanh da trời, kiểu dáng trễ vai làm lộ xương quai xanh gợi cảm, nước da trắng tuyết
Váy ngắn để lộ đôi chân trần
Cô tiến đến gần Tô Việt Bân, cười nhẹ
Hệt như ánh mặt trời chiếu rọi soi sáng màn đêm tịch mịch
Cậu ta đứng hình nhìn cô
Hệt như tiên nữ vậy, không thể rời mắt được
Lâm Doãn cười thầm trong bụng
Dáng vẻ ngây thơ này của anh họ bé Hoan thật khiến người ta muốn trêu chọc
Ánh mắt cậu ta nhìn để lộ cả 10 phần tình ý, xem ra rất thích Lâm Doãn
Con cừu nhỏ bé này rất hợp khẩu vị của cô nha
Anh đến 1 mình à?
Cậu ta gãi gãi đầu cười
À ! ừ !
Lâm Doãn quan sát sắc mặt cậu ta liền cảm thấy hứng thú

Bẽn lẽn như vậy, đúng là dễ thương nha~
Sao lại không dẫn bạn gái theo cùng, sẵn tiện giới thiệu với Hoan Hoan
Tôi ! tôi chưa có bạn gái, cô hiểu lầm rồi
Hì hì, cá cắn câu rồi
Trùng hợp vậy, tôi cũng chưa có !
Em để bạn trai mình đợi từ nãy đến giờ, còn có tâm trạng đi giao thiệp với người khác sao
1 giọng nói nhanh chóng chen vào, dường như sợ cô nói ra những lời đang suy đoán
Nhanh chóng chen ngang vào
Cô còn chưa nói xong, là tên nào dám phá hỏng chuyện của cô?
Lâm Doãn nghe thấy không nhìn cũng đoán biết là ai, ngoài tên khốn đó thì ai dư hơi mà quản cô?
Chẳng thèm xoay đầu tìm kiếm, cô thu lại nụ cười khoanh tay trước ngực

Gương mặt nhăn nhó tỏ vẻ khó chịu
Giữa buổi tiệc đông đúc, Bạch Dạ Phi Long cứ thế bước đi
Mọi người biết điều tránh đường cho hắn
Khí chất đế vương khiến ai ai cũng đều cảm thấy ngộp ngạt bị trấn áp
Tô Việt Bân thấy hắn đến sợ đến mức quên cả thở, mồ hôi thi nhau toát ra

Hắn chau mày nhìn khiến cậu không dám cử động mạnh
Gương mặt như muốn ăn tươi nuốt sống, xoay sang Lâm Doãn liền rạng rỡ cười
Lật mặt thật nhanh
Bảo bối, hôm nay em thật xinh đẹp
Hắn đứng bên cạnh tự nhiên ôm lấy eo cô, thân mật như đôi tình nhân
Cô tặc lưỡi
Việt Bân, nếu công việc có gì không ổn cậu đừng lo, tôi sẽ giúp đỡ tận tình
À ! vâng
Thư ký Lâm thì ra đã có đối tượng, hơn nữa lại là bang chủ Hắc bang
Hoa đào của cậu chưa kịp nở đã phải tàn rồi
Trong lòng có chút buồn, nhưng cậu cũng không dám động đến Bạch Dạ Phi Long.

Chương 128: 128: Cô Dâu

Bạch Dạ Phi Long hướng đôi mắt chết chóc về phía Tô Việt Bân
1 màn lạnh lẽo từ người hắn lan toả xung quanh làm cậu ta không tài nào thở được
Người xung quanh cũng dè chừng lui lại không dám đến gần
Lâm Doãn cảm thấy kỳ lạ, nhìn biểu cảm của mọi người sao lại quái dị như thế?
Xoay người nhìn tên đang ôm eo mình chỉ thấy hào quang toả ra nhìn chướng mắt
Tô Việt Bân linh cảm được rằng nơi này không thể ở lâu, lấy lý do có điện thoại chạy đi mất
Lâm Doãn mất hứng bĩu môi
Cô còn chưa kịp làm gì mà đã vuột mất con mồi rồi
Nỗi đoá hất bàn tay đang ở trên eo mình
Bỏ ra!

Bạch Dạ Phi Long trưng gương mặt đẹp trai kia cho cô xem tỏ vẻ uất ức
Anh chỉ là đang giúp em ngăn chặn những phiền toái không đáng có thôi
Ai mượn anh làm thế, hơn nữa dù có phiền cũng là việc của tôi không tới lượt anh quản
Cô thật sự rất muốn nói câu này, cũng rất muốn làm lớn chuyện để cho mọi người thấy được bộ mặt ngụy quân tử của người được gọi là bang chủ Hắc bang
Nhưng buổi tiệc này nếu vì cô mà xảy ra vấn đề thì chủ tịch chắc sẽ giẫm nát cô mất, hơn nữa ngày vui của bé Hoan sao cô có thể gây rối?
Haizzz! trách cô xui xẻo, gặp phải tên biến thái này
Chẳng biết kiếp trước có mắc nợ gì hay không mà kiếp này bám dai như đỉa đói
Bạch Dạ tiên sinh ngài đúng là tốt bụng, nhưng có lẽ đã lo xa rồi

Cô nhấn mạnh từ tốt bụng, ngoài mặt có vẻ đang nói tốt nhưng hắn biết cô đang mắng hắn lo chuyện bao đồng
Lại gọi hắn xa lạ như thế, xem ra đang ỷ vào việc nơi này đông người phức tạp
Nghĩ hắn cần mặt mũi nên không dám làm gì sao?
Lâm Doãn chọc được hắn hả dạ vô cùng
Boss kết hôn, người đàn ông vạn người mê rời bỏ cuộc chơi ! à không, ông chủ ngoài vợ mình ra có bao giờ dính dáng đến phụ nữ đâu
Nói tóm lại, nếu thông tin boss Phong đã có chủ lan truyền thì thành phố này sẽ chìm trong nước mắt, ngày đêm đều sẽ nghe những tiếng gào thảm thiết của chị em phụ nữ
Ở nơi này ngoài người thân còn có đối tác lớn trên thương trường
Họ đều đem con gái theo
Những cô tiểu thư này thấy ba mình nhận được thiệp cưới của chủ tịch, vừa không cam tâm vừa uất ức
Muốn đến xem thử cô dâu là người như thế nào

Tất nhiên có kẻ ngu xuẩn muốn làm càn, chẳng hạn như phá tiệc cưới
Nhưng Bạch Dạ Phi Long đã cảnh cáo thẳng mặt trước khi khách mời bước vào buổi tiệc
Chẳng ai dại dột mà làm chuyện này, hơn nữa !
So với Lãnh Phong 1 cây gỗ chính hiệu chẳng thèm động đến phụ nữ thì Bạch Dạ Phi Long dễ lấy lòng hơn
Chỉ cần ôn nhu, thuận mắt sẽ được cùng hắn trải qua 1 đêm phóng túng
Kỹ thuật của bang chủ đây thì khỏi phải bàn cãi, người người nhà nhà đều ca ngợi tâng bốc không thôi
Đây cũng là điều làm cho Lâm Doãn ghét cay ghét đắng
Động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới
Cô gọi hắn là tiên sinh, 1 phần vì cô muốn chọc hắn điên lên vì ở nơi này hắn sẽ chẳng làm gì cô được
Phần còn lại, khi hắn chủ động đi đến chỗ cô đã thu hút bao nhiêu cái nhìn tà ác của các vị tiểu thư xinh như hoa trong buổi tiệc
Nếu gọi tên thân mật thì sẽ gây ra biết bao nhiêu phiền toái đây?
Đèn được tắt hết, xung quanh tràn ngập màu đen
Thảm đỏ trải dài, bên trên còn rãi những cánh hoa hồng

Buổi tiệc tổ chức tại khách sạn xa hoa bật nhất thành phố, dùng hoa hồng đỏ để trang trí
Cánh cửa hé mở, ánh sáng len lói vào bên trong căn phòng
Nữ nhân vật chính mặc bộ váy cưới lộng lẫy, đính ngọc trai trên váy
Mái tóc búi gọn gàng để vài sợi hờ hững bên tai và sau cổ
Vải voan trắng được gài vào tóc tung bay nhẹ nhàng
Hoan Hoan cầm bó hoa hồng trên tay từ từ tiến vào lễ đường dưới sự vỗ tay của khách mời
Ở trên lễ đường chẳng biết từ khi nào chú rể bảnh bao đã đứng trên đó
Có lẽ vì cô dâu quá xinh đẹp không tài nào rời mắt nên Lãnh Phong liền trở nên mờ nhạt
Mặc bộ vest trắng, tóc vẫn để như hằng ngày, nhưng trên người toát ra những tia hạnh phúc.

Chương 129: 129: Hạnh Phúc

Cô dâu xinh đẹp bẽn lẽn tiến lên lễ đường, nữ giới xung quanh chết tâm âm thầm gào khóc
Họ đã mơ về cái viễn cảnh này nhưng không ngờ nữ chính lại không phải mình
Lâm Doãn đứng dưới kháng đài vỗ tay vui mừng, đã rất lâu rồi cô cũng đã muốn khoác lên người bộ váy cưới lộng lẫy
Bây giờ nghĩ lại, có lẽ chỉ là 1 giấc mộng thoáng qua
Thật sự chua chát
Mà những biểu cảm của cô đều lọt vào mắt Bạch Dạ Phi Long không sót chút nào
Lãnh Phong và Hoan Hoan cùng đến trên lễ đường không tuyên thệ quá nhiều
Tấm lòng hắn chỉ cần cô thấy là đủ
Làm những chuyện này hắn thấy rất giả tạo
Con có muốn lấy cô Hoan Hoan, cùng cô ấy !
Đồng ý
! Cha xứ cạn lời xoay sang hỏi Hoan Hoan
Con có đồng ý lấy Lãnh Phong làm chồng, cùng anh ta xây dựng tổ ấm, cùng sinh con, trãi qua vui buồn, đau ốm nghèo khổ không bỏ, không phụ nhau

Cô nhìn hắn trìu mến, ánh mắt chan chứa tình cảm, khuôn miệng cả 2 cũng vì đối phương mà bất giác cong lên
Con đồng ý
Cùng nhau đi qua bao nhiêu chuyện, có vui có buồn
Oán giận, tự ti đều có đủ
Người khác hẹn hò, ân ái rồi kết hôn nhưng cái bước hẹn hò của cô lại chẳng có

Trực tiếp lên giường rồi kết hôn, chẳng có quá trình gì cả
1 mối tình không theo logic liệu có lâu dài?
Cô không biết sau này như thế nào, con đường tương lai còn rất dài nhưng cô sẽ cùng hắn đương đầu
Sóng gió đầu tiên chính là trong lời tuyên thệ, cha xứ gọi Lãnh Phong chứ không sử dụng từ Phong đơn độc
Chắc chắn phải thông qua sự đồng ý của hắn mới có thể làm
Cái tên Lãnh Phong ở khu C 5 năm trước khiến ai cũng đều kinh hoàng
Quý tộc khinh bỉ cái tên này
Nay, trong ngày kết hôn hắn lại sử dụng chẳng bận tâm là vì hắn lấy cô, 1 chuyện trọng đại như thế sao có thể che dấu thân phận?
Sự việc trúng đạn năm nào là bằng chứng cho thấy Lãnh Phong có rất nhiều kẻ thù giàu có, hắn làm lộ thân phận nguy hiểm biết bao
Nhưng lại chẳng màn an nguy bản thân, chỉ suy nghĩ cho cô
Điều này làm Hoan Hoan vừa lo vừa hạnh phúc
Cô bày đôi mắt ngấn lệ cho hắn xem
Lãnh Phong dịu dàng vuốt ve cái má xinh xắn, sao hắn lại không biết cô đang quan tâm mình chứ?
Nhưng hắn không muốn dấu diếm nữa, biết thì cũng chẳng làm gì được
Nhẫn cưới được 1 nhân viên đem đến, trên đó được đính kim cương, đeo trên ngón tay thon dài của cô vợ nhỏ khiến hắn hạnh phúc
Cuối cùng cô cũng đã thuộc về hắn toàn diện
Bên dưới đều là tiếng reo hò cổ vũ, phấn khích hết phần
Hôn đi, hôn đi, hôn đi, hôn đi !

Hắn nhìn gương mặt ngượng ngùng của cô, cười nhẹ áp đôi môi lên hoàn thành nghi thức quan trọng cuối cùng
Cũng là phần khiến hắn thích nhất trong buổi lễ
Thợ chụp hình bắt trọn khoảnh khắc đó
TÁCH!
Thật đẹp

Lễ vừa xong hắn đã kéo cô dâu đi mất, chẳng chịu cho ai có cơ hội mời rượu mừng
Không phải chứ, cô còn muốn nói chuyện với Doãn tỷ nha!!!
Cái ông chồng mới này của cô cứ làm như ngày mai tận thế không bằng

Bế cô lên phi cơ riêng
Liễu Thanh, Dương Hồng đều không nói nên lời
Ngay cả Bạch Dạ Phi Long cũng chẳng thể nào tin được, gấp gáp như vậy làm gì?
Nhưng sau này khi hắn kết hôn cũng vội vàng chẳng kém cạnh Lãnh Phong
Hôm nay là ngày trọng đại, sao có thể san sẻ niềm hạnh phúc đó với kẻ khác?
Hắn chân thành cho biết tên thật là đại ơn đại đức đối với những kẻ có mặt lắm rồi
Còn muốn mời rượu, nói chuyện, tiếp xúc với cục cưng hắn?

NẰM MƠ
Cô ngồi trên phi cơ, gương mặt phụng phịu như chuột hamster
Hắn nhìn mà cảm thấy tức cười
Giận anh sao?
Không nên giận sao? trong suốt buổi lễ chỉ được xuất hiện thoáng qua, chỉ được nói 2 từ đồng ý.

Rõ ràng hôm nay em là nhân vật chính nha, vậy mà !
Cô khoanh tay trước ngực, xoay đầu nhìn ra ngoài
Hắn nhích người lại ôm lấy vai cô vỗ vỗ
Sau này em có thể hẹn mọi người họp mặt uống trà, trò chuyện.

Em mặc cái váy cồng kềnh anh chỉ là sợ em mệt nên mới mau chóng kết thúc chương trình.

Chương 130: 130: Phân Chia Tài Sản

Hoan Hoan bày vẻ mặt khinh bỉ, nhìn người bên cạnh nói dối không chớp mắt thật sự không biết nên khâm phục hay nên nói hắn mặt dày đây
Sợ cô mệt gì chứ, rõ ràng là hắn muốn kết thúc sớm
Lãnh Phong đưa cô đến Bali hưởng tuần trăng mật
Cảnh sắc đẹp đẽ không biết nên dùng từ gì để diễn tả, Hoan Hoan cũng rất hưởng thụ
Đi cả ngày mệt mỏi, cô nằm trên giường cái váy trắng dài ngang đầu gối tung bay vô ý để lộ 1 bên chân thon, dây áo lỏng lẻo trượt xuống vai để lộ xương quai xanh gợi cảm
Váy bó sát vòng eo khiến ai đó nghẹt thở
Nước da trắng trẻo như gốm sứ
Lãnh Phong ngồi bên cạnh lấy ra 1 đống văn kiện gì đó, cô nghiêng đầu sang nhìn có chút không vừa lòng
Tuần trăng mật mà vẫn muốn làm việc?
Cô bất mãn chống tay ngồi dậy tiến gần đến bên cạnh hắn, dây áo lại tuột xuống để lộ nửa bên ngực căng tròn
Những sợi tóc tung bay phản phất mùi dầu gội thơm mát
Cô giận dỗi cắn nhẹ đôi môi hồng
Lãnh Phong ngồi bên cạnh chỉ cần liếc mắt liền thấy được tiên cảnh bên trong lớp áo mỏng
Thỏ nhỏ ngày càng lớn gan lớn mật, chẳng còn sợ hắn nữa
Cô muốn bị ăn sao?
Hắn quay đi nơi khác, cố gắng lấy bình tĩnh
Nhưng đâu có dễ dàng như vậy, cô tựa cái cằm nhỏ lên vai hắn, đôi gò bồng kia cứ thế áp sát vào cánh tay rắn rỏi

Cách 1 lớp áo sơ mi, hắn cảm nhận được độ mềm mại kia
Nơi nào đó sớm đã đứng lên kháng nghị

Tuần trăng mật anh không thể vì công việc mà bỏ bê em đâu!
Cô chu cái môi oán trách
Hắn đưa văn kiện, cô cũng ngoan ngoãn xem thử rốt cuộc bên trong là gì mà khiến hắn không thèm để tâm đến vợ mình như thế
Cứ nghĩ là hợp đồng ngàn tỉ, nhưng chữ bên trong lại khiến cô kinh ngạc hơn
Hợp đồng phân chia tài sản sau khi cưới?
Xì ...!đúng là dân kinh doanh
Nhưng mà ...!nhà cửa, xe cộ, thẻ tín dụng ...!đều là của cô?
Chân mày cô lúc này đã sớm dính chặt vào nhau, không hiểu chuyện gì quay sang nhìn hắn
Chuyện ...!chuyện này là sao chứ?
Tài sản là của em, còn em là của anh
Hoan Hoan ...
Hắn đem đống giấy trên tay cô đặt lên bàn, còn bản thân thì nằm lên người cô
Em lại vu oan cho anh, sao anh có thể lãng phí tuần trăng mật ngọt ngào dành thời gian làm việc? lại còn dám câu dẫn anh
Cái ...!cái đó ...!chỉ là hiểu lầm, ách ...!anh ...!anh ...
Hắn áp sát nơi nào đó đã sớm c.ă.n.g c.ứ.n.g lên đùi cô bá đạo c.h.à x.á.t

Em phải tự gánh lấy những hậu quả to lớn mà mình gây ra đi
Hắn nhấn mạnh 2 từ to lớn, làm gương mặt cô vì xấu hổ mà đỏ lên
Cúi đầu, hắn ôn nhu m*t đôi môi mọng
Tay cũng không rãnh rang kéo cái váy cô xuống ngang eo, đồi núi liền nhanh chóng nhảy ra
Hắn dùng tay gẫy 1 bên điểm anh đào e thẹn khiến nó đứng thẳng, ngón tay trên chọc ngày càng nhanh người dưới thân không tự chủ ngâm nga yêu kiều
Ahh~
Chỉ m.ú.t vẫn chưa đủ, hắn cạy cái miệng thơm tho rồi luồng lưỡi vào khuấy đảo
Cảm giác lân lân khiến cô như lạc vào 9 tầng mây, cũng nhanh chóng hợp tác
Lưỡi cô đảo đều, ngửi được mùi hương nam tính bất giác vòng tay qua cổ kéo hắn về phía mình

Ngực hắn dính sát vào nơi nhấp nhô trắng trẻo
Cả 2 tay đều vân vê quả anh đào
Hoan Hoan kẹp 2 chân lại, bên dưới thật là khó chịu nha
Cô chủ động vươn tay cởi từng cúc áo của hắn, trượt ngang 6 múi cơ bụng liền âm thầm tán thưởng
Săn chắc vô cùng luôn
Lãnh Phong bỏ tay ra khỏi điểm đỏ hồng đã nhanh chóng c.ứ.n.g lại, lướt nhẹ xuống phía dưới
Lạch cạch, bàn tay to tốc độ cởi khoá quần giải phóng vật lớn đang gào thét kia rồi tiện tay cởi cái váy có phần vướng víu của cô
Bộ nội y màu trắng cũng bị hắn ném đi mất
Môi vẫn không rời, tham lam hút hết mật ngọt trong khoang miệng
Sức lực cô cũng muốn cạn kiệt theo từng cái hôn điêu luyện của hắn
Tay cô rời khỏi cổ hắn, luống cuống không biết để ở đâu
Lãnh Phong mở nhẹ đôi mắt, láu cá nắm tay cô đặt lên c.ự l.o.n.g kia.

Chương 131: 131: To Quá

Tay cô có chút cứng nhắc, hắn đang làm gì vậy
Mà cô ...!cô lại đang làm gì? Tay cô đặt ở nơi vừa to lớn, lại nóng hừng hực kia
Hắn cúi đầu hôn, cô không thể nhìn, cũng không dám nhìn xuống vật đang đặt trong tay mình
Nhưng có thể cảm nhận được sự hùng vĩ, vài chỗ còn nổi gân
Chẳng thể nào tin nỗi nơi vừa dài vừa to đó đã ở trong cô, tương lai gần cũng sẽ ...
Oa, cô phát hiện bản thân mình bị hắn làm cho ảnh hưởng, thật bi3n thái mà
Định thu tay về nhưng hắn vẫn giữ lấy tay cô đặt ở nơi đó, rời khỏi đôi môi bị dày vò sưng đỏ sượt qua má cô thì thầm bên tai
Lúc nãy đã phân chia tài sản rồi, anh thuộc quyền sở hữu của em, em phải có trách nhiệm chăm sóc cho anh.

Bảo bối~ nơi đó của anh muốn em vỗ về, em không được vô trách nhiệm nha

Hoan Hoan mặt đỏ như gấc Hứ cô bất mãn bĩu môi
Lúc nãy cô còn có chút cảm động, bây giờ bay sạch sẽ rồi
Đúng là ăn cơm chùa phải quét lá đa
Thật là đáng giận mà
Sủng vật dưới thân gương mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, chân mày chau lại nhưng trông rất đáng yêu.

Khiến hắn loạn nhịp chỉ muốn trêu thật nhiều
Hắn cười, bá đạo đưa tay vén những sợi tóc rũ xuống gương mặt bầu bĩnh kia

Sao vậy? hắn hỏi
Cô còn lâu mới nói ra, xấu hổ lại tức giận đỏng đảnh nói
Không có
Lãnh Phong không tức giận, ngược lại muốn xem thử cô sẽ kiên trì giữ bộ dạng này bao lâu
Hắn trượt xuống cổ cô, m*t nhẹ, cô ngứa ngáy vặn vẹo, hắn nhếch miệng, sau đó lại tìm kiếm nơi đỏ xinh kia ngậm lấy
Cái lưỡi linh hoạt đảo vài vòng trêu chọc vật nhỏ trong miệng, như 1 đứa trẻ tham lam
Ưm~ Cả người run rẩy không ngừng, trong cơ thể cô có một loại cảm giác tê dại làm cô cảm thấy rất thoải mái, khiến đầu óc cô đầu bắt đầu ngây dại hoàn toàn không biết mình nên làm thế nào, chỉ cảm thấy nóng bức không nói nên lời
Bàn tay đưa xuống vùng cấm địa kia, ngón giữa thon dài ở nơi đó dao động
Cảm nhận được nơi đó ướt át, hắn bế xốc để cô ngồi lên người mình
Đột nhiên trời đất đảo lộn, thoắt chốc hắn đã khoanh chân ngồi trên giường, cô chớp chớp cặp mắt trong veo giật mình ôm lấy người đối diện, những nơi m3m mại đều dính chặt lấy hắn

Lãnh Phong 1 tay để hờ trên eo, tay còn lại bóp cặp mông xinh xắn
Lúc sau 1 đường thúc vào
Ah~ bỗng chốc hắn thâm nhập vào sâu bên trong, cô vừa hoảng vừa cảm thấy sung sướng, cơ thể lại éo sát hơn
Tư thế này khiến cặp bánh bao trắng ngần kia cứ thế mà dâng đến tận miệng, Lãnh Phong đương nhiên phải thưởng thức
Hắn liên tục dùng lưỡi L.i.ế.m.mú.t, bên dưới lại l.u.ậ.n đ.ộ.n.g không ngừng tạo ra âm thanh k1ch thích xấu hổ
Cô ôm lấy bờ vai rộng lớn săn chắc kia học theo nghiêng đầu ngậm lấy 1 vành tai của hắn cái miệng nhỏ bên tai ngâm nga tiếng r3n rỉ quyến rũ, thỉnh thoảng gặm c ắn rồi rãi rác hôn lên cổ
Lãnh Phong nhất thời ngạc nhiên, nơi đó trướng to lên
Bên trong cô cảm nhận được, giờ đây cảm giác xấu hổ bay sạch sẽ, bản thân cô bất giác nỉ non vài câu d.â.m d.ụ.c
Ưm, Phong ...!em muốn ...!nhanh thêm chút nữa đi~
Hắn nhếch mép, vùi sâu vào rãnh ngực cô đáp lại

Tiểu damdang~
Hoan Hoan cũng chẳng thèm để ý nhiều, cảm giác không đủ tự mình chuyển động cái hông
Hắn dùng 2 bàn tay to lớn giữ chặt lấy mông cô, giơ lên cao rồi hạ xuống

Da thịt va chạm ngày càng nhiều, âm thanh phát ra cũng to hơn
Cả 2 người mồhôi lẫn lộn chẳng biết là của ai, thở hỗn hển nhưng vẫn chưa chịu dừng lại
Nga~ to ...!ư ...!to quá ...
Sướng không, bảo bối, có muốn anh cưng chiều em không? hắn xấu xa hỏi
Ưm ...!n ...!Phong ...!cho em ... cô r.ê.n r.ĩ cầu xin
Hắn đẩy ngã cô nằm trên giường, lại trở vềtư thế truyền thống ra vào ngày càng nhanh, tốc độ đến chóng mặt
Cô phối hợp cong người, 2 chân vòng qua hông hắn
Cảm giác thật là tuyệt, có thể cảm nhận được vật đó không ngừng chuyển động bên trong, to lớn nóng rực
Thật khiến người khác không thể ngưng lại được.

Chương 132: 132: Vẫy Đuôi

Kích tình đi qua, cô xụi lơ mặc hắn ôm mình vào phòng tắm, nhẹ nhàng đặt cô ngồi trong bồn bản thân ngồi sau lưng làm điểm tựa để vợ mình dựa dẫm vào
Nước nóng làm cơ thể thư thái hơn, cô ngã người ra phía sau cảm nhận được vòng ngực rắn chắc, 1 khoảng thời gian trôi qua vẫn duy trì tư thế này
Lãnh Phong còn thay cô kỳ cọ làm sạch cơ thể, cảm giác quá thoải mái nên Hoan Hoan ngủ thiếp đi lúc nào cô cũng chẳng hay
Hắn ôn nhu bế cô lên giường đã được trải 1 tấm drap mới thoang thoảng mùi thơm của cam thảo
Cô xoay người tìm vị trí thích hợp thở ra thoả mãn rồi chìm vào giấc mộng
Thấy cô rúc vào người mình, hắn mỉm cười
Định sẽ mặc áo choàng tắm nhưng không ngờ cục cưng lại gấp gáp như thế, đành phải trần như mộng đắp chăn mà ngủ thôi
1 tay hắn để làm gối cho cô tựa đầu, tay còn lại vỗ về tấm lưng trắng noãn
Cùng tắm chung trong 1 cái bồn, mùi xà phòng của họ giống nhau, nhưng hương thơm nam tính của hắn không lẫn đi đâu được, cô nằm bên cạnh cọ cọ cái mũi nhỏ vào bộ ngực trần to lớn kia cảm thấy an tâm vô cùng

Cả 2 cùng ôm lấy đối phương mà ngủ

Chỉ tịch đi hưởng tuần trăng mật, bao nhiêu việc liền đổ dồn lên đôi vai Liễu Thanh
1 người ôn hoà bây giờ lại cáu kỉnh khó chịu, Dương Hồng ngồi ở cái ghế sofa đối diện bàn làm việc, nhàn hạ ăn bánh uống trà, miệng không quên chọc ghẹo
Lúc trước còn bảo tôi là người đầu óc đơn giản, chê bai lão tử đây không thức thời, làm việc cho lão Phong sẽ kiếm được biết bao lợi lộc.

Hiện tại thì sao? Đúng là tự đeo gông vào cổ
Liễu Thanh bận rộn với đống giấy tờ kia đã đủ phiền, giờ lại thêm tên não phẳng này cứ ở bên công kích lảm nhảm, anh ta bực dọc mà quát
Cậu im miệng, có giỏi sao không đi tìm thư ký Lâm đi, ở đây ríu ra ríu rít mãi
Dương Hồng nghe đến Lâm Doãn bộ dạng uống trà hệt như quý tộc liền tiêu tán mất, trà hảo hạng 1 nửa bị phun, 1 nửa nghẹn lại nơi cổ họng khiến bản thân sặc sụa không thôi
Khụ khụ khụ ...!cái tên khốn kiếp cậu còn mặt mũi bàn luận vấn đề này với lão tử sao? Mỗi lần gặp lão đại, lần nào cũng bảo tôi và Lâm Doãn thân thiết khiến cho tâm tình lão đại cực kỳ không vui.

Hiện giờ mỗi lần nhìn thấy tôi là anh ấy lại cáu, chẳng thể hiểu nỗi mụ điên đó có gì hay ho mà lại làm anh ấy mê mệt như vậy chứ?
Vừa dứt câu liền súyt bị ăn 1 tập văn kiện, may là thân thủ tốt
Con mẹ nó chứ, là ai chán sống ...
/dám ném đồ vào lão tử, muốn chết sao?/ còn chưa kịp phun ra đã nuốt ngược vào trong

Lâm Doãn đang đứng khoanh tay trước ngực, đầu tựa vào cánh cửa gương mặt không để lộ biểu cảm chỉ cong lên nụ cười chẳng rõ ý tứ khiến Dương Hồng thấy mà rùng mình
Cô chẳng qua chỉ là đưa tài liệu để giám đốc Thanh giải quyết chẳng gây sự với ai
Đây là tình cảnh ứng với câu nằm không ăn đạn sao?
Đi đến cái ghế sofa mà Dương Hồng đang ngồi hiên ngang trước đó, cô chậm rãi tìm vị trí thoải mái mà ngồi
Mặc kệ tên bên cạnh đang run như cầy sấy
Lâm Doãn bắt chéo chân ra dáng nữ chủ hỏi
Muốn chết sao ...!là đang hỏi tôi ư, Hồng Hồng?
K...!không ...!làm gì có cậu ta lắc đầu phủ nhận đổi lại là cái nhìn khinh thường của cô
Lâm Doãn cũng chẳng muốn gây gỗ, xem như là tích chút phúc đức cho bản thân
Tài liệu

Cô nói ngắn gọn, Dương H ồng hiểu ra chạy đi lấ y thứ cô đã ném
Lâm Doãn nhìn sang phía Liễu Thanh hấ t mặt 1 cái, cậu ta li ền để tài liệu lên bàn anh ta

Hành động lấ y lòng rẻ ti ền, súyt chút vẫ y đuôi làm giám đố c Thanh của chúng ta đố i với Dương H ồng bây giờ có cái nhìn rấ t khác

_____

Tan làm, như thường lệ cô đến gara lấ y xe
Bánh xe bị hỏng lốp ...
Con mẹ nó, 1 ngày làm việc mệt mỏi, mày chỉ nằm yên trong gara chẳng làm gì cũng hỏng
Không còn cách khác đành phải nhờ người sửa nó vào ngày hôm sau đi làm
Bây giờ phải đón xe v ề
Số cô đúng là khắc khổ mà.

Chương 133: 133: Thái Độ Gì Vậy

Lâm Doãn để xe lại rồi đi đến sãnh muốn gọi taxi, giờ cao điểm xe cộ tấp nập thật là mệt nha
Đang suy nghĩ có nên gọi người đến đón không thì cô nghe thấy tiếng bước chân, tiến đến rất gần mình
Xoay người, gương mặt cô không chút biểu cảm
1 đám nữ nhân, trên người hàng hiệu ra dáng tiểu thư, giọng nói không thân thiện hỏi
Cô chính là thư ký chủ tịch?
Thái độ gì đây?
Lâm Doãn nhíu mày, đám người đó thấy thế liền lớn tiếng hăm doạ
Ha ! vẻ mặt cô như thế là ý gì, chỉ là 1 thư ký quèn mà dám ra vẻ với chúng tôi sao?
Đám rubi nhặng này cứ ong ong cả lên, nhưng nếu quan sát kỹ lưỡng thì cái ả đứng ở giữa lại rất ung dung, từ nãy đến giờ chẳng thèm mở miệng cứ như đang xem kịch
Cô ả đứng đó xem bộ móng tay mới làm, chắc chắn là chủ mưu rồi
Lâm Doãn nhìn vào cô ta ưu nhã buông ra câu châm chọc
Vậy tôi nên có dáng vẻ gì bây giờ, giống như các cô hiện tại chó cậy chủ ẳng ẳng lên sao?
Cô !
Kẻ không nói tiếng nào bây giờ mới lên tiếng
Nếu bọn họ cậy thế lực của tôi thì cũng là vì tình cảm chúng tôi tốt, còn thư ký Lâm đây chẳng qua chỉ là đồ chơi của Bạch Dạ tiên sinh mà cứ tưởng bản thân trèo lên cành cao ra dáng bà Bạch rồi sao?

Gương mặt này trông rất quen mắt, hình như tiệc cưới của bé Hoan cô ta có tham dự
Mà khoan đã, theo trí nhớ của cô thì những buổi tiệc có tên biến thái kia

đều có mặt cô ta
Giọng điệu ghen tức như thế, thảo nào !
Chắc là đã xem cô như cái đinh trong mắt, muốn trực tiếp nhổ lên đây mà
Nhưng cô ta đã tính sai 1 bước, dám nhắc đến cái tên cô không muốn nghe nhất
Còn dám bảo cô là đồ chơi
Lâm Doãn cô không biến kẻ khác thành sủng vật thì thôi, tại sao kẻ kiêu ngạo như cô phải bị người khác chơi chứ?
Loại người như họ cô gặp không ít, nhưng vẫn cảm thấy chướng mắt
Xe đột nhiên bị hỏng, đám người này lại đúng lúc có mặt ở đây
Cô không tin đây là trùng hợp
Phải điều tra xem có thật họ giở trò với xe của cô không
Đối với câu hỏi châm chọc này cô chỉ nhếch môi cười chẳng thèm quan tâm, ánh mắt tìm kiếm xem có xe taxi nào không
Đám người bị coi như không khí liền tỏ ra khó chịu với thái độ này, 1 người không khách khí chỉ trỏ thẳng vào Lâm Doãn mà quát
**Đây lại là thái độ gì, dám cư xử với khách hàng như thê sao?!!!
Cô ký hợp đồng với K ở mảng nào**? cô ta cứng cả họng khi nghe thấy câu hỏi của cô

Hơn nữa, đã tan làm, dù cô có là khách thì tôi cũng không có trách nhiệm phải đối đãi với kẻ có trình độ dân trí thấp
Ả ta nóng giận định đưa tay lên tát thì có 1 bàn tay rắn chắc ngăn lại
Mọi ánh mắt đều đổ dồn về người dám quản chuyện bao đồng kia
Lâm Doãn nâng mắt phượng nhìn thấy đối phương cô có chút kinh ngạc nhưng nhanh chóng liền giấu đi
Anh ta chậm rãi phun ra chữ Cút thành công khiến bọn họ cong đuôi bỏ chạy
Không gian trở nên yên tĩnh hơn, cô đảo vài vòng quanh người đã giúp mình, gật đầu cảm thán
Không tồi, nhưng từ khi nào lại thích lo lắng chuyện của người khác vậy, Yang?
Người này tên là Yang, mái tóc nâu đồng được cắt ngắn, khuyên tai xỏ 3 lỗ trên chân mày còn có vết sẹo không dài lắm
Cặp mắt anh ta sắt bén như kiếm Nhật, trông đáng sợ vô cùng chắc chắn không phải kẻ dễ dàng tiếp cận

Nhưng gương mặt nam tính góc cạnh, nước da lúa mạch khoẻ khoắn lại khiến người khác chỉ muốn lao đ`âu vào
Dáng người cao ráo này nếu đi làm diễn viên hoặc người mẫu thì chắc chắn sẽ rất nổi tiếng nha
L`ần nào gặp cũng thấy anh ta mặc áo đen, qu`ần bò nhưng lại rất soái
Đúng là những thứ đẹp đẽ luôn tìm ẩn nguy hiểm
Môi bạc vẫn lười biếng nhưng thái độ cực kỳ cung kính, hướng v`êLâm Doãn nghiêng mình 90°
Tiểu thư
Lâm Doãn cười như không cười vỗ nhẹ lên vai anh
Tiểu thư gì nữa chứ, đã bảo nhi`êu l`ần đừng gọi như thế nữa.

Gọi tôi là Doãn Doãn anh sẽ chết sao, Yang yêu dấu?.

Chương 134: 134: Cô Trở V ềNhà

Hắn nghiêm nghị ngẩn đ ầu xoay người đi nơi khác giọng nói có chút gượng gạo
Tôi đưa cô v ề
Lâm Doãn phía sau quan sát, môi mỏng cong lên
Tai đỏ như vậy là đang xấu hổ sao? Đúng là đáng yêu nha
Nếu không phải Yang là người lớn lên với cô từ nhỏ đến lớn thì Lâm Doãn đã trêu thêm r ồi
Đ ồtốt như thế mà lại không được ăn thật là đáng tiếc
Anh ta khởi động xe thể thao cẩn thận mở cửa ghế phụ cho cô
Chạy được 1 quãng Lâm Doãn li ền lên tiếng
Tôi có chuyện muốn nói với ba mẹ
Yang nhìn cô muốn nói gì nhưng lại thôi, Lâm Doãn khi đã quyết tâm chuyện gì sẽ không thay đổi ý định
Anh gật đ ầu

Chiếc xe đắc ti ền lao băng băng giữa thành phố hoa lệ, hoà vào dòng xe tấp nập trên đường r ồi biến mất
Tại trước cửa 1 trang viên lớn, bảo vệ có hơn chục người
Mỗi người được trang bị súng và bên cạnh có 1 con chó cảnh vệ
Thấy chiếc xe quen thuộc, họ tỏ ra cung kính
Anh Yang vất vả r ồi
Nói xong li ền mở cửa cổng
Anh vẫn trưng bày gương mặt lạnh trực tiếp chạy vào
Bên trong trang viên_____
Được thiết kế theo kiến trúc cổ, mái đình làm bằng gỗ quý bên cạnh là h ồ cá với cả trăm con cá đang tung tăng dưới dòng nước trong, bên trên còn được xây 1 cái thác nước thật to
Những cái cây bonsai được cắt tỉa, chăm sóc cẩn thận

1 con đường chính dành cho xe chạy được cán nhựa đường, còn lại đều được trãi 1 thảm cỏ xanh mướt
Nơi đây chẳng khác gì chốn bồng lai
Là sân phụ giúp chủ nhân nơi đây có thể thư giản
Chạy đến khuôn viên chính, Lâm Doãn xuống xe
Người trên xe lái chiếc xe đi mất
Cô nhìn xung quanh
Nơi này chẳng thay đổi gì, rộng đến nỗi khi nhìn phía xa xa ngoài đường chân trời thì chẳng thấy gì nữa.

Chẳng hiểu baba cô nghĩ gì nữa, có sân phụ còn cho người làm khuôn viên lại chẳng làm gì ngoài trồng cái cây anh đào
/Gâu ! /
Lâm Doãn xoay người về hướng phát ra âm thanh, cô cười thật tươi ngồi xuống giang tay

Con chó Samoyed nhìn thấy hình dáng cùng mùi hương quen thuộc liền lao đến sà vào lòng cô không ngừng vẫy đuôi
Dùng cái lưỡi liếm láp khắp mặt cô
Lâm Doãn ôm lấy cục bông to bự, không ngừng vuốt ve cái đầu to của nó, vui vẻ nói
Tiểu Hắc, chị về rồi đây
Mày còn quay về đây làm gì?!!!
Cho xin đi, chỉ vừa mới về đến sân vườn còn chưa kịp vào nhà đã phải ăn mắng
Lâm Doãn buông Tiểu Hắc khiến nó có chút mất mát liền ẳng ẳng rên rỉ biểu tình
Cô nhìn người đang mắng chửi mình
1 người đàn ông trung niên đã hơn 60 tuổi, da mặt có nhiều nếp nhăn nhưng thân hình lại rất cường tráng chẳng khác gì thanh niên
Tóc vẫn đen mượt, ánh mắt cực kỳ khó chịu như mũi dao đang đâm thẳng về phía cô
Ông chống cây gậy được làm từ gỗ cây bạch dương, chạm trỗ hình rồng đang ngậm lấy viên hồng ngọc
Áp lực ông phát ra không nhỏ, Tiểu Hắc run run liền núp phía sau Lâm Doãn không dám động đậy

Bên cạnh là 1 người phụ nữ dáng vẻ hiền hậu, mái tóc đen được búi gọn, khoé mắt có vài vết chân chim nhưng ở độ tuổi đã xế chiều được bảo dưỡng như thế thật sự rất tốt
Cả 2 đều mặc quần áo truyền thống
Toát lên vẻ quý tộc

Người phụ nữ bên cạnh thấy chồng mình cáu gắt liền nhỏ nhẹ khuyên bảo
Ông à, con nó về rồi sao ông lại nói những lời khó nghe như vậy?
Nó còn vác mặt về đây làm gì, Khương Mộc Chính Huy như tôi không có đứa con gái là nó.

Cút được bao xa thì cút, đừng về đây chọc tức ông già này!!!
Khương Mộc Chính Huy không nể mặt, lời văn trôi chảy, giai điệu hùng hồn chẳng biết có phải đã được chuẩn bị từ trước hay không
Chẳng vấp chữ nào, mỗi câu đều nhằm vào cô
Những người thuộc độ tuổi giống cha cô nói nhỏ nhẹ thôi cũng đã cảm thấy tức ngực khó thở, vậy mà ông rống lên như mãnh thú săn mồi, chẳng thấy có dấu hiệu gì như người bình thường
Người làm con như cô nên vui hay buồn đây?
Cả trang viên này chắc đều nghe thấy tiếng ông thống thiết chào mừng con gái về nhà.

Chương 135: 135: Gia Tộc Họ Khương Mộc

Lâm Doãn thở dài, cô ngồi xuống vuốt ve Tiểu Hắc đang run rẩy
Thái độ của cô làm Khương Mộc Chính Huy tay đang nắm cây gậy dùng lực súyt chút bóp nát
Phu nhân của ông, bà Lâm Phi Kiều ở bên cạnh vuốt ngực để chồng mình nguôi giận
Hoả sắp hạ thì cô lại châm thêm dầu
Chỉ vừa mới bước chân vào khuôn viên, còn chưa kịp vào nhà mà ba đã như thế rồi làm sao có thể nói chuyện nghiêm túc đây?
Ông nghe cô nói vậy, cơn nóng giận liền bùng phát
Giơ ngón tay trỏ về phía cô con gái rượu đang vuốt ve con chó không thèm để ý đến ba mình
Mày ...!mày ...!phản rồi, bà nhìn đứa con bà sinh ra đi, xem nó dám dùng giọng điệu đó nói chuyện với tôi
Ông nhìn về phía Lâm Doãn rồi lại nhìn vợ mình, nếu không phải ông còn khoẻ mạnh chắc lúc này đã ngất đi lâu rồi
Khương Mộc phu nhân thật chẳng biết nên làm gì, 2 cha con nhà này cứ mỗi lần gặp nhau đều như nước với lửa
Bà chỉ còn cách vuốt ngực để ông nguôi giận

Nhưng người nóng tính như Khương Mộc Chính Huy sao có thể dễ dàng nén đi lửa giận trong người.

Ông vung cây gậy trong tay ném thật mạnh về phía Lâm Doãn
Cô né được, cây gậy cũng vỡ nát thành từng mảnh
Gỗ mục rồi, ném cái nhẹ liền gẫy, chắc là do ba keo kiệt dùng hoài 1 cây mấy năm nay đó
Cô mở miệng châm chọc
Khả năng chọc tức của Lâm Doãn đúng là khiến người ta mở rộng tầm mắt

Chỉ thấy Khương Mộc lão gia như con hổ bị nắm phải đuôi
Mắt long lên sòng sọc, gân xanh cũng nổi lên
Khương Mộc Lâm Doãn ...!mày ...!người đâu ...!người đâu, mau tống cổ nó ra ngoài cho tôi!!!
Được rồi, đã 3 năm rồi con mới về nhà, ông đừng có như vậy được không
Vợ ông thống thiết cầu xin
Mấy năm nay và nhớ con đến phát điên, không ngày nào không trông ngóng cô trở về
Luôn muốn đi thăm nhưng lại không thể làm trái ý của Khương Mộc lão gia được
Hôm nay không hẹn mà quay về, bà kinh hỉ xúc động không thôi.

Nhưng tại sao cái viễn cảnh này cứ phải xuất hiện, phá nát niềm vui nhỏ bé của bà kia chứ
Thấy vợ mình rưng rưng, ông dù tức muốn trào máu nhưng vẫn cố kìm nén
Là đàn ông không được để người phụ nữ của mình rơi lệ
Cô thấy mẹ đau khổ cũng dừng lại
Lâm Doãn đứng lên tiến đến gần

Ba, mẹ ...!con gái về rồi
Khương Mộc lão gia không nói gì nữa, hừ nhẹ rồi bước vào trong nhà
Bảo vệ và người làm trong nhà cũng chẳng thấy 1 ai
Vì đơn giản là lúc nãy Yang đã âm thầm cho người ra lệnh dù có nghe bất cứ tiếng động gì cũng phải vờ như không nghe
Còn thông báo với mọi người, tiểu thư nhà họ Khương Mộc đã về
Tại phòng ăn gia đình _____
Khương Mộc phu nhân nhiệt tình gắp thức ăn cho cô, từ khi cô rời khỏi chưa bao giờ bà vui vẻ như hôm nay
Doãn Doãn của mẹ, con ăn nhiều vào, đã ốm như thế rồi sao?
Chồng bà thấy thế cũng liền im lặng, sợ bản thân sẽ nói những lời khiến bà không vui
Mà Lâm Doãn cũng có suy nghĩ như thế
Không khí im lặng bao trùm khiến ai cũng đều khó xử
Khương Mộc phu nhân liền tìm chủ đề
Haha ...!Doãn Doãn, hôm nay con về đây là muốn thăm ba mẹ hay là vẫn

còn chuyện gì khác?
Ha ...!chắc là vì vô dụng nên bị công ty sa thải, liền không biết xấu hổ mới về...
Ông à bà nhắc khéo

Khương lão gia .....
3 năm trước vào 1 đêm mưa tầm tả, cô cũng đã gây gổ với baba 1 trận ầm ĩ
Đồ đạc quý giá đều bị 2 người làm hỏng, chỉ vì cô cứng đầu không chịu nghe lời
Đứa bất hiếu như cô ông cũng đã bảo rằng nếu không ngoan ngoãn thì cút ra ngoài
Lòng tự tôn quá cao, cô chẳng đem theo gì lao ra khỏi nhà hoà vào làn mưa mà biến mất
Từ đó cô bỏ đi cái họ Khương Mộc, dùng tên mà nổ lực sinh tồn ở thành phố P
Tự mình bước đến vị trí hiện tại
Gia tộc lớn đương nhiên có kẻ thù, vậy nên con cháu trong gia tộc trừ khi trưởng thành hoặc bản thân mong muốn sẽ không được lộ diện với bên ngoài
Vậy nên chẳng ai biết cô là ai
Cô cực khổ như thế, chẳng qua là vì làm trái ý gia đình không muốn lấy chồng.

Chương 136: 136: Cô Trưởng Thành

Bàn ăn đầu là cao lương mỹ vị, nhưng Lâm Doãn không muốn ăn
Cô bỏ đũa xuống, đôi mắt đầy tâm sự nhìn xa xăm
Khương Mộc phu nhân lo lắng đến ngồi bên cạnh xoa đầu cô
Công việc ở K ...!chẳng lẽ gặp vấn đềthật sao? vậy ...!vậy con vềnhà đi, muốn làm việc gì mẹ thu xếp giúp con
Khương Mộc Chính Huy nhíu cặp chân mày kiếm tỏ thái độ không thích
Vốn dĩ ông định sẽ mắng cô 1 trận, dù sao cũng đã cứng miệng không nhận con gái
Nếu bây giờ cho nó vềthì mặt mũi ông để ở đâu?
Hơn nữa, rời khỏi nhà là quyết định của nó chứ không phải ông đuổi, dù năm đó trong lúc nóng giận ông đã nói những lời quá đáng
Người làm cha mẹ chẳng qua chỉ là muốn con cái có 1 bến đậu thôi
Ông là người thô kệch không biết nói những từ hoa mĩ nên cách yêu của ông dành cho cô khác xa với Khương Mộc phu nhân
Đành đứng nhìn đứa con gái thương yêu bỏ đi
Hôm nay cô về, trong lòng ông vui mừng khôn xiết nhưng vẫn tỏ ra cứng rắn
Kết quả, lại gây nhau 1 trận
Nhìn thấy vợ mình vui buồn đan xen, ông muốn mắng cũng nuốt ngược vào trong
Ngồi yên không nói
Lâm Doãn nhìn mẹ, cô nhẹ nhàng lắc đầu
Công việc con vẫn ổn, lương 1 tháng đủ tiêu 1 năm, mẹ không cần phải lo đâu
Con gái à, sản nghiệp nhà ta sau này cũng sẽ là của con.

Sao con phải ra ngoài làm việc vất vả như thế.

Về đây được không? bà đưa cặp mắt buồn về phía cô
Nhà họ Khương Mộc trong mảng kinh doanh, tài chính, ngân hàng, ...!đều có công ty.

Mặt mũi lại to cho nên ai cũng kính nể
Nhưng Lâm Doãn lại không muốn công khai thân phận, cô không muốn đi đâu cũng đều thấy ánh mắt giả tạo, hành động a dua nịnh nọt mà người khác bày ra với bản thân
Lúc này, ba cô mới lên tiếng
Hừ, nó mà chịu về à.

Nếu nó về chẳng khác nào đồng ý vấn đề xem mắt lấy chồng
Ông châm chọc
Con sẽ đi xem mắt
Cả Khương Mộc lão gia và Khương Mộc phu nhân sau khi nghe xong câu nói liền cảm xúc lẫn lộn
Công việc vẫn ổn, tháng nào bà cũng phái người theo dõi tình hình tất nhiên là biết chuyện này
Nhưng người không dễ nhượng bộ như con gái bà bây giờ lại tự mình muốn xem mắt?
Rốt cuộc những năm qua có chuyện gì khiến cô hồi tâm chuyển ý?
Lâm Doãn biết ba mẹ đang nghĩ gì, không khí có chút ngại ngùng
Cô vươn tay cầm lấy ly rượu vang trước mặt uống cạn 1 hơi rồi bình tĩnh nói
Con ...!công việc vẫn ổn, sức khoẻ cũng thế.

Chẳng qua con đã suy nghĩ thông suốt, không thể sống như thế này cả đời, cũng không nên làm ba mẹ phải lo lắng ...!con ...!con xin lỗi
Thì ra là cô đã suy nghĩ chính chắn hơn
3 năm bôn ba vất vả thật là xứng đáng
Ngay cả người cứng nhắc như Khương Mộc Chính Huy cũng bị cô làm cảm động muốn rơi nước mắt
Thì ra con gái trưởng thành rồi, không muốn ba mẹ đau lòng ...
Mà khoan, vậy cái màn cãi nhau làm ông súyt trào máu lúc nãy là sao?

Mà thôi đi, con cái hiểu được vấn đề mà ba mẹ lo lắng ngày đêm làm ông rất vui
Bà ôm cô vào lòng, ông cũng đứng lên đến bên cạnh họ
Cả nhà 3 người ôm nhau đầy hạnh phúc trong căn nhà đầy vật dụng quý giá, lấp lánh
Khung cảnh thật giàu có ...!không, thật xúc động làm người khác nghẹn ngào
Dùng bữa xong, cô đi về phòng
Nơi này vẫn vậy, vật dụng của cô từ tủ sách, giường ngủ đều gọn gàng
Chắc là mẹ đã cho người đến quét dọn thường xuyên
Cô ngồi trên giường, ngẩng đầu nhìn trần nhà gương mặt hiện ra vài đường hắc tuyến
Trong phòng ngủ của cô ...!từ lúc nào lại có cái đèn chùm to như thế?
Ý tưởng này chắc chắn là lão ba nghĩ ra
Vật dùng trang trí phòng khách sao lại đem gắn vào phòng cô chứ?!!!
Haizzz, kệ đi
Giờ cô có đi hỏi thì ba cô chắc chắn sẽ bảo
Nhà giàu nên trang trí xem như thế nào, không hợp thì gỡ ra
Cốc cốc ...
Tiếng gõ cửa đánh tan những suy nghĩ vớ vẩn của cô
Lâm Doãn nhẹ giọng
Vào đi
Cửa mở ...
Yang bước vào cầm theo 1 ly sữa trên tay.

Chương 137: 137: Kế Hoạch Của Cô

Anh đặt ly sữa lên bàn rồi xoay người bước ra ngoài
Lâm Doãn đang mệt nên cô cũng không ngăn cản, ngày mai sẽ nói chuyện với anh sau
Yang bước đến cửa thì khựng lại
Tiểu thư ! cô định sẽ xem mắt sao?
Lâm Doãn không ngờ người lầm lì như anh sẽ hỏi về vấn đề này
Cô tinh quái cười
Sao vậy? chẳng lẽ anh định cướp cô dâu sao, Yang yêu dấu?
Anh có chút giật mình, sau đó liền phục hồi trạng thái ban đầu
Không !
Lâm Doãn chống tay lên chiếc giường êm ái, đôi chân tinh nghịch đá loạn trong không khí
Em biết ngay mà, anh chắc chắn sẽ là ứng cử viên cho vị trí bảo vệ hôn lễ, sao lại có thể cướp cô dâu chứ, haha
Cô cười

Anh cũng cười
Nhưng nụ cười của anh có phần chua chát
Anh đưa lưng về phía cô nên Lâm Doãn không thấy được vẻ mặt đau khổ của anh lúc này
Đôi mắt buồn rười rượi, 2 tay nắm chặc để móng tay đâm sâu vào da thịt
Yang chẳng cảm thấy đau, vì trái tim anh giờ đây đang rỉ máu
Người con gái mà anh yêu lại muốn đi xem mắt người đàn ông khác, anh lại chẳng làm được gì
Từ nhỏ anh được Khương Mộc lão gia đem về từ cô nhi viện, huấn luyện để trở thành người sẽ bảo vệ Lâm Doãn sau này
Nhưng lâu ngày thứ tình cảm đó đã biến chất, anh và cô sớm tối vui buồn có nhau

Anh không dám trèo cao, đành phải chôn giấu tình cảm trong lòng âm thầm bảo vệ
Khi cô không muốn kết hôn mà rời khỏi, anh không nhẫn tâm nhìn cô vất vả
Nhưng trong lòng như trút gánh nặng
Cô đến K làm việc, những kẻ gây khó dễ và có ý đồ bất chính sẽ bị anh xử lí sạch sẽ
Những năm qua vẫn luôn như vậy
(Nhưng chuyện của cô và Bạch Dạ Phi Long, ngoài buổi tiệc công ty thì anh chẳng còn biết gì
K rất cơ mật, hôm cô cùng hắn triền miên, anh lại bị điều đi thám thính ở ngoại ô)
Bây giờ cô trở về, anh vui vẻ chưa được bao lâu thì cô lại bảo sẽ kết hôn theo ý của ba mẹ
Anh thật sự muốn hỏi cô, nếu đối tượng là anh thì có được hay không?
Nhưng chẳng thể mở miệng được
Tiểu thư nghỉ ngơi đi nói xong anh bước ra ngoài rồi đóng cửa
Lâm Doãn ngồi trên giường đấm đấm cái vai nhỏ đau nhức
Làm việc cả ngày, lại còn gặp phiền phức
Cô bước vào phòng tắm

30 phút sau liền bước ra với áo choàng tắm trên người
Bàn tay nhỏ nhắn cầm cái khăn lau lau mái tóc ướt thoang thoảng mùi hoa đào
Cô tiến đến bên giường, ngồi chéo chân đăm chiêu hồi lâu.

Khuôn miệng lại nhếch lên
Về vấn đề kết hôn, cô đã suy nghĩ rất kỹ
Sau này chỉ cần lập 1 hợp đồng hôn nhân sẽ không can dự vào cuộc sống của đối phương là được
Vì nguyên nhân cô kết hôn là muốn cái tên biến thái kia sẽ không đến tìm cô gây thêm rắc rối
Trong buổi lễ sẽ trực tiếp công bố thân phận tiểu thư gia tộc Khương Mộc của cô
Hắc bang dù có bá đạo, hung tàn đến đâu thì cũng phải nể mặt dòng họ cô vài phần

Sau này sẽ không cần luồng cúi trước hắn
Cuộc sống sau này của cô sẽ tràn ngập màu hồng, happy ending nha hahahahahaha !.

Bây giờ thì ngủ
Ném cái khăn lau tóc xuống đất, cùng với áo choàng tắm, đắp chăn tắt đèn
Đêm đó, cô mơ thấy mình mặc váy cưới lông lẫy cùng nắm tay 1 chàng trai dáng người cao ráo, không rõ mặt mũi như thế nào tiến vào lễ đường

Cùng với sự chúc phúc của gia đình
Cửa lễ đường mở ra, Bạch Dạ Phi Long gương mặt tái nhợt, bù lu bù loa đến dưới chân cô quỳ xuống nức nở
Lâm đại tiểu thư, tôi sai rồi, là do tôi có mắt không thấy Thái Sơn.

Tôi nguyện cả đời làm thân trâu ngựa tùy ý cô định đoạt
Hắn vừa nói vừa cúi đầu lạy lục vang xin các kiểu
Nhưng Lâm Doãn vẫn chưa thoả mãn, cô giơ 1 cước đá hắn bay thật xa
Bạch Dạ Phi Long gào thét đau đớn, nhưng vẫn chạy về phía cô quỳ lạy
Lâm Doãn nghênh mặt, tay khoanh trước ngực giọng nói ngông cuồng bảo
Chẳng phải lúc trước anh tài giỏi lắm hay sao, bây giờ lại làm hành động như thế không cảm thấy xấu hổ à?
Là lỗi của tôi, là lỗi của tôi, mong cô đại nhân đại lượng không truy cứu.

Chương 138: 138: Hợp Đồng

Nhìn hắn như vậy cô hả hê vô cùng, Lâm Doãn vươn chân dài để đôi giày pha lê được nạm đầy kim cương chạm vào cằm Bạch Dạ Phi Long đang quỳ dưới đất
Muốn tôi bỏ qua sao?
Vâng, mong cô bỏ qua cho kẻ hèn này hắn trưng gương mặt tội nghiệp mong cô tha cho 1 con đường sống
Nằm mơ đi, hahahahahaha !.

Cô cười, cười thật sảng khoái
Cũng may là phòng được cách âm, nếu không người khác còn tưởng thần kinh cô có vấn đề
Chẳng biết ai mới là người nằm mơ
Đêm đó, thật là 1 giấc mơ đẹp
Hôm sau thức dậy tràn đầy sinh lực, cô vẫn còn cảm thấy hả hê vì giấc mơ hôm qua
Không lâu sau nó sẽ thành hiện thực, Lâm Doãn cô sẽ tha hồ dày vò tên biến thái chết tiệt kia
Buổi sáng tại khuôn viên chính dưới gốc cây anh đào
Cô vui vẻ ăn
Khương Mộc phu nhân thấy cô vui như thế cũng vui lây
Chắc là sắp đi xem mắt nên tâm trạng con gái bà mới tốt như thế
Khương Mộc lão gia thấy cô ngoan ngoãn cũng không nói gì
Sau khi dùng xong buổi sáng, phu nhân liền bảo
Đúng rồi, tối nay con hãy đến nhà hàng hoàng gia ăn tối, ba và mẹ đã chuẩn bị nên con đừng lo gì cả, cứ đi ăn vui vẻ
Chuẩn bị? cô chỉ vừa về tối qua mà hôm nay liền đi xem mắt?
Có nhanh quá hay không?

Thôi mặc kệ, nhanh lúc nào hay lúc đó
Càng nhanh càng tốt, vì cô muốn thấy vẻ mặt nhếch nhác của tên bang chủ khốn kiếp kia thật sớm
Nghĩ đến đây, cô cười đến sáng lạng, hào quang toả khắp nơi
Lão gia và phu nhân nhìn nhau cười, mẹ cô còn tặng cho cô cái ôm ấm áp
Mẹ biết con sẽ thích mà
Vâng, con thích lắm
Con thích cái dáng vẻ quỳ hèn mọn của Bạch Dạ Phi Long khi biết con là người quyền lực như thế nào, moahahahaha !.

Mỗi người 1 suy nghĩ
Chỉ có Yang đứng phía xa có trách nhiệm bảo vệ là chẳng tài nào vui được
Lâm Doãn thoải mái đến sân phụ !
Câu cá trong hồ, tỉa bonsai không còn cái lá !
Lão gia cũng chẳng giận, chỉ mỉm cười
Con bé nghịch ngợm này, đừng có quá quắt
Chỉ nói như vậy, xong, ông liền đi mất
Muốn cô lấy chồng đến thế hay sao?
Quan hệ được cải thiện chỉ vì cô đồng ý xem mắt?
Ba cô thật là 1 người kỳ quái mà
Nghịch đến chán chê, cô liền cùng Tiểu Hắc chạy nhảy đến khi trời tối mặc bộ váy màu đỏ trễ vai dài đến đầu gối mẹ đã chuẩn bị
Yang đã ở trên xe đợi cô xuống
Lão gia nghiêm nghị nhìn anh
Đưa con bé đến nơi, cậu có thể rời đi

Nhưng an toàn của tiểu thư!
Thân phận con bé chưa bị bại lộ, hơn nữa nam nữ hẹn hò cậu đến làm bóng đèn nếu đối phương từ chối con gái tôi, cậu sẽ chịu trách nhiệm sao!!!?
Khương Mộc Chính Huy thét lớn, Yang không còn nói gì nữa chỉ gật đầu tuân lệnh
Trên đường đến nhà hàng, Yang lấy hết can đảm hỏi
Cô thật sự muốn đi xem mắt sao
Lâm Doãn ngâm nga bài hát, chìm vào suy nghĩ riêng chẳng hềnghe anh ta nói gì chỉ vui vẻ mà cười

Lòng anh như đã chết, không còn hỏi gì nữa
Đến khi cô chợt nhận ra liền hướng về phía anh
Yang, lúc nãy anh hỏi em cái gì vậy?
! !
Anh không nói gì
Lâm Doãn cũng không để tâm, tính khí của anh từ nhỏ tới lớn là như thế
Cô cũng không quản
Chuyện quan trọng bây giờ là nên làm gì tên biến thái kia
Đã đến nơi cô chậm rãi bước vào nơi hẹn
Khí chất sang trọng, gương mặt xinh đẹp thu hút mọi ánh nhìn
Cô cười lên càng khiến người khác phải say mê
Đến tầng cao nhất, liền thấy có người đang chờ
Đối phương quay lưng về phía cô
Mặc bộ vest màu xanh đen
Lâm Doãn tiến đến ngồi vào vị trí đối diện giả vờ bẽn lẽn
Xin lỗi, tôi đến muộn, đã để anh chờ lâu
Không sao đối phương trả lời
Cô đến trễ chẳng qua là vì phải soạn hợp đồng sau hôn nhân
Nhưng mà, người này thái độ trả lời như thế cô có chút không thích cho lắm
Gương mặt hài hoà, trông cũng lanh lợi ngoài ra thì bình thường hơn cả bình thường
Có lẽ vì cô đã gặp qua nhiều cực phẩm mỹ nam cho nên với nhan sắc này của anh ta cô cũng chẳng thấy có gì đặc biệt.

Chương 139: 139: Anh Im Miệng!!!

Món ăn đã được dọn lên, người đối diện vẫn cứ hời hợt còn chẳng buồn giới thiệu tên
Cũng bị ép đến xem mắt?
Chẳng biết ba mẹ có nói cho tên này biết thân phận của cô hay không
Sau khi đã dùng xong món chính, anh ta mới mở miệng
Nghe ba mẹ tôi nói, cô hiện tại đang làm việc ở K, gia đình chỉ là nhân viên công chức bình thường
Lâm Doãn cười
Thái độ gì đây? cái tên này
Cái giọng điệu xem thường đó làm cô phát cáu
Cứ nghĩ là người lãnh đạm vậy thì hợp đồng có điều khoản không xem vào cuộc sống của nhau sẽ dễ dàng được đồng ý hơn, ai ngờ đâu là 1 tên cặn bã
Anh đã nghe ai nói !
Anh ta lấy khăn lên lau miệng, chậm rãi nói
Trước khi xem mắt phải biết thông tin đối phương, chắc là cô cũng biết gia đình tôi kinh doanh bất động sản, tôi vừa mới du học về tương lai sẽ kế nghiệp tài sản gia đình.

Cô có thể miễn cưỡng trở thành vợ tôi nhưng sau này tất cả mọi chuyện phải lấy tôi làm trung tâm, tuyệt đối nghe theo mệnh lệnh
Thì ra là 1 tên lêu lỏng chẳng có nghề nghiệp gì, còn dám xem thường cô?

Gia nghiệp của anh chẳng là cái đinh gì trong mắt cô, nhưng có điều ! Lâm Doãn rất thích xem những vở kịch tự cung như thế này, để xem tên này định nói gì tiếp theo
Sau này kết hôn, chỉ cần ở nhà quán xuyến, công việc của tôi sau này cần phải ngoại giao và kết giao nhiều thành phần, cô chỉ cần mắt nhắm mắt

mở.

1 tháng 5 vạn chi tiêu sẽ là của cô anh ta châm điếu xì gà tỏ ra sành sỏi nhưng trong mắt cô chẳng qua cũng chỉ là thằng trẻ ranh
Đang ám chỉ sau này nếu anh ta có mây mưa với cô em nào cô cũng phải xem như không thấy
Lâm Doãn cô phải nhìn sắc mặt người khác mà sống ư?
1 tháng lương của cô là 60 vạn, bảo cô bỏ việc để về làm mẹ tên này?
Lâm Doãn vén tóc bên tai, miệng cô từ nãy đến giờ không ngớt cười
Anh ta nhìn cô, ánh mắt dò xét khó chịu
Nhìn dáng vẻ cô như thế kia chắc đã qua tay không biết bao nhiêu thằng, hàng hiệu trên người chắc cũng từ đó !
Lâm Doãn đứng lên, thấy cô hiền mà làm tới sao cái tên này
Xem ra hắn không chỉ muốn chết, mà còn muống cả dòng họ cùng chôn theo
Vơ lấy cái chân nến định tẩn tên này 1 trận ra hồn, để cái miệng kia đừng sủa bậy
Chưa kịp động đến đã thấy tên đó bay xa 8 mét, cái ghế anh ta đang ngồi cũng lăn theo
Cô chưa làm gì luôn nha
Chẳng lẽ nội lực cô thâm hậu đến mức chỉ cần nổi chút sát khí liền có thể ném 1 người bay xa như vậy sao?

Còn chưa hiểu chuyện gì đã nghe thấy tiếng nói vang lên bên tai
Từ khi nào em lại cam chịu để hạng rác rưởi này lăng nhục?
Cô xoay sang bên cạnh
Hử? Bạch Dạ Phi Long?
Sao hắn lại ở đây, hơn nữa tại sao gương mặt hắn lúc này lại khó coi đến thế?
Bình tĩnh lại, cô phản biện
Ai nói tôi cam chịu? nếu anh không rãnh rỗi can thiệp chuyện không đâu tôi đã cho tên đó 1 vé tham quan địa ngục rồi
Em còn dám nói, nếu tôi không đến thì chẳng biết sẽ xảy ra chuyện gì!!!
Anh im miệng đi, tôi có xảy ra cái chó gì cũng là vấn đề của cá nhân tôi, anh là cái quái gì mà xen vào?!!!
Hệt như đôi vợ chồng cãi nhau vậy

Cái tên kia tự dưng bị cho ăn 1 đấm đau điếng, máu mồm máu mũi thi nhai tuông ra, lồm cồm bò dậy lại thấy chẳng ai thèm để tâm đến mình liền bụm miệng ngăn máu chảy gào thét
Con mẹ nó, mày có biết !
Chưa nói hết câu đã bị cái lườm ngúyt của Bạch Dạ Phi Long doạ sợ run lẩy bẩy, hắn đưa ra câu cảnh cáo
Câm miệng
Lâm Doãn nhìn về phía tên kia, thấy mặt mày hắn tái còn hơn miếng thịt trong bữa ăn chính khi nãy liền khinh thường
Kém cỏi
Bị cô xem như phế vật, lòng tự tôn bị tổn hại nghiêm trọng, tên đó lấy hết can đảm
Chúng mày đợi đi, ba tao sẽ không bỏ qua chuyện này.

Ngày mai tao sẽ khiến chúng mày hối hận, tao sẽ lột da rút gân mày, còn con đàn bà của mày tao chơi đến khi nào chán sẽ vứt nó vào khu C để bọn hạ tiện ở nơi đó chăm sóc thật tốt.

Chương 140: 140: Buông Ra!!!

Bạch Dạ Phi Long lao đến như 1 cơm gió, bàn tay to vươn dài nắm chặc lấy cái miệng đang luyên huyên không ngừng của tên kia nhấc bổng anh ta lên, ánh mắt hắn tràn ngập sự rét lạnh của địa ngục
Ngay cả người phụ nữ của hắn cũng dám có ý đồ? hắn thật sự muốn xé xác tên này ngay tại đây
Anh ta không thở được nắm lấy cổ tay hắn giãy giụa không ngừng hệt như con cá bị mắc lưới
Nước mắt trào ra không ngừng, gương mặt cũng đỏ lên vì thiếu dưỡng khí
Nhưng chẳng thể làm Bạch Dạ Phi Long dâng lên 1 tia thương xót
Đến khi anh ta trợn to đôi mắt trắng dã, sắp ngất đi hắn liền 1 lần nữa ném bay anh ta đi
Lâm Doãn không biết từ khi nào đã ngồi lại bàn ăn, vô tư thưởng thức món tráng miệng
Bị máu của tên này dính vào tay hắn, Bạch Dạ Phi Long nhíu mày đi đến bên cô cầm chai rượu đổ lên tay rồi lấy cái khăn trên bàn ăn lau đi
Tên đó khi đã hít đủ hơi thở của sự sống liền run rẩy bò ra ngoài vì hắn sợ đến mức không đứng lên được
Vừa bò ra được tới cửa thì chẳng ai nghe thấy tiếng gì nữa
Bạch Dạ Phi Long nắm lấy cổ tay trắng kéo Lâm Doãn đứng lên
Cô kêu đau trừng đôi mắt to về phía hắn
Bỏ ra, tên điên này!
Hắn vẫn như cũ không thèm để ý, lôi cô ra ngoài
Lâm Doãn mang giày cao gót vẫn không theo kịp bước chân của hắn, súyt té vài lần
Cô vùng vằng

Anh nghĩ mình đang làm cái quái gì vậy, may bỏ ra coi!!!
Tay bị nắm đau điếng, hắn muốn bẻ gãy tay cô hay sao?

Tay còn lại cô cố sức cào cấu để hắn biết đau mà buông ra, nhưng hắn vẫn như cũ chẳng màng đến
Họ dùng thang máy đi xuống sãnh, lúc này cô mới để ý nơi này chẳng có ai ngoài cô và hắn
Tên này đã làm gì?
Buông ra mau!!!
Hắn nhét cô vào ghế sau chiếc Lamboghini của mình, Lâm Doãn chao đảo 1 h ồi ng ồi dậy định bước ra ngoài thì hắn đã đạp chân ga rời khỏi nhà hàng
Lâm Doãn điên cu ồng đập cửa xe, còn liên tục gào thét
Cái tên điên này anh mở cửa cho tôi, mau dừng xe lại, tôi nói anh mau dừng xe lại có nghe thấy không!!!
Cô thật sự rất tức giận
Đi xem mắt vốn dĩ theo kế hoạch phải cùng nhau thưởng thức buổi tối vui vẻ mới đúng
Không ngờ tên rác rưởi kia dám nhìn xem cô như gái bán hoa còn nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ
Như vậy cũng thôi đi, người chịu sỉ nhục là cô
Tên này lại từ đâu xông ra nổi điên với cô làm gì?

_____

Xe dừng lại trước cửa căn biệt thự hôm trước hắn đưa cô v ề
Bạch Dạ Phi Long xuống xe mở cửa xe sau r ồi kéo cô đang vùng vẫy trong xe ra ngoài

Lâm Doãn cởi đôi giày cao gót ném v ềphía hắn
Bạch Dạ Phi Long giơ tay che chắn
Đợi cô ném xong thì nắm tay kéo
Đôi chân thon của cô chạm mặt đất toàn là sỏi có chút đau, nhưng vẫn cố muốn thoát khỏi
Cô dùng nắm đấm nhỏ đả loạn vào người hắn nhưng tay lại không thể nào chạm được vào đối phương
Cái tên vô lại ! anh cút cho tôi!!!
Hết cách, cô dùng chân mà đá
Sỏi trên đất cũng bay tán loạn, đ ồng thời cũng khiến chân cô lắm lem bùn đất, có chút sưng lên
Bạch Dạ Phi Long kéo cô vào biệt thự hướng phòng ngủ trên t ầng mà đi
Ách ! buông ra, hỗn đản, chết tiệt!!!

Chân cô bị trầy xước nên cảm thấy rất đau rát, vậy mà hắn chẳng thèm bận tâm
Đôi mắt bừng bừng lửa giận, tròng mắt còn vương vài tơ máu trông rất đáng sợ
Vào trong phòng ngủ, hắn ném cô lên cái giường lớn
Lâm Doãn ngã sóng soài nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh
Chung quanh cô có bao nhiêu đồ vật thì cô liền ném bấy nhiêu thứ về phía hắn
Đừng qua đây, tôi bảo anh đừng có qua đây có nghe thấy không!!!
Bạch Dạ Phi Long dùng tay gạt những thứ đó sang 1 bên, lao lên giường
Lâm Doãn sợ muốn chết, thấy cửa phòng vẫn còn mở cô lồm cồm ngồi dậy định chạy đi thì hắn đã nhanh chóng ấn cô xuống giường
Buông ra, mau buông ra cho tôi!!!
Cô đánh loạn lên lồng ngực hắn
Bạch Dạ Phi Long dùng 1 tay khoá trụ 2 tay cô rồi kéo chúng lên đầu giường.

Chương 141: 141: Kết Hôn

Lâm Doãn uốn éo thân mình, hắn chống 1 tay bên cạnh eo cô, 1 chân đang để ở giữa 2 chân cô khiến cô không thể nào chạy được
Tay bị nắm rất đau, hắn cũng chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì
Bóp cổ tay cô sắp gãy luôn r ồi
Bỏ ra, rốt cuộc anh bị cái quái gì vậy, điên à?!!!
Hắn nhíu đôi mắt, từ trên cao nhìn xuống cô y hệt con thú nhỏ sắp bị sư tử ăn thịt
Hơi thở của hắn phả vài mặt khiến cô cảm giác tình cảnh này cực kỳ nguy hiểm
Em dám đi xem mắt? hắn lên tiếng chất vấn
Cô xem mắt thì sao chứ
Lâm Doãn có chút chột dạ nhưng bản thân cũng chẳng hiểu tại sao lại có cảm giác đó
Xem mắt cũng chẳng phải chuyện gì đáng xấu hổ, tại sao tôi lại không dám?
Hắn nắm cổ tay cô ngày càng chặt hơn, cô cảm thấy hình như máu không còn lưu thông vào bàn tay nữa r ồi

Đau ...
Cô biểu tình
Nhưng chẳng thể làm người bên trên thương xót
Em làm vậy là có ý gì?
Có ý gì là ý gì, trai lớn lấy vợ ...!gái lớn gả ch ồng, chẳng lẽ tôi phải sống cô độc cả đời không nơi nương tựa? Bây giờ tôi không còn nhỏ cho nên muốn có 1 gia đình ...
Em muốn gia đình anh có thể cho em, đi ều kiện anh đưa ra có gì không thoả đáng, tên khốn nạn lúc nãy hơn anh ở điểm nào, em ở bên cạnh anh có gì không tốt sao cứ phải đi tìm những thằng khác hắn xen ngang vào

Cái tên này càng nói càng quá đáng
Anh chú ý ngôn từ chút đi, cái tôi muốn là gia đình, còn thứ anh muốn chẳng qua là quan hệ tình nhân.

Cho tôi gia đình? đừng có làm tôi cười cô căm phẫn quát thẳng vào mặt hắn
Trên đời này có biết bao nhiêu người sao cứ phải nhắm vào cô?
Nếu không phải là tại hắn cô có cần đi xem mắt để rồi bị sỉ nhục như thế không?
Vốn dĩ buổi xem mắt hôm nay phải giống trong suy nghĩ của cô
Nhưng tại sao hắn lại đến đây, còn thấy được cảnh tượng chật vật này
Cô thật sự muốn thấy cảnh hắn quỳ trước chân cô dập đầu tạ lỗi
Cô mong rằng sau này chẳng còn chút quan hệ gì với nhau, hắn cũng biết cô ghét hắn nhưng cứ xuất hiện trước mặt cô là có ý gì?
Bạch Dạ Phi Long chẳng hiểu nỗi người thông minh như cô sao EQ lại thấp như thế, cứ cố chấp quy định hắn mê luyến thân thể cô
Vậy thì chúng ta kết hôn đi
Muốn lấy cô làm bình phong che mắt? Nằm mơ
Tôi thà làm ni cô cũng sẽ không bao giờ chiều theo cái ý nghĩ ghê tởm này của anh!

Lâm Doãn tức giận cắn răng từng câu chữ, còn Bạch Dạ Phi Long bây giờ hắn phẫn nộ đến mức muốn giết người
Hôm qua có người nói cô có hành động rất thân mật với 1 người đàn ông lạ mặt hắn đã phá nát cái phòng làm việc thường ngày
Lúc nãy nghe tin cô đi xem mắt, hắn liền lao đến muốn xé xác cái tên may mắn đang ăn tối cùng cô
Hắn chẳng qua yêu cô nên muốn cùng cô kết hôn, xây dựng gia đình
Mong ước đơn giản của hắn cô lại bảo là ghê tởm?
Bạch Dạ Phi Long tháo caravat đang đeo ở cổ trói tay cô lên đầu giường mặc kệ Lâm Doãn hoảng sợ giãy giụa
Anh ...!anh muốn làm gì ...!cởi trói cho tôi!
Em nói tôi ghê tởm? vậy tôi cũng nên để em thấy để thoả mong muốn của em hắn quỳ lên giường để cô nằm giữa 2 chân mình
Bắt đầu cởi quần áo
Cơ thể nam tính dần lộ ra
Điên cuồng như thú dữ

Lâm Doãn không ngờ hắn sẽ như thế, cô bắt đầu sợ rồi
Với tình hình này không biết chừng hắn sẽ giết cô mất, phải tìm cách trì hoãn đợi người đến cứu thôi
Anh ...!anh đừng có làm bừa, chẳng lẽ anh không biết tôi là ai sao?

Hắn đã điều tra được cô xem mắt mà đến, chắc chắn cũng sẽ biết được cô là thiên kim gia tộc Khương Mộc
Vuốt mặt cũng phải nể mũi, dù có hận đến mức muốn bóp nát cô thì cũng phải e dè thế lực gia đình cô
Đúng! chắc chắn là như vậy
Quả nhiên người bên trên động tác có chút cứng nhắc
Hắn cúi xuống, 2 tay chống bên cạnh vai cô
Biết
Tốt quá rồi, hắn thật sự biết
Lâm Doãn thở phào
Nếu như vậy ...
Em là vợ tôi hắn trả lời xong liền thuận đà cúi xuống mút lấy cái cổ trắng của cô.

Chương 142: 142: Hắn Hiểu Rõ Cô

Huh? Vợ ư?
Cái ...!cái tên này, anh điên r ồi hay sao, bỏ ra ...!đừng có chạm vào tôi ...!nếu không ngày mai tôi đảm bảo sẽ là ngày giỗ anh
Ngày mai cô sẽ cho hắn chết không toàn thây
Lâm Doãn lắc lắc cơ thể không cho hắn chạm vào
Bạch Dạ Phi Long hôn cổ cô, tay bận bịu cởi nút áo sơ mi của mĩ nhân trước mặt
1 đường trượt xuống, ở nơi rãnh sâu mê hoặc kia đưa lưỡi l.i.ế.m l.á.p
Anh có nghe ...!ưm ...!tôi nói ...!tôi nói không ...!mau bỏ ...!ra
Cô khó khăn phản kháng, giọng nói run rẫy đứt quãng
Hắn chẳng thèm quan tâm, cứ tham lam thưởng thức cơ thể thơm tho
Tay hắn vòng ra sau tìm kiếm nút áo ngực
Pực ...!đ ồi núi kia hiện ra
Ah ...!Bạch Dạ Phi Long tôi phải giết anh!!!
Hắn ng ồi dậy , từ trên cao như đế vương nhìn xuống
Bàn tay nắm 1 bên tròn trịa bóp nó đến méo mó
Vậy thì ngày mai hay ngay bây giờ mới là giỗ của anh? Tiểu Doãn, lời em nói thật không đáng tin
Tới lúc này còn dám bắt bẻ cô?
Lâm Doãn cắn răng nghiến lợi, vừa uất ức vừa xấu hổ, cô biết hắn chẳng mặn mà gì mấy câu hăm doạ của cô, nhưng vẫn không nén được mà gào to

Gia đình tôi biết những chuyện anh làm chắc chắn sẽ không bỏ qua đâu, quay đ ầu là bờ, bây giờ anh dừng lại tôi sẽ không truy cứu nữa!!!
Caravat hắn trói tay khiến cô không thể thoát được, hiện giờ cơ thể xinh đẹp lại ẩn hiện trước mắt
Bạch Dạ Phi Long quên mất cơn tức khi nãy, giờ đây chỉ muốn trêu chọc
Hắn cười nhạt

Ý em là ...!Khương Mộc gia?
Quả nhiên hắn đã điều tra qua, cho nên hắn bây giờ chỉ là muốn hù doạ cô
Không thể hành động lỗ mãn được nữa
Anh biết rồi sao?
Lâm Doãn giả vờ ngạc nhiên phân tán sự chú ý của hắn
Cô phải đàm phán cho thật khôn khéo
Hắn lại cười, bàn tay nam tính đưa lên vuốt ngược mái tóc ra phía sau
Tuy không muốn thừa nhận nhưng xét về ngoại hình, vóc dáng, hắn giống như 1 pho tượng thần thoại
Không tý mỡ thừa, trông cực kỳ quyến ....
Ách, cô đang suy nghĩ vớ vẫn gì thế?
Là yêu nghiệt mới đúng, hắn thật sự chỉ là tên khốn kiếp siêu cấp đẹp trai mà thôi
Lâm Doãn, phải tỉnh táo, không được đầu hàng trước sắc đẹp đó
Nếu không ngày tháng sau này của mày sẽ rất thảm nha

Bạch Dạ Phi Long nhìn cô sử dụng tiểu xảo để qua mắt con nít đó thật sự không nhịn được cười
Có lẽ những tên ngu ngốc khác sẽ bị dắt mũi
Nhưng bang chủ Hắc bang như hắn đã tắm máu không biết bao nhiêu trận, đối mặt biết bao âm mưu quỷ kế mà lại bị lừa gạt thì chẳng phải sẽ bị cười cho mất hết mặt mũi sao?
Anh tất nhiên là biết hắn nhìn trong mắt cô len lói ánh sáng hi vọng liền nói thêm
Nhà vợ không thể xem thường
Nói xong liền đẩy áo ngực cô lên cao rồi cúi đầu chôn mặt vào nơi mềm mịn đó
Ah ...!đồ khốn kiếp nhà anh
Cô lại vùng vẫy điên cuồng, con mẹ nó, không đẩy ra được
Hắn nhếch môi, đôi mắt như thể muốn nói rằng bản thân biết được tất cả âm mưu của cô vậy
Nếu em định kéo dài thời gian chờ cái tên khốn kiếp khi nãy gọi người đến giải quyết anh, đồng thời ba mẹ em cũng sẽ biết và lao đến rút gân lột da anh thì em cứ tiếp tục mơ đi.

Em nghĩ sau khi thằng chó đó mở miệng nói những lời bổ báng phu nhân

tương lai của Bạch Dạ Phi Long còn có thể rời đi?
Lâm Doãn chấn động
Thảo nào lúc nãy khi tên đó bò ra ngoài, cô chẳng nghe được bất cứ tiếng động gì nữa
Cái tên máu lạnh vô tình này, đã cho người xử lí rồi
Nhưng chuyện đáng nói bây giờ là không có ai thông báo vậy thì cô phải làm thế nào đây?
Bị trói như thế này ...
À, có rồi, cô không còn giãy giụa nữa, hướng đôi mắt ngấn lệ về phía hắn nhỏ giọng
Anh cởi trói cho tôi trước đi, tay tôi đau hình như chảy máu rồi
Hắn nghe lời làm theo, cô ngồi dậy xoa xoa cổ tay bị sưng đỏ
Cái tên cầm thú này!!!
Lửa giận bừng bừng ngẩng đầu lên thì thấy hắn đang đứng ở trước cửa phòng ném cái túi xách của cô ra ngoài rồi khoá trái cửa.

Chương 143: 143: Em Tự Mình Làm Đi

Sau khi khoá trái, hắn quỷ dị nhìn cô đang ng ồi ngây ngốc trên giường
Lâm Doãn thẹn đỏ mặt
Shit! Hắn biết được cô sẽ ôm túi xách chạy ra ngoài r ồi gọi điện thoại c ầu cứu nên nhanh hơn cô 1 bước
Cô cắn c ắn môi dưới kéo áo che chắn cơ thể
Áo trễ vai thì làm sao có thể che đậy được những đường cong ki ều diễm kia?
Anh ...!anh làm thế là có ý gì, sao lại ném đ ồ của tôi ra ngoài?
Nụ cười cô méo mó, trong tình cảnh này ai có thể cười được nữa chứ
Hắn nhẹ nhàng tiến đến g ần
Tất nhiên là để ngăn cản kế hoạch gọi điện tìm người thân của em
Haha ...!tôi không hiểu anh nói gì cô vẫn cứng miệng chối
Hắn cũng không bóc tr ần, dửng dưng nhún vai
Vậy xem ra anh đã nghĩ quá nhi ều r ồi, nào, chúng ta tiếp tục

Ánh mắt hắn tà mị, khiến cô rùng mình
Lâm Doãn nhanh chóng muốn đứng dậy mà chạy trốn
Hắn nhanh hơn lao đến đè cô dưới thân l ần nữa, động tác dứt khoát lột s@ch những thứ gây cản trở
Không cho cô kịp phản ứng, áp môi lên điên cu ồng gặm c ắn
Cái lưỡi nhanh chóng lu ồng vào
Hắn điêu luyện càn quét khiến cô d ần buông bỏ sự kháng cự
Hắn nằm giữa 2 chân cô bàn tay như có lửa, chạy khắp người cô dừng lại trên cặp mông trắng tuyết
Xem nó như khối bột nhào nặng
Cấm địa cũng vì tư thế này mà g ần với vật t0 lớn kia
Hắn ở nơi m3m mại của thiếu nữ cu ồng dã chà xát
Trên người không mảnh vải che thân khiến cô cảm nhận được nơi nào đó

của hắn rất rõ ràng
Nhớ lại đêm điên cu ồng hôm nọ, cô không tự chủ được mà tiết ra nhi ều d.ị.c.h m.ậ.t hơn
Hắn dùng ngón tay trỏ gãy gãy vào vật đo đỏ nhỏ xinh đang căng cứng kia
Lâm Doãn bất giác cong người, khắp cơ thể hệt như có dòng điện đang chạy
Rõ ràng biết nên đẩy hắn ra nhưng mỗi l ần cô muốn mở miệng, lời nói đ ều biến thành những tiếng ngâm nga dụ hoặc
Hắn tri ền miên hôn khắp cơ thể cô, đặt cô nằm úp trên cái giường to
Cái lưỡi trơn dài ở trên lưng cô tạo ra vô số ấn kí
Ư ...!á ...!khoan ...!đã ...
Tay cô nắm lấy drap giường, lưỡi hắn đi đến đâu, nơi đó khó chịu đến đó
Cô thấy nhột lắm
1 tay hắn nắm lấy eo cô kéo nửa th@n dưới chổng lên r ồi, tay khác c ầm lấy vật t0 lớn của bản thân đưa đến trước cửa động cạ cạ lên xuống trêu chọc
Cô giật thót, nơi đó càng ẩm ướt hơn
Ư~

Hắn sẽ cho nó vào sao?
Cô im lặng chờ đợi, hắn lại không muốn cho đối phương như ý
Để vật đó ở giữa cặp m ông tròn trịa kia di chuyển
Đây là phương pháp trừng phạt vì cô dám to gan đi xem mắt
Hắn như thế mà lại không cho vào?
Vật đó ở trên mông cô khiến cô rất khó chịu
Bạch Dạ Phi Long cúi người gặm lấy vành tai cô, bàn tay di chuyển đến cấm địa vân vê tiểu h.ạ.c.h
Á~
Lâm Doãn giật bắn người, bàn tay cô nắm tấm drap siết chặt hơn
Cái tư thế kỳ cục này lại làm cô nhộn nhạo vô cùng
Hắn cắn cắn lấy tai cô, còn xấu xa thì th ầm
Bảo bối, em có cảm thấy sướng không, có muốn anh cho vào không?
Ưm ...!không ...!c ần~
Hử, không ...!c ần, tức là c ần hay là không? em xem nơi đó làm ướt cả tay anh, chắc chắn muốn anh xuyên vào yêu thương nó
Cả người cô run rẩy không còn sức lực, vậy mà hắn vẫn còn tâm trạng đùa

giỡn?
Lâm Doãn phát cáu rống to

Anh rốt cuộc có cho vào hay không...!A!!!
Chưa nói dứt câu, hắn đã mạnh mẽ 1 đường tiến vào, để tay lên mông cô bóp mạnh
Bảo bối của anh thật là thiếu kiên nhẫn, ah...!nơi đó siết anh thật chặt, không di chuyển được luôn.

Hay là ...!em tự mình làm đi
Cô xoay đ ầu v ề phía sau tặng hắn 1 cái lườm
Cái tên vô sĩ này còn dám nói ra những lời không biết xấu hổ đó?
Cái vật t.r.ư.ớ.n.g to kia cứ ở bên trong cô không di chuyển nhưng lại ngày 1 to hơn, cô có thể cảm nhận được
Thật là khó chịu quá đi
Đ ầu óc cô rối bời không thể suy nghĩ gì nữa, cái mông nhỏ đã tự động di chuyển
Cô không nhìn thấy được vẻ mặt đỏ h ồng của hắn lúc này thật là đáng tiếc, nhưng dáng vẻ g.ợ.i t.ì.n.h của cô đã được hắn thu vào mắt.

Chương 144: 144: Sẽ Không Bị Hắn Chi Phối

Lâm Doãn khó khăn di chuyển hông, chân cô run rẩy muốn ngã quỵ nhưng động tác lại không ngừng được
Vật kia vừa to vừa nóng ở trong cơ thể, rõ ràng hôm trước cũng như thế nhưng tại sao cô lại cảm thấy có gì đó không giống
Ưm ....!ah~
Thật khó chịu mà
Hắn đưa bàn tay to trượt dọc theo sóng lưng bóng loáng của cô vuốt v e cặp mông, giọng nói có ý châm chọc
Bảo bối, em như thế này không thể thoả mản cả bản thân và anh đâu, ít ra ... hắn th úc mạnh vào Cũng phải giống như anh bây giờ
Ahh~ cô hít vào 1 hơi lạnh
Hắn ...!cái đó của hắn đâm đ ến tận nơi sâu nhất
Đúng r ồi, chính là cái cảm giác mà cô cảm thấy thiếu thốn
Thật sự thoải mái quá
Hắn nắm lấy eo cô nhịp nhàng ra vào, 1 lúc sau li ền đè cô nằm xuống giường, bàn tay to lớn để sang bên hông cô, l.u.ậ.n đ.ộ.n.g nhanh hơn

Khắp cả căn phòng tràn ngập mùi hương hoan hỉ, âm thanh k1ch thích đến từng chân tơ kẽ tóc
Hôm nay không còn đau như trước đó nữa, dù màn dạo đ ầu có chút sơ sài
Cô cảm giác mình như muốn nổ tung, rõ ràng đã tự hứa với lòng sẽ không bị hắn chi phối thêm l ần nào nữa
Nhưng kết quả vẫn là không thoát ra được
Hắn đâm vào sâu và mạnh hơn, cứ như 1 cái máy đã được vặn hết công suất
Nhanh chóng mà dứt khoát khiến cô đê mê
Bảo bối, em cảm thấy sướng không? Có muốn anh nhanh hơn không? hắn hỏi

Còn có thể nhanh hơn sao? Oa, cô sắp tan ra thành nước rồi, phải bảo hắn mau chóng ngừng lại
Ưm ...!ah~ nhanh hơn chút nữa ...!nhanh đâm vào đi
Hắn cười, nắm lấy cánh tay mảnh khảnh xoay cô đối diện với mình
Nắm chân cô vòng qua hông mình
Đập vào mắt là cơ bụng rắn chắc, Lâm Doãn phập phồng, nơi nào đó trong cơ thể cô cũng chuyển động theo
Hắn cúi đầu hôn lấy môi cô, động tác so với khi nãy nhanh hơn gấp mấy lần
Âm thanh da thịt va chạm, môi lưỡi d@y dưa khiến người ta nóng mắt
Hắn gầm lên rồi giải phóng tất cả
Cái cảm giác sung sướng đó lại tới, ngón chân cô như quắp lại với nhau
Bàn tay nắm chặt drap giường khiến nó nhàu nhĩ
Miệng nhỏ mê người bạo dạng hôn hắn, lưỡi cũng đảo nhanh hơn
Bên trong cô có gì đó trào ra, khiến bụng cô nóng rang, cô cong người đón nhận tất cả của hắn sau đó ỉu xìu thở hổn hển
Bạch Dạ Phi Long gầm lên 1 tiếng rồi nằm lên người cô

Vùi mặt vào hõm cổ cô mà thở như 1 con mãnh thú
Chân cô vẫn vòng qua eo hắn chưa buông, Bạch Dạ Phi Long ôm cô đứng dậy, tư thế lúc nãy vẫn giữ nguyên
Hắn để tay lên mông cô cười xấu xa
Bảo bối, ôm anh cho cẩn thận nếu không em sẽ ngã đó
Lâm Doãn sợ té, ôm lấy
Áp bầu sữa nóng vào người hắn, gương mặt cô có chút khó tin
Không phải đã chấm dứt rồi sao?
Hắn ...!hắn lại muốn làm gì?
Nơi đó thâm nhập vào khi hắn bước đi
D.ị.c.h ái men theo bắp đùi hắn chảy xuống, cơn sóng tình lần nữa đánh úp Lâm Doãn
Cô sướng tê người ôm chặt lấy, cái miệng nhỏ kia cúi xuống cắn lấy cổ hắn
Cô muốn hắn đẩy vào sâu bên trong, lấp đầy cô
Tư thế này khiến âm thanh phát ra ngày càng lớn, nơi đó cũng không khách khí chọc đến tận những nơi chưa từng có ai chạm đến
Hắn vào phòng tắm mở vòi sen, để dòng nước ấm rửa trôi những mệt mỏi

trên người
Tựa lưng cô vào tường, hắn để chân cô vòng qua cánh tay cơ bắp r`ồi thúc hông luận động điên cu`ồng

Lưỡi 2 người tham lam quấn lấy đối phương
Tay cô lu`ồng sâu vào tóc, như thế đối với Bạch Dạ Phi Long chẳng khác nào cổ vũ
L`ần này hắn không nhanh chóng tiến vào nữa, đong đưa chậm rãi nhưng mỗi l`ần thúc vào đ`ều đâm thật sâu
Cây gậy đó nhét vào sâu đến nỗi không thấy cán
Lâm Doãn l`ần nữa đạt c.ự.c khoái, cô ngẩng cao đ`ầu đón nhận sung sướng
Đột nhiên rời khỏi môi cô, hắn không tức giận đưa lưỡi l.i.ế.m l.á.p cái cổ cô
R`ồi l`ần nữa phóng thích
Chất lỏng màu trắng đục như sữa ấy tràn ra khỏi cơ thể cô hoà theo dòng nước trôi đi
Cô thở gấp, cả người không còn sức lực tựa vào ngực hắn
Bạch Dạ Phi Long xảo quyệt cười r`ồi ôm cô vào b`ồn tắm.

Chương 145: 145: Hắn Chán Ghét Cô

Sáng hôm sau khi thức dậy cô cứ ngơ ngác ng ồi trên giường 1 lúc lâu, sau đó gục mặt lên đ ầu gối vò đ ầu bức tóc
Cô lại đang làm cái quái gì nữa vậy?
Oaaaaa, bây giờ phải làm sao đây
Nhìn sang bên cạnh, người nào đó đã đi mất để lại 1 khoảng không trống trãi
Theo trí nhớ của cô, hôm qua sau khi để cô vào b ồn tắm
Hắn lại bắt đ ầu cho vật đó vào trong cô, bàn tay to cứ se se viên châu trước ngực cô
Tiếp theo hắn đỡ cô dậy, ép cô chống 2 tay lên thành b ồn quay lưng lại r ồi lại từ phía sau đâm vào
Cô thậm chí còn nghe được âm thanh hắn r3n rỉ
Ôi trời, hắn đang cảm thấy sướng sao?
Mà cái nơi đó trải qua biết bao nhiêu hiệp vẫn cứ hiên ngang ngẩng đ ầu
Âm thanh hắn xâm nhập, tiếng sóng sánh của dòng nước ấm cứ hoà lẫn vào nhau
Cô chỉ biết ngâm nga vài từ xấu hổ
Tiếp đó, lại lên giường
Cả 2 cơ thể ướt át quấn lấy nhau không buông

Hắn gác 1 chân cô lên vai mình, trên đùi cô còn m.

ú.

t vài cái, sau đó đong đưa thân mình
Cái tư thế này xấu hổ muốn chết, nhưng mà ! sướng quá đi!!!
Hắn lại b ắn ra thêm 1 l ần nữa, cũng may hôm nay là ngày an toàn
Nếu không ! khoan đã, may mắn? cô đang nghĩ gì vậy?

Chắc cô bị điên rồi cho nên mới có những tư tưởng lệch lạc đó
Chẳng biết từ khi nào đã đổi vị trí, hắn nằm ngay ngắn trên giường để cô ngồi lên người mình tiện thể làm cô nuốt trọn lấy vật t0 lớn đó
Nhấp hông, nơi đó chạy thẳng vào
Bạch Dạ Phi Long cứ rong ruổi trong cơ thể cô, đến khi Lâm Doãn rã rời
Cô nằm lên lồng ngực như tạc tượng kia hắn mới thoả mãn, nơi đó phun trào như núi lửa tràn ra như lũ
Hành hạ cô mệt mỏi cả đêm, hắn liền ôm cô vào lòng
Đến bây giờ cô vẫn chưa hiểu, đến cuối cùng vẫn làm trên giường vậy hắn tắm cho cô làm gì?
Cái tên bi3n thái chết tiệt

_____

Nghĩ đến những trải nghiệm tối qua, cô thẹn quá hoá giận tự tay đánh vào đầu mình
Thật sự muốn khóc
Không được! Phải mau chóng rời khỏi nơi này
Nghĩ thế, cô liền đứng dậy mặc áo
Sau đó mở cửa, thật may là hắn không khoá cửa
Không do dự, cô đóng sầm cửa lại ngồi trên giường ôm mặt ủ rũ
Con mẹ nó, vẫn có thể đi nhưng trong tình trạng trên người đầu là chiến tích hôm qua nếu có ai đó thấy thì mặt mũi cô còn có thể giấu ở đâu nữa?
Lần này cô thật sự thảm rồi!!!

Nơi này cũng chẳng có gì che chắn
Ngay cả cổ chân của cô hắn cũng không tha, khốn kiếp
Chẳng lẽ cô phải cuộn cái chăn này ra đường gọi taxi sao?
Làm sao đây?
Cái túi của cô không biết từ khi nào đã được đem đến để lên tủ giường, nhanh chóng lấy điện thoại
May là còn pin
Lâm Doãn đăm chiêu! !
Gọi điện cho Yang anh ta sẽ biết được chuyện cô làm, sau đó ! sau đó sẽ báo cáo với baba
Ai da, lão ba mà biết thì người cổ hủ như ông không khoé sẽ giết cô thật
Mặt mũi gia tộc còn để ở đâu được nữa
Gọi điện cho bé Hoan! Đúng rồi! Chỉ cần bé Hoan đến thì mình có thể

được cứu thoát
Chắc chắn là !
Cô ném điện thoại lên giường
Arggggggg!!!!
Cái tên cuồng vợ như chủ tịch sẽ cho cô đến đây chắc?
Hơn nữa đang trong tuần trăng mật
Hoan Hoan ngay lúc này dù có được sự cho phép của Lãnh Phong cũng không thể đến đây
Bây giờ cô chẳng thể di chuyển dù chỉ là 1mm, hôm qua chủ tịch đòi hỏi cả đêm, sao có thể đến với Lâm Doãn chứ?

Lâm Doãn ơi Lâm Doãn, mày anh minh cả đời
Chưa bao giờ bị khuất phục, cũng chưa từng rơi vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan
Mà bây giờ !
Thật là thảm mà
Cô đang bi quan không biết có nên quyết 1 trận sinh tử hay không thì Bạch Dạ Phi Long mở cửa đi vào
Lâm Doãn quay lại nhìn thì thấy hắn đang khó chịu nhíu mày
Cô chau mày không vui
Vẻ mặt đó của hắn là ý gì? Muốn hỏi sao cô vẫn còn ở đây?
Xem ra hắn đã chán cô đến nỗi chỉ nhìn thấy mặt cũng cảm thấy không vui, muốn đuổi người
Cô sẽ phải chịu cảnh người khác bàn tán 1 phen rồi.

Không sao, thoát khỏi hắn vui còn không kịp
Nhưng tại sao trong lòng lại cảm thấy có chút chua chát?.

Chương 146: 146: Ăn Sáng

Lâm Doãn cầm túi xách định đứng lên thì hắn nói
Sao em không ngủ thêm, mệt mỏi cả đêm rồi.

Đồ em cũng bẩn rồi, đồ mà anh chuẩn bị em mặc vào đi
Hắn đi đến lấy bộ đồ gấp gọn gàng để trên bàn đưa cho cô
Lâm Doãn bất giác nhận lấy
Hắn ! vì cô không chịu ngủ thêm nên hắn mới có gương mặt như thế sao?
Không phải vì chán cô?
Trong lòng đột nhiên cảm thấy có chút vui
Hắn đưa cho cô xong liền đi ra ngoài
Cô nhanh chóng thay đồ
Áo sơ mi trắng kết hợp quần da màu đen, thêm 1 sợi dây nịch lấy vòng eo nhỏ nhắn, đôi giày boot cao 5 phân hoàn toàn che đi được những dấu vết nóng bỏng tối qua
Lâm Doãn thay xong liền đi xuống lầu
Mùi đồ ăn thơm nghi ngút khiến cô chú ý, đói quá đi
Hắn thì hay rồi, bắt cô về nhà mình hành hạ cả đêm đến khi thoả mãn mới cho cô ngủ
Bây giờ còn vui vẻ ăn cơm
Bụng cô đói meo, cũng chẳng ai chở về
Arggggg, cô thật sự muốn bóp cổ tên này đến chết
Đi xuống bật thang, từng bước đều tưởng tượng đó là khuôn mặt của hắn mà giẫm xuống
Bạch Dạ Phi Long nghe thấy tiếng bước chân tâm trạng liền vui vẻ

Mau đến ăn điểm tâm đi, chắc là em đang rất đói
Cô nhìn về phía cái bàn gỗ dài, 2 phần ăn trông cũng đơn giản có gì ghê gớm

Nhưng mà ! có vẻ rất ngon
Cô nuốt ngụm nước bọt
Phải kìm nén, dù rất đói bụng nhưng ở đây 1 giây thì phải nhìn sắc mặt hắn 1 giây
**Không cần, tôi còn phải đi làm
Hôm nay là ngày nghỉ**
Chính vì được nghỉ nên tôi mới muốn trở về nhà nghỉ ngơi, không phải nhìn thấy bản mặt đáng ghét của anh đó
Cô cố nén cảm xúc
Anh cứ dùng tự nhiên, tôi không đói ! ọc ọc ọc
Bụng cô réo lên
Thật là mất mặt
Cảnh tượng mỹ nhân ngượng ngùng đỏ mặt xoay đi làm hắn bật cười
Bạch Dạ Phi Long đến nắm lấy tay cô tự nhiên đi đến bàn ăn
Kéo ghế ấn cô xuống, còn mình ngồi phía đối diện
Cô muốn đứng lên nhưng thật sự đói, thôi kệ đi
Hắn hành hạ cô đến tận khuya, ăn 1 bữa cũng chẳng thể xí xoá được món nợ này
Nhưng nếu còn đấu với hắn thì cô chết mất, cô cũng chẳng còn chút sức lực nào
Sandwich cá hồi kèm thêm 1 cốc sữa
Cô cầm lên cắn thử, nhai nhai !

Anh chỉ vừa học nấu ăn, nên không làm được những món phức tạp, để em chê cười rồi
Nghe giọng hắn có chút lúng túng, bất quá cô đang đói cắm đầu ngấu nghiến miếng sandwich chẳng muốn để tâm nhiều
Nhà giàu keo kiệt, tài sản của hắn đâu có ít ỏi gì
Muốn ăn gì cứ mời đầu bếp 5 sao về chuẩn bị, còn bày vẽ như thế này làm gì?
Vì là Bang chủ có tiếng nên sẽ có rất nhiều người muốn ám sát, hạ độc vào thức ăn chẳng hạn?
Giết thời gian?
Kệ đi
Cô ngay cả nấu cơm còn không biết đây
Ngày nào cũng phải xử lí công việc, có thời gian sẽ đi làm đẹp, mua sắm

Tiền kiếm được rất nhiều nên đi ra quán ăn là được
Nấu nướng làm gì?
Vậy nên, bây giờ cô cảm thấy tên này không phải siêng năng, nói đúng hơn là do hắn rãnh rỗi thôi
Mấy hôm nay Bạch Dạ Phi Long khi giải quyết xong chuyện của Hắc bang nếu không đi tìm cô thì sẽ bỏ ra chút thời gian xem sách, video dạy nấu ăn
Hắn thật sự muốn nấu cho cô ăn món ngon
Lâm Doãn xử lí xong liền 1 hơi nốc cạn li sữa, thở ra đầy thoả mãn
Tôi xong rồi, về đây
Đứng lên đẩy ghế vào, cô nhanh nhảu nói rồi rời đi
Hắn vẫn ngồi đó ăn, Lâm Doãn cười thầm cười trộm
Hẹn ngày không gặp lại, còn nếu có gặp thì cũng là lúc nhà Khương Mộc xử lí tên này
Cô đi 1 mạch ra tới cổng chính liền thấy khoá cửa
Tch, cái tên điên này
Chiếc xe BNW từ đâu phóng đến dừng trước mặt cô
Bạch Dạ Phi Long đeo kính râm, nhìn soái khí ngút trời
Nhưng Lâm Doãn hoàn toàn không muốn để ý
Cô đảo mắt đi nơi khác tỏ vẻ chán ghét, hắn lại không so đo, thậm chí còn niềm nở như đón tiếp khách quý
Anh đưa em về.

Chương 147: 147: Vô Sĩ

Hắn chở cô về rồi chạy đi
Thật ra bang chủ rất muốn ở lại nhưng ai đó thẳng thừng từ chối, nên hắn đành ôm vẻ mặt buồn bã như chú cún nhỏ bị bỏ rơi lái xe về
Lâm Doãn về biệt thự nằm trên giường mệt mỏi thở dài, mở điện thoại lên xem thì thấy biết bao nhiêu cuộc gọi nhỡ
Không phải baba gọi thì cũng là mama gọi
Quả nhiên đúng đắng khi không về Khương Mộc gia
Nếu không cô phải giải thích làm sao?
Con đi cả đêm không về thực ra là vì bị người ta bắt cóc, không phải tống tiền mà để làm chuyện người lớn
Cô sẽ bị ba mẹ trầm lồng heo mất
Chuyện này phải giấu nhẹm tuyệt đối, không được để người thứ 3 biết được
Lâm Doãn ném điện thoại sang bên cạnh rồi ôm mặt
Số tôi đúng là khổ mà, sao cứ gặp những chuyện như thế này mãi, phát điên mất thôi
Cô lầm bầm

Điện thoại chợt vang lên, theo bản năng cô liền nhấn nút nghe
Alo Doãn Doãn, con làm mẹ lo chết đi được, hôm qua gọi rất nhiều cuộc nhưng con lại không trả lời ...
Lại nghe thêm 1 tiếng
Bà cứ mặt nó đi, thân con gái đi xem mắt lại đi cả đêm không về, điện thoại cũng không thèm trả lời.

Mặt mũi gia đình bị hủy trong tay nó rồi, chi bằng tôi không có đứa con ...
Ông thôi đi!!!
Ba cô ...

Lâm Doãn đưa tay day day thái dương
Ba cô thật là ...
Bỏ đi cả 3 năm, dù cô có thác loạn ông cũng chẳng biết, cứ làm quá lên thôi
Khương Mộc phu nhân nhỏ nhẹ an ủi
Doãn Doãn con cũng đừng trách ba của con, cả đêm không liên lạc được ông ấy lo đến mức không ngủ
Con biết mà, mẹ Cô biết tính tình ba mình cho nên cũng không oán trách gì
Cái đó ...!hôm qua con đi xem mắt ...!như thế nào? bà gặn hỏi
Lâm Doãn vò vò đầu, mái tóc dài chuyển động tung bay
Chân mày nhíu lại như sắp dính vào nhau, đôi môi anh đào hé mở giọng nói có chút trách cứ
Mẹ à ...!tên đó ...!mẹ không cho gia đình họ biết con là ai sao?
Đầu dây bên kia mẹ cô cười trừ, bà có chút ngượng
Thì ...!mẹ nghĩ nếu như biết được thì chắc gì sau này cậu ta đối xử tốt với con gái của mẹ, chắc chắn sẽ vì vật chất chứ không phải vì tình yêu mà ở bên cạnh con.

Sao vậy ...!không ổn ...!à?

Cô cười, bật dậy xếp chân lại hệt như đang ngồi thiền
Cũng chẳng có gì to tát, chỉ là người mẹ giới thiệu nói với con rằng với thân hình này thì không biết đã qua tay bao nhiêu thằng rồi, còn nói cái gì tiếp cận anh ta vì gia sản của họ ...
Nói đến đây thì nghe thấy tiếng răn rắc bên đầu dây, hình như là tiếng gì vỡ
Không suy nghĩ cũng biết ba cô đang đập đồ
Vô sĩ, khốn kiếp, dám nói như vậy.

Tên đó ở đâu rồi ...!bà đừng cản ...!tôi phải băm thằng khốn đó ra thành trăm mảnh!!!
Tiếp theo đó chỉ nghe mẹ cô can ngăn gì đó, nhưng cô không muốn quan tâm nữa mệt ơi là mệt cho nên liền cúp máy
Nằm trên giường nhìn trần nhà, đến bây giờ vẫn cảm thấy quyết định không nói lí do cả đêm không về là đúng
Tên đó chỉ là nói cô vài câu, ba cô đã muốn băm vằm thành đống thịt vụn
Nếu như biết được tên khốn Bạch Dạ Phi Long dám đè cô ra thì ...

Chẳng dám suy nghĩ nữa
Tên đó là Bang chủ chẳng chịu nhún nhường ai, ba cô lại nóng tính chỉ cần không thuận mắt người nào thì liền ban chết
Cô thật sự rất uất ức, nhưng còn có thể làm gì đây?
Gia tộc lớn xung đột chắc chắn không bên nào có thể lành lặn

Chuyện này có chết cũng phải mang theo
Bây giờ tạm thời phải ở đây, đến khi mấy cái vết đáng xấu hổ trên người cô biến mất thì không được về Khương Mộc gia
À ...!nghỉ làm luôn vậy
Chúng xuất hiện khắp nơi trên cơ thể cô
Hừ, tên đó có phải chó không cắn bừa như thế
Cô quơ chân đá tay bộ dáng cực kỳ điên loạn, miệng không ngừng gào thét
Chưa làm được 1 tháng lại phải nghỉ, arggggggggg!!!!!
Hắn điều tra cô rõ ràng như thế, sau này phải đi xem mắt như thế nào đây?
Còn có ...!hắn ...!tên này là người tâm cơ, nội tâm cũng giống như vẻ bề ngoài vậy
Cực kỳ nguy hiểm không phải là người đơn giản
Hắn có lấy chuyện của 2 người để uy hiếp cô không?.

Chương 148: 148: Kế Hoạch Của Cô

Lâm Doãn ở nhà, với tình trạng cơ thể như hiện tại cũng chẳng muốn đi đâu
Liễu Thanh muốn gặp cô để xử lí công việc thì sẽ gọi điện thoại
Cô ngồi ở nhà xem mail mà làm việc thoải mái mà không bị trừ lương
Đói sẽ gọi người giao thức ăn đến
Công nghệ hiện đại muôn năm
Nếu có thể ở nhà làm việc thì tốt biết bao nhiêu, cô sẽ không phải gặp cái tên kia nữa
Kế hoạch xem mắt thất bại là do thông tin hắn nhanh hay là trong nhà có nội gián?
Nghĩ đi nghĩ lại thì không thể nào, ai lại dám vuốt râu rồng
Dù có theo bên nào thì bên còn lại cũng sẽ không tha cho kẻ đó
Xem ra không thể tiếp tục kế hoạch này rồi
Mà khoan đã

Nếu như hắn cũng có cùng suy nghĩ với cô thì chắc chắn sẽ đoán rằng cô không dám làm như thế nữa
Nếu cô bề ngoài giả vờ từ bỏ nhưng vẫn âm thầm xem mắt, âm thầm kết hôn thì hắn cũng chẳng thể làm gì được nữa
Làm sao ép cô li hôn được?
Khi thân thể không còn dấu vết gì phải mau chóng triển khai kế hoạch
Lâm Doãn à Lâm Doãn, tại sao trên thế giới này lại có người thông minh xinh đẹp như cô chứ?
Cô nghênh mặt đưa đôi tay vén tóc bên tai, điệu bộ cực kỳ đắc ý
Làm việc tiếp thôi

Đúng như kế hoạch đã dự định
1 tuần sau cô trở về nhà

Khương Mộc phu nhân thấy con gái bảo bối về vui không tả xiết
Cô vừa đi vào sân sau thì mẹ cô đã đi đến
Doãn Doãn, con mau vào nhà đi, hôm nay mẹ có chuẩn bị rất nhiều món con thích
Ba cô tuy gương mặt nhấn nhó khó chịu nhưng cũng đi theo không nói gì
Buổi cơm diễn ra khá suông sẻ, tiếp đó cả nhà 3 người cùng nhau đi đến phòng khách ăn hoa quả
Khương Mộc Chính Huy từ nãy đến giờ chẳng nói câu gì nhưng ông ăn rất nhiều chứng tỏ tâm trạng rất vui
Mẹ cô thì thể hiện ra mặt nên cũng không khó để đoán, bà hỏi rất nhiều cho đến tận bây giờ
Chẳng biết mẹ chuẩn bị những câu này mất bao nhiêu ngày, còn dài hơn đống văn kiện mà Liễu Thanh phải xử lí nữa
Doãn Doãn à, hôm trước do mẹ quá nôn nóng không điều tra kỹ cái người kia nên khiến cho con phải chịu uất ức rồi bà nắm lấy tay con gái mình, giọng nói nghẹn ngào chứa chan tình cảm
Lâm Doãn vỗ vài cái lên tay bà an ủi
Mẹ à không sao đâu, dù sao thì con cũng đã giải quyết xong mọi chuyện

Bà nhìn cô không kìm được mà ngấn lệ
Có xử lí thì cũng đừng làm gì quá đáng, thả trên sa mạc cho đến chết, lột da rút gân, đem làm tâm bia, cho ở với dã thú 1 đêm là được.

Những cái khác quá nhẫn tâm, mẹ thật sự không dám nghĩ
Lâm Doãn ! !
Cô thật sự mong mẹ cứ mãi lương thiện như thế này, nếu ai chọc giận bà thì chắc con đường sau này sẽ là đường đi xuống địa ngục
Xoay sang nhìn ba, mặt ông mồ hôi đầm đìa cô có chút cảm thông
Xem ra ngay cả ba cũng không dám đắc tội mẹ cũng có nguyên nhân
Cô cũng chẳng biết tên đó như thế nào
Bạch Dạ Phi Long ! gương mặt hắn lúc đó cứ như Diêm La Vương, cực kỳ đáng sợ
Cái tên lần trước khoe mẻ đủ điều, tính ra cũng là người có tiếng nói trong xã hội thượng lưu
Vậy mà việc mất tích cũng chẳng có tin tức gì, gia tộc lớn như nhà Khương Mộc cũng khó tránh có 1 vài sơ xuất nhỏ, vậy mà !

Cái tên Bạch Dạ Phi Long này thật không đơn giản
Nghĩ đến những lần cô chọc giận hắn thật khiến từng ngóc ngách trong cơ thể đều run rẩy
Chính vì sợ cho nên cô càng thêm chắc chắn phải tránh tên này càng xa càng tốt

Nếu được thì cô muốn kết hôn ngay lập tức, để hắn không còn quấy nhiễu sự yên bình của mình nữa
Lâm Doãn nhìn mẹ giọng nói có chút gấp gáp
Mẹ, con đã nghĩ thông suốt rồi, con gái ai mà không phải lấy chồng.

Con không ngại địa vị của chồng tương lai như thế nào chỉ cần thật lòng với con là đủ.

Mẹ có thấy người nào thích hợp không, con bây giờ không còn kén chọn nữa
Cô kén chọn làm gì, kết hôn trên danh nghĩa qua vài năm thì li hôn
Ở chung nhà nhưng riêng phòng, không va chạm xác thịt
Sau khi li hôn cô lại tự do.

Chương 149: 149: Sao Lại Như Thế Này

Hình như trong lòng đã có dự tính, mẹ cô cười không ngớt
Thật ra mẹ cũng có xem vài tin tức của con, cái cậu Dương H`ồng gì đó trông có vẻ thật thà, chi bằng ...
Ôi trời, sao mẹ lại có suy nghĩ này, H`ồng H`ồng với con không phải loại tình cảm đó đâu
Cô nhanh chóng giải thích muốn mẹ mình từ bỏ suy nghĩ đó
Cái tên Dương H`ồng này v`êphương diện tình cảm hệt như 1 tờ giấy trắng, nói thẳng ra là vô cùng ngốc
Đâu thể vì cả 2 có chút thân thiết mà phải trở thành 1 đôi được chứ
,Ai da, gọi thân thiết như thế sao lại không có tình cảm.

Hơn nữa cậu ta rất sợ con, sau này v`êchung nhà con gái yêu sẽ không chịu thiệt thòi.

Sẽ không như mẹ làm việc gì cũng để ý sắc mặt của ba con

Bà vừa nói vừa lấy khăn cam chịu lau đi giọt nước mắt đang chảy
Ba cô ng`ồi bên cạnh hắng giọng uống 1 ngụm trà xoay người ra ngoài thưởng phong cảnh xem như chưa từng nghe gì
Lâm Doãn cười nhưng hoàn toàn không có ý cười, gương mặt thanh tú hiện giờ có chút bất lực
Mẹ à, con trước nay chưa từng chịu thiệt thòi, H`ồng ...!Dương H`ồng nói chung không được
Cậu ta là đàn em của Bạch Dạ Phi Long cũng xem nhau như anh em, nếu chuyện thành thì hắn sẽ gọi cô 1 tiếng em dâu
Cô cũng không thể cắt đứt mọi quan hệ với hắn như ý muốn
Trước khi kết hôn lại nảy sinh quan hệ với cấp trên của ch`ồng
Cái tình tiết máu chó này cô đeo theo không nỗi nha

Mẹ cô vẫn cố gắng thuyết phục
Có gì mà không được chứ, con và cậu ta cũng là quen biết từ trước hiểu rõ nhau, cho nên không cần phòng bị
Mẹ của con ơi, chính là vì hiểu nhau quá rõ cho nên càng không thể đó
Khoan đã ...!sao mẹ lại biết Dương Hồng sợ con?
Thông tin cực kỳ chính xác trong khi mẹ cô lúc nào cũng ở nhà.

Lâm Doãn toát mồhôi, rốt cuộc bà còn biết được những gì
Chuyện của cô và Bạch Dạ Phi Long ...
Không thể, mày nên bình tĩnh lại đi.

Nếu như mẹ thật sự biết được chuyên gì đó thì sẽ không bảo cô suy nghĩ đến Dương Hồng
Mẹ còn ...!biết gì nữa? cô gặng hỏi
Con đừng hiểu lầm, mẹ không phải cố ý theo dõi, chỉ là quan tâm con cho nên ...

Lâm Doãn nhìn chằm chằm, ánh mắt như thấu vào tim, đây là cách thức cô dùng để doạ dẫm đối thủ
Bà không chịu được áp lực liền nhanh chóng thú nhận
Được rồi, mẹ còn biết bang chủ Hắc bang ...
Tới rồi, phải cố bình tĩnh dù có bất kỳ chuyện gì xảy ra
Các tế bào trong cơ thể bắt đầu căng cứng, dây thần kinh cũng giống như sắp đứt đến nơi, cô cảm nhận được nhịp tim của mình đập nhanh đến nỗi hình như nó sắp vỡ vụn ra
Tay cô siết chặt vào nhau, mồhôi thi nhau tuông ra như mưa
Cô cố gắng nghe mẹ mình nói hết câu
...!từng giải vây cho con vài lần, đối xử cũng rất tốt.

Nếu con không có gì đó với cánh tay đắc lực của mình thì hắn có quan tâm con như vậy không?
Cô thở phào
Thì ra mẹ nghĩ hắn đang quan tâm đến vợ đàn em, tiếng tăm hắn không tốt, nhưng vềkhoản chiếu cố người trong bang thì lại rất hào phóng
Nhưng mà ...
Mẹ ơi, thật ra con gái với Dương Hồng hoàn toàn chẳng có gì mà là có gì

đó với vị bang chủ kia cho nên hắn mới làm phiền con mãi không buông
Nhưng làm sao cô dám nói đây?

Sao mọi chuyện lại trở nên như thế này
Bên ngoài huyên náo ồn ào thu hút sự chú ý của người trong nhà
Đặc biệt là ba cô, ông hùng hổ đứng dậy xông ra
Ai lại to gan lớn mật đến trước nhà Khương Mộc làm loạn, còn chọn đúng lúc cả nhà ông đang vui vẻ nói chuyện
Ông còn chưa đưa ra lời khuyên chân thành cho con gái mà phải rời đi
Không cần biết đó là ai, nhưng tuyệt đối không thể tha thứ
Nơi này không phải ai muốn vào là có thể vào, kéo đông người đến nếu muốn làm loạn thì đừng trách
Yang lên tiếng
Phía đối phương không nói gì, thuộc hạ của Yang liền xông lên chỉ thẳng vào người đứng giữa
Đến nhà Khương Mộc làm loạn, tao thấy tụi mày đúng là chán sống
...!ahhhhhhhhhh!!!!!!
Chưa nói dứt câu, ngón tay đang chỉ trỏ của tên đó liền bị bẻ gãy.

Chương 150: 150: Ông Không Vui

Khương Mộc Chính Huy đến nơi, chỉ thấy tên thuộc hạ của mình nằm dưới nền đất cứng rắn, nắm lấy ngón tay bị bẻ gãy nhưng cố nén không dám gào thét
Ngoại trừ Yang và ông vừa mới đến thì đám thuộc hạ thân tín đã rút súng hướng về phía đối phương
Nhưng điều này cũng chẳng làm họ sợ hãi
Chúng tôi đến đây tìm lão gia Khương Mộc, không hề có ý muốn đánh nhau.

Chỉ là tên đó dám hỗn láo chỉ tay vào Dạ đại ca, tôi không thể chịu được cảnh bang chủ chúng tôi bị 1 kẻ vô danh sĩ nhục.

Mong ngài thứ lỗi, nếu muốn thì có thể lấy mạng Liễu Thanh tôi, đừng vì tôi mà làm ảnh hưởng đến hoà khí
Liễu Thanh? bạn thân của chủ tịch tập đoàn K nơi cô chủ đang làm việc
Cánh tay của đại ca hắc đạo

Nếu như đúng là vậy ...!thì cái người mặc vest đen toàn thân toả ra bá khí kia chẳng lẽ ...
Những người đang cầm súng có chút lo sợ
Yang thấy thế liền ám hiệu thu lại vũ khí, đồng thời đem người xui xẻo đang nằm đau đớn dưới đất kia xuống
Khương Mộc Chính Huy yên lặng đánh giá
Thành phố này chỉ có 1 kẻ ngông cuồng được người khác gọi là Dạ, ngoài hắn ra chẳng ai dám dùng cái danh xưng này dù có là dòng họ Bạch đi chăng nữa
Chính khí trên người tên này đã bị phần tà khí lấn át
Chắc rằng đây là Bạch Dạ Phi Long

Tìm ta có chuyện gì ông lên tiếng
Hắn khi nhìn thấy liền đoán được ông là chủ nhân gia tộc, nhưng vẫn đợi Khương Mộc Chính Huy lên tiếng xác nhận, hắn mới mở miệng
Con là Bạch Dạ Phi Long, hôm nay đến là có chuyện quan trọng cần ý kiến của bác trai
Ông nghe thấy hắn gọi như thế có chút không vui, nhưng nể mặt hắn từng chiếu cố con gái ông nên liền thu lại ánh mắt muốn giết người
Khương Mộc Chính Huy xoay người đi vài bước mới lười biếng nói
Vào đi
Hắn nhếch môi rồi nhanh chóng vào trong, để Liễu Thanh và thuộc hạ ở ngoài
Anh Thanh, để bang chủ 1 mình vào đó ...!em cảm thấy không ổn, hay là ... người bên cạnh thì thầm với Liễu Thanh
Trước khi đến lão đại đã căn dặn chúng ta phải ở đây dù có bất cứ chuyện gì cũng không được gây sự, mọi người cứ nghe theo là được anh ta dõng dạt nói từng câu chữ
Mọi người ..... Nhìn về chỗ tên lúc nãy đã nằm không nói nên lời
Vậy lúc nãy ai là người bẻ gãy ngón tay người ta vậy?
Đám người phía sau Yang trong bụng cũng đầy nghi vấn

Yang lão đại, có cần xử lí tên Liễu Thanh đó hay không, lúc nãy chính miệng tên đó nói có thể lấy mạng hắn ...
Yang thở dài đáp lại
Bạn thân của chủ tịch Phong, giám đốc K, cánh ta của Bạch Dạ Phi Long.

Cậu xử sao?
Người đó cứng miệng liền không hỏi nữa
Tên đó dám nói ra tên mình thì cũng tự tin bản thân sẽ không mất sợi tóc
Bề ngoài có vẻ như đang nhận lỗi nhưng thật ra đã tính toán tỉ mỉ từng bước
Đúng là biệt danh cáo già Hắc bang không phải chỉ gọi cho vui
Tên đó là 1 con cáo chính hiệu
Hôm nay Hắc bang đến không phải muốn đánh nhau
Bạch Dạ Phi Long lại cung kính gọi Khương Mộc Chính Huy 1 tiếng bác trai thì ai cũng ngầm hiểu hắn đến là vì vấn đề gì
Yang thật sự muốn vào trong để xem Lâm Doãn nhưng chức trách của anh

là phải đứng ở đây chỉ huy mọi người
Dù trong lòng những người có mặt ở đây đều biết rằng sẽ chẳng xảy ra chuyện gì

_____
Lâm Doãn và mẹ mình vẫn đang ngồi nói về Dương Hồng, Khương Mộc lão gia nhìn thấy vợ và con mình nhàn nhã như thế có chút chạnh lòng
Trang viên rộng lớn, đám người ở trước cửa gây nhau đến nỗi ở nơi này vẫn nghe thấy vậy mà 2 người họ lại chẳng quan tâm để lão già như ông đi ra ngoài giải quyết
Ông còn tưởng họ sẽ lo lắng đi theo nhưng xem ra lại ôm thất vọng nữa rồi
Con nên cân nhắc cậu Dương Hồng đó đi
Mẹ à ...
Bạch Dạ Phi Long vừa bước vào đã nghe thấy, đôi chân mày nhíu lại không vui
Nữ nhân không tim không phổi, hắn ta vì cô mà phải mạo hiểm tự mình chui vào lưới
Còn cô lại ở đây bàn về hôn sự của bản thân và ...!anh em của hắn?.

Chương 151: 151: Đau Lòng

Làm như hắn sẽ để chuyện đó xảy ra
Cô đã là người của hắn, vậy mà lại dám ở sau lưng muốn kết hôn với đàn em hắn?
Cái kịch bản đặc sắc này tình cờ hắn cũng như cô không muốn diễn
Lâm Doãn muốn nở miệng giải thích nhưng chưa kịp nói đã thấy ba mình và 1 thân ảnh quen thuộc, trên người toát ra lửa giận đi vào
Cái quái gì đây?
Sao hắn ...!tên khốn biến thái này lại đến nhà cô
Hắn mò đến tận đây là muốn cái chó gì?
Ly trà đang uống dở súyt chút rơi xuống đất
Cô nhanh chóng lấy lại bình tĩnh
Bạch Dạ Phi Long lễ phép cúi người
Bác trai, bác gái xin chào
Mẹ cô nhìn chàng trai cực phẩm trước mắt, mở miệng hỏi

Đây ...!cậu là ...
Bác gái, cháu là Bạch Dạ Phi Long, người yêu của tiểu Doãn hắn cười tươi đôi mắt chứa chan tình cảm nhìn về phía Lâm Doãn
Thâm tình khiến ba mẹ cô cũng cảm thấy hắn rất được, dám 1 mình đi vào nơi này còn công khai mối quan hệ
Nhưng chỉ có cô mới nhận ra đằng sau ánh mắt đó là bao nhiêu lửa giận
Cô trợn to mắt nhìn hắn như đang muốn nói
Tên khốn kia, anh dám ...
Muốn đứng lên hất ly nước vào tên không biết xấu hổ ngồi phía đối diện cổ tay liền có chút đau
Ahh ...!mẹ, sao mẹ lại đánh con chứ?!
Mẹ cô nghe xong còn bồi thêm vài cú đánh, lớn giọng trách móc
Con bé này ...!có người yêu rồi mà còn dám đi xem mắt, con từ khi nào lại

tùy hứng như thế?
Người trước mắt bà đương nhiên biết đó là ai
Đẹp trai sáng láng, vóc dáng lại thuộc hàng cực phẩm
Rất xứng đôi với con gái của bà nha
Hắn đứng lên cúi đầu
Con thành thật xin lỗi
Ba mẹ, ngay cả cô cũng bị doạ sợ
Tên điên này đang yên đang lành xin lỗi cái gì?
Khương Mộc phu nhân bỏ cô ra xua tay
Không không, lần đầu đến làm khách lại để cháu thấy cảnh tượng đáng xấu hổ này là lỗi của chúng ta mới đúng.

Con còn ngồi thừ ra đó, mau rót trà mời khách đi!!!
Cô không bằng lòng nhưng phải nghe theo, mẹ cô khi tức giận lên thì không ai có thể ngăn lại

Nhìn baba cô đang ngồi giả vờ không nghe thấy thì biết
Lâm Doãn cầm cốc rót trà vào hậm hực đưa tên ngồi đối diện
Ai ngờ hắn không nhận lấy cốc trà còn nắm lấy tay cô, nắm rất nhẹ nhàng như nâng niu bảo bối
Mắt cô súyt nữa rớt ra ngoài, căng thẳng nhìn hắn
Bạch Dạ Phi Long nhìn cổ tay đỏ ửng của cô xoa xoa, vẻ mặt xót xa hỏi
Đau không?
Lâm Doãn nhanh chóng rụt tay lại, ngồi yên không nói gì trong lòng cảm thán
Oa, cái tên này, diễn xuất nhập thần như thế sao không đi làm diễn viên, đến nhà gây chuyện với cô làm gì?
Hắn lại nhìn về phía Khương Mộc phu nhân quả quyết
Bác gái, sau này nếu tiểu Doãn có làm sai việc gì thì người cứ trút giận lên con là được, đánh cô ấy con sẽ đau lòng
Anh có thôi đi ... Cô nhịn hết nỗi rồi, nổi nóng đứng dậy định gào lên thì mẹ cô liền lên tiếng
Doãn Doãn, không được vô lễ với khách giọng bà không có gì thay đổi nhưng lời nói lại có chút đe doạ
Khương Mộc lão gia cũng ngồi yên không dám cử động mạnh
Chỉ có hắn lại nói thêm vài câu

Bác gái, đừng trách tiểu Doãn, là lỗi do con đến đây mà không thông báo

Sau đó lại hướng đôi mắt uất ức về phía cô khẩn thiết
Em mắng anh đánh anh cũng được, muốn anh sửa đổi thứ gì em cứ nói, đừng vì tức giận anh mà đi xem mắt được không?
Bà nhìn con gái của mình, ánh mắt có chút khinh thường, nhẹ nhàng lắc đầu
Đứa con gái này lớn rồi sao vẫn còn có thể ấu trĩ như thế
Giận hờn người yêu mà về nhà đi xem mắt, nhưng xem ra cậu trai này đối với Doãn Doãn rất si tình
Đứa con rễ này bà phải nhận mới được
Khương Mộc phu nhân cười tươi, lâu lắm mới vui như hôm nay
Bà thật sự muốn biết thêm
Con và Doãn Doãn đã đến mức độ nào rồi
Hắn nhìn lão gia và phu nhân cuộng tay thành nắm đấu đưa lên miệng tỏ vẻ hơi xấu hổ
Lâm Doãn chướng mắt nhìn, tên này thật sự là cái tên đã làm cho cô khổ sở sao? cái vẻ mặt con gái mới lần đầu biết yêu đó là gì?.

Chương 152: 152: Xảy Ra Chuyện Gì

Mà khoan đã, cô cảm thấy có gì đó không đúng lắm
Lúc nãy mẹ hỏi mình và hắn đã tiến triển đến đâu
Cô ngẩng lên nhìn hắn lần nữa thì mới thấy khuôn miệng hắn nhếch lên
Con mẹ nó, hắn đang cười!!!
Tên này đang muốn nói gì?
Muốn để ba mẹ biết cô và hắn đã !
Không được, tuyệt đối không được
Mẹ cô sẽ giết cô mất
Lâm Doãn không còn suy nghĩ được gì nữa , liền lao đến ngồi bên cạnh ôm chặt lấy hắn, cô to tiếng
Con ! chúng con đang hẹn hò!!!
Tạm thời phải dùng cách này thôi, ai hẹn hò rồi chẳng chia tay?
E hèm, con gái gia giáo làm như thế còn ra thể thống gì ba cô lúc này mới lên tiếng
Cô cũng nhanh chóng buông hắn ra
Bạch Dạ Phi Long trong lòng mở cờ, cô chủ động ôm hắn như vậy có chút không quen nhưng vẫn rất hưởng thụ
Hắn không muốn trêu cô nữa, liền ngồi ngay ngắn, nắm lấy bàn tay người đang muốn rời đi
Chúng con muốn kết hôn
Cô định bảo rằng ai muốn kết hôn với anh thì bàn tay đang nắm lấy tay cô nhẹ nhàng mơn trớn
Khuất sau cái bàn cho nên ba mẹ cô chẳng thể nào thấy được
Khốn! Hắn dám đe doạ cô

Nếu không nghe theo thì cô chết chắc
Nhưng chẳng lẽ phải để mặc cho tên khốn kiếp này muốn làm gì thì làm hay sao?

Lâm Doãn, mày phải mau động não đi, nếu không mày sẽ phải kết hôn với hắn thật đó
Lúc này Khương Mộc lão gia mới lên tiếng
Cậu yêu thích con gái tôi, hay là vì gia sản nhà chúng tôi nên mới muốn cùng nó kết hôn
Cô quay sang nhìn ba mình như Đấng cứu thế, bình thường lúc nào cũng mắng chửi nhưng đến thời khác quan trọng ba lại suy nghĩ cho cô
Nhìn nét mặt ba khó coi như thế xem ra là đã không đồng ý hôn sự này
Baba vạn tuế, tự do vạn tuế
Bác trai, con biết điều bác và bác gái lo lắng là gì, nhưng con dám đảm bảo dù tiểu Doãn có bị từ mặt hay là chẳng có gì trong tay thì cháu vẫn sẽ chăm sóc không để cô ấy chịu khổ hắn nhìn cô
Cái tên này
Từ mặt? Hắn đang uy hiếp nếu cô không ngoan ngoãn hắn sẽ nói ra chuyện phát sinh giữa bọn họ để ba mẹ không nhận cô nữa sao?
Hay lắm, nhưng để rồi xem, ba cô đã tỏ ý phản đối, cho nên dù có làm gì cũng vậy thôi
Lấy cô? hắn mơ tưởng!!!
Nói thì hay !
Khương Mộc lão gia định nói thêm đã bị vợ mình lườm
Nếu đã như thế thì chọn ngày tốt là được, tôi ! không có ý kiến
Ông buồn tênh nói
Mẹ cô đứng dậy vỗ tay, mừng rỡ còn hơn trúng số
Tốt quá rồi, Doãn Doãn sau này nhờ con chăm sóc nha~
Cái quái gì đây?

Cô nhìn sang ba mình đang uống trà
Ba nhượng bộ? Uổng công cô lúc nãy thần tượng ông như 1 vị thần
Bạch Dạ Phi Long giờ đây cũng tươi cười không kém
Con dù có chịu khổ thì cũng sẽ để tiểu Doãn có cuộc sống hạnh phúc.

Ba mẹ cứ yên tâm
Haha, tiếng mẹ này nghe thật êm tai a mẹ cô cười tít mắt
Cho tôi xin đi, người chịu khổ sau này chắc chắn là cô mới phải
Lâm Doãn càng nghĩ càng không chịu được liền đập bàn đứng dậy
Con không muốn kết hôn với hắn, Khương Mộc Lâm Doãn con dù có chết

cũng không gả cho tên khốn kiếp này!!!
Mẹ cô đang vỗ tay nghe thấy lời con mình nói, nụ cười trên môi liền tắt
Con nói gì?
Cô có chút sợ rồi, nuốt nước bọt nhưng vẫn dõng dạt nói
Không gả!!!
Hắn lại dùng bàn tay to lớn kia ôm lấy vai cô, khiến Lâm Doãn phải như con mèo nhỏ nép vào lồng ngực hắn
Giọng nói chẳng có chút tức giận
Em đừng giận anh nữa, anh biết chuyện đêm đó là do anh nhất thời không kìm chế được !
Khương Mộc lão gia nghe đến đây liền dùng cây gậy đập nát cái bàn, giọng nói ông tức giận cực độ
Đã xảy ra chuyện gì?!!!!
Lâm Doãn hít vào 1 hơi lạnh
Cái tên không biết sống chết này, hắn dám !
Vậy mà hắn lại dửng dưng chậm rãi nói
Hôm tiểu Doãn đi xem mắt, sau khi nghe tin con liền kích động đi đến muốn xem thử đối phương là ai lại có phúc phần như thế.

Nhưng lại nghe tên đó chỉ toàn nói những câu sỉ nhục, không kìm được lửa giận liền đem cậu ta về Hắc bang xử lí ! .

Chương 153: 153: Con Rể

Sau khi thấy ông bình tĩnh, hắn mới tiếp tục nói
Tiểu Doãn nói con độc ác vô nhân tính, giận dữ giáo huấn con cả đêm, cho nên !
Thì ra đó là lí do con gái không về nhà
Lão gia và phu nhân cảm thán
Ai da, Doãn Doãn, kỳ thực mẹ thấy con rể làm như vậy chẳng có gì là sai cả, nếu là mẹ thì cũng sẽ làm vậy đối với kẻ dám buông lời lăng nhục người mình yêu.

Sao con có thể trách móc chồng con cả đêm, vì chuyện này mà giận dỗi người yêu mình thật là không đáng đâu con Mẹ cô răn dạy
Cái gì đây? cô giáo huấn hắn?
Rõ ràng là hắn hành hạ cô cả 1 đêm, bây giờ lại dám đổi trắng thay đen nói những câu vô sĩ như vậy
Rốt cuộc hắn có biết nhục nhã không?
Còn nữa, chưa gì mẹ đã gọi hắn là con rể
Ba sau khi nghe hắn nói xong chỉ đứng bên cạnh tuy không nói gì nhưng lại gật đầu tán thưởng
Ba mẹ chỉ vừa mới gặp đã thích người con rể này như thế
Cô cảm thấy quả nhiên phải phản đối chuyện này đến cùng
Con đã nói rồi, con tuyệt đối không kết hôn với tên mặt người dạ thú này
Cô là đang nói về những việc hắn làm với mình
Nhưng ba mẹ vẫn khăng khăng nghĩ rằng cô vẫn còn để trong lòng chuyện hắn giải quyết người kia

Nhà họ Khương Mộc xử lí kẻ dám to gan sỉ nhục mình cũng chẳng kém
Hắc bang, ai có thể chịu được cảnh bản thân chịu sỉ nhục?
Lâm Doãn từ nhỏ đến lớn cũng đã thấy không ít, sao chỉ rời đi vài năm lại

cố chấp như vậy
Ba cô nghe xong những lời khó nghe của con gái liền tức giận giơ cây gậy đang cầm trong tay hướng về phía cô
Nghịch nữ, muốn tao tức chết mày mới vừa lòng sao?!!!
Mẹ cô chạy đến ngăn cũng không cản được sức lực đánh chết cả 1 con hổ của ông
Lâm Doãn đã dự liệu được chuẩn bị né tránh chỉ thấy trên người mình nằng nặng
Hắn che chắn nhận lấy của ông 1 gậy
Cô nghe thấy được tiếng gì đó, chẳng biết là tiếng gậy giáng xuống hay là tiếng xương cốt hắn vỡ ra
Chỉ nghe thấy tên đó phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ nhưng đủ để lọt vào tai cô
Viễn cảnh này bình thường rất hay xuất hiện
Nhưng cả 3 người đều không ngờ hắn lại liều lĩnh như thế, trực tiếp nhận lấy
Hắn ngẩng đầu 2 tay nắm lấy vai cô, ánh mắt không ngừng quan sát
Em có bị thương không?
Ba mẹ cô ở bên cạnh muốn hỏi hắn có sao không nhưng chưa kịp lên tiếng đã thấy hắn sốt ruột nhìn cô
Người chồng như thế còn có thể đi đâu tìm được a?
Cô lắc đầu tỏ ý không có gì, hắn mới thở phào nhẹ nhõm
Quay sang nhìn ba mẹ cô mà cười

Da con rất dày cho nên hoàn toàn không có gì đâu
Sao lại không có gì được, mau ! Doãn Doãn, mau đưa con rể lên phòng xem thử đi ba mẹ cô hối thúc
Cô cũng đành nghe theo, còn cách nào khác sao?
Hắn vì cô cho nên mới bị như thế
Dìu hắn lên phòng mình, cô cảm thấy có lỗi
Tuy hắn nói da mình rất dày, nhưng bị đánh !
Khoan đã, da dày?
Cô ngẩng đầu vô tình mũi 2 người chạm vào nhau, tim có chút loạn
Mau chóng dịch ra, nhưng lại nhìn thấy gương mặt anh tuấn của hắn
Chết tiệt! Hắn đang cười, cô muốn xô hắn ra nhưng lại nghe thấy tiếng của mẹ mình đang cảnh cáo
Doãn Doãn, dìu cho cẩn thận vào a

Lâm Doãn cắn răng nghiến lợi, tiếng cười của hắn lại càng sảng khoái hơn
Em phát hiện r ồi sao, bảo bối?
Tốt nhất anh nên câm miệng lại cho tôi cô cố nén lửa giận đang cháy rực đủ để thiêu đốt cả 1 cánh đ ồng tăm nghìn hecta
Hắn lại không biết xấu hổ tựa đ ầu vào má cô, thân thể cao hơm 1m8 xấu xa đè xuống cô muốn tránh cũng tránh không được
Nếu mẹ nhìn thấy cô đánh hắn thì cô sẽ không xong, đành để hắn được lợi ăn đậu hũ của mình
Hắn nhìn vẻ mặt tức mà không làm gì được của con mèo hoang trong lòng, tà mị nở nụ cười
Bảo bối của anh thật thông minh, anh chỉ vừa nói li ền phát hiện da mặt anh rất dày
Không biết xấu hổ!
Cô cắn răng nghiến lợi
Sau khi đến phòng ngủ hắn li ền không diễn nữa, luyến tiếc bỏ mĩ nhân trong lòng ra.

Chương 154: 154: Anh Điên Sao

Hắn ngồi trên giường nhàn rỗi quan sát căn phòng, điêu này làm Lâm Doãn khó chịu
À không, bây giờ dù hắn có thở cũng khiến cô không ưa được
Cẩn thận khoá cửa phòng, cô gắt gỏng hỏi
Anh tới đây rốt cuộc muốn làm gì?
Lúc nãy anh đã nói rồi mà, đến bàn chuyện kết hôn của chúng ta
Hắn cười, tiện tay ôm cái gối trên giường hít sâu
Thơm quá
Lâm Doãn đỏ mặt nghiến răng
Nếu ba mẹ nghe thấy thì rất phiền, tên điên này nói không chừng sẽ nói ra những điều gây bất lợi cho cô
Nhưng không thể ngừng tức giận được, cô nhỏ nhẹ mắng
Biến thái!!!
Cô tiến lại ghế sofa ngồi xuống cố tĩnh tâm

Anh đến đây là muốn mưu tính chuyện gì ! định dùng danh tiếng Khương Mộc gia để củng cố vị trí của bản thân thì anh bỏ ngay !
Haha cô còn chưa nói hết hắn đã cười như thể đang muốn chế nhạo cô vậy
Lâm Doãn mặt đỏ gay siết chặt cái gối đang ôm
Anh cười cái gì?
Chỉ nghe thấy hắn cười ngày 1 lớn hơn, hồi lâu sau mới ngưng lại mà nói với cô
Em thấy địa vị anh chỗ nào lung lay phải cần sự trợ giúp của gia đình em vậy, tiểu Doãn?
Cô cứng miệng
Con mẹ nó, cái dáng vẻ tự cao này của hắn thật khiến cô không xem được
Nhưng quả thật đúng là vậy
Không chịu thua, cô cố gắng phản bác

Cứ cho là địa vị anh vững chắc ! cho nên ! cho nên muốn dựa vào gia tộc của tôi nâng cao địa vị
Tên xấu xa, không ngờ hắn lại có âm mưu ghê tởm như thế
Cô tự ép bản thân tin vào lí do mình đưa ra
Sắc mặt hắn đen lại, đôi mắt như mũi tên phóng về phía cô
Lúc nãy vừa cười nói vui vẻ, thoắt cái liền trở mặt
Cái tên này quả nhiên có bệnh
Lâm Doãn cảm thấy không ổn, đứng lên bước ra ngoài
Nhưng hắn đã nhanh hơn 1 bước kéo cô vào lại căn phòng khi tay cô còn chưa động đến tay vịn cửa
Ngón tay thon dài rắn chắc đó vươn đến, cạch 1 tiếng cửa đã bị khoá trái
Cô không tin nhìn hắn
Anh điên rồi sao?
Đây là nhà cô đó, vậy mà hắn dám

Trời đất đảo lộn, vài giây trước đang bị hắn nắm đứng ở trước cửa mà bây giờ lại nằm trên giường
Hắn đè lên, cô hốt hoảng đưa tay đẩy lồng ngực to lớn của hắn ra
Nhưng trên đời làm gì có chuyện dễ dàng như vậy
Người đẩy vẫn cố đẩy, người đè vẫn đang đè
Biểu cảm của hắn bây giờ lại thay đổi rồi, đôi môi bạc tà mị cong lên
Lâm Doãn cố nén cơn nóng, gằm nhẹ
Anh tránh ra, Bạch Dạ Phi Long đừng quên anh đang ở nhà tôi, nếu dám làm bậy tôi sẽ thét lên, lúc đó ưmm!!!
Hắn cúi xuống gặm lấy môi cô, do đang mở miệng hù doạ nên người bên trên thuận tiện hơn trong việc đưa lưỡi vào
Cô kinh ngạc hít vào 1 hơi dài, mùi hương đặc trưng của hắn lập tức xông vào mũi
Cái mùi hương nam tính bá đạo này có chết Lâm Doãn cũng không quên được
Nó khiến cô có cảm giác bản thân bị áp bức
Do không dự liệu được tình huống này sẽ xảy ra, cô quên mất việc chống cự, đến khi phát giác điên cuồng giãy giụa thì mật ngọt trong miệng cô đã bị hắn nuốt hết vào bụng
Cái tên khốn này, hắn chẳng lẽ không sợ cô sẽ la toáng lên hay sao
Còn dám ! dám ở nơi của cô khinh bạc cô nữa

Có còn vương pháp không???

Bàn tay hắn gắt gao ôm lấy cái eo mềm mại, không khách khí mút lấy cánh môi hồng, điên cuồng vờn lấy cái lưỡi cô
Yết hầu nam tính di chuyển lên xuống, như muốn nuốt cô vào bụng
Khi người dưới thân 1 chút sức lực không còn, hắn mới ngừng dày vò môi cô
Cách tiểu miêu hung dữ 5cm, hắn liếm mật ngọt còn đọng lại trên môi mình
Từ trên nhìn xuống như bá vương kiêu ngạo, giọng điệu tự đắc thì thầm
Em thật sự muốn gào lên sao?
Cô thở hồng hộc, gương mặt phiến hồng, đôi môi chẳng hề gì nhưng lưỡi cô bị hắn đùa bỡn đến tê dại
Chiếm tiện nghi của cô, bây giờ còn vô liêm sĩ hỏi cô câu đó sao?
Lâm Doãn muốn mắng hắn bằng những từ thô thiển nhất có thể nhưng mũi và miệng giờ đây đang thay phiên nhau thở trối chết
Chỉ có thể thầm mắng, nhưng ánh mắt lại biểu đạt rất tốt tâm tình của bản thân
Tên khốn nạn!!!.

Chương 155: 155: Đe Doạ

Lâm Doãn tâm trạng đang không vui, nếu ở đây có 1 thanh kiếm cô sẽ chẳng ng ần ngại mà đâm hắn 1 nhát
Nhưng Bạch Dạ Phi Long thì ngược lại, hắn vẫn còn ôm cô, bàn tay càn rỡ vuốt v e tấm lưng ngọc
Cẩn thận quan sát, hơi thở của cô không khống chế phả vào cổ khiến hắn khó có thể ng ồi yên
Mùi hương ngọt ngào của cô cứ như độc dược câu dẫn hắn làm chuyện xấu
Trong mắt có tia giảo hoạt hắn cong môi
Em có c ần anh thét giúp không? để xem ...!mẹ em bênh vược anh, hay sẽ thiên vị con gái cưng của mình?
Cô trừng mắt nhìn hắn, sức lực đã h ồi phục đôi chút li ền tiếp tục đẩy hắn ra
Kết quả vẫn vậy, chẳng thể làm suy chuyển con người trước mặt
Cơn tức giận lập tức d ồn lên đại bão, cô mắng
Buông ra, cái tên hỗn đản ...!cút đi!!!
Hắn không khách khí cúi đ ầu ngậm lấy vành tai non m ềm, thì thào bên tai cô
Em đoán xem ...!mẹ em có phải đang ở ngoài cửa nghe lén chúng ta nói chuyện?
Cô rùng mình, chẳng biết là vì sợ đi ều hắn nói là thật hay bởi vì bị hơi thở bá đạo kia gây k1ch thích
Bằng ý chí vững chắc không khuất phục, cô tiếp tục nói

Anh mau dừng lại đi, nếu tôi thét ...
Tiểu Doãn ...!em có thể bôi thuốc giúp anh được không, đừng giận nữa mà, anh thật lòng xin lỗi
Hắn cố ý nói to
Lâm Doãn hít sâu, cái tên khốn này tự dưng lại thét lên như thế

Nhưng hắn rốt cuộc đang muốn làm gì đây, bôi thuốc cái rắm
Cửa phòng liền truyền đến tiếng gõ khi hắn vừa dứt câu
Khương Mộc Lâm Doãn, con tốt nhất nên chăm sóc tốt con rể của mẹ đừng có giở trò, mẹ đang theo dõi a!!!
Chết tiệt, là giọng của mama
Cô không trả lời, tức giận nhìn chỉ thấy hắn đang đối với cô cong đôi môi mà cười
Vẻ mặt đắc chí của tiểu nhân khiến cô uất ức
Bạch Dạ Phi Long làm cản cởi cái áo cô đang mặc biểu cảm đầy khiêu khích, miệng cố tình nói to
Bác gái ...!không phải đâu, tiểu Doãn đang giúp con bôi thuốc, bác cứ yên tâm
Ai da, con đừng có nói tốt cho nó, đứa con gái này mẹ hiểu tính tình nó mà, với cả sao lại xưng hô là bác gái chứ? Khương Mộc phu nhân ngoài cửa giọng nói có chút bất mãn
Bạch Dạ Phi Long in lên má cô nụ hôn chuồn chuồn lướt qua, ngẩng đầu lên quan sát cô gái bé nhỏ dưới thân, vươn tay bóp lấy bầu ngực đầy đà
Lâm Doãn bị hành động bất ngờ của hắn làm giật mình, đưa tay nắm lấy cổ tay khoẻ khoắn kia, trong miệng không ngừng gằng giọng mắng chửi

Tên khốn ...!anh ...!mau bỏ ra
Mẹ à ... hắn cố ý ngập ngừng, cô sợ không dám nói gì, chỉ có thể cắn cắn đôi môi nhỏ
Thật sự không có gì đâu, mẹ cứ yên tâm đi hắn nói thêm
Haha, được rồi, mau chóng bôi thuốc đi, mẹ đang sai người chuẩn bị tiệc đón tiếp con rể đây
Chúng con sắp xong rồi sẽ xuống ngay, thật là phiền mẹ quá
Hắn đưa tay xuống vùng cấm địa kia nhẹ nhàng vuốt ve khiến cô giật thót
Được rồi, mẹ xuống trước đợi 2 con
Quá đáng lắm rồi, mẹ lại sắp đi nếu cô còn nhút nhát im lặng thì hắn chắc chắn sẽ làm những chuyện khốn kiếp hơn thế này
Lâm Doãn hít vào 1 hơi định thét lên thì hắn đã cúi xuống chặn cái miệng nhỏ của cô lại
Sau 1 hồi đảo lưỡi, hắn nhỏ nhẹ
Em nói xem nếu mẹ nghe thấy tiếng thét của em rồi xông vào đây ...!thấy được cảnh tượng này ...!thì sẽ có kết quả gì?

Lâm Doãn ú ớ không nói nên lời Anh ...!anh ...
Bang chủ không nói gì nữa, bàn tay to vạch qu@n lót cô ra r`ồi cho hẳn ngón tay vào
Hắn cúi đ`ầu ngậm lấy 1 bên h`ồng ngọc
Cô bị hắn đe doạ li`ền dùng tay che miệng ngăn cản âm thanh xấu hổ thoát ra
Hắn được thế lấn lướt ngông cu`ồng hơn, cho thêm 1 ngón vào nơi chật hẹp kia
Mật ngọt thiếu nữ tiết ra thấm đẫm ngón tay nam tính, hắn cứ như thế rút ra r`ồi đâm vào đến khi cô không chịu được nữa co rúm người cảm nhận dòng điện chạy dọc sống lưng
Người bên dưới đạt được kh0ái cảm r`ồi m`ềm nhũn, hắn mới rút tay ra
Lấy hộp khăn giấy trên cái bàn g`ần đó lấy ra vài miếng lau người cho cô.

Chương 156: 156: Ép Hôn

Hắn chỉnh lại quần áo cho cô rồi cùng nhau ra ngoài
Bấy nhiêu đó vẫn chưa xoá được ngọn lửa trong mắt cô
Đi đến cầu thang, Lâm Doãn nổi lên suy nghĩ tiêu cực
Không biết có nên đá 1 cước để hắn lăn xuống, nếu làm vậy sau này cuộc sống cô sẽ nhẹ nhàng hơn
Nhưng nếu xảy ra vấn đề ở nơi này, Hắc bang chắc chắn không chịu để yên
Hơn nữa ...!mẹ cô, thật chẳng hiểu bị hắn cho ăn đan dược gì mà bây giờ bà lại dốc lòng bảo vệ, đứa con gái như cô bây giờ chẳng khác gì đồ bỏ đi
Lâm Doãn có thể đấu sinh tử với ba nhưng cô tuyệt đối không có can đảm đấu khả năng chịu đựng với mẹ
Mẹ cô thật sự rất đáng sợ a
Bạch Dạ Phi Long đi phía trước dáng vẻ đạo mạo khiến cô nhìn mà cảm thấy chán ghét
Hừ, đẹp thì đã sao chứ, chỉ dùng để che giấu sự biến thái của bản thân là giỏi
Cục tức hôm nay thật sự nuốt không trôi
Kế hoạch hoàn hảo mà cô chuyển bị cũng bị hắn phá hoại

Phải làm sao bây giờ?
Mẹ cô thấy cả 2 bước xuống liền rạng rỡ
Nào nào, các con mau đến xem, có chút gấp gáp nên hơi sơ sài, lần sau mẹ sẽ tiếp đón con rể chu đáo hơn.

Cái đó ...!vết thương của con sao rồi?
Tiểu Doãn chăm sóc con rất tốt, cũng chẳng có gì đáng ngại, ngay cả 1 gậy của cha con cũng không chịu được thì làm sao bảo vệ bà xã chu toàn hắn nói, còn nhấn mạnh từ chăm sóc, muốn cô tức chết hay gì?

Lâm Doãn lúc này đã ngồi vào bàn ăn, động đũa bỏ 1 con bào ngư vào miệng
Cái má phúng phính đáng yêu, miệng nhỏ đang nhai cũng không quên châm chọc
Hừ, nói còn hay hơn hát
Mẹ cô đi đến vung tay đánh vào lưng cô vài cú đau điếng
Con nha đầu này, có giỏi thì con đứng yên để cha mình đánh vài gậy đi.

Người ta vì con mới bị thương, vậy mà 1 chút áy náy cũng không có, mồm miệng ác độc, thật là!!!
Đồ ăn còn chưa nuốt xuống đã đánh cô mạnh như thế, bao nhiêu thứ trong miệng đều muốn rơi ra ngoài
Ah, mẹ cứ đánh như thế thì phổi con sẽ vỡ đó!!!
Mẹ à ... hắn ngồi bên cạnh đưa tay vỗ vỗ lưng cô, gương mặt bi thương làm Khương Mộc phu nhân cảm động
Ai da ...!nể mặt con rể Bạch, mẹ tha cho con hôm nay
Hừ! mèo khóc chuột giả vờ từ bi
Cô hất văng bàn tay ở trên lưng của mình, cộc cằn xử lí đống thức ăn trên bàn
Bào ngư, vi cá, vịt hầm bát bảo, cá hấp nhân sâm, chè hạt sen tổ yến ...!đây mà là sơ sài sao?
Cho hắn ăn đồ ngon như vậy thật sự lợi quá rồi còn gì
Đứa con ruột như cô, bị cái tên bên cạnh cướng đoạt đã đành
Bây giờ còn phải ngồi chung bàn, tiếp đón hắn nồng hậu

Vì hắn mà bị đánh
Cô dù sao cũng là tiểu thư gia tộc lớn, mẹ lại nỡ lòng đối xử như thế
Nói đi nói lại, cũng do baba không chịu giúp cô
Lâm Doãn nhìn ba mình, thấy ông đang yên lặng mà ăn, đột nhiên bao nhiêu tức giận liền tiêu tán đôi chút
Thôi bỏ đi, baba cũng chẳng sống dễ dàng gì
Bạch Dạ Phi Long ngồi bên cạnh, rất chăm chỉ gắp thức ăn bỏ vào chén cô
Mà Lâm Doãn tức giận suy nghĩ cũng không chú ý cho lắm
Hắn bỏ vào, cô gắp ăn
Điều này lại làm Khương Mộc phu nhân càng thêm khẳng định con gái bà đang nũng nịu với chồng tương lai

Sau khi ăn xong, hắn đứng dậy cung kính
Hôm nay là con mạo muội đến, thật sự làm phiền rồi
Còn biết bản thân mình rất phiền sao? Vậy thì mau cút ai daaa!!!
Cô còn chưa nói xong đã bị mẹ mình đá vào chân
Lâm Doãn bất mãn cầm lấy chén chè tổ yến 1 hơi ăn sạch
Khương Mộc phu nhân niềm nở nói với hắn
Không phiền a, nếu muốn đêm nay con có thể ngủ nơi này 1 đêm

Mẹ!!!
Con câm miệng!!!
Lâm Doãn ...
Bạch Dạ Phi Long cười tự nhiên nói
Ba, mẹ, con cũng rất muốn ở lại nhưng hôm nay không phải 1 mình đến đây, ai không biết còn nghĩ con ép hôn.

Sẽ không tốt cho danh tiếng tiểu Doãn
Rõ ràng là ép hôn, cái tên hỗn đản, chết bầm!!!!!!!!!!
Ai da, thật sự muốn cùng tâm sự với con, nhưng nếu con đã nói vậy thì mẹ không làm khó.

Cứ đến bất cứ khi nào con muốn bà sảng khoái nói.

Chương 157: 157: Mẹ Cô Đến

Sau khi hắn cùng đàn em trong bang rời đi, cô cũng lấy cớ công ty có việc mà đánh bài chuồn
Ở nơi này cũng không thể bảo vệ cô nữa rồi, thà về nhà đóng cửa để không phải gặp tên rắc rối đó
Bạch Dạ Phi Long ngồi trên chiếc Benz, đằng sau là 4 chiếc xe khác chạy theo để bảo vệ, vui vẻ nhìn ra cửa sổ, Liễu Thanh đang lái xe nhìn qua kính chiếu hậu thấy thế cũng không khỏi bất ngờ
Lão đại, trông sắc mặt anh rất tốt
Vậy sao? hắn nhìn anh câu lên nụ cười nhẹ
Đúng là tâm trạng hắn rất tốt, mẹ vợ tương lai còn cho hắn đặc quyền có thể tùy ý đến nhà sao có thể không vui?
1 gậy hôm nay nhận được cũng được xem là xứng đáng
Hắn đưa tay lên miết nhẹ đôi môi
Hương vị ngọt ngào của bảo bối vẫn còn thoang thoảng, bây giờ nhớ lại thật khiến người khác khó kiềm được cảm xúc
Liễu Thanh không dám nhìn nữa, lão đại của anh chắc chắn đã làm gì đó rồi
Gương mặt hiện rõ nét gian tà

Ngủ 1 đêm, Lâm Doãn đến công ty
Hôm nay bé Hoan cũng đi làm sẽ khiến cô đỡ buồn chán
Nhưng cái tên mặt dày kia ! lỡ đâu lại đến đây tìm cô thì !
Thôi mặc kệ, hắn đến tìm chẳng lẽ cô cứ phải trốn?
Bị đuổi việc hắn sẽ hả hê
Nhưng cô vẫn không muốn nhìn thấy gương mặt đáng ghét của tên khốn đó
Ông trời ơi, cô đã tạo nên nghiệp gì mà lại phái tên ôn thần đó xuống ám

lấy cô vậy?
Lâm Doãn nằm dài trên chiếc bàn vò đầu bức tóc
Cứ nghĩ Hoan Hoan đi làm thì bản thân sẽ đỡ buồn chán, nhưng lại quên mất chủ tịch là tên siêu cấp cuồng vợ
Ông chủ lớn gọi vợ vào phòng làm việc từ lúc chưa bắt đầu giờ làm đến tận bây giờ, để cô đối mặt với bàn công văn lạnh ngắt
Bây giờ cô giống như bông hoa bị vứt lên sa mạc đang thiếu nước trầm trọng khô héo đáng thương bị cái nóng bức người vây quanh
Thật khổ sở
Cố gắng xử lí hết đống văn kiện thì cô chỉ còn nửa cái mạng
Hừ! Chủ tịch đúng là rất tàn nhẫn
Giao cho cô công việc không thuộc khả năng của người thường, còn cái tên anh em của hắn thì cứ như rắn quấn lấy cô
Đến giờ ăn trưa, cô lao như bay ra khỏi phòng thư ký chạy lên sân thượng
Hôm nay có chuẩn bị cơm hộp ! là cô mua ở cửa hàng tiện lợi
Chứ cô không biết nấu !
Ở nơi này rộng rãi thoải mái, cũng chẳng ai rãnh mà chạy lên tận đây

Lâm Doãn tìm 1 góc có thể quan sát phong cảnh ngồi xuống
Tuy hiếm có người đến nhưng vẫn được dọn dẹp sạch sẽ
Cho nên cô quyết định sẽ chiếm đóng nơi này, biến nó trở thành căn cứ địa
Mở hộp cơm với đầy đủ món ăn cô chẹp miệng
Sử dụng chất xám cả buổi, đã đến lúc cần bổ sung dưỡng chất rồi
Đưa 1 miếng cá hồi béo ngậy vào miệng nhai nhai, mùi vị thơm ngon khó có thể cưỡng lại
Lại tiếp tục miếng thứ 2, thứ 3 !
Đến khi hộp cơm chẳng còn gì, cô thoả mãn bỏ vào thùng rác đứng lên điều chỉnh lại quần áo rồi đi xuống
Ăn xong thì nên tự thưởng 1 tách cafe thơm ngon
Sau đó lại tiếp tục công việc
1 ngày của cô đơn giản kết thúc như thế
Cho đến khi nhìn thấy mẹ mình ở sãnh chính
Khương Mộc phu nhân mặc trên người bộ sườn xám màu xanh ngọc có hoạ tiết hoa sen ưu nhã, khoác thêm 1 cái khăn lông khiến ai cũng đều dán mắt lên người bà
Lâm Doãn thở dài, mặt cô nhăn lại

Mẹ cũng đã đến tận đây, cô muốn trốn cũng không tài nào thoát được bàn tay của bà
Đành ngậm đắng tiến đến
Mẹ ! sao mẹ lại đến đây?
Khắp nơi đều nghe thấy tiến xì xào
Trước nay gia cảnh của Lâm Doãn luôn là 1 trong những đề tài được nhiều người bàn tán, mà người cô gọi mẹ trên người bà toát ra vẻ thanh cao
Dẫu biết K vốn là nơi tập hợp của con cháu giới nhà giàu nhưng trước giờ họ đều nghĩ Lâm Doãn dùng thủ đoạn với chủ tịch
1 cô gái dáng vẻ muốn hỏi chuyện tiến lại tỏ vẻ thân thiện
Chị Lâm Doãn, đây là ! bác Lâm sao?
Cô nghe xong câu lên nụ cười như không cười
Đã đủ phiền lắm rồi, còn đến hỏi cái chó gì?.

Chương 158: 158: Mẹ Vợ

Vẻ mặt niềm nở tươi cười của Khương Mộc phu nhân chẳng còn nữa, bà mở miệng nhẹ nhàng nói với cô nhân viên tò mò
Tôi không phải họ Lâm, mà nó ! cũng không phải
Mọi người nghe xong đầu sốc đến mức mắt chữ o mồm chữ a
Lâm Doãn cúi gầm mặt, cô thầm rủa
Đã tan làm lâu lắm rồi, còn không vềmau đi, ở lại đây làm cái gì a?!!!!!!!
Ahhhhhhh, đúng là phiền phức mà
Đáng ra hôm nay nên nghỉ làm mới đúng
Chủ tịch hôm nào cũng bắt cô tăng ca sao hôm nay lại cho vềsớm chứ?
Để cô lâm vào tình thế như vậy, thật là tức chết mà
Doãn Doãn
Ách ! vâng cô đang suy nghĩ mắng người không kịp phản ứng có chút giật mình
Không khí lúc này lạnh đến mức khiến mọi người không ai thở nỗi
Khương Mộc phu nhân đôi mắt lạnh tanh nhìn con gái mình, câu tiếp theo bà nói còn khiến người ta khiếp đảm hơn

Cái họ Khương Mộc khiến con xấu hổ đến mức phải che giấu hay sao?
Đối mặt với cả trăm cặp mắt phóng vềphía mình vẫn làm cô cảm thấy khó chịu
Cô đưa tay lên vén mái tóc đang rũ xuống gương mặt trắng mịn nhưng thật ra là đang muốn day thái dương như đang có cả đàn ngựa chạy loạn trên đồng cỏ khiến đầu cô nhức in ỏi sắp nổ tung kia
Mẹ thừa biết còn hỏi con vấn đềnày, baba trước đó đuổi ra cô ra khỏi nhà còn bảo muốn đoạn tuyệt quan hệ
Làm sao cô dám sử dụng cái họ chết tiệt này?
Hơn nữa cô là người thuộc trường phái thực lực a
Lâm Doãn nhìn chằm chằm như muốn nói với bà

Khương Mộc phu nhân cũng biết cô nghĩ gì nhưng trong lòng bà có suy tính
Đôi khi làm khó con gái cưng trước mặt nhiều người sẽ giúp nó rèn luyện tinh thần
Hơn nữa ! chuyện gây khó dễ cho người khác rất vui nha~
Bà đưa tay vuốt ve cái áo lông giả vờ vô tội
Cũng đúng, sắp đổi sang họ của người ta rồi
Đổi họ? những người có mặt ở đây nghe xong liền sững sốt
Ý là đang nói thư ký Lâm sắp phải lấy chồng sao?
Lâm Doãn chợt phát giác ra
Hôm nay mẹ mình đến đây là để giúp cho cái tên chết bầm kia
Nhưng còn lâu cô mới nhận thua
Mẹ lại đùa rồi, sao con có thể đổi họ chứ?
Mẹ lại mong con mau chóng đổi sang họ khác, con gái mà, sau này còn có chỗ nương tựa
Haha, con có thể tựa vào đống tiền mình làm ra, dù sao đổi họ cũng chẳng có thêm đồng nào, còn phải làm phiền đến chú cảnh sát
Những người xung quanh nghe xong bàn tán ngày càng ác liệt
Có người còn chụp hình rồi tung lên mạng
Thân phận mà cô cực khổ che giấu mấy năm nói lộ là lộ

Tức chết!!!
Cô nở nụ cười đằng đằng sát khí đe doạ những kẻ xung quanh
Tan làm rồi, tôi nghĩ cũng nên về thôi
Xoay người định rời đi thì lại nghe phía sau lưng tiếng mẹ cô vui vẻ gọi
Con rể
Cái gì? cô giật mình xoay người
Chỉ thấy cái tên khốn đó đứng trong đám đông nhưng vẫn cao hơn người khác, dáng vẻ nổi bật khó che giấu
Hắn bước đến bên cạnh Khương Mộc phu nhân, mà mẹ cô lúc nãy rõ ràng trông rất gay gắt mà bây giờ lại chuyển thái độ
Gương mặt vui đến không giấu nỗi
Hơn nữa, bà còn mặt kệ đứa con gái là cô
Con đến đón Doãn Doãn sao? bà hỏi
Thật không ngờ lại gặp bác gái ở đây
Bác gái gì chứ, gọi là mẹ vợ a

Khán giả trố mắt, nhìn 2 người đang vui vẻ rồi lại nhìn cô
Sau đó lại bàn tán
Con rể?
Nghe đâu Khương Mộc gia chỉ có duy nhất 1 cô tiểu thư

Nếu nói như vậy ! thì Bạch Dạ bang chủ và thư ký Lâm
Sốc!!!!
Tin tức thân phận Lâm Doãn còn chưa hạ nhiệt, lại thêm tin cô sẽ kết hôn cùng bang chủ Hắc bang
Hình ảnh, video lan truyền khắp nơi
Có đùa không? cô còn chưa rời khỏi công ty
Nếu đã thân thiết như thế thì cô cứ để họ nói chuyện với nhau
Cô về nhà ăn no tắm rửa rồi ngủ
Tránh ở đây lại gây thêm rắc rối
Lâm Doãn xoay người rời đi, bàn tay to quen thuộc liền nhẹ nhàng nắm lấy Tiểu Doãn
Tuy đang nói chuyện với mẹ cô nhưng hắn chưa bao giờ ngừng chú ý đến bảo bối khó tính của mình
Quả nhiên không ngoài dự đoán, cô lại định trốn đi.

Chương 159: 159: Thất Vọng

Cô nhìn cổ tay bị hắn nắm rồi lại nhìn những người xung quanh đang há hốc mồm
Cái tên khốn này, nơi công cộng lại đông người như thế hắn lại dám động chân động tay
Lâm Doãn trong lòng tức giận nhưng vẫn cố duy trì nét hoà nhã
Bạch Dạ tiên sinh có gì từ từ nói, lôi lôi kéo kéo như thế thật không tốt
Bạch Dạ tiên sinh? hắn nhíu mày
Con mèo hoang nhỏ này lại ỷ trước mặt có nhiều người hắn sẽ không dám làm gì cho nên lại giở thói xấu rồi
Lâm Doãn nhìn sắc mặt hắn không vui ngược lại tâm trạng lại cực kỳ tốt
Chiêu này cô cũng đã dùng nhiều lần rồi, luôn khiến cái mặt kia tối đen như mực nhưng lại chẳng thể động vào 1 cọng tóc của cô
Trước bao nhiêu con mắt cô khí thế vùng tay lại
Bạch Dạ Phi Long vừa rồi còn đang nắm lấy tay cô, bây giờ bàn tay to lại rơi vào khoảng không trơ trọi
Hắn không xấu hổ vì bị cô làm cho mất hết mặt mũi, chỉ cảm thấy có chút thất vọng
Không cam lòng mà thu tay về
Haha, con bé này ! dù sao cũng sắp về chung 1 nhà, con còn xấu hổ
Khương Mộc phu nhân nhanh chóng giải vây cho con rể quý của mình
Mặt Lâm Doãn hiện lên vài đường hắc tuyến
Rốt cuộc ai mới là con ruột của mẹ vậy?!!!!!!
Với cả ai thèm ở chung nhà với hắn?
Xấu hổ cái quỷ
Cô cũng lười giải thích, dù có nói gì thì mẹ cũng sẽ tìm được cách giải quyết

Lâm Doãn đắc tội với baba thì chỉ có baba mắng cô, nhưng nếu gây thì với

mẹ thì cả gia tộc sẽ chẳng ai đứng về phía cô nữa rồi
Thở dài bất lực rồi rời đi
Những người ở đó thấy vậy liền biết điều tránh xa
Cô đến gara lấy xe nhưng lại chẳng thấy đâu, bình tĩnh lấy chìa khoá trả lời cô là khoảng không im lặng
Con mẹ nó, xe đâu?
Đang lúc loay hoay thì mẹ cô tay khoanh trước ngực nhẹ nhàng tiến đến
Xe con có chút vấn đề, mẹ đem đi bảo trì giúp rồi
MẸ!!!!!!!! cô giận dữ thét lớn
Từ khi nào an ninh ở K lại kém đến vậy? Còn để người lạ vào lấy đồ
Khắp nơi đều vang vọng tiếng thét, mẹ cô khó chịu bịt tai nhưng vẫn nói chuyện nhẹ nhàng
Con gào gì chứ, mẹ cũng chỉ có ý tốt!
Cô chìa tay
Vậy thì đưa chìa khoá xe của mẹ cho con
Bà đảo mắt né tránh, tay còn vuốt ve sợi dây chuyền trên cổ
Xe của mẹ ! trùng hợp cũng được đem đi bảo trì.

Con về với con rể !
Con đón xe về trước
Cô cắt ngang không lưu tình, nhanh chóng lướt đi

Tình hình giao thông thành phố P phức tạp, giờ cao điểm sẽ kẹt xe
Muốn bắt taxi cũng rất khó khăn, mẹ cô lại chơi chiêu này
Muốn cô dành thời gian quý báu của mình cho cái tên mà cô ghét nhất
Làm ơn đi, cô né còn không kịp
Đã 10 phút trôi qua chẳng bắt được chiếc xe nào
Cô dần mất kiên nhẫn
Người từ trước đến nay luôn gặp thuận lợi trong mọi chuyện nay lại rơi vào tình thế như vậy
Kiếp trước cô mắc nợ tên khốn đó nên kiếp này phải chịu cảnh bị hắn quấn lấy hay sao?
Gọi cho bé Hoan mãi không được, chắc chắn là cái tên ông chủ kia đã vứt điện thoại của Hoan Hoan ở 1 xó xỉnh nào đó
Có nên gọi cho Dương Hồng hay không?
Nhưng cái tên Hồng Hồng này tôn sùng bang chủ của mình như thần thánh

sao có thể đến đón cô?
Arggggg, mặc kệ, cô cứ gọi rồi hăm doạ ép buộc cậu ta đến
Suy nghĩ nhiều làm quái gì, đứng đây nãy giờ chân cũng muốn gãy đến nơi
Bấm 1 dãy số cô có chút sốt ruột lẩm bẩm
Cái tên Hồng Hồng chết tiệt này lại dám không nghe máy
Lâm Doãn chửi thề ấn gọi 1 lần nữa, cô cắn cắn móng tay
Đầu dây bên kia vẫn đổ chuông sau đó im lặng
Cô bỏ điện thoại vào túi xách rồi bước đi
Qua khỏi con đường này sẽ đón xe, cô thật sự không tin không tìm được chiếc taxi nào
Lâm Doãn mang giày cao gót cả ngày, lại thêm 1 màn lúc nãy giờ đây chân có chút đau
Không biết có bị sưng hay không
Phải mau chóng tìm xe, nếu cô đi bộ từ đây về nhà thì đôi chân này chắc sẽ phế mất
Nghe thấy phía sau có tiếng động cơ rất to, cô ngoáy đầu nhìn.

Chương 160: 160: Cô Lo Lắng

1 chiếc moto đang lao về phía cô, người lái xe mặc đồ bảo hộ đen, đội nón bảo hiểm nên chẳng thể nào thấy được gương mặt
Lâm Doãn nhíu mày
Kẻ đến là ai đây? Ngang nhiên lái xe trên vỉa hè
Trừ khi !
Chiếc xe lao đến như bay, cô nhanh nhạy né tránh
Nhưng đối phương vẫn mặc kệ, chạy với tốc độ khá cao, dù tránh được nhưng vẫn mất thăng bằng
Cố gắng giữ vững nhưng 1 kẻ quyết tâm hại người sao có thể để cô có cơ hội?
Tên đó nhanh chóng xoay 180 độ rồi lao đến
Người đi đường thấy tên đó điên cuồng lao lên lề đường thất thanh la thét
Lâm Doãn cắn môi, chết tiệt, không kịp mất!!!
Cô có thể thấy được nhưng cơ thể không thể nào phản ứng nhanh bằng chiếc xe đang lao về phía mình bằng tốc độ ánh sáng
Hết cách, đành phải nhắm mắt cam chịu
Ầm!!!!!!!!!!

Tiếng động lớn vang lên khiến cô giật mình
1 giây, 2 giây !
Không có cảm giác đau đớn, chẳng lẽ ! cô chết rồi?
Len lén mở đôi mắt chỉ thấy cái xe lẫn tên điên lúc nãy đã ngã sóng soài cách cô 50m
Chuyện gì vậy?
Lâm Doãn đối mặc với những chuyện lớn bé trong công ty luôn luôn điềm tĩnh
Vì thân phận được giấu kín nên chưa từng bị ám sát
Lúc nãy cứ nghĩ sẽ tắt thở đến nơi

Cô cố gắng trấn an quan sát xung quanh
Tên muốn ám sát cô văng đi thật xa, còn có !
Bạch Dạ Phi Long? sao hắn ! còn có bộ dạng như thế này là sao?
Bang chủ Hắc bang ngồi cách cô không xa, rất tiếc cô chỉ nhìn thấy bóng lưng nên chẳng biết biểu cảm hắn như thế nào
Nhưng rõ ràng lúc nãy cô chỉ còn cách chiếc moto vài mét, sao khi nhắm mắt rồi mở ra hắn lại ngồi trước tầm mắt
Ai da, có ai giải thích giúp cô không?
Đầu cô muốn nổ tung rồi a
Bạch Dạ Phi Long biết con nhím này còn lâu mới chịu về nhà cùng hắn nên chỉ có thể ngồi chờ trong xe
Chỉ vừa lơ đễnh nhận điện thoại thì lại thấy cảnh tượng trước mắt
Hắn không nghĩ nhiều mở cửa xe rồi lao đến
Chiếc moto kia cực kỳ gần cô
Cho dù có ôm lấy hoặc đẩy cô khỏi đường chạy thì vẫn khiến cô bị thương
Chưa kể tên tâm thần chạy moto vẫn có khả năng sẽ quay xe rồi thực hiện hành động chó chết đó đến khi hoàn thành mới thôi
Hắn không thể mạo hiểm
Suy nghĩ đến đây, Bạch Dạ Phi Long chạy đến dùng 1 bên vai kiên cố va vào chiếc moto

Tên lái xe bị lệch tay lái ngã xuống rồi bị chính công cụ gây án kéo lê 50m mới dừng lại
Cú va mạnh khiến bang chủ cũng bị kéo theo nhưng thân thủ tốt chỉ bị kéo 1 2 mét đã thoát thân
Phần vai phải bị va xuống mặt đường cứng rắn, tuy có mặc thêm áo khoác da nhưng phần tay áo sớm đã không còn nguyên vẹn
Lộ ra phần cánh tay trầy xước
Màu đỏ của máu bao phủ 1 mảng áo lớn, thậm chí còn chảy ra mặt đường
Hắn định động vào vết thương, liền có 1 bàn tay ngăn cản
Đừng, nhiễm trùng thì biết tính sao!!!
Lâm Doãn dìu hắn đứng lên, động tác nhẹ nhàng tỉ mỉ cố gắng không chạm vào vết thương
Cô quàng cánh tay còn lành lặn của hắn qua vai mình, sau đó bấm 1 dãy số
Bạch Dạ Phi Long nhìn xuống chỉ thấy được đỉnh đầu của cô, nhưng hắn cảm nhận được giọng điệu lo lắng, gấp gáp của mĩ nhân trong lòng, tủm

tỉm cười
H ồi lâu cô xoay người
Liễu Thanh nơi này giao cho anh
R ồi đưa người bị thương lên chiếc xe của chính chủ, c ầm chìa khoá phóng đi mất
Liễu Thanh nhìn họ rời đi chỉ thở dài bất lực
Ông chủ có vợ đẩy hết mọi việc lên đ ầu tôi đã đành, bây giờ lại sắp có thêm chị dâu ! kiếp làm công sao mà khốn khổ a
Tên chạy moto đó ngã lăn quay, vết thương cũng chẳng h ề nhẹ

Chưa kịp than đau đã bị nắm cổ kéo lên áp giải đến chỗ Liễu Thanh đang đứng
1 người trong số họ lên tiếng
Anh Thanh, phải đem tên này đến đâu
Bệnh viện anh ta ngoáy ngoáy tai dửng dưng trả lời
Chuyện này !
Liễu Thanh xoay người nhìn đàn em của mình nở nụ cười trào phúng
Cậu vừa gia nhập sao?
Tên lính mới im lặng đ ồng ý
Liễu Thanh không nói gì nữa, lái xe dẫn đ ầu
Vậy là cả top người ném tên không biết trời cao đất dày đó vào xe r ồi chạy theo
Không được làm loạn, gây rối ở bệnh viện
Nhưng đi ều này sao có thể áp dụng với Hắc bang?.

Chương 161: 161: Không Thích

Ở bệnh viện .....
Bác sĩ đang xử lí vết thương trực tiếp đổ cồn vào
Cô đứng bên cạnh ngay cả nhìn cũng không dám, từng cọng lông tơ đều dựng cả lên
Tưởng tượng cũng cảm thấy đau
Liếc sang nhìn chỉ thấy hắn chẳng quan tâm gì vết thương, còn nhìn cô cười
Tên này bị thương đến ngốc rồi sao?
Vừa định mở miệng
Nhưng câu Anh nhìn tôi làm quái gì còn chưa phát ra đã phải nuốt vào lòng
Nếu hắn bị thương nặng đến mức đầu óc có vấn đềthì cũng là vì cứu cô
Nếu hắn không xông ra thì người ngồi trên giường bây giờ chính xác 100% là cô rồi
Phải nhịn
Sau khi đã băng bó xong, Liễu Thanh mới kéo tên to gan chán sống kia vào
Tên đó vẫn chưa được xử lí vết thương ngồi co ro dưới đất không ngừng run rẩy, gương mặt tái méc
Lâm Doãn nhìn tên này trông rất lạ mặt, cô chưa từng gặp bao giờ trong lòng có chút nghi vấn

Liễu Thanh lên tiếng
Lão đại, hôm trước anh tham gia tiệc rượu tiểu thư Lương gia đi khắp nơi rêu rao tấm chân tình của bản thân.

Hôm nay thấy được tin tức Lâm Doãn là vợ chưa cưới của anh nên liền sai khiến tên này ...
Cô nghe xong phì cười nhưng nét mặt lại rất khó coi
Thì ra cô rơi vào tình cảnh này đều do hắn

Lôi xuống xử lí đi hắn xua tay
Căn phòng trong thoáng chốc cả bác sĩ, y tá và đàn em thân tín đều biến mất
Lâm Doãn đứng bên cạnh giường không thèm nhìn hắn dù chỉ 1 lần
Người nào đó ngồi trên giường khép nép như trẻ nhỏ bị mẹ phạt
Gương mặt ngây thơ hướng đôi mắt long lanh về phía cô
Tiểu Doãn ...!tay anh đau
Cô dùng ánh mắt sắc nhọn có thể đâm xuyên qua tận tình liếc hắn
Đi đến đầu giường bấm chuông
Bác sĩ trưởng khoa và giám đốc bệnh viện lập tức chạy đến, vẻ mặt lo lắng
**Long tiên sinh, ngài ...!thân thể chỗ nào không khoẻ?
Không cần, các người cứ đi làm việc ...
Anh ta bây giờ cơ thể chỗ nào cũng không tốt** cô đứng 1 bên, mỗi câu đều làm bác sĩ bủn rủn
Cứ khám tổng quát đi cô cười khẩy nhìn bệnh nhân
Vâng vâng vâng, phải như vậy ...!Long tiên sinh cơ thể quý giá, chúng tôi sẽ tận tâm tận lực!!!
Hắn dù không muốn vẫn bị kéo đến phòng khám, còn Lâm Doãn, cô ra về trong sự tức giận
Đi trên đường không nén nỗi cứ liên tục lầm bầm
Do cái tính phong lưu của hắn mà mình súyt chút nữa ngay cả mạng cũng chẳng còn, hắn bị như vậy căn bản không phải là vì bảo vệ mình.

Là nghiệp của bản thân.

Đáng lắm!!!
Suốt 1 tuần sau hắn không còn đến quấy rầy cô nữa, cuộc sống an yên này thật thoải mái
Nhưng cũng chẳng được bao lâu
Mẹ cô đến ép buộc phải đến bệnh viện chăm sóc hắn
Trong bệnh viện ...
Khương Mộc phu nhân kéo Lâm Doãn vào 1 góc nhỏ trong hành lang ít người qua lại bất mãn trách móc
**Cái con bé này, người ta vì cứu con mà cánh tay đang lành lặn phải khử trùng, cắt thịt thối mỗi ngày.

Con thì hay r`ồi, không cảm ơn thì thôi, ngay cả chăm sóc cũng chẳng màn.

Sao ta lại sinh ra đứa con máu lạnh như con chứ?!!!
Chẳng lẽ mẹ không biết là vì hắn trêu hoa ghẹo nguyệt bên ngoài nên người ta mới nhằm vào con hay sao? Chăm sóc hắn...!sao con phải làm chứ**?!!! Cô chất vấn
**Mẹ đã nghe cả r`ồi, là do cô gái kia tự mình đa tình, con rể ngay từ đ`ầu đến cuối chẳng thèm nhìn dù chỉ 1 l`ần.

Con ghen tuông mù quáng như vậy không cảm thấy có lỗi với con rể hay sao?
1 tiếng con rể, 2 tiếng con rể.

Mẹ! Con đã nói bao nhiêu l`ần là con không thích hắn ta, sao mẹ không chịu hiểu?!!!

Con nhóc này, sao lại bướng bỉnh như thế, con thích hay không chẳng lẽ mẹ không nhìn ra được, con** ...
Chưa dứt câu, đã có bóng đen đi đến
Cả 2 sững lại xoay đ`ầu nhìn
Chỉ thấy Bạch Dạ Phi Long mặc áo bệnh nhân, tay băng bó sắp thành cái bánh chưng đến nơi
Gương mặt không chút biểu cảm
Cứ đứng đó nhìn
Khi nhìn thấy hắn, cô có chút chột dạ
Sao lại có cảm giác bản thân yếu thế như vậy?
Mẹ cô nhìn thấy có chút muốn giải thích
Lúc này, hắn cười
Bác gái là đang đến thăm con sao?
Nói xong li`ền cùng mẹ đi v`ềphòng cũng chẳng để ý gì đến cô nữa
Bác gái? hắn gọi mẹ như vậy là đang có ý buông tha cho cô sao?.

Chương 162: 162: Khốn Nạn

Khương Mộc phu nhân nghe thấy hắn gọi mình là bác gái bất mãn cau mày có ý quở trách nhưng giọng nói vẫn ngọt ngào
Bác gái gì chứ
Hắn cười khổ
Mẹ cô liền cùng hắn đi về phòng bỏ mặc đứa con gái là cô
Bà trấn an
Con nha đầu của mẹ ...!đầu óc có chút ...!ai da, con cũng đừng trách ...
Con không trách, chỉ là ...!có chút thất vọng khi nghe thấy cô ấy nói không thích mà thôi
Khương Mộc phu nhân rót ly nước ấm đưa đến ý bảo hắn uống
Bạch Dạ Phi Long cũng ngoan ngoãn tiếp nhận nhưng chỉ cầm trên tay.

Hắn không có tâm trạng để uống
Bà là người từng trãi, sao có thể không biết hắn đang nghĩ gì

Bà cũng hiểu hắn là ác quỷ mà trong mắt người khác
Chắc hẳn đã làm gì khiến cô bài xích, nhưng con gái của bà, bà tất nhiên biết
Cô sớm đã có tình cảm với hắn, chỉ là cô cao ngạo không dám thừa nhận
Hơn nữa, từ trước đến nay dù Lâm Doãn có ương bướng, cau có như thế nào đi chăng nữa thì Bạch Dạ Phi Long vẫn ở bên
Nên cô tự mãn cũng là lẽ thường
Khương Mộc phu nhân ngồi xuống cái ghế đối diện, đôi mắt có chút suy tư nhìn về phía con rể tương lai rồi lại thở dài
Con bé đó ...!trước kia từng yêu say đắm 1 người, nhưng người nó yêu lại là 1 thằng khốn nạn.

Trước mặt thì yêu thương, nhưng sau lưng lại qua lại không biết bao nhiêu

người.

Khi con bé phát hiện ...!con biết đó ...!cái tên kia đang cùng với người con gái khác ...!ở trên giường ...
Bạch Dạ Phi Long bất giác nắm chặt ly nước trong tay
Hắn biết cô b`êngoài tỏ ra mạnh mẽ nhưng nói cho cùng con gái chẳng có ai là mạnh mẽ
Chỉ có giỏi che giấu và không khéo che đậy mà thôi
Con gái người khác khi bị như vậy có người sẽ dũng cảm đối mặt, nhưng con xem ...!đứa con gái này của ta quả thật là đứa không có ti`ên đ`ô, chỉ vì mối tình đ`âu không trọn vẹn li`ên đóng chặt trái tim chẳng cho ai tiếp cận.

Cha nó thì muốn sớm được uống rượu cưới của con gái, còn bản thân nó ...!vốn đã khô cằn.

Con à, ta không mong con hiểu, chỉ mong con có thể cho nó thêm chút thời gian
Trên cương vị người làm mẹ, bà ép buộc cô phải qua lại với hắn cô tất nhiên không chịu
Nhưng đ`âu là nữ nhân, nếu con gái không thích thì với tính cách của cô đã sớm dùng thế lực của mình để ép hắn phải nghe theo
Khương Mộc gia và Hắc bang vốn là kẻ chín người mười
Vậy mà con bé này vẫn cứ mặc hắn tác quai tác quái

Còn có nguyên nhân sâu xa nào khác?
Bạch Dạ Phi Long biết cô trước giờ thích bông đùa với những người con trai có vẻ ngoài và tính cách đơn giản
Hôm nay nghe được chuyện này càng thêm khẳng định lí do cô làm vậy
Cô thích nam nhân ngốc vì cô sợ bị lừa gạt
Cô có thiện cảm với Dương H`ông vì cậu ta thẳng như ruột ngựa, không giả tạo
Lại chẳng bao giờ bày mưu tính kế ai
Ngược lại, đối với hắn ...
Lịch sử tình trường của hắn, cách thức đối xử với nữ nhân, xử lí kẻ thù vô tình
Trong mắt cô, hắn như 1 tên tra nam chính hiệu

Vậy nên cô bài xích
Bạch Dạ Phi Long bây giờ thật sự khóc không ra nước mắt
Chẳng biết nên trách bản thân mình trước kia phóng túng hay nên tiếp tục tức giận vì thái độ của cô

_____

Từ hôm ở bệnh viện đến nay cũng được 2 tuần
Hắn chưa hề đến công ty gặp cô
Nhưng khắp nơi đều sớm đồn ầm lên việc cô là người của hắn

Đi đâu cũng bị người khác bàn tán
Thật mệt...
Lâm Doãn đang photo tài liệu, nhưng hồn cứ treo trên mây
Thật chẳng giống cô tý nào
Cũng không biết vết thương của hắn như thế nào ... cô lẩm bẩm
Ách! Mà tại sao cô phải quan tâm suy nghĩ về vấn đề này làm gì?
Là so hắn tự làm tự chịu
Nhưng nếu ngày đó hắn không xông ra che chắn, thì bây giờ người phải băng bó khắp người không đi lại được sẽ là cô
Argggg, Lâm Doãn ơi Lâm Doãn, mềm lòng sẽ hại thân a
Nếu cô là người nằm trên giường thì cái tên đó không phải càng đáng hận hay sao?
1 giây trước cô tức giận vò đầu, 1 giây sau lại yểu xìu không có sức sống
Hoan Hoan đứng phía sau quan sát từ nãy đến giờ cũng có chút choáng váng.

Chương 163: 163: Trò Chơi

Doãn tỷ ...!chị ...!chị sao vậy? Hoan Hoan chạm nhẹ lên vai Lâm Doãn khiến cô giật bắn
Oa!!! Đưa tay lên sờ lên lồng ngực, chẳng biết trái tim bé nhỏ của cô có còn nằm yên ở chỗ cũ hay không
Lâm Doãn trách móc nhìn Hoan Hoan
**Em làm chị sợ chết khiếp!!!
Em không cố ý ...!nhưng em gọi mãi mà chị vẫn không trả lời, chị có tâm sự sao**?
Lâm Doãn thở dài Cũng ...!chẳng có gì to tác
Hoan Hoan cười đưa cho cô lon cafe ướp lạnh
Chúng ta cũng lâu rồi không có tâm sự, lúc nãy em đã nói với Phong để em và chị nghỉ 1 buổi không trừ lương
Lâm Doãn khui lon cafe đưa lên miệng nghe Hoan Hoan nói vậy liền đảo mắt sang nhìn, môi cong lên nụ cười xảo
**Chủ tịch ...!vậy mà cũng đồng ý, không phải anh ta nên nhảy cẫn lên kiên quyết từ chối hay sao?
Anh ấy ...!ừm ...!đồng ý**
Cô phải năn nỉ mãi hắn mới miễn cưỡng gật đầu
Nhưng tất nhiên phải kèm theo điều kiện
Hôm trước hắn có đặt 1 bộ đồy tá nhưng cô sống chết không chịu mặc, tối nay không thoát được nữa rồi

Cô cũng Lâm Doãn đi đến 1 tiệm bánh ngọt để dễ tâm sự
Cũng tránh ánh nhìn khó chịu của những người khác
Hoan Hoan mở lời trước
Doãn tỷ, cái này ...!mấy hôm trước Phong có đến thăm Bạch đại ca, vết thương vẫn chưa lành nhưng anh ấy cứ nhất định phải vềnhà không muốn ở bệnh viện.

Chị ...
Lâm Doãn có chút chột dạ, cử chỉ liền kém tự nhiên, vơ lấy cái bánh phô mai trà xanh trước mặt ăn ngấu nghiến
**Chị ...!chị làm sao, hắn ta bị gì thì có liên quan gì đến chị?
Người ta cũng vì chị nên mới bị thương nha
Chính vì hắn nên chị mới lâm vào nguy hiểm, em còn ở đó bênh vực.

Bé Hoan ...!em ...!em rốt cuộc là theo phe ai vậy**? Cô lên tiếng trách móc
**Chuyện đó em cũng biết mà, vốn dĩ là do cái cô gì đó không có được tình yêu của anh ấy nên mới hoá điên mà nhắm vào chị
Đúng đó, tất cả là do hắn ra**!
Hoan Hoan thở dài dùng ngón tay vẽ vòng vòng lên bàn
Anh ấy đâu có để tâm đến cô ta.

Hơn nữa, nếu như bây giờ có 1 người nào đó thích chị, vì không được chị yêu thích liền ra tay với Bạch đại ca.

Chẳng phải người có lỗi là chị hay sao?
Lâm Doãn trợn to mắt
Sao lại là lỗi của chị? Rõ ràng là ...
Cô chợt hiểu dụng ý của Hoan Hoan, nhất thời đuối lý cứng miệng
Hoan Hoan cười
Đúng đó, là lỗi của cô gái kia.

Vậy mà chị lại đổ lên đầu người ta, vì bảo vệ chị mà bị thương, kết quả nhận lại chỉ là cay đắng.

Chị vốn hiểu thấu mọi việc, sao đến chuyện tình cảm của bản thân lại không thông như vậy?
Cô thở dài
Là cô không dám thừa nhận
Cô đã từng phí tâm tư để yêu 1 người, tên đó cũng nói yêu cô rồi thề hẹn đủ điều
Kết quả thì sao?

Với hắn, cô càng cảm thấy bất an hơn
Cô cùng hắn chung đụng vài lần
Hắn biết cô cao ngạo, nếu cô hạ thấp chấp nhận rất có thể hắn sẽ cảm thấy chán ngán
Dù sao, cô cũng chỉ là 1 điều mới mẻ trong trò chơi tình cảm của hắn
Đến nhà ra mắt gia đình cô, chẳng qua cũng chỉ là muốn đe doạ
Nếu không làm theo ý hắn, hắn sẽ nói ra tất cả
Ba mẹ cô là người cổ hủ, sẽ cho cô kết hôn với người khác ngoài hắn hay sao?
Doãn tỷ ...
Câu nói của Hoan Hoan cắt ngang dòng suy nghĩ của Lâm Doãn, cô bỏ cái bánh trong tay xuống lo lắng nói

**Em nói xem ...!tình sử của hắn so với Vạn Lý Trường Thành có khi chỉ hơn chứ không kém.

Còn chuyện hắn có thích chị hay không ngoài bản thân hắn thì ai mà biết được.

Hơn nữa, chị thích hay không thì có tác dụng gì, vẫn phải mặc cho hắn uy hiếp
Điều chị nói quả thật không sai.

Nhưng nếu không thích thì chị cứ kiên quyết từ chối.

Còn nếu chị có cảm giác thì tiến tới đi, nếu như Bạch đại ca thật sự là tên khốn kiếp, thì em nghĩ Khương Mộc gia cũng sẽ không để chị phải chịu uất ức thiệt thòi đâu**
Lâm Doãn thở dài
Cô bề ngoài mạnh mẽ nhưng thực chất là kẻ chết nhát
Chỉ vì đoạn tình đó ảnh hưởng tâm lý, sợ bản thân phải chịu tổn thương nên mới không dám thử.

Chương 164: 164: Phát Tán Thông Tin

Đing~
Điện thoại chợt vang lên tiếng tin nhắn
Hoan Hoan mở lên xem, cũng chẳng biết bên trong là gì, vẻ mặt cô từ hồng chuyển sang trắng
Hô hấp không thông, miệng nhỏ muốn mắng chửi
Cô thấp thỏm đứng lên
Doãn ...!Doãn tỷ ...
Lâm Doãn đang ngồi chọc chọc miếng bánh pudding có chút ngây ngốc hỏi
Hửm?
Cái này ...!em ...!em có chút việc gấp, hôm sau sẽ bồi thường cho chị, em về trước
Nói xong liền lao đi như 1 cơn gió, để mặc Lâm Doãn ngồi cô đơn
Haiz, người có gia đình đúng là khổ nha
Đi chơi cũng chẳng yên ổn với lão chồng

_____
Hoan Hoan cầm điện thoại vừa chạy vừa gọi
Đầu dây bên kia âm thanh trầm ổn vang lên

Alo, em không phải bỏ mặc anh mà đi với thư ký Lâm sao? Bây giờ lại ...
Anh lập tức về nhà, chúng ta cần nói chuyện
Nhưng anh đang họp ...
LẬP TỨC VỀ NHÀ!!!
Cô nói xong liền tức giận tắt máy, hận không thể xem cái màn hình là ông chồng khốn kiếp của mình ra sức chọc
Hoan Hoan không yên ổn ngồi trên ghế sofa, lo lắng đi khắp nơi trong phòng khách
Mất kiên nhẫn uống vài ngụm trà

Tên hỗn đản, còn chưa về, đúng là khiến mình tức chết mà!
Tiếng đẩy cửa văng vẳng bên tai, cô xoay người liền thấy Lãnh Phong âu phục tươm tất
Trên miệng còn duy trì nụ cười đáng ghét
Lửa giận liền bốc lên đến tận não, cô cầm lấy sấp báo mới nhất ngày hôm nay, cũng tiện thể cầm lấy điện thoại, gối ôm, lọ hoa ...!ném tất cả về phía hắn
Lãnh Phong điêu luyện né tránh, vẫn không ngừng cười, ngơ ngác hỏi
Bà xã~ Em đón tiếp anh như thế này cũng quá nồng nhiệt rồi, nhớ anh đến vậy sao?
Anh ...!Lãnh Phong, anh khốn kiếp, mặt dày vô lại.

Còn giả vờ ngu ngốc mà nói như vậy sao?!!!
Những thứ thuận tay cầm được cô đều ném về phía hắn
Căn nhà đẹp bỗng chốc hỗn loạn
Còn vị chủ tịch kia vẫn duy trì nụ cười sáng lạng
Đợi khi cô thấm mệt liền vô tư đến bên cạnh dìu cô ngồi xuống sofa ân cần đưa ly nước lọc cho vợ
Đã có chồng mà còn nghịch ngợm như vậy
Hắn vỗ về lưng cô tinh quái nói
Hoan Hoan uống cạn ly nước, bình tĩnh lại đem điện thoại bấm bấm rồi đưa hắn xem
Giải thích đi, chuyện này là sao?
Lãnh Phong nhìn nhìn vài giây rồi giả tạo bảo
Ai da, chuyện gì thế này, sao chuyện chúng ta kết hôn lại rò rỉ hình ảnh.

Chẳng lẽ là do khách của buổi tiệc ...
Anh nghĩ em ngốc sao? Những người đó có chán sống, ăn gan hùm mật gấu cũng chẳng dám hó hé chuyện của anh dù chỉ 1 chữ.

Trừ khi anh chính là tên đầu sỏ phát tán chuyện này cho truyền thông!!!
Cô đánh hắn lửa giận cũng chẳng thuyên giảm
Lãnh Phong ngồi yên để cô ...!đấm bóp, cái miệng còn cố giảo biện
Sao anh có thể chứ?
Cô nổi điên đứng hẳn lên sofa chỉ tay về phía hắn

Góc chụp đẹp như vậy nếu không phải anh thì là kẻ nào, bây giờ còn giả vờ như chẳng có gì.

Anh ...!anh vô sĩ!!!
Không hổ là vợ yêu, chuyện này mà em cũng có thể đoán ra được, lợi hại, lợi hại a
Hắn 2 mắt phát sáng liên tục vỗ tay tán dương sự thông minh của vợ mình
Nhưng cô còn lâu mới vui được, tức càng thêm tức
Không thèm nói gì nữa, bước xuống ghế xoay người rời đi
Hắn nhanh chóng lao đến, từ phía sau ôm lấy cô
Hoan Hoan vùng vẫy
Buông ra, em đang rất tức giận, Lãnh Phong ...!anh vô lại, mau buông ra!!!
Không muốn Hắn không nghe theo, còn tiện thể cọ cọ vào mái tóc hít lấy hương thơm

Cô phản khán
Đã nói trước, khi nào em có chỗ đứng thì mới công bố chuyện kết hôn của chúng ta.

Vậy mà anh lại tự làm theo ý mình
Đúng là vậy, nhưng sau đó anh suy nghĩ ...!em là vợ anh không phải càng có chỗ đứng hay sao?
Hoan Hoan muốn trầm cảm
Nói tóm lại, anh phá hỏng nguyên tắc, cho nên phải bồi thường!
Được Hắn sảng khoái đồng ý
Em muốn mở 1 quán cafe
Hắn không nói gì, trầm ngâm hồi lâu
Vốn hắn định sẽ tìm 1 lí do để cô nghỉ việc sau đó ở nhà nấu cơm, hắn sẽ có lí do về nhà thường xuyên
Ở công ty chẳng bao giờ cô cho hắn thơm thơm, tức chết
Vậy mà cô định mở quán ư?
Sau đó sẽ túc trực 24/24 làm gì còn thời gian cho hắn?.

Chương 165: 165: Ngày Nguy Hiểm

Nhưng nếu hắn từ chối thì hậu quả chẳng cần phải giải thích nhiều đâu ...
Hoan Hoan thấy hắn chẳng có phản ứng gì liền khó chịu nhíu mày
Làm sao? Không đồng ý? Quả nhiên đàn ông khi có được rồi liền keo kiệt, mau buông ra đừng làm mất thời gian của nhau nữa
Sao anh có thể không đồng ý? Chỉ là đang suy nghĩ nên kinh doanh ở đâu, thiết kế của quán ...
Chuyện này em đã lên kế hoạch rồi, anh không cần lo đâu
Con thỏ nhỏ này quả nhiên đã có mưu đồ từ trước
Rốt cuộc con sói xám là hắn lại bị quấn 1 sợi dây vào cổ mặc cô kéo đi
Lãnh Phong hôn lên má cô
Anh đồng ý, chỉ có điều ...!hình như em quên mất nghi thức chào mừng anh về nhà rồi, vợ~
Cái tên sắc lang!!!
Hoan Hoan khẽ vào tay, hắn cũng biết điều nới lỏng
Cô phút chốc xoay người vòng tay lên cổ rồi áp lên môi hắn 1 nụ hôn
Lãnh Phong rất hài lòng đối với hành động của cô, nhiệt tình mút lấy cánh môi mềm mại
Lưỡi cũng chui vào thăm dò rồi quấn lấy đối phương
Lãnh Phong luồng bàn tay to ra sau lưng cô cởi bỏ vật đang siết chặt lấy đôi gò bồng
Trong đầu hiện lên tia tinh quái
Hôm nay là ngày nguy hiểm, anh không xài biện pháp xem em có thể mở quán như thế nào
Hắn và cô vẫn tham lam ôm lấy đối phương, cứ như thế mà tiến vào phòng ngủ

Quần áo cứ thế mà rơi vãi xuống sàn nhà
Đằng sau cánh cửa dày, đôi nam nữ ôm lấy nhau trần trụi như thời sơ khai

Từ từ cũng khép chặt căn phòng, chẳng ai thấy gì nữa
Chỉ còn lại âm thanh ngân nga và tiếng va chạm

_____
Mặt khác, ở quán cafe
Lâm Doãn vẫn chưa rời đi
Cô cứ ngồi đó buồn bã nhìn dòng xe tấp nập qua tấm cửa kính lớn
Những lời mà Hoan Hoan nói khiến cô phiền não
Đã nhiều năm như vậy, cô vẫn chẳng thể nào mở lòng
Chỉ thích trêu chọc chứ chẳng muốn yêu đương
Cô tin vào tình yêu, nhưng cô không tin nó sẽ đến với cô
Đàn ông chỉ là những tên trần tục, suy nghĩ bằng nửa thân dưới, có đầu mà chẳng có não
Cô cũng chẳng hi vọng nhiều, à mà không, phải nói là
Cô đã sớm chẳng còn hi vọng gì
Chỉ mong sau này có thể có cuộc sống bình thường, chẳng cần ai che chở đâu
Đống tiền cô kiếm được đủ xây vài căn biệt thự che mưa che gió rồi
Dòng suy nghĩ chưa đi đến đâu, phía đối diện đã có 1 bóng người ngồi xuống
Tiểu Lâm

Lâm Doãn bình tĩnh ngẩng đầu nhưng vẫn duy trì trạng thái cũ chẳng nói chẳng rằng
Dạo này em ...!có khoẻ không, anh đã tìm em suốt đối phương gương mặt sáng láng, giọng nói khẩn thiết chang chứa tình cảm
Ai nghe cũng sẽ cảm thấy xúc động, riêng chỉ có cô vẻ mặt lạnh tanh
Thấy cô không nói gì, tên đó vẫn chưa bỏ cuộc
Anh rất nhớ em
Lần này khi nghe xong, cô nhoẻn miệng cười
Trương Tiểu Cường, anh nói mà không biết nhục à?
Đối phương chính là mối tình đầu khiến cô khắc cốt ghi tâm, bộ dạng bây giờ ...
Chắc là đã xem tin tức biết được thông tin gì rồi
Cũng nhờ năm đó cô che giấu thân phận, chỉ nói rằng ba mẹ cô là nông dân cho nên mới có thể nhìn rõ bộ mặt thật của cái tên đang mặt dày ngồi trước mặt này

Lâm Doãn hôm nay đâu còn là cô gái ngây thơ nữa, những tên có ý đồ với cô chỉ cần nhìn sơ là có thể biết trong đầu bọn chúng đang nghĩ gì
Mà cái tên này, cô chẳng cần nhìn cũng biết mục đích hôm nay hắn tìm đến
Muốn nối lại tình xưa rồi 1 bước lên mây? Nằm mơ
Cô nhấm nháp ly cafe cố ý hỏi
Cái người bạn gái của anh nếu như nhìn thấy cảnh này cô ấy sẽ buồn đó
Em đừng nói về cô ta nữa, năm đó khi anh và em chia tay, cô ta liền gom hết tiền bạc của anh rồi trốn mất.

Anh ...!anh hối hận rồi
Oh cô buông ra 1 chữ lạc lõng, nhưng tên đó vẫn chưa từ bỏ
Tiểu Lâm, từ lúc đó đến nay anh vẫn không thể quên được em.

Em cũng còn cảm giác với anh đúng không, lúc xưa chuyện gì em cũng suy nghĩ cho anh, vậy mà anh lại phụ lòng em, anh là tên khốn
Biết vậy thì tốt cô nhìn ra ngoài cửa
.....

Chương 166: 166: Kết Hôn

Nghe thấy cô nói như vậy, Trương Tiểu Cường có chút cứng miệng
Nhưng vẫn chưa bỏ ý định tiếp tục bám lấy
Lâm Lâm ...!em như thế này quá vô tình rồi, anh biết bản thân mình không bằng Bạch Dạ Phi Long, nhưng tình yêu anh dành cho em chắc chắn hơn hắn gấp trăm lần, à không ...!ngàn lần
Rõ ràng là tên khốn này cắm cho cô cặp sừng, mà bây giờ dám mạnh miệng nói yêu, cô phiiii!!!!
Lúc anh lên giường với người khác có nghĩ nhiều như bây giờ không, tình yêu của anh tôi không dám nhận
Lâm Doãn vuốt nhẹ chiếc điện thoại trên tay hờ hững nói
Anh ...!anh sai rồi, thật sự xin lỗi em, Lâm Lâm ...!anh biết anh không xứng với tình cảm em dành cho anh, nhưng mà ...!xin em ...!chúng ta quay lại có được không, xem như cho anh cơ hội bù đắp cho em
Ồ, vậy anh định bù đắp như thế nào?
Cô không vội mắng chửi, ngược lại còn cố ý hỏi
Thật sự muốn xem tên này có thể bù đắp như thế nào
Muốn đào mỏ vàng nhà cô, bao nhiêu ham muốn hiện cả lên mặt còn nói đạo lý tỏ vẻ ta đây tốt bụng ư?
Trương Tiểu Cường không ngờ cô lại cho mình 1 con đường, chẳng thể nhịn được sự vui sướng trong lòng phấn khích muốn nhảy múa
Nội tâm không ngừng gào thét, tự kiêu nghĩ ngợi
Hoá ra cô ta còn yêu mình, chỉ cần 1 vài lời ngon tiếng ngọt là có thể dỗ dành

Đàn bà ngu xuẩn
**Lúc trước không phải em vẫn muốn đưa anh về nhà ra mắt bác trai bác gái hay sao? Chúng ta bây giờ liền đi sau đó anh sẽ chính thức cầu hôn em
Hah ... cô không nhịn được mà cười phá lên

Người xung quanh cũng hiếu kỳ ngồi xem chuyện vui, nghe thấy lời này cũng không khỏi cảnh cười mỉa
Phụ bạc khốn nạn, làm hỏng thanh xuân của người khác bây giờ lại mặt dày muốn quay lại
Cũng may mắn vì đây là quán cafe sang trọng, những người vào đây đều có máu mặt nên không muốn động tay
Hơn nữa, cách xử lí của Lâm Doãn khiến mọi người cực kỳ thích thú
Cứ như mèo vờn chuột
Vậy mà tên kia lại ngấm ngầm đắc chí, tưởng rằng sắp vớ được món hời lớn, bị cô xoay vòng vòng mà cũng chẳng biết
Lâm Doãn cũng chẳng chú ý đến người xung quanh, vì lúc nãy cô cũng đã nói rõ
Nên ai cũng có thể đoán ra được
Dù bây giờ tên này có nổi điên lên thì mọi người xung quanh cũng sẽ không làm ngơ, càng có lý do để tẩn cho cái thứ rác rưởi này 1 trận nhớ đời
Cô cười châm biếm mà nhìn tên đối diện
Kết hôn? Trương Tiểu Cường ...!không phải anh thật sự cho rằng bản thân mình có giá trị đấy chứ? Hơn nữa, kết hôn cũng cần sính lễ, chỉ dựa vào 2 chữ kết hôn được phun ra từ miệng của anh liền muốn lấy tôi?

Lâm Doãn cười, cô nhìn mọi người trào phúng hỏi
Tôi thiếu thốn đến mức độ phải hạ mình xuống đáy vực thẳm như vậy ư?
Hahaha ...!tất nhiên là không, ai mà chẳng biết Khương Mộc là đại gia tộc thịnh thế chứ?
Lúc này mới có người lên tiếng
Mọi người đều cười to khiến quán cafe yên tĩnh bỗng trở nên náo nhiệt lạ thường
Trương Tiểu Cường biết mình bị chơi rồi, sượng mặt đứng lên đôi mắt long lên sòng sọc cực kỳ đáng sợ
Lâm Doãn ...!cô dám chơi tôi?
Sao hả, chỉ có anh mới có quyền lừa người khác ư? cô khoanh tay trước ngực, điệu bộ chẳng mảy may sợ hãi, cao ngạo tựa nữ hoàng
Tên này đã mất hết lý trí giơ tay định tát cô 1 cái
Rắc ....
Argggggggg

Chưa kịp động chạm gì thì ngón tay liền bị gãy, cả cánh tay cũng bị quật ngược về phía sau
Lâm Doãn biết sẽ có người thay mình xử lí tên điên trước mặt nhưng chẳng thể ngờ
Người trước mặt toàn thân 1 bộ vest đen, choàng thêm khăn cổ xám dài đến lưng quần tung bay phất phới
Nhanh nhẹn quật ngã 1 người khoẻ mạnh
Chẳng phải hắn đang bị thương hay sao???
Đúng! người giải vây cho cô không phải ai khác chính là Bạch Dạ Phi Long
Hắn đã cố tình cho người âm thầm bảo vệ cô vì sự cố lần trước, dân thượng lưu trong quán trùng hợp lại có 1 vài người quen đã nhanh tay gọi điện báo cáo sự tình cho nên hắn liền xuất hiện.

Chương 167: 167: Ăn Mừng

Lâm Doãn nhìn ra phía cửa sổ, rồi lại nhìn cái tên đang la thét thất thanh vẫy vẫy tay ra hiệu cho người ngoài cửa
Đám người đang ngồi trong 4 cái xe ô tô đen trước quán dưới sự dẫn dắt của Yang liền nhanh chóng rời đi
Nhìn Trương Tiểu Cường đang ngã sóng soài trên nền đất cô mặt lạnh tanh phun ra 2 chữ
Đáng đời
Thấy người trước mắt là Bạch Dạ Phi Long mồm miệng đều trở nên méo mó, chân tay run lẩy bẩy
Chẳng dám phản bác kẻ đã hành hung mình, ngược lại còn cố nén cơn đau như sợ đối phương sẽ tức giận
Lâm Doãn đứng dậy cao ngạo nhìn đống rác dưới đất
Lúc nãy anh mạnh miệng lắm cơ mà, sao bây giờ không thử thể hiện tôi xem
Gương mặt trắng bệch không còn chút huyết sắc của người đối diện làm cô cảm thấy buồn cười, tiếp theo nghiêm túc cảnh cáo
Năm đó anh lừa gạt tình cảm của tôi, nhưng cũng là do tôi ngốc nghếch nên mới bị lừa chẳng trách ai được.

Chỉ cần anh an phận mà sống thì tôi cũng chẳng nhỏ mọn mà tính toán chuyện cũ.

Nhưng sức chịu đựng của con người có giới hạn, tôi cũng chẳng phải người kiên nhẫn gì, Khương Mộc gia càng không phải.

Đừng thách thức đức tính của người khác, cũng đừng xem họ như kẻ ngốc
Nói xong cô xoay lưng bỏ đi

Nhưng Bạch Dạ Phi Long vẫn còn đứng ở đó, đợi cô đi khuất hắn mới mở miệng
Cuộc sống của mày nếu như vô vị đến mức phải đi ve vãn phụ nữ của người khác thì để tao giúp nó sống động hơn
6 người vệ sĩ phía sau lưng khi thấy lão đại rời đi liền tiến đến
Những người xung quanh cũng hờ hững ngó lơ để tên trước mặt bị lôi đi
Lâm Doãn ngồi trên xe chậm rãi thắt dây an toàn, ngón tay thon dài đưa lên xoa huyệt thái dương
Thật chẳng hiểu tại sao năm đó mình lại có thể yêu say đắm cái tên khốn lúc nãy, đúng là mắt mù rồi, cũng may là đã thoát thân kịp lúc không thì khổ cả đời
Nhấn ga chạy 1 mạch chẳng màn thế sự, giờ đây cô chỉ muốn về nhà nằm ngủ cho khoẻ
Trên đường về chạy qua không biết bao nhiêu hành cây, tâm trạng mỗi ngày mỗi khác nhưng chỉ có hôm nay cô mới cảm thấy tâm hồn nhẹ nhàng bay bỗng như trút được gánh nặng
Về đến nhà, cô đem hết tất cả đồ ăn trong tủ lạnh và gọi người chuyển thêm thức ăn đến nhà
Hôm nay phải ăn mừng vì cái tên khốn kia cuối cùng cũng bị tẩn nhừ tử, hahahaha
Vừa mở tivi vừa điên cuồng múa hát, cô cũng chẳng ngại mở volume hết cỡ
Nhiệt tình đến khi chẳng biết đã trôi qua bao lâu, cổ có chút khàng mới dừng lại

Lâm Doãn ngồi phịch dưới nền đất nhấm nháp miếng pizza hải sản ngửa đầu lên ghế sofa sảng khoái cười như đứa trẻ
Oa, đúng là thoải mái a~
King kong.....
Tiếng chuông cửa vang lên, cô nhíu mày không vui ném miếng pizza trên tay xuống nhìn đồng hồ treo tường khó chịu bĩu môi
Là ai vậy, đã hơn 11h rồi còn bấm chuông nhà người ta, muốn chết hay gì?!!!
Dù nói vậy nhưng cô vẫn đứng lên đi đến cửa chính quan sát qua camera
Bạch Dạ Phi Long? Hắn đến làm quái gì không biết
Cô vẫn chưa mở cửa, dè dặt nói

Anh đến làm gì?
Anh có chuyện muốn nói
Đã khuya rồi có gì mai hẳn tính đi, tôi muốn ngủ
Hắn giơ tay thu hút chú ý của cô, hàng tá túi xách phiên bản giới hạn xuất hiện
Em nỡ sao?

Ách!!! Ôi mẹ ơi, là hàng limited đó! nhưng mà ...!nếu cô mở cửa, với bản tính ác quỷ như hắn có khi sẽ xông vào vồ cô mất
Nhưng nếu không mở ...!các cục cưng ở ngoài sẽ lạnh lắm, mình có thể nghe thấy âm thanh sợ hãi của chúng, còn kèm theo sự trách móc vì không chịu mở cửa ôm hôn vuốt ve chúng nha!!!
Phải làm sao bây giờ?
Lâm Doãn nội tâm đau khổ
Thiên thần và ác quỷ trong cô bắt đầu khẩu chiến
Nhưng may mắn là cô đã nghĩ ra cách để trấn an bé thiên thần trong mình
Dù sao đây cũng là nhà cô mà, hắn có to gan đến đâu thì cũng chẳng dám làm bậy
Hơn nữa, nếu như hắn bí quá hoá liều thì cô sẽ tận dụng những đồ vật trong nhà quyết sinh tử với hắn
Chỉ cần hắn giở trò, cô sẽ lập tức chạy vào bếp dùng dao đâm vài nhát.

Chương 168: 168: Máu Lạnh

Cô hằng giọng
Anh ...!tôi nói trước, anh đừng có làm càn, nếu không ...!tôi không khách sáo đâu!
Được được được, anh không làm càn hắn nhanh chóng thoả hiệp
Cô nhóc này, cơ thể cô có chỗ nào hắn chưa nhìn, chưa sờ qua đâu, nhưng nếu cô đã muốn thì hắn sẽ cố gắng chịu đựng để làm cô vui
Lâm Doãn mở cửa nghiêng đầu sang 1 bên ý bảo hắn tiến vào
Bạch Dạ Phi Long cũng rất biết nghe lời, đem những thứ trên tay xách vào, nhưng cái bàn trong phòng khách sớm đã bị bày cho 1 mớ
Cô xấu hổ liền đưa hắn đến nhà bếp, để đồ lên bàn ăn rồi khoanh tay hậm hực
Cứ phải đợi lúc nửa đêm khi đèn nhà sắp tắt mới đến, người không biết còn tưởng anh sẽ ở lại đêm nay đó
Nếu em cho phép thì anh cũng không ngại hắn cười sáng lạng
Trái ngược, biểu cảm của cô như muốn tắt thở đến nơi
Chân mày nhíu lại, môi cũng nhếch lên khinh bỉ
Anh ngứa đòn lắm đúng không, cần tôi tẩn 1 trận không?

Thật ra anh đã đến đây từ chiều, nhưng ai đó lại ca hát quá nhiệt tình.

Ấn chuông, đập cửa, gọi điện thoại cũng chẳng thèm để tâm.

Nên đành phải đợi cho đến khi ...
E hèm ...!vào vấn đề chính đi, anh đến có việc gì thì nhanh nhanh hộ, tôi còn phải skincare rồi ngủ sớm để chống lão hoá da Lâm Doãn ngồi vào bàn ăn bộ dạng khoan thai đưa tay sờ sờ lên mặt mình
Bạch Dạ Phi Long tự tiện rót 1 cốc nước ấm đưa đến trước mặt cô
Hắn muốn nói gì đó nhưng lại khựng lại

Lần đầu trong đời lại tỏ ra thiếu quyết đoán, hắn cũng chẳng tin nổi
Nhưng cô nhóc cứng đầu này tâm trí kiên định, chẳng thể lung lay
Nếu không thật lòng nói rõ, chắc chắn quan hệ cả 2 người sẽ ngày càng tệ
Hắn cố bình tĩnh nói
Cái tên lúc chiều ...!sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt em được nữa
Lâm Doãn nâng cốc nước uống 1 ngụm, dáng vẻ chẳng có gì thay đổi, tỉnh bơ hỏi
Anh giết rồi hả, là thắt cổ rồi bắn vỡ đầu hay là kéo lê trên đường cho đến khi tắt thở?
Anh chỉ là đem tên đó đến quốc gia khác cách xa em 1 chút để tự sinh tự diệt.

Tránh làm bẩn mắt em mà thôi hắn chống 1 tay lên bàn cách cô không xa ra sức kháng nghị
Cái gì đây? Chỉ là đùa chút thôi mà, làm gì phản ứng gay gắt như vậy
Hơn nữa, dù hắn có làm gì tên kia thật thì cũng là chuyện của hắn, cô có thể xen vào sao?
Cô vẫn tiếp tục thư thả uống nước, Bạch Dạ Phi Long nhìn dáng vẻ hờ hửng của cô trong lòng tràn đầy thất vọng
Tiểu Doãn ...!trong mắt của em, anh là người mất nhân tính như vậy hay sao?

Ách!!! cô chột dạ súyt chút phun cả ngụm nước vừa uống
Quay sang định giả vờ giải thích nhưng chỉ nhìn thấy ánh mắt chất chứa đau thương của hắn
Nghĩ đi nghĩ lại, những kẻ đã quấy rối cô trong suốt thời gian qua đều là hắn giải quyết giúp
Cũng chẳng ép cô phải báo đáp
Cảm giác tội lỗi trong bắt đầu dâng lên, tay và chân cô cũng vì bồn chồn mà xoắn lại với nhau
Tôi ...!tôi không có ý đó
Hắn đưa đôi mắt đó về phía cô
Lâm Doãn bị nhìn thấu vào nội tâm, chẳng còn cách nào cô đành hạ mình
Xin ...!xin lỗi
Anh biết em từng bị tổn thương trong chuyện tình cảm, nên không dễ dàng chấp nhận 1 ai đó.

Đặt biệt là kẻ nhơ nhuốc như anh.

Anh đã làm tất cả mọi cách nhưng lại chẳng thể đổi lấy 1 cái nhìn của em
...
...!Lâm Doãn ...!anh mệt rồi

Giây phút hắn gọi tên cô, trái tim trong lồng ngực chợt quặn thắt
Đây là lần đầu hắn gọi cô như thế
Thật sự xa lạ, lại có chút thương tâm
Sao cô lại thấy mất mát rồi?
Hắn đang định rạch rõ giới hạn hay sao?
Cô đáng lẽ nên vui mừng gào thét như điên, nhưng tại sao bây giờ ...
Cảm giác cứ như đang bị vứt bỏ vậy?
Bạch Dạ Phi Long vẫn đứng đó, chỉ đơn giản đứng đó chứ không nhìn cô
Hắn tưởng bản thân đã trải qua biết bao nhiêu chuyện trong cuộc sống, can đảm đã vượt xa người thường
Nhưng đứng trước mặt người mình yêu, hắn chẳng qua cũng chỉ như bao kẻ khác
Khi cô nói ra câu vô tình đó, nội tâm hắn liền sụp đổ.

Chương 169: 169: Cuộc Hẹn

Căn nhà bỗng chốc chỉ còn lại mình cô, hắn v ềtừ bao giờ cô cũng chẳng biết nữa
Chỉ nhớ được lúc rời đi, gương mặt bu ồn khổ đó khiến tim cô có chút nhói đau
Hôm sau đến công ty, cũng chẳng có ai đến làm phi ền
Những bó hoa h ồng to xinh đẹp không còn được gửi đến mỗi ngày kèm phong thư nhỏ có vài dòng chữ nhắn nhủ cô chú ý sức khoẻ, nếu không hắn sẽ đau lòng
Tan làm, cũng chẳng có ai tựa mình lên chiếc xe Benz quen thuộc vẫy tay, miệng mỉm cười khi vừa nhìn thấy cô
Tin tức hằng ngày vẫn đăng tin v ềhắn
Cuộc sống của cô cũng quay trở v ềquỹ đạo trước đây
Cứ như thể hắn biến mất khỏi thế giới của cô, chỉ riêng cô mà thôi
Cô cũng chẳng biết đã bao nhiêu ngày không thấy
Hôm nay, nhìn thấy hắn trên 1 chương trình trực tiếp lớn.

Chủ tịch đúng là đối với hắn tốt như anh em ruột thịt.

Còn giúp hắn quảng bá hình ảnh

Nữ nhân viên khi nhìn thấy phong thái đỉnh đạt, gương mặt nam tính và nụ cười mê hoặc kia không ki ềm chế được mà gào thét
Bạch Dạ tiên sinh đúng là cực phẩm nha
Còn phải nói sao, nếu được chết trong vòng tay của anh ấy thì tôi cũng cam lòng a
Đ ồsắc nữ
Hahahahaha
Cách màn hình tivi, cô có chút loạn nhịp

Hắn ...!hình như g`ây hơn trước
Trong chương trình, nữ MC có chút phấn khích nhưng vẫn cố hoàn thành nhiệm vụ phỏng vấn
Đến cuối chương trình, cô ấy không kiềm lòng được liền hỏi
Bạch Dạ tiên sinh, tôi và phái nữ thành phố P thật sự rất tò mò, chẳng biết mẫu người phụ nữ lý tưởng của ngài trông như thế nào?
Hắn cười, nhanh chóng nhìn v`ê phía đạo diễn
Câu hỏi không có trong kịch bản này thường sẽ bị cắt đi nhưng có lẽ đây là đ`ê tài mà ai cũng muốn biết
Hắn chờ đợi khẩu hiệu cắt của đạo diễn nhưng chẳng thấy
Liền trả lời lưu loát
Hình mẫu tôi không thể trả lời r`ôi, vì bạn gái tôi rất hay ghen nhưng đó cũng là điểm đáng yêu của cô ấy
Hắn nhìn v`ê phía camera mà cười, như thể đang muốn nói với ai đó
Mọi người trong công ty nghe thấy thế liền kịch liệt reo hò
Lâm Doãn ng`ôi trong phòng thư ký vẫn có thể nghe thấy tiếng bàn tán
Câu này hình như đang muốn nói cho thư ký Lâm nghe thì phải
Haha, chứ còn gì nữa, chẳng lẽ lại nói cho cô nghe chắc.

Ai mà chẳng biết 2 người họ đang yêu đương chứ
Tim cô như muốn nổ tung r`ôi đây, cảm giác bất an trong lòng đ`âu bị nhịp đập nhanh hơn vận tốc ánh sáng của trái tim lấn át
Lâm Doãn nhìn lên màn hình tivi giả vờ bình tĩnh lắng nghe
Bạch Dạ Phi Long muốn ngăn câu hỏi ngoài l`ê của nữ MC liền nhanh chóng muốn kết thúc, hắn đứng lên
Vốn dĩ muốn chia sẻ nhi`êu hơn nhưng vì hôm nay có hẹn phải ăn cơm với bạn gái nên đành phải thất lễ r`ôi
Hắn rời khỏi ống kính máy quay, đi đến chỗ đạo diễn thì th`âm đôi ba lời thâm tình

Nếu không phải ông là do Phong giới thiệu thì tôi đã ném ông xuống sông r`ôi.

Không có l`ân thứ 2 đâu

Vừa đúng lúc tan làm

Lâm Doãn đứng dậy chuẩn bị về nhà
Sãnh chính ....
Mọi người nhìn thấy cô đều cười khó hiểu
Thư ký Lâm, buổi tối vui nha!!!
Lâm Doãn vẫy vẫy tay khẽ lẩm nhẩm
Vui gì chứ
Tuy nói vậy nhưng cô vẫn không che giấu được cảm giác vui vẻ
Nhanh chóng chạy về nhà
Cô lôi những bộ đồ xinh đẹp khó khăn lựa chọn
Chẳng có gì để mặc, đáng ra phải mua thêm để phòng trường hợp như hôm nay
Loay hoay hồi lâu, cô quyết định mặc bộ váy không tay màu trắng
Bước vào phòng tắm rửa sạch sẽ sau đó trang điểm nhẹ nhàng, mặc 1 cái áo thun over size
Nếu mặc lễ phục sẽ làm tên đó nghĩ mình đang rất trông chờ vào cuộc hẹn này

Sẽ khiến hắn tự đắc
Cô nhìn lên đồng hồ, chỉ mới 6h 10, vẫn còn sớm
Lâm Doãn cài điện thoại ở chế độ bình thường, ngồi ở phòng khách
Cố ý mở âm lượng tivi thật nhỏ để không lấn át tiếng chuông cửa
Mở camera điện thoại nhìn ngắm mình trong gương, cô nở nụ cười tự tin
Hoàn mĩ
Không lâu đã đến 7h
Doãn tỷ có chút nóng ruột
Sao lại lâu như vậy?
King kong~
Tiếng chuông cửa vang lên, cô đứng lên chải chuốt lại mái tóc đã được uốn gợn nhẹ nhàng
Cố ý đi thật chậm muốn người ngoài cửa sốt ruột
Đến rồi đây!
Cô đi đến mở cửa.

Chương 170: 170: Hẹn Hò

Mở cửa, mi mắt cô nhíu lại, giọng bói có chút bất mãn
Sao lại là cậu?
Sao không được là tôi? Dương Hồng nhún vai khán nghị
Sau đó cậu xông vào nhà như thể chủ nhân ngôi nhà này là cậu vậy
Lâm Doãn đóng cửa sau đó cũng đi vào
Dương Hồng ngồi trên ghế sofa nhìn ngắm xung quanh, không quên chọc ngoáy cô 1 câu
Oh, nhà cửa hôm nay sạch sẽ thật, có khách sao?
Bớt nói nhảm đi, đến đây làm gì? cô phóng ánh mắt sắc nhọn như tên, bất mãn với câu hỏi vô duyên này
Tôi chỉ đùa thôi, có cần khoa trương vậy không? Nhỏ mọn
Thôi đừng nhiều lời, muốn gì thì nói nhanh rồi cút đi
Lâm Doãn tay chống hông ra dáng chủ nhà khó tính, chỉ muốn đuổi tên kỳ đà này nhanh nhất có thể
Dương Hồng hừ nhẹ, gương mặt khinh bỉ tột độ

Hôm nay nghỉ muốn mời cô 1 bữa ...
Không rãnh
Nhà hàng Ý mỗi tháng chỉ tiếp 10 khách cũng không đi ư? cậu dụ dỗ
Không đi
Nghe thấy cô kiên quyết, cậu buồn bã thở dài đứng dậy định đi về, trong miệng còn ai oán lẩm bẩm
Lão đại đi dùng cơm với người khác, cô cũng không rãnh.

Tôi đúng là đáng thương
Đợi đã! cô khẩn trương giữ người, sực nhớ phải giữ dáng vẻ không quan tâm điềm đạm nên liền giả vờ hỏi nhỏ
Cậu vừa nói gì vậy?

Tôi thật đáng thương Dương Hồng nhìn cô đầy khó hiểu
Câu trước
... cậu chiêm nghiệm hồi lâu liền nói Lão đại đi dùng cơm với người khác rồi, ngay cả cô ...
Đi khi nào?
Ừ thì ...!5h đã đi
Nghe xong cô dùng lực đẩy Dương Hồng ra khỏi nhà, cậu còn chưa kịp chuẩn bị đã thấy cánh cửa nhà cô đóng sầm lại
Hồng Hồng nhà ta đáng thương chẳng biết bản thân đã làm sai điều gì mà phải chịu cảnh ghẻ lạnh như thế liền ấm ức
Liễu Thanh hiện tại cũng chẳng thấy tung tích
Cậu đành phải lủi thủi lái chiếc xe audi chạy đi trong màn đêm hiu quạnh
Ring ring ....
Cuộc gọi đến đã làm tâm tình khó chịu của cậu bớt đi
Dương Hồng liền nghe máy
Alo...

Lâm Doãn đá bay đôi dép trong nhà đang mang, đi chân trần vào phòng bếp
Mở tủ lạnh nốc cạn 1 chai nước to sau đó ném vào xó
Mái tóc được chải chuốc uốn cong cẩn thận, cô đưa tay lên vò thành 1 đống nhàu nhĩ hệt như tổ chim
Đi lên phòng tắm, cầm lấy cái váy trắng đã chuẩn bị lúc nãy ném vào bồn tắm rồi mở van nước, bỏ xà phòng
Cô nhảy vào bồn rồi dậm thật mạnh, nước và xà phòng cùng văng tung toé tạo thành bong bóng rồi bám lên quần áo đang mặc
Nhưng Lâm Doãn cũng chẳng mảy may quan tâm đến
Cô như mụ điên, tức giận mắng chửi
Chết đi! chết đi! khốn kiếp, đàn ông toàn là lũ khốn nạn, có mới nới cũ, gì mà hẹn hò, gì mà chỉ yêu mình thôi chứ, giả dối! chết đi! đừng để tôi gặp anh thêm lần nào nữa, nếu không anh sẽ như cái áo này, bị giẫm nán mới thôi

---

Sau 1 hồi trút giận, cô mệt mỏi ngồi luôn trong bồn tắm, dùng tay ôm lấy đầu gối, cúi mặt làm người khác chẳng thấy được biểu cảm
Chỉ thấy vai cô run lên, chẳng biết do nước trong bồn quá lạnh hay là vì

nguyên nhân sâu xa nào khác
huhuhu ....!Bạch Dạ Phi Long chết tiệt...
Cô thút thít

_____
Quán bar Ảo Vọng .....
Bạch Dạ Phi Long nâng ly rượu trong tay lên nhìn thứ chất lỏng màu nâu đỏ trong đó sóng sánh, biểu cảm có chút vui

Sao r ồi?
Hắn hỏi
Dương H ồng bị đuổi v ề r ồi, chẳng thể thấy được ...!chị dâu đang có biểu tình gì
Liễu Thanh nói
Vài phút sau Dương H ồng li ền tới, cậu thở hổn hển oán trách
Liễu Thanh chết tiệt, bảo tôi đi tìm Lâm Doãn làm tôi bị bẻ mặt, giờ gọi tôi đến làm gì?!!!
Chuyện là ... Liễu Thanh cũng chẳng hẹp hòi, nói cho cậu việc lão đại bọn họ muốn cậu nói cho cô nghe việc hắn đang hẹn hò với người khác
Dương H ồng nghe xong nhỏ 1 trái nho vào miệng ngao ngán nói
Lão đại ...!dù em có nói thì cũng có tác dụng gì đâu, bà chằn đó cũng chẳng thèm quan tâm đâu, ghen? lại càng không
Hắn lườm 1 cái khiến cậu lạnh cả sống lưng
Ư thì Lâm Doãn ...!nói tóm lại, em đã xem rất kỹ r ồi, tâm trạng cô ấy rất tốt, cực kỳ tốt luôn, thiếu đi ều muốn đốt pháo ăn mừng, anh làm vậy chẳng có ý nghĩa gì đâu
Trai tân như cậu thì biết cái mẹ gì? đó gọi là lạc m ồm buột chặt Liễu Thanh giễu cợt.

Chương 171: 171: Hắn Đáng Đời!!!

Dương Hồng giật lấy ly rượu trên tay Liễu Thanh tùy tiện uống cạn
Lạc mềm gì chứ, cô ấy đâu thích đại ca, có khi bây giờ đang mở tiệc ăn mừng cũng nên
Bạch Dạ Phi Long xoay đầu chẳng nói câu nào nhưng ánh mắt sắc bén đó tựa như muốn băm Dương Hồng thành nghìn mảnh
Cậu ta thấy không ổn liền cầm lên 1 miếng táo bỏ vào miệng tấm tắt khen Ngọt thật ...
Liễu Thanh nhìn bộ dạng nhát gan của cậu ta khoái chí cười
Đáng đời
Câm miệng!!!
Bạch Dạ Phi Long mếch môi cầm ly rượu đưa lên miệng
Sao hắn có thể từ bỏ dễ dàng như thế được?
Dương Hồng, tới lúc chứng minh giá trị của cậu rồi hắn nhẹ nhàng nói
Mỗi câu đều khiến Dương Hồng lạnh sống lưng
Cậu có chút buồn

Chẳng lẽ trước giờ cậu ...!không có giá trị hay sao???
Thật là đau lòng mà
Đại ca đúng là tên tồi tệ

Trong phòng khách, hàng tá chai bia và rượu của thương hiệu khác nhau đang lăn trên mặt đất
Lâm Doãn ngồi bệch dưới sàn nhà, mỗi lần uống hết 1 lon bia cô sẽ ném nó vào tường như đang muốn trút cơn giận này
Gục mặt lên đầu gối, cả người cô run lên
Đây là cái mà người ta nói: không trân trọng những điều mình có, khi mất đi rồi sẽ hối hận sao?
Cô không có yêu hắn đâu!

Nhưng tại sao khi biết được hắn hẹn hò với người con gái khác cô lại cảm thấy khó chịu như thế?
Tim thắt lại chẳng thể nào thở nỗi, nước mắt thi nhau giàn giụa trên gương mặt kiều diễm kia
Chẳng lẽ là do dục vọng chiếm hữu?
Cô suy đồi đến mức này sao?
Dù cô có không thích hắn thì hắn cũng không được đi với người con gái khác, nắm tay, ôm hôn, thậm chí là ...
Cô thật sự là tra nữ?
Lại thêm 1 lon bia được ném lên tường, cô căm phẫn chửi bới
Bạch Dạ Phi Long, anh là đồ khốn!!!
King kong~
Chuông cửa vang lên, cô xoay người nhìn theo nhíu mày
Đã muộn thế này, là tên khốn nào lại dám ấn chuông làm phiền lão nương?
Vốn dĩ cô cũng chẳng muốn quan tâm, nhưng đối phương cứ ấn inh ỏi, chói cả tai
Lâm Doãn chửi thề 1 câu, lê thân thể bị men rượu làm chuệnh choạng đi ra cửa chính
Không nhìn xem là ai, cô to gan mở cửa
Sao bây giờ cô mới chịu mở cửa thế? Mau giúp tôi!!! Dương Hồng gào lên
Bản thân còn vác thêm 1 người toàn thân đầy máu

Lâm Doãn đưa cái nhìn kỳ thị về phía cậu
Tựa nửa người vào tường
Hồng Hồng, giết người thì cút xa 1 chút mà phi tan, tôi không rãnh rỗi giải quyết mối hổ lốn này đâu
Dương Hồng thở hồng hộc mặt đỏ gào lên gấp gáp
Con mẹ nó, cô nhìn cho kỹ đi!!!
Cô hợp tác nhìn, vài giây sau thì trừng mắt
Bạch Dạ Phi Long? hắn ...!sao lại thế này?
Đi ăn thì bị kẻ thù tập kích
Cô nhớ lại viễn cảnh hắn đi với người khác mà mình đã nghĩ ra bao nhiêu sự lo lắng lúc nãy liền biến mất
Bị thương thì đưa vào bệnh viện, đem đến đây làm gì? Hơn nữa, ôm người đẹp đến nỗi mất cảnh giác, bị tập kích ...!hắn đáng đời!!!

Nói xong liền định đóng cửa, nào ngờ nghe được hắn ho 1 tiếng, cô có chút sốt ruột liền ngây ra
Dương Hồng thấy vậy nhanh chóng nói
Tôi không biết, tóm lại cô chăm sóc lão đại, tôi đi xử lí đám sát thủ kia, vậy đi!!!
Cậu ta nhanh chóng đẩy người qua cho cô rồi cưỡng ép cô vào nhà sau đó đóng cửa
Lâm Doãn đang say lại phải tiếp nhận 1 nam nhân liền ngã sóng soài trên đất
Còn hắn, cứ thế mà nằm trên ngực cô
Cả người hắn toàn là máu, còn khiến cô cũng bị dính khắp nơi

Lâm Doãn muốn đỡ hắn dậy nhưng chẳng biết nên bắt đầu từ đâu
Loay hoay hồi lâu thì nghe thấy người dưới thân động đậy
Anh ...!anh tỉnh rồi... cô bất giác hỏi
Hắn ngẩng đầu Sao anh lại ở đây? Dương Hồng đâu rồi
Cậu ta vừa mới rời khỏi
Hắn cố gắng ngồi dậy sau đó khó khăn nói
Làm phiền em rồi
Thái độ này là có ý gì?
Ánh mắt khi hắn nhìn thấy cô có chút kinh ngạc
Cái bộ dạng lẫn tránh này ...!là đang ghét bỏ cô sao?
Bạch Dạ Phi Long đứng dậy, ôm lấy cánh tay mà run rẩy
Cô đang định mắng nhưng thấy hắn như vậy liền đi đến đỡ lấy
Có phải vết thương rách ra rồi không?.

Chương 172: 172: Vào Trong

Cô đưa tay định xem thử nào ngờ hắn né tránh
Bàn tay chạm vào không khí có chút khó chịu, cô thu tay về tức giận nói
Người ta bây giờ đã có người trong mộng xinh tươi như hoa, không biết là vì sợ người khác ghen hay vì chê tôi đây không xứng chạm vào
.....
Đối với sự yên lặng của hắn càng khiến cô khó chịu hơn
Thật sự muốn hắn cút càng xa càng tốt, nhưng mà ...!con mẹ nó, chẳng biết Dương Hồng đã xử lí xong xuôi cái bọn người kia chưa
Nếu cô đẩy hắn ra ngoài lúc này thì có khác gì lấy mạng?
Lâm Doãn hậm hực bỏ hắn đứng đó xoay người đi vào trong
Cô len lén xem thử hắn có đi theo mình hay không
Chẳng thể ngờ được tên này bình thường mặt dày còn hơn tấm sắt mà hôm nay lại không những không đi theo cô, còn định mở cửa ra ngoài
Lâm Doãn xông đến kéo cánh tay đang tính vặn nắm cửa kia, gương mặt cô bàng hoàng
Anh định làm gì?
Tôi phải về, làm phiền em rồi, không quấy rầy

Gì chứ? Làm phiền? Còn dám xưng tôi với cô nữa ư?
Dương Hồng nói trước khi cậu ta quay lại tôi phải chăm sóc cho anh thật tốt, anh đừng có mà đi lung tung, nếu bị trầy xước ở đâu cái tên Hồng Hồng đó lại càu nhàu điếc tai
Oa!!! Cô nói cái gì vậy trời
Dương Hồng đâu có bảo cô chăm sóc hắn chứ?
Với cả sao phải quan tâm làm gì?
Cô điên rồi, điên thật rồi!!!
Cô hướng đôi mắt có chút chột dạ về phía hắn
Cái tên này cũng đang bán tính bán nghi, cô liền nhanh trí phân tán tư

tưởng của hắn
Vào trong đi
...Vào trong? tôi đang bị thương hắn hỏi lại
Cô suy nghĩ 1 hồi, đỏ mặt mắng chửi
Anh ...!anh nghĩ cái gì mà bậy bạ vậy? Ý tôi là ...!anh mau vào phòng khách để tôi xử lí vết thương, ngộ nhỡ nó có vấn đề thì lại rắc rối!!!
Tôi bị thương ...!bước đi không vững sao có thể vào trong?
Đây mới là điều hắn muốn nói
Từ tức giận chuyển thành xấu hổ
Cô ngay lúc này thật sự muốn đào 1 cái hố rồi nhảy xuống
Rõ ràng cô cảm nhận được hắn đang có cái suy nghĩ bậy bạ
Nhưng tại sao khi giải thích ra, cái người đầu óc đen tối đó lại trở thành cô vậy?
Lâm Doãn vì bội phục trí tưởng tượng của mình mà chẳng dám ngẩng đầu nhìn Bạch Dạ Phi Long
Cô bước đến để hắn tựa vào người, giúp hắn đi đến phòng khách
Vì cúi đầu nên chẳng thể thấy được bộ dạng lưu manh của ai kia
Trên đỉnh đầu truyền đến 1 trận rên rỉ
Cô lo lắng ngẩng đầu lên hỏi

Đau sao?
Tim muốn bay ra ngoài
Mũi của cô và hắn đang chạm vào nhau
Lâm Doãn có thể cảm nhận được hơi thở ấm nóng
Cô lén nuốt ngụm nước bọt rồi nhanh chóng xoay mặt đi nơi khác
1 người vẫn còn say rượu vất vả đỡ 1 kẻ bị thương thành công đi đến bên ghế sofa mà không bị té ngã âu cũng là do may mắn
Cô ngẩng đầu liên tục thở dài, còn nắm tay rồi đấm đấm cái vai đang mỏi sắp gãy
Hừ! Hắn ta ăn cái gì mà lại nặng như vậy chứ?
Báo hại 1 người say như cô phải cực khổ
Lâm Doãn chỉ tay lên ghế bảo hắn làm theo
Anh ngồi yên ở đó, tôi đi tìm hộp sơ cứu
Bạch Dạ Phi Long nhanh chóng ngăn lại
Không cần phiền tới em, tôi ngồi đây 1 chút lấy lại tinh thần sẽ rời khỏi ngay

Anh muốn chết hay sao? Bị thương như thế kia còn muốn đi đâu?
Đi đâu cũng được, dù sao em cũng không muốn nhìn thấy tôi
Tôi ...

Cô muốn phản bác nhưng lại không biết nên nói gì
Từ trước đến bây giờ, những điều mà cô làm không chống đối thì cũng bài xích
Hắn làm gì cũng đều khiến cô khó chịu
Không gian bỗng chốc yên ắng
Nhìn thấy cô chỉ đứng 1 chỗ mà không nói, hắn cũng chẳng ép buộc
Chỉ thầm thở dài 1 hơi rồi đứng dậy có ý muốn rời đi
Lâm Doãn nhìn thấy đối phương lê tấm thân toàn thương tích chuệnh choạng rời đi cắn cắn môi rồi nói
Tôi không có không muốn nhìn thấy anh
Hắn dừng cước bộ nhưng cũng chẳng thèm nhìn, chỉ để tấm lưng rộng lớn đối diện với người con gái cứng đầu này
Gương mặt hắn giờ đây có biểu cảm gì, cô chẳng thể nào thấy được
Chỉ muốn nói hết tất cả suy nghĩ trong lòng
Tôi ...!tôi chỉ là ...chỉ là không biết nên đối diện như thế nào....

Chương 173: 173: Cô Bị Bỏ Rơi

Không biết đối diện như thế nào? nếu em có thể thật lòng đối diện với cảm xúc của chính mình thì sẽ chẳng xảy ra chuyện này hắn chất vấn
Lòng tự tôn cộng thêm men rượu trong người khiến cô cố gắng lý luận
Tôi ...!tôi đâu có dối lòng ... nói đến đây bản thân cô cũng cảm thấy có chút không đáng tin, cúi gầm mặt không dám đối diện với người trước mặt
Nếu cô cầm tinh con rùa thì ngay lúc này sẽ chui vào cái mai ngay lập tức
Cái người kia chẳng có phản ứng gì, cô cũng xấu hổ không dám ngẩng lên nhìn
Ai da ...!cổ sắp gãy rồi, anh nói gì đi chứ!!!!!!!!!!
Lâm Doãn gào thét trong lòng
Bạch Dạ Phi Long thở dài
Vậy thì xem như tôi tự mình đa tình, còn ngu ngốc nghĩ rằng em có chút động lòng với tôi
Nói xong hắn bước đi, chẳng có dấu hiệu sẽ ngừng lại
Hắn ...!hắn cứ thế mà đi ư?
Không thèm quan tâm đến cô, đi tìm người phụ nữ khác

Rồi trêu ghẹo và làm những việc thân mật với người ta như đã làm với cô, có khi còn hơn như thế
Cô bị bỏ rơi rồi sao?
Lâm Doãn hít vào 1 hơi, cô chạy đến túm lấy 1 góc áo của hắn
Bàn tay nhỏ kia run rẩy nhưng vẫn cố chấp nắm chặt không buông
Miệng nhỏ mím lại muốn nói gì đó lại chẳng biết mở lời thế nào
Khuôn ngực phập phồng lên xuống không biết có phải vì thiếu dưỡng khí hay không
Nước mắt cũng thi nhau rơi
1 lúc lâu cô mới mở miệng
Tôi ...!tôi ...!em ...!em thích anh thì sao mà không thích thì sao, có gì khác

nhau đâu.

Dù gì ...!chẳng qua anh chỉ muốn chơi đùa ...!huhu ...!nếu như ...!nếu như em nói thích anh ...!thì anh sẽ bỏ rơi em thôi!!!
Cô cố gắng điều chỉnh giọng nói ngắt quãng của mình, cố gắng nói hết câu
Hắn xoay người nắm lấy vai cô, không khống chế được mà dùng sức bóp
Ai nói với em anh sẽ làm như vậy, hay là em thấy anh giống loại người khốn nạn sẽ chối bỏ trách nhiệm, quất ngựa truy phong?!!!
Cô đưa tay lên lau lau nước mắt, nói
Chẳng lẽ không phải?!!!!
Nghe xong câu nói này, máu của người nào đó dồn lên tận đại não, trán và cổ cũng nổi gân xanh
Nghe thấy cô nói thích, hắn thầm vui mừng
Dự định đây sẽ là 1 cú tỏ tình đầy lãng mạn
Nhưng sao cô càng nói, hắn lại càng muốn giết người vậy?
Cô gái nhỏ này thật là có bản lĩnh, cho hắn bất ngờ này đến bất ngờ khác
Bạch Dạ Phi Long nhíu mày, giờ phút này chỉ nhìn thấy đỉnh đầu của cô

* chị ko dám nhìn a nha :))))
Hắn mở miệng muốn khai sáng cho cô nhưng Lâm Doãn nhanh hơn, cô dùng giọng nói yếu xìu không sức sống mà nói
Đàn ông là động vật có tính chiếm hữu, 1 khi đã có được thứ gì đó ...!sẽ ...!sẽ không còn trân trọng nó nữa ...!em với anh ...
Vậy nên em đang chơi trò lạt mềm buộc chặt với anh sao? Nếu anh thật sự như em nói, thì khi anh ăn được em chẳng phải nên đá em qua 1 bên hay sao?
Cô bé này rõ ràng IQ cao lắm mà, sao EQ lại thấp đến mức đáng thương vậy?
Vì ...!đó là vì lúc đó em luôn chống đối anh, nên anh sĩ diện ...!quyết tâm làm cho em si mê rồi sẽ đá em 1 cú ...
Bạch Dạ Phi Long .....
Cô không nghe hắn nói gì, đưa đôi mắt ngấn lệ đáng thương lên để nhìn
Chẳng lẽ không phải sao?
Anh với em có thâm thù đại hận?
Cô lắc đầu
Anh mượn em số tiền lớn mà không trả?

Cô lắc đầu
Vậy có người cố ý nói bậy bạ với em? Anh bây giờ sẽ đi lột da tên đó
Cô nắm lấy tay áo hắn, có chút loạn

Không ...!không phải
....!Vậy là do em tự suy diễn?
Cô im lặng
Hắn đưa tay day day 2 bên thái dương, sau đó ôn nhu dìu cô ngồi lên sofa
Bản thân thì ngồi nửa quỳ trước mặt cô
Bàn tay to của hắn nắm lấy đôi tay mịn màng của cô đưa lên miệng thổi thổi vài cái
Hơi ấm từ miệng hắn truyền sang đôi tay có chút lạnh làm cô thấy thoải mái
Bạch Dạ Phi Long sờ sờ cái má thuận tiện lau đi dòng nước mắt trên đôi mắt sưng tấy kia
Anh biết em từng chịu tổn thương trong chuyện tình cảm nhưng không tới mức khoá chặt cánh cửa trái tim, chỉ là do anh trước nay quá phóng túng khiến em không có cảm giác an toàn.

Lâm Doãn, chúng ta kết hôn đi.

Chương 174: 174: Ngoại Tình

Cô có chút kinh ngạc khi nghe thấy hắn nói như vậy
Đúng là hắn đã đến nhà cô
Nhưng đó cũng là do hắn giở trò, ép buộc cô nghe theo
Còn tình cảnh bây giờ, hắn ...!cứ hệt như đang cầu hôn vậy
Anh biết dù có kết hôn đi chăng nữa cũng không thể khiến em cảm thấy an tâm, nhưng ít nhất sẽ khiến em không còn bất an, lo lắng như trước nữa
Cô gạt bàn tay trên mặt mình xuống xoay người sang nơi khác nhỏ giọng
Bây giờ đang mụ mị chìm đắm trong tình yêu nên anh mới nói vậy, nếu ...!nếu 10 năm sau anh không còn yêu nữa chẳng lẽ anh sẽ chuyển hết tài sản cho em rồi ly hôn?
10 năm của em có trị giá bằng số tài sản của anh ...!kể cả em muốn mạng của anh cũng được
Hắn nắm tay cô
Lâm Doãn đượm buồn nhìn người đối diện
Anh dù có mất hết tất cả cũng muốn rời xa em, thậm chí dù có chết cũng không muốn sống bên cạnh em, nhưng em cần tài sản sao? em chỉ cần anh thôi.Nếu kết cuộc đã định sẽ bi thảm như vậy ...!thì chi bằng đau 1 lần rồi thôi
Hắn nghe xong nhìn cô cười hạnh phúc
Cô lại bị hành động này chọc tức đứng dậy định rời đi thì hắn đã dùng thân ảnh cao to vạm vỡ kia ôm chầm lấy
Chỉ cần anh ...!là em nói đó, không được nuốt lời!
Cô cựa quậy đẩy hắn ra lớn giọng trách mắng
Anh ...!anh mau bỏ ra, chúng ta đang nói chuyện nghiêm túc
Hắn vẫn vui sướng ôm lấy không chịu buông, không còn cách nào khác cô liền thô bạo đẩy cánh tay hắn ra

Oa, anh ấy đang bị thương sao mình có thể ...!hử ...

Dương H`ồng nói vết thương bị hở nhưng ...!sờ hoài cũng chỉ thấy cơ bắp rắn chắc
Khoan đã ...
Cô chỉ cao g`ần đến vai hắn nên bây giờ rất dễ kiểm tra
Lâm Doãn tiến lại g`ần ngửi ngửi, r`ồi lại dùng tay sờ
Vài giây sau tức giận vùng vẫy
Con mẹ nó, Bạch Dạ Phi Long chết tiệt anh dám lừa tôi? Anh căn bản không có bị thương, đây rõ ràng là sơn màu!!!
Hahaha, đó là vì sức mạnh tình yêu của em quá lớn, làm vết thương của anh lành lặn
Anh cút ra khỏi ưm ...
Hắn vòng tay qua eo cô thuận tiện ôm lấy thân thể m`ềm mại
Môi 2 người dính chặt vào nhau, ngực cô cũng bị o ép đến biến dạng
Người "đang bị thương nặng kia" tự tin lu`ồn cái lưỡi vào nuốt hết mật ngọt
Lâm Doãn vốn đang tức giận, bị sự chuyên nghiệp của đối phương đánh úp
Vô thức đáp lại
1 lúc sau li`ền vô lực ngã xuống sofa, hắn cũng không khách khí mà nằm lên
Bàn tay cách lớp áo ngủ bằng lụa v.u.ố.t v.e khắp nơi
Cô ở thế bị động cũng chẳng muốn thua kém vòng tay qua cổ đối phương nhiệt tình ngấu nghiến đôi môi đối phương

Cả cơ thể có chút phấn khích sau đó cô đẩy hắn ra
Bạch Dạ Phi Long đang lúc cao hứng cũng ngơ ngác vài giây chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra
Lúc nãy không phải đang rất tốt sao? bây giờ lại ....
Lúc chi`ều anh không phải đi hẹn hò sao? Bây giờ lại cùng tôi làm chuyện này ...!còn ngấm ng`ầm khẳng định bản thân không phải loại người khốn nạn, anh ...!anh chết đi!!!
Cô đấm vào ngực hắn, đôi mắt tỏ ra oán khí
Anh lúc đó đi cùng Dương H`ồng và Liễu Thanh, nếu em không tin thì có thể đi`ều tra.

5 phút sau chắc chắn sẽ có được đáp án.

Dù sao thế lực nhà họ Khương Mộc cũng không nhỏ, anh đi tắm
Nói xong liền đứng dậy vào phòng tắm
Để lại gia chủ nằm ngây ngốc trên sofa
Cô nhìn theo hướng của cái người đã đi khuất kia khiêu khích
Hừ, nghĩ rằng tôi sẽ tin lời anh nói chắc, rõ ràng đã ngoại tình còn dám ung dung như vậy
Cô nhấc máy gọi người điều tra, 5 phút sau quả nhiên liền có kết quả
Đúng như hắn đã nói
Lâm Doãn hắng giọng lầm bầm
Xem như anh biết điều
Cùng lúc đó hắn cũng đã tắm xong, trên người chỉ quấn mỗi cái khăn che chắn nơi cần che
Tùy tiện đi vào phòng bếp mở tủ lạnh lấy ra 1 chai nước lọc rồi uống còn cư xử bình thường với cô
Em cũn nên tắm đi, trên người đầu là màu sẽ khó ngủ lắm
Rồi ở đây ai là chủ nhà?.

Chương 175: 175: Đùa Với Lửa

Lâm Doãn sau khi tắm xong trên người chỉ quấn 1 cái khăn lông, đây là điều hắn không ngờ đến
Từng giọt nước còn sót lại chảy dọc theo cái cổ mảnh khảnh lướt đến vùng đầy đặn kia sau khi chạm vào cái khăn liền biết mất không vết tích
Hắn khó khăn nuốt ngụm nước bọt, yết hầu nam tính chuyển động, có lẽ hắn không còn đủ kiên nhẫn nữa rồi
Bạch Dạ Phi Long chầm chậm tiến đến gần, hắn đưa tay vuốt lấy giọt nước còn đọng lại trên tóc cô
Đi ngủ thôi, mai em còn phải đi làm
Lâm Doãn nắm lấy tay hắn, giọng thỏ thẻ
Em ...!em vẫn chưa muốn ngủ
Nghe xong câu này hắn không còn giữ được bình tĩnh, bế cô lên khàn giọng
Em có biết câu nói này có ý nghĩa gì không?
Nhìn thấy cổ hắn nổi gân, cô im lặng không nói chỉ nhẹ nhàng áp môi mỏng lên miệng hắn
Bàn tay nhỏ bạo gan để lên lồng ngực tinh trán, nghe thấy tiếng tim đập dồn dập của hắn, lòng cô cũng hồi hộp khôn nguôi
Bạch Dạ Phi Long khó khăn nuốt ngụm nước bọt, yết hầu hắn chuyển động
Sắp đến giới hạn rồi, hắn phải cố gắng kiềm chế vậy mà cô lại chủ động bước đến phá vỡ bức tường hắn chính tay dựng lên

Đối với sự mềm mỏng của cô, nội tâm cứng rắn của hắn sớm đã tiêu tan, thay vào đó nó đã sớm chuyển sang nơi cần phải cứng trong thời điểm hiện tại
Hắn nắm nhẹ lấy bàn tay đang để lên ngực mình, ánh mắt cơ hồ phát lửa chăm chăm nhìn lên gương mặt mĩ miều của thiếu nữ
Em đang muốn đùa với lửa sao? Tiểu Doãn, anh cho em cơ hội cuối cùng

...!mau buông tay ra, nếu không hậu quả em tự mình gánh chịu đi
Đối mặt với sự đe doạ hảo ý này cô lại chẳng cảm thấy sợ hãi ngược lại còn thấy nó giống như đang khiêu khích mời gọi cô hãy mau phạm tội đi
Lâm Doãn khiễng chân hôn lên đặt lên đôi môi kia nụ hôn chu ồn chu ồn lướt gió
Trong mắt hắn li ền có sự xao động không h ềnhẹ
1 giây sau li ền bế thốc cô lên
Đây là do em chọn!
Nói xong hắn ngấu nghiến hôn lên sau đó tìm kiếm phòng ngủ
Khi đã tới địa điểm là chiếc giường êm ái, hắn nhẹ nhàng để cô xuống, bản thân lúc này vẫn còn chưa rời khỏi môi cô
Lưỡi quấn quít không rời, âm thanh xấu hổ phát ra trong căn phòng yên tĩnh khiến người khác vừa ngại ngùng muốn bỏ đi, lại vừa tò mò muốn xem tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì
Qua 1 thời gian, mặt cô nóng lên, hơi thở cũng trở nên d ồn dập vì thiếu dưỡng khí hắn mới luyến tiếc rời khỏi
Không quên kéo theo 1 sợi chỉ bạc

Bạch Dạ Phi Long cúi người không gấp gáp cởi cái áo choàng tắm trên người cô mà xấu xa lu ồng tay xuống dưới men theo cặp mông mịn màng gỡ miếng vải hình tam giác vướng víu ra
Trên người vẫn còn thứ che chắn nhưng nơi nào đó vì không còn được bảo bọc có chút lành lạnh
Cô xấu hổ lấy tay che mặt
Hắn lại nhoài người đưa bàn tay to lớn gỡ tay cô xuống
Biến ...!bi3n thái! Lâm Doãn cảm giác mỗi tất da tất thịt trên người mình đ ều bị hắn nhìn thấy, ngại ngùng mà tặng hắn 2 chữ
Anh không ngại nhận lời khen từ em đâu
Nói xong hắn li ền cúi xuống l ần nữa ngậm lấy đôi môi ngọt ngào của cô
Môi mọng khẽ mở, hắn không khách khí cho lưỡi vào, xem lưỡi cô như cái kẹo ra sức l.i.ế.m m.ú.t
Cánh môi cũng không bỏ sót, cứ chậm rãi mà chà đạp đến khi nó sưng nhẹ
Cách 1 lớp áo, hắn tìm kiếm điểm nhô lên của quả đ ồi dùng ngón tay dài trêu chọc
Người dưới thân cảm giác cơ thể đang có những chuyển biến rất tích cực, bàn tay để trên vai hắn nhẹ nhàng bấu víu vào

Ngực cô bị hắn chọc ghẹo, n.h.ũ t.i.ê.m trở nên cứng rắn, lại rất là nhột
Nhưng cô không có ghét
Nơi nào đó giữa 2 chân vẫn chưa bị chạm vào nhưng run rẩy sắp khiến cô phát điên r ồi
Ưm ....!ahhh ....!chỗ ...!chỗ đó .....!ưn .....
Cái miệng nhỏ nhẹ ngâm nga, hắn thấy vậy li ền không khách sáo nữa
Vạch 1 bên to tròn trắng trẻo cúi xuống m.ú.t như đứa trẻ.

Chương 176: 176: Lời Khen Của Cô

Bạch Dạ Phi Long nắm lấy vật t0 lớn kia r ồi thong thả cho vào
Lâm Doãn nắm chặt cái gối nằm
Chưa gì đã cho vào r ồi ư?
Nhìn biểu cảm cũng đủ biết cô đang có suy nghĩ gì
Hắn từ trên cao nhìn xuống cong lên nụ cười
Em bỏ đói anh lâu như vậy làm sao có thể chịu nỗi, nhưng bảo bối cứ yên tâm đi, đêm ...!còn dài mà ~
Nói xong li ền thúc vào như điên
Người dưới thân kinh ngạc không thôi, nhất thời không thích ứng kịp đã bị hắn làm cho đến lên cao trào
Cả người co rúm lại
Ấy vậy mà tên kia vẫn còn động
Chiếc giường lớn rung lắc từng đợt, âm thanh va chạm cũng chưa có dấu hiệu dừng lại
Tiếng cô ngâm nga vang vọng cả căn phòng
Mùi hương k1ch thích cũng phản phất khắp nơi
Ưm ...!khoan ...!Dạ, chỗ ...!chỗ đó ...!không ...!được ...ah~

Hắn áp người ôm chặt lấy cô, cái hông cường tráng nâng cao r ồi hạ xuống cắm sâu vào nơi n.h.ớ.p n.h.á.p
Mỗi 1 cú lại đ.ẩ.y vào tận cùng nỗi nhớ
Khi kéo ra lại mang theo chất lỏng sóng sánh chẳng biết từ đâu
Lúc lâu sau mới phóng tất cả vào bên trong cô
Hắn lật người cô lại, đôi gò b ồng bị áp xuống giường đến biến dạng, căn như sắp nổ
Bạch Dạ Phi Long bóp lấy cặp m.ô.n.g m ềm mại
Ngón cái v.ạ.c.h 1 bên m.ô.n.g sau đó từ phía sau cắm sâu vào
Hừ ...!em chặt quá, người anh em của anh sắp bị siết đến nghẹt thở r ồi này

Hắn g`ầm gừ trêu chọc
Cô lên tiếng quở trách
Còn không phải do anh quá to hay sao?!!!
Anh sẽ xem đó như 1 lời khen
Ai mà khen ahhh ....
Hắn không nói nữa, nắm tay thành đấm r`ồi chống 2 bên hông cô
Bắp tay rắn rỏi hiện lên vài sợi gân
M`ồ hôi nhễ nhại chảy dọc theo gò má góc cạnh xuống đến cái cằm cương nghị r`ồi nhễu lên lưng người dưới thân
Trên người Lâm Doãn giờ đây ngoài cái lưng trắng bóng thì nơi nào cũng đ`ều đỏ ửng
Hắn nhìn cô, cũng cảm thấy có chút trống trãi
L`ần nữa phun hết tất cả vào trong r`ồi cúi người tạo vô số ấn ký trên cái lưng trắng ng`ần kia
Cô nằm xụi lơ, ra sức mà thở
Mỗi l`ần môi hắn chạm vào từng tất da thịt trên lưng, cô lại thấy rạo rực
Bạch Dạ Phi Long bế cô vào phòng tắm còn không quên trêu chọc
Chỉ mới hiệp 2 mà em đã kiệt sức r`ồi sao?
Anh câm miệng
Hắn cũng vui vẻ nghe lời

Sau khi tắm rửa cho cô sạch sẽ, lại 1 l`ần 1 l`ần nuốt trọn cô

_____

Chẳng biết cái tên này lấy đâu ra lắm t.i.n.h lực như thế
Hắn ...!cứ thế mà làm cô cả đêm, đến khi trời sáng cô nài nỉ vang xin hắn mới miễn cưỡng bỏ qua
Lâm Doãn ngủ đến tận trưa hôm sau mới tỉnh
Nếu cứ tiếp tục như thế này, chén cơm của cô chắc sẽ không còn nữa mất
Haizzzzz
Em dậy r`ồi? Hắn bước vào phòng, trên tay còn đem theo thức ăn nghi ngút khói
Lâm Doãn nhìn chăm chăm, chẳng biết có nên mắng hắn hay không
Nhưng nhớ lại, cô mới là người cho hắn cái cơ hội này
Thật muốn khóc mà!!!
Cô đem theo bộ mặt hờn cả thế giới chén hết thức ăn hắn mang vào
Bạch Dạ Phi Long từ đó cũng tự nhiên hẳn ra, trực tiếp dọn đến đây mà

sống cùng
Còn gọi điện cho mẹ cô bày tỏ nỗi niềm hạnh phúc
Khương Mộc phu nhân nghe xong xúc động không thôi, hối thúc cô và hắn đi đăng ký kết hôn rồi hưởng tuần trăng mật
Còn giúp cô xin nghỉ ở công ty
Hôn lễ cũng đã lên kế hoạch giúp

Lâm Doãn không dám cãi mẹ mình, chỉ có thể chiến tranh lạnh với hắn
Nhưng thức ăn hắn nấu ngon đến nỗi cô quên mất nên giữ liêm sĩ cho bản thân
Thôi thì ăn nốt món này rồi hẳn giận dỗi ...
Sau khi tổ chức hôn lễ, cô tạm gác công việc qua 1 bên cùng hắn du lịch khắp nơi
Chẳng biết qua bao lâu, chỉ biết khi cô trở vềbắt tay vào việc trở thành 1 nhân viên gương mẫu thì bé Hoan đã sinh cho chủ tịch 1 bé trai kháu khỉnh rồi

_____
Sau khi biết tin, cô tức tốc vềnhà nói cho ông xã nghe
Hắn không những không tung hứng với cô, còn xị mặt như đưa đám
Tối đó không nói không rằng, làm cô đến tận 2 ngày liền
Kho biết được tin cô có hỉ, hắn vui ra mặt
Sau đó cô lại tiếp tục nghỉ việc
Hắn đúng là tên bi3n thái khốn kiếp mà!!!!!!!!!!
END.